ANUL XXIII — No. 1 IANUARIE 1934

REVISTA GENERALA
DE
COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA" SIBIU

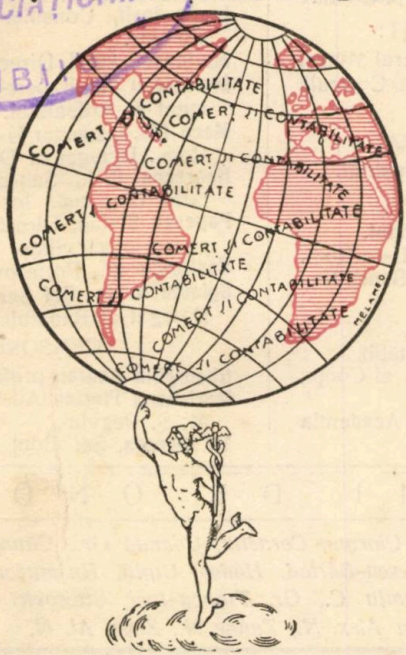

COMITETUL DE REDACȚIE AL REVISTEI:
N. BUTCULESCU, D. BOBINĂ, S. M. BLUMENFELD, P. DRĂGĂNESCU-BRATEȘ,
V. M. IOACHIM, GH. IANCULESCU, I. C. NEGRESCU și TEODOR NITZU
DIRECTOR: PETRU DRĂGĂNESCU-BRATEȘ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI — STRADA TEILOR 12
TELEFON 3-79-83

39239.

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat;
† **Eftimiu M. G.,** Bancher;
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert;
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară;
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă;
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.;
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ;
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura";
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

CORPUL ABSOLV. ŞC. SUPERIOARE DE COMERŢ

RECUNOSCUT PERSOANĂ MORALĂ ŞI JURIDICĂ
PRIN LEGE SPECIALĂ ŞI DECRET REGAL
SEDIUL: STRADA TEILOR, 12—BUCUREŞTI, 1

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

Butculescu N., Decanul Corp. Contab.

VICE-PREŞEDINŢI:

Arghir N., Director Ministerul Muncii
Bobină D., Director Banca Centrală a Cooperaţiei.

SECRETAR GENERAL:

Niţu Theodor, Creditul Industrial.

CONSILIERI:

Blumenfeld S. M., Comerciant.
Constantinescu Dem., Insp. B-ca Rom.
Drăgănescu P. Brateş Dr., Banca Naţională a României.
Farca N., Expert-Contabil.
Grigorescu N., Expart-Contabil.
Galan Ath., Dir. Ofic. Naţ. al Coop., Delegat al Basarabiei.
Ianculescu Gh., Şef contabil Academia Română F. Elias.
Ioachim M. V. Dr., Secretar Camera de Comerţ.
Lazăr Iosif, Consilier Camera de Comerţ.
Marinescu Aurel, Director C. A. M.
Marinescu P., Expert-Contabil, Delegat al Ardealului.
Mecu Ilie, Inspector G-ral Banca Naţ. Rom., Delegat al Dobrogei.
Negrescu C. I., Sub-director Societatea Comunală locuinţe eftine.
Popescu Ştefan, Director Societ. de gaz şi electr citate.
Vasilescu Al., Profesor.
Sglobiu Anton, Şef Serv. B-ca Naţ., Delegat al Banatului.

CENSORI:

Gheorghiu Andrei, profesor.
Marinescu Florian Ad-torul Casei M. S. Regelui.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., I. Dumitrescu-Bârlad, Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL LEI **200** PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BANCI POPULARE

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

† I. G. DUCA

In zilele de liniște creștinească, când gândul tuturor se îndreaptă către A-tot Puternicul purificator de suflete, printr'un atentat odios se distruge viața unui om, care știuse să se ridice deasupra nimicniciei omenești pentru a privi numai în zările senine ale iubirei de oameni și de țară.

I. G. Duca ridicat la înaltul post de Șef al unui puternic partid, prin propriile sale merite și prin încrederea unanimă a celor ce au lucrat cu el, adus apoi la cârma țării în momente atât de grele, reprezenta pentru partidul său și pentru întreaga țară speranța unor zile mai bune, pentru că el aducea și entuziasmul tinereței sufletești și experiența matură a unei vieți bogată în acțiune și o minte luminată și clar văzătoare, — însușiri ce rar se găsesc întrunite în aceiași ființă.

Tocmai această rară personalitate a trebuit să plătească cu viața sa greșelile făcute de cei cari, considerând că servesc democrația, au lăsat să se înfiripeze și să se desvolte tot felul de credințe și curente, cu care poporul român nu era obișnuit.

A fost dat ca tocmai un democrat prin excelență — cum a fost I. G. Duca, — să cadă victima unei libertăți de gândire și acțiune atât de rău înțeleasă.

Țara dep'ânge în această moarte înfiorătoare pe unul din cei mai distinși fii ai ei, care a fost todeauna un străjer al credinței și năzuințelor românești.

Revista noastră precum și instituțiile, al căror organ este: *„Corpul Contabililor“* și *„Corpul Absolvenților“ școalelor „Comerciale Superioare“* își exprimă toată durerea ce o simte pentru dispariția în condițiuni atât de tragice a marelui om politic, a omului de înaltă cultură și a desăvârșitului patriot, care a fost I. G. Duca, vestejind odiosul atentat, car a smuls țării un tezaur de experiență, cultură și energie, ce greu se poate înlocui.

REDACȚIA

ANUL XXIII No. 1 IANUARIE 1934

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERŢ ŞI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenţilor Şc. Super. de Comerţ **APARE LUNAR** Organ oficial de publ. a Corpului Contab. autoriz. şi experţi

CUPRINSUL:

Redacţia: I. G. Duca . . 1
Redacţia: Cuvânt înainte . 3
Dr. Vim: Noul ministru de finanţe . . . 5
Nicolae Arghir: Un apel . 6
Dr. P. Drăgănescu-Brateş: Azotul şi Contabilitatea 8
S. M. Blumenfeld: Profesiunea de experi-contabil . 9
G. Ianculescu: Bilanţuri fictive şi Bilanţuri reale . 14
Dr. V. M. Ioachim: Reglementarea comerţului de bancă în Bulgaria . 18
Economist: Economii . . . în serviciul de contabilitate . 23
Fr. Horac: Pentru o bună întocmire a fişelor . 24
Dem. D. Căţuneanu: Importanţa economică a oraşului T.-Severin . 28
M. I. Florescu: Problema conversiunii datoriilor . 38
*** Rezolv. probl. de contab. 41
*** Jurisprudenţe, Recenzii . 46
*** Revista revistelor . 57
*** Abonamente, Cereri de înscriere . 62

CUVANT INAINTE

—:—

Intrăm într'un nou an de muncă, anul 1934, al 25-lea dela înfiinţarea Revistei şi al 23-lea dela apariţia ei regulată. Este un record pentru o revistă de specialitate, care, prin natura ei, are o materie aridă dar plină de interes prin învăţămintele ce le servim lună cu lună colegilor noştri.

Prin bogatul material atât contabil cât şi economic, juridic, etc. în cele 598 pagini de revistă, în anul ce s'a scurs, socotim a ne fi făcut datoria, punând la dispoziţia colegilor mijloacele de luptă de cari au atâta nevoie în spinoasa lor carieră.

Astăzi când împrejurările vitrege, fac din ce în ce mai grea situaţia capitalului în luptă cu noile legiuiri (impuneri fiscale excesive — impunerea minimală — legea conversiunei etc.) datorite curentelor noui ale vremurilor de azi, Revista de Comerţ şi Contabilitate intervine cu hotărâre, aducând documentaţiunile sale, nu numai pentru a apăra capitalul ameninţat, dar şi pentru a atrage atenţiunea celor în drept asupra gravelor urmări ale acestor grele sarcini fiscale şi acestor intervenţii prea adânci ale Statului în economia privată.

Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț, ca proprietar al Revistei, nu a precupețit nici o cheltuială, și nici o oboseală, pentru a îmbunătăți și desvolta această publicațiune. Față de cele 424 pagini din anul 1932, Revista a avut în 1933 un număr de 598 pagini.

Ne-am silit a da o extindere mai mare lucrărilor practice de contabilitate, expertize contabile și expertize fiscale, publicând concursuri încurajate cu premii.

Biblioteca noastră mărită an cu an, reprezintă o bogată sursă de informațiuni pentru toți și invităm colegii și în special pe cei tineri cari voesc să-și desăvârșească pregătirea lor a o consulta.

Chemăm împrejurul nostru tineretul și pe toți colegii noștri în general, spre a lupta în comun și cu șanse mai mari, pentru susținerea și apărarea drepturilor contabililor.

Din nefericire se găsesc mulți colegi, cari prin aportul lor ar putea întări cu mult, situația Corpului nostru deci și a lor, dar cari, din interese prea egoiste, preferă a rămâne departe de noi sau a lupta izolat.

Lipsa noastră de unire într'un singur mănunchiu, a făcut ca să nu fim tratați așa cum se cuvine și să nu ne putem bucura de avantajele ce ne oferă profesiunea noastră.

Anul 1933 ne-a adus însă o mare satisfacție prin numirea la Ministerul de Finanțe a stimatului nostru coleg, Dr. Profesor Victor Slăvescu, dela care așteptăm importante directive spre consolidarea Corpului nostru de contabili.

Pe tinerii noștrii colegi, Absolvenți ai Școalelor superioare de Comerț, cari anul acesta au suferit o mare desamăgire în speranțele lor, prin piedici puse la înscriere la Academia de Inalte Studii Comerciale și cărora le-am acordat tot sprijinul nostru, îi rugăm să vie alături de noi — pentru a obține sucesul cauzei noastre.

Vechilor noștri colegi le reamintim trecutul nostru de luptă împreună și datoria ce au față de cerințele grele ale vremurilor de azi, pentru breasla noastră contabilă și îi rugăm să ne dea tot sprijinul pentru a putea face față obligațiunilor ce avem față de colegii mai tineri, cărora trebue să le lăsăm o frumoasă moștenire.

Exprimăm tuturor colegilor și abonaților noștrii cele mai sincere urării de spor și prosperitate pentru anul ce începe și le adresăm un apel călduros a ne susține în acțiunea noastră de muncă pentru apărarea intereselor profesiunei contabile și a promovării problemelor economico financiare din țara noastră. REDACȚIA

NOUL MINISTRU DE FINANȚE

—:-:—

Prietenul nostru și membrul Corpului Experților Contabili, D-l prof. Victor Slăvescu, a primit în noul guvern înalta, dar și greaua misiune de Ministru al Finanțelor.

Ținem să ne exprimăm în primul rând satisfacția și mândria ce o simțim că încă un coleg dintre membrii Corpului, se ridică prin propriile sale mijloace la cea mai înaltă treaptă socială, la o vârstă când alții abia urc scara demnităților.

Onoarea și încrederea arătată distinsului nostru coleg se revarsă puțin și asupra noastră.

Actualul Ministru de Finanțe, în Corpul Experților Contabili — ca pe oriunde a trecut — a fost un îndrumător și un sincer sprijinitor al acțiunei Corpului.

D-sa a deschis Congresul Corpului de la Chișinău cu o interesantă conferință: *„Contabilul și Contabilitatea Publică"* și desigur că D-sa va simți acum o vie satisfacție văzând că ideile sale expuse la Congres au fost puse în practică.

Noi suntem fericiți că la conducerea Ministerului de Finanțe, este o personalitate, care a susținut cu atâta tărie reorganizarea Contabilității publice, pentrucă se va pune capăt criticilor izolate ce încercau să le aducă vechile elemente, noii reforme.

In ce privește situația Corpului, avem credință că D-l Ministru V. Slăvescu, care cunoaște străduințele noastre pentru ridicarea morală și profesională a Corpului, va sprijini aceste sforțări și le va da poate chiar un tempo mai rapid, de cât aveam noi posibilitate.

Pentru țară, aducerea d-lui prof. V. Slăvescu în fruntea Ministerului de Finanțe, înseamnă continuarea politicei de economii și de degrevare fiscală, pe care a anunțat-o predecesorul d-sale, d-l Dinu Brătianu, al cărui sprijin necondiționat știm că-l are.

Dorim noului titular al Ministerului de Finanțe să redea țării echilibrul financiar, de care are atâta nevoie și să imprime în general economii naționale un ritm mai viu, bazat pe o reînviere a încrederii pe toate tărâmurile.

Avem credința că D-sa, care a făcut în primul rând finanțe și apoi politică — are și pregătirea și libertatea de acțiune pentru a realiza ceeace de multe ori contingențele politice împiedică să realizeze chiar pe cei mai bine intenționați. **Dr. VIM**

UN APEL

—:-:—

Anul acesta vom avea alegeri la Secţia Ilfov ca şi la toate celelalte Secţiuni din ţară. Cum Secţia Ilfov este aceia care dă tonul în toate problemele organizaţiunii noastre profesionale şi de la care pornesc curentele de activare în realizarea năzuinţelor noastre, evident că s'a căutat ca în compunerea acestui Consiliu să intre oameni cu cât mai multă experienţă, cu trecut de munca cinstită şi cu tot tactul necesar în rezolvarea atâtor chestiuni ce vin în discuţia acestei Secţiuni.

Pe lângă aceasta s'a avut grija deosebită ca în alcătuirea Consiliului de administraţie să intre elemente din toate organizaţiile componente a aşezământului nostru, adică să fie licenţiaţi ai Academiei de Comerţ, diplomaţi ai şcoalelor superioare de comerţ, absolvenţi ai şcoalelor de comerţ curs seral cum şi practicieni.

Armonia deplină ce domneşte astăzi în lumea contabililor se datoreşte în primul loc acestei fericite înţelegeri, în care s'a topit la un loc toate aspiraţiunile noastre, şi astfel cu forţe unite s'a activat cu mult folos pentru profesiunea noastră de contabil.

Increderea colegilor mei contabili a făcut ca în ultimii 4 ani să fiu chemat a prezida destinele Secţiei Ilfov, după ce încă dela constituirea legală a Corpului Contabililor am fost ales neîncetat ca Vice Preşedinte.

In tot acest timp am căutat să lucrez din toată inima şi din tot sufletul pentru propăşirea profesiunii de contabil, putând spune că mi-am făcut întreaga datorie. — Sunt 30 ani de când lucrez pentru această ideie, stând neclintit alături de Iubitul nostru Decan, D-l Niçolae Butculescu, pe care l'am secondat în înfăptuirea tuturor sfintelor noastre năzuinţi.

Nu am să poi uita nici odată încrederea și dragostea cu care am fost onorat în toate adunările, fiind ales în capul listei.

La dragostea membrilor Corpului Contabililor am răspuns și eu cu toată dragostea mea iar la încrederea pnsă în mine am dat în schimb tot ce are un om mai scump din hunurile sale sufletești.

Una din tradițiile organizației noastre este ca Președintele se remână la cârmă timp de 4 ani si apoi să transmită președinția mai departe.

Așa a făcut primul președinte D-l Cristache Staicovici, așa a făcut D-l Gh. Alesseanu tot așa voiu face și eu. — Aceasta cu atât mai mult cu cât sunt un admirator al tradițiilor, pe care le respect cu toată sfințenia.

Dacă nu voi mai candida la aceste alegeri, aceasta nu inseamnă că nu mă voi mai ocupa de soarta acestei organizațiuni. Grija profesiuni contabile nu mă va părăsi de cât atunci când voi închide ochii și pământul mă va acoperi.

Stăpânit de aceste sentimente îmi permit să fac un apel membrilor secției Ilfov, rugându-i a lua în considerare lista comună a candidaților, la care s'a căzut de acord cu toate organizațiunile. — La alcătuirea acestei liste s'a trecut peste interesele și ambițiile personale, avându-se în vedere numai interesele Corpului. — Alegerea lor este dorită de D-l Butculescu, scumpul nostru Decan, cum și de toți exponeții acestor organizațiuni.

Pentru ca organizațiunea noastră să prospere și pentru ca ea să fie așezată în rândul celorlalte organizațiuni profesionale e nevoe ca la secția Ilfov să fie la conducere oameni cât mai idealiști și care să aibă ca deviza „Non nobis Domine non nobis".

NICOLAE ARGHIR
Președintele Corpului Contabililor
Secția Ilfov

AZOTUL ŞI CONTABILITATEA [1])

—:-:—

Inspirat de conferinţa Domnului Dr. V. Athanasescu, profesor la Academia Comercială din Cluj, care a vorbit la Academia de Export din Galaţi despre „Azot" din punct de vedere fiziologic, economic şi social, m'am gândit că s'ar putea compara în mod filozofic acţiunea azotului în viaţa plantelor, cu rolul contabilităţii în întreprinderile economice.

Intocmai precum azotul, aflător în aer, temperează acţiunea oxigenului — care singur ar înteţi peste măsură arderea şi ar distruge organismele — tot aşa contabilitatea temperează acţiunea şefului întreprinderii şi prin luminele cifrelor ei îl aduce la calea realităţii. Şeful contabil este un permanent sfătuitor al patronului sau al Direcţiunii întreprinderii economice, fie ea agricolă, industrială sau comercială şi prin situaţiile contabile ce el prezintă, îi arată rezultatul activităţii cum şi posibilităţile de extensiune pe o bază sănătoasă.

Acolo unde este azot este viaţă fiziologică sănătoasă, acolo unde este contabilitate este viaţă economică sănătoasă.

Dr. PETRU DRĂGĂNESCU-BRATEŞ

1) Articol publicat în ziarul „Vocea Galaţilor" din 12 Decembrie 1933.

COLEGI!

Arătaţi înaintaşilor voştri că aţi ştiut să trageţi profit din sfaturile şi lucrările lor şi încredinţaţi publicitatea reclamelor, precum şi a Bilanţului întreprinderei unde lucraţi, la

REVISTA GENERALA DE COMERŢ ŞI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă şi apără interesele noastre.

PROFESIUNEA DE EXPERT-CONTABIL

—:-:—

Origina contabilității se perde în timpurile nebuloase ale economiei Evului medlu, când au apărut pentru prima oară tratatele de sistematizare ale contabilității întreprinderilor; profesiunea de expert-contabil, însă, nu apare decât izolat la începuturile sec. al 18-lea în Anglia pentru a lua o oarecare desvoltare la mijlocul veacului trecut și a ajunge la situațiunea în care se găsește astăzi în mai toate țările cu o pronunțată activitate economică.

La noi această profesiune a fost aproape necunoscută sau mai bine zis nebăgată în seamă până la legiferarea ei din 15 Iulie 1921, prin legea pentru organizarea corpului de contabili autorizați și experți contabili din România, datorită distinsului și iubitului nostru coleg, D-l Gr. L. Trancu-Iași, fostul Ministru al Muncii pe acele vremuri. Până la această recunoaștere oficială a profesiunii de expert-contabil, funcționarea ei era foarte redusă, aproape numai în cazurile litigioase dinaintea instanțelor judecătorești, care de multe ori în lipsa unor norme legale bine stabilite, însărcinau cu efectuarea expertizelor contabile de multe ori profesioniștii care n'aveau cunoștințele necesare pentru executarea unor asemenea lucrări; rare ori se numeau profesori de contabilitate, sau funcționari de ai Băncii Naționale. Cu toate că profesiunea de expert-contabil a fost legiferată de peste 12 ani, funcționarea experților-contabili n'a luat extensiunea, pe care o putem constata în Anglia sau Statele-Unite ale Americei, de exemplu, ci s'a mărginit numai la o exercitare redusă în pretoriul instanțelor judecătorești și la instanțele de impunere și comisiunile de apel fiscale.

Legea din 15 Iulie 1921, obliga de fapt societățile anonime cu un capital de peste 5 mil. lei, să aibă cu începere dela aplicarea legii cel puțin un expert sau contabil autorizat din cei 3-5 cenzori prescriși de Codul de Comerț, însă această dispoziție n'a avut un rezultat prea positiv, nu pentrucă nu se aplică, ci pentru că cenzorii numiți în baza acestui bine făcător început de legiferare n'au exercitat totdeauna funcțiunea lor în mod serios. Dealtfel această situațiune este ușor explicabilă, căci nu este deajuns a se legifera organizarea unei profesiuni atunci când viața practică economică și o experiență îndelungată nu găsește de cuviință s'o consacre ca necesară. Să încerce vreunul din

cenzorii numiţi pe baza legii să-şi iea funcţiunea în serios şi se va produce o adevărată revoluţiune; el va fi imediat înlăturat prin consensul tacit al celor interesaţi, căci uşor se va găsi un un înlocuitor în lista de aproape opt mii de experţi contabili şi contabili autorizaţi ai Corpului nostru, pentru postul de sinecurist tacit al unei societăţi anonime.

De aceia este interesant să cercetăm, cum s'a desvoltat această profesiune aiurea, ajungând la importanţa şi perfecţiunea, cu care funcţionează în Anglia sau Statele Unite ale Americei, în care joacă un rol însemnat în viaţa economiei naţionale.

Profesiunea de expert-contabil (accountancy) are în Anglia o vechime de peste două veacuri. In anul 1720 în urma falimentului societăţii *South Sea Co.* s'a simţit nevoia creiării acestui organ de cenzurare a întreprinderilor şi în anuarul de adrese al oraşului Londra, găsim în anul 1720 trecuţi 11 contabili-experţi (accountants). Acest număr n'a crescut decât foarte încet, căci în anuarul pe 1809 găsim abia 24 şi în cel din 1822, numai 73 de experţi-contabili. Vedem deci că profesiunea nu s'a desvoltat subit şi vertiginos.

Către mijlocul secolului trecut însă, în urma legiuirilor noui şi a unor anumite împrejurări economice lucrurile s'au schimbat şi profesiunea de expert-contabil a început să capete din ce în ce o mai mare însemnătate. De fapt prin legea din 1845 *Company Act* (Legea Societăţilor) se impune (art. 101—108) ca orice societate să fie supraveghiată de unul sau mai mulţi *auditori* (un fel de cenzori), care au dreptul să angajeze ca auxiliari ai lor experţi-contabili *(accountants)* Aceştia au datoria să facă un raport adunării generale asupra constatărilor făcute în cursul funcţiunii lor sau să verifice raportul făcut de alţi experţi angajaţi de societate şi raportul trebue neapărat cetit odată cu acel al Consiliului de administraţie (the board of directors) cu ocaziunea adunării generale.

Această legiferare n'a fost incidentală şi nici empirică; ea s'a datorit desvoltării extraordinare, pe care au luat'o societăţile de drum de fer pe acele timpuri (1849—1860) campanie, cunoscută sub numele de *„Ralway mania"* şi în consecinţă s'a produs o mare cerere de contabili-experţi cu cunoştinţe temeinice de contabilitate. Cum însă această campanie de căi ferate a dat înapoi mişcarea ascendentă a experţilor-contabili ar fi urmat acelaş drum dacă n'ar fi intervenit în acelaşi timp o nouă reformă a legislaţiei comerciale, aşa de exemplu la 1856—57 s'au legiferat mai precis

societățile anonime (Joint Stok Company-Act) la 1862 s'a legiferat din nou materia societăților (Companies Act) și în 1869 materia falimentului (Bankruptcy Act), care toate aceste reforme prevedeau măsuri severe cu privire la verificarea gestiunii de către persoane competente în chestiuni de comptabilitate.

Față de această situațiune s'au format în centrele mai principale ale comerțului și industriei britanice asociațiuni libere de experți-contabili pentru apărarea intereselor lor profesionale și pentru a înlătura dela expertize pe cei neștiutori, nechemați sau necinstiți și aceasta nu pe bază de dispoziții legale coercitive, ci ci pe calea liberii concurențe, experții-contabili serioși impunându-se prin capacitatea, prestigiul și demnitatea lor. Ei nici nu s'au gândit la legi de proteguire, care să le dea un drept de monopol, ci prin calitatea lor și-au creat singuri o situațiune importantă bucurându-se de o deosebită considerațiune în cercurile comerciale. Insă pentru a'și organiza breasla după norme stabile de exercitare a profesiunii și mai ales pentru reglementarea primirii de noi membrii, ei s'au străduit să capete pentru breasla lor un patent regal (Royal Charter), care le-a fost dat la *11 Mai 1880* și care le-a folosit foarte bine la consolidarea organizațiunii lor. Acest patent nu constitue un monopol, ci numai un statut de funcționare și pe baza lui s'a format un corp special sub denumirea de *„Institute of Chartered Accountants in England and Wales* care în 1904 a numărat 3238 membrii. Alături de această societate s'a format în anul *1885* o altă organizațiune similară sub numele de *„Society of Accountants and Auditors“*, care în 1904 a numărat 2207 membri. Ambele asociațiuni au ca organ *„The Accountants“* care apare dela 1874 în editura Gee & Co. din Londra.

Aceste asociațiuni și-au creat în lumea afacerilor o situațiune privilegiată prin prestigiul și competența membrilor lor, cari oferă cele mai serioase garanții personale și materiale pentru efectuarea lucrărilor, ce li se încredințează.

Normele de primire a membrilor noi sunt foarte severe ca și dispozițiunile cu privire la executarea lucrărilor atât pentru membri noi cât și pentru cei vechi.

Ambele asociații au organizat cursuri speciale pentru perfecționarea elementelor tinere; însă pe lângă cunoștințele teoretice se acordă o deosebită considerațiune și practicei, fiecare candidat având obligațiunea de a face o practică de cel puțin 5 ani la un

expert-contabil înscris în corp. Pentru primirea în corp se depun trei examene, unul de admitere, altul mijlociu după cinci ani de practică și ultimul examen de primire în corp după alți cinci ani

Asupra chestiunilor și programelor vom da relațiuni mai amănunțite în numărul viitor.

Deocamdată ținem a menționa că prin modificarea legii societăților (Companies act) din 8 August 1900 s'au precizat prin art. 21—23 atribuțiunile și funcțiunea experților-contabili permanenți ai societăților de orice fel și credem că este interensant a reda mai jos în extenso textul tradus al acestor dispoziții legale, care ar putea foarte bine să servească de model la proectata modificare a codului nostru de comerț cu ocaziunea unificărei legislației noastre.

Aceste dispoziții sunt:

Art. 21.— Fiecare societate va numi în fiecare adunare generală ordinară unul sau mai mulți experți contabili permanenți (auditors) care vor funcționa până la adunarea generală ordinară viitoare.

Dacă în o adunare generală ordinară nu s'au numit experți-contabili permanenți atunci Ministerul de comerț (Board of Trade) poate numi la cererea oricărui membru al societății un expert-contabil permanent al societății pentru anul curent și stabili remunerațiunea ce i se cuvine din partea Societăței pentru activitatea sa. Un membru din conducere (director), sau un funcționar al societății nu poate fi însărcinat cu calitatea de expert-contabil permanent.

Primii experți-contabili permanenți ai societății pot fi numiți de consiliul de administrație (the directors) înainte de întrunirea primei adunări generale statutare, și astfel numiți ei vor funcționa până la prima adunare generală anuală, în afară de cazul că nu au fost revocați mai înainte prin o rezoluție luată de adunarea generală a acționarilor. In acest din urmă caz, acționarii pot numi experți-contabili permanenți la o asemenea adunare generală.

Consiliul de administrație (the directors) al societății poate împlini orice vacanță eventuală a funcțiunilor de experți-contabili permanenți.

In timpul unei asemenea vacanțe, expertul -- sau experții-contabili permanenți ceilalți, dacă există, își vor continua activitatea.

Art. 22. — Remunerațiunea experților-contabili permanenți ai societății va fi stabilită de adunarea generală a societății, cu excep-

ţiune că această remuneraţiune va putea fi fixată şi de consiliul de administraţie (the directors), în cazul că experţii-contabili permanenţi au fost numiţi înaintea unei adunări generale statutare sau în cazul împlinirii vreunei vacanţe eventuale.

Art. 23. — Fiecare expert-contabil permanent al unei societăţi are dreptul de a examina oricând toate registrele, conturile şi actele justificative ale societăţii şi de a cere dela membrii consiliului de administraţie (the directors) cât şi dela funcţionarii societăţii orice informaţiuni şi lămuriri care i-ar fi necesare pentru îndeplinirea îndatoririlor sale de expert-contabil permanent. La încheerea bilanţului, experţii-contabili permanenţi vor certifica sub bilanţ (balance sheet) dacă toate cererile lor, făcute în calitate de experţi contabili permanenţi, au fost satisfăcute sau nu. Ei vor face un raport către acţionar cu privire la toate conturile verificate de ei şi la fiecare bilanţ supus adunării generale a societăţii în cursul perioadei lor de funcţionare. In fiecare din aceste rapoarte ei vor arăta, dacă după părerea lor, bilanţul la care se referă raportul lor, a fost încheiat în regulă, pentru ca să arate o imagine adevărată şi corectă a situaţiunii afacerilor societăţii, aşa după cum rezultă din registrele societăţii. Aceste rapoarte vor fi citite în adunările generale ale societăţii.

In numărul viitor ne vom ocupa de rolul important al experţilor-contabili în viaţa economică anglo-saxonă cât şi de situaţiunea lor juridică şi socială în decursul vremurilor contribuind la un istoric documentat al profesiunii de expert-contabil.

S. M. BLUMENFELD

A apărut în broşură:

Monografia contabilă a unei fabrici de vagoane şi locomotive

de *Dr. V. M. Ioachim*

Preţul lei 60.—

Sub presă de acelaşi:

Curs de contabilitate cu aplicaţie specială la industrii

Preţul lei 200.—

Cine comandă anticipat această lucrare, trimiţând lei 200.— primeşte Monografia de mai sus gratuit.

BILANŢURI FICTIVE ŞI BILANŢURI REALE

—:-:—

Ni se tot spune că, dacă azi traversăm o perioadă aşa de lipsită de orientare, în ce priveşte viaţa noastră economică, este pentru că, acum se petrece fenomenul de readaptare la nouile stări de lucruri eşite de pe urma războiului.

Că aceasta o fi adevărul sau nu, nu mă preocupă acum, — constat însă că perioada de adaptare durează de prea mult timp şi că mai ales în această perioadă s'au făcut atâtea greşeli, încât azi economiştii nici nu ştiu ce să mai facă ca să repare urmările lor.

Aş voi să tratez prin articolul de faţă, una din principalele chestiuni ce ne preocupă pe noi contabilii, şi anume aceia de a adapta Bilanţurile ce suntem chemaţi să le încheem, la noua stare de lucruri eşită de pe urma frământărilor de după războiu

Chestiunea încheerei raţionale a unui Bilanţ, este după mine, preocuparea de căpetenie a ori cărui contabil şi dacă organizaţia noastră va şti să fixeze şi să impună normele de încheere a Bilanţurilor, în diferitele ramuri de activitate economică, va binemerita dela toţi urmaşii noştri.

Şi când vorbesc de Bilanţ nu înţeleg a mă limita numai la diferitele întreprinderi ale iniţiativei particulare, dar şi la întreprinderea cea mai de căpetenie, care este gospodăria Statului român cu anexele ei.

Ar fi deci a se emite reguli, care urmate riguros la încheerea unui Bilanţ, ar pune la adăpost de critici atât pe contabil cât şi pe întreprinderea însăşi.

Astăzi, în căutarea unei norme de urmat, fiecare contabil închee Bilanţul cum crede că este mai bine, sau mai ales, cum poate şi cum îi este permis să-l închee, căci în majoritatea cazurilor, contabilul având o funcţiune nestabilă, Bilanţul trebuie încheiat aşa cum patronul ordonă.

Dar chiar dacă ne-am găsi în fericita situaţie de a avea mână liberă la incheerea Bilanţului, avem noi directivele necesare din partea Corpului de Contabili şi din partea Legilor, ca să nu cădem în greşeli?

Legea nu impune nici o normă precisă la evaluarea diferitelor capitole din inventar — baza Bilanţului — ci numai obligaţia esenţială a sinceritătei şi exactităţei evaluărilor după preţul curent al zilei la epoca facerei inventarului. Dar aci legea lasă câmp liber erorilor, căci nu este de mirare ca un contabil, de foarte bună credinţă, să greşească în evaluările sale.

Şi dacă e vorba de evaluare — cu bună credinţă — vom cădea şi mai sigur în eroare, când în judecata noastră va trebui să ţinem seama şi de scopul, sau punctul de vedere ce ne călăuzeşte la încheerea bilanţului.

Une-ori scopul sau mobilul încheerei Bilanţului, poate să influenţeze evaluările contabilului, după cum Bilanţul este al unei întreprinderi în plină activitate sau în lichidare.

Deasemeni suntem tentaţi a nu aprecia întotdeauna exact, mai ales de când fiscalitatea a luat faţiş poziţie contra capitalului.

Şi astfel, întodeauna de bună credinţă, dar influenţaţi de alte consideraţiuni, ne depărtăm pe nesimţite, dar sigur, dela linia dreaptă ce trebue să ne călăuzească în fixarea unui bilanţ.

Consecinţa este că astăzi, cu toţii citim un Bilanţ, dar acceptăm cifrele sub rezervă ; acceptăm Bilanţul ca cifră oficială dar nu cu prea multă încredere în realitatea lui.

Ori sfârşitul crizei şi renaşterea noastră economică, nu va fi decât atunci când încrederea va reînvia. — Când încrederea va reveni, vom reveni şi noi la condiţiunile normale de muncă, de schimb, de credit, care ne sunt aşa de necesare.

Iată de ce eu cred că organizaţia noastră de contabili are datoria a se ridica, ea cea d'întâi şi a stărui să se legifereze pentru încheerea Bilanţurilor, *nu buna credinţă* în evaluări *ci adevărul* şi realitatea.

Dar pentru aceasta, trebue muncă la Corpul nostru de contabili, căci nu este uşor să defineşti adevărul în materie de Bilanţ. Când un Bilanţ este adevărat şi când este falş ? !

Apoi trebue muncă şi pentru a legifera independenţa contabilului bilanţier faţă de patron, însoţită de independenţa cenzorului în societăţile anonime.

Astăzi nimeni nu poate să se pronunţe legalmente de ce un bilanţ este fals, deoarece nu avem legi speciale şi precise

despre regulele după care trebue să se închee un Bilanţ. Ar fi de stabilit de ex. o regulă care ar răspunde la întrebarea următoare: cari sunt evaluările ce trebuesc făcute în inventarul unui Bilanţ de exploatare, pentru ca aceasta să exprime situaţia adevărată în momentul încheerei?.

Dar să lăsăm celor în drept, sarcina de a se ocupa cu acest răspuns.

Afară de condiţiunea esenţială ca Bilanţul să exprime adevărul, el mai trebue să fie redactat astfel încât ori cine să poată înţelege rostul cifrelor dintr'ânsul.

Astfel Bilanţul trebuie să prezinte de ex. în mod separat partea de activ imobilizată şi partea realizabilă, iar la pasiv partea ne exigibilă şi obligaţiunile cu şi fără garanţii.

Partea imobilizată este constituită din 2 categorii de activ: prima categorie este acea parte de activ care nu s'ar putea ataca fără a reduce capacitatea de lucru a întreprinderei; a doua categorie este aceia ce o formează cheltuelile de constituire, cheltueli de urmărire de creanţe, etc. cari urmează să dispară treptat din Bilanţ.

Legea nu prescrie modul alcătuirei Bilanţului, dar contabilul rămâne obligat să arate în posturi distincte elementele efective de producţiune şi cele ce urmează a fi amortizate, căci nu este permis să grupăm într'o singură rubrică imobilizările reale cu cheltuelile de amortizat.

Când este însă vorba de pierderi mari ce nu pot fi amortizate din veniturile unui singur an, ele trebue să rămână în report la Contul de Profit & Perdere, iar nu trecute la activ sub diferite denumiri. Contabilul trebue să ştie că nici o distribuţie de dividende nu se poate permite, înainte ca acea perdere să fie complect amortizată, fie din venituri, fie prin reducerea capitalului.

Azi se ascund pierderile mai ales în rubricile de activ imobilizat. Intr'un cuvânt orice examen al Bilanţului ar trebui să înceapă prin cercetarea acestei rubrici.

La Pasiv se amestecă de multe ori, cu bună credinţă, în o singură rubrica printre creanţele neexigibile, şi creanţele cu scadenţa nedeterminată, cum ar fi de ex. garanţiile date de întreprindere, sau cauţiunile primite dela clienţi sau agenţi.

Dar afară de confuziunea rubricilor — destul de numerоase — mai sunt cazurile de compensanţiuni între debitori şi credi-

tori — clienţi cu furnizori — compensaţiuni cari prin importanţa lor schimbă cu totul faţa Bilanţului.

Cele câteva consideraţiuni relevate în acest articol, nu au alt scop decât de a atrage atenţia colegilor asupra nevoei de a aduce ordine în alcătuirea bilanţurilor şi de a stărui pentru legiferarea acestei ordine.

O stăruinţă asiduă trebue să depună organizaţiunea noastră de contabili, spre a se legifera independenţa atât a contabilului bilanţier cât şi a cenzorilor ce sunt chemaţi a verifica activitatea şi Bilanţul instituţiunilor de ori ce fel.

Numai în aceste condiţiuni contabilii pot să-şi asume răspunderea pentru lucrarea lor, şi atâta timp cât bilanţurile vor continua să fie ncheiate ca acum, publicul nu va avea încredere în cifrele ce le va citi.

G. IANCULESCU
expert-contabil

MAXIME

Puterea unei grupări o face numărul membrilor săi, dar mai ales activitatea acestor membri. — Nu fiţi membri inactivi.

Nu trebue să intraţi în o grupare cu singura dorinţă de a trage profit personal. — Trebue să intraţi în grup numai pentru a-i mări forţa prin activitatea voastră.

Să nu socotiţi că v'aţi făcut toată datoria, numai prin faptul că v'aţi achitat cotizaţia; trebue să şi acţionaţi.

Comitetul de Redacţie face un călduros apel la toţi cititorii revistei de a-i da tot concursul, prin articolele ce vor trimite, prin plata la timp a abonamentului, şi de a o recomanda şi la alţi colegi.

Dorim ca revista să fie o forţă, să-şi poată spune cuvântul în orice problemă ce pune în joc interesele colegilor noştrii. Grupându-ne câţi mai mulţi imprejurul ei, revendicările voastre pot fi susţinute cu mai multă energie.

Stăm la dispoziţie colegilor pentru a le da informaţii, lămuriri, etc., prin revistă.

REGLEMENTAREA COMERŢULUI DE BANCĂ IN BULGARIA

—:-:—

Comerţul de bancă în Bulgaria reglementat prin legea din Ianuarie 1931 a fost obiectul unor noui preocupări în 1933, când s'au adus modificări legii şi s'au dat noui ordonanţe cu privire la constituirea şi funcţionarea Consiliului Bancar.

Principalele modificări se referă la prelungirea termenelor, în care Băncile existente trebuie să se pună de acord cu dispoziţiile din lege, privind capitalul social şi cuantumul depunerilor la economii.

In acelaş timp s'a prevăzut, dreptul pentru Consiliul superior bancar ca să se prelungească termenele în cazuri excepţionale.

Este tocmai ceeace am cerut şi noi când s'a întocmit anteproectul de lege pentru reglementarea comerţului de bancă în România, spre a nu sili Băncile la o lichidare forţată, care de altfel ar fi şi imposibilă în situaţia de azi.

Noui dispoziţii s'a prevăzut pentru exercitarea controlului. In primul rând s'a dat o atenţiune deosebită *„Institutului naţional de experţi contabili juraţi"*, al cărui preşedinte face parte cu vot deliberativ din Consiliul Superior Bancar în calitate de specialist.

Găsim o asemenea măsură foarte nimerită, pentrucă obiectul principal al reglementării Consiliului Bancar şi reuşita acestei reglementări constă tocmai în controlul ce se face asupra operaţiilor bancare şi asupra respectării normelor prevăzute în lege,

Ori, pentru a supraveghea cum îşi exercită acest control, este firesc să fie în Consiliul Bancar un reprezentant al ştiinţei şi technicei contabile.

In acest sens am făcut şi noi o propunere, când s'a redactat ante-proectul legii bancare.

Nu s'a ţinut seamă de această propunere; în schimb, nu atât pentru consideraţiuni de ordin general, cât pentru alte consideraţiuni, se prevăzuse că directorul Consiliului va trebui să aibă calitatea de expert-contabil cu titlul de doctor în ştiinţele economice comerciale şi cu lucrări de specialitate.

O inovaţie pentru Bulgaria este introducerea *expertului contabil jurat* în comisiunile de cenzori ale Băncilor supuse Controlului Bancar.

Acest expert este ales de adunarea generală și confirmat de Consiliul bancar, care poate anula alegerea și pune în locul său pe unul din cei doi supleanți cari se aleg odată cu titularul.

Expertul contabil stă în directă legătură cu Consiliul Bancar, căruia este dator să-i comunice toate constatările făcute având răspunderea materială pentru îndeplinirea îndatoririlor sale.

Orice sucursală va numi un contabil jurat local pentru control.

In afară de aceste organe, fiecare Bancă va avea un organ intern de control, desemnat dintre persoanele, cari nu iau parte la gestiune.

Pentru a controla funcționarea băncilor precum și lichidările ordonate de Consiliul Bancar în cazurile prevăzute de lege, Consiliul Bancar va putea numi revizori contabili, dintre membrii *„Institutului de experți contabili juraţi"*.

O dispoziție interesantă este scutirea de taxe și impozit pentru sporirile de capital în legătură cu adaptarea la legea pentru apărarea economiilor în Bănci.

Ultima ordonanță din 4 August 1933 dă și *bilanțul-tip* după care băncile sunt obligate să-și publice situația întreprinderii.

Dăm mai jos schema acestui Bilanț:

ACTIV

I. *Mijloace disponibile*

1. Cassa (numerar, cupoane).
2. Cecuri și efecte la vedere.
3. Banca Națională a Bulgariei și Camera de Compensații.
4. Banca Națională a Bulgariei, cont blocat.
5. Depozite la alte bănci.

II. *Portofoliu*

6. Efecte contra împrumuturi din care cu scadența de 3 luni... ...).
7. Efecte scontate (idem)
8. Portofoliu blocat la Banca Națională a Bulgariei.

III. *Valori de proprietate*

9. Fonduri de stat și bonuri de tezaur.
10. Acțiuni.
11. Titluri blocate la Banca Națională a Bulgariei.
12. Idem pentru certificate de cauțiune.

IV. *Debitori*

13. Avansuri pe gaj de mărfuri până la 3 luni.
14. „ „ „ „ „ peste 3 luni.
15. Avansuri pe alte garanţii.
16. Avansuri fără garanţii administratorilor şi cenzorilor.

V. *Bunuri*

17. Localul Băncii
18. Alte imobile.
19. Mobilier.

VI. *Participaţiuni*

VII. *Alt activ*

20. Mărfuri în garanţie.
21. Creanţe judiciare.
22. Efecte protestate.
23. Diverse alte active.

VIII. *Activ condiţionat*

24. Debitori pentru garanţii.
25. Efecte reescontate.

PASIV

IX. *Mijloace proprii*

26. Capital
27. Rezervă de capital.
28. Alte rezerve.
29. Fonduri (pensiuni, pentru imobile şi altele).
30. Fonduri pentru dividende.

X. *Creditori* *)

31. Depozite la vedere şi până la o lună.
32. Depozite la vedere peste o lună.
33. Depozite comerciale.
34. Alţi creditori.

XI. *Acceptaţiuni şi cecuri*

35. Acceptaţiuni.
36. Cecuri şi ordine de plată.

---

*) Creditorii şi depozitele în rezervă străine şi în leva al persoaneelor firmelor şi băncilor ce se află în Strămătate leva . . . .

XII. *Alt pasiv tranzitoriu și diverse*

XIII. *Pasiv condiționat*

37. Garanții:

a) față de Stat pentru participări la adjudecări.

b) față de Stat în garantarea avansurilor.

c) față de Stat în garanția situațiilor provizorii de 10 la sută

d) față de administrația vămilor.

e) delcredere și evaluări față de diverse persoane.

38. Reescont.

Examinând acest bilanț tip, avem de observat în primul rând că nu formează o rubrică specială *activul de ordine*, care nu constituie proprietatea întreprinderii, cum este cazul contului „Mărfuri în garanție" trecut în rubrica „alt activ". Apoi contu „Diverse alte active" este o denumire prea generică.

Denumirile „*Valori de proprietate*" și „Bunuri" nu ni se par destul de fericite, pentrucă și celelalte valori, sunt proprietatea Băncii iar denumirea de Bunuri este prea generală.

Cum însă sunt specificate ce conturi intră în fiecare categorie, chestiunea nu prezintă vreun neajuns de ordin practic.

In schimb găsim în schemă o nouă categorie de activ și pasiv care nu figura până acum în schemele de bilanț ce s'au întocmit în diverse congrese și anume: *Activ și Pasiv condiționat*, cuprinzând acele drepturi și obligații, cari devin drepturi și obligații efective numai dacă o anumită împrejurare are loc de ex: avalurile date de bancă pentru diverși clienți, cari devin o obligație certă dacă clientul nu plătește la scadență.

Noile modificări introduse în legea bancară bulgară sunt măsuri, pe care aplicația legii le-a făcut necesare, în vederea scopului urmărit de legiuitor și de care va trebui să se țină seamă în reglementarea ce se intenționează a se face și la noi.

Dr. V. M. IOACHIM

COMUNICARE

Comisiunea pentru examinarea candidaților la gradul de Expert de pe lângă Secția Iași, face cunoscut D-lor Contabili Autorizați din toate Secțiunile, că se va ține un examen la Iași în zilele de 3 — 4 Martie a. c., cei ce au dreptul de a da acest examen și care vor să-l dea, să trimeată actele la secretaretariatul Secțiunei Iași str. Mârzescu 9, până la 1 Februarie a. c.

ECONOMII... IN SERVICIUL DE CONTABILITATE

—:-:—

Economii!... Este cuvântul ce'l auzim foarte des dela o vreme.

Economia ar fi sinonimă cu ordinea, dar deocamdată să discutăm ce se înțelege prin „a face economii"

Pentru un particular aceasta însemnează a nu cheltui întregul său venit, iar partea necheltuită, adică economisită, a o constitui ca rezervă pentru viitor.

Pentru Stat, economiile ar consista în a reduce cheltuelile bugetare, spre a nu fi mereu în căutarea de noi impozite și a ușura astfel pe contribuabili.

Pentru o întreprindere, — și despre aceasta e vorba acum, — nu se poate concepe economiile sub forma beneficiilor realizate și ne distribuite, ci sub forma suprimărei cheltuielilor inutile, a sporirei veniturilor produse de cheltuelile angajate, o mai bună întrebuințare a mânei de lucru și oprirea oricărei cheltueli neproductive.

A cheltui fără a risipi, ar trebui să fie preocuparea oricărui șef de întreprindere.

Timpurile critice de azi nu ne pot mări veniturile, ei bine atunci să reducem pe cât posibil cheltuelile.

A cheltui o știe toată lumea, dar a cheltui pentru a câștiga este ceia ce se știe mai puțin. Și aceasta este în definitiv adevărata organizare, căci a organiza o întreprindere este a stabili cu pricepere și cu metodă cheltuelile, pentru a obține beneficii.

Sunt deci cheltueli productive și cheltueli neproductive, iar greutatea este a le deosebi unele de altele.

Ca să putem însă deosebi cu discernământ, trebue să utilizăm metoda de observație care ne pune în situația de a cunoaște la timpul voit, rezultatele operațiunilor ce le angajăm. Această metodă este *contabilitatea*.

Cu cât greutățile unei întreprinderi sunt mai mari, cu atât ea simte mai mult nevoia a observa mai cu atenție operațiunile sale.

Nu putem deci pricepe cum un șef de întreprindere se poate lipsi — din motive de economie — tocmai de cel mai bun auxiliar al său — *contabilitatea* — și tocmai când interesele

sale sunt mai amenințate de pericole multiple și greu de deosebit.

Este ca și când un bolnav ar face economie de doctor și și-ar administra singur medicamente după fantezia sa.

Numai prin Contabilitate se pot măsura eforturile depuse și rezultatul cheltuelilor, numai ea ne poate arăta, din timp, dacă măsurile luate vor avea rezultatul ce'l urmărim.

Criza actuală a arătat, îndeajuns, că multe întreprinderi, cu toată cinstea conducătorilor, au ajuns în situații iremediabile din cauza insuficienței sau lipsei unui serviciu de Contabilitate, care să le dea indicațiuni prompte în împrejurările grave prin care au trecut.

Contabilitatea nu este totul, dar fără ea nu se poate face nimic. Apoi trebue să se mai știe că azi, deși cifra afacerilor scade, totuș numărul operațiunilor poate fi acelaș sau chiar superior celui din trecut.

Apoi trebue avut în vedere că Serviciul Contabilității, se încarcă încă cu înregistrarea și evidența operațiunilor de Contencios cari azi sunt așa de numeroase.

Este deci o măsură cu totul condamnabilă de a face economii în serviciul de Contabilitate, licențiind funcționarii și a-i trata astfel ca neproductivi.

Susținem deci că mai ales în timpurile dificile de criză, Serviciul Contabilității, trebue să fie întărit, căci lui i se cere să exercite un control mai strâns, asupra tuturor capitolelor de cheltueli și de a raporta la timp amendamentele de introdus.

Spre a putea reduce cu adevărat costul unui serviciu, ar trebui să se cunoască proporția între cheltuelile și rendementul său. Altfel riscăm să avem numai o aparență de economie.

Intreaga știință de conducere a unei întreprinderi este bazată pe priceperea de a ști să cheltuim spre a produce; această știință nu o putem dobândi decât cu ajutorul Contabilității.

Când întreprinderile particulare vor învăța a face în acest mod economiile, ele se vor putea întoarce și către Statul fiscal spre a-i spune: Faceți și d-voastră ca noi, economiile, iar dacă nu știți cum să le faceți, noi suntem gata a vă arăta!

ECONOMIST

SUSȚINEȚI REVISTA VOASTRĂ PRIN PLATA PROMPTĂ A ABONAMENTELOR.

Pentru o bună întocmire a fişelor

—:-:—

Cine doreşte să introducă fişele în biroul său, fie la contabilitate, fie pentru alte scopuri, este dator să cunoască anumite condiţii preliminare, pe care dacă le va ignora, riscă să aibă decepţii şi să renunţe la un sistem, care nu este vinovat cu nimic de decepţia sa.

Aceste condiţii preliminare privesc materialul din care se confecţionează fişele, cutiile în care se păstrează şi accesoriile.

Dacă recurgem la registre mecanice cu fişe mobile sau la clasoare mecanice (Kardex, etc.) problema se simplifică. Librarul ne va da întregul material cu accesoriile sale.

Când însă voim să avem cartele mobile suntem datori să fim mai cu băgare de seamă. La o „cartelărie" complectă avem nevoe de :

1) Fişe, sau cartele propriu zise, acelea pe care vom opera înregistrările ;

2) Taburi [1]), un soi de fişe mai groase care servesc pentru separarea grupelor de cartele. Ele au o parte din dunga de sus mai înaltă pentru evidenţiere ;

3) Clasoare, cutiile în care se păstrează fişele ;

4) Călăuze sau semnalizatoare, un soi de semne mici colorate care se pun pe fişe pentru a ne da anumite indicaţii : o scadenţă, clienţi restanţi, etc. Francezii numesc aceste indicatoare „cavaliers", iar germanii „Reitter".

Dacă vom întrebuinţa fişele combinate cu jurnalul după metodele Ruf, Hinz, Schaber, Taylorix, etc. vom mai necesita şi alte câteva accesorii specifice acestor sisteme : rigle, totalizatoare, plombagină, tablă de aluminiu, pudră de fixat, etc. Asupra acestor accesorii vom reveni când ne vom ocupa de mecanismul acestor sisteme.

In articolul de faţă ne ocupăm numai de „cartelăria" în sine, adică unde fişele singure constituesc un sistem independent.

Cartelele propriuzise şi taburile se confecţionează din hârtie. Despre dimensiunea lor am vorbit în numărul trecut al acestei reviste [2]).

---

1) Tab este un cuvânt adoptat dela englezi. El este o prescurtare din „tabulator". Francezii denumesc aceste fişe „cartes guides".

2) „Dela tablele cerate la fişele de azi" apărut în numărul 11 al acestei reviste.

Calitatea hârtiei din care confecţionăm fişele este de cea mai mare importanţă pentru cartele. O hârtie proastă, nu va sta dreaptă în clasor, se va îndoi repede sau — dacă este şi groasă — se poate frânge cu uşurinţă. Sistemul fişelor pretinde întotdeauna o hârtie „bună". Problema este însă cât de „bună" trebue să fie hârtia. Gândiţi-vă că avem nevoe de un număr de 10—20.000 fişe pentru articolele unui magazin mare. Desigur că în acest caz calitatea „bună" va trebui să ţină seama şi de preţ, mai ales că piesele dintr'o cartelărie mare nu sunt aşa de mult manipulate ca cele ale contabilităţii.

Deasemenea când voim să ţinem fişe de format mic nu este nevoie de o calitate superioară a hârtiei. Dimensiunea lor mică le îngădue să stea în cutie destul de bine, chiar dacă sunt de calitate mijlocie.

In contabilitate, unde fişele sunt mai mult manipulate şi unde dimensiunea lor nu este mai mică de 15 × 21 cm, sau 21 × 30 cm. trebue neapărat — mai ales când scrim cu mâna pe ele — să avem fişe confecţionate din cea mai bună hârtie, aşa zisă de celuloză. Aci nu ne este permis să facem economie. Durata lor economia de muncă şi celelalte avantaje vor compensa cu prisosinţă cheltuiala ce trebue să facem la întroducere lor.

Hârtia aşa zisă de celuloză este mult mai bună ca hârtia de „lemn", are durată mai mare, este mai rezistentă şi scrisul se păstrează mai bine. Dacă avem fise colorate nu vom putea menţine o coloratură uniformă decât folosindu-ne de hârtie de celuloză.

Satinaj. Ori ce calitate de hârtie am întrebuinţa va trebui să ţinem seama ca hârtia să nu fie prea uşoară, şi să fie bine satinată. Greutatea hârtiei poate varia între 200—280 grame pe metrul pătrat pentru fise propriu zise şi 380—420 grame pe metrul pătrat pentru taburi. Satinarea este operaţia de presare a hârtiei prin vălţuire. Prin aceasta presare hârtia se face mai subţire şi capătă o duritate cu mult mai mare. Hârtia satinată stă dreaptă în cutie, suportă îndoituri fără să se formeze dungi sau să se rupă. Apoi pe o hârtie bine satinată putem scrie fără a ne expune la sugeri sau la întinderea a cernelei.

Coloritul. Adeseori se obişnueşte întrebuinţarea de fise colorate, fie pentru a la deosebi dupe scopurile cărora sunt destinate, fie pentru a face grupuri diferite în aceiaşi cutie. Când fisele vor sta într'un atelier sau într'o magazie, unde, ori cât am feri, nu se poate evita murdăria, va trebui să preferim fise colorate în gri,

galben sau albastru. Această din urmă culoare nu este recomandabilă când scrim cu creionul chimic, într'ucât scrisul nu mai este uşor vizibil.

Când este vorba de fise de durată foarte scurtă unde calitatea hârtiei nu mai are importanţă, putem utiliza şi culorile calităţilor inferioare de hârtii: gri sau castaniu.

In contabilitate vom întrebuinţa numai hârtie albă sau colorată în nuanţe deschise. In acest din urmă caz vom căuta să armonizăm culorile fiselor cu al scrisului: negru, violet, albastru, cu luciul creionului chimic etc. Şi aici trebue să remarcăm intoleranţa hârtiei albastre pentru luciul creionului chimic, pentru violetul cernelei, al maşinei de scris sau pentru indigoul din copierea cu plombagine.

Dacă întrebuinţăm fise de mai multe culori este bine să avem în vedere:

1) Culorile să fie tot atât de distincte la lumina zilei ca şi la lumina lămpei.

2) Culorile să fie, pe cât cu putinţă, în contrast între ele. Ast-fel dacă pentru debitori alegem culoarea verde deschis, pentru creditori vom face fise gris. La albul pentru fise de materiale prime merge galbenul pentru fabricate. Tot aşa este indicat verdele ca distinctiv faţă de roz. Culorile închise nu sunt recomandabile; dacă însă suntem împinşi la ele de nevoia unei mari diversităţi de culori vom căuta tot culori care să constrasteze între ele.

Fişele separatoare, taburile, se vor face numai din culori închise, pe ele nefiind nevoe să se scrie. Cele mai potrivite culori pentru taburi sunt cenuşiul închis şi castaniul închis.

Păstrarea fiselor se face în cutii numite clasoare. Clasoarele se fac din carton, lemn sau tablă. Pentru fise puţine şi de dimensiuni reduse ne putem folosi de clasoare de carton. Intr'un astfel de clasor nu putem pune mai mult de

500 fise de 105 × 74 mm sau
300 „ „ 148 × 105 „

Dacă avem un număr mai însemnat de fise sau o dimensiune mai mare ca cele pomenite mai sus vom face cutii de lemn sau de tablă. Acestea din urmă, foarte mult întrebuinţat în America, la noi sunt puţin folosite, fiind prea scumpe.

O cutie de 30—40 cm. adâncime cuprinde 800—1000 fise. In

cutii mai mari sau în sertare de birou putem pune până la 1400 fise. Cutiile cu fise se păstrează în dulapuri anume amenajate, dacă bine înţeles numărul lor este destul mare.

Dacă avem o „cartelărie" compusă din 4—6000 fise de dimensiunea 260 × 148, sau un număr proporţional din dimensiune mai mică, ne putem folosi de „mese" sau de „birouri de fise".

Mesele de fise au aceleaşi dimensiuni ca ori ce alte mese. Deosebirea este că ridicând tablia de sus a mesei (care poate şi lipsi) avem în faţa noastră o cutie mare, sau 2 jumătăţi de cutii în care fisele pot fi orânduite în picioare. Scoaterea unei fise din acest fel de mese se face cu multă înlesnire.

„Birourile de fise" au sertarele amenajate pentru a păstra fisele în ele. Dosul sertarului este mobil, permiţându-ne a ţine în el şi un număr mai mic de fise care să stea tot în picioare. Desavantajul acestor birouri este că nu putem lucra cu fisele, decât dacă scoatem sertarul dela locul lui sau alt-fel cu multă greutate.

Călăuzele sau semnalizatoarele se procură din comerţ. Ele sunt de 2 feluri:

1) Unele late, „cu fereastră" în care întroducem un mic bileţel care să ne arate cea ce voim să scoatem în evidenţă: de ex luna, localitatea, etc. Aceste călăuze pot la nevoe înlocui şi taburile.

2) Altele mici, divers colorate, şi care ne dau o indicaţie pentru fisa peste care se „încalecă". Astfel putem nota cu călăuze negre debitorii deveniţi suspecţi, cu călăuze verzi debitori care nu au trimes încă acoperirea, cu călăuze roşii clienţii cărora trebue să le scrim la finele lunei.

Aceste călăuze sunt de un netăgăduit folos pentru mânuitorul cartelei. Să nu cădem însă în exagerare. Prea multe călăuze transformă cartela în pupăză, iar mânuitorul ei se va rătăci cu siguranţă sfârşind prin a se desgusta de această anexă a fişelor.

In articolul viitor ne vom ocupa de „evidenţa" fişelor care ne vor face cunoscute o parte dia tainele ce constituesc superioritatea acestui sistem.

FR. HORAC

CATRE ABONAŢI. Toţi d-nii abonaţi, care sunt în măsură a achita infima sumă de LEI 200.— costul abonamentului, SUNT RUGAŢI A PLATI LA PRIMA CERERE, pentruca să putem continua trimiterea Revistei fără plată, şi acelora care şomează în adevăr şi nu pot deocamdată să plătească.

Importanţa economică a oraşului T.-Severin şi aşezarea lui în preajma drumurilor comerciale

—:-:—

Istoria oraşului T.-Severin al cărui centenar s'a sărbătorit anul trecut, se poate compara cu legenda pasărei Phenix, renăscută din propria ei cenuşe.

Inainte de a ne ocupa de partea economică care interesează această Revistă, vom lăsa mai întâi să vorbească pe marii noştri scriitori, cari în diferite împrejurări au căutat să ne redea în cuvinte, ceeace maestrul Grigorescu a imortalizat pe pânză; munţi şi dealuri, locuri şi tipuri.

Vlăhuţă în „România Pitorească“ [1]) o descriere a Vechiului Regat, vorbeşte astfel despre Severin.

„Linia ferată tiveşte drept ca un chenar regulat până la T.-Severin, care se arată în asfinţitul soarelui ca într'un decor de teatru. Dunărea lărgită tae o curbă în ţărmul românesc şi împinge oraşul pe o înălţime, acoperită cu arbori, din desişul cărora ies la iveală, tot mai sus, case albe învelite cu olane roşii. Fumuri groase, negre clăbucesc din coşurile fabricelor. Departe, se aud bocănind în şantiere ciocanele de fier. Pe mal la schelă mulţimea, ca la bâlci.

Marele nostru istoric şi neobositul cercetător d-l profesor N. Iorga, în „Drumuri şi oraşe din România“ [2]) descrie astfel Severinul:

„Severinul se cheamă locul, satul lui Severin un nume foarte obişnuit în aceste părţi. Turnul e o amintire a turnului presupus roman, pe care-l cuprinde acum o frumoasă grădină publică, ce se coboară spre Dunăre, cu alei, poduri, inscripţii încadrate şi rămăşiţe, solid prinse cu ciment ca piatra, ale unor ziduri înconjurătoare cu bolovani neregulaţi şi din bucăţi de cărămidă lucru vădit medieval din care face parte şi turnu“.

„Oraşul e unul din cele mai tinere ale noastre, frate cu alexandria, cu Giurgiu şi Brăila, fiu al Regulamentului Organic

1) A. Vlăhuţă „România Pitorească“ ed. VI-a Cartea Românească.
2) Ediţia Minerva 1904.

și al gospodăriei bune a celor trei Domni Munteni de după 1829, El s'a desvoltat pe acest teren, unde odată, în vecinătatea imediată a primejdiosului mal turcesc nu mai rămăsese nimic decât înalta stâncă goală a malurilor".

„Inginerii au desemnat piață largă, înconjurată de mari clădiri ale statului, de hoteluri moderne și cafenele pentru înfrățirea neamurilor, i-au făcut să radieze stradele, care n'au înaintat deci dealungul anilor după sporirea gospodăriilor și inițiativa capricioasă a fiecăruia, ca aiurea. Modelul clădirilor l'a dat iarăși statul, cu oficiile sale administrative și coloniștii străini, Nemții „Șvabii" din Banat, cari au creiat în acest unghiu românesc, o mărunțică colonie a lor, pașnică și zâmbitoare, cu sfioasa ei biserică luterană, lângă care se ridică acum din subscripții private, o frumoasă biserică catolică. Boerii de prin prejur și-au făcut și ei case în orașul nou de care i-a legat ceva mai târziu politica unui nou regim de lupte interne.

Plimbări bogate în arbori, o grădină care stăpânește privelișlea măreață a Dunărei călătoare, albă, albastră, trandafirie, sură, după cerurile nestatornice, au crescut pe urmă podoaba. Mahalale nu există se poate zice, mahalalele strâmbe, scunderău legate sat degenerat și oraș decăzut care sunt caracteristice pentru întreg Orient și pentru o mare parte din țara noastră. Oamenii săraci sunt țărani rătăciți, cari și-au schimbat pentru zdrențe frumosul lor port".

Recent, un cercetător de suflete și de pitoresc, d. profesor I. Simionescu, a luat și d-sa toiagul peregrinărilor și ne-a redat în mod magistral și nespus de frumos, un mănuchiu de impresii, culese din lungile și obositoarele călătorii ce le-a făcut.

„T-Severin [1]) prezintă un caleidoscop de forme și mai ales de culori, căci între culmile de dealuri depărtate curge Dunărea.

Abea eșită din vâltoarea strâmtorilor, se odihnește după grea trudă. Și-a făcut pat larg din prundiș și nisip. Sătulă de umbra munților și fagilor, se întinde, cât poate la soare. Unde și unde câte un pâlc de sălcii ori anini, care o mai răcoresc ori îi țin de urât prin șoapta frunzelor. Lenevită, se lasă

1) I. Simionescu „Orașe din România" ed. Cartea Românească.

în voia locurilor, cotind mereu, iar sarcina fărămăturilor din munţi o asvârle în cale, înălţând ostrove".

* * *

Desvoltarea economică a unui oraş este condiţionată de aşezarea lui geografică în primul rând şi anume de aşezarea la răspântia marilor căi de comerţ.

Aceste drumuri pot fi naturale, cu râuri şi fluvii navigabile sau făcute de mâna omului.

Drumurile au un caracter militar şi numai mai târziu un caracter comercial.

Poziţia geografică a Severinului l'a făcut să aibă în trecut un rol economic mult mai însemnat decât îl are astăzi, fiind la intersecţia a trei mari drumuri comerciale [1]).

Drumul Dunărei, care taie Europa în două, dela Marea Neagră la Marea Mânecei legând astfel Anglia, Belgia, Olanda Germania, Austria, Cehoslovacia, Ungaria, Jugoslavia, Bulgaria, cât şi Orientul îndepărtat.

Acest drum natural este cel mai important drum de comerţ pentru Europa centrală şi Sud-Estică, fiind utilizat din timpurile cele mai vechi.

Drumul paralelei 45° care leagă Bordeaux, Constanţa străbătând Franţa, Elveţia, Italia, Jugoslavia.

Drumul Adriaticei chemat să lege marea Baltică cu marea Adriatică prin Finlanda, Polonia şi Jugoslavia, care din nenorocire nu este încă înfăptuit.

De felul cum sunt construite Căile de Comunicaţie se poate vedea dacă aşezarea Romanilor era vremelnică sau pentru totdeauna. Drumurile erau zidite din piatră ca pentru eternitate, iar nu pietruite cum se fac în zilele noastre. Pe marginea lor erau aşezate castre romane puternice.

Avântul economic roman de pe malul Dunării şi treptata pătrundere pe celălalt mal al numeroaselor elemente romane, cari ajuta lui Decebal la prefacerea Daciei, este cauza certurilor de pe cele două maluri: Dacii râvneau la civilizaţia strălucită a Romanilor, iar Romanii la bogăţiile ascunse ale barbarilor.

Deci, împrejurăile economice şi în general culturale de pe cele două maluri au fost cauzele războiului de exterminare

1) Gh. Netta. Cercetări econmice asupra regiunei Orşova-Severin editura Cartea Românească 1924.

dus de Traian și Decebal, așa că o expediție de cucerire nu părea prea scump plătită. Acest război s'ar putea compara în timpurile noastre cu un război colonial. [1])

Prin construirea podului dela T-Severin, Traian nu urmărea numai un scop militar ci și unul economic, era legătura cu Drobeta devenită romană, anterior cuceririi oficiale a Daciei.

Dacă Dacia romană prin situația ei geografică avea o poziție excentrică față de marele drum ce leagă apusul cu răsăritul, ca Lugdunum, Mediolanum-Verona, Emona, Singidunum, Serdica, Byzanțium, Ancyra, Tarsus Antiocheia [2]) totuși întreg sistemul căilor de comunicație daco-romane se îmbucă în aceste părți, unde Dunărea se întretae cu acest drum la Viminacum, și prin aceasta ni se indică și orientarea pe care o avea comerțul daco-roman „punctul de greutatea al circulației căzând pentru Dacia spre apus".

Un centru de mare importanță orașul Drobeta străjuind podul făcut de Traian, devine prin așezarea lui punctul de legătură al întregei Daciei-Romane, cu marele drum al Dunării și cu Moesia. Prin drumurile ce-l uneau cu celelalte orașe ale Daciei Maluenisis sau prin Sarmisegetuza cu orașele Daciei ardelene, Drobeta devine centru de afaceri comerciale, pe care negustorii celorlalte provincii le făceau cu Dacia. Fără a fi oraș de vamă, el însă era punctul de legătură între cele două linii vamale ale Daciei, Sarmisegetuza, Dierna și limes-ul alutan.

Tot aci se încărcau produsele Daciei Maluensis, în special grâul. Astfel se explică prezența negustorilor străini în acest oraș, care ere portul cel mai însemnat al Daciei la Dnnăre.

Pe de altă parte, dintr'o inscripție găsită la Tragurum, lângă Salona, capitala Dalmației și pomenind pe Aurelius Longinianus dec (urio) col (oiae) Drob (deusis), vedem cum și Drobetanii porneau din orașul lor de bună seamă în interes de negoț.

Drobeta, muncipiu încă dela Hadrian, este ridicată la rangul de colonie pe vremea lui Sept. Sever

O parte din drumurile Daciei și mai ales cele mai însemnate

1) V. Pârvan, câteva cuvînte la organizația provînciei Dacia-Traiană, Convorbiri literale anul XL. pag. 762.

2) Cristescu Viața economică a Daciei Romane. Pitești Tipografia Artistică 1929 pag. 124.

din punct de vedere comercial ne-au fost păstrate în cele două intinerarii: Tabula Pentingeriana şi a geografului Ravennat.

Pe baza acestora, Miller a precizat următoarele drumuri:

1. Marele drum construit de Traian, şi care leagă centrele mai însemnate pe lângă munţii Apuseni, plecând dela Sarmisegetuza şi ajungând la Porolissum.

Acest drum se continuà la Tibiscum, de unde se desparte în două: unul spre Dierna şi de acolo pe la Faliatis în marele drum ce merge dealungul Dunărei, sau pe la *Drobeta*, de unde se continuă, fie spre răsărit la Durostorum şi Marea Neagră, fie pe la Oescus şi Philippopol în Bizant şi în Asia.

2. Dela Tibiscum la Lederata pe unde se trecea Dunărea la Viminacium, şi de aci spre apus dealungul Dunării şi a Savei, pe la Sirmium şi Emona, în Italia la Aquileia, sau dela Viminacium pela Naissus, Stobi la Salonic, sau pe la Lyplian la Lissum şi Dyrraclium şi pe Via Egnacia la Bizant.

Tot dela Viminacium, pe la Sirmium pe Sava, întâlnea drumul ce pornea pe valea Drinului vechiu drum preistoric foarte bătut şi pe vremea Romanilor, la Narona şi Salona.

Toate aceste drumuri făceau legătura între Dacia şi coasta Dalmaţiei, fiind cel mai scurt drum spre Africa.

Un alt drum pornea de la Aquilum trecea prin Cedonie prin Turnul Roşu, mergând dealungul Oltului până la Romula şi de acolo la Novae spre Marea Neagră.

Acest drum de mare trafic construit de Traian, fiind întărit milităreşte şi prevăzut cu castre romane, scurta distanţa dintre Atlantic şi Pontul Euxin.

Cele două drumuri din Banat ale căror urme se văd şi astăzi sunt, primul Ledereta-Tibiscum începând dela Palanca pe la canalul Nera, peste Biserica Roşie, Biserica Albă, Vărădia prin valea Cernovei către Romoristec, apoi prin defileu către Forotic, spre Surduc către Remelea germană la Berzovia, trecea Bârsava, se întoarcea spre Ramua, Ezeris şi Brebul în valea Bogdăniţei, trecea trei culmi ale munţilor, şi se îndreaptă spre valea Timişului dela Jaz şi Jupa la Tibiscum.

Şoseaua Dierna-Tibiscum începe dela podul lui Traian, dela Dierna, apucă brusc spre nord pe valea Cernei, prin pasurile Teregova şi Slatina în valea Timişului la Tibiscum. In

acelaş timp dela Dierna se continuă pe malul Dunării până la Feliatis.

Acest drum care forma linia vamală dintre Dacia şi Moesia superioară era întărit cu castre romane.

Istoricul arheolog Gr. Tocilescu, în urma cercetărilor făcute pe teren, a putut determina în Oltenia. care făcea parte integrantă din Dacia şi în Muntenia, care nu era direct ocupată, ci numai încadrată între stăpânirea romană din Dacia şi cea din Moesia încă alte cinci drumuri mari, alături de cele menţionate în itinerarii. Alte drumuri mai mici complectau pe cele mari.

Drumul Oltului, menţionat în itinerarii, era complectat prin altele identificate de Tocilescu.

Acestea sunt:

1. Dela Drobeta, prin Cătune, Rovinari, Bumbeşti la Sarmisegetuza.

2. Dela Zimnicea pe la Frumoasa, Alexandria, Roşiori de Vede pe lângă Piteşti prin trecătoarea Bran la Râşnov.

3. Peste Dunăre, dela Sexanna Prisca, prin Bucureşti, Ploeşti, Drajna, apoi în Ardeal.

4. Dela Călăraşi în faţa Durostorului prin Filipeşti, Focşani, pe vechiul drum prin pasul Oituz la Breţcu.

5. Cel precizat şi determinat mai târziu de marele istoric arheolog V. Pârvan, pornind de la gura Siretului pe la Poiana tot pe la Breţcu (aceste două drumuri se întâlneau la Poiana).

Dacia era împânzită de o reţea de drumuri care mai mult urmau albia râurilor Mureş, Târnavele, Cerna, Olt fiind astfel căi pur comerciale.

* * *

Evenimentele politice din ultimele decenii, care au schimbat mult harta Europei, pot face Severinului mult bine. Prăbuşirea Europei centrale, fărămiţirea Austro-Ungariei şi haosul din Rusia cum şi aşezarea lui în mijlocul celor trei mari drumuri de comerţ, fac din el un centru important.

Primul drum dela Nord-Est către Sud-Vest, spre Adriatica va transporta produsele răsăritului Europei spre apus, al doilea drum al paralelei 45° va lega apusul cu răsăritul Europei.

Vechiul drum supranumit „marele bulevard al Europei mijlocii" adică cel dela Nord-Vest către Sud-Est îşi va reclama

cu drept cuvânt această denumire odată cu renașterea nouilor țări naționale provenite din fărămițarea Austro-Ungariei.

Rolul însemnat ce-l joacă prezența căilor comerciale pentru un oraș se verifică ușor. Bogățiile unui ținut valorificându-se de apropierea sau depărtarea lui de artera comercială.

Exemplul cel mai recent este linia ferată transiberiauă care a făcut să se exploateze bogățiile miniere din Siberia și Nordul Chinei precum și desvoltarea multor orașe, care până atunci vegetau ca și pierdute în imensa câmpie a Rusiei asiatice.

Inflorirea Alexandriei de altă dată se datorește drumului Mediteranei care trecea către Indii prin Egipt.

Ultimul război ca și cele din trecut au schimbat mult drumurile și centrele comerciale.

Creiarea statelor naționale au favorizat poziția geografică a Severinului, trasându-se noi drumuri de comerț în a căror sferă de activitate el va avea numai de câștigat.

Severinul așezat la intersecția acestor drumuri pe malul vechiului Danubiu care este unul din cele mai lungi, navigabile și mari fluvii ale Europei, din cauza obstacolelor puse de natură cât și de oameni, nu poate fi un drum mare comercial propriu zis.

In anii din urmă, când el, prin împrejurările aduse de război se găsea complect în interesul utopiei Mittel Europei, se plănuia transformarea lui într'un drum de puternică mișcare.

Drumurile mari de comerț treceau pe altă parte pentru Orient către marea Neagră sau Constantinpol, ele treceau sau peste Mediterana, sau pe la Belgrad prin peninsula Balcanică.

Pentru Nordul și Nordul Vestul Europei, drumurile treceau prin Moldova și Ardeal de unde, după ce intrau în țară pe la Brașov, străbăteau Muntenia trecând Dunărea spre Adrianopol și Constantinopol.

Severinul rămâne în afară de influența acestor drumuri.

Pe Dunăre comerțul nu se făcea decât în mod local, mai ales către Galați, aceasta din cauza nesiguranței și lipsei unei polițiii care să garanteze averea privată pe Dunăre; stâncile dela Porțile de fier făceau imposibilă navigația rămânând mai mult un drum de interese militare întrebuințat de Turci ca să transporte muniții și aprovizionări.

Legătura cu apusul se făcea mai uşor pe uscat prin Balcani. Negustori Italieni veneau cu mărfuriie lor până la Dunăre, unde le schimbau contra produselor noastre agricole.

Puterea de expasiune economică a Austriei în orient nu putea trece peste Severin, fără să-i valorifice aşezarea sa prielnică, pentru tot angrenajul economic ce-l plănuia.

Prin tratatul politic încheiat între Austria şi Turcia la 21 Iulie 1718 la Passarovitz, se ceda Austriei: Banatul, Oltenia, un rest din Slavonia rămas Turcilor după pacea de la Carlowitz şi Serbia până la Timoc. [1])

Oltenia, [1]) care de fapt fusese ocupată de Austriaci încă din iarna anului 1716, când principele Eugeniu de Savoia, conducătorul expediţiei contra Turcilor, cuceri cetatea Timişoarei, care stătuse sub Turci aproape 165 ani, a pătruns mai departe în Banat până la Mehadia şi Dunăre.

Ca urmare a acestor evenimente, boerii olteni intrară în legătură cu conducătorul trupelor austriace promiţându-i ajutor numai să-i scape de jugul Turcilor, In Septembrie 1716 un detaşament austriac ocupă poziţiile de la graniţă. Domnul Ţării Munteniei, Niculae Mavrocordat fuge din Bucureşti la Giurgiu apoi la Rusciuc de unde se înapoiază cu un corp de armată turcească.

Şeful trupelor austriace-Tige-câştigând simpatia boerilor nemulţumiţi de domnia lui Nicolae Mavrocordat pătrunde în ţară, ocupă Cerneţii si înaintează până la Olt.

Războiul acesta, care durase aproape 35 ani, a luat sfârşit, armatele austriace respinseseră pe Turci, cari ajunseră sub zidurile Vienei, din Moravia Sârbească până la Olt.

Speranţa unei noui anexiuni făcu pe austriaci să declare din nou război Turcilor, cari erau angajaţi în luptă cu Rusia cari atacase Crimeia în toamna anului 1739 nereuşind să o cucerească.

Războiul acesta a fost cât se poate de rău pentru cele două ţări aliate, căci trebue să se ştie că între Rusia şi Austria există încă din 1726 o alianţă, in baza căreia Rusia ajutase chiar pe austriaci.

Politica austriacă îşi culege roadele. Sistemul fiscal şi

1) Gh. Netta: Expansiunea economică a Austriei şi exploatarea ei orientală ed. Cartea Românească 1921.

amestecul lor în administraţia avutului mânăstirilor nemulţumiră, atât pe *clerici* cât şi pe boeri şi pe ţărani, care o parte se refugiaseră în munţi iar alţii trecuseră Oltul la Domnul „Grec" în care vedeau mereu — după vechiul obiceiu — pe princepele lor.

Pentru a determina populaţia Olteniei să recunoască stăpânirea turcească şi pe el reprezentantul acestei stăpâniri Domnitorul Constantin Mavrocordat, dete la 29 Octombrie 1738 un manifest prin care ruga atât pe boeri cât şi populaţia să se supună Turcilor.

O proclamaţie a comandantului turcesc, Mustafa Paşa, spunea că toţi cei ce vor trece de partea Turcilor vor fi apăraţi, nu vor fi prădaţi de soldaţi; iar cei care vor ţine cu austriacii, vor avea să sufere rigorile războiului, prădări, ascuţiş de sabie.

După luptele pierdute de Austriaci şi după lungi tratative diplomatice, se încheie în anul 1739, luna Septembrie 18, pacea dela Belgrad' prin care Serbia şi Belgradul fură luate înapoi de Turci, iar Oltenia trecu de drept Turcilor căci de fapt ea fusese pierdută de Austriaci din anul 1737, când detaşamentul de ocupaţie împreună cu comandantnl lor colonelul Salhauser părăsise Craiova, deci şi administraţia militară fusese ridicată.

Ea se alipi Ţării româneşti din corpul căreia fusese ruptă timp de aproape de 22 ani.

* * *

Turcii, prin atacurilor lor la Dunăre, desfiinţaseră aproape toate oraşele de pe malul Dunărei, aşa că Severinul a trebuit să se ascundă în zăvoaele râului Topolniţa, sub râpele Cerneţului unde l'a găsit revoluţia din 1821 şi unde clucerul Tudor Vladimirescu, în casa boerului Gărdăreanu, pune la cale marea revoluţie a redeşteptării noastre naţionale din acel an; de aci s'au reîntors în actuala aşezare la 1832.

Severinul este cheia comerţului din Sudul Dunărei, deaceia acolo şi compania de navigaţiune Austriacă pe Dunăre, a aşezat la Severin punctul cel mai important al comunicaţiunii în partea de sus a Dunărei, de aici şi până la Galaţi sau Marea Neagră [1]).

1) Gh. Netta: Viitorul economic al Severinului Ed. Reforma socială 1921.

Tratatele internaționale regulează la începutul secolului XIX situația fluviilor, care udă mai multe țări.

In conferințele cu principiul libertății navigațiunei și comerțului, orașele așezate pe litorarul Dnnărei capătă primii sorți de izbândă, vasele cu călători și mărfuri pot să navigheze fără pericol.

Cu toate piedicile puse de natură la Porțile de fier, vasele cu aburi pătrund în susul Dunărei provocând o mișcare economică tot mai accentuată.

Severinul intră în sfera de activitate a acestei mișcări. Cernețul, din cauza poziției sale ante-economice și rău așezate geograficește este părăsit brusc, fără îndemnul nimănui, numai factori economici poruncindu-i aceasta. Deci Severinul reia locul de altă dată ca port și oraș așezat la întretăerea celor trei drumuri comerciale.

DEM. B. CĂTUNEANU
Casa Centrală Asig. Sociale

8.000—10.000 Contabili și Șefi de întreprinderi citesc **Revista Generală de Comerț și Contabilitate** care le aduce în fiecare lună o documentare bogată și precisă, necesară afacerilor lor.

Revista Generală de Comerț și Contabilitate este deci un auxiliar prețios pentru publicitatea Reclamelor Dv. comerciale.

COLEGI, Conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toți membrii sunt obligați să-și achite la zi cotizația și abonamentul. Vă rugăm să achitați la prima cerere abonamentul la Revista „Comerț și Contabilitate", organ oficial de publicații al Corpului Contabililor.

Cei întârziați cu plata nu vor mai fi trecuți pe tabloul anual al contabililor profesioniști și nu-și vor mai putea exercita profesiunea lor înaintea instanțelor judecătorești.

PROBLEMA CONVERSIUNII DATORIILOR

—:-:—

Este evident că majoritatea datoriilor contractate de săteni nu pot fi lichidate în actuala stare economică.

De asemenea este evident că creanțele nu pot fi reduse decât cu consimțământul creditorului, — reducerea prin lege fiind contra art. 17 din constituție.

Pe lângă aceste inconveniente, trebue să se țină seamă și de sentimentele de care sunt animați debitorii. — Legile elaborate până acum în acest scop le-au acordat o sumă de privilegii, la care nu vor renunța ușor. — Se afirmă că ei ar fi hotărâți să-și păstreze aceste privilegii cu orice sacrificii, astfel că pentru a-i îndruma din nou să-și respecte angajamentele trebue multă prudență și curaj.

Creditorii, mai prudenți, au stat până acum în pasivitate, văzând însă că chestiunea conversiunii datoriilor a devenit obiect de concurența electorală au început să protesteze și să se organizeze.

Iată deci aproape jumătate din națiune angajată în această chestiune. Actualul guvern și-a dat seama de aceste stări de fapt și a afirmat cu drept cuvânt că statul e dator să intervină în această chestiune, devenită de interes național, pentru a pune capăt stării de anarhie în care ne aflăm și care tinde să ia proporții. Statul, desigur, va trebui să găsească o soluțiune care să împace ambele tabere — debitori și creditori — și care să-i ceară sacrificii băneşti cât mai mici.

Aceasta fiind situația, viitoarea legislație pentru lichidarea datoriilor trebue să țină seamă — principal — că:

1. Datoriile sătenilor nu pot fi lichidate în întregime cu propriile lor mijloace;

2. Creanța este intangibilă;

3. Debitorul nu se mai poate pune în legătură cu creditorul;

4. Statul e dator să intervină pentru lichidarea datoriilor și

5. Sacrificii cât mai mici din partea statului.

* * *

In scopul lichidării datoriilor din trecut este necesară o cassă pentru amortizarea datoriilor, cu sucursale în toate capitalele de judeţ şi pe cât e posibil şi în celelalte comune urbane.

Pentru a nu se încărca budgetul statului cu noui angajări de funcţionari, cassa poate fi organizată cu funcţionari detaşaţi din ministere, — cei mai indicaţi fiind aceia dela direcţiunea datoriei publice. — Instituţiile interesate în problema conversiunii pot fi obligate să detaşeze câte unul sau doi din funcţionarii lor pe lângă cassa pentru amortizarea datoriilor.

După înfiinţarea cassei fiecare debitor să fie obligat, de ex. în termen de 30 zile dela publicarea legii, să declare dacă voeşte sau nu să beneficieze de intermediul cassei, pentru lichidarea datoriilor sale. Acei care voesc să lichideze datoriile prin intermediul cassei de amortizare, vor arăta planul lor de lichidare şi garanţiile ce oferă, iar cei care renunţă, să fie urmăriţi imediat după dreptul comun.

Cei admişi de cassă la lichidare, vor primi pentru datoriile lor către creditori *„renta pentru amortizarea datoriilor“* la purtător, cu o dobândă, de ex., de 5 %. Debitorii cari — eventual — vor fi socotiţi că nu pot suporta dobânda acestei rente, o parte din dobândă va fi suportată de stat. Desigur că statul va suporta diferenţa numai în cazuri excepţionale şi pentru motive binecuvântate.

Debitorii care au obţinut renta, prin mijlocirea cassei de amortizare, va preda creditorilor lor această rentă contra creanţelor ce au la ei.

Creditorii, deveniţi proprietari de *„renta pentru amortizarea datoriilor“*, având nevoe de numerar, vor începe vânzarea ei şi, ca o urmare fatală a acestei stări economice, renta va scădea — în baza ofertei şi a cererei — invers proporţional cu puterea de achiziţie a leului. Luând ca punct de orientare cursurile actuale ale rentelor de stat cursul lor probabil va oscila între 32 şi 38 lei %.

Desigur că băncile vor avea privilegiul de a plăti depunătorilor sumele depuse la fructificare cu această rentă pe valoarea ei nominală, plata în acest mod privind numai depunerile făcute anterior stabilizării.

Debitorul cassei pentru amortizarea datoriilor va cumpăra aceste rente depe piaţă, la cursul zilei, şi le vor întrebuinţa

drept plată a datoriei sale către cassa de amortizare iar în ceeace priveşte dobânda, sau după caz diferenţa de dobândă, va fi achitată în numerar.

Prin urmare, *„renta pentru amortizarea datoriilor"* ar parcurge drumul următor; creată de cassa de amortizare, trece prin împrumut la debitorul agricol; debitorul plăteşte cu ea creanţele pe care le are în circulaţie, trece deci în mâinile creditorului; creditorul — respectiv băncile sau depunătorii lor — va arunca pe piaţă cantităţi suficiente de rentă ca să piardă din valoarea ei nominală. Acum intervine din nou debitornl cassei de amprtizare, cumpără pe preţ scăzut renta de care are nevoe şi o predă cassei pentru lichidarea datoriei sale. Cu această ultimă operaţiune renta a ajuns la locul de unde a plecat pentru a fi anulată.

Datoriile lichidate în acest mod vor da posibilitate debitorului să beneficieze de diferenţa de curs de 60—65 %.

Avantajul creditorului, care nu se va grăbi să-şi vândă renta, va fi că va avea un venit de 5 % la portofoliul său, faţă de 4 % şi creanţa redusă din legea Argentoianu, şi 1 % după actuala lege.

Mizil Decembrie 1933.

M. I. FLORDSCU
Contabil autorizat

Direcţiunea Revistei face un călduros apel la membrii Corpului didactic comercial şi în general la toţi colegii, cari se ocupă cu chestiuni de contabilitate, să trimeată studii şi observaţii cu caracter contabil.

Articolele publicate se plătesc.

Colegi, faceţi din Revistă, tribuna voastră de manifestare.

Cui foloseşte banul pe care-l economisesc? Depinde! Poate mie, poate la ai mei, mai târziu. Dar azi? De'l ţin în ladă, nimănui; De'l depun ca economie, sau îl învestesc, el fructifică în mâinile acelora care-l primesc. Care drum e mai bun?

BIBLIOTECA CENTRALĂ
„ASOCIAŢIUNII"
SIBIIU

REZOLVAREA PROBLEMEI DE CONTABILITATE

DIN REVISTA No. 10/1933

—:-:—

La problema de contabilitate cu caracter fiscal pe care am publicat-o în No. 10 al Revistei din 1933 am primit numeroase soluțiuni.

Cu satisfacție am constatat că aproape toți cei ce au trimis soluțiuni, au observat că, în conformitate cu ultimele modificări aduse legii contribuțiunilor directe, societatea nu avea nici un interes să facă apel, pentrucă impunerea stabilită la elementar era sub impozitul minimal (3 % asupra capitalului plus rezervat).

Fiscul deci trebuia să facă apel.

Totuș, întrucât intențiunea noastră a fost să vedem cum este privit fiecare post în parte și cum se redactează referatul Contabilității și raportul de expertiză, participanții la concurs au ținut să întocmească aceste lucrări, cari în cazul de față, aveau numai un interes teoretic.

Cea mai bună lucrare a fost a D-lui N. Băleanu, expert contabil, Directorul Băncii Vâlcea căruia Comitetul Revistei îi decerne premiul I, (lei 1000), premiul II, (lei 500), s'a acordat D-lui I. N. Iliescu, Șeful Contabilității „Țesătoriei Mecanice" Stan Rizescu, iar premiul al III-lea (lei 500) D-lui D. I. Filip, expert contabil Galați, care ne-a trimes tipărită într'o broșură întreaga chestiune cu o prefață a D-lui Gr. L. Trancu-Iași.

Dăm mai jos răspunsul D-lui Băleanu:

INTRODUCERE

Avem cazul unei impuneri la o Societate Anonimă pentru comerțul de Bancă — cu registrele regulat ținute — care prezintă un Bilanț cu un beneficiu nett de lei 10.540 000.

Fiscul prin comisia specială de impuneri majorează acest beneficiu, stabilind impunerea la suma de lei 12 680.000 prin adăogarea la beneficiu net al băncii a diferitelor sume luate din contul de Profit & Pierdere arătate în problemă dela No. 1—17.

Banca face apel în sensul indicațiunilor din problemă și șeful contabilității este delegat a face un referat arătând suma la care urmează să fie impusă Banca.

In referatul său va avea în vedere legea contribuțiunilor directe cu ultimele modificări, instrucțiunile Comisiei centrale și cele ministeriale și va cerceta cu atențiune fie care suma adăogată:

La No. 1 va avea în vedere că impozitul comercial plătit s'au debitat nu se scade din beneficiu, art. 31 din legea C. D. punctul No. 10 fiind categoric în această privință.

La No. 2. Idem plătite din rezerva pentru impozite din anul precedent, va cerceta bilanțul anului precedent cu impunerea și desigur că rezerva făcută în anul precedent pentru plata impozitelor pentru ani următori pentru aceleași motive ca cele dela No. 1 acea sumă a fost impusă și deci numai este cazul a fi impusă anul acesta pentru a se evita cazul dublei impuneri; în afară de aceasta plata fiind făcută dintr'un cont care la bilanțul de care noi ne ocupăm nu mai este trecut prin profit & pierdere nu are nici o influență asupra beneficiului nett.

La No. 3. Taxe fiscale și comunale, va avea în vedere că sunt sume admise la scădere conform art. 31 punctul No. 10 paragraful No. 78 din instrucțiuni nefiind cheltueli de natură a da o plus valoare ori afectate investițiunilor.

La No. 4. Impozite pe clădiri. Intru cât valoarea locativă a imobilului evaluată la un milion este scăzută în partea doua, impozitul pe clădiri se adaogă la beneficiul nett.

La No. 5. Amortizment la imobile vechi; mai întâiu se face remarca că nu se arată valoarea imobilului în bilanț; în afară de aceasta va avea în vedere clauza din paragraful 83 din instructiuni că imobilele care sunt supuse separat la impozitul pe clădiri, ele nu mai pot fi amortizate întru cât amortizmentul este cuprins în scăzământul de 20 % făcut la acel impozit.

La No. 6. Idem la imobilul construit în cursul anului, 5 % asupra 1.000.000. Aceeaș observație [1]).

La No. 7. Asigurarea imobilelor. Admis la scădere conform art. 31 Punctul No. 9, deși la punctul No. 6 art. 31 par. No. 96 vorbește că asemenea scăderi s'ar admite numai la imobile industriale.

La No. 8. Amortismentul la mobilier 15 % asupra 600.000. Admis la scădere conf. art. 31 par. 6.

La No. 9. Beneficii și ajutoare; pentru aceasta va fi nevoe a

---

1. Acesta numai în cazul când, devine imobil nou, totuși s'a stabilit valoarea locativă și s'a scăzut din venitul impozabil (N. R.).

se extrage o listă nominală pe care o va înainta comisiunei și care va decide dela caz la caz.

La No. 10. Cărți pentru bibliotecă trecute la cheltueli generale;

Deși în lege și instrucțiuni în cheltueli inerente întreprinderii nu se arată în mod special că, cărțile de bibliotecă să se considere ca, cheltuială, va avea în vedere că aceasta se poate lua ca un activ de comisie și deci nu le va scădea din beneficiu.

La No. 11. 1/3 din cheltueli diverse; se consideră cazul că la contul cheltueli diverse este o sumă, mai mare și numai 1/3 a adăogat-o la beneficiul nett; bine înțeles că, contul de cheltueli este detailat și comisiunea va aprecia asupra fie cărui post în parte în conformitate cu legea C. D.

La No. 12. Contribuția Băncii la cantina personalului; Va avea în vedere art. 31 par. 4 sau 9 putând invoca cazul de asistență socială, aceasta însă bine înțeles că va da loc de discuție în comisie.

La No. 13. Pensii plătite familiilor funcționarilor morți în război;

Aci se pot presupune două cazuri: 1) Că sumele au fost plătite și scăzute la finele anului direct din contul de Profit & Pierdere și atunci ar fi cazul de a se discuta imposibilitatea sau nu a sumei. 2) Că Banca având un fond de pensii deja creat în registre și sumele plătitc ar fi în acest fond; în acest caz suma plătită nu ar avea nici un efect asupra beneficiului fiind considerată ca și salariul conf. par. 86 din instrucțiuni.

La No. 14. Venitul fondului de rezervă plasat în efecte publice; Această sumă este admisă la scădere conf. art. 32 par. 89 din instrucțiuni care spune „Veniturile din sume plasate în mod permanent în efecțe publice și supuse impozitului mobiller" (considerând că efectele sunt din cele cu impozit mobiliar).

La No. 15. Rezervă pentru diferența de curs la acțiuni Creditul Industrial; Ar fi natural să se scadă această sumă dacă acțiunile Creditului Industrial se constată inventariate în anul 1932 cu lei 1.000 iar la închiderea prezentului Bilanț valorând numai 500 lei bine înțeles că reprezintă o pagubă reală; faptul însă că diferența s'a trecut la un cont „Rezervă pentru diferență de curs" care într'o eventuală urcare a acțiunilor ar înregistra acea diferență, Comisia ar putea să nu admită această scădere.

La No. 16. Rezervă pentru împrumuturi acordate funcţionarilor din Casa de Credit; Aci se pun două ipoteze:

1. Casa de Credit a funcţionarilor are fondul ei, atunci eventualele pagube desigur că s'ar înregistra în acest fond şi deci contul de rezultate nu îşi are rolul.

2. Imprumuturile acordate se consideră şi ele în plasamentul Băncii atunci se poate pune în categoria rezervei pentru creanţe dubioase; în tot cazul Şeful Contabil va aprecia situaţia în favoarea Băncii deşi Comisia poate nu va fi în punctul său de vedere.

La No. 17. Prevederi pentru diferenţe valutare; Pentru aceasta se va avea în vedere dispoziţiile legii care s'a îngrădit astfel:

a) Să fie trecut în Bilanţ iar datoriile pentru care sunt făcute să fie justificate.

b) Quantumul rezervei să fie între 5—10 % din venitul nett al întreprinderei şi după determinarea Comisiei de impunere.

c) Această rezervă trebue utilizată până la 1930 după legea din 1926, bine înţeles având în vedere dispoziţiunile ulterioare [1]).

In urma acestor explicaţii serviciul contabilităţei în baza delegaţiei date sau obligaţiei ce-i incumbă serviciul, va face următorul referat:

REFERAT

In conformitate cu rezoluţia pusă pe procesul verbal de impunere cu No. al Comisiei speciale de impunere de pe lângă Administraţia Financiară. . . . . la impozitul comercial pe anul 1932, verificând impunerea fiscului în legătură cu registrele Băncii găsesc că, greşit comisiunea specială a majorat beneficiul impozabil, ne ţinând seamă de bilanţul nostru şi găsesc că această impunere urmează a se reface astfel.

Va arăta mai întâiu beneficiul brut, scăderile din acel beneficiu: dobinzi plătite la reescont, la depuneri etc.; şi apoi bene-

1) Dispoziţiile art. 135 cu privire la diferente valutare nu'şi mai are aplicaţiune, întrucât leul fiind stăbilizat, nu s'a mai prelungit valabilitatea acestui articol (N. R.).

ficiul nett de	Lei		10.540.000
Conform legii contribuțiunilor directe cu ultimele modificări, urmează a se adăoga la acest beneficiu:			
1. Impozitul comercial plătit neadmis la scădere conf. art. 31 punctul No. 10	„		125.000
2. Impozitul pe clădiri întru cât s'a scăzut la valoarea locativă	„		240.000
3. Amortizment la imobile vechi (va arăta motivele invocate la No. 5 din introducere)...	„		150.000
4. Idem, la imobilul construit în cursul anului	„		50.000
5. Cărți pentru bibliotecă (motivele invocate la capitalul din introducere)...	„		50.000
6. 1/3 din cheltueli diverse (considerând că comisiunea nu le admite)...	„		110.000
7. Prevederi pentru diferență valutară ...	„		105.000
	Total Lei		11.370.000
Se mai scade:			
Dividende distribuite ... Lei		10.000.000	
Valoarea locativă a imobilului	„	1.000.000	
Fond de rezervă	„	1.054.000	
Venitul fondului de rezervă plasat în efecte publice	„	150.000	12.204.000
	Pagubă Lei		834.000

Urmează dar ca Banca să fie impusă la venit prezumat conform art. 39 L. C. D. modificată, adică la lei 3.600.000.

D-nii abonați din București sau din provincie la care se prezintă încasatori cu chitanțiere dela centru sunt rugați să observe, ca orice chitanță ce li se va prezenta spre încasare, să poarte pe lângă semnătura încasatorului și stampila rotundă a Administrației Revistei Generale de Comerț și Contabilitate.

JURISPRUDENŢE FISCALE*)

Impozit global. — Venit încetat în anul precedent. — Nu este impozabil art. 60 şi 94 legea contribuţiunilor directe.

Conform art. 94 (fost 95) alin. d, din legea contribuţiunilor directe, modificat la 1 Ianuarie 1932, dacă un venit global a încetat, contribuabilul va fi scăzut cu diferenţa de impozit dela începutul trimestrului următor cererii de scădere.

Din examinarea acestui text reese că cu atât mai mult nu poate fi impuse veniturile cari au încetat în anul precedent impunerii. Astfel fiind art. 60 alin. c nu-şi mai are nici o aplicaţiune, fiind abrogat în mod tacit prin ar. 94 (fost 95) alin. d.

Asupra recursului făcut de Nicolae Tabacovici în contra deciziunei fiscale No. 1482 a Comisiunei de Apel, pentru aşezarea contrbuţiunilor directe de pe lângă administraţia financiară a Capitalei Sectorul I Galben.

Având în vedere actele cauzei şi susţinerile părţilor.

Asupra motivului de casare invocat de recurent „Exces de putere şi violarea art. 95 alin. d din legea publicată în Monitorul Oficial No. 1 din 1 Ianuarie 1932, prin care numitul se plânge că deşi prin aliniatul d, art. 95, se prevede că, dacă în cursul anului de impunere un venit ce a intrat în compunerea venitului global a încetat, contribuabilul va fi scăzut cu diferenţa de impozit pe acel an scăderea operându-se cu începere dela trimestrul următor ce lui care s'a făcut cererea şi deşi dovedit că veniturile de 1.115.578 lei ce intrase în compunerea venitului global pe 1931 a încetat încă din 1931, luna Noembrie şi deci această sumă nu mai urma să intre în compunerea venitului global pe 1932, totuşi instanţa de impunere şi Comisiunea de Apel nu a ţinut seamă de această cerere ingrobând astfel în venitul impozabil pe 1932 şi această sumă

Având în vedere că prin deciziunea atacată cu recurs. Comisiunea de Apel în majoritate a respins ca nefondat apelul făcut de recurent în contra procesului-verbal cu No. 2271 din 1932 al Comisiunei de impunere de pe lângă percepţia Circ. 1-a a Capitalei, prin care a fost impus pe anul 1932 la un venit global de 1.84 9538.

Că pentru a da această soluţionare, comisiunea constată că deşi prin ar. 95 alin d, din lega contribuţiunilor directe, publicată în Monitorul Oficial No. 1 din Ianuarie 1932 se prevede că dacă în cursul anului de impunere la impozitul pe venitul global, un venit ce a intrat în compunerea venitului global, a încetat acest venit va fi scăzut pe acel an, totuşi în speţă nu est locul a se face scăderea cerută de recurent, deoarece venitul cu care cere a fi scăzut, nu a încetat în cursul anuli de impnere 1932, ci în cursul anului 1932.

*) Din revista „Administraţia financiară“ No. 70-71/933.

Având în vedere că potrivit art. 95, litera D. din legea contribuţiunilor directe publicată în Monitorul Oficial No. 1 din Ianuarie 1932, dacă în cursul anului de impunere la impozitul global un venit ce a intrat în compunerea venitului global a încetat, contribuabilul va fi scăzut cu diferenţa de impozit pe acel an, în baza declaraţunilor ce va da;

Că din examinarea acestui text de lege, rezultă că din moment ce în anul impunerei un venit care intră în compunerea venitului global de până atunci, nu mai există, nu se mai poate face nici-o impunere la global asupra lui, şi cu atât mai mult nu poate fi impuse veniturile încetat în anul precedent al impunerei; prin „anul impunerei", din sus menţionatul text de lege înţelegându-se nu numai veniturile cari au încetat în cursul acelui an, cât şi cele cari au încetat în cursul anului trecut şi cari nu au putut fi scăzute deoarece legea nu prvedea atunci această scădere.

Că deşi prin art. 60 alin. c din legea contribuţiunilor directe, se arată că în formarea ventului global intră şi veniturile cari au încetat în cursul anului trecut, totuşi acest text lăsat în vechea redactare, când impozitul global era anual, şi nu putea fi redus în cursul anului, nu-şi mai poate avea aplicaţiunea în speţă, el fiind abrogat prin dispoziţiunea din aliniatul d de sub art. 95 din aceiaşi lege.

Că astfel fiind Comisiunea de Apel nescăzând din venitul global pe anul 1932, suma ce reprezintă un venit încetat încă din cursul anului 1931, a comis un exces de putere, violând dispoziţiunile art. 95, alin. d din legea contribuţiunilor directe, dând o deciziune casabilă şi motivul de casare fiind fondat, recursul urmează a fi admis.

Admite recursul. (Decizia fiscală No. 26 din 1 Februarie 1933 Curtea de Apel din Bucureşti S. I-a).

Neprezentarea registrelor la impunere. — Venit inferior celui impus prin apreciere. — Nu există contravenţie. — Art. 105 alin b.

Simpla neprezentare a registrelor comerciale înaintea instanţelor de împunere, nu constitue contravenţia prevăzută de art. 105 alin b. legea contribuţiunilor directe, ci se mai cere în mod necesar ca din registrele neprevăzute să reiasă un venit mai mare decât acela stabilit de instanţele de impunere pe baza altor elemente.

Considerând că pentru a fi cineva pasibili de dispoziţiunile art. 105 din legea contribuţiunilor directe, se cer două condiţiuni şi anume: ascunderea sau neprezentarea de registre şi acte pe care conform legii, contribuabilul este obligat a le prezenta şi ca din aceste registre sau acte să rezulte un venit mai mare decât cel stabilit de instanţele ordinare.

Având în vedere că în speţă contribuabilul a fost impus de către instanţele ordinare — Comisiunea de impunere şi cea de Apel prin metoda prevăzută de art. 32 punctul 2 alin. b prin aprecierea şi comparaţie la suma de 44.000 lei — impunere rămasă definitivă.

Văzând că din procesul verbal de contravenţie rezultă că singurul motiv real pentru dresarea procesului verbal de contravenţie a fost că fiscul ar fi stabilit un venit mai mare, dacă ar fi fost în posesia cifrei de afaceri reale, şi nu că apelanta a avut un venit mai mare.

Având în vedere că tribunalul cu ocazia judecării apelului făcut contra procsului verbal de contravenţie, a admis cererea contravenientului apelant d a se asculta experţi contabili desemnaţi de minister — Ioan Bileţki şi Silivestru Nedea — căror fiscul le-a încredinţat verificarea regstrelor spre a da explicaţiuni în cauză.

Având în vedere că aceşti experţi ascultaţi în faţa tribunalului, declară că din registrele comerciale ascunse respectiv neprezentate nu se poate stabili un venit net impozabil mai mare de cât cel stabilit de instanţele ordinare pe cale de apreciere şi comparţie.

Că Tribunalul în baza raportului experţilor contabili şi pe însuşi procesul verbal de contravenţie, găseşte că a doua condiţune prevăzută de art. 105 nu este îndeplinită, anulează procesul verbal de contravenţie.

Faţă de aceste stabiliri, din moment ce în speţă nu este îndeplinită cea de a doua condiţie cerută de menţionatul text de lege — întrucât din registrele ascunse, respectiv neprezentate nu rezultă un venit mai mare decât cel stabilit de prima instanţă, bine a procedat tribunalul când a anulat procesul verbal de contraveţie şi a absolvit pe recurentul apelant de amenda aplicată. (Curtea de Apel Cernăuţi Decizia No. 1 din 11 Ianuarie 1933.)

Notă. — Intreaga bază a legii contribuţiunilor directe, este formată din obligativitatea declaraţiunilor impuse contribuţiunilor, precum şi a comunicărei diverselor acte necesare pentru controlul acestora.

In principiu orice venit nedeclarat, constitue o contravenţie şi ultimele modificări aduse art. 105 şi următorii din lege au accentuat şi mai mult acest fapt .făcând pasibili de sancţiuni şi pe cei cari prin atitudinea pasivă împedică fiscul să stabilească adevăratele venituri impozabile.

Prin art. 105 alin. b se pedepsesc toţi acei ce nu prezintă actele şi registrele comerciale înaintea instanţelor de impunere, în cazul când se descoperă în urmă că venitul stabilit pe alte căi ar fi mai mic ca acel rezultat din acele acte sau registre. Astfel fiind nu este deajuns ca să se constate că nu s'a prezentat acte sau registre, ci mai trebue să se dovedească prejudiciul suferit de fisc din acest fapt In lipsa unor asemenea dovezi nu există contravenţie.

RECENZII

—:-:—

Ştefan Mantea: **Contabilitatea dublă în Administraţia Statului,** pag. 82, Preţ lei 45. Tip. Gh. Vlădescu C. Lung. — Deşi au trecut mai bine de 3 ani dela introducerea contabilităţii duble la Stat, totuşi nu s'a ajuns la o organizare unitară şi la o aplicaţiune generală a acestei reforme.

Sunt şi acum Ministere, care administrează diverse fonduri fără a avea un inventar şi o contabilitate, care să permită încheierea unui bilanţ. Asemenea sunt administraţii publice, în care bugetul nu se înregistrează, ci se mărgineşte a ţine o evidenţă a articolelor budgetare.

Aceasta se datoreşte în primul rând faptului că aplicaţiunea reformei contabilităţii n'a fost încredinţată dela început contabililor profesionişti şi în al doilea rând lipsei materialului documentar de specialitate.

De aceea salutăm cu bucurie oridecâte ori vedem apărând lucrări în acest domeniu.

Dl. Mantea şi-a propus în câteva pagini succinte să dea schema organizării contabilităţii publice dela organul central (Ministerul de Finanţe) până la unitatea cea mai mică (comună rurală).

In introducere, D-sa face unele consideraţiuni interesante şi judicioase cu privire la ordinea în gospodăria publică şi cu privire la stabilirea unui echilibru între sarcini fiscale şi puterea de contribuţie a cetăţenilor. Nu putem fi însă de acord cu D-sa în ceeace priveşte contribuţia negoţului şi a industriei, care departe de a se eschiva dela sarcinile fiscale din contră în situaţia de azi plătesc impozite în proporţie mult mai mare decât celelalte categorii.

Autorul cere ca să fie impuşi negustorii chiar când pierd, procedându-se la fel ca la agricultori. Legiuitorul a avut această grijă încă din anul 1931, introducând impozitul minimal care se ia la un prezumat de cel puţin lei 180.000. Am vrea să ştim câţi profesionişti liberi plătesc impozit la un asemenea venit?

Dar să revenim la partea contabilă.

D l Mantea începe cu înregistrarea bugetului, adoptând metoda, pe care şi noi am expus-o la congresul internaţional

de contabilitate (1931) şi în broşura apărută atunci ş. a. conturile de venituri să se crediteze cu prevederile şi într'o altă coloană cu realizările lor iar conturile de cheltueli să se debiteze cu alocaţiile bugetare şi cu sumele cheltuite fiecare în câte o coloană.

Autorul însă se opreşte aci şi nu merge mai departe cu aplicaţia acestei metode, care presupune că înregistrările de prevedere şi alocaţii sunt numai înregistrări de ordine, prin coloana internă, şi deci nu se mai operează în aceste coloane decât dacă s'ar aduce o modificare budgetului.

Coloanele de realizări şi cheltueli sunt independente şi se trec în întregime fie la „contul de gestiune" prin care se închide fie la un cont de „Venituri şi cheltueli".

Nu are, după părerea noastră, nici-o raţiune contabilă a se face diferenţa între coloana de prevedere şi realizări, spre a înregistra diferenţa ca un exceeent sau deficit.

Această diferenţă are numai însemnătate statistică, nu are valoarea unei cifre contabile; diferenţa reiese din contul de gestiune, acţiunea contabilă neavând să se preocupe de aceste deosebiri între prevederi şi realizări, fiind vorba de două înregistrări cu caracter deosebit.

Apoi legea contabilităţii publice art 150 cere ca situaţia de încheiere a executării bugetului trebuie să arate la *venituri*:

I. Prevederi bugetare
II. Drepturile constatate
III. Incasări
IV. Rămăşiţe de încasat

Iar la *cheltueli*:

I. Credite acordate
II. Angajamente
III. Lichidări de angajamente
IV. Ordonanţe emise
V. Ordonanţe achitate

Nu reese destul de clar din broşura D-lui Mantea, dacă aceste faze ale executări budgetului se pot urmări la aceiaşi partidă a articolului bugetar şi în acest caz cum se face controlul cu conturile colective, cari să dea şi situaţia concentrată în cursul anului.

Ar părea din cele scrise la pag. 45 că d-sa nu urmăreşte şi prin conturi generale executarea budgetului, deoarece registrele de „partizi generale" cuprinde, după propunerea d-sale numai: Contul de Investiţie, de valori, de ordine şi conturi curente, iar pentru venituri şi cheltueli budgetare are câte un registru special de partizi.

Trecând peste aceste câteva lipsuri, constatăm că lucrarea d-lui Mantea expune cu multă claritate chestiunea contabilizării materialelor, cari nu se dau imediat în consumaţie, chestiune care a dat totdeauna loc la discuţii şi la soluţiuni adesea în contradicţie cu principiile de contabilitate.

Asemenea chestiunea sporului de patrimoniu este bine lămurită; totuşi ar fi fost locul să se insiste mai mult asupra legăturii între aceste sporuri şi excedentele budgetare, întrucât adesea se dă cuvântului „excedent" în contabilitatea publică, o interpretare greşită.

Ex. o admnistraţie publică cumpără din budgetul ordinar un imobil; din executarea bugetului rezultă un deficit, care se trece ca atare, fără a se tine seama că s'a mărit patrimoniul cu un bun şi că deci deficitul bugetar poate să fie în realitate un excedent, dacă se ţine seamă de acest spor de patrimoniu din veniturile ordinare.

Lucrarea d-lui Mantea poate fi utilizată cu folos de acei care se ocupă cu aplicarea contabilităţii duble în administraţiile publice, făcându-se retuşerile necesare în legătură cu legea contabilităţii publice şi cu organizarea administraţiei.

Dr. V. M. Ioachim

Băncile noastre şi situaţia lor actuală de *Gheron Netta* (Cartea Românească, Bucureşti 1933). Fin cunoscător al problemei expusă în titlul de mai sus D-l Gheron Netta ne prezintă în noua sa broşură o imagine fidelă a tragediei prin care trece instituţia bancară din România. Cifrele edificatoare prezentate de D-sa pentru a demonstra veracitatea celor tratate pot servi cu prisosinţă oricui se interesează de această problemă. Interesant este împărţirea timpului scurs între 1919 şi 1932 în trei perioade concretizând fiecare o epocă în activitatea bancară.

Perioada de creaţiuni (1919—1925).
„ „ reculegere (1926—1929).
„ „ ispăşire (1929—până azi)

După ce autorul tratează pe larg fiecare perioadă, închee broșura cu capitolul Concluziuni, în care cu tăria omului de știință face cunoscut publicului cititor câteva măsuri menite a îndrepta situația băncilor noastre. Toate aceste măsuri vor trebui, spune autorul, să lucreze în două direcțiuni în vederea reîntronării încrederei.

1. In primul rând prin restabilirea relațiunilor normale de credit.

2. Și în al doilea rând prin reorganizarea și adaptarea instituțiunilor noastre de credit în împrejurările create de noua stare de lucruri.

D-l Gheron Netta termină broșura astfel: Urmând pe cele două căi arătate pentru reîntronarea încrederei, drumul spre reînvierea băncilor se va deschide curând nu numai pentru folosul întregei noastre economii naționale, dar și pentru liniștirea spiritului populațiunei atât de adânc turburat.

Vasile A. Marinescu

Contribuțiuni economice la problema industriei forestiere, de *Nic. N. Mateescu, Licențiat Academia Comercială.* O lucrare numitorie care într'un cadru de serios studiu ne înfățișează una din bogățiile țării noastre, pădurile. Din cuprins se degajă 4 copitale, bine distincte: Industria, Comerțul, Rentabilitatea și Viitorul industriei forestiere. Fiecare capitol constitue un isvor de nuoi contribuții, puse cu multă largheță la îndemâna tuturor. Tablourile statistice ce sunt presărate din abundență cu cuprinsul lucrării de mai sus, sunt o mărturie de seriozitate și conștinciozitate cu care autorul a tratat subiectul propus.

Din expunere se constată că România deși cotată printre țările bogate în această avuție naturală, pădurile, totuși și aci ca și'n alte ramuri suferă.

In ultimul capitol al lucrărei; Concluziuni d-l N. N. Mateescu, rezumă și propune măsuri pentru remedierea răului.

Prețul unui volum lei 40. **V. A. M.**

Rugăm pe D-nii ABONAȚI să bine-voiască a ne semnala, printr'o carte poștală erorile strecurate în scrierea adreselor, cum și orice MODIFICARE DE ADRESA necesară.

C O L E G I A L E

—:-:—

☒ La Brăila s'a constituit o „Asociație a Contabililor" ca persoană juridică formată fiind numai din membrii Corpului. Scopul asociației este a pune la îndemâna Contabililor încă un instrument de luptă — alături de organizația oficială — în vederea campaniilor ce sunt de întreprins pentru întronarea domniei legilor, care le ocrotesc interesele.

Dorim succes noii organizații.

☒ Au intrat în Parlament dintre membrii Corpului nostru: D-nii **Prof. V. Slăvescu** (Galați); **I. Răducanu** (Tecuci); **Apostol Popa** (Senator al Camerilor de Comerț); **C. Neamțu** (Craiova), **V. Dumitrescu-Militari** (Ilfov); **Gh. N. Iosifescu** (Prahova); **N. Penescu** (Senator al Camerilor de Comerț București).

☒ D-l **G. Dumitriu** a fost numit în Consiliul de Ad-ție a Soc. de Radio-difuziune.

☒ D-l **prof. Gheron Netta** a fost numit în Consiliul de A-ție al Casei Generale de Economie.

☒ D-l **Dr. I. Evian** a fost numit în comisiunea de cercetare a situației R-giilor Autonome pendinte de Ministerul Domeniilor.

☒ D-nii **Stoian Georgescu** și **N. Hanciu** au fost numiți în Comisia de control a Loteriei ds Stat în locul d-lor V. M. Ioachim și I. Polichron, demisionați.

Comitetul de Redacție aduce la cunoștința cititorilor și abonaților săi următoarele:

Pentru orice informațiuni privind publicarea articolelor și reviste a se adresa în toate zilele la sediul Corpului, Str. Teilor No. 12.

Orice articol se primește spre publicare sub rezerva aprobării lui de către Comitetul de Redacție.

D-nii autori de lucrări contabile economice financiare sunt rugați a trimite câte 2 exemplare la Revistă pentru a li se face recenzii.

Exemplarele vor rămâne apoi Bibliotecei Corpului Absolvenților Școalelor Comerciale și Bibliotecei Corpului Contabililor.

Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați

Marți 9 Ianuarie a avut loc la sediul Corpului ședința delegației Permanente sub președinția D-lui N. Butculescu asistat de d-l V. M. Ioachim.

Deschizând ședința, Dl. Decan N. Butculescu aduce un pios omagiu memoriéi defunctului I. G. Duca, a cărui personalitate strălucitoare de inteligență, bunătate și patriotism, putea în aceste momente grelc să dea țării o îndrumare politică și economică către orizonturi mai senine.

Exprimă marea durere pe care o simte întreaga suflare românească pentru această pierdere în condițiuni atât de tragice, pentru făptuitor orice pedeapsă omenească nefiind îndeajuns de grea.

Se intră în ordinea de zi.

Se fixează ziua de 28 Ianuarie respectiv 4 Februarie pentru adunarea generală a tuturor secțiunilor județene ale Corpului, cu care ocazie se va face și alegerea Consiliului de Administrație și a cenzorilor pe 8 ani.

Se ia cunoștință de adresa biroului Consiliului Superior prin care se recomandă ca, în viitoarele Consilii județene să fie reprezentate toate categoriile de membrii, care fac parte din Corp, (licențiați, comercialiști, seraliști și practicieni).

Se ia cunoștință de proectul Codul de Comerț în forma sa definitivă, în care s'au introdus cele mai multe din dezidentele exprimate de Corp, punându-se de acord dispozițiile din noul cod cu legea Corpului în ce privește ținerea registrelor și controlul societăților anonime.

Se decide a se face stăruitoare demersuri pe lângă D-l Ministru de Finanțe pentru modificarea art. 82 din legea contribuțiunilor directe, privind întocmirea rapoartelor de expertiză.

Se hotărăște ca în Sectorul, unde nu sunt experți contabili să se țină cât de curând un examen pentru acei care îndeplinesc condițiunile prevăzute în legea Corpului.

Rugăm insistent pe D-nii AUTORI să ne trimită ARTICOLELE în totdeauna SCRISE LA MAȘINĂ.

Consiliul Superior al Contabililor Experți și Autorizați

CONVOCARE

Domnii membrii ai Secțiunilor Județene ale Corpului, în conformitate cu art. 12 din legea Corpului, sunt convocați în adunare generală ordinară pentru Duminică 28 Ianuarie orele 10 a. m.

Dacă la această zi nu se va întruni majoritatea de membrii, adunarea se amână pentru Duminică 4 Februarie aceiași oră, când se va ține cu orice număr.

Adunarea se ține la sediul fiecărei Secțiuni exceptând Secțiile de mai jos, care vor ține adunarea în locul arătat în dreptul fiecărei :

Secția Ilfov	sala Bursei din Palatul Camerei de Comerț.
Buzău	Camera de Comerț
Galați	Camera de Comerț
Iași	Palatul Sfatului Negustoresc
Simlăul Silvaniei	Tribunalul Sălaj din Zălău
Timișoara	Tribunalul Timiș Torontal
Cluj	Academia de Inalte Studii Comerciale
Pitești	Banca Națională
Sibiu	Tribunalul Sibiu
Brașov	Tribunalul Brașov
T.-Severin	Școala Comercială Superioară
Cernăuți	Camera de Comerț

Ordinea de zi

1. Darea de seamă a Consiliului de Administrație.
2. Raportul censorilor.
3. Aprobarea bilanțului și a contului de Profit și Pierdere și descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea sa.
4. Alegerea a 8 membrii în Consiliul de Administrație și a 5 censori.

Decan — **N. Butculescu**

Director — **Dr. V. M. Ioachim**

CONSILIUL SUPERIOR AL CORPULUI CONTABILILOR

PROECT DE BUGET PE ANUL 1924

Aprobat în ședința plenară de la 6 Decemvrie 1933

VENITURI

	Preved. 1933	Realizări pe 11 luni	Preved. 1934
Cota 1/4 de la secțiuni . .	200.000	128.518	160.000
Donații	20.000	10.400	10.000
Diverse	—	12.000	10.000
Total . . .	220.000	150.918	180.000

CHELTUIELI

	Preved. 1933	Efectuate pe 11 luni	Preved. 1934
Indemniz. depl. și reprezntare	35.000	17.500	32.000
Salarii	42 000	45 100	42.000
Chirie, luminat și încălzit .	35.000	20.000	35.000
Chelt. de cancelarie imprimate	30.000	22.629	25.000
Burse și ajutoare	15.000	3.800	12.000
Cheltuieli extraordinare . .	11.000	13.761	10 000
Bibliotecă	2.000	—	2.000
Indemnizații pt. membrii din provincie.			12.000
Congres național Cernăuți	20.000	23.400	
Contribuție pentru acop. . Congres Int. de cont . . .	20.000	20.000	
Fond pentru deschidere de credit	10.000	10.000	10.000
Total . . .	220.000	176.190	180.000

Decan, **N. Butculescu**

Director, **V. M. Ioachim**

REVISTA REVISTELOR

Revista Comert și Contabilitate care numără astăzi 6000 abonați și care zilnic câștigă noi cititori este cerută din ce în ce mai mult atât de publicațiile streine cât și de cele naționale cari doresc a o avea în colecția lor. Într'adevăr pe bază de reciprocitate la redacția revistei noastre se primesc peste 60 de publicațiuni cari stau zilnic la dispoziția membrilor Corpului, studenților Academiilor Comerciale, elevilor școalelor superioare de comerț etc.

Primim și recomandăm următoarele publicațiuni:

In limba română:

Revista Muncii, Sănătății și Ocrotirii Sociale: de documentare sanitară și îndrumare socială. Anul I. No. 2. Conține articole cari pot interesa îndeajuns pe cei cari se ocupă de această veșnică problemă a muncii, problemă într'o veșnică luptă cu cea a capitatului.

D-nii D. R. Ioanitescu, Mihail Oromolu, Ing. C. Orghidan etc. ne prezintă câteva articole bine documentate.

Revista funcționarilor publici: număr festiv cu ocazia semicentenarului Soc. generale a funcționarilor publici.

Corespondența Economică; No. 7, 8, 9. Buletinul Ministerului de Industrie și Comerț. Un bun ghid pentru economiștii în căutare de date și cifre statistice naționale și streine.

Fierul: organ independent al comercianților de fier al industriei metalurgice și ramurilor similare din România. No. 20, 21, 22 Noembrie 1933.

Curierul Judiciar: No. 36, 37, 38, 39. Noembrie 1933. București. Articole de pură specialitate juridică.

Revista Economică: organ financiar economic. Sibiu No. 43, 44, 45, 46, 47; Foaie simplă dar plină de duh.

România Industrială: No. 83 1, 831 Noembrie 1933.

Farul Căminului: No. 6 Noembrie 1933. revistă lunară de cultură și educație gospodăreasca.

Revista „Voiaj": No. 1, 2, 3, 4. Sept. — Decembrie. Cea mai bună publicație ce tratează în modul cel mai obiectiv problema la ordinea zilei, turismul românesc. Apare lunar.

Răsăritul: No. 8, 9, 10. *Poșta Informativă*: Noembrie, No. 126, 127.

Jurisprudența Română: Noembrie. No. 17, 18.

Rev. A-ția. financiară: No. 73. Noembrie 1933.

In limba italiană:

La Società per azioni: No. 17 Septembrie 1933. Roma. Extragem din sumar: articolul D-lui prof. Lorenzo Ratto despre „Observațiuni asupra legii monetare americane".

Il Bollettino del Contribuente. Milano. No. 16, 17. Noembrie 1933.

Revista italiana di Ragioneria. Cea mai bună publicație de documentare contabilă.

In limba germană:

Wirtschaftsdienst: No. 44, 45, 46, 47. Noembrie 1933 Hamburg. Von Dr. John Brech, într'un documentat articol ne vorbește despre „Conjunctura In-

dustrială" (No. 45). Intre altele articole economice de o documentare, cum numai economia germană o poate avea. Revista mai conține știri și informațiuni din diferite părți ale globului. O mare publicitate o acordă problemelor americane.

In limba franceză:

Bulletin trimestriel de la Société de comptabilité de France: No. 53, 54. Trim. I și II 1933. Paris.

Conține două interesante articole asupra cărora vom reveni în cuprinsul numerilor viitoare ale revistei. Articolele sunt: „Drepturile și obligațiunile contabililor în exercitarea profesiunei lor" și „Bătălia aurului",

Experta: Noembrie 1933 No. 110. Paris. Revistă practică de organizare modernă.

La vie au Bureau: No. 11 Noembrie 1933. Bruxelles. Revistă periodică de contabilitate și administrația afacerilor.

E. S. C: No. 534 Noembrie 1933 Paris. Un interensant articol al D-lui Casimir Smogorzewscki despre „Germania hitleristă și Polonia."

La Roumanie Economique: No. 9, 10. Sept—Oct. București.

Organ al Uniunei Camerelor de Comerț și Indus rie. D-ul. Paul I. Demetrescu, tratează despre: „Un singur cod comercial între țările Micei Antante". Un alt articol tratând unele din problemele la ordinea zilei; „Chestiunea transferului pentru amortizarea datoriei publice externe a României."

Le Comptable: Noembrie 1933. No. 11 Bruxelles. Revistă științifică și profesională a contabililor Belgieni. Din sumar: Recunoașterea legală a profesiunei de expert contabil și Planul technic al unei uzine (Asupra acestui articol vom reveni).

Bibliographie des Sciences et de l'Industrie: No. 327 Noembrie 1933. Paris. Revistă de librărie și Informațiuni. O bună călăuză pentru doritorii de publicațiuni noi apărute în străinătate.

La Comptabilité: No. 19 — 26. Aprilie — Noembrie 1933.

In limba engleză:

The Accountants'Magazine: Londra. No. 369 Noembrie 1933.

The Accountants'Journal: Noembrie 1933 No. 607, Londra.

The Certified public Accountant. Washington. Noembrie 1933. Două articole de un deosebit interes: The National Recovery Act de Robert M. și New England and New-York Accountants'.

The Journal of Business education. No. 2 Octombrie.

In limba spaniolă:

Espano pericial mercantil. No. 22, 23. Octombrie, Noembrie 1933. Madrid. Organul colegiului central al contabililor spanioli.

Revista pericial mercantil. Noembrie 1933. No. 678 Madrid.

Revista Brasileira de Contabilidade. No. 4, 5, 6, Aprilie — Iunie 1933 Rio de Janeiro.

Să ne încurajăm comerțul și industria națională. Orice leu cheltuit în țară fecundează economia țării.

ABONAMENTE

In cursul lunei 10 Decembrie 1933—10 Ianuarie 1934, am primit următoarele sume: [1])

Incasate din țară prin încasatorii noștri sau cu mandate poștale

Alba-Iulia: Camera de Comerț și Industrie, 1933, 200.
Bacău: George Eșeanu, 1933, 160; Gh. Stancu, 1933, 160; V. Matei 1933, 160.
Chișinău: Gavril Cecan, 1933, 160; Vasile Zubcov 1934, 200.
Deva: Al. Mihailas, 1932—33, 320.
Dej: Valentin Silveanu, 1933, 200.
Dorohoi: Onisifor Prisăcariu, 1933, 160.
Gura-Ocniței (Dâmbovița): Gh. Dumitrescu, 1933, 160; Ion H. Damaschin, 1931—33, 467.
Galați: H. Grünberg, 1933, 160.
Iași: Bercovici H., 1931, 200; Baraș Iancu, 1931, 200; Copolovici Osias, 1933, 200; Aron Froim, 1933, 200; Haimovici Carol, 1933, 200; Adolf Moscovici, 1934, 100.
Măneciu-Ungureni (Prahova), Al. Popescu, 1932—33, 320.
Râmnicu-Sărat: I. Gheorghiță, 1933, 160.
Roman: Constantin Ciornei, 1933, 200.
Sinaia: Vasile Preșnereanu, 1932—33, 320.
Sighișoara: Marin Stănoiu, 1933, 160.
Sibiu: Dengjel Adolf Iosef, 1932, 160.

Prin Intermediul Secțiilor de Contabili Autorizați și Experți-Contabili sau încasatorii noștri:

Arad: Buica Gheorghe, 1931, 200 lei. — Pe anul 1932 câte lei 200: Ilie Moldovan, Cornel Munteanu, Străin Nicolae, Herșcovici David, Diamant Iosif, Weisz Arcadie, Wagner Ferdinand, Lambert Nicolae, Romanescu Grigore, Gyulai Francisc, Kauten Ludovic, Puica Gheorghe, Teuber Zoltan. — Pe anul 1933 câte lei 200: Lazar Manuilă, Stoica Adalbert, Kronberger Lud. Grausz Samuil, Stein Iosif, Tauszk Eugen, Sugar Carol, Schmarda Ferd. Wagner Ferd., Lambert Nic., Wieser Tiberiu, Dozsa Emer, Scherer Fr., Kemenyi Fr., Popa Ioan, Badea Vasile, Reiner Adolf, Crucean Gheorghe, Constantin Mih., Niculescu Ioan, Klein Marcel, Manole Alex., Farșang Pavel, Molnar Ferd., Weisz Bodog, Ehrenfeld Sam., Bacskai Iosif, Toldy Ludovic, Ispravnic G. Ion, Teuber Zoltan, Babă Ioan, Ioviția Andrei, Behm Carol, Gantner Ioan, Mittermayer E., Farago Rudolf, Gaal Iosif, Gianotti St., Szekely L. Lud, Rotter Alfred, Ruppert Henric, Morocz Francisc, Lakatos

1) Mulțumind D-lor abonați, rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni pe cuponul m. p.

Aladar, Kafka Ladislau, Issekutz Geza, Kneffel Adalbert, Weisz Cecilia, Fodor Iuliu, Anhaltzer Ignatie.

Brașov: Pe anul 1933 câte lei 200: Stinghe Theodor, Mühlbächer Rudolf, Frâncu Gedeon, Orban Blaziu, Kelemen Ștefan, D-ra Popp Emma, Giuvelca George, Weiss Mihail, Wonner Eugen, Nüssbächer Hermann, Flechtenmacher Walter, Deutsch Sigmund, Ditrich Eugen, Konnert Wilhelm, Alaci Gheorghe, Munteanu Nicolae, Jekel Wilhelm, Beer Walter.

Deva: Andreicuț Ioan, 1932, 200; Roth Vilhelm, 1932—33, 400; Topol Herman, 1933, 200; Tornean Constantin, 1933, 160; Hofman Maximilian, 1933, 200; Hofman Alexandru, 1933, 200; Socol Iuliu, 1933, 200; Serb Virgil, 1933, 200; Banca Crișana S. A., 1933, 200; Nagy Ludovic, 1931—32—33, 600; Solymosi Alfred, 1931—32, 400; Suciu Gheorghe, 1933, 200; Jeszensz Victor, 1934, 200; Votz Zelma, 1932—33, 400; Neagu Zaharie, 1933, 200; Malarik Paul, 1932, 200.

Sft. Gheorghe: Toth Tiberiu, 1933, 200; Miklós Blaziu, 1933, 200; Czikó Arpád, 1933, 200; Sibiianu Eugen, 1933, 200; Borenștein Anton, 1933, 200; Hochtädt Marcu, 1933, 200; Kovács Eugen, 1933, 200; Daiciu Leon, 1933, 200; Demeter Francisc, 1933, 200; Eitel Rudolf, 1933, 200; Farkas Iosif, 1933, 200; Pop Fr. Valeriu, 1933, 200; Schuler Ferdinan, 1933, 200; Tihanyi Eugen, 1933, 200; Paragi Emerich, 1933, 200; Botár Vilhelm, 1933, 200; Muscalu Ioan, 1933, 200; Paragi Emerich, 1932, 200.

Sibiu, Oscar Tomand, 1931—32—33, 600; Iosif Lungoci, 1933, 200; Andrei Ghighiniță, 1933, 200; Friederich Hugel, 1933, 200; Gustav Reisenberger, 1933, 200; Wilhelm Gromen, 1933, 200,

Ploești: Mihail Nica, 1933, 100; Hascal H. Schwartz, 1933. 200; Al. Simionescu, 1932, 200; Nicolae C. Copilu, 1933, 200; R. Warga, 1933—34, 400; Ion Rădulescu. 1933, 200; Ioan Mândru, 1933, 200; Stelian Mateescu, 1933, 200; Alfons Resel, 1933, 200; Al. Papazol, 1933, 200; Ștefan Vasilescu, 1932, 200; Gh. I. Chivulescu, 1934; 200; Comsescu Gh., 1933, 200; Egon Fitz, 1933, 200.

Timișoara: Gamezi Ștefan, 1934, 200; Lazăr Livius, 1933, 200; Banca Ardeleană și Casă de Economii, 1933, 500; Industria Lânei s. a. 1933, 500; Camera de Comerț și Industrie Timișoara, 1933, 500; Teodorovici M. Ioan, 1933, 200; Bandenburg Ioan, 1933, 200; Klauber Iosif, 1933, 200; Herman Leo. 1932, 200; Szalzberger Francisc, 1933, 200; Spahl Viliam, 1933, 200; Helfrich Ludovic, 1933, 200; Denhof Anton 1933, 200; Reiser Anton, 1933, 200; Weiss Carol, 1933, 200; Pataki Geza, 1933, 200; Pereny Geza, 1933, 200; Knobloch Adalbert, 1933 200; Regula Iuliu, 1933, 200; Sternheim Marcel, 1933, 200; Buchin Traian, 1933, 200; Marcu Traian, 1934, 200; Lederer Anton, 1933, 200; Ciobanu I. Marin, 1933, 200; Fischer Nicolae, 1933, 150; Dr. Păcurariu Ioan, 1933, 200; Baloescu Emanuel, 1932, 200;

Geza Steiner, 1934, 200; Meidinger Felix, 1934, 200; Berger Emanuil, 1934, 200; Petraşcu Dionisie, 1934, 200; Muschong Ioan, 1934, 200; Schuldesz Iosif, 1934, 200.

Bucureşti: Aurel Arghiropol, 1933, 200; Grigore Borcan 1933, 160; I. Bradvarovici, 1933, 160; Banca Urbană, 1934, 500; Buimovici Lazăr, 1934 160; C-tin Buciu, 1933, 200; Cazan Ion, 1933, 100; C-tin Chiriac, 1934, 160; August Dorwagen, 1933, 160; Drăganovici N., 1932, 160; Petre Ermeliu, 1933, 160; Gustav Fiedler, 1931—32, 300; Zaharia Florian, 1933, 200; D. Filoteanu, 1933, 200; Gustav Gokel, 1934, 160; Lupu Ghelber, 1933, 160; Ioniță Ghiță, 1934, 160; Oscar Hönig, 1933 200; Nic. A. Ionescu, 1934, 160; Ioan Istrate, 1934, 160; Ion P. Ion, 1933, 200; Max Iacobescu, 1934, 160; Întreprinderile Emil Costinescu; 1934, 500; Isidor Leibovici, 1933, 200; Al. Lazaride, 1933, 100; Lazar Iosif, 1933, 200; Henry Labes, 1934, 160; P. Mihăilescu, 1933, 200; Ion Munteanu, 1934, 160; Ion Moscu, 1932, 200; Ilie Mirion, 1933, 200; Marcel Engler, 1934, 160; Sava Moncea, 1934, 200; Niculescu Gh. Ion, 1934, 80; Oficiul Național al Corp. Rom. 1933, 500; I. A. Popovici, 1933, 200; Em. Rumberg, 1933, 160; N. Roman, 1933, 160; Sofronie Roșca, 1933. 160; Al. Tomulescu' 1933, 200; I. Urech, 1934, 160; Abr. Waschkontzer, 1933, 200; Ion Voiculescu, 1933, 200; Petre Volter, 1933, 100; Gr. Vulpescu, 1932, 200; Zigmund H. S. 1933, 200; Săceanu Mihail, 1933, 200; Iosef Schapira, 1933, 200; Susnea Dumitru, 1933, 100; Ștefan Stoenescu, 1933, 200; Sindicatul Spirtului, 1934, 500; Societatea „Națională", 1934, 500; Soc. „Schenker și Cie", 1934, 500; Soc. „Steaua României", 1934, 500; Soc. „Concordia", 1934, 1000; Soc. Națională de Credit Industrial, 1934, 1000.

Suspendări și ștergeri din tabloul anului 1934.

Secția Corpului de Cont. Aut. și Experți-contabili Cluj.

Suspendări

Membrii suspendați conform art. 26 din Regulamentul legii Corpului:

Căprariu Ioan, Domokos Ernest, Gombos M. Traian, Klein Eugen, Mărcuțiu Grațian, Mihailaș Alexandru, Nițescu Constantin, Sârbu Oliviu, Torday Gheorghe, Tuffli Richard, Turcu Nicolae, Zacopcean Constantin, Ardare Nicolae stag., Barbos Stefan. Berényi Gheorghe, Codreanu Ilie, Feldinger Ernest, Fischer Mihail, Frank Mihail, György Géza, Jeramias Frederic, Kacsir Iosif, Keresztens Oscar, Kis Iosif, Leonte Dimitrie, Lévi Ladislau, Lupu Axente, Miclea Jivan, Mihaly Francisc, Mohai Ioan, Molnar Emil, Mozes Herman, Mureșan Augustin, Nagy Adalbert, Nussbächer Andrei, Qana Ioan, Otvös Bela, Paskovskaia Olga, Petric Moisă, Pletkovits Iosif, Popp Samoilă, Rusu Silvia, Suciu Traian, Szilagyi Fran-

cisc, Szekely Odön, Utö Ladislau, Vancea Alexandru, Nagy Iolanda stag., Pintea Ioan, stag., Weber Eugen stag., Opreanu Gesar exp., Kosa Ludovic, aut., Schwartz Alexandru aut..

Borda Emil, expert; Chiffa Alexandru, expert; Enescu Iuliu, expert; Ghircoiaş Valeriu, expert, Ionescu Alexandru, expert; Luca Iuliu, expert Muntean Ioan, expert; Năstase Iacob, expert: Tiucra Petre, experţi. — Bretter Mauriţiu, Ciupea Ioan, Copiliu Constantin, Costea Vasile, Dicu Cornelia, Fărcăşan Aurel, Fazakas Alexandru, Ferenczi Iosif, Fleischer Mauriciu, Gruewmald Zeno, Gyarfas Ede, Jakab Emanuel, Iancu Ioan, Klein Iacob, Köblös Sarolta, Laszlofy Desideriu, Lazar Arian, Miron Ernest, Moga Aurel, Mokossiny Paul, Moianu Gheorghe, Nicoară Adrian, Orban Nicolae, Papay Iosif fiu, Papay Iosif sen., Pojar Ştefan, Papescu Gheorghe, Rosin Alexandru, Sigmoud Acaţiu, Torday Iosif autorizaţi.

CERERI DE INSCRIERE

—:-:—

In Corpul Contabiiilor Autorizaţi şi Experţilor Contabili:

Secţia Bacău: Ivanciuc Ioan cu gradul de contabil autorizat, Stefan Baciu, C. Anastasescu, Vasile N. Niculescu, Leon Herşcovici, Saul Wexler cu gradul de contabili stagiari.

Secţia Dolj, Craiova: P. I. Surliţa, Nicu C. Petrescu, Gh Mandelbaum. Grigore Er. Ptacek.

Secţia Muscel: A. I. Boboc cu gradul de contabil stagiar.

Secţia Ilfov: N. F. Atanasiu, Ioan S. Florescu, Lucreţia Dumitriu, Bernard Hirschfeld, Safran H. O. Iosef, Mendrohovici Henrich, Coleş Gh. Florin, Colţescu T. Traian, Wolf Finkelştein, Constantin D. Constantin, Armand Tecuceanu, Staicovici I. Dumitru, Dănău S. Aurel, Moscovici B. Isac, Isac S. Moritz, St. S. Simon, Grunberg Herman, Corneliu Haralamb, C. I. Drăghicescu, V. A. Dumitrescu, V. P. Iorgulescu, Cornetti I. Anastasie, Gh. I. Constantinescu, Sibiceanu I. Ioan, Stoenescu Alex., Pincu Menicovici.

Secţia Ialomiţa: Iulian Albu, Ilie Dinescu, Dumitru Piţa, cu gradul de contabil stagiar.

Secţia Iaşi: Braun Avram, Leibil Simon, Moscovici Adolf, şi Şloim Avram.

Secţia Vâlcea: Florescu Vasile-Bătrânu, Focşeneanu I, cu gradul de contabil stagiar.

Secţia Cluj: Burtică Vasile, Coldea Ida născ. Kovacs, Drecin Dumitru, Fanfuri Ludovic, Farcas Otto, Goldştein Iosif, Kovacs Stefan, Niman Francisc, Martalogu Ion, Popescu Elena Voiteşti,

Simon Alfred, Toth Ludovic, Thamo Edmund, Ulman Andrei, Zehan Teofil.

In cursul anului 1933, s'a acordat de către Consiliul Superior, gradul de expert contabil următorilor contabili autorizați reușiți la examenul de expert contabil din 7—8 Octombrie 1933:

Almășanu Teodor, Cappellaro Artur Periș, Hurducașiu Ionel, Gomboșiu Victor, Ilincea Iuliu, Lazăr C. Iancu, Sârbu Laurențiu, Thamo Carol, toți din Cluj; Barna Olimpiu Turda, Dobra Teodor Satu Mare, Maxa Emil Alba Iulia, Savu Seviciu Arad, Tămășdan Vasile Sighișoara, Tition Ioan Deva.

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

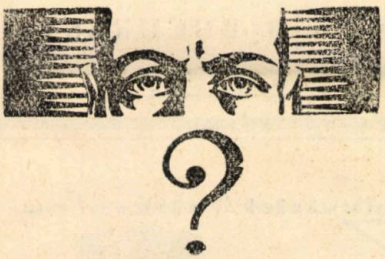

Maladii secrete

O prejudecată pe care nu avem destule cuvinte pentru a o combate este aceia de a considera ca „secrete" maladiile organelor genito-urinare, a vezicei și a anexelor sale.

Consecințele funeste a acestei falșe pudori pentru individ cât și pentru rasă, sunt incalculabile.

Cu toate acestea este nevoie de a acționa repede. PAGEOL cel mai puternic dintre antisepticile urinare, liniștește suferințele oprește scurgerile, calmează prostata.

PAGÉOL procură o ușurare imediată și constitue un tratament pe cât de energic pe atât de definitiv.

PAGÉOL

La farmacii și droguerii

Un desinfectant util

In acțiunea pentru prevenirea și combaterea maladiilor venerice, preocuparea principală trebue să o constitue distrugerea microbului, mai inainte ca el să se poată desvolta.

Higiena atât la bărbat cât și la femeie este necesară din îndoitul punct de vedere; antiseptic și curativ. SEMORI, bazat pe substanțele sale chimice ce intră în compoziția sa, este inofensiv antiseptic și în acelaș timp profilactic constant pentru femei, asigurând o higienă absolută și în acelaș timp un desinfectant foarte puternic.

Intrebuințarea sa fiind foarte simplă și ușoară, dă posibilitatea ca SEMORI să poată fi utilizat de oricine ține la sănătatea sa, chiar acolo unde alte metode nu au dat nici un rezultat pozitiv.

ORI se poate procura dela orice farmacie sau droguerie.

SEMORI

OFICIUL DE VÂNZARE
DE HÂRTIE PRODUSA IN ȚARA

BUCUREȘTI

str. Matei Millo, 9

la acest oficiu se găsește de vânzare, livrabil imediat sau după condițiunile de comandă, : : : : orice cantități de hârtie : : : :

primește comenzi de orice fel de hârtie. Modele și catalogul se expediază franco după cerere.

A SE ADRESA COMENZILE: ✳ DEPOZIT GENERAL:

STRADA MATEI MILLO No. 9 BUCUREȘTI

Cumpărând produsele Industriei Naționale...

Corespondența, Dosarele, Fișele Dvs., sunt expuse în orice moment pericolelor de indiscreție, foc, furt. Păstrați-le în mobile metalice incombustibile

FICHET

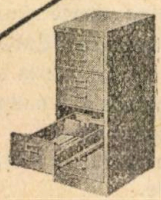

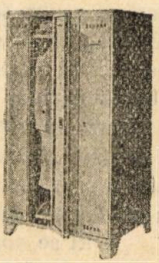

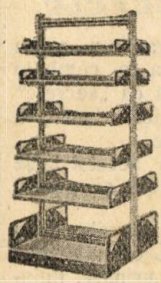

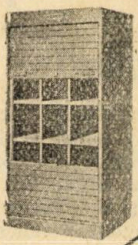

Instalații în întregime de oțel pentru Arhive, Biblioteci, Garderobe

FICHET

BUCUREȘTI. I

8, PIAȚA ROSETTI – TELEFON 359/64

...dați pâinea zilnică lucrătorilor Români.

«LIBRARIA SFETEA»

DIN CARTEA ROMANEASCA S. A.

CALEA MOŞILOR No. 64. — BUCUREŞTI

Furnizează registre de orice fel, rechizite de biurou, imprimate, cartoteci şi călăreţi, maşini de reprodus, etc., cu preţurile cele mai avantagioase.

Se fac trimiteri cu ramburs şi în provincie.

REMINGTON Rand

Modelul 92 Făcut cu 92 litere

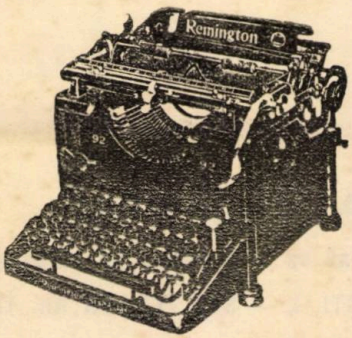

şi Noiseless fără sgomot

Remington Portable cu 8 perfecţionări

DALTON

Maşini de adunat şi calculat cu zece teste

KARDEX

Fişiere şi cartoteci metalice

POWERS

Maşini de statist, cu cartele perforate

RONEO

de reprodus, copiat şi adresat

REPREZENTANT GENERAL PENTRU ROMÂNIA

NICOLAE IVANOVICI

BUCUREŞTI. — PASAGIUL VILACROS. — Tel. 347/68, 347/61

Adresa :

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA CENTRALĂ
„ASOCIAȚIUNII"

ANUL XXIII — No. 2 FEBRUARIE 1934

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

BIBLIOTECA CENTRALA ASOCIATIUNII

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

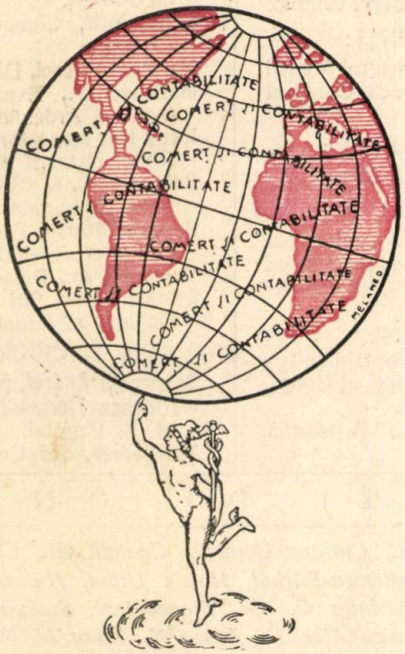

COMITETUL DE REDACȚIE AL REVISTEI:
N. BUTCULESCU, D. BOBINĂ, S. M. BLUMENFELD, P. DRĂGĂNESCU-BRATEȘ, V. M. IOACHIM, GH. IANCULESCU, I. C. NEGRESCU și TEODOR NITZU
DIRECTOR: PETRU DRĂGĂNESCU-BRATEȘ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI — STRADA TEILOR 12

TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat;
† **Eftimiu M. G.,** Bancher;
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert;
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară;
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă;
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.;
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ;
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura";
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

CORPUL ABSOLV. ŞC. SUPERIOARE DE COMERŢ

RECUNOSCUT PERSOANĂ MORALĂ ŞI JURIDICĂ
PRIN LEGE SPECIALĂ ŞI DECRET REGAL
SEDIUL: STRADA TEILOR, 12—BUCUREŞTI, 1

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

Butculescu N., Decanul Corp. Contab.

VICE-PREŞEDINŢI:

Arghir N., Director Ministerul Muncii
Bobină D., Director Banca Centrală a Cooperaţiei.

SECRETAR GENERAL:

Niţu Theodor, Creditul Industrial.

CONSILIERI:

Blumenfeld S. M., Comerciant.
Constantinescu Dem., Insp. B-ca Rom.
Drăgănescu P. Brateş Dr., Banca Naţională a României.
Farca N., Expert-Contabil.
Grigorescu N., Expart-Contabil.
Galan Ath., Dir. Ofic. Naţ. al Coop., Delegat al Basarabiei.
Ianculescu Gh., Şef contabil Academia Română F. Elias.
Ioachim M. V. Dr., Secretar Camera de Comerţ.
Lazăr Iosif, Consilier Camera de Comerţ.
Marinescu Aurel, Director C. A. M.
Marinescu P., Expert-Contabil, Delegat al Ardealului.
Mecu Ilie, Inspector G-ral Banca Naţ. Rom., Delegat al Dobrogei.
Negrescu C. I., Sub-director Societatea Comunală locuinţe eftine.
Popescu Ştefan, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Vasilescu Al., Profesor.
Sglobiu Anton, Şef Serv. B-ca Naţ., Delegat al Banatului.

CENSORI:

Gheorghiu Andrei, profesor.
Marinescu Florian Ad-torul Casei M. S. Regelui.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., I. Dumitrescu-Bârlad, Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL LEI **200** PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BANCI POPULARE

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

ANUL XXIII No. 2 FEBRUARIE 1934

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERŢ ŞI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenţilor Şc. Super. de Comerţ **APARE LUNAR** Organ oficial de publ. a Corpului Contab. autoriz. şi experţi

CUPRINSUL:

Aureliu Marinescu: Ofensiva contabilă 65
S. M. Blumenfeld: Profesiunea de expert-contabil . . . 69
M. D. Wechsler: Repartizarea cheltuelilor generale de ad-ţie . . 74
Vasile A. Marinescu : Ce am văzut la Uzinele Bat'a . . . 78
*** Recenzii 83
*** Jurisprudenţe fiscale 86
*** Statutele Corpului Absolvenţilor Şcoalelor Superioare de Comerţ din România 92
*** Colegiale, Cereri de înscriere 101
*** Revista Revistelor 106
*** Abonamente 109

OFENSIVA CONTABILĂ

—:-:—

In luna August 1933 s'a ţinut la Cernăuţi congresul contabililor-experţi şi autorizaţi, la care urma să participe reprezentanţii tuturor secţiunilor din ţară.

Deşi programul desfăşurării congresului conţinea chestiuni de o importanţă capitală, nu numai pentru congresişti, dar şi pentru economia naţională a acestei ţări, — având în vedere importantul rol avut de o bună parte din membrii corpului în conducerea diferitelor instituţiuni financiare, industriale, comerciale şi economice, — totuşi, numai un număr extrem de redus de membrii au luat parte, aşa că congresul s'a ţinut într'o atmosferă lipsită de acel interes vital determinat de motivele, pentru care congresiştii se întrunesc laolaltă.

Nu am văzut pe adevăraţii îndrumători, încărunţiţii sfătoşi si cu experienţe, nu am văzut pe conducătorii instituţiunilor de red it, nu am văzut tineretul entusiast şi plin de speranţe, nu

am văzut pe reprezentanții autorizați ai comerțului și industriei etc. Strângerea laolaltă a tinerilor și a celor cu tâmplele înălbite de muncă și griji ar fi dat rezultatele ce le așteptăm cu mult interes.

Dacă în timpuri normale se poate permite ca congresele de profesioniști să aibă caracterul schimburilor de idei al reprezentanților pe regiuni, a revederii colegilor și a obișnuitelor banchete, în timpurile prin care trecem, marea majoritate a acestui select corp trebuia să răspundă la chemare, și, prin reprezentanții lor, să ceară insistent și să pornească, — începând cu congresul din August 1933 și continuând prin consfătuiri, întruniri și la rigoare un nou congres, organizat sufletește, — la *o ofensivă generală contabilă* pe toate tărâmurile economiei naționale. Odată cu aceasta, trebuea să proceadă la găsirea unei soluții pentru asigurarea situației, atât a actualilor membrii cât și a acelora cari eșiți depe băncile școlilor și Academiilor de Comerț, îngroașă numărul șomeurilor.

In împrejurări ca cele de azi se impunea ca congresul să aibă caracterul unui sfat, a unui parlament contabil.

Timpul nu-i pierdut și corectivul nu trebue să întârzie. De aceea se va deschide la Corpul Contabililor larg ușile ca să intre energie și curaj în acțiune perseverentă, se va deschide larg ferestrele ca să intre lumină, cât mai multă lumină, și aer, profuziune de aer curat.

Lipsa unei acțiuni energice și permanentă, nu atât din partea celor ce poartă răspunderea conducerii corpului *cât și lipsa de interes a membrilor pentru profesiunea lor*, dau corpului nostru, constituit cu atâta trudă și cu mari speranțe, *un început nepermis de anemiere.*

Legea Corpului Contabililor experți și autorizați, care a creat unei mari părți din membri de toate gradele funcțiuni din ce în ce mai bune, apoi plasarea, — încă cu mult înainte de votarea legii, — a unei însemnate părți din membri în instituțiuni mari, vechi și noui, ca elemente de conducere și execuție, grație drumului bătătorit de înaintași, au adus până la 1929 o situație înfloritoare pentru toți, situație care s'a schimbat brusc prin precipitarea evenimentelor.

Incriminările urmează să aibă o notă potrivită împrejurărilor. Modificările bune, încercate de conducătorii corpului pentru consolidarea legii și pentru asigurarea situației membrilor, s'au

lovit de protestele unei părți minoritare, îndrumate greșit spre protest.

Deci, reculegere și perseverare în acțiune pentru viitor.

Celelalte corpuri constituite, — unele înainte, altele în urma noastră, — s'au consolidat, treptat, de așa manieră în cât avalanșa de legi ivite în ultimul timp, nu le-a putut știrbi o iotă din drepturile câștigate.

Haosul în care ne-am găsit, — din nenorocire exagerat prea mult peste granită chiar de o parte din politicienii țării noastre, — s'ar fi tămăduit de mult în țara noastră, hărăzită de Dumnezeu cu toate bogățiile, dacă ar fi fost unire și n'am fi mers din teorii în teorii și din experiențe în experiențe pe spinarea bietei țări. Dacă am fi lucrat metodic și cu mult simț patriotic, nu am fi văzut majoritatea instituțiilor noastre invadate de elemente străine, cari ne-au încurcat în scheme, planuri și proecte, cea mai mare parte întocmite, unele, cu scopuri de a ne remorca la angajări de furnituri de mașini ale firmelor pe cari acești trimiși plenipotenți le reprezentau, altele, cu scopul de a încasa în valută forte inovații răsuflate, importate din țările unde, experimentate fiind, au căzut.

Trebue să relev și cu acest prilej, că corpul nostru, atât de apreciat peste granită, — ceea ce se poate proba cu succesele obținute în congresele internaționale, cât și cu recenziile ziarelor și revistelor străine de specialitate, — în țară la noi, în casa noastră nu suntem îndeajuns de apreciați.

Ca unul ce am luat parte la toate manifestările ce-au pus în evidență corpul nostru, ca unul ce cunosc puterea de muncă, spiritul de inițiativă, capacitatea și mai cu seamă cinstea experților contabili și a contabililor români, cer colegilor mei de toate categoriile, cari își respectă și prețuesc profesiunea lor, fie că șomează, fie că activează, să treacă la acțiune pozitivă și să pornească, o spun ca să fiu auzit și înțeles de toti, *la ofensiva contabilă.*

Înțeleg această ofensivă în modul următor:

1. Să se ceară și să se insiste perseverent, înlăturându-se ori ce obiecțiuni de intervențiuni înalte, pentru înlocuirea contabililor străini din instituțiile financiare, comerciale, industriale etc., cu băștinași.

2. Să se înceteze cu importul experților străini pentru

organizări și verificări ce pot fi făcute în condiții superioare de experții noștri.

3. Să se ceară insistent ca în toate ramurile de activitate publică și privată, controlul să fie făcut de organe de specialitate membri ai corpului cu experiență și cu mult spirit gospodăresc.

4 Organizatori, conducători și elemente de execuție în materie contabilă să fie recrutați numai dintre membrii corpului nostru.

5. Acolo unde se constată abuzuri și incorectitudini să fie chemați membri de-ai corpului să stabilească situațiile reale și să recomande mijloacele de înlăturarea răului pentru viitor.

6. Colegii noștrii din cooperație, colegii noștri din instituțiile financiare, colegii noștri ce-au fost în atâtea Bănci, instituții și societăți desființate din cauza dezastrelor provocate, de legile proteguitoare a profitorilor, colegii noștri ce-au participat atât de mult în viața economică a acestei țări, *atunci când nu era nevoe de experți streini*, să pună mâna pe condei, să glăsuiască de pe catedre (acei ce sunt profesori), în conferințe, să răscolească satele și orașele pentru a determina, printr'o nouă activitate, pe cei ce au capitaluri să le scoată la iveală ca să dea roadele cuvenite pe un nou ogor al muncii.

Bani sunt, dar stau ascunși, tezaurizați, pentru că nu mai există încrederea.

Să contribuim din răsputeri la reînvierea încrederii, a cinstei și a respectului în banul muncit pentru ca banii să iasă la iveală. In saltele, sub podele, în dulapuri, în ziduri, în locuri ascunse prin pivniți, în căptușelile hainelor, în chimire, în lăzi etc., zac miliarde.

Așteptăm minunea reînvierii încrederii. La această reînviere poate contribui cu succes, în bună parte, o ofensivă contabilă de comun acord cu celelalte corpuri constituite și cu organele autorizate ale statului pentru a se asigura dispariția risipei, a a furtului din banul Statului, a asigurării și fructificării banului muncit, a respectului desăvârșit pentru reîntronarea creditului. *Incredere, eeonomie, control și muncă, iată ce ne trebue.*

Cine are urechi, s'audă.

AURELIU MARINESCU

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

PROFESIUNEA DE EXPERT-CONTABIL *)

—:-:—

Din cercetarea evoluțiunii profesiunii de expert-contabil în Anglia, unde a apărut pentru prima oară, ne-am putut da seama că organizarea acestei bresle, sau mai bine-zis consolidarea ei, cât și considerațiunea excepțională, de care se bucură în cercurile financiare și economice, nu se datoresc vreunei legiuiri speciale sau vreunei situațiuni de monopol, acordată de Stat.

Imprejurările economice cât și legiuiriie pentru protecțiunea comerțului si industriei engleze pedeoparte; activitatea cinstită și pricepută a experților-contabili, adică serviciile utile și conștiincioase aduse economiei naționale pe de altă parte au contribuit în cea mai largă măsură la ridicarea prestigiului acestei profesiuni, care nu se bazează numai pe examene și diplome, ci mai ales pe *o îndelungată experiență căpătată în practica afacerilor, atât în birourile vechilor experți-contabili cât și în viața comercială propriu-zisă.*

Constituirea celor două Asociațiuni puternice de experți-contabili s'a făcut prin liberă concurență și pe cale de selecțiune naturală; iar scopul lor a fost numai crearea unor Corporațiuni centrale pentru apărarea intereselor profesionale prin înlăturarea concurenței neloiale a celor nechemați, necinstiți sau neștiutori, care uzurpau drepturile legitime ale celor calificații. Decretul regal — Royal Charter — din 1880 nu făcea decât să consacre o situațiune de fapt; iar nu să acorde privilegii de monopol sau de altă natură experților-contabili încorporați. In Anglia sunt și experți-contabili particulari, — spre deosebire de cei încorporați, care au un caracter public (Public Accountants) — și care deși sunt neorganizați, totuși activează ca experți contabili, dar le lipsește autoritatea și prestigiul celorlalți și deaceia cu timpul dispar. Aceasta se datorește desigur condițiunilor grele de admisibilitate în Corporațiunile constituite de experți-contabili cât și mai ales dispozițiunilor drastice de excludere pentru acei, care se abat dela regulile stricte și severe, prevăzute de Statutele lor.

A. Recrutarea Experților-Contabili.

Nu numai în Anglia recrutarea experților-contabili încorporați se face *pe bază de practică* sub supravegherea unui membru

*) A se vedea No. 1/934 al Revistei.

al corpului în afară de examenele de admitere respective. Pretutindeni practica efectivă după întrarea în Corp constitue o condițiune esențială de înaintare. Așa de exemplu în Statele Unite ale Americii, unde s'a legiferat pentru prima oară în 1896 titlul de *Certified Public Accountant* se cere o practică de cel puțin trei ani, după depunerea examenului. In Franța pentru obținerea brevetului de *Expert-Comptable*, care constitue gradul al 3-lea (primul fiind *Certificat des teneurs de Livres* si al doilea *Diplome de Comptable*) se cere o practică până la zece ani, spre a fi admis la examenul de expert. Deasemenea în Belgia se cere o practică de cinci ani. In Anglia se prevede câte o practică de cinci ani între cele trei examene prescrise de statutele Corporațiunilor. Arătăm mai jos programele acestor trei examene.

Primul examen — *Preliminary Examination* — are de scop să ateste cunoștințele generale ale candidatului, *căruia nu i se cere vreun titlu de capacitate.* Examenul se dă numai în scris și din următoarele materii:

1. Exercițiu de scriere după dictat;
2. Scrierea unei scurte compoziții în englezește;
3. Aritmetică;
4. Algebră până la ecuații de gradul al doilea;
5. Euclid (Geometrie) primele patru cărți;
6. Geografia;
7. Istoria Angliei;
8. Elemente de latină și
9. Un examen la două din materiile următoare, din care una cel puțin o limbă străină, după alegerea candidatului și anume:

1. Latina; 2. Greaca veche; 3. Franceza; 4. Germana; 5. Italiana; 6. Spaniola; 7. Matematicile superioare; 8. Fizica; 9. Chimia; 10. Fiziologia animală; 11. Zoologia; 12. Botanica; 13. Electricitatea, Magnetism, Lumină și Căldură; 14. Geologia și 15. Stenografia.

Cu cel puțin patru luni înainte de data examenului, Comisiunea de examinare va prepara o listă de cărțile alese de ea pentru prepararea candidaților în aceste materii și o va comunica candidaților, la cerere. De acest examen sunt scutiți aceia, care posedă una din diplomele prevăzute în regulamentul Corporațiunii; deobicei titluri universitare sau de absolvență de școli comerciale superioare (chiar și serale).

Al doilea examen — *Intermediate Examination* — se dă tot

în scris din următoarele materii (chestiuni profesionale) pentru a se vedea progresele candidatului în cunoștințele direct necesare profesiunii, ce va exercita:

1. Contabilitatea și Conturi Curente (Accounts) inclusiv contabilitatea societăților (partnership) și moșteniri (executorship);
2. Expertize contabile (Auditing) și
3. Drepturile și datoriile lichidatorilor, curatorilor sau mandatarilor (Trustees) și Casierilor (Receivers).

Al treilea examen — *Final Examination* — pentru a dovedi capacitatea profesională se dă asupra următoarelor obiecte, tot în scris, și anume:

1. 2 și 3. Ca la al doilea examen.
4. Principiile legii Falimentelor.
5. „ „ Burselor.
6. „ „ Comerciale (Codul de Comerț) și
7. „ „ asupra Judecăților Arbitrale.

De aceste examene au fost scutiți acei experți-contabili, care la obținerea Charterului (la înființarea Corpului) au avut un stagiu de practică între 3—5 ani în profesiunea lor.

Cu toată situațiunea lor excelentă în viața socială și economică engleză, obținută pe calea liberii desvoltări, experții-contabili incorporați, au încercat totuși să obțină în diferite rânduri privelegii mai mari, prin legi introduse în Parlamentul englez la 1893, 1896, 1897, etc. în urma sugestiunii Corporațiunii lor; dar au fost încontinuu respinși, neobținând majoritatea necesară pentru aceste legiuiri de favorizare. In țara clasică a liberalismului, privilegiile nu se obțin pe calea ușoară a darurilor „legale", ci pe drumul spinos, dar mai potrivit al muncii și meritelor personale, manifestate în spiritul inițiativei particulare și a liberii concurențe.

Aceasta ar trebui să fie o învățătură și pentru noi, în ce privește reformele legislative proectate în această privință.

B. Rolul experților-contabili.

Desvoltarea economiei naționale și implicita vieții comerciale crează raporturi economice complexe, la care nu se mai poate face față cu mijloace învechite. Se simte nevoia de o continuă reformare și modernizare a instituțiilor și intreprinderilor, care trebue să se adapteze mereu noilor condițiuni economice, dacă nu vor să dispară.

Dacă este adevărat, că întreprinderile în desvoltarea lor sunt supuse mai totdeauna acelorași fenomene fiziologice ca-și persoanele, adică suferă adeseori de bolile creșterii și ale copilăriei sau de alte neajunsuri, ca scleroza, bătrânețe, etc., apoi este dela sine înțeles, că ele au nevoe de doctori iscusiți, care să le ajute a învinge aceste nevoi și suferințe, pentru a merge pe calea binefăcătoare a progresului. Acești doctori nu pot fi alții decât experții-contabili, pricepuți și experimentați în măsură a examina în mod obiectiv și conștiincios împrejurările economice, constatând lipsurile de organizație și propunând remediile necesare.

Tot așa cum întreprinderile se asigură contra tuturor riscurilor, inclusiv acela al furtului sau spargerilor, ele trebue să angajeze experți-contabili, pentru a se asigura contra fraudelor și lipsurilor, ce pot surveni din greșala, neștiința sau reaua credință a funcționarilor, mai totdeauna sclavi ai birocratismului și rutinei.

Vedem deci că activitatea expertului-contabil poate fi *consultativă*, în ce privește organizarea și funcționarea întreprinderilor și *detectivă*, pentru descoperirea fraudelor și excrocheriilor și de multe ori *preventivă*, pentru a preveni erori sau fraude, adică a le evita, prin o critică competentă, dând sfaturi de îndreptare pentru trecut și *îndrumări pentru înlăturarea isvoarelor de greșeli* în viitor. Prin aceasta expertul-contabil are mai ales un important *rol educativ*.

In Anglia se deosebește — în afară de expertiza specială cu o misiune deosebit de importantă (Important-Audit) — *expertiza ocazională* „Investigation", bazată pe o bănuială sau neîncredere în contabilitatea întreprinderii, de *expertiza permanentă* „Audit", care pe deoparte are de scop descoperirea erorilor, fraudelor, etc. și evitarea lor; iar pe de altă parte stabilirea cât mai exactă și corectă a situațiunii patrimoniului întreprinderii din toate punctele de vedere, adică *realitatea inventarului*, atât din punct de vedere cantitativ cât și din punctul de vedere al evaluării. In această privință vom menționa cunoscutele *Instructions for audit* — instrucțiunl de expertiză — ale lui *M. David Chadwick*, date ca model de către *Lawrence R. Dicksee* în cartea sa renumită, intitulată **„Auditing"**. Inspirându-se dela aceste instrucțiuni, NEEDERLANDSCHE ACCOUNTANTS VEREENIGING (Uniunea experților-contabili din Olanda) fondată în 1895 a obligat pe membrii săi de a se ține de anumite dispoziții, strânse în

„*Regulativul de activitate*“ și în comentarul respectiv, din care citâm, după Dr. PAUL GERSTNER: Revisionstechnik, Ed. Max Paschke, Berlin și Lipsca 1925 următoarele puncte exemplare:

„O expertiză de bilanț se împarte în trei părți:

„1. *Examinarea bilanțului* din punct de vedere al încheerii sale corecte și regulate.

„2. *Cercetarea existenții* activului și pasivului pe cât este posibil și

„3. *Verificarea și evaluarea* activului și pasivului (sub rezervele mai sus anunțate)“.

Deci nu numai o cercetare formală de încheerea conturilor, ci o verificare amănunțită a debitorilor, prin eliminarea dubioșilor și insolvabililor *„the realisable value of book-debs“* cât și stabilirea valorii reale a stocurilor *„the value of the stock trade“* în raport cu prețul curent al zilei de încheere în comerț sau bursă.

Dar rolul principal al expertului-contabil nu constă numai în controlul exactității bilanțului și a contului de profit și pierdere sau în verificarea operațiunilor de contabilitate, ci în contribuțiunea conștientă și pricepută la *raționalizarea producțiunei* din puct de vedere administrativ, *prin modernizarea organizațiunii financiare* a întraprinderilor.

In această privință țin să reproduc părerea unui cercetător al activității experților-contabili din Statele Unite ale Americii, d-l *Heinrich Beck*, exprimată cu ocaziunea publicării traducerii „Instrucțiunilor date de FEDERAL RESERVE BOARD experților săi contabili pentru încheerea bilanțurilor și verificarea lor“. lucrare întocmită sub auspiciile Camerei de Comerț din Hamburg,

„Precum din meșterul zidar cu o cultură empirică bazată pe „practica profesiunii sale, s'a format cu timpul architectul modern „luminat la facla științei care știe să întrebuințeze toate cuceririle „technicei timpurilor celor mai noi, tot așa din contabilul cu prac- „tică de până acum s'a format expertul-contabil modern cult, care „cuprinde cu privirea lui ageră ansamblul activității economice „și care alături de avocat și de reprezentanții celorlalte profesiuni „libere, a devenit un suport indispensabil al economiei americane“.

Despre această activitate nouă a experților-contabili și remunerarea ei în străinătate cât și despre rolul experților-contabili la noi, ne vom ocupa în nnmărul viitor.

S. M. BLUMENFELD

REPARTIZAREA CHELTUELILOR GENERALE DE ADMINISTRAŢIE

—:-:—

Chestiunea repartizării cheltuelilor generale de administraţie, în compunerea cărora intră remuneraţia personalului superior de conducere, cheltuelile de birou technic şi administrativ, precum sunt contabilitatea technică şi financiară, apoi chiria localului, asigurarea clădirilor şi instalaţiunilor intreprinderii, etc, asupra valorii scripturale a produselor este încă pendinte de controversă în sensul că nu este încă stabilit dacă aceste cheltueli trebuiesc repartizate asupra costului technic al produselor, sau trebuiesc, imputate contului de rezultate.

Chestiunea merită un studiu mai aprofundat în lumina realităţilor practice ale profesiunei de toate zilele,:

Lăsând la o parte cauzele acestei controverse, care rezidă în diversitatea felului şi scopului diferitelor intreprinderi, se constată că stabilirea valorii scripturale de cost este reunirea valorii tuturor cheltuielilor ce au intervenit la efectuarea produselor, pentru a se ştie pe deoparte: cât va costa produsul, sau cât a costat produsul, de altă parte să se poată şti cu cât poate fi oferit sau vândut acel produs în vederea recuperării tuturor cheltuelilor investite la efectuarea acelui produs.

Dacă efectuarea produselor cere cheltuieli de material, manoperă şi uzură de instalaţiuni în funcţiune, ea mai cere şi o organizaţie technică şi financiară, care să pună în mişcare şi să supravegheze desfăşurarea programului de lucru, ce priveşte efectuarea acelor produse. Serviciile aduse de această organizaţie se traduc în cheltueli generale de administraţie, a căror enunţare a fost făcută mai sus.

Se poate susţine oare, că vigilenţa unui director general al unei intreprinderi industriale, activitatea unui inginer şef, a unui şef contabil, a unui cassier, a unui magaziner central, valoarea imprimatelor şi a tuturor cheltuielilor administrative de natură tehnică şi financiară nu privesc în cea mai mare măsură producţia intreprinderii ?

Intr'atât cât aceste cheltuieli privesc efectuarea produselor, ele trebuie să fie inglobate în valoarea scripturală de cost a acelor produse.

1. Dacă stabilirea valorii de cost pleacă dela principiul recuperări din valoarea comercializată a produselor a tuturor

cheltuelilor investite în acele produse, este necesa ca înainte de a se putea recupera în mod just şi complect aceste cheltueli, ele să fie conţinute în aceiaşi măsură de valoare scripturală de cost stabilită de contabilitatea respectivă a intreprinderii.

Fără ca valoarea serviciilor de natură tehnică şi financiară, ce au concurat în mod exclusiv la efectuarea produselor, să fie repartizată asupra valorii scripturale a produselor, nu numai că contabilitatea respectivă va da o situaţiune falsă, dar acea valoare de cost va fi incoplectă din punctul de privire al posibiltăţilor de ofertă, sau vânzare, respectv de recuperare a acelor cheltueli prin vânzarea produselor.

2. Nerepartizându-se cheltuelile generale de administraţie asupra valorii scripturale de cost a produselor, într'atât cât ele au intervenit la efectuarea acelor produse, acele cheltueli trebuiesc imputate, la încheierea situaţiunii generale contabile, contului de rezultatele, considerându-se astfel drept o pierdere efectivă.

Valoarea acestor cheltueli, într'atât cât el au deservit în mod exclusiv producţia, nu pot fi considerate drept pierdere efectivă atât timp cât ea poate fi recuperată printr'o vânzare viitoare a produselor rămase în stoc la inventar.

Numai valoarea cheltuelilor investite în produse, ce nu mai poate fi recuperată prin vânzarea acelor produse vor putea fi trecute la contul de rezultate drept o pierdere efectivă, şi aceasta nu prin intermediu contului de cheltuel generale de administraţie, ci numai prin intermediul contului respectiv de produse, sau de fabricaţie a produselor, sau de exploatare a inteprinderii.

3. Dacă valoarea cheltuelilor generale de administraţie, ce au concurut la efectuarea produselor, nu sunt trecute în valoarea scripturală de cost a produselor, rămase nevândute în momentul încheierei situaţiunii generale contabile a intreprinderii, şi din această cauză ea este imputată contului de rezultate, valoarea scripturală a produselor rămase în stoc la încheierea acelei situaţii generale contabile se află trecută în activ la o valoare diminuată, în timp ce rezultatul intreprinderii este diminuată cu aceiaşi cotă de valoare, constituindu-se astfel, în mod silit, o rezervă deghizată de o valoare egală cu cea a cheltuelilor generale de administraţie, privind exclusiv producţia şi nerepartizată asupra valorii scripturale a produselor.

4. Dacă valoarea scripturală a produselor rămase în stoc la încheierea situaţiunii generale contabile este reportată în exerciţiul

viitor, fără a cuprinde şi cota de cheltuieli gsnerale de administraţie, ce au concurat în mod exclusiv la efectuarea acelor produse, deoarece această cotă a fost trecută la contul de rezultate, şi acele produse sunt vândute ulterior acelui report la o valoare superioară celei din scripte, diferenţa dintre valoarea scripturală a acelor produse şi cea efectiv realizată va constitui un beneficiu mai mare ca cel cuvenit exerciţiului respectiv, pentrucă nu s'a ţinut seama de cheltuelile generale ce ar fi trebuit repartizate asupra acelor cheltueli care au concurat la efectuarea acelor produse.

Din cele de mai sus rezulta în mod evident, că din punctul de privire tehnic contabil, valoarea cheltuelilor generale de administraţie, într'atât cât au deservit în mod exclusiv producţia, nu poate face obiectul contului de rezultate, ci numai obiectul contului de fabricaţie a produselor.

* * *

Chestiunea repartizării cheltuielilor generale de administraţie asupra valorii scripturale a produselor, într'atât cât ele privesc in mod exclusiv procesul specific de producţie al întreprinderii, mai prezintă interes şi din punctul de privire statistic, atât al sensului mişcării acelui proces de producţie, cât şi a stabilirii rentabilităţii acelui proces de producţie:

1. Prin contabilizarea cheltuielilor generale de administraţie, ce au concurat la efectuarea produselor, bazată pe anumite norme de repartizare asupra valorii scripturale a acelor produse, se poate stabili raportul adecvat, ce există între cotele acestor cheltuieli generale de administraţie şi celelalte cheltuieli de material, manoperă şi uzură a instalaţiunilor utilizate, ce au intervenit fie în mod direct, fie în mod indirect, la efectuarea produselor, atât din punctul de privire al cantităţii, cât şi al calităţii produselor specifice rezultate, precum şi din punctul de privire al preţurilor, la care pot fi vândute acele produse pe piaţă.

In acest fel se poate preciza, cu multă obiectivitate, dacă cheltuelile generale de administraţie, ce au deservit în mod exclusiv procesul de productie, sunt sau nu în limita cerinţelor preţului de desfacere a prodaselor pe piaţă, în raport direct cu cantitatea şi calitatea produselor rezultate din procesul de producţie.

2. Dacă valoarea cheltuielilor generale de administraţie, ce au ntervenit în mod exclusiv la efectuarea produselor sunt trecute separat şi fără nicio legătură cu contul de fabricaţie a produselor

sau cu contul de exploatare al întreprinderii, posibilitatea stabilirii raportului, ce există între valoarea acestor cheltueli şi celelalte cheltueli de producţie sau exploatare, din punctul de privire al costutui real, precum şi din punctul de privire al calităţii şi rentabilităţii producţiei sau exploatării, faţă cu tendinţele pieţii de desfacere, este superficială, dacă nu ilusorie.

Oricât s'ar admite că disponentul unei întreprinderi industriale ar avea posibilitatea să aprecieze cotele de regie, ce sunt a se aplica asupra valorii produselor de vândut, fără a se baza în aprecierile sale pe o contabilitate adaptată valorii reale de cost a acelor produse, sau trecând peste posibilităţile ce i oferă o asemenea contabilitate, acel disponent comite o superficialitate, ce are repercusiuni dăunătoare asupra întreprinderii fie în mod direct, fie în mod indirect, prin nemulţumirea clientelei sale din punctul de privire al cantităţii, calităţii şi preţului produselor desfăcute pe piaţă.

* * *

Din cele de mai sus rezultă că se impune în mod necesar, în vederea stabilirii unei valori adecvate de cost a produselor, să se ţină seama — în contabilitate — şi de repartizarea valorii cheltuelilor generale de administraţie, ce au deservit în mod exclusiv producţia, asupra valorii scripturale a acelor produse, tot astfel cum se repartizează, în mod direct sau indirect, cheltuelile de material, manoperă şi uzură.

M. D. WECHSLER

COLEGI!

Arătaţi înaintaşilor voştri că aţi ştiut să trageţi profit din sfaturile şi lucrările lor şi încredinţaţi publicitatea reclamelor, precum şi a Bilanţului întreprinderei unde lucraţi, la

REVISTA GENERALA DE COMERŢ ŞI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă şi apără interesele noastre.

CE AM VĂZUT LA UZINELE BAT'A

—:-:—

Nu departe de Brno, capitala Maraviei, se găsește adăpostit de dealuri orășelul Zlin, orășelul uzinelor de încălțăminte Th. Bat'a sau mai bine zis, orășelul marelui om de afaceri, supranumit Fordul Cehoslavaciei, mort acum doi ani într'un nenorocit accident de avion.

Ceeace tenacitatea și puterea de muncă a acestui om în decurs de aproape 50 de ani a înfăptuit în acele meleaguri altădată sterpe, nu se poate descrie în cadrul sumar al unui articol, „mai ales atunci când i-au fost consacrate volume întregi".

Am vizitat uzinele Bat'a de două ori, în interval de 2 ani pentru ca după ultima vizită să rămân uimit de schimbarea enormă suferită de uzine atât ca aspect exterior cât și ca interior.

Orașul Zlin, grație acestor uzine Bat'a, este menit a deveni unul din marile centre industriale ale Europei, uzinele putând revaliza azi, cu cele mai mari întreprinderi similare din America, având o producție zilnică de aproape 110.000 perechi încălțăminte.

Am amintit mai sus de America în sensul că aceste uzine ar revaliza cu întreprinderile americane, eu cred că le și întrece. Această afirmație o bazez pe comanda de 5.000.000, perechi încălțăminte făcută de America uzinelor Bat'a, comandă în curs de executare în timpul primei mele vizite la Bat'a.

Producția se face în serie în timp limitat de 8 ore în cele peste 42 pavilioane, blok-hasuri, fiecare de dimensiuni uriașe, tip, cu câte 3-4 etaje și construite după toate cerințele tehnicei moderne.

Sistemul de întreprindere este cel al întreprinderei integrate. Intr'adevăr, uzinile utilizează pieile dela cirezile lor din Argentina și din Cehoslovacia, lemnul din pădurile lor din Carpați, calapoadele le face în uzinele dela Ziln, idem orice accesoriu al încălțămintei.

Diviziunea muncii cuprinde azi în uzinele Bat'a aproape 170 de specializări. Este foarte interesant să vezi cum în fiecare pavilion pornesc deodată pielea, talpa, calapodul, etc. pentru ca în mai puțin de câteva minute produsul finit să fie deja

împachetat. Operaţia cea mai delictă în această ramură de producţie şi care totuşi a fost rezolvată favorabil de uzinele Bat'a, este tăbăcitul. Această operaţie se efectuează în mod chimic, scurtând timpul de tăbăcit dela 3 luni la 6 săptămâni.

Iată-ne după această introducere în gara oraşelului Zlin.

Poziţie pitorească. Dincolo de gardurile gării se zăresc nu la mare depărtare coşurile uzinelor Bat'a precum şi nişte cutii enorme, aceste cutii fiind pavilioanele amintite a căror formă exact dreptunghiulară sau pătrată îţi dă de sus impresia unui joc de cuburi pentru copii.

Părăsind gara ne îndreptăm pe o şosea bine pavată şi mai ales curată către uzine.

După câteva minute de drum fiul marelui industriaş venit să ne primească la gară ne anunţă că ne găsim în faţa porţilor uzinelor Bat'a.

De oparte şi de alta a porţii la care sălăşuesc la fiecare intrare câte o maşină pentru înregistrat prezenţa lucrătorilor se găsesc 2 clădiri. Cea din dreapta adăposteşte Direcţia Generală şi un restaurant pentru musafiri, iar cea din stânga un mare magazin de desfacere a produselor.

Reclama despre care am vorbit în această revistă, îi vezi din primele momente antenele. Fotografi, operatori de cinematograf ne însoţesc peste tot în vizitare, iar rezultatele adică filmele sunt prezentate publicului spectator după câteva ceasuri cu indicaţiuni statistice de numărul vizitatorilor uzinelor, numărul perechilor de ghete fabricate, etc. etc.

Pornim, către cutiile pomenite mai sus.

Aspectul clădirilor tip este foarte curios, îndeplinind toate condiţiunile de higienă. Pavilioanele sunt din beton (numai scheletul) şi fier, iar între suporţi nu există decât nişte geamuri vizitarea dela materia primă. Magazii întregi de piei, stive închise. Pereţi de zid nu există decât în interior. Incepem enorme de arbori. Apoi 2 mari secţiuni; Fabrica de calapoade şi Atelierul de tăbăcit. Aci este de remarcat un fapt. Calapoadele date spre utilizare nu se întrebuinţează decât la o singură pereche de ghete sau pantofi, apoi sunt destinate cuptoarelor.

De aci materiile prime gata confecţionate sunt transportate cu vagonete terestre, aeriene, montchargeuri în interiorul atelierelor de confecţionat încălţăminte.

Este curios că fiecare pavilion nu fabrică decât un singur fel, tip, de încălțăminte. De altfel este și natural ca forma ghetelor să nu varieze prea mult, de oarece poporul nostru amic nu ține la lux ci la necesitate. Pe câtă vreme la noi cele mai bune ataceri le fac cizmarii sau întreprinderile mici de cizmărie, micii croitori, toți lucrând după jurnale etc. în Cehoslovacia totul este standarizat. Haine de gata, încălțăminte de gata etc.

Iată-ne în interiorul unui pavilion de confecționat încălțăminte. Lumină ca într'un teatru, numai că este naturală, curățenie exemplară, un ușor parfum de lac plutește în aer, care este vânturat încontinuu de niște ventilatoare. Lucrătorii în linișite își văd de meseria care le dă o pâine atât de bună ca la Bat'a.

La un lucrător nu ai de văzut prea mult de oarece face mereu același lucru, încât privindu-l înveți și tu operația care a făcut din om un automat. Aceasta este marele înconvenient al diviziunei muncei. Omul devine mașină.

Pe o curea imensă ce traversează fiecare etaj, operația confecționărei încălțămintei pornind dela parter către ultimul etaj, circulă necontenit talpă, cuie, calapoade, piele brută, piele tăiată după tipar, ghete gata, etc. etc.

Produsul este încărcat și după numerotare și înregistrare transportat pe calea aerului, cu vagonete aeriene în magaziile de depozitat mărfurile.

După mai bine de 4 ore suntem din nou la locul de plecare. Câte lucruri văzute în acest timp și ceia ce este mai interesant este că nici unul din ele nu se va uita.

Și pentru că suntem la o revistă de specialitate contabilă să vedem cum se ține contabilitatea în uzinele Bat'a.

Foarte simplu și aceasta numai grație modului său de repartizare, lucrătorii trăind tot timpul sub imperiul stimulentului și transformând uzinele Bat'a într'un lagăr de colaborare unic în marile întreprinderi. Aceste uzine nu cunosc grevele și conflictele de muncă. Toată lumea este egală, Th. Bat'a reușind a cointeresa pe toți lucrătorii la întreprinderea sa, fiecare luând atât salariul cât și beneficiul în raport cu munca depusă.

Ceva mai mult acest stimulent nu a fost introdus numai dela individ la individ, ci și dela atelier la atelier.

Fiecare din acestea este independent începând dela materia primă până la produsul finit.

Direcția face comenzi atelierului care-i prezinta oferta cea mai avantajoasă, astfel că toate se străduesc a produce în așa mod încât beneficiul să fie maxim beneficiu la care nu participă decât lucrătorii atelierului respectiv. Pierderile nici nu se simt deoarece ele nu sunt suportate de uzine ci tot de atelierul respectiv care a dat dificite.

Schematec mișcarea în uzină s'ar prezenta astfel:

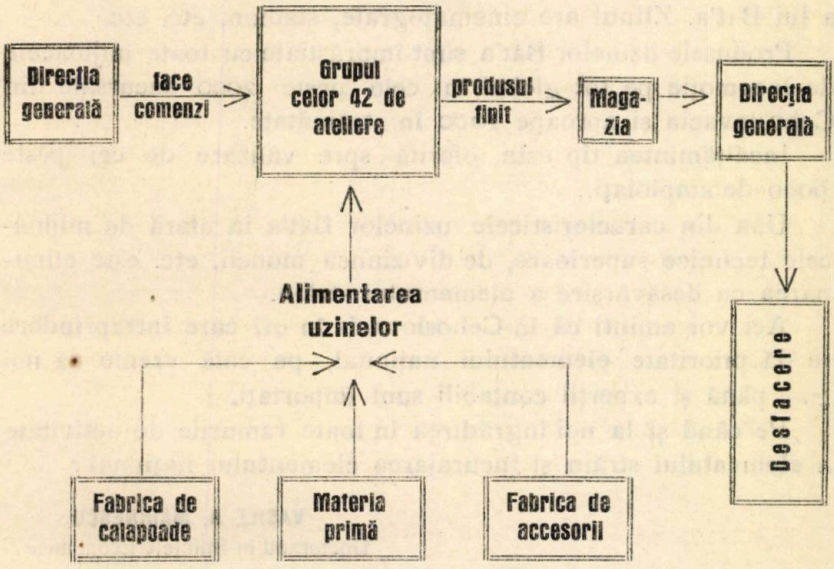

După cum cea mai mare parte din operațiuni sunt independente, tot așa și contabilitatea. Ea se întocmește pe ateliere pentru tot ce intră și pentru tot ce ese.

Deasupra acestor contabilități există una centrală care înregistrează sumele globale pe ateliere. Bilanțul general al uzinelor Bat,a nu cunoaște pierderi.

Dar Bat'a nu a clădit uzina lăsând pe lucrători la voia întâmplării. Le-a făcut case, care imediat ce sunt gata intră în stăpânirea lucrătorului, respectându-se vechimea și aptitudinile, calități absolut indispensabile oricărui lucrător pentru a ajunge la aceasta. Intr'adevăr astăzi dealurile ce împrejmuesc orașul Zlin sunt pline de căsuțele lucrătorilor. Aceștia (lucră-

torii) reușesc ca în decurs de câțiva ani să rămână stăpâni pe clădiri, plata făcându-se prin reținere lunare din salariu. Pentru a ne dovedi că nici problema asistenței n'a fost neglijată, am fost transportați cu autobuzele uzinelor la vre'o 3 km. depărtare unde ne aflăm la coborâre în fața unui spital așezat în mijlocul unui parc încercuit de păduri de brad și pe lângă care un râușor sare din piatră în piatră.

Liniște desăvârșită. Ni se explică că tot ce vedem ca natură este ceva artificial, totul fiind făcut de mâna omului. Problema distracției este deasemenea rezolvată în această mică republică a lui Bat'a. Zlinul are cinematografe, stadion, etc. etc.

Produsele uzinelor Bat'a sunt împrăștiate cu toate mijloacele de locomoție pe tot globul în cele peste 2000 sucursale din Cehoslovacia și aproape 1000 în străinătate.

Incălțămintea tip este oferită spre vânzare de cei peste 6000 de amploiați.

Una din caracteristicele uzinelor Bat'a în afară de mijloacele technice superioare, de diviziunea muncii, etc. este eliminarea cu desăvârșire a elementului străin.

Aci voi aminti că în Cehoslovacia în ori care întreprindere se dă prioritate elementului național, pe câtă vreme la noi . . . până și experții contabili sunt importați.

Pe când și la noi îngrădirea în toate ramurile de activitate a elementului străin și încurajarea elementului național?

VASILE A. MARINESCU
Doctorand în Științele Economice

COLEGI, Conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toți membrii sunt obligați să-și achite la zi cotizația și abonamentul. Vă rugăm să achitați la prima cerere abonamentul la Revista „Comerț și Contabilitate", organ oficial de publicații al Corpului Contabililor.

Cei întârziați cu plata nu vor mai fi trecuți pe tabloul anual al contabililor profesioniști și nu-și vor mai putea exercita profesiunea lor înaintea instanțelor judecătorești.

RECENZII

—:—

Confabilitatea în asigurările sociale de *C. Stelorian* și *C. Todea.* Tiparul Românesc 258 pagini 1934. — Noua organizare a asigurărilor sociale bazate pe descentralizarea administrativă și financiară necesită în vederea coordonării și controlului activității tuturor organelor asigurărilor, nu numai ținerea contabilității în partidă dublă' așa cum prevede legea, dar și aplicarea, în cadrul contabilității științifice, de norme uniforme pe întreaga țară.

Urmărirea și contabilizarea veniturilor și cheltuelilor precum și înregistrarea mișcării de valori dintre Casa Centrală și Casele de asigurări trebue să se facă prin conturi cu aceleași denumiri și după aceleași norme.

Numai așa Casa Centrală poate avea o privire de ansamblu asupra întregei gestiuni a asigurărilor sociale, numai așa se poate face controlul și se poate urmări aplicarea întocmai a prescripției legii în ce privește întrebuințarea veniturilor pentru scopurile, cărora sunt destinate și în măsură, în care cheltuelile sunt efectuate pentru fiecare ramură de asigurare.

O contabilitate uniformă permite strângerea datelor statistice și analiza lor sub toate raporturile spre a vedea rezultatele date, lipsurile eventuale ale legii și orientările de viitor pentru a se obține maximum de rendement social cu minimum de cheltuială.

Pentru aceasta, considerăm că a fost foarte bună ideea ca, în locul instrucțiunilor date pe măsură necesității, dela început să se pună la dispoziția caselor de asigurare o lucrare complectă, care să servească drept călăuză pentru organizarea și conducerea contabilității.

Această lucrare a fost întocmită de D-nii. C. Stelorian, Directorul Contabilității Casei Centrale și C. Todea, Directorul Casei de Asigurare București, lucrare ce a fost tipărită de Casa Centrală și adoptată pentru trebuințele Casei.

Precedată de o parte teoretică pentru a face accesibile ori cui regulele de contabilitate, lucrarea D-lor Stelorian și Todea cuprinde toate informațiunile și datele necesare unei bune organizări a contabilității în cadrul legii și regulamentului, în vederea unei clare și amănunțite redări a situației veniturilor și cheltuelilor în legătură cu executarea budgetului și a situației patrimoniului.

Denumirea precisă a conturilor este adequată operațiunilor, cari se trec în ele, așa că ușor se poate familiariza cu funcțiunea lor chiar elemente, cari nu au lucrat în această direcție.

Urmărirea prin conturi a oricărei mișcări de bunuri permite

în orice moment controlul și cunoașterea situațiunei gestiunei asigurărilor sociale pe întreaga țară.

Pentru viitor, ar fi să se extindă aceste norme și pentru acele operațiuni cari, deocamdată, se fac numai odată pe an, cum este cazul cu contabilizarea medicamentelor eșite, sau nu se fac deloc, cum este cazul cu înregistrarea budgetului inițial și a modificărilor în cursul anului.

Observăm că autorii în explicarea funcțiunii conturilor, se servesc de teoria clasică a personificării conturilor, pe care și noi o găsim potrivită pentru o ușoară înțelegere a regulii de debitare și creditare.

N'ar fi fost rău să se insiste mai mult asupra egalității ce trebue să existe totdeauna între conturile de activ și de pasiv, ajungând astfel la formularea regulii de debitare și creditare tocmai pe baza acestei egalități.

In legătură cu aceasta, constatăm că autorii consfințesc norma admisă în budgetele publice, în care procurările de obiecte de inventar sunt făcute prin articolele budgetare de cheltueli.

Autorli însă contabilizează aceste obiecte și la conturile de activ, având ca contrapost un cont de amortizare, considerându-le ca amortizate complect în chiar momentul procurării.

Această regulă poate fi adoptată când aceste procurări de bunuri echivalează cu înlocuirea, respectiv cu o complectare a unui inventar uzat, pentru care nu s'a făcut amortismente.

La o situație nouă însă, sau la investițiuni importante nu se poate aplica acestă normă.

In ce privește legătura dintre contabilitatea budgetară și contabilitatea executării budgetului, constatăm cu satisfacție că autorii nu fac eroarea pe care o fac cei mai mulți, contabilizând în aceleași conturi prevederile și realizările spre a extrage apoi diferența între aceste două operațiuni contabile cu totul distincte.

Poate tocmai spre a nu produce această confuzie, autorii nu s'au ocupat în lucrarea lor de înregistrarea budgetului prin contabilitatea dublă, operație la care credem că totuși se va ajunge cu timpul.

Dr. V. M. Ioachim

Proprietatea pe Etaje sau Apartamente de *Vasile V. Longhin*, 81 pagini lei 100. — D-l V. Longhin, Președinte la Tribunalul Ilfov, a scos o lucrare interesantă prin noutatea subiectului, pe care îl tratează. Proprietatea pe apartamente ca idee nu este nouă —, iar legiuitorul nostru a avut chiar prilejul să se ocupe de acest drept de proprietate în mod sumar prin legea pentru încurajarea construcțiilor din 1921 și mai amănunțit prin legea Trancu-Iași din 1927. Ideea a găsit și la noi o aplicațiune practică, mai ales în ultimii 2 ani, când de teama deva-

lorizării leului, s'au construit multe „Blok House", totuși subiectul nu a fost până acum tratat la noi nici din punct de vedere juridic, nici din punct de vedere economic sau edilitar.

Lucrarea d-lui Longhin face un început, care dată fiind situația autorului, înseamnă însăși lămurirea problemei din punct de vedere juridic.

Intr'adevăr, autorul ne expune aspectul juridic al acestei forme de proprietate, drepturile și obligațiile fiecărui proprietar, drepturile coproprietarilor asupra lucrurilor comune împreună cu sarcinile respective, administrarea lucrurilor comune spre a încheia cu un regulament tip de administrare.

In tratarea materiei, d-l Longhin se servește de dispozițiile legislative dela noi și din alte țări, de jurisprudențele străine și de uzurile stabilite și reglementate de acei care au ridicat clădiri colective.

Proprietatea pe apartamente nu se mai prezintă deci ca o problemă încurcată, care a făcut pe mulți la noi să stea rezervați față de această nouă formă de proprietate imobiliară.

Publicând această lucrare, d-l Longhin a adus nu numai o prețioasă contribuție juridică, dar și o contribuție economică prin interesul ce desigur că îl va stârni atât printre cei ce au fonduri de plasat cât și printre acei care vor să devină proprietari în centre populate, având la dispoziție pentru o sumă relativ modestă tot confortul, cu care astăzi se construesc marile imobile.

Dr. Vlm

Telegrama Corpului Contabililor cu ocazia morții M. S. Regelui Belgiei

Directeur de L'institut Supérieur de Commerce

Anvers

Belgique

Au nome du Corps des Experts Comptables Roumain dont grand nombre licenciés de votre haute institut prions vouloir bien presenter à sa Majesté la Reine, au Prince Leopold et au gouvernement Belge nos condoleances les plus respecteuses pour la perte du noble, brave et bon Roi Albert.

Doyen du Corp
N. Butculescu, Licencié d'Anvers

Président d'Honneur
Gr. L. Trancu-Iași, Ancien Ministre

JURISPRUDENŢE FISCALE*)

Inventar. — Evaluare. — Art. 199 c. com. ardelean şi § 113 (fost 101) din Instrucţiuni.

Probe. — Obligaţiunea instanţei de a se pronunţa asupra lor: Art. 80 (fosf 81) legea contribuţiunilor directe.

Taxa la Casa Cercuală. Se scade în întregime dacă nu trece de 10% din salarii. Arf. 31, punctul 9 legea contribuţiunilor directe.

Adiţionale şi adiţionale drumuri la impozitul comercial. Nu se scad din venitul impozabil. Art. 31, al. 10 legea contribuţiunilor directe.

Evaluarea mărfurilor la inventar se face după valoarea din ultima zi a anului, conform art. 199 cod. comercial ardelean şi § 113 (fost 101) din Instrucţiuni.

Comisiunea de apel este datoare să discute şi să se pronunţe asupra tuturor probelor administrate în faţa ei, contrariu deciziunea e casabilă.

Taxa la Casa Cercuală se scade în întregime conform art. 31 punctul 9, în cazul când nu trece de 10% din salariul anual.

Impozitele adiţionale şi drumuri nu se scad din beneficiul impozabil fiind accesorii impozitului comercial şi deci urmează soarta acestuia.

* * *

Asupra motivului de casare desvoltat sub ad. 2.

Având în vedere că, prin acest motiv de casare, contribuabila susţine că instanţa de apel prin exces de putere şi cu violarea dispoziţiunilor § 101 din Instrucţiuni şi a dispoziţiunilor art. 199, punctul 1 cod comercial ardelean, a stabilit prin apreciere preţul unui m. 3 oxigen, constatat existent prin inventar, cu 10 lei mai mare, decât a fost evaluat prin inventar.

Având în vedere că, potrivit dispoziţiunilor § 101, al. 3, litera b din Instrucţiunile de aplicare ale art. 39 din lege, pentru industrii, evaluarea mărfurilor produse se face după preţul de cost din momentul încheierii contului, la care preţ intervine costul materiei prime şi al producţiunii din acel moment;

Având în vedere că şi potrivit dispoziţiunilor art. 199 punctul 1 cod. com. ard. la facerea bilanţului averea societăţii va fi preţuită după valoarea ce are în ultima zi a anului întreprinderii;

Considerând că, potrivit acestor dispoziţiuni, evaluarea preţului oxigenului trecut în inventarul contribuabilei, trebuia făcută

*) Din revista „Administraţia financiară“ No. 73/933.

după elementele indicate în § 101, al. 3, litera b. din Instrucţiunile de aplicare ale legii contribuţiunilor directe, iar nu după apreciere ;

Considerând că, întrucât Comisiunea de apel n'a procedat astfel, ci a evaluat preţul oxigenului prin apreciere fără să ţină seama de elementele prevăzute de § 101 din Instrucţiuni, invocate în apelul contribuabilei, a comis un exces de putere şi a violat dispoziţiunile § 101, al. 3, lit. b din instrucţiunile legii ;

Că astfel fiind acest motiv de casare este întemeiat.

Asupra motivului de casare desvoltat sub ad. 4.

Având în vedere că prin acest motiv de casare, contribuabila susţine că instanţa de apel cu violarea dispoziţiunilor art. 81, al. 2 şi 92 din legea contribuţiunilor directe şi a § 264 din instrucţiunile legii şi cu violarea dispoziţiunilor art. 401 din pr. civ., a înlăturat fără să motiveze dovezile prezentate pentru justificarea cheltuelilor diverse în sumă de 20.726 lei, admiţând să se scadă numai suma de 10.000 lei.

Având în vedere că prin deciziunea Comisiunei de apel, asupra acestei poziţii se motivează : „In ce priveşte suma de lei 20.726 cu titlu de cheltueli diverse ce a fost adăogată la beneficiul brut, comisiunea pe lângă că societatea n'a făcut dovadă suficientă de aceste cheltueli totuşi dispune a se scădea suma de lei 10.000, deoarece sunt cheltueli de natură care se întrebuinţează la această întreprindere".

Având în vedere că potrivit art. 61, al 2 din legea contribuţiunilor directe şi 264 din Instrucţiuni, comisiunea este obligată să judece după memorii şi actele prezentate, iar potrivit normelor din procedura dreptului comun, prevăzute în art. 401 pr. civ. aplicabile şi în această materie în lipsă de dispoziţiuni în legea contribuţiunilor directe, instanţa este obligată să motiveze pentru ce nu a admis probele prezentate de contribuabilă.

Considerând că prin deciziunea atacată comisiunea s'a mărginit să afirme că „societatea n'a făcut dovadă suficientă de aceste cheltueli", fără să motiveze amănunţit care din probele prezentate de contribuabilă în apel, au fost admise şi care nu şi pentru ce nu le-a admis, ci a admis a se scădea numai 10.000 lei, „deoarece sunt cheltueli de natură care se întrebuinţează la această întreprindere".

Considerând că procedând astfel, comisiunea a violat dispoziţiunile art. 81, al. 2 din legea contribuţiunilor directe şi § 264 din instrucţiunile legii, precum şi dispoziţiunile art. 401 pr. civ.

Că astfel fiind, şi acest motiv de casare este întemeiat.

Asupra motivului de casare desvoltat sub ab. 6.

Având în vedere că în prima parte a acestui motiv de casare, contribuabila susţine că instanţa de apel a violat dispoziţiunile art. 31, al. 10 din legea contribuţiunilor directe,

când n'a admis la scădere cheltuelile de voiaj în sumă de 106.387 lei expuse sub acest motiv și dispozițiunile art. 81 din legea contribuțiunile directe și § 264 din Instrucțiuni și dispozițiunile art. 401 din proc. civ. pentrucă a înlăturat dovezile și actele prezentate pentru justificarea lor.

Având în vedere că prin deciziunea comisiunei de apel, asupra acestor cheltueli se motivează, că „nu se poate însă admite la scădere suma de lei 106.387 drept cheltueli de voiaj, deoarece firma nu face dovada suficientă că de fapt, acea sumă s'ar fi plătit voiajorilor, de altcum și prea exagerată față de importanța întreprinderii și deci urmează a fi respinsă cu această poziție."

Considerând că, potrivit dispozițiunilor art. 31, punctul 10 din legea contribuțiunilor directe, fiind admise la scădere cheltuelile dtverse sau cheltuelile generale, privind strict întreprinderea, Comisiunea de apel era obligată să examineze în primul loc dacă cheltuelile de voiaj, cerute de contribuabilă a se scădea, privesc strict întreprinderea, iar întrucât ar fi găsit din aceste, să stabilească pe baza dovezilor făcute, suma acestora și apoi să examineze dacă pot fi admise în întregime sau în ce proporție;

Considerând că potrivit dispozițiunilor legii contribuțiunilor directe și instrucțiunilor invocate, precum și a dispozițiunilor art. 401 pr. civ. expuse sub motivul de casare, Comisiunea era obligată să țină seamă de toate actele prezentate de contribuabilă și să motiveze amănunțit pentru ce nu a găsit suficientă devada prezentată și pentru ce a găsit prea exagerate cheltuelile și întrucât le-a găsit prea exagerate pentru ce nu le-a admis în parte;

Considerând că întrucât comisiunea n'a procedat astfel: ci a înlăturat de la scădere aceste cheltueli, cu motivarea mai sus expusă, a violat atât dispozițiunile art. 31, punctul 10 din legea contribuțiunilor directe, cât și dispozițiunile art. 81, al. 2 din legea și § 264 din Instrucțiuni și dispozițiunile art. 401 pr. civ.

Că astfel fiind, prima parte a acestui motiv de casare este întemeiat.

Având în vedere că în a doua parte a acestui motiv de casare, contribuabila susține că instanța de apel, a violat dispozițiunile art. 31, punctul 9 din legea contribuțiunilor directe, când n'a admis la scădere întreaga sumă plătită ca taxa la Cassa Cercuală, pentrucă de fapt a plătit această sumă și avea dreptul să o plătească în favoarea angajaților săi, suma netrecând 10% din salarii.

Având în vedere că prin deciziunea Comisiunei de apel, asupra acestei scăderi se motivează, „tot așa urmează să fie respinsă și cu suma de lei 13.442 taxa Cassei Cercuale deoarece firma era obligată să plătească din suma totală ce i se cuvenea

Cassei Cercuale numai $^1/_2$ parte din suma totală, cum însă numita a plătit întreaga sumă, deci suma de 13.442 lei reprezentând numai $^1/_2$ parte nu se poate scădea, deoarece cade în sarcina muncitorului".

Având în vedere că potrivit dispoziţiunilor art. 31, punctul 9 din legea contribuţiunilor directe se scad din venitul brut alocaţiile la Cassele de pensiuni şi asistenţă ale funcţionarilor, sau primele plătite de întreprindere pentru asigurarea funcţionarilor, până la cel mult 10% din salarii, etc.

Considerând că potrivit acestor dispoziţiuni, faţă cu cererea contribuabilei prin apel, Comisiunea de apel era obligată să stabiliască, dacă de fapt contribuabila a plătit întreaga sumă a cărei scădere o cere, ca taxa la Cassa Cercuală şi dacă suma pretinsă a se scădea nu depăşeşte 10% din salariile funcţionarilor pentru care a plătit acele taxe şi în caz afirmativ să admită întreaga sumă la scădere ;

Considerând că, întrucât Comisiunea de apel nu a procedat astfel, ci a admis la scădere numai jumătate din sumă, cu motivarea expusă, a violat dispoziţiunile art. 31, puctul 9 din legea contribuţiunilor directe.

Că astfel fiind şi această parte a motivului de casare desvoltat sub ad. 7.

Având în vedere că prin acest motiv de casare, contribuabila atacă deciziunea Comisiunei de apel, pentru aceleaşi motive invocate în motivul de casare desvoltat sub ad. 4, pentru că instanţa de apel a admis numai în parte scăderea cheltuelilor diverse de exploatare în sumă de 26.277 lei şi a cheltuelilor pentru întreţinerea automobilului în sumă de 52 527 lei.

Având în vedere că asupra acestor scăderi cerute de contribuabila prin apel, Comisiunea de apel, prin deciziunea atacată, motivează: „în ce priveşte suma de lei 26.277, drept cheltueli mici, comisiunea constată că aceste cheltueli nu sunt justificate pe deplin însă unele din ele, sunt de acea natură care se întrebuinţează la exploatarea acestei întreprinderi şi astfel se admite la scădere suma de 12.000 lei, iar pentru rest se respinge ca nejustificată, tot aşa se admite la scădere suma de 20.000 lei drept întreţinerea automobilului şi nu întreaga sumă de 52.527 lei, deoarece comisiunea găseşte suma prea exagerată, întrucât în interesul întreprinderii automobilului n'a putut cauza astfel de cheltueli.

Având în vedere motivele mai sus expuse, în examinarea motivului de casare desvoltat sub ad. 4 Curtea pe baza aceloraşi disgoziţiuni ale legii şi Istrucţiunii; şi pentru aceleaşi motive desvoltate acolo, a găsit că şi acest motiv de casare este întemeiat imediat.

Asupra motivului de casare desvoltat sub ad. 9.

Având în vedere că prin acest motiv de casare conribuabila

susține că instanța de apel, prin violarea legii, a respins cererea din apel privitoare la scăderea adiționalelor, impozitului complimentar și pentru drumuri, pentru că potrivit dispozițiunilor art. 31, punctul 10 din legea contribuțiunilor directe, se scad toate cheltuelile generale privind întreprinderea excepționându-se numai impozitul de față, care este cel comercial, deci impozitul complimentar și adiționalele care nu sunt indentice cu impozitul comercial, urmează a fi scăzute.

Având în vedere că prin deciziunea Comisiunei de apel s'a respins cererea contribuabilei de a scădea impozitul complimentar și adiționalele prevăzute de art. 72 și cele pentru drumuri, cu motivarea că potrivit dispozițiunilor art. 31, punctul, 10, aceste impozite nu sunt admise la scădere;

Având în vedere că, potrivit dispositiunile art. 31, punctul 10 din legea contribuțiunilor directe, se exceptează de la scădre, cheltuelile diverse și generale, privind strict întreprinderea, impozitul de față care privește însuși obiectul întreprinderei.

Având în vedere că, potrivit dispozițiunilor § 187 al. 4 din instrucțiunile de aplicare ale legii, se precizează că impunerile adiționale urmează și ele aceleași condițiuni de scutire sau reducere ca și cele elementare, cu care formează o singură cotă de impunere.

Considerând că prin „impozitul de față" prevăzut în dispozițiunile art. 31, punctul 10 din legea contribuțiunilor directe, nu se poate înțelege decât atât impozitul alementar, cât și impozitul complimentar și adiționale, toate fiind prevăzute de legea contribuțiunilor directe.

Considerând că și potrivit principiului că accesoriile urmează soarta principalului, impozitului complimentar și celor adiționale și deci și adiționalelor pentru drumuri, se aplica aceleași dispoziții ca și celui elementar.

Că prin aplicarea acestui principiu, în § 187, al. 7 din instrucțiunile legii contribuțiunilor directe, s'a dispus că impunerile adiționale urmează aceleași condițiuni de scutire sau reducere ca și cele elementare.

Că astfel fiind, prin dispozițiunile art. 31, punctul 10 din legea contribuțiunilor directe, exceptându-se dela scăderea cheltuelilor, impozitului de față prin această dispoziție, s'a exceptat de la scădere, atât impozitul elementar, cât și impozitul complimentar și adiționalele lui.

Că prin urmare, Comisiunea de apel respingând scăderea acestor din urmă impozite, n'a violat nici o dispoziție a legii ci a făcut o bună aplicare în cauză dispozițiunilor mai sus invocate ale legii — deci acest motiv de casare este ne întemeiat.

Pentru aceste motive, Curtea găsind întemeiate motivele de casare mai sus indicate, a admis recursul contribuabilei, a

casat deciziunea Comisiunei de apel şi în baza dispoziţiunilor art. 86 din legea contribuţiunilor directe, menţinute prin dispoziţiunile art. 8 din legea modificatoare din 28 Martie 1926, a dispus trimiterea cauzei aceleaşi comisiuni pentru a proceda la judecarea ei din nou, potrivit motivelor acestei deciziuni.

(Curtea de Apel Timişoara Sec. I decizii fiscale Nr. 134, din 27 Aprilie 1933).

Rezultatul alegerilor dela Corpul Contabililor Secţia Ilfov

—:-:—

Duminică 4 Februarie a. c. a avut loc în Sala Bursei din Palatul Camerei de Comerţ, alegerile pentru Corpul Contabililor Experţi şi Autorizaţi.

Votarea a început la orele 10 dimineaţa şi s'a sfârşit la ora 20. Au votat 820 de alegători.

Au prezidat D-nii: Victor Popovici şi V. Longhin, Preşedinţi la Tribunalul Ilfov.

La orele 6 dimineaţa s'au declarat aleşi:

Pentru Consiliul de Administraţie D-nii:

Aureliu Marinescu
Cezar Miron
Ştefan Georgescu
Al. Botez
N. Caraianu
L. Luceanu
Fiedler Gustav
Elman Max

Pentru Consiliul de Cenzori D-nii:

Gh. Huber
St. Bărbulescu
N. Ceauşoglu
Ioan Mardan
A. Popescu

Susţineţi revista prin plata promptă a abonamentelor.

DE LA CORPUL ABSOLVENȚILOR ȘCOALELOR SUPERIOARE DE COMERȚ DIN ROMÂNIA

—:-:—

Adunarea Generală Ordinară din 28 Mai 1933, a hotărât modificarea statutelor Corpului, iar Adunarea Generală Extraordinară din 8 Octombrie 1933, a aprobat modificarea statutelor în textul următor :

STATUTELE

CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOALELOR SUPERIOARE DE COMERȚ DIN ROMÂNIA

CAP. I

Constituire, denumire, durata

Art. 1. — Se înființează o asociație profesională sub denumirea : „Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România„ ca o continuare a asociației cu același nume, înființată în anul 1900, ale cărei statute au fost votate de Adunarea deputaților în ședința din 25 Februarie 1915.

Art. 2. — Sediul acestei asociațiuni este în București, putând avea filiale județene și în celelalte orașe din țară.

Art. 3. — Durata asociației este nelimitată.

Scopul

Art. 4 — Scopul acestui corp este asocierea tuturor absolvenților școalelor superioare de comerț din țară, pentru crearea, întreținerea și desvoltarea de raporturi cât mai strânse de solidaritate și sprijin moral reciproc, cum și pentru cultivarea și încurajarea manifestațiunilor de ordin cultural, economic și național, determinând astfel noi curente pe toate terenurile de activitate socială.

Pentru realizarea acestui scop :

a) Va statua asupra tuturor chestiunilor ce privesc interesele profesionale ale membrilor în general ;

b) In special va cere legiferarea egalizărei drepturilor vechilor absolvenți ai școalelor superioare de comerț până la 1913 inclusiv, cu licențiații Academiei de Comerț.

c) Va studia toate chestiunile privitoare la profesiunea contabilă și va răspândi aceste studii printre membrii săi, prin conferințe, publicațiuni, acordări de ajutoare, premii, etc.

d) Va da concursul membrilor săi în lucrările de specialitate ;

e) Va apăra drepturile acordate absolvenților școalelor superioare de comerț prin legile țărei și va susține interesele lor cu ocazia noilor legiuiri ;

f) Va stabili și păstra strânse legături cu comercianți și industriașii ;

g) Va îndruma pe absolvenții școalelor comerciale cu preferință către afacerile comerciale și industriale, căutând a le procura ocupațiuni în această direcție prin înființarea unui oficiu de plasare ;

h) Va păstra raporturi amicale cu toate asociațiunile cu scop similar din țară și străinătate, conlucrând cu corpul de contabili autorizați și experți contabili ;

i) Va da tot sprijinul moral și material pentru menținerea și susținerea revistei de Comerț și Contabilitate, înființată în anul 1908 și care este proprietatea acestui corp.

j) Va înființa o casă de economie a corpului.

CAP. II

Condițiunile de admitere, drepturile și obligațiunile membrilor

Art. 5. — Pentru a fi membru în Corp se cere :

a) Să posede titlul de absolvire al unei școli superioare de comerț din țară sau al unei școli străine recunoscută de Ministerul Instrucțiunii Publice ;

b) Să se bucure de bună reputație.

Art. 6. — Inscrierea în Corp se face prin declarațiuni scrise însoțite de titlurile cerute de art. 5.

Condițiunea dela art. 5 punctul b, se poate satisface și prin, certificarea unui membru al Corpului, pusă pe cererea de înscriere. Nu se face distincție de sex.

Respingerile dela înscriere nu se motivează și se dau cu drept de apel la prima adunare generală.

Art. 7. — Fiecare membru va plăti o taxă de înscriere și o cotizație lunară care se vor fixa anual de Adunarea Generală.

Art. 8. — Sediul central va ţine, pe lângă registrele secţiunei şi un registru pentru membrii din filialele judeţene, aşa ca să se poată cunoaşte numărul total al membrilor Corpului din întreaga ţară.

Membrii sunt datori a comunica la timp Corpului orice schimbare de adresă.

Filialele judeţene vor comunica sediului central orice schimbare în situaţia membrilor.

Fiecare filială este datoare a ţine un registru de evidenţă al membrilor, în care se va specifica : numele, pronumele, adresa, titlul în baza căruia a fost înscris şi plata cotizaţiunilor.

Art. 9. — Membrii care nu-şi achită cotizaţia timp de un an, sunt consideraţi retraşi dacă nu răspund nici la invitaţia de plată a Consiliului ; se vor lua în considerare cazurile excepţionale.

Nu vor putea lua parte la votul adunărilor generale ordinare sau extraordinare de cât membrii la curent cu plata cotizaţiilor şi cu cel puţin 6 luni vechime dela înscriere.

Art. 10. — Calitatea de membru se pierde prin retragere, neplata cotizaţiilor, prin înlăturarea pentru fapte care vor fi socotite de Consiliu dăunătoare intereselor şi prestigiului Corpului, cum şi prin condamnări judiciare pentru fapte infamante.

Membrii Corpului nu vor avea nici un drept asupra patrimonului social.

CAP. III

Administraţia Corpului

Art. 11. — Conducerea Corpului este încredinţată unui Consiliu, ales de Adunarea Generală pe timp de 3 (trei) ani şi compus din 11 — 15 membrii.

După trecerea primului an, se reînoeşte o treime a membrilor din Consiliu în fiecare an prin tragere la sorţi. Membrii eşiţi la sorţi sunt reeligibili.

Filialele vor fi conduse de un consiliu compus din 5 — 9 membri.

Art. 12. — Consiliul secţiunei din Bucureşti a Corpului completat cu câte un delegat, ales de Consiliul filialelor pe regiuni : Oltenia, Banat, Transilvania, Bucovina, Basarabia, Dobrogea, formează Consiliul Central.

Aceşti delegaţi vor fi desemnaţi de filialele cu cel mai mare număr de membri şi cu sediul în cele mai importante oraşe şi anume : Craiova, Timişoara, Cluj, Cernăuţi, Chişinău şi Constanţa.

Filialele pot da delegaţie de reprezentare şi la membrii care se găsesc cu domiciliul în Bucureşti.

Art. 13. — Consiliul alege anual din sânul său un președinte, unul sau doi vice-președinți, un secretar general, un contabil și un casier.

Consiliile filialelor vor alege anual din sânul lor: un președinte, un vice-președinte, un secretar, un contabil și un casier.

Pentru conducerea revistei „Comerț și Contabilitate", se numește un director, ale cărui atribuțiuni se fixează de Consiliu.

Consiliul va putea numi, după trebuință și în limita bugetului și alt personal ajutător.

In sarcina directorului, cade adunarea și clasarea materialului de publicat și apariția revistei la timp.

Art. 14. — Conducerea efectivă a revistei este încredințată unui Comitet de redacție, compus din președinte, vice-președinte, directorul revistei, secretarul general și doi membri desemnați de Consiliu în fiecare an; acest comitet ia hotărâri valabile cu 3 membri.

Art. 15. — Pentru rezolvarea curentă a lucrărilor Corpului, Consiliul Central poate institui în fiecare an o delegație permanentă compusă din președinte sau delegatul său, din secretarul general, 2 (doi) membri și directorul revistei cu vot consultativ, dacă nu face parte din consiliu.

Atribuțiile acestei delegații se vor fixa de Consiliu.

Hotărârile delegației permanente, care se va întruni săptămânal se iau cu majoritate de voturi și se consemnează în Registru de procese verbale, urmând a fi ratificate de Consiliu.

Art. 16. — Consiliul deliberează asupra tuturor chestiunilor ce interesează Corpul și ia hotărîri valabile cu majoritatea de voturi; în caz de paritate, votul președintelui decide.

Deciziunile luate se consemnează într'un registru de procese verbale, regulat ținut.

Membrii din Consiliu și din delegația permanentă, care lipsesc nemotivat dela 5 ședințe consecutive, sunt considerați demisionați.

Convocarea Consiliului se face de președinte sau de vice-președinte, ori de câte ori nevoia va cere.

Art. 17. — In raporturile cu terții, Corpul este valabil reprezentat prin președinte sau vice-președinte, sau locțiitorul său și prin secretar; pentru chestiuni mai importante, Consiliul va da delegații speciale.

Art. 18. — Pentru complectarea locurilor rămase vacante, Consiliul va putea face cooptări care vor trebui să fie ratificate de prima adunare generală.

In asemnea cazuri durata mandatului membrului înlocuitor este egală cu durata mandatului membrului înlocuit.

Art. 19. — Consiliul întocmește și prezintă spre aprobarea adunării generale, la finele fiecărui an, o dare de seamă despre activitatea Corpului, bilanțul și contul de gestiune închise la 31 Decembrie și un buget pe anul următor.

Art. 20. — Consiliul este răspunzător de mânuirea și întrebuințearea veniturilor și fondurilor Corpului.

Aceste venituri se compun din:

a) Cotizații și taxe de înscriere;

b) Incasări dela revista „Comerț și Contabilitate";

c) Donațiuni și diverse venituri.

Excedentului sau deficitului eventual anual i se va da destinația, sau se va acoperi după propunerea Consiliului și aprobarea adunării generale.

Art. 21. — Atribuțiunile secretarului, casierului și contabilului sunt celə conrespunzătoare acestor funcțiuni.

Art. 22. — Funcțiunea de membru în Consiliul de Administrație și Consiliul pe Cenzori, este onorifică; totuși dacă bugetul va îngădui, Consiliul va retribui pe membrii însărcinați cu anumite delegațiuni permanente.

Art. 23. — Organul cu puteri nelimitate în conducerea Corpului este Adunarea Generală, ordinară sau extraordinară, a membrilor.

Adunarea generală ordinară se va întruni odată, în fiecare an, în luna Mai, fiind legal constituită prin întrunirea a jumătate din numărul membrilor prevăzuți la art. 9. Un membru nu poate avea decât o singură procură.

In caz că nu se întrunește numărul cerut, adunarea se amână peste o săptămână, când se va ține cu orice număr de membri.

Convocarea adunărei generale se face de Consiliul de Administrație prin publicație în Revista de „Comerț și Contabilitate" și printr'un ziar, cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată.

Adunarea generală, prezidată de președinte, vice-președinte sau în lipsa lor, de cel mai în vârstă membru din Consiliu, desbate ordinea de zi, aprobă darea de seamă, bilanțul, contul de gestiune si bugetul; dă descărcare Consiliului de gestiunea sa și alege pe membrii Consiliului de administrație.

Adunarea generală ordinară poate discuta și alte chestiuni, ce nu sunt trecute în ordinea de zi, dacă jumătate din numărul membrilor prezenți o cere.

Art. 24. — Pentru controlul gestiunii Consiliului, adunarea generală alege în fiecare an 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi.

Atribuţiunile şi oblicaţiunile cenzorilor sunt cele prevăzute de codul de comerţ.

Art. 25. — Deciziunile adunărilor generale, se iau cu majoritatea membrilor prezenţi, iar votarea se va face prin aclamaţiuni sau vot secret, dacă e cerut de un număr de 1/4 din membrii prezenţi.

Alegerea membrilor din Consiliu şi a Cenzorilor se face individual.

Desbaterile şi deciziunile adunărei generale se vor consemna într'un registru special.

Art. 26. — Consiliul va putea convoca adunarea generală extraordinară, ori de câte ori nevoia va cere.

In cazuri excepţionale, convocarea se va putea face şi de cenzori sau de 1/3 din numărul membrilor prevăzuţi de art. 9.

Deciziunile adunărei generale extraordinare vor fi valabile dacă sunt îndeplinite cerinţele art. 23.

CAP. IV

Dispoziţiuni finale

Art. 27. — Modificarea statutelor se va putea face după propunerea Consiliului, într'o adunare generală extraordinară, care să întrunească 2/3 din numărul membrilor înscrişi şi cu drept de vot.

Convocarea acestei adunări se face potrivit art. 26.

In caz că nu se întruneşte numărul de 2/3, atunci adunarea se amână peste o săptămână, când se va ţine cu orice număr de membri.

Art. 28. — Filialele judeţene n'au fiinţă legală aparte, ci numai în cadrul Corpului.

Administraţia lor se face separat, după prevederile prezentului statut şi după directivele date de sediul central. Orice acţiune de interes general, pe care o filială ar voi să întreprindă, trebue comunicată sediului central, care va decide.

Administraţia filialelor în cadrul prezentelor statute este autonomă.

La finele fiecărui an ele vor trimite sediului central, în copie, darea de seamă, bilanţul, contul de gestiune, bugetul şi procesul verbal al adunărei generale.

Filialele judeţene ţin adunarea generală în luna Aprilie, aşa că sediul central să posede la adunarea generală din luna Mai, o situaţie generală a Corpului.

Art. 29. — In caz de dizolvare a unei filiale, averea va trece de plin drept sediului central, iar în caz de dizolvare a acestuia, averea va primi destinația ce i-o va da adunarea generală extraordinară care va hotărî lichidarea.

Aceste statute au fost aprobate prin sentința No. 124/933 a Tribunalului Ilfov S. I. C. C. sentință rămasă definitivă și învestită cu formula executorie la No. 80/934.

COPIE

Dos. No. 370/926.

NOI CAROL al II-lea

CU MILA LUI DUMNEZEU ȘI VOINȚA NAȚIONALĂ

REGE AL ROMÂNIEI

LA TOȚI DE FAȚĂ ȘI VIITORI SĂNĂTATE

Tribunalul Ilfov, Secția I C. C.

Sentința No. 124

Audiența dela 8 Decembrie 1933.

Tribunalul compus din: D-nii: Hariton Udrea, judecător
Florin Foișoreanu„ judecător
Fotoliul Ministerului public ocupat de d-l procuror N. Macovei.

La apelul făcut în Camera de Consiliu s'a prezentat Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț dih România, prin împuterniciții d-nii: D. Bobină și Nitzu Teodor, asistați de d-l avocat Cristofor, lipsind Ministerul Instrucțiunei Publice și Ministerul Muncei, Sănătății și Ocrotirilor Sociale. Procedura completă.

Imputerniciții asociației au solicitat admiterea cererei și aprobarea modificărilor statutelor, care sunt întocmite în conformitate cu legea și nu au nimic contrar ordinei publice.

D-l procuror N. Macovei a cerut a se verifica dacă sunt îndeplinite condițiunile legei cu privire la patrimoniul Asociației; în fond, nu au făcut nici o obiecțiune la admiterea cererei.

Tribunalul:

Asupra cererei făcută de Corpul Absolvenților Școalei Superioare de Comert din România, prin petiția întreg. la Nr. 54604/933, de a se aproba modificările statutelor astfel cum au fost aprobate în Adunarea Generală extraordinară din 8 Octombrie 1933.

Având în vedere susţinerile reprezentanţilor Asociaţiei şi concluziunile d-lui procuror;

Având în vedere că potrivit art. 3 din legea persoanelor juridice nici o modificare de statute nu se va putea face decât conform acestei legi, că aceste modificări sunt supuse verificărei şi aprobărei puterei judecătoreşti în condiţiunile cerute de acest text.

Având în vedere că modificările statutelor cerute a se aproba au fost votate de Adunarea Generală în şedinţa dela 8 Octombrie 1933;

Considerând că Tribunalul constatând că formele şi cerinţele art. 3, 9 şi 10 din regulamentul legi pentru persoanele juridice sunt îndeplinite, a cerut şi avizul Ministerului Muncei, Sănătăţei şi Ocrotirilor Sociale şi a Ministerului Instrucţiunei Publice. Având în vedere că ambele aceste Ministere nu au răspuns în termenul de 15 zile dela primirea actelor, cari le-au fost trimise la 13 Noembrie 1933, încât conform art. 89 din lege şi 14 din regulamentul legei pentru persoanele juridice, lipsa acestui răspuns se consideră în favoarea Asociaţiei;

Având în vedere că:

Conform art. 14 din citatul regulament s'a verificat în Camera de Consiliu, actele depuse şi statutele modificate şi autentificate de Trib. Ilfov S. Not. la Nr. 29184/933 şi după ascultarea părţilor, Tribunalul a constatat că statutele astfel cum au fost modificate nu sunt contrarii dispoziţiunilor de ordine publică, prevăzute de legea persoanelor juridice.

Că, astfel, cererea fiind admisibilă, s'a pronunţat în şedinţă publică această sentinţă.

Pentru aceste motive:

Ascultând şi concluziunile d-lui procuror,

In numele legei hotăreşte:

Admite cererea făcută de Corpul Absolvenţilor Şcoalei Superioare de Comerţ din România cu sediul în Bucureşti prin împuterniciţii d-nii D. Bobină şi Th. Nitzu, cu petiţiunea înreg. la Nr. 54604/933 şi în consecinţă:

Aprobă modificările aduse statutelor acestei Asociaţii cum au fost votate în adunarea generală extraordinară din 8 Octombrie 1933 şi autentificat de Trib. Ilfov S. Notariat la Nr. 29184/933.

Dispune ca Grefa să aducă la îndeplinire dispozițiunile art. 16 și următorii din regulamentul legei persoanelor juridice.

Cu apel.

Dată și cetită în ședință publică, azi 8 Decembrie 1933.

(ss) *Hariton Udrea,* (ss) *Florin Foișoreanu*

Grefier (ss) *I. Andreescu*

Grefa tribunalului Ilfov, Secția I C. C.

Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosaru acestui tribunal No. 370/926 se legalizează.

Grefier, (ss) *I. Andreescu*

Dăm putere și poruncim agenților administrativi să execute ezenta sentință; procurorilor să stăruiască pentru a ei aducere la îndeplinire.

Spre credință această sentință s'a semnat de noi.

Judecător, (ss) **Zătreanu**

Grefier, (ss) *I. Andreescu*

EXTRAS

Prin sentința acestui Tribunal cu No. 124 din 8 Decembrie 1933, s'a aprobat modificările statutelor Asociației „Corpul Absolvenților Școalei Superioare de Comerț din România, cu sediul în București, astfel cum au fost votate de adunarea generală extraordinară din 8 Octombrie 1933 și autentificate de Tribunalul Ilfov s. Notariat la No, 29184/933 și, conform art. 84 și următorii din legea persoanelor juridice, s'a trecut în registrul respectiv unde este înscrisă Asociația.

Grefa tribunalului Ilfov, Secția I C. C.

Atestă prezentul extras pentru a se publica în Monitorul Oficial din 30 Ianuarie 1934, No. 24 P. II-a în ziarul Argus din 31/1/934 și în ziarul Dreptul No. 3 din 28/I/934.

Grefier (ss) *I. Andreescu*

No. 5751/1934, Ianuarie 25

Dossar No. 370/926

C O L E G I A L E

☒ Prietenul nostru **N. Arghir**, fost președinte al Secției Ilfov a avut durerea să piardă pe unica sa fică, buna și distinsa Aduța Arghir. Transmitem sincere condoleanțe adânc îndureratei familii.

☒ D-l **V. St. Iosif** a fost numit șef al contabilității C. A. P., S.-ului, în urma constatărilor făcute că era nevoe de un profesionist contabil la conducerea Contabilității, încredințată până acnm unui inginer.

☒ Consiliul Casei Centrale a Asigurărilor Sociale a hotărât ca toate posturile de contabili de la Casele de asigurare să fie ocupate de membri ai Corpului Contabililor experți și autorizați pe baza de examen.

☒ La 4 Februarie s'au făcut alegeri de Comitet la toate secțiunile județene ale Corpului. Aproape peste tot s'au reales în majoritate vechile Consilii, asigurând astfel continuitatea în conducerea Corpului.

☒ D-nii: **Sielian Popescu**, inspector special de finanțe și **I. Polichron**. Inspector-Contabil, au fost delegați să continue ancheta începută de fostul Ministru al Muncii, D-l **D. R. Ioanițescu**, la Casa Construcțiilor.

☒ Licențiații în Științele Comerciale din Anvers, aflători în România, s'au constituit într'o asociație, având de scop păstrarea unui contact mai strâns între ei și între țara noastră și Belgia. Din comitetul de inițiativă fac parte, între alții, colegii noștrii, D-nii M. Rădulescu, Director Concordia, și St. Țenov profesor.

☒ D-l **Florea Florescu**, expert contabil, a fost numit președintele comisiei interimare a Camerei de muncă din Cernăuți.

☒ D-l **Ioan Coruia**, Directorul Băncii Naționale Pitești, a fost ales Președintele Corpului Cont. Aut. și Exp. Contabili Secțiunea Pitești în locul D-lui Ioan Drăgănescu transferat la Ploești.

☒ D-l Inspector oficial de finanțe **Gh. Badea** a fost delegat a îndeplini funcțiunea de director regional la Reg. Galați.

☒ D-l **Gh. Kosman** a fost numit cenzor în comisia de control a Regiei Autonome C. F. R.

☒ Joi 15 Februarie a avut loc în Saloanele Athenée Palace un reușit bal al Studenților Academiei de Comerț. Au asistat și profesorii de la Academie în frunte cu d-l Rector Răducanu.

☒ D-l **I. Manoilescu**, a fost însărcinat cu conducerea Serviciului de devize.

☒ D-l **C. T. Teodorescu**, director la Banca Românească, a fost ales administrator la Banca Națională, iar d-l **D. Cristescu**, Secretar General al Băncii, a fost ales censor.

☒ D-l **Șerbănescu N.**, de la Oficiul de devize a trecut cu succes examenul de doctorat la Academia de Comerț.

☒ **D-l V. Negru** Expert Contabil a fost numit comisar al guvernului pe lângă Bursa de mărfuri din București.

☒ Duminică 4 Februarie 1934 care comitent cu alegerile din București au avut loc alegeri și la Secția Târnava-Mare. După cuvântul președintelui Secțiunei d-nul A. Zănescu și citirea rapoartelor de activitate și gestiune, Adunarea generală dă descărcare fostului comitet.

Votul pentru noul comitet aduce următorul rezultat: Adleff Iulius, Georgescu Dumitru, Muslea Constantin. Popescu Vasile, Keul Mihail, Klemes Siegberi, Pavel Ioan și Graezea Mihail la consiliul de A-dție și Damian Alexandru, Hainrick Friederick, Mitrache Ioan, Stănoiu Marin și Tața Ioan în cons. de cenzori. După cooptarea membrului de drept d-nul A. Zănescu a fost ales președinte.

☒ In ziua de 4 Febr. a. c. a avut loc alegerea noilor membri în Consiliul de ad-ție și censori ai Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili, Secția Timișoara. Au fost aleși pe termen de 2 ani:

Președinte d-l N. Petculescu Expert-Contabil, membru de drept.
Vice-Președinte d-l R. Cărăbuș Expert-Contabil.
Secretar Ion Melei. „
Casier d-l Aurel Ionescu, „
Membrii în consiliul de administrație.

D-l Ion Teodorovici, Expert-Contabil
„ Ion Constantinovici „
„ Dr. Iulian Potra „
„ Dittrich Emil, Contabil autorizat
„ Gheorghe Stinghe, Expert-Contabil
Membrii în Consiliu de censori.

D-l Traian Marcu, Expert-Contabil
„ Iritz Mauriție „
„ Pavel-Bojin „
„ Ioan Schmaler, Contabil autorizat.

RECENZIE

Impuneri fiscale și expertize contabile

Studiu contabil și juridic asupra impozitului societăților anonime de I. Filip. Tipografia Socec & Co. București 1933.

Colegul nostru, vechiu absolvent al Școalei Comerciale Superioare de Comerț, din Iași, ne dovedește cu lucrarea de față, marele adevăr revelat de Domnul Grigore Trancu-Iași,

președintele de onoare al Corpului Contabililor, „Never too late“ [1]) (Niciodată nu e prea târziu).

D-și este prima lucrare, tipărită după 30 ani dela absolvirea școalei, este un studiu serios și de mare utilitate.

Autorul relevă utilitatea stabilirii unui bilanț fiscal, din lipsa unui bilanț tip legiferat. D-sa cercetează apoi și rezolvă problema de contabilitate propusă de Revista Generală de Comerț și Contabilitate pentru care a primit și un premiu din partea juriului revistei. Problema se referă la o expertiză asupra unui proces verbal, al unei comisiuni de impuneri.

Arătând cum trebue să decurgă toate cercetările, D-sa întocmește raportul de expertiză, care poate servi ca îndrumare pentru asemenea cazuri.

Lucrarea D-lui Filip merită atențiune și este desigur încurajatoare și pentru alții, care adesea spun: „Dacă n'am făcut-o până acum, acum e prea târziu“.

Nu e niciodată prea târziu. **P. Drăgănescu-Brateș**

CERERI DE INSCRIERE

—:-:—

In Corpul Contabiiilor Autorizați și Experților Contabili:

Secția Bârlad. — Stagiari: Gherșin M. Gherșin, C-tin C. Bryoreanu, Al. Căpățână.

Autorizați: Iosef Epstein, Apostu Pascu, ArteniIoan, Const. P. Brânzescu, Petru Petrini, I. Steinberg.

Secția Botoșani. — Stagiari: Ioina Iosub, Samfira B. Iacob, Sin Burăh Favel, Walter Isac, Pincu Gropper.

Autorizați: Segal Rubin, Adolciu Meirovici, Petre Cojocariu, Israel Ioina, Sapsa Segal.

Brăila. — Stagiari: Cristu Vasile, Segal M. Rubin, Schapira Moritz, Alexa I. Ioan, Iancu Z. Iancu, Vasile D. Iarca, Cazacu M. Petrache, Constantinescu V. Nicolae, Fenek Gh. Gheorghe, Vasilescu T. Costică. Fiutur St. Costin, Tătulescu Grama Gheorghe, Duca D. Nicolae.

Autorizați: Tomescu D. Florian, Moise David. Smil Lazăr David, Smil Lazăr Wolf, Popescu D. Pavel.

Secția Brașov. — Stagiari: Toma A. Hâncu, Nicolae N. Mastora, Adalbert Herz.

Secția Călărași Ialomița. — Stagiari: Cataliu C. Pița, Ion Georgescu.

Autorizați: Florin Teodoru.

---

1) Vezi articolul „Corespondența Comercială din punct de vedere al vânzării“ publicat în Revista Generală de Comerț și Contabilitate No. 11 din Noembrie 1933, pag. 506.

Secția Făgăraș. — Stagiari : Dumitru Cismas.

Secția Galați. — Ianculovici Haineric.

Secția Iași. — Epure Nec., Gh. Liliac, I. M. Nuhamovici, N. Vaisman.

Secția Ilfov. — Prof. C. Bungeteanu, Hurjin Iosef, Dragomirescu Eugen, Popesu N. Mircea, Popescu Victor, Nistor Baltă, Gardeanu C. Ioan, Const. Petcu, Nicolae Berlescu, St. Alexandrescu, Spiridon Cioată, Ioan Ciobotea, Ștefan Pană, Gr Năstasie, Ctin. Roman, D. O. Popescu, Gh. Lăzărescu, Gh. C. Andrei, Ecaterina Elena Morărescu, Petre Pomană, Ion Hudici, Păun E. Nicolae, Aura N. Marulis, N. Marulius' G. Stănescu, Vasile Comolea, C-tin I. Marcu, Stănilă Letiția, Piperea M. Dumitru, Jean V. Nicolescu, I. F. Panait, Marin P. Oancea, Cristea Șerban, Temistocle Vasilescu, Mihăescu A. Ioan, Gh. N. Călărașu, Ghitun I. Gheorghe, Petre G. Păunescu, Maria Patega, Al. M. Petrescu, Mija Veturia, Tiberiu Erdelyszky, M. N. Maewschi, Ioan Georgian, Ctin. I. Stegărescu, Totoreanu Cornelia, Stănescu N. Traian, I. C. Pungă, Furum Mihail, Ioan I. Oprea, I. Bidrăgun, Turesu S. Haralambie, Marin Opritescu, D. Chimirigiu, Manea I. Costache, Niculescu I. Ctin, Aureliu C. Ionescu, Radu A. Nicolae, Filip Moraru, Const. Moschuna, Fărcășeanu C. Gh, I. I. Seceleanu, George I. Tancu, Ctin St. Trifonescu, Păunescu D. Mihail, Dr. Aurel Barbu, Tipurită Valeriu, Dinulescu N. Dumitru, Aragon Nicolae, Cihodaru Alex, Iacob A. Schwadron, Toma S. Nicolae, Berthold Aidler, Ioan Gavrilă, Florea M. Popa, Vasile Pârvulescu, Petre Ionescu, V. G. Ungureanu, Mitea St. Anculescu, Drăgoi I. Ștefan, Nicu F. Diaconescu, Alex. F. Diaconescu, D-tru. S. Stănescu, Gheorghe N. Damian, D. F. Neniu, Negrescu M. Nicolae, Toma Gh. Petre, Petre Brote, Cel Mare Alexandru, M. Georgescu, Neacșu D. Mihail, Ioan A. Roceric, Surcel M. Ioan, Vasile M. Butuic, Gh. M. Stănescu, Jiva M. Terențiu, Serban Gh. Niculae, Dr. Vasile D. Secară. Bălașa Nistorescu, Traian Nistorescu, Ioan D. Sarbu, Nicolae V. Petrea, Tegmani Grigore, N. Bogdan, Russ Longinus Ioan, Ioan P. Roșca, Borcan Nicolae, Badrale Nicolae, Mihail C. Stoenescu, Ion V. Stoenescu, Virgil Pori, Mailat Alex. Molan I. Ștefan Gabroveanu, Dan M. Popescu, Ilie Iubășeanu, Grigore A. Grigorescu, Gh. M. Cristescu, N. Gorgescu, Ivan V. Nicolae Șer. Boiangiu T. Ioan, Nica V. G. Vasiliu, Corneliu I. Faur, Valeriu P. Tifrea N. Stanciu, Petre Dumitriu, A. Georgescu, Ionescu L. Nicolae, Ioan St. Bucur, Aladar Toth, Ioan Butuic, Taloescu B. Vasile, Ioan I. Baicu, Ioan N. Bolintineanu, Ioan S. Bungărzeanu, Gh. St. Cioban, N. N. Crivelescu, Dinulescu N. Gh, Al. Dumitriu, G. D. Msrinescu, Mihăilescu N. Ctin, Mihu I. Augustin, Petrican I. Gheorghe, Petre P. Nicolae, Ioan Răcuci, Nicolae Sas, Virgil Simionescu, C. Sixt, Tăușescu D. Gh, Tătu I. Ioan, Tincu C. Constantin, Velciu I. Vasile, Constantin Gh. Văleanu, Apostol D. Dimitriu, Borugă I. Gh, Perca I. Gheorghe, Cacep

G. Manole, Octav Constantinescu, St. St. Constantinescu, Anna Th. Cristescu, Dascălu Gh. Alexandru, Gh. Gh. Dumitrescu, Ghețulescu R. Ioan, Ionescu V. Vasile, Ctin. G. Iosepescu, M. I. Lăzărescu, Manole N. Ctin, Nic. Nedelcu, Popescu A. Ioan, Dorin A. Popescu, Sain I. Ioan, Spirescu A. Tudor, Stănescu Victor, Teodorescu Gh. Dumitru, Ioan G. Teodorescu, Anghel Viieru, Florin L. Altau, Petre E. Davidescu, Stelian P. Georgescu, C. C. Răducanu, Nicolae G. Cristescu, Radu C. Vasile, Ioan R. Ureche, Vasile Stăngulescu, Emeriu Lowenștein, Ghes Mitroi, A. Gheorghiu, Alex. C. Iacobescu, Protopopescu N, Popescu Grojdibod, Petrescu Zaharia, Andrița Ioan, Teodor Popa, G. G. Dumitrescu, N I. Manolescu, Stelian Parvan, Terchila Letiția, Dan G. Ionescu, Manta Ieromiu, Virgil Baltă,, Maria Stanciu, Gheorghe Paveloiu, Ghiță D. Ioan, Stancu G. Rotaru, C. G. Măcărescu, Maria Tacu, Milea Alexandru, Dtru Tutelcă, Cornea N. Mirea, Dumitru Lepedatu, Gheța F. Maria, Vladimir Penacov, Mucenica D. B. Virgil, Cristoloveanu Arsenie, C. A. Andreescu, Gh. Marinescu, I. Tarlungeanu, Ștefan M. Ionescu, C. I. Daneș. Petre Moise, D-tru Parizu, M. Anton, Marinescu D. Gheorghe, Romeo St. Ivanitzky.

Secția Pitești. — Stagiar: Ion I. Cristescu.
Autorizați: Mărgăritescu I. Constantin, Stan Constantin.
Experți: Ioan Coruia.

Secția Râmnicul-Sărat. — Stagiari: Stefan Al. Ionescu, Ion Vasilache.

Secția Râmnicul-Sărat. — Autorizați: Petre Dunarintzu, Aurel Mânecuță.

Secția Satu-Mare. — Stagiari: Lazăr Victor, Nicoară Vasile, Neamțu Teodor, Gerzsenyi Iosif, Monus Mihai, Bogdan Andrei,
Autorizați: Fetie Vasile.
Experți: Dobra Teodor.

Sighișoara. — Stagiari: Mihail Puflea, Alfred Zikely.
Autorizați: Ferdinand Francisc Gresz.

Secția Timisoara. — Iacob Solomon, August Molnar, Ardeleanu L. Toma, Ștefan Hirsch.

Secția Tg.-Mureș. — Stagiari: Alfred Gross.
Autorizați: Iosif Fritsch, Erhard Regius.

Suspendări:

Membrii suspendați conform articolului 26 din Regulamentul legii Corpului:

Secția Iași. — Popovici Gh. I. și Ferhat St. experți-contabili; Coroiu Alex. V. Șmil L. Itic și Iagodici I. Autorizați; Aisman Zisu, Sipoș M. Ioan, Făclieru Lupu, Veisenberg M. și Reizman Natman Stagiari;

REVISTA REVISTELOR

—:-:—

Primim și recomandăm următoarele publicațiuni:

In limba română:

Revista funcționarilor publici No. 10, 12. O publicație ce depășește pe zi ce trece scopurile propuse. O revistă ce umple un gol simțit în rândurile funcționarilor publici și de cari toți ar trebui să se intereseze. Din cuprins un interesant articol al D-lui Ing. G. Ioanițiu despre: „Numărul și salarizarea funcționarilor publici în țările Europei".

Eficienta No. 8. Revistă românească pentru sporirea randamentului național, a reapărut.

Revista Administrația Financiară No. 75 și 76 cu interesante articole fiscale.

Natura. Revistă pentru răspândirea științei No. 9, 10 Noembrie și Decembrie 1933 și No. 1 Ianuarie 1934.

Răsăritul No. 11, 12 Noembrie-Decembrie 1933.

Democrația No. 10, 11 Octombrie-Noembrie 1933.

A. L. A. C. I. No. 10 Octombrie 1933.

Economia Națională No. 11, 12 Noembrie-Decembrie 1933. Revistă economică, statistică și financiară.

Analele Economice și Statistice Iulie-Septembrie 1933.

Curierul Judiciar No. 40, 41, 42 Octombrie-Decembrie 1933 și No. 1, 2, 3 Ianuarie 1934.

România Industrială No. 832, 833, 834 Decembrie-Ianuarie.

Buletinul Institutului Românesc de organizarea științifică a Muncii. August-Octombrie 1932.

Trenul No. 23, 24 Decembrie 1933.

Revista Economică, Revista A-dției Financiară.

Buletinnl Uniunei Camerilor de Comerț și Industrie No. 10, 11, 12 Octombrie-Decembrie.

Buletinul Camerei de Comerț și Industrie Cernăuți.

" " " " " " *Botoșani.*

" " " " " " *Pitești.*

" *Curtiior de Apel.*

Informațiuni Comerciale, Gazeta Acționarilor și a Societăților anonime, Albania Nouă, Cuvânt Moldovenesc, Buletinul Gazeta Deponenților, Profit și Pierdere, Cnrierul Cooperativ.

In limba germană:

Wirtschaftsdienst No, 48, 49, 50, 51, 52 — 1, 2, 3 Decembrie 1933 și Ianuarie 1934.

In limba franceză:

L'homme d'affaires a travers les ages. No. festiv de Crăciun al revistei franceze H. E. C.

H. E. C. No. 1 Ianuarie 1934. Paris.

Bulletin de l'associationdes aucéeus elèves de l'ecole superieure de commerce de Genève. No. 177. Septembrie-Octombrie, 178, Ianuarie-Decembrie.

E. S. C. No. 535, 536. Decembrie-Ianuarie, Paris.

L'effiscience comptable. Decembrie, No. 8.

Revue de Comptabilité. No. 47. Organul oficial al Soc. Științifice a contabililor din Grena.

Bulletin de l'institut des experts-comptables jurés en Bulgarie. No. 1, 6.

Experte. Decembrie-Ianuarie, No. 111, 112. Paris.

La vie en Bureau. No. 12 Decembrie 1934.

Bulletin trimestrial de la Société de comptabilité de France. No. 54.

Bulletin de l'enséignement technique du Hainaut. No. 12, Decembrie 1934, No. 1, Ianuarie 1934.

Le Roumanie economique.

Le Comptable. No. 12 Decembrie 1933.

In limba engleză:

The incorporates Aecomitants jurnal pe Decembrie și Ianuarie.

The accomitents' magazine. Decembrie 1934, No. 370 și Ianuarie 1933, No. 371.

The accomitents' journal. Decembrie și Ianuarie.

The certified public accomitant. Decembrie 1933.

In limba italiană:

Rivista italiana ai Ragioneria. No. 12 Decembrie 1933.

Reviste di diritto, Economie e commercio. No. 11, 12.

Bollettino del contribuente. No. 1 Ianuarie 1934.

Reviste de contabilideale e commercio.

UZINELE METALURGICE UNITE
„TITAN, NADRAG, CALAN"
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN:
RADIATOARE, CAZANE
DE INCĂLZIRE CENTRALĂ,
BĂI DE FONTĂ EMAILATA
etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET" BUCUREȘTI Calea Victoriei, 51

POȘTA REDACȚIEI

—:-:—

D-lui **I. Tăcutu**: Am primit observațiile D-vs. cu privire la soluționarea problemei de impunere fiscală din No 1/1934 al Revistei.

Am publicat în Revistă numai „Introducerea", care însoțea raportul de expertiză, pe care nu l-am publicat pentru a economisi spațiul Revistei.

Soluția publicată a fost cea mai bună, față de celelalte soluții, chiar dacă conținea unele mici erori, cum este cazul cu „asigurararea imobiliară", care nu se admite la scădere, după cum foarte bine arătați și D-vs.

Celelalte chestiuni ridicate de D-vs: contribuție la cantină, rezervă pentru diferență de curs la acțiuni, „Creditul Industrial" etc. sunt controversate, așa că nu poate fi considerat cu totul greșit un punct de vedere expus. Astfel, în ce privește rezervă pentru diferență de curs, într'un raport de expertiză s'a susținut tocmai punctul de vedere că această rezervă nu e impozabilă și acest punct de vedere a fost definitiv câștigat în apel.

La observația D-vs că dividendul și fondul de rezervă dau o sumă mai mare decât beneficiul anual, lămurim că situația se poate întâmpla, dacă a fost un report de beneficiu din anul precedent.

D-lui G. B.: Registrele în care operațiunile sunt trecute concentrate la intervale scurtă (2-4 săptămâni) cu meuțiunea zilei când a avut loc fiecare operație sunt considerate bune și de justiție.

Trecerea „zi cu zi" prevăzută în Codul de Comerț trebue înțeleasă în sensul că operațiunile trebuesc trecute în ordinea cronologică.

In acest sens s'a pronunțat și Curtea de Casație.

Omul este o colecție de obiceiuri, cunoștințe și idei.

Cu cât această colecție este de o calitate mai bună și mai bogată, cu atât valoarea omului este mai mare.

Dr. Pit.

ABONAMENTE

In cursul lunilor 10 Ianuarie — 15 Februarie 1934, am primit următoarele sume:

Incasate prin încasatorii noștri sau cu mandate poștale:

Brăila: Philipe M. Lobel 1932, 160; Iani I. Varlas ab. 1931—33, lei 400; Ioan D. Stoenescu 1933, 160.

Brezoi-Vâlcea: Al. Mirodeanu 1934, 160.

Broșteni-Neamț: Nic. C. Bondoc 1934, 160.

Brașov: Kovacs Gavril 1933, 160; Badea Dumitru 1934, 160.

Caracal: Camera de Comerț și Ind. 1933, 500; N. Ciocănescu 1933, 160; I. D. Țugui 1933, 160; Popa A. Ioan 1933, 160; Daniel Parvănescu 1933, 160; Moraru D. Ioan 1933, 160; Ion Militaru 1933, 160; Ioan A. Ionescu 1933, 160.

Cetatea-Albă: Gara Cantemir, Alex. Mutschler 1933, 200.

Calafat: Grigore Bore 1933, 160.

Cerna-Vodă: Dincă Ilie 1933 lei 80 și 1934 lei 80.

Cluj: Elena Voitești 1933, 200.

Caransebeș: Constantin Călțiun 1931 lei 140 și 1932 lei 60.

Cernăuți: Florea Florescu 1934, 160; Sandberg Iacob 1933 200; Stein Leo 1933, 200; Netea Sivestru 1933, 200.

Dărmănești: Ion Al. Mohan 1933, 100.

Făgăraș: Dumitru Cismaș 1934, 100.

Galați: Gh. Vârgolici 1934, 160; Marco D. Gotlieb 1934, 120; D. I. Filip 1934, 160.

Hunedoara: Ioan Don 1934, 160.

Iași; S. Simon Lazăr 1934, 160; Sabșa Abramovici 1933 200; Hățu Petru 1933, 200; Ilie Florescu 1934, 200; D. Komorovski 1934, 200; Epure Gh. 1/2 1934, 100; Enache V. Ion 1/2 1934, 100.

Moreni: Donciu G. Ioan 1934, 200.

Oravița: Paul Belgrader 1933, 160; Gh. Breazu 1932—33 320.

Petrești-Alba: Wolf Oșcar 1934, 200.

Pitești: Gh. Linculescu 1934, 160.

Ploești: M. D. Wesler 1934, 160; Ioan Crețulescu 1934, 160.

Sighet: Nagy Alexandru 1934, 200; Szenes Anton 1934, 200; Varnai Emeric 1934, 200.

Silistra: Honoriu Nicolae 1934, 160; Constantin N. Preda 1933 — 1934, 320.

Sighișoara: I. C. Mitrache 1929—31, 300.

Sibiu: Dengjel Iosef Adolf 1934, 160; D. Paladescu 1933, 160;

Satu-Mare: Alex. Apostol 1933, 160; 1934, 40.

Sf. Gheorghe: Vasile Manofescu 1934, 160. Adian Popovici, 1934, 160.

Sofia (Bulgaria): Prof. G. Iancoff 1931-32-33-34, 1000.

R. Sărat: C. R. Niculescu 1930—33, 560; Secția Contabililor Cooperativi 1934, 160.
R. Vâlcea: N. Băleanu 1933—34, 320.
Tulcea: Petre Penescu 1933, 160.
Tg.-Mureș: Lucian Cioran 1933, 200.
Tg.-Săcuesc: Szabo Ambrosie 1933, 160.
Trăistieni: Iulian Drăgănescu 1934, 200.
Timișoara: Virgil G, Mătușoiu 1934, 160.
Varșovia (Polonia): Victor Patai 1930—32, 400.

Prin intermediul Secțiilor Corpului de Contabili Autorizați și Experți-Contabili sau încasatorii noștri:

Secția Bălți: Dimitrie Coșmescu 1933—34, 400; Vasile Cojuhari 1933, 200; Dumitru Rădulescu 1933, 200; Veniam Rodzic 1933, 200; Iosif Ghertler 1931, 200; Moise Griner 1933, 200; Ghers Roizen 1933, 200; Emil Spoialov 1934, 200; Cazimir Bavarovschi 1933, 200; Aron Nissemboim 1933, 200; Frații Volman 1933, 500; Flora 1933, 500; Secț. Bălți a Corp. Cont. 1933—34 400;

Secția Bârlad: Alexandru Olaru 1933—34, 400; M. Solomon 1933, 200; Constantin Ciocan 1933, 200; J. Dumitrescu 1933, 200; Haim Kaufman 1934, 200; P Frumuzache 1933, 200; V. Meiu 1933, 200; N. Rotaru 1933, 200; Juju Beer 1934 200; J. Jitariu 1933, 200.

Brăila: Caratzulas Platon 1933, 200; Ion Bârsan 1933, 200; Ristu Dumitriu 1932, 200; Leibovici Marcu Fișel 1932—33, 400; Donigă Vasile 1933, 200; Kaufman Jack 1933, 200; Silberstein Ilie 1932—33, 400; Reiss Moise 1933, 200; Mihalcea D. Gheorghe 1933, 200; Segal Rubin 1933, 200; Alexa G. Ioan 1933, 200; Schapira I. Moritz 1933, 200; Gang F. Mauriciu 1933, 200; Cicei Grigore 1931, 200; Katz Daniel 1933, 200; W. B. Leibovici 1933, 200; Koffler Jacques 1933, 200; Wechsler I. 1933, 200; Grünberg Saly 1933, 200; Georgescu Gh. 1933, 200; Enzer Moise 1933, 200; Naftali I. 1933, 200; Leibovici L. H. 1932, 200; Simonidi Simos 1932—33, 400; Tomescu Florian 1933, 200; Gorjan Gh. 1932, 200; Grigorescu Octavian 1933, 200; Tărtăguță Gh. 1933, 200; Munteanu Radu 1932, 200; Segaly Marcel 1931, 200; Popeia Ovidiu 1933, 200; Leibovici M. Iacob 1933, 200; Ristu Dumitriu 1933, 200; Calcan Teodor 1932, 200; Faciotti Eugen 1933, 200; Coșovliu I. 1933, 200; Barasch Lupu 1932, 200; Rosenfeld Mayer 1932, 200; Wurmbrad C. 1932, 180; Groswald Pincu 1933, 200; Constantinescu N. 1932, 200; Gheorghișan P. 1933, 200; Makata P. 1934, 200; Sava Dulgherof 1933, 200; Rosenfeld S. 1933, 200; Emil Teodorescu 1933, 200; Iaconi Gh. 1932, 200; Goldenthal Maer 1933, 200; Cutzis Th. 1933, 200; Ghinea Teodose 1933, 200; Postelnicu V. 1933, 200; Somnea George 1933, 200; Neagu Oprișan 1933, 200; Niculescu Maria 1933, 200; Pădure Gh. 1933, 200; Brondelo Francisc 1933,

200; Silberdi S. M. 1933, 200; Leibovici Nathan 1932, 200; Marcusohn S. 1933, 200; Traian Tomescu 1933, 200; Portilli Ioan 1933, 200; Budescu Nicolae 1932, 200; Stelian Ion 1930, 1931, 1932, 600; Gh. Pădure 1934, 200; Moritz Weisenberg 1934, 200; Iancu Z. Iancu 1934, 200; Găgiulescu Const. 1933, 200; Varlas Iani 1930, 200; Heilpern Adolf 1933, 200; Lascăr I. Solomon 1933, 200; Lerescu Gheorghe 1933—34, 400; Anghelide D. 1933, 200; Lungu Const. 1932, 160; Gold Sigmund 1933, 200; Ioan Ciobotaru 1933, 200; Solomon Segall 1934, 200; Isac Israel 1933, 200; Marata Leonida 1933, 200; Alex. Ghiorghiu 1934, 200; David Moise 1933, 200; Patriciu Mircea 1933, 200; Daniel Anghel 1933, 200; Ionescu Ioan 193ɛ, 200; Carapanu Gh. 1931-32-33, 600; Turtri Dumitru 1933, 200.

Constanța: Aurel Alexandrescu 1932—33, 400; Butză Alexandru 1932—33, 400; Vasile Dragomirescu 1933, 200; Eremia N. Munteanu 1932—33, 400; G. Tacorian 1933, 200; Ion Bulgărea 1933, 200; Aurel V. Stanciu 1933, 200; O. Borsatti 1933, 200; Camera de Comerț și Ind. 1933, 200; N. Munteanu 1933, 200; D. Tascovici 1933, 200.

Secția Galați: (Prin intermediul d-lui C-tin Gh. Ioan) B. Ritzniger 1932, 200; Sc. com. elementară 1933, 200; Gh. Macri 1929, 200; Ion Misir 1931, 200; Ion Ciconi 1932, 200; T. Gasparovici, $^1/_2$ 1929, 100; N. Asariotachis 1933, 200; Nicolae Palade 1930, 200; M. Vasilescu 1933, 200; C. Libileanu 1932, 100; Ilie Iancu 1933 100; D. I. Filip 1930 și 33, 400; Gh. W. Knapp 1931-32-33, 520; V. Macovei 1927, 200.

Secția Huși: M. Melechsohn 1933, 200; C. D. Mihail 193 3, 200; Dim. Moțoc 1933, 200; Arn. Rohrlich 1933, 200; N. Th. Mohor 1933, 200; C. Bujeniță 1933, 200; Arn. Frucht 1933, 200; Milo Kliger 1933, 200; Ion Dumitrescu 1933, 200; Leon Beral 1933, 200; Ion Ghelase 1933, 200.

Secția Oradea: Szasz Emeric 1933, 200; Czitrom Salamon 1933, 200; Casa de Păstrare Civilă 1933, 500; Lupancea Gheorghe 1933, 200; Schustek Adolf 1933, 200.

R.-Vâlcea: Gh. Vasiliu 1933, 200; Florea St. Aspra 1933, 200; Gogu Ionescu 1933, 200; Gh. N. Niculescu 1931, 200; Florea Gh. Iliescu 1933, 200; Take M. Păvălan 1933, 200; Gh. Predescu 1933, 200; I. N. Iordache 1933, 200; Gh. I. Luculescu 1934, 200; I. T. Nicolau 1933, 200.

Secția Sibiu: Francisc Walter 1931-32-33, 600; Nicolae Crișțiu 1933, 200; Alexius G. Farcas 1933, 200; Ludowic Simonis 1933, 200; Fritz Hann 1933, 200; Nicolae Hociotă 1933, 200; Albina 1993, 500; Seta 1933, 500; Hans Wegmet 1932, 200; Adolf Sontag 1932, 200; Bagdi Bela, 1932 — 1933, 400; Gros Edwin, 1933, 200; Fischer Alfred 1933, 200; Hâncu Grigore 1933, 200; Hans Wegmet 1933, 200; Adolf Sontag 1933, 200; Liess Hermann 1933, 200; Ioan Suma 1934, 200; Keil Ernst 1934, 200; Rosler Guido 1934, 200; Fritsch Rudolf 1934, 200; Roth George

1934, 200; Schopf Alfons 1934, 200; Gundusch Gustav 1934, 200; Hugel Friedrich 1934, 200; Guido Haffer 1934, 200; Petter Rudolf 1934, 200; Dr. Gustav Rieger 1934, 200; Wilhelm Zach 1934, 200; Maniu Cristea 1934, 200.

Bucureşti:

Alcalay Al., 1934, 200; A. N. Apostoleanu, 1934, 160; N. S. Aladgem, 1934, 160; Boc Vasile, 1934, 200; Berman Mihail, 1933—34, 240; G. T. Bagiu, 1934, 160; Bragadiru fabrica bere, 1934, 500; Banca Agricolă, 1934, 500; Banca de Scont, 1934, 200; Brancovici Ernest, 1934, 200; S. M. Blumenfeld, 1934, 160; D. Berichis S., 1934, 160; B-ca Centrală Cooperativă, 1934, 500; A. Barcian, 1933—34, 400; Bustea Gheorghe, 1934, 200; Buzescu Alesc., 1934, 200; Banca Românească, 1934, 500; I. den Besten, 1934, 200; Cerkedy Eugen, 1934, 200; C. Comloşan, 1933, 160; Casa M. S. Regelui, 1934, 500; Cristian von Beck, 1934, 200; C-tin Chriilă, 1934, 160; N. C. Constantinescu, 1934, 160; Ioan Ciocârlie, 1934, 200; Suren Cwanian, 1934, 160; Cataţani Victor, 1934, 200; P. Corlăţeanu, 1934, 160; G. Constanadinide 1934, 160; Caller C. Mandi, 1934, 160; Aug. Dorwageu, 1934, 160; Direcţia Financ. a Municipiului, 1934, 1000; Dumitrescu Lazăr, 1934, 160; Dobrescu Ilie, 1934, 160; C. I. Didoacă, 1934, 160; M. Evanovici, 1934, 160; Ioan Enăchescu, 1934, 200; Enciulescu, Gh., 1/2 1932, 80; P. Falk, 1934, 500; Anton Eara, 1934, 160; Feuer Mauriciu, 1932, 160; Fabrica Asan, 1934, 500; H. Goldenberg, 1/2 1934, 80; Gologan Ioan, 1934, 160; M. Goldenberg, 1933, 160; Grigore A. Georgescu, 1934, 160; Andrei Gheorghiu, 1934, 160; I. M. Georgescu, 1933—34, 320; Gunesch A., 1934, 200; Ioan Gârneţiu, 1934, 160; G. Gardo, 1932—33, 320; Honigsberg Leon, 1934, 160; Harţweg Alfred, 1934, 160; Francisc Horac, 1933, 160; Hechsch H., 1933, 200; Eduard Henne, 1934, 160; Harjeu Ioan, 1934, 200; F. Jud, 1934, 160; Ionescu Ilie, 1934, 200; Romulus Ionescu, 1/2 1932, 80; Romeo St. Irmantyky, 1934, 160; N. Ioaniţiu, 1934, 200; Gh. Ioaniţescu, 1934, 160; Ioan Iova, 1934, 160; Ioan G. Ioan, 1933, 160; I. N. Iliescu, 1934, 160; Rudolf Knappe, 1934, 200; Adam Klotz, 1934, 200; Arthur Kover, 1/2 1934, 100; Arthur Kaiser, 1934, 160; Paul Keller, 1934, 160; M. Kendller, 1934, 160; Kappel Beny ab., 1934, 200; A. Kreuziger, 1934, 160; Löbel Iosef, 1934, 200; Leibovitz Henry, 1934, 160; Lânceresca Al., 1934, 160; Leontescu C-tin, 1/2 1934, 100; Lazarovici Osias, 1934, 200; Lucarelli C-tin, 1934, 200; Mihăilescu Petre, 1934, 200; Murgulescu N., 1932—33, 400; Marcus Leopod, 1934, 200; Florian Marinescu, 1933—34, 400; M. Mărculescu, 1934, Ştefan Mantea, 1933, 200; P. Marinescu, 1933, 160; Miszrachi Moscu, 1934, 160; Marcel L. Victor, 1934, 160; Mihail Mihailovici, 1933, 200; Henry I. Manşon, 1934, 160; Al. Maron, 1934, 160; Ion Mihăilescu, 1933, 200; Ion Moscu, 1933, 200; Kurt S. Mott, 1934, 200; Ion Missir, 1934, 200; C. Mihăilescu, 1934, 200; Metzler

Herman, 1934, 200; Mihail Mihăilescu, 1934, 200; Francois Notumb, 1934, 160; Th. Nitzu, 1934, 160; Nicolăescu Ioan, 1933, 160; A. P. Nicolof, 1932, 160; I. C. Negrescu, 1933, 160; Dore Nachmias 1934, 200; Nedea Hristea, 1933—34, 400; C-tin Olteanu, 1934, 200; Oficiul de vânzare al hârtiei, 1934, 500; D. Pârlog, 1934, 160; Herman Pistner, 1934, 160; M. Dobrița Pasalega, 1933, 100; Ștefan Popescu, 1933, 160; Sache N. Pața, 1932—33, 320, Ch. Plopeanu, 1934, 200; Longhin Popescu, 1934, 160; Gh. I. Petrescu, 1934, 160; M. Papastere, 1934, 200; Pedvisocar H., 1934, 160; N. Popovici, 1934, 200; Lazăr Popovici, 1934, 200; Ilie A. Popescu, 1934, 160; M. Perl, 1934, 200; Alexe Pavel, 1934, 160; Oscar Rodingher, 1934, 200; Paul Rusescu, 1934, 200; Rau Adam, 1934, 160; Rosetti Gh., 1934, 160; Roman Ion, 1933, 160; A. Robachi, 1934, 160; Gh. Rădulescu, 1933, 200; Gh. Rădulescu, $^1/_2$ 1932, 100; Societ. An. Colentina, 1934, 500; Soc. de Asig. Generală, 1934, 500; Soc. Bancară Română, 1934, 500; Soc. Maraseşti, 1934, 500; Soc. de Telefoane, 1934, 1000; Soc. Petrol Bloc, 1934, 500; Soc Rom. Americană, 1934, 500; Ioan Săceanu 1934, 200; Ion Şerbănescu, 1933, 200; Isac Segal, 1934, 160; Seewald Reinhold, 1934, 160; Drogheria Standard, 1934, 1000; Soc. Steaua Română, 1934, 500; C. Marinescu, 1934, 160; Soc. Carpantină, 1934, 500; Dragomir Gh. Stătescu, 1934, 160; Sigmund Schumann, 1934, 160; Alesc. Săvuleanu, 1934, 200; Alesc. Stefanovici, 1934, 200; Serafim Harambie, 1933—34, 400; Soc. I. R. D. P., 1934, 1000; Soc. Resița, 1934, 500; Soc. Rom. de Explosibile 1934, 500; Soc. Fichet, 1934, 500; Soc. Gaz și Electricitate, 1934, 500; Rubin Swartz, 1934, 160; Vasile C. Servu, 1933, 160; Pantilimon Săndulescu, 1933, 160; Leopold Schild, 1934, 160; Herman Schwartzman, 1934, 160; Soc. Distribuția, 1934, 500; Soc. Astra de vagoane, 1934, 500; M. Streitman, 1934, 200; Sufrin Lazăr, 1934, 200; Sfâru Dumitru, 1933, 200; Ion M. Stănescu, 1934, 160; Gr. Stupeanu, 1934, 160; I. Simionescu, 1933, 160; Soc. Socec, 1934, 500; Stroe Const., 1933, 200; Ștefan Sușnea, 1934, 200; Al. Sorescu, 1934, 160; Ioan Săvescu, 1934, 200; Aron Solomon, 1934, 100; Arion Samuel, 1933—34, 320; Școala Supr. de Com. No. 1, 1934, 500; Șc. Sup. de Com. Regele Carol, 1934, 500; Soc. Regina Maria 1934, 500; Paul Tschumper, 1934, 200; Teianu C-tin, 1933, 200; Tutuc Ion 1933 — 1934, 400; Tăcutu Ion, 1934, 160; Vișinescu D. 1934, 200; Vâlvoi Ion, 1933, 200; Vuzitas G. Aristotel, 1934, 160 D-tru Voina, 1934, 200: Wotsch Carol, 1934, 200; Wolfang Graichen, 1934, 200; Wifal Anton, 1934, 160; Gustav O. Zurmer 1932 — 1933 — 1934, 480; D-tru Zamfirescu, 1934, 160; V. Zorca 1933, 160;

SUSȚINEȚI REVISTA VOASTRĂ PRIN PLATA PROMPTĂ A ABONAMENTELOR.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

BILANȚUL GENERAL încheiat la 31 Decembrie 1933

ACTIV				PASIV			
Stoc: Aur (In țară	6.673.017.647			Capital social			600.000.000
(In străinătate	3.222.457.395	9.895.475.042		Fond de rezervă			475.096.583
Devize		257.435.288		Fonduri pentru imobil și mobilier			497.495.598
Stoc total		10.152.910.330		„ de pensii și asistență pentru personal			145.349.205
Alte Devize		12.593.654		Angajamente la vedere			
Monetă divizionară		185.736 337		Bilete de bancă în circulație		21.218.861.035	
Portofoliu Comercial		8.822.995.169		Conturi curente și depozite la vedere:			
Avansuri pe titluri și metale prețioase:				*a*) Minist. Finanțelor	517.213.182		
Simple	233.813.200			*b*) Serviciile Publice Casa Autonomă	676.280.554		
In cont curent	269.559 515	503.372.715		*c*) Impr. 7 %	293.083.838		
Datoria Statului		3.681.087.283		*d*) Impr. 7 ½ % 1931	178.974.776		
Avansuri temporare Tezaurului		2.000.000.000		*e*) Conturi curente	3.552.567.074		
Titluri și participațiuni:				*f*) Alte exigibilități la vedere	2.038.520.918	7.256.640.342	28.475.501.877
Titlurile capitalului social	185.876.409			Angajamente la termen			3.958.681.634
„ fondului de rezervă	70.131.328			Conturi diverse			2.032.016.240
„ rezervelor pentru imobile și mobilier	163.521.844						
Participație la capitalul băncii reglementelor internaționale	80.645.161						
Particip. la capitalul Creditului industrial	74.250.000	574.424.742					
Titlurile fondurilor de pensii și asistență pentru personal		112.078.866					
Imobile		563,140 395					
Mobilier și mașini de imprimerie		126.484.68					
Activ corespunzător unor angajamente la termen.		153.991.739					
Conturi diverse		3.942.810.253					
Portofoliu agricol		3.166.215.707					
Proviziuni speciale de devize		2.186.302,767					
Aur la Moscova		—					
		36.184.140.637					36.184.140.637

Efecte și avansuri gerate de bancă pentru Stat . 3.856.711.954
Disponibilul Direcțiunei Generale a Drumurilor la Soc. Anon. Svède, Luxemburg 628.092.428

Ministerul Finanțelor ct. efecte și avansuri gerate de Bancă pentru Stat 3.856.711.964
Direcțiunea Generală a drumurilor ct. lei la Societatea Anon. Svède, Luxemburg 628.092.428

Raportul intre stocul de aur și angajamente . 34,75 %

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CONTURI DE PROFIT ȘI PIERDERI pe Semestrul II 1933

încheiat la 31 Decembrie 1933

DEBIT				CREDIT		
Cheltueli de administrație		205.670.043		Report din semestrul I		51.820.078
Impozite și diferite taxe		3.772.198	209.442.241	Dobânzi la scont și avansuri pe titluri și diverse beneficii	281.622.389	
Rezervă pentru amortizări de creanțe			43.800.000	Beneficii la devize și valute	37.929.923	
Beneficiul net de lei 124.365.079 se distribue astfel:				Venitul efectelor publice ale capitalului social	6.241.299	325.793.611
20 % Fondului de rezervă		24.873.016				
Restul de lei 63.492.063 (99.492.063 minus 36.000.000 primul dividend) se repartizează astfel:						
30 % Participarea statului, conform statutelor	19.047.619					
1/4 din surplusul de dividend peste 10 % asupra capitalului, cuvenit Statului	4 000,000	23.047.619				
7 % Participarea la beneficii a person.		4.444.434				
Dividend pe 1933:						
Impozit 16,20% = 58 lei de acțiune	11.600.000					
Acont dividend = 100 lei de acțiune	20.000.000					
Rest de dividend = 202 lei de acțiune	40.000.000	72.000.000	124.365.079			
Dividend integral = 360 lei de acțiune						
De reportat pe anul 1934			6.369			
			377.613.689			377.613.689

Guvernator, **C. Angelescu**

Administrator-Delegat, **C. Stoicescu**

SOCIETATEA NAŢIONALĂ DE CREDIT INDUSTRIAL

ACTIV — **BILANŢUL GENERAL încheiat la 31 Decembrie 1933** — PASIV

	Lei	Lei		Lei	Lei
Cassa: numerar şi disponibil la bănci		43.602.607	Capital		500.000.000
Efecte publice ale fondurilor statutare: Val. nom. lei 65.116.250. — Val. reală	24.309.470		Fond de rezervă statutar	82.172.459	
Titluri diverse	50.003 30	74.312.770	Fond pt. creanţe dubioase	34.742.189	
Participaţiuni industriale		56.751.650	Fond special pt. imobil	45.314.977	162.229.625
Portofoliu de scont		213.272.229	Fundaţiunea Casei de pensii şi ajutor (In titluri lei 3.585.150 (In numerar	16.814.797	
Conturi curente (Cu garanţie hipotecară	1.430.234.474		Fond pt. mica industrie	18.525.942	35.340.739
(Cu guj comercial	94 043.238		Depuneri spre fructificare	56.893.867	
(Cu scris. de gar. şi pe credit pers.	286.818.506	1.811.096.218	Angajamente pt. efecte reescontate la B.N.R.	902.542.382	
Mobilier		1	Angajamente către Stat, conf. plan. de stabiliz.	610.401.250	1.569.837.499
Imobile		63.915.311	Dobânzi cuvenite anului 1934		1.032.656
Diverse conturi		61.055.089	Diverse conturi		14.020.086
Titluri ale fundaţiunei Cassei de pensii şi ajutor: Val. reală lei 3.585.150			Profit şi pierdere, beneficiu net		41.545.270
		2.324.005.875			2.324.005.875
CONTURI DE ORDINE:			CONTURI DE ORDINE:		
Efecte de cont curent		1.830.142.092	Depunători de efecte de cont curent		1.830.142.092
Hipoteci, gajuri comerciale, cesiuni, titluri şi ef. comerciale în gaj, scrisori de garanţie		2.116.464.907	Depunători de hipoteci, gajuri comerciale, cesiuni, titluri şi efecte comerciale, gaj, scrisori de garanţie		2.116 464.907
Garanţii statutare		260.000	Depunători de garanţii statutare		260 000
Polite de asigurare pt. hipoteci şi gajuri		4.619.109.343	Depunători de polite de asigurare		4.619.109.343
Diverse conturi		175.226.260	Diverse conturi		175.226.260
		8.741.202.602			8.741.202.602

Preşedinte
(ss) **Oscar Kirlacescu**

Director general, Ing. insp. general
(ss) **Gh. Popescu**

Şeful contabilităţii
(ss) **Th. Nitzu,** expert-contabil

Am verificat prezentul bilanţ, conform art. 186 din codul comercial şi l'am găsit în concordanţă cu registrele
Cenzori: (ss) *R. Angelescu, Victor Deleu, Dr. Gheron Netta,* expert-contabil.

SOCIETATEA NAŢIONALĂ DE CREDIT INDUSTRIAL

DEBIT — **CONTUL DE PROFIT ŞI PIERDERE încheiat la 31 Decembrie 1933** — CREDIT

	Lei	Lei		Lei	Lei
Cheltueli generale ;			Dobânzi şi beneficii diverse		66.763.345
Salarii, chirie, furnituri de birou, luminat şi încălzit, indemnizaţia Comitetului de direcţie, a cenzorilor şi a comisarului guvernului, tantiema contractuală a directorilor, jetoane de prezenţă, ajutoare şi binefaceri, impozite, diverse		28.240.824	Cupoane diverse		3.022.749
Beneficiu net		41.545.270			
		69.786.094			69.786 094

Preşedinte
(ss) Oscar Kiriacescu

Director general, Ing. insp. general
(ss) **Gh. Popescu**

Şeful contabilităţii
Th. Nitzu, ezpert-contabil

Am verificat prezentul Cont de Profit şi Pierdere, conform art. 186 din codul comercial, şi l-am găsit in concordanţă cu registrele.

Cenzori : (ss) *R. Angelescu, Victor Deleu, Dr. Gheron Netta,* expert-contabil.

BANCA ROMÂNEASCA S. A. BUCUREȘTI

Bilanțul general încheiat la 31 Decembrie 1933

ACTIV			Lei
Cassa		248.601.663	
Disponibil		28.953.504	277.555.167
Efecte publice și acțiuni			233.559.307
Portofoliu	Intern	796.288.248	
	Extern	852.907	797.141.155
Conturi curente	în lei	1.940.279.926	
	în monezi străine lei	100.682.099	2.040.963.025
Imobile			130.000.000
Mobilier			1
Conturi diverse			10.196.541
			3.489.414.196
CONTURI DE ORDINE :			
Depozite de titluri			1.318.617.427
Gajuri diverse : mărfuri, garanții, ipoteci, cesiuni, etc.			1.915.556.287
Garanții statutare			495.000
Efecte cont-curent și polițe în gaj			1.598.614.544
Efecte spre încasare			239.109.534
Debitori pentru acreditive			151.587.634
Debitori pentru garanții în lei		44.500.850	
Debitori pt. garanții în monezi străine.		24.041.567	68.542.417

PASIV			Lei
Capital			280.000.000
Fond de rezervă			166.730.241
Fond pentru creanțe			164.769.759
Angajamente pentru efecte reescontate „B. N. R."			1.276.341.851
Conturi curente și depuneri	în lei	1 532.192.417	
	în monezi străine lei	11.149.909	1.543.342.326
Dividende nereclamate			3.437.087
Conturi diverse			24.740 933
Beneficiul net	Report din 1932	15.892.977	
	Pe anul 1933	14.159.021	30.051.999
			3.489.414.196
CONTURI DE ORDINE :			
Deponenți de titluri			1.318.617.427
„ „ gajuri diverse : mărfuri, garanții, ipoteci, cesiuni, etc.			1.915.556.287
Deponenți de cauțiuni statutare			495.0 0
„ „ efecte cont curent și polițe în gaj			1.598.614.544
„ „ „ spre încasare			239.109.534
Creditori pentru acreditive			151.587.634
„ „ garanții în lei		44.500.850	
„ „ „ în monezi străine		24.041.5 7	68.542.447

Contul de Profit și Pierdere încheiat la 31 Decembrie 1933

DEBIT			Lei
Cheltueli generale	Salarii	55.968 586	
	Diverse	9.468.749	65.437.335
Amortizări	La imobile	4.378.278	
	La creanțe	14.951.009	19.329.287
Beneficiu net	Rep. pe anul 1932	15.8 2.977	
	Rep. pe anul 1933	14.159.022	30.051.999
			114.818 621

CREDIT		Lei
Report 1932		15.892.977
Diverse beneficii din :		
Dobânzi, comisioane, devize, venitul efectelor publice și acțiuni etc.		98.925.644
		114.818.621

Vice-Președinte, **N. P. Ștefănescu** Director General, **Ion Săvescu** Contabilitatea : Subdirector, **Ion Saragea**

Am verificat prezentul cont, conform art. 186 din codul comercial și l'am găsit în concordanță cu registrele.

Cenzori : *C. Georgescu, Eleut. G. Ionescu, Ștefan C. Ioan, Al. D. Matak, I. Purcăreanu.*

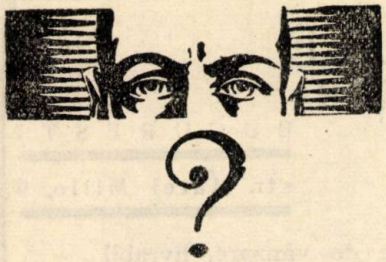

Maladii secrete

O prejudecată pe care nu avem destule cuvinte pentru a o combate este aceia de a considera ca „secrete" maladiile organelor genito-urinare, a verzicei şi a anexelor sale.

Consecinţele funeste a acestei falşe pudori pentru individ cât şi pentru rasă sunt incalculabile.

Cu toate acestea este nevoie de a acţiona repede. PAGÉOL cel mai puternic dintre antisepticile urinare linişteşte suferinţele, opreşte scurgerile, calmează prostata.

PAGÉOL procură o uşurare imediată şi constitue un tratament pe cât de energic pe atât de definitiv.

PAGÉOL

La farmacii şi droguerii

Un desinfectant util

In acţiunea pentru prevenirea şi combaterea maladiilor venerice, preocuparea principală trebue să o constitue distrugerea microbului, mai înainte ca el să se poată desvolta.

Higiena atât la bărbat cât şi la femeie este necesară din îndoitul punct de vedere; antiseptic şi curativ. SEMORI, bazat pe substanţele sale chimice ce intră în compoziţia sa, este inofensiv antiseptic şi în acelaş timp profilactic constant pentru femei, asigurând o higienă absolută şi în acelaş timp un desinfectant foarte puternic.

Intrebuinţarea sa fiind foarte simplă şi uşoară, dă posibilitatea ca SEMORI să poată fi utilizat de oricine care ţine la sănătatea sa, chiar acolo unde alte metode nu au dat nici un rezultat pozitiv.

ORI se poate procura dela orice farmacie sau droguerie.

SEMORI

Comitetul de Redacţie aduce la cunoştinţa cititorilor şi abonaţilor săi următoarele:

Pentru orice informaţiuni privind publicarea articolelor şi reviste a se adresa în toate zilele la sediul Corpului, Str. Teilor No. 12.

Orice articol se primeşte spre publicare sub rezerva aprobării lui de către Comitetul de Redacţie.

Rugăm pe D-nii ABONAŢI să bine-voiască a ne semnala, printr'o carte poştală erorile strecurate în scrierea adreselor, cum şi orice MODIFICARE DE ADRESA necesară.

OFICIUL DE VÂNZARE
DE HÂRTIE PRODUSA IN ȚARA

BUCUREȘTI

str. Matei Millo, 9

la acest oficiu se găsește de vânzare, livrabil imediat sau după condițiunile de comandă, : : : : orice cantități de hârtie : : : :

primește comenzi de orice fel de hârtie. Modele și catalogul se expediază franco după cerere.

A SE ADRESA COMENZILE: ✳ DEPOZIT GENERAL:

STRADA MATEI MILLO No. 9 BUCUREȘTI

Cumpărând produsele Industriei Naționale...

Corespondența, Dosarele, Fișele Dvs., sunt expuse în orice moment pericolelor de indiscreție, foc, furt. Păstrați-le în mobile metalice incombustibile

FICHET

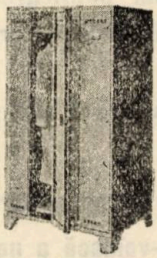

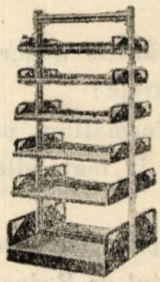

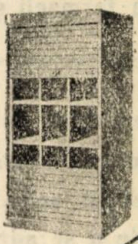

Instalații în întreaga de oțel pentru Arhive, Biblioteci, Garderobe

FICHET

BUCUREȘTI. I

8, PIAȚA ROSETTI – TELEFON 359/84

...dați pâinea zilnică lucrătorilor Români.

„LIBRĂRIA SFETEA“

DIN CARTEA ROMANEASCA S. A.

CALEA MOŞILOR No. 64. — BUCUREŞTI

Furnizează registre de orice fel, rechizite de biurou, imprimate, cartoteci şi călăreţi, maşini de reprodus, etc., cu preţurile cele mai avantagioase.

Se fac trimiteri cu ramburs şi în provincie.

Scrieţi cu cerneală «Leonhardi»

A.W. FABER "CASTELL"

Veţi produce mai mult

lucrând cu creionul „CASTELL“. Calitatea perfectă şi vasta întrebuinţare au cucerit încrederea lumii întregi pentru creioanele „CASTELL“

Adresa :

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA CENTRALĂ
a „ASOCIAȚIUNII"
SIBIIU

ANUL XXIII — No. 3 MARTIE 1934

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

BIBLIOTECA CENTRALA "ASOCIAȚIUNII"

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

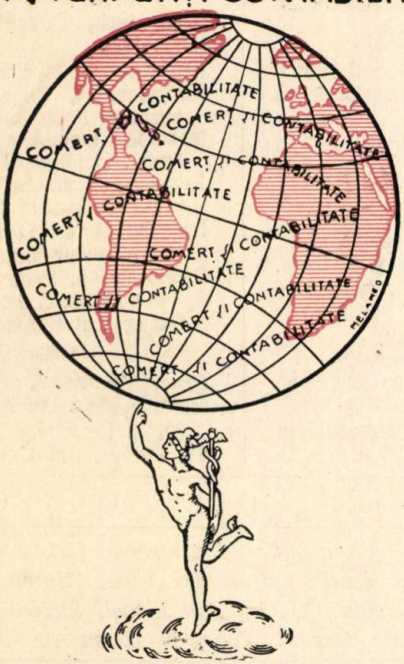

COMITETUL DE REDACȚIE AL REVISTEI:
N. BUTCULESCU, D. BOBINĂ, S. M. BLUMENFELD, P. DRĂGĂNESCU-BRATEȘ,
V. M. IOACHIM, GH. IANCULESCU, I. C. NEGRESCU și TEODOR NITZU
DIRECTOR: PETRU DRĂGĂNESCU-BRATEȘ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI — STRADA TEILOR 12

TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat;
† **Eftimiu M. G.,** Bancher;
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert;
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară;
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă;
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.;
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ;
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura";
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

CORPUL ABSOLV. ŞC. SUPERIOARE DE COMERŢ

RECUNOSCUT PERSOANĂ MORALĂ ŞI JURIDICĂ
PRIN LEGE SPECIALĂ ŞI DECRET REGAL
SEDIUL: STRADA TEILOR, 12 — BUCUREŞTI, 1

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

Butculescu N., Decanul Corp. Contab.

VICE-PREŞEDINŢI:

Arghir N., Director Ministerul Muncii
Bobină D., Director Banca Centrală a Cooperaţiei.

SECRETAR GENERAL:

Niţu Theodor, Creditul Industrial.

CONSILIERI:

Blumenfeld S. M., Comerciant.
Constantinescu Dem., Insp. B-ca Rom.
Drăgănescu P. Brateş Dr., Banca Naţională a României.
Farca N., Expert-Contabil.
Grigorescu N., Expart-Contabil.
Galan Ath., Dir. Ofic. Naţ. al Coop., Delegat al Basarabiei.
Ianculescu Gh., Şef contabil Academia Română F. Elias.
Ioachim M. V. Dr., Secretar Camera de Comerţ.
Lazăr Iosif, Consilier Camera de Comerţ.
Marinescu Aurel, Director C. A. M.
Marinescu P., Expert-Contabil, Delegat al Ardealului.
Mecu Ilie, Inspector G-ral Banca Naţ. Rom., Delegat al Dobrogei.
Negrescu C. I., Sub-director Societatea Comunală locuinţe eftine.
Popescu Ştefan, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Vasilescu Al., Profesor.
Sglobiu Anton, Şef Serv. B-ca Naţ., Delegat al Banatului.

CENSORI:

Gheorghiu Andrei, profesor.
Marinescu Florian Ad-torul Casei M. S. Regelui.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., I. Dumitrescu-Bârlad, Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL LEI **200** PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BANCI POPULARE

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

ANUL XXIII No. 3 MARTIE 1934

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERŢ ŞI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenţilor Şc. Super. de Comerţ — APARE LUNAR — Organ oficial de publ. a Corpului Contab. autoriz. şi experţi

CUPRINSUL:

Prof. Andrei I. Gheorghiu: Inregistrările în comerţul de editură . . 121
Dr. V. M. Ioachim: Clasificarea şi funcţiunea conturilor . . . 126
S. M. Blumenfeld: Rolul şi funcţiunea experţilor-contabili . . . 131
Fr. Horach: Cartea Mare din fişe 137
I. Adămoiu: In preajma reformei bancare din România . . . 147
Samy Zwiebel: Consideraţiuni la legea pentru unificarea asigurărilor sociale 152
*** Jurisprudenţe fiscale 160
*** Recenzii 163
*** Revista Revistelor 169
*** Cercul de studii profes. al secţ. Corp. contab. Covurlui 171
*** Adunarea gen. a Corpului contabililor Prahoveni . . 173
*** Dela Corpul contabililor secţiunea Ilfov 175
*** Colegiale, Cereri de înscriere, Abonamente 176

INREGISTRARILE IN COMERŢUL DE EDITURA

—:-:—

Era în 1912.

Terminasem de doi ani Şcoala superioară de comerţ din Galaţi, când am fost chemat să preiau conducerea serviciului contabilităţii dela un mare institut de arte grafice şi industrii anexe din Bucureşti, care lucra pe acea vreme cu cca. 400 lucrători.

Intre primele întrebări ce mi s'au pus de către patron, erau şi acestea: cât are de primit cutare autor? ce avem de încasat dela altul? Care e situaţia cărţilor unui al treilea?

Mărturisesc că răspunsurile nu le puteam da imediat, întrucât în contabilitate nu era ţinută o evidenţă precisă şi metodică în această direcţie. Pentru socoteala fiecărui autor, mi se dădea un termen de mai multe zile şi după cercetări prin corespon-

denţă, apoi diverse registre ale contabilităţii şi ale magaziei, să ajung să refac cu oarecare exactitate contul ce mi se cerea.

Nemulţumit de această situaţie, prestigiul meu de conducător al contabilităţii fiind în joc (aveam de abia 22 ani), am recurs la o serie de înregistrări, cari îmi permiteau ca în câteva minute, să dau răspuns precis la orice întrebare mi s'ar fi pus în legătură cu orice autor, care tipărise cărţi în editura întreprinderii, la care activam. Imi amintesc că în a treia lună dela intrarea mea în serviciu, s'a prezentat un autor din Câmpulung (tatăl colegului meu Tuţuianu) şi a cerut o sumă de bani în contul abecedarelor vândute. Am fost chemat de patron, mi-a comunicat cererea şi mi-a dat răgaz pentru răspuns timp de 4 zile, întru cât autorul avea o plată urgentă a 5-a zi. M'am întors la biroul meu, am consultat partizile şi peste 5 minute m'am reîntors cu situaţia în biroul patronului, unde autorul se mai găsea încă prezent. Din situaţia prezentată, reeşea că suma cerută putea fi plătită, având disponibil din încasările făcute dela vânzări.

Cele două persoane de mai sus au rămas mirate de repeziciunea cu care am dat răspunsul. Totuşi, patronul a aruncat socoteaţa, motivând că e greşită şi nestudiată, datorită grabei cu care o adusesem şi mi-a reamitit termenul de 4 zile pentru un răspuns exact. Cu toată tinereţea mea, am luat nota de unde era aruncată, am pus'o din nou pe biroul patronului, adăugând: „Socoteala este justă, contabilitatea vă stă la dispoziţie pentru a vedea în câteva minute, că cifrele nu sunt luate la întâmplare, ci sunt rezultatul nouii organizaţii date de mine contabilităţii" ce aveam cinstea să conduc la o vârstă aşa de tânără.

Rezultatul cercetărilor a fost un elogiu pentru semnatarul acestor rânduri.

In rândurile ce urmează voiu arăta care era această organizaţie şi cum prin conturile introduse se putea şti în orice moment răspunsurile dorite de cei în drept.

Am creat pentru orice autor 2 serii de conturi: unul „personal", altul „editură". Să luăm ca exemplu numele autorului Al. Vlăhuţă, care a tipărit pe vremea aceia multe cătţi, la acest patron, între cari, îmi amintesc, şi „La Gura Sobei". Acest autor avea dar un cont intitulat:

„Al. Vlăhuţă — cont personal"

El se debita cu toate cheltuelile pentru tiparul cărții, cu cheltuelile de expedierea volumelor tipărite la librării, etc. Se mai debita cu sumele ce i s'ar fi avansat în contul vânzării. Era un cont de persoane, în cadrul contului „Diverși".

La debit mai era o coloană, așezată înaintea coloanei paginei de Jurnal, în care se trecea și numărul exemplarelor tipărite și date de magazie, aceasta în rândul, unde se înregistra costul tiparului cărții. Această coloană rămânea apoi neîntrebuințată pe toată durata contului.

Cărțile odată tipărite și date magaziei, începeau să fie trimise spre vânzare librăriilor din țară, cu facturi de consignație. Aici intervenea contul de „Editură" al autorului, după cum vom arăta mai jos. Expedițiile se făceau în comision, întru cât vânzări pe bani gata erau pe acea vreme ca și acum, foarte rare, dacă nu chiar deloc.

In momentul expedierii unui transport de cărți, să presupunem librarului „Staicu" din Câmpulung, se făcea pe baza facturei întocmite, o înregistrare de ordine în felul următor:

Librăria Staicu, C.-Lung cont. comision = Al. Vlăhuță cont. editură:
Expediat prin poștă cu rabat de 20% 10 ex. „La gura sobei" . . . Lei 15

Ambele subdiviziuni făceau parte din contul diverși.

La coloanele partidei creditoare din desvoltător, se trecea separat de numele clientului, factura și sumele de plată, într'o coloană specială *și numărul exemplarelor* ieșite din magazie și trimise spre vânzare.

După un timp oarecare urma decontarea. Librarul respectiv, dacă vindea toate exemplarele, remitea contravaloarea, mai puțin comisionul. Articolul de înregistrare era următorul:

„Cassa" = „Diverși" Librăria Staicu, C.-Lung, cont comision.
Mandat poștal pentru 10 ex. „La gura sobei" A. Vlahuță Lei 12.

Pentru înregistrarea comisionului cuvenit librarului, se făcea mediat după această înregistrare, pe baza scrisorii primite dela librar și a convenției de rabat stabilită anterior, articolul:

„Al. Vlahuță cont editură" = „Librăria Staicu cont comision"
Pentru rabatul de 20% la 10 ex. La gura sobei . . . Lei 3.

Mai rămânea de trecut contravaloarea de 12 lei, din creditul contului „Editura", la contul personal al autorului, ca fiind o sumă ce i se cuvenea acestuia, fără nici o discuțiune.

Concominent cu operația de încasare și cu cea de înregistrarea comisionului arătate mai sus, se mai făcea și ultima înregistrare:

„Al. Vlahuță, cont editură" = *„Al. Vlahuță cont personal"*
Virat contravaloarea a 10 ex. vândute Librăriei Staicu C.-Lung Lei 12.

Se trecea și aici *numărul de exemplare* în coloana specială de volume.

La contul de Editură se puntă debitul cu creditul, astfel că tot ce rămânea nepuntat la credit, reprezenta facturile de comision, pentru care librarii respectivi nu trimiseseră deconturile.

Dacă librarul deconta o parte în numerar, iar o parte în natură, atunci înregistrarea se făcea, în ce privește numerarul, comisionul și virimentul la contul personal, ca mai sus, iar pentru cărțile înapoiate:

„Al. Vlahuță cont editură" = *"Librăria I. Staicu, cont comision C.-Lung"*.
Inapoiat 5 exemplare „La gura sobei", Lei 7,50.

trecându-se și aici numărul exemplarelor în coloana specială.

In felul acesta, creditul dela contul de Editură, reprezentând expediția celor 10 cărți *se punta* cu debitul aceluiași cont, constând din următoarele înregistrări:

Incasarea în numerar, făcută prin creditul contului personal al autorului;

Rabatul acordat la exemplarele vândute, făcută prin creditul contului librarului;

Inapoierea cărților în natură, făcută prin creditul contului librarului.

Dacă adunam coloana de exemplare dela creditul contului de editură și scădeam totalul coloanei corespunzătoare dela debit, obțineam câte exemplare mai sunt date în vânzare și sunt încă nedecontate.

Dacă adunam coloana de exemplare din creditul contului personal al autorului, obțineam exemplarele *vândute*. Exemplarele nedecontate, dela contul Editura, adunate cu cele vândute, dela contul personal al autorului, scăzute din exemplarele tipărite cari se găseau în debitul contului personal al autorului, ne dădea numărul de exemplare ce trebue să mai fie în magazie. Nu aveam decât să cerem la telefon magazia, care după registrul ei de mișcare a cărții respective, ne dădea acordul asupra cantității. In caz contrar se făcea controlul. Exemplarele date

gratis sau autorului, se treceau la magazie la ieșire într'o coloană specială.

Contul personal al autorului, era ținut la zi cu orice încasare și cu orice plată și se putea ști imediat dacă are de primit sau are de dat. Patronul era avertizat asupra situației reale și putea lua măsurile în consecință.

Trebue să constatăm că la 1912 funcția conturilor de ordine și evidență nu era așa de lămurită și avansată ca acum. Se va ierta dar contabilului-șef în vârstă de 22 ani, că a soluționat problema așa. Principalul scop era de a avea o soluție clară și imediată, scop ce credem că s'a ajuns cu prisosință.

Actualmente, ținând socoteală de progresele științei contabile articolele de mai sus, vor fi înlocuite cu următoarele articole, la primirea decontării dela librari:

Cassa = A. Vlahuță ct. pers.

pentru suma încasată dela Libr. Staicu pr. . . . 10 ex. vândute, și un articol de ordine, pentru a se constata că nu mai sunt cărți trimise n consemnație:

A. Vlahuță ct. editură = Libr. Staicu ct. comision.

Cu alte cuvinte, conturile de ordine trebuie să funcționeze, două câtedouă și numai între ele, iar conturile de valori cu cele de persoane.

Recomandăm colegilor de specialitate din comerțul de librărie din vremurile noastre pe cele mai sus și-i rugăm a îmbunătăți metoda în cadrul conturilor de ordine, astfel cum sunt stabilite de Domnul Prof. Sp. Iacobescu în tratatele sale, și cum am arătat și noi în al. precedent.

ANDREI I. GHEORGHIU
Profesor

8.000—10.000 Contabili și Șefi de întreprinderi citesc **Revista Generală de Comerț și Contabilitate** care le aduce în fiecare lună o documentare bogată și precisă, necesară afacerilor lor.

Revista Generală de Comerț și Contabilitate este deci un auxiliar prețios pentru publicitatea Reclamelor Dv. comerciale.

CLASIFICAREA ŞI FUNCŢIUNEA CONTURILOR

—:-:—

La baza funcţiunii şi clasificărei conturilor stau următoarele trei teorii;

1. *Teoria personificării conturilor.*
2. *Teoria materialistă.*
3. *Teoria echivalenţei conturilor* (teoria patrimonială).

1. *Teoria personificării conturilor.* După această teorie, care este şi cea mai veche, conturile se clasifică după raportul juridic al persoanelor, cari iau parte la schimbul de bunuri, faţă de întreprindere, considerând că fiecare cont reprezintă real sau hipotetic o persoană. Ex. contul „Cassa" reprezintă pe Casier, conturi „Mărfuri" reprezintă pe magazioner, contul „Capital" pe capitalist, contul „Efecte de Plată" pe creditorii deţinători ai efectelor, etc.

După această teorie, persoanele cari intervin într'o întreprindere se împart în trei mari catogorii:

I. *Capitalistul* sau capitaliştii, (patronul, acţionarii etc.).

II. *Agenţii manipulatori de valori* (casier, magazioner, portofolier).

III. *Terţele persoane* (clienţi, furnizori bănci, etc.).

Vom avea deci:

I. Conturile cari reprezintă pe capitalist.	Capital, Fond de Rezervă, Conturile de rezultate.
II. Conturile, cari reprezintă agenţii manipulatori de valori.	Cassa, Mărfuri, Efecte de Primit, Imobil, Mobilier, etc.
III. Conturile cari reprezintă terţele persoane	Clienţi, Debitori, Creditori, Furnizori, Bănci, etc.

Plecând dela această teorie funcţiunea conturilor se conduce după următoarea regulă:

Cine primeşte este debitor, cine dă este creditor.

Ex.: La cumpărarea unei mărfi contra numerar, marfa este *primită* de magaziner, care deci este *debitor*, casierul *dă* numerar, prin urmare este *creditor.*

Conturile, cari reprezintă pe aceşti doi agenţi manipulatori

de valori, la care se operează debitarea și creditarea sunt:

Mărfuri și *Cassa*

Deci titlul articolului în jurnal va fi:

Mărfuri la Casă
(magaziner) (casier)

De fapt, acest articol este o contopire a două articole dacă ținem seamă de felul cum se desfășoară operația s. a.

Mărfuri la *Furnizori*
și
Furnizori la *Cassă*

Furnizorii, dând și primind bunuri de aceași valoare, rămân în funcțiune numai conturile; *Mărfuri* și *Cassa*.

Această teorie trebuie folosită cu multă precauțiune, când este vorba de cheltueli, pierderi, venituri diverse, beneficii.

2. *Teoria materialistă* împarte conturile după bunurile, drepturile, creanțele, serviciile și în general materia, care formează obiectul contului.

După această teorie, conturile se împart în următoarele categorii.

I. *Conturi de valori.*	Cassa, Mărfuri, Efecte Publice, Efecte de primit, Mobilier Imobile, etc.
II. *Conturi de persoane.*	Debitori, Clienți, Băncii, Furnizori Creditori, Depunători, etc.
III. *Conturi de fond.*	Capital, Fond de rezervă, Fond de amortisment.
IV. *Conturi de rezultate.*	Cheltueli g-rale, Salarii, impozite, Dobânzi, Beneficii din vânzare.
V. *Conturi de ordine.*	Mărfuri depuse în gaj, Deponenți de mărf. în gaj, Ef. spre încas. Remitenți de Ef. spre încas. etc.

Funcțiunea conturilor, după această teorie, se conduce după următoarea regulă;

Se debitează conturile respective pentru bunurile, cari intră în patrimoniul ca și pentru orice sporuri în valoarea bunurilor și se creditează conturile respective pentru bunurile, cari ies din patrimoniu ca și pentru orice diminuări în valoarea bunurilor.

Ex. Când se cumpără marfă contra numerar, *intră*, în patrimoniu *mărfuri*, deci contul *„Mărfuri“* este *debitor* și *„iese“ numerar* deci contul *„Cassa“* este *creditor.*

3. *Teoria echivalenței* conturilor (teoria patrimonială) se bazează pe principiul egalității permanente între conturile debitoare și creditoare, principiu, care stă la baza contabilității duble.

După această teorie, sunt două categorii mari de conturi. Conturile *active* și conturile *pasive*, care reprezintă cele două părți ale unui patrimoniu.

Conturile, conform acestei teorii, funcționează astfel;

Se debitează. Conturile, cari reprezintă *sporuri de activ sau micșorări de pasiv și se creditează conturile, cari reprezintă micșorări de activ sau sporuri de pasiv.*

Pentru a da acestei reguli o aplicațiune generală, trebuie să știm că, după această teorie, printre *conturile active* figurează: conturile de *valori, conturile de persoane*, și *conturi de cheltueli*, respectiv *pierderi*; iar printre conturile *pasive* figurează: *conturile de fond* (Capital), *conturi de persoane* respectiv obligațiuni de plată și *conturi de rezultate.*

Aplicând această teorie tot la cumpărarea de mărfuri, observăm că prin cumpărare *sporește* un element *activ* din patrimoniu și anume *„mărfuri“*, se debitează deci conturi „Mărfuri“.

In acelaș timp se *micșorează* un alt element *activ* al patrimoniului *„numerarul“*, deci se *creditează* contul *„Cassa“.*

Dacă plătim o dobândă *iese numerar*, deci se *diminuează* un element *actiiv* din patrimoniu — numerarul — reprezentat prin contul „Cassa“, care se *creditează.*

Prin această plată se *mărește* o *cheltuială*, deci se *debitează* un cont de *cheltuială*, care în cazul acesta poartă titulatura *„Dobânzi“*, după însăși natura acestei cheltueli.

Teoria echivalenței conturilor se bazează, după cum am spus mai sus, pe formula: Debit = Credit, formulă, care la începutul perioadei și la sfârșitul perioadei, când se încheie socotelile, și se prezintă situația patrimoniului, devine:

A = P adică Activul = Pasivul.

Această formulă are următoarele variante și dezvoltări:

1. *Bunuri* și *drepturi* de cari dispune întreprinderea. } A = P { *Capital* și *rezerve* (datorii față de întreprinzător).

2. *Bunuri* și *drepturi* A_1 / *Pierderi* A_2 } A = P { P_1 *Capital* și *rezerve.* / P_2 *Datorii* față de terții

3. *Bunuri* și *drepturi* de cari dispune intreprinderea. } A = P { P_1 *Capital* și *rezerve.* / P_2 *Datorii* față de terții.

4. *Bunuri* și *drepturi.* } A = P { P_1 *Capital* și *rezerve.* / P_2 *Datorii* față de terții. / P_3 *Beneficii.*

Mișcările de patrimoniu în cursul anului pot produce următoarele efecte:

a) Modifică constituirea patrimoniului, fără a influența patrimoniului net (capitalul întreprinderii) deci fără a da rezultate favorabile (beneficii) sau nefavorabile (pierderi).

Acestea sunt *mișcări permutative* Ex.:

Debit = *Credit*	*Explicația*
1. + A — A	*Sporește* un element de *activ* prin *intrare* de bunuri și se *micșorează alt element de activ* prin *ieșiri* de bunuri.
Ex. + *Mărfuri* — *Cassa*	Cumpăr marfă și plătesc bani.
2. + A + P	*Sporește* un element de *activ* prin *intrare* de bunuri și *sporește* un cont de *pasiv.*
Ex. + Măr f. + Furniz. sau	Sporirea obligațiunilor față de terții (cumpăr marfă și rămân dator).
+ Cassa + Capital	Sporește un *cont* de *activ* și în acelaș timp *sporește capitalul* prin aducere de numerar.
3. — P + P	*Scade* un cont de *pasiv* prin micșorarea obligațiunilor și în acelaș timp *sporește* un alt cont de *pasiv* prin mărirea altor obligațiuni.

Ex. — Furnizori + Ef. de Plată Regulez furnizorii, dând cambii.

b) Alte operațiuni modifică nu numai constituirea patrimoniului, dar influențează și patrimoniul net prin rezultate pozitive sau negative.

Acestea sunt *mișcări modificative* s. a.

Debit = Credit	*Explicația.*
4. + A + Benef. (P)	*Sporește* un cont de activ fără a spori, ca în ex. 2. obligațiile față de terții, ci *sporește* al treilea element component al pasivului s. a. *beneficii.*

Ex. + Cassa + Dob.	Primesc numerar pentru dobânzi.
5. + Chelt. (A_2) — A	Se *micşorează* un cont de activ, fără a spori valoarea unui anumit bun din patrimoniu, *ci sporeşte* al doilea element al activului s. a. *cheltuelile.*
+ Chirii — Cassa	Plătesc chiria, dând numerar.
6. + Chelt. (A_2) + Pasiv (P_2)	*Sporeşte* elementul din activ: cheltuelile şi în acelaş timp sporeşte şi un element din *pasiv*: *obligaţiile faţă de terţi.*
+ Dob. + Bănci	S'a socotit dobânzile cari nu s'au plătit, ci s'au trecut în creditul băncii spre a se plăti mai târziu.
7. + A_1 + A_2 — A	*Sporeşte* un cont de *activ* prin intrarea de numerar şi al doilea element al activului — cheltuelile prin dobânzi plătite; se *micşorează* în acelaş timp un alt cont de *activ* prin ieşire de efecte.
Ex. + Cassa + Dobânzi — Ef. de Pr.	S'au negociat cambii; contra valoarea este reprezentată prin numerarul intrat şi dobânda plătită.
8. + A = — A + P_3 (Beneficii)	*Sporeşte* un cont de *activ* prin intrare de numerar (Cassa) şi în acelaş timp se *micşorează* un alt cont de *activ* pentru valoare, de cost a mărfurilor ieşite (mărfuri) iar diferenţa între preţul de cost şi cel de vânzare, reprezentând beneficiul *sporeşte* un cont de *pasiv* (P_3) (Rezultatul mărfurilor).
Ex. + Cassa — Mărf. + Beneficii dela Mărfuri	

Dr. V. M. IOACHIM

Citiţi şi răspândiţi „Revista de Comerţ şi Contabilitate" apreciată mult şi în străinătate.

ROLUL ŞI FUNCŢIUNEA EXPERŢILOR CONTABILI

—:-:—

D-l *Louis Bethoux*, preşedintele onorar al Federaţiunei Companiilor de Experţi-Contabili din Franţa şi Colonii, cu ocaziunea *Congresului internaţional de contabilitate din Bucureşti (1931)* a făcut prin raportul său cu privire la rolul experţilor-contabili, următoarele constatări :

„In materie comercială şi industrială, rolul expertului-contabil, „în societatea modernă, apare din ce în ce mai important şi din „ce în ce mai complex. El este regulatorul întreprinderei, tot- „deauna sfătuitorul şi adesea ori îndrumătorul (le guide) ei. El „este strâns legat de naşterea, viaţa şi moartea întreprinderilor.

„El va fi un economist, un consilier fiscal permanent, un „jurisconsult ocazional. El va furniza sugestiuni trase din expe- „rienţa sa. In ceasurile triste va fi un reconfort; în epocile prea „înfloritoare, va constitui o frână şi va juca rolul atât de folo- „sitor al cântăreţului din flaut din dramele antice.

„După cum am văzut mai sus, el nu trebue numai să aibă „un bagaj technic, ci trebue să fie încă jurisconsult (legist) fi- „nanciar, economist, consilier fiscal, având o coloratură ştiinţifică „indispensabilă pentru înţelegerea rapidă şi completă a transfor- „mărilor industriale".

„Expertul-contabil trebue să lumineze, să limpezească, să de- „ducă şi să cifreze totul cu competinţa şi independenţa spiritului „său pătrunzător".

Din aceste interesante descripţii ale funcţiunii multilaterale ale expertului-contabil, se degajează rolul său important în viaţa economiei naţionale, despre care ne vom ocupa mai jos.

Rolul său poate fi de două feluri, după activitatea sa în diferitele domenii ale autorităţilor şi întreprinderilor publice sau ale celor particulare.

In întreprinderile publice, funcţiunea sa, mai ales în ultimul timp a devenit covârşitoare.

Tendinţa continuă de etatizare şi de introducere a economiei dirijate, fac absolut indispensabilă colaborarea sa din toate punctele de vedere, în ce priveşte nevoia de supraveghere şi control

priceput și permanent, fie a întreprinderilor publice cu caracter comercial ca : Regii publice sau autonome, Bănci populare și Case de economie oficiale sau cu participarea Statului, etc. fie la verificarea întreprinderilor comercializate ale comunelor și ale altor administrații publice.

Insă un domeniu mai întins de colaborare între Stat și experții-contabili, reprezintă activitatea fiscală și mai ales aplicarea impozitului pe venit, care nu se poate efectua decât în strânsă colaborare cu cercetarea competentă și pricepută a contabilității întreprinderilor supuse acestui impozit.

In această privință, ținem să menționăm desvoltarea considerabilă pe care această activitate a luat-o în ultimul timp, mai ales în Germania, unde după diferite încercări timide încă din 1921 a luat naștere în 1925 **Serviciul do Expertize Contabile Fiscale** *Buch u. Betriebsprüfungsdienst*), care ocupă mai multe mii de experți-contabili și despre a cărui funcționare am avut ocaziunea a mă ocupa acum câtva timp în presă. (V. Revista Administrația Financiară No. 33 și 35-36 din 1930), cât și la Congresul internațional de contabilitate din București în calitate de coraportor cu d-l *Delaporte*, al cărui referat l'am expus la discuțiunea acestei chestiuni.

Corpul de experți-contabili fiscali din Germania, care a avu la început și un rol educativ și instructiv, se mărginește acuma numai la expertizarea întreprinderilor mari, odată la 3 ani și are de scop să verifice impunerile pe această perioadă, cât și să stabilească principii de orientare generale, în baza cărora fiecare întreprindere urmează a fi impusă în viitor, fie în comparație cu activitatea ei anterioară, fie în comparație cu întreprinderile similare din aceiaș ramură de activitate. Prin aceasta se ajunge la *o aplicare mai dreaptă și mai echitabilă a impozitului pe venit*, care mai ales în ultimul timp, aproape pretutindeni joacă din ce în ce mai mult un rol important în viața întreprinderilor moderne.

In sfârșit, un alt domeniu de activitate oficială a experților contabili, îl constitue colaborarea în calitate de auxiliar al justiției în materie comercială, civilă și represivă (penală). De fapt acest domeniu de activitate este cel mai vechiu, căci niciodată nu s'a putut soluționa vreun conflict complicat de pretenții, în legătură cu socoteli, fără colaborarea specialistului indicat să îndrumeze instanțele de judecată, prin luminarea conștientă și pricepută

a situaţiunei de fapt, pe bază de cunoştinţe temeinice de contabilitate.

Rolul şi funcţiunea experţilor contabili în raport cu întreprinderile particulare este însă mult mai important, căci de multe ori ei au atribuţiuni fundamentale în organizarea cât şi în conducerea întreprinderilor.

In afară de atribuţiunile de control şi supraveghere, cu privire la siguranţa întreprinderii, asigurarea contra fraudelor, erorilor şi a lipsurilor, experţii contabili mai ales în ultimul timp un rol preponderent în viaţa modernă a intreprinderilor, după cum s'a manifestat activitatea lor mai ales în viaţa economică desvoltată a Statelor Unite ale Americei.

Faţă de concurenţa teribilă din ultimul timp, în legătură cu producţiunea excesivă în raport cu consumaţiunea şi cu progresul technicei moderne, vechea întreprindere a trebuit să sufere mari transformări, pentru a putea ţine pasul şi a nu fi sortită pieirei. Pretutindeni aceste vechi întreprinderi au trebuit să procedeze la o raţionalizare a producţiunii şi mai ales a reducerii preţului de cost. Problema preţului de cost şi de vânzare joacă un rol important în viaţa întreprinderilor moderne, fiind un cuţit cu două tăişuri, pentru că pe deoparte dacă acest preţ de vânzare este prea ridicat, el împiedică desvoltarea întreprinderii şi reuşita ei în libera concurenţă de pe piaţă, iar dacă este prea scăzut, el provoacă pierderi însemnate şi prăbuşirea întreprinderii.

De aceia, mai ales în Anglia şi America, unde technica întreprinderilor a ajuns la o mare desvoltare, au apărut mari reformatori ca: Taylor şi alţii, cari au aruncat lozinca: *raţionalizărei producţiunei*, şi obţinerea acelui punct de rentabilitate care să facă întreprinderea convenabilă. Fără această rentabilitate („*Effiency*“) american: principiul celui mai mare randament cu cea mai mică cheltuială) o întreprindere nu poate exista şi de aceia s'a procedat la cercetarea din punct de vedere *technic* a tuturor mijloacelor de îmbunătăţire a producţiunei, pentru scăderea preţului de cost, prin: scăderea la minimum a cheltuelilor generale de exploatare, normalizarea pe cât posibil a conducerei lucrului prin mecanizare şi simplificarea procesului de producţiune prin fabricare unitară de produse tip (standardizare). Ştiinţa technicei moderne, cât şi măsurile de guvernământ au urmărit această tendinţă continuă de exploatare raţională.

Direcţiunea technică a întreprinderilor a fost supusă celor mai grele îndatoriri, prin aceste reforme şi alături de ea, sau mai bine zis paralel cu ea. a trebuit să fie reformată şi *Direcţiunea comercială* a întreprinderilor. La această mare reformă, în care reorganizarea contabilităţei a jucat rolul cel mai principal este dela sine înţeles că atribuţiunile expertului contabil, sunt cele mai importante. Dacă prin vechea contabilitate *(financial accounting)* se proceda la desfacerea sumelor de cheltueli de exploatare pentru a da întreprinzătorului putinţa de analiză suficientă a rezultatelor întreprinderii, în urma nouilor reforme sistemele învechite de contabilitate nu mai puteau satisface nouile cerinţi, ci a trebuit să se procedeze la o reorganizare fundamentală a biuroului comercial pe aceleaşi baze ca şi reorganizarea technică a întreprinderii, adică pe baze de mecanizare şi standardizare. Noul sistem de contabilitate, spre deosebire de cel vechi, care se ocupa mai mult de situaţiunea şi variaţiunea diferitelor părţi ale patrimoniului întreprinderii, avea să se ocupe de urmărirea preţului de cost *(cost accouting)* în noua contabilitate de exploatare industrială, prin clasificări şi scheme de conturi, care de multe ori nu mai poartă nume, ci litere şi cifre, şi prin care se diseacă până la ultima expresie contul cheltuelilor directe şi indirecte ale întreprinderii, pentru a căpăta o caracterizare mai precisă a conturilor în dorinţa de a avea o cât mai precisă evidenţă a rezultatelor. In această privinţă, fără îndoială că experţii contabili şi-au avut rolul lor important, tot aşa cum inginerii l'au avut din punct de vedere technic.

Asistăm deci la o activitate contabilă intensă de standardizare (tipizare) a practicei biurocratice şi se introduc noui mijloace de urmărire a rezultatelor contabilităţii prin cartoteci, fişe, etc.; se ntroduc bilanţuri tip, inventarii tip şi chiar rapoarte de verificarei tip, care sunt toate opera cunoştinţelor profunde şi iscusite ale experţilor contabili. Se procedează la mecanizarea contabilităţei prin utilizarea maşinelor de calculat şi de contabilitate care ajung unelte indispensabile unei bune şi regulate funcţionări a biuroului comercial.

Rolul acesta al experţilor contabili, nu s'a mărginit numai la industrie, şi s'a manifestat cu aceiaşi aploare la marile organizaţiuni comerciale şi financiare, care s'au folosit şi ele de experienţa nouă a acestor cuceriri moderne (standardizare şi mecanizare) care sporesc randamentul şi puterea de concurenţă, promo-

vează propășirea și consolidarea întreprinderilor, prin creiarea unei orientări conștiente în labirintul economic atât de complicat al vieții comerciale de astăzi.

In afară de acest rol fundamental în viața întreprinderii actuale, experții contabili au funcțiuni bine determinate în mecanismul vieții comerciale moderne. Mă voi mărgini a le releva în treacăt, întrucât o permite cadrul restrâns al unui articol.

In **viața societăților anonime,** care mai ales în ultimul timp au luat și la noi o mare desvoltare, expertul contabil își are rostul lui, atât la constituire, mai ales când este vorba de aportul în natură ce urmează a fi apreciat și evaluat, fie din punct de vedere al prețului lor cureut, fie din punct de vedere al vechilor întreprinderi, care le aduc ca aport pe baza contabilității lor, cât și în tot cursul funcționărei societății, ca reprezentanți mai ales ai minorităților de acționari, care au tot interesul a avea organe independente și conștiente de control, pentru apărarea intereselor lor legitime. Aceasta nu însemnează că și majoritatea acționarilor n'ar avea nevoie de serviciile experților contabili al căror rol important în orice întreprindere l'am descris mai sus.

Deasemenea cu ocaziunea de **finanțări de întreprinderi sau de afiliațiuni,** rolul lor este important în supravegherea mersului acestor întreprinderi în ce privește interesele acelora, cari și-au învestit capitalul în ele.

La organizarea **băncilor de depozite,** este absolută nevoie de controlul permanent și continuu al afacerilor și lichidității acestor întreprinderi, cărora mai pretutindeni, li se impun anumite obligațiuni legale, pentru a salvgarda interesele deponenților.

Dar și în ce privește **cercetarea solvabilității și situațiunei clienților** care solicită credit, funcțiunea experților contabili este absolut indispensabilă pentru a preveni pierderi ce ar putea surveni, din lipsă de vigilență în această privință.

In străinătate, experții-contabili și mai ales *societățile fiduciare* pe acțiuni (în Germania așa zisele **Treuhandgesellschaften**) în afară de toate funcțiunile de care am vorbit mai sus și pe care le exercită fie singure, fie în asociație cu diferite întreprinderi financiare importante, se mai ocupă în mod permanent cu **administrațiuni și conservări** de averi, precum și cu **lichidări** de întreprinderi sau **moșteniri,** libere în afară de lichidările silite, pe care le comportă lichidările judiciare sau de falimente.

In toate aceste împrejurări, este de multe ori nevoie de expe-

rienţa unui expert-contabil care este în măsură să controleze averea învestită în diferite întreprinderi comerciale sau industriale, în imobile închiriate, arendate sau în diferite interese ipotecare.

In sfârşit, rolul de **consilier fiscal,** fie la stabilirea bilanţurilor în ce priveşte raporturile dintre bilanţul comercial şi obligaţiunile legilor fiscale de diferite feluri, cât şi în seria întreagă de procedură a apărărei intereselor contribuabililor înaintea instanţelor de jurisdicţie fiscală, nu este de neglijat, întrucât niciodată auxiliarul cu cunoştinţe juridice (avocatul) în cazuri complicate, nu se va putea dispensa de luminile expertului-contabil.

In Anglia mai ales, experţii-contabili joacă de multe ori **rolul de arbitri** în chestiuni comerciale, întrucât ei sunt cei mai în măsură a cunoaşte situaţia profundă a afacerilor din punct de vedere al conflictelor din socoteli şi a le rezolvi în consecinţă.

Toate aceste funcţiuni ale expertului-contabil, trebuesc îndeplinite cu lealitate şi probitate materială şi morală, pentrucă numai astfel se poate creia şi menţine o bază de încredere pentru ca utilizarea serviciilor lor să fie cât mai frecventă şi mai utilă pentru desvoltarea vieţei comerciale.

S. M. BLUMENFELD

BANCA URBANA

S. A. BUCURESTI

Societate anonimă pe acţiuni

Capital Lei 80.000.000 deplin vărsat

BUCUREŞTI. — CALEA VICTORIEI Nr. 7

CONVOCARE

D-nii acţionari ai societăţii anonime Banca Urbană sunt convocaţi în adunare generală ordinară pe ziua de 25 Martie 1934, ora 11, în localul băncii, Calea Victoriei No. 7, la ordinea zilei fiind **Bilanţul general încheiat pe ziua de 31 Decembrie 1933 şi Contul de Profit şi Pierdere.**

CARTEA MARE DIN FIȘE

Fișele, acceptate la început cu ostilitate în birourile de contabilitate, au sfârșit prin a se impune ca necesare, dupe ce prezența lor a schimbat vechea metodă a înregistrărilor, care dupe 400 ani de existență făcea cu greu față ritmului accelerat al vremei. Schimbatea acesta s'a manifestat în două direcții·

1. Maestru legat a fost înlocuit cu fise izolate sau strânse în registre mecanice.

2. S'a unificat operațiunea de înregistrare în jurnal cu acea de trecere în maestru. Repetarea înregistrărei, sau cum o numește d-l L. Batardon în „La Tenue de livres" : *dualitea jurnal maestru separată*, cere prea mult timp și prea multe brațe de muncă deci un surplus de cheltueli de regie. Maestrul putându-se face din foi volante, ne este foarte ușor să punem foaia volantă sub registrul fix și cu ajutorul unui indigo să înregistrăm dintr'odată în ambele registre.

Revoluția produsă de fise nu a cuprins încă toate instituțiile căci dupe cum spune d-l René Rétali în „La Comptabilité Generale des Grandes Entreprises" :

„Pentru a realiza cu succes o revoluție de acest ordin, nu „ajunge să fii un contabil perfect, trebue să ai și calități de „organizator. Trebue se concepi într'un mod practic și în cele „mai mici amănunte, organismul ce-ți propui să pui pe picioare „și să prevezi toate greutățile de execuție ce se pot ivi în „standardizarea" ce o urmărești".

Totuși, mai ales în țările industriale în aproape toate întreprinderile mari, fisele au isbutit să înlocuiască registrele fixe.

D-l dr. Richard Baum în lucrarea sa „Neuzeitliche Buchungsmethoden" socotește noua metodă de înregistrare, ca o „taylorizare" a contabilității, găsind în aceste metode elementele inerente ori-cărui taylorism :

a) *un element spiritual :* aranjarea conturilor, diviziunea muncei, controlul;

b) *un element material* : pregătirea materialului, operațiunea manuală (sau mecanică) a înregistrării.

Aceste două elemente se găsesc în amândouă direcțiunile de care am pomenit la începutul acestui articol, direcțiuni ce

vom încerca a le descrie în paginile acestei reviste. In numărul de față ne vom ocupa de înlocuirea maestrului prin fișe.

Avantajele fișelor

Desvoltarea ce au luat-o întreprinderile economice din ultimul secol nu a putut fi urmată pas cu pas de contabilitate. Mașinismul care cucerea timpul și spațiul nu mai putea fi înregistrat în contabilitatea, care era nevoită să urmeze vechiul ei drum fără a recurge la nici un fel de mașină. Principiile dublei contabilități, stabilite către sfârșitul secolului al 15-lea de Pacioli nu le-a putut clinti nimeni. Cu toate acestea contabilitatea fiind legată de vechile ei sisteme rămânea mai în urma progresului economic.

Adăugați la aceasta, greutatea și timpul ce răpea redeschiderea conturilor la începutul fiecărui an și veți avea oglinda sistemului italian, care expunea contabilitatea să rămână numai ca o înregistrare a mersului afacerilor pentru justiție, fisc și pentru calculul anual al beneficiilor.

Fișele cu mobilitatea lor, au dat contabilității posibilitatea de a-și îndeplini misiunea. Operațiile se pot face la zi, fiecare balanță este o situație fidelă și ușor de făcut, contul, ori cât de mare, este grupat la un loc, iar nevoia redeschiderei este complect desființată.

Pentru a putea înțelege cum se obțin aceste avantajii, este nevoe să cunoaștem toate caracteristicile unui sistem de fișe, fie că este vorba de fișe volante — în cutii de «cartelărie», — fie de «registre mecanice» în care cartelele sunt strânse în coperte și încuiate, pentru a putea fi scoase sau schimbate numai de cei ce posedă cheia registrului.

Caracteristicile oricărui sistem de cartele sunt următoarele:

1. Clasarea metodică a conturilor.
2. Durata nelimitată a fișelor.
3. Concentrarea la un loc a fiecărui cont.
4. Folosirea numai a fișelor scrise, deci reducerea volumului maestrului.
5. Unitatea de registru.

Să analizăm aceste caractere cu deamănuntul.

1. Clasarea metodică a conturilor

Fisele, fiind mobile, pot fi aranjate așa cum voim. Aceste aranjamente se fac însă după anumite metode bine determinate. Metodele cele mai uzitate în aranjamentul fiselor care conțin conturile unui maestru, sunt cele ce urmează :

a) Clasamentul numeric ;
b) „ alfabetic ;
c) „ numero-alfabetic ;
d) „ după natura conturilor ;
e) „ „zecimal“ și
f) „ metode combinate.

a) *Clasamentul numeric.* — Este clasamentul obișnuit în registrele legate. Fiecare cont este trecut pe o filă care poartă un număr și care se repertoriază separat, într'un registru mic, în mod alfabetic. Presupunând că la redeschiderea contabilității avem 261 de conturi, care poartă numerile 1—261 ; primul cont ce va fi nevoe să-l deschidem va căpăta numărul următor, adică 262. Acest sistem aplicat la fișe are două superiorități, față de același sistem existent în maestrele legate :

1. Fiecare cont va purta un singur număr ; dacă s'a complectat o fișe cu înregistrări îi alăturăm altă foaie, pe care continuăm înregistrările. Evităm deci reporturile prin diferite părți goale ale registrului, care dau câte un număr nou — acela al filei unde s'a făcut reportul — în sistemul registrelor fixe.

2. Repertorul rămâne același întotdeauna, căci conturile se continuă fără a ține seama de închiderea anului. Cum în acest metod adesea se ajunge la un număr foarte mare de conturi de aceiași literă, se întrebuințează repertoare „mecanice“, un soi de table înalte de 50—70 cm. în care se introduc, eșalonat suvițe cu numele conturilor. Când apare un cont nou suvița cu numele său se intercalează printre celelalte ast-fel ca aranjamentul conturilor în aceste tablii-repertoare este într'o ordine alfabetică absolută. Aceste repertoare ne feresc și de eventualitatea de a deschide un al doilea cont pentru același corespondent.

b) *Clasamentul alfabetic* — foarte uzitat pentru conturile de persoană, cere ca fișele să fie aranjate în ordinea alfabetică

a conturilor. Pentru separarea literelor vom întrebuința taburi [1]) în cartelărie, sau foi-repertoar cu literile respective pe margine în registrele mecanice. Dacă conturile care încep cu aceiaș literă sunt prea multe recurgem la subdivizarea literilor prin alte taburi, prin călăuze [2]) sau prin foi-repertoar, care să indice și a doua literă din grupă.

Metoda aceasta este foarte practică, dar cere ca, la introducerea ei, organizatorul să stabilească regule precise, după care să se ghideze întotdeauna clasarea, și cari regule să fie chiar scrise pe o foae din cartele. Neglijarea acestei cerințe poate avea urmări neplăcute: să deschidem 2 contnri la litere diferite pentru aceiași firmă, sau să pierdem timp mult cu căutarea unui cont al cărui titular are nume complicat. La această metodă nu există repertoar alfabetic, astfel ca numai prin observarea fiselor putem căuta un cont. Iată de pildă contul „Societatea cooperativă pentru întreprinderi comerciale și industriale". La ce literă vom clasa fișa cu acest cont? La prima, la a doua sau la aceia care arată natura societății? Și în acest din urmă caz care este natura societății? Aceste rezolvări stau în sarcina organizatorului sau a șefului contabil. Recomandăm câte-va reguli care pot fi observate în această ordine de idei:

Când numele corespondentului este patronimic, vom clasa contul la litera care reprezintă numele de familie. Când titulatura conține mai multe nume proprii, fie că este a unei societăți colective sau a unei societăți anonime, vom lua litera primului nume de familie.

Dacă firma este a unei societăți care conține o denumire geografică, vom clasa contul la prima literă a acestei denumiri La societățile care n'au nici un substantiv propriu în titlu, vom pune fișa la litera primului substantiv. In cazul din urmă putem neglija primul subsantiv dacă aceasta este „Societate", Neglijem chiar două substantive dacă acestea sunt „Societatea pe acțiuni" Repetăm însă că stabilirea regulelor trebuește făcută chiar dela începutul constituirei unei „cartelării".

O dificultate a acestei metode o întâmpinăm la registrele mecanice când avem prea multe conturi cu primele 2—3 litere

1) Vezi articolul „Pentru o bună întocmire a fișelor" din No. 1 al acestei reviste.

2) Idem

asemănătoare, de pildă mai mulţi Constantineşti sau Popeşti. Inregistrarea, şi mai ales punctajul, este un adevărat chin în aceste cazuri. Pentru aceste motive subsemnatul după aplicarea acestui metod de clasament m-am văzut nevoit a-l abandona, adoptând clasameutul numero alfabetic, deşi aceasta este mai puţin recomandat de autorii cari se ocupă de sistemele noi de contabilizare.

In clasamentul alfabetic se face un repertoar în care se trec toate conturile deschise în ordinea deschiderilor, aceasta ca un control în potriva eventualelor rătăciri de fişe.

c) *Clasamentul numero-alfabetic.* — Acest metod nu este decât o combinare a celor 2 descrise mai sus. Conturile se grupează pe litere, iar conturile fie cărei litere se clasează numeric. Grupele sunt separate prin taburi sau foi repertoare pe când conturile din grupe îşi au evidenţa prin repertoarul notat pe foaia despărţitoare. In acest clasament contează, pentru grupare, numai prima literă a numelui. Toate conturile care încep cu aceiaş literă se vor grupa la un loc succedându-se în ordinea în care iau fiinţă. Clasamentul numeric, indicând pe fie care foae-repertoar numărul conturilor din acea grupă, controlul se face cu multă uşurinţă, iar căutarea unui cont cu titulatura complicată este mult mai uşoară căci cercetăm listele pe fiecare foae a literilor unde bănuim că s'a clasat contul.

d) *Clasamentul dupe natura conturilor* — este cel mai potrivit pentru conturile de maestru (de valori, rezultate etc). Impărţim conturile pe grupe, stabilind cam atâtea grupe câte sunt în bilanţ. De pildă creem următoarele grupe:

I. Imobilizări.
II. Disponbilităţi.
III. Mărfuri.
IV. Cheltueli şi rezultate.
V. Capital şi acţionari.
VI. Fonduri de rezervă.
VII. Debitori.
VIII. Creanţe.
IX. Conturi de ordine.

Toate aceste grupe vor fi separate prin taburi sau prin foi repertoar. In cuprinsul fiecărui grup putem deschide ori câte

conturi voim. O balanţă lunară este o situaţie perfectă în care fie care cont, cât de neînsemnat, capătă inportanţa căci se află „in the right place". Acest metod de clasare a dus la o diviziune foarte mare a conturilor, mai ales a celor de rezultate.

e) *Clasamentul zecimal.* — Conturile se înpart, ca şi în metodul precedent, tot în grupe dupe natura lor. Numărul grupelor nu va trece, în nici un caz, peste zece. Pentru a face faţă unei eventuale necesităţi a creerei vr'unor noi grupe în cursul mersului afacerilor, este bine ca la început se constituim 7—8 grupe.

Fiecare grupă se va divide în subgrupe, cari nici ele nu pot fi mai multe de 10 de fiecare grupă. Subgrupele se împart în conturi care pot fi ori cât de multe. Grupele, subgrupele şi conturile poartă toate câte un număr de ordine care figurează în titlul contului, denumirea lor detailată fiind cuprinsă într'un repertoar. Vom găsi astfel contul „Imobil Str. x" având ca titlu doar cifra 002. Prima cifră reprezintă numărul de ordine al grupei: „Imobilizări"; a doua cifră numărul de ordine al subgrupei „Imobil" iar ultima cifră arată numărul contului în grupă. Numerile vor începe întotdeauna cu o la grupe şi subgrupe şi cu unu la conturile simple.

Iată un exemplu de împărţire zecială a unei contabiltăţi comerciale:

Grupa	Subgrupa	Contul	Titulatura
0 **Imobilizări**	0 *Imobile*	1 Imobilul central	001
		2 „ str. X	002
		3 Depozitele str. Y	003
	1 *Mobilier*	1 Mobilier birouri	011
		2 Rafturi	012
		3 Maşini de înregistrat	013
		4 Case de bani	014
	2 *Fond de comerţ*		02
1 **Disponibilităţi**	0 *Cassa*	1 Cassa Centrală	101
		2 „ Sucursalei	102
	1 *Monede străine*	1 Lire sterline	111
		2 Dolari	112
	2 *Virament B. N. R.*		02
2 **Mărfuri**	0 *Mărfuri Generale*	1 Centrala	201
		2 Secţia Agriculturii	202
		3 „ Menaj	203
		4 Depozit str. X	204
	1 *Mărfuri în exped.*		21

Grupa	Subgrupa	Contul	Titulatura
3 **Chelt. şi rezult.**	1 *Cheltueli de birou*	1 A.	31
	2 „ „ *voiaj*	1 Voiajor A.	321
		2 „ B.	322
		3 Patron	323
	3 „ „ *reclamă*	1 La reviste	331
		2 Prin cinematograf	332
		3 Imprimate	333
	4 *Impozite*	1 Imobiliar	341
		2 Comerț și elementar	342
		3 Comună	343
	5 *Cheltueli personale*	1 Asoc. C.	351
		2 „ D.	352
	6 *Dobânzi*	1 Dobânzi Bănci	361
		2 „ Stat	362
	7 *Comisioane*		37
	8 *Cupoane și Divid.*	1 Cupoane efecte scom.	381
		2 „ Renta stab.	382
		3 Dividend Fabr. Oltenia	338
4 **Capital și fond de rezerve**	0 *Capital*	1 Cap. asoc. C.	401
		2 „ „ D.	402
	1 *Fond de rezervă*	1 Pentru creanțe dub.	411
		2 „ pensii pers.	412
5 **Debitori**	0 *Conturi curente*	1 A—G	501
		2 H—P	502
		3 R—V	503
	1 *Efecte de primit*	1 In Lei	511
		2 „ Dolari	512
	2 *Diverși clienți*	1 „ țară	521
		2 „ Bulgaria	522
	3 *Dubioși*	1 Cu efecte protestate	531
		2 „ „ acționate	532
		3 Hotărâri	533
6 **Creanțe**	0 *Efecte de plată*	1 In Lei	601
		2 „ Rm.	602
	1 *Bănci cu gar. de ef.*	1 Banca Românească	611
		2 „ Comerțului	612
	2 *Bănci cont deschis*	1 „ Orientului	621
		2 „ G. T. R.	622
7 **Conturi de ordine**	*Garanții dep. de noi*	1. Ef. com. la Bancă	711
		2 Deținător de ef. com. dep. în gaj	712

Această grupare este extrem de restrânsă, ea poate fi extinsă cât de mult și rațiunea ei este să fie cât se poate de detailată pentru ca să putem vedea în contabilitate, angrenajul întreprinderei până în cele mai mici amănunte.

Inainte de a trece mai departe trebue să mai dăm o lămurire care ne-a scăpat din vedere: Dacă o grupă nu se împarte decât în subgrupe, adică dacă o subgrupă reprezintă chiar contul, titulatura acestui cont poate fi compusă numai din 2 cifre: numărul grupei și al subgrupei.

Sunt autori care recomandă ca și numerotația conturilor de ultimul ordin să înceapă dela o, socotind însă că este mai bine să înceapă cu 1 pentru ca să ne dăm mai ușor seama de subdivizionare.

f) *Clasamente combinate.* Combinând medodele descrise la a, b, c și d putem obține clasamente noi, cari să corespundă unor necesități speciale.

Astfel, acolo unde este nevoe în tot momentul a cunoaște corespondenții dintr'o anumită localitate, vom crea un clasament „geografic" pentru grupe și unul alfabetic pentru conturile din fiecare localitate. Grupele, adică, localitățile, vor fi aranjate după alfabet, după voiajori sau după ori ce alte criterii care ne sunt dictate de împrejurările locale.

Tot astfel, când numărul de conturi de persoane nu este mare, putem întrebuința clasamentul după natura conturilor sau cel zecimal, strângând toți clienții în dosul fișei care reprezintă contul general; clasarea acestor conturi de persoane putându-se face după metodul „alfabetic, numeric sau zecimal".

2. Durata nelimitată a fișelor.

Spre deosebire de registrele legate, fișele nu se preschimbă la finele anului. Ele au durata nelimitată. Fiecare fise se scrie până la complectare. La finele gestiunei contul este închis, iar redeschiderea se face în continuare. Când fișa este terminată, luăm o altă fișă nescrisă, îi dăm aceiași titulatură sau număr de cont făcând menținnea, în unul din colțurile de sus, a câta filă din cont este. Fișa terminată după ultima înregistrare va primi o mențiune care să indice ca operațiunile să continuă, de exemplu, va urma".

Dacă un cont nu mai prezintă interes, îl scoatem din clasorul curent și-l trecem la „Transfer" adică în clasorul unde se găsește fișele vechi. Tot așa procedăm cu fișele terminate ale conturilor curente, dacă fișa aceasta are toate posturile

BIBLIOTECA ... SIBIIU

soldate sau numai prezintă interes. Când un cont redevine activ îl scoatem dela transfer şi-l punem la curent.

In sistemul fişelor nu avem decât o serie de fişe curente şi o altă serie pentru cele vechi, la transfer. Aci conturile se adună pentru toţi anii trecuţi.

Un singur repertoar este valabil pentru ambele serii. In acest repertoar notăm în dreptul conturilor trecute la transfer această operaţie.

3. Concentrarea la un loc a fiecărui cont.

Chiar prin lămuririle date până acum s'a putut evedenţia această caracteristică a cartelariei. Fiecare cont, prin adaugirile succesive de foi, îl vom avea întotdeauna strâns la un loc şi anume fişele cu operaţiile curente vor sta la clasorul curent cele anterioare la transfer, toate formând un grup, pe care îl separăm în două numai dacă voim, împreunarea pufându-se face în orice moment şi nu numai pentru durata unui an, ci pentru tot timpul dela înfiinţarea întreprinderei.

4. Folosirea numai a fişelor scrise.

Intr'o cartotecă sau înfr'un registru mecanic nu se găsesc foi albe. Cel mult dacă punem 2-3 fişe la fiecare literă în clasorul curent ca rezervă. In transfer un există fişe nescrise.

Este drept că pe o fişe, sau pe o foae de registru mecanic, nu se găseşte decât câte un singur cont, dar fişele nu sunt niciodată aşa de mari ca foile de maestru. In contabilităţile unde conturile mici sunt foarte frecvente se fac registre mecanice cu foi mici, care sunt aşezate în registru suprapuse prin eşalonare în aşa fel că, deschizând registrul, avem un singur cont vizibil în întregime, iar din cele eşalonate nu vedem decât o margine de 1 cm. şi pe care se poate citi numele conturilor respective.

5. Unitatea de Registru.

In sistemul registrelor fixe, pe lângă faptul, ca la începutul fiecărui an suntem siliţi să deschidem registre noi, se poate întâmpla — şi încă foarte des — să constatăm în timpul anului

că nu ne mai încap operațiile în registru. Va trebui să deschidem un nou registru, reportând în el fie numai conturile care nu mai încap în primul registru, fie toate conturile. Și într'un caz și în celalt contabilitatea se va resimți de sporul de lucru.

In sistemul fișelor despre acest inconvenient, cartele maestrului principal, sau ale auxiliarelor formează o unitate dela începutul întreprinderei până la curent. O singură remarcă trebue făcută: unitatea de registru are 2 fracțiuni: curentul, transferul, și fracțiunile consistă numai în aceea că este vorba de 2 clasoare, care însă apațin unuia și aceluiaș registru. La fiecare 2 3 luni contabilul revizueşte cartelele și scoate fișele complecte sau închise și le trece dela curent la transfer.

Este lesne de înțeles ce diferență de volum vor reprezenta conturile pe câți-va ani, strânse în 2-3 clasoare, față de registrele mari și grele pe acelaș număr de ani.

F. HORAC

COLEGI!

Arătați înaintașilor voștri că ați știut să trageți profit din sfaturile și lucrările lor și încredințați publicitatea reclamelor, precum și a Bilanțului întreprinderei unde lucrați, la

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă și apără interesele noastre.

AVIS

D-nii abonați în restanță cu plata abonamentului pe anii 1932 și 1933 sunt rugați a achita această restanță până cel mai târziu, la 1 Iulie a. c., cunoscând că dela această dată vom înceta trimiterea Revistei pentru cei ce nu se vor conforma.

ADMINISTRAȚIA REVISTEI

IN PREAJMA REFORMEI BANCARE DIN ROMÂNIA

—:-:—

Trăim într'o perioadă de nenumărate reforme.

Ţări cu o istorie bancară veche, ca Anglia, Statele Unite şi Germania, sunt silite, astăzi, să-şi reformeze sistemul bancar, sdruncinat în urma crizei financiare mondiale, începută prin crahul din 1929 dela bursa din New-York.

Deşi dorinţa economiştilor internaţionali este ca să se găsească un sistem aplicabil aproape tururor Statelor, totuşi, din cauza condiţiilor economice particulare ale fiecărei ţări, un sistem bancar universal întâmpină greutăţi şi nu se poate realiza.

In ce priveşte problemele în legătură cu caracterul comercial, industrial, agricol, sau de păstrare, al băncilor, precum şi structura organizaţiei bancare şi raporturile dintre Stat şi Bănci, toate pot constitui obiect de largi discuţii de ordin tehnic, financiar şi economic.

Cercetând punctele slabe ale vechiului sistem, găsim în toate ţările că în afară de cauzele monetare şi ale ciclurilor economice, motivul principal al falimentelor bancare a fost inflaţia de credite şi lipsa unei administraţii mai vigilente a Băncilor.

Cele mai multe falimente bancare în ultimii 14 ani, au fost în Statele Unite, unde, în decursul anilor 1921—1933, un număr total de 11.130 de Bănci şi-au suspendat operaţiile. Băncile respective posedau depuneri în valoare de 5.201.414.000 dolari, ceeace corespunde la circa 600 miliarde Lei, adică de 30 ori cuantumul monetei în circulaţie din România.

Pentru ilustrarea situaţiei bancare dela noi, de o interesantă actualitate, este studiul publicat de Asociaţia celor 101 Bănci din Ardeal, „Solidaritatea", din care se pot extrage unele elemente defectuoase ale sistemului nostru bancar.

In Statele Unite, prin Legea bancară din 1933, se dă guvernului federal latitudinea de reglementare şi de restrângere a libertăţilor comerţului de bancă, urmărindu-se o naţionalizare aproape totală a sistemului bancar.

O mulţime de păreri şi de studii s'au publicat în ultima vreme în S. U., asupra problemelor de siguranţă, mobilitate a fondurilor,

utilitate a creditelor şi control naţional, în tot ce priveşte activitatea băncilor.

Deosebită atenţiune s'a dat tehnicei contabile, cât şi metodelor de conducere.

In această privinţă, marile Bănci americane au făcut diferite experienţe de mecanizarea contabililităţii şi de organizarea secţiei contabile.

Dar, problema principală, atât în Statele Unite cât şi la noi, gravitează în jurul capacităţei administratorilor băncii. Asociaţia Băncilor din America, preconizează obligaţia ca cei ce au o activitate bancară, să fie numai bancheri. Se cere ca activitatea bancară să fie considerată ca o profesiune distinctă, la fel ca advocatura, medicina şi ingineria. Fostul Preşedinte al Asociaţiei Băncilor din Statele-Unite, F. Sisson, criticând incapacitatea unor bancheri ce au condus cele 11 mii de bănci căzute în faliment şi ipsa de control asupra limitelor admise în a se acorda împruturi, spunea: „In multe cazuri băncile au fost conduse de foşti acrobaţi de circ, de foşti cârciumari, de pensionari retraşi la ţară, care puteau să aibă dreptul la stima tuturor în ce priveşte fosta lor profesiune, însă în niciun caz nu aveau pregătirea pentru a conduce o bancă".

In faţa desvoltării operaţiunilor bancare moderne, cari sunt atât de complicate şi din punct de vedere economico-financiar şi technic este o necesitate imperioasă... ca administraţia bancară să fie exercitată de profesionişti, întrunind următoarele calităţi obligatorii: 1). o competenţă technică: 2). o cunoaştere perfectă a... problemelor economice financiare: 3). o conştiinţă deplină a responsabilităţii...

Profesorul Weidenhammer dela Universitatea din Minnesota, a făcut în anul trecut o anchetă asupra cazurilor ce au dus la faliment un grup de 50 bănci din numitul Stat al federaţiei americane, şi a ajuns la concluzia că nu numai organele de conducere ale băncilor trebuie să fie competente, ci un deosebit rol îl are *„Corpul Inspectoratului" bancari (Banks examiners)*, instituit de autorităţi pentru a apăra patrimoniul miilor de deponenţi ce au avut încrederea ca să depună banii lor în mâinile bancherilor.

Analizând rolul „inspectorilor bancari", autorul anchetei arată cu câtă usurinţă condamnabilă au procedat unii inspectori examinatori, la băncile falite' cari spuneau în raportul lor; „Această bancă este în mâini sigure. Lichidarea împrumuturilor a făcut

progrese frumoase dela data ultimului raport". Ori, în timpul când concretizau în astfel de raporturi expertiza bancară ce o făceau, realitatea arăta că banca avea creanţe de două ori, şi mai mult, decât depozitele, iar angajamentele erau în exces faţă de depozite, cu de 3 ori capitalul băncii plus rezervele şi beneficiile neîmpărţite.

Ca normă de examinare a situaţiei unei bănci, în America există anumite standarduri. La orice deviaţie dela acest standard inspectorul bancar e dator a lua imediat măsurile necesare.

Aceste standarduri de „expertiză bancară" sunt, în linii generale, următoarele:

I. *Raportul Lichidităţii*:

Cassa şi rezerva a doua trebuie să fie cel puţin de 35 % din depozite. In compoziţia rezervei a doua intră investiţii pe termen scurt, în hârtii comerciale de valoare şi efecte publice, cari să îndeplinească condiţiile de negociere acceptabilitate şi admitere la reescont.

II. *Raportul Solvabilităţii*:

Fondurile de solvabilitate să întreacă depozitele cu cel puţin 5 %. Prin aceasta se poate face dovada că banca este capabilă să plătească toate depunerile în momentul când s'ar cere de deponenţi. De aceia se pretinde ca:

1. Valoarea imobilului băncii să nu întreacă 3 % din depozite. (In America a fost cazul când o bancă a investit în palatul ei contravaloarea la 8 milioane lei pe când întreg capitalul îi era de 7 milioane.)
2. Valoarea altor imobile să fie zero. deoarece acumularea unor astfel de bunuri constituesc fonduri îngheţate şi dovedesc incapacitatea replătirii împrumuturilor.

III. *Raportul dintre fondurile de capital şi depozite*:

Trebuie să fie de 1 la 10.

IV. *Raportul dintre Creanţele Băncii şi Depozite*:

Trebuie să fie de 60 %.

V. *Raportul dintre Imprumuturile Băncii şi Depozite*:

Trebuie să fie zero.

De normele „standard" arătate mai sus, nu a ţinut seamă conductorii băncilor falite în America, cum desigur s'a întâmpla şi în România.

Dar, deși, în Statele-Unite controlul bancar este destul de riguros, cu toate acestea „inspectorii bancari" nu și-au făcut datoria.

Explicația acestui fapt, profesorul amintit o face astfel:

a) Inspectorii bancari nu au putut descoperi defectele fundamentale în administrația băncii, deoarece pregătirea lor în direcția bancară nu era superioară aceleia a bancherilor pe care i-a examinat;

b) Chiar în cazul când inspectorii și-au dat seama de situația precară a băncii au ezitat de a pune alternativa în fata administrației, ca ori să schimbe radical politica operațiilor, sau, dacă nu, să se procedeze la închiderea instituției.

Din defectele sistemelor trecute, se pot trage câteva învățăminte, din două puncte de vedere, și anume în legătură cu:

a) Administrația bancară și

b) Controlul bancar.

A. *In Administrație* se va ține seama:

1. De capitalul minim necesar existenței, fără de care banca nu va putea să aibă succes, ci va vegeta.
2. De proporția minimă necesară între fondurile capitalului și ale depozitelor, cari să nu fie sub 10% din angajamente.
3. De minumum necesar primei rezerve, care este în funcție de circulația banilor în cassă.
4. De minimum necesar rezervei a doua care să fie cel puțin 20% din depozite.
5. De minimum necesar contului de împrumuturi, care se va dirija după gradul de mișcare a împrumuturilor.
6. De minimum necesar contului de investiții, care se va orienta după productivitatea capitalului investit în ultimii zece ani.
7. De limita sumei ce poate să fie împrumutată. dela bancă, de funcționarii și directorii băncii.
8. De necesitatea ca directorii să fie răspunzători de situația băncii.
9. De a publica trimestial situații mai sincere și detailate asupra băncii, și în așa fel ca să poată fi înțelese de public.
10. De a pretinde un minimum de experiență și educație bancară pentru funcționarii băncii, care pretențiune să echivaleze cu condițiile pe cari le prevede legea pentru contabilii experți și autorizați.

B. *In controlul bancar* se va ţine seamă:

1. Ca să se respecte conditiile speciale, locale şi economice, în legătură cu lichiditatea şi solvabilitatea.
2. Ca în cazul reducerii capitalului să se închidă banca şi să procedeze din vreme la o lichidare sau cesionare fără ca să se lase a se face angajamente neacoperibile cari ar periclita depozitele.
3. Ca să se elimineze activul dubios, imediat ce se va constata fără ca să mai aştepte realizarea speranţelor de mai bine, ale administratorilor.
4. Ca în baza dreptului pe care îl au autorităţile să se destituie din serviciu funcţionarii şi directorii bancari, contra cărora se aduce acuza că a violat dispoziţiile legilor, sau că nu posedă competinţa necesară.
5. Ca inspectorii bancari să aibă un salariu echivalent cu al funcţionarilor superiori din bancă, spre a nu fi tentaţi şi spre a le putea asigura autoritateade care au trebuinţă.
6. Ca imediat să se destitue din serviciu inspectorul care a examinat, mai pe urmă, o bancă falimentară, deoarece motivul destituirii este justificat prin faptul că nu a făcut formele necesare, la timpul oportun, ca să se remedieze situaţia sau ca autorităţile să fi lichidat ori să fi vândut banca.

Din cele arătate reese că, în Statele-Unite, oamenii competenţi se trudesc să aducă sistemului bancar inovaţiile cele mai corespunzătoare complexităţilor economice şi sociale din zilele noastre.

Numai în cazul când, prtn viitoarea lege bancară, se va institui controlul bancar oficial, şi se va ţine semă de necesitatea competinţei conducătorilor, vom putea spera să avem, un sistem bancar sănătos şi capabil de a-şi îndeplini rolul de factor al prosperităţii economice.

J. ADĂMOIU

Cui foloseşte banul pe care'l cheltuim ? Băcanului, cismarului, croitorului, librarului, tipografului, artistului, etc. care'l primesc. Dar efectul nu se opreşte acolo, el merge mai departe de acei cu care aceştia sunt în legătură ! Cine sunt ei ?

CONSIDERAȚIUNI

LA

LEGEA PENTRU UNIFICAREA ASIGURĂRILOR SOCIALE

—:-:—

I.

In cursul anului expirat o nouă legislație a asigurărilor sociale, de data aceasta unificată pentru toată țara, a venit să înlocuiască toate sistemele de asigurări existente și cari difereau după regiunea în care se aplicau.

In vechiul regat, existau corporațiile de breaslă, în Transilvania, în Bucovina, existau „Casele Cercuale" cari funcționau sub imperiul legilor țărilor în cari aceste provincii erau cuprinse.

Este vorba de „Legea pentru unificarea asigurărilor sociale" publicată în Monitorul Oficial din 8 Aprilie 1933.

Deși această lege a fost — și este încă — criticată de ambele categorii de interesați — patroni și salariați — noi credem că până la data când aceste critici vor reuși să influențeze forurile legislative și să provoace o eventuală modificare a principiilor cuprinse în ea, este interesant să arătăm colegilor noștri, concepția de la care s'a primit la legiferare, felul cum această concepție s'a cristalizat în textul legii și felul, mai ales, cum legea s'a aplicat de la Iunie 1933 până azi.

Principiul care a guvernat la concepția acestei legi, a fost acel al mutualității.

Aplicat pe o scară întinsă în toate țările unde industriile sunt foarte desvoltate, s'a putut constata că rezultatele au fost salutare și ca printr'o rațională împărțire a sarcinelor între toți salariații, prin contribuția patronilor la veniturile caselor de asigurare și prin ajutorul statului, care este ajutat la rândul său de aceste intituții de asigurare, în îndeplinirea rolului său socia de păzitor al sănătății cetățenilor, al ordinei ce se păstrează într'o societate unde cetățenii au asigurată asistența în caz de boală și de invaliditate, angrenajul complicat al vieței în stat este bine regulamentat.

Adânc cunoscător ai legislațiilor pe acest domeniu, d-l D. R. Ioanițescu, fostul Ministru al Muncii, a căutat să concentreze în

această lege tot ce a găsit bun aiurea, adăogând ceeace trebuia în cazuri speciale și caracteristice țărei noastre.

Astfel în această lege, pe lângă ajutorul medical și bănesc în caz de boală, pe lângă ajutorul în caz de invaliditate trecătoare sau permanentă, pe lângă ajutorul de lehuzie și în sfârșit pe lângă ajutorul în caz de accidente provenite din cauza sau în timpul serviciului, ajutor în caz de deces, s'a prevăzut pentru prima dată și ajutorul în cazul accidentelor asiguraților, indiferent dacă ele sunt provocate sau produse în timpul sau din cauza serviciului. Cu alte cuvinte, asiguratul este, prin legea de care ne ocupăm, asigurat contra ori cărui fel de accident și ori când se va produs în timpul cât este considerat ca asigurat în sensul legii.

Mai trebuie subliniat și capitolul privitor la înființarea pensiunilor care ridică puterea legii la rangul de ocrotitor al bătrâneților pe de o parte, iar indirect la reducererea șomajului.

Dar în afară de aceste principii sănătoase, mai trebuie recunoscut meritul legiuitorului de a fi realizat acest mare deziderat al unificării sistemului de asigurare pentru a nu pune pe salariat în situație de a se vedea lipsit de un drept în cazul în care interesele sau nevoile sale l'ar duce într'o parte sau alta a țării pe lângă posibilitatea de control a statului care va avea să-și organizeze un personal care odată pregătit va fi propriu pentru ori care parte din țară.

Autonomia acordată Caselor de Asigurare Sociale, puse însă sub controlul statului, a venit să dovedească încăodată ca acest principiul al autonomiilor nu este rău când se aplică de către organe capabile, căci este meritul legiuitorului dar și al personalului din Casele de Asigurări, de a se fi adaptat repede, bine și fără a produce stagnări sau perturburări în timpul transformărei sitemelor locale și adaptărei la exigențele legei din 1933.

II.

In Transilvania și Banat, asigurările sociale se făceau de către așa numitele „Case Cercuale". In aceste provincii, erau obligați la asigurare toți salariații, indiferent de salariul primit și de serviciul prestat, iar cotizațiile se stabileau pe baza unor calcule făcute pe baza unui salariu mediu. Cotizațiile se plăteau în proporție egală de către patron și salariat.

In vechiul regat, sub regimul Corporațiilor, erau obligați la

asigurare prin aplicarea de timbre pe așa numitele „cărțulii" timbre a căror valoare era în funcție de salariu celui asigurat. Valoarea acestor timbre se plăteau de către salariat. Patronul contribuind cu o cotă redusă în raport cu partea salariatului, în ultimul timp se întinsese asigurarea și asupra funcționarilor particulari în salariul maxim de lei 6000 lunar.

Legea pentru unificarea asigurărilor sociale aduce modificări însemnate ambelor principii ; și anume stabilește un regim uniform în sensul că, toți muncitorii manuali, calificați sau necalificați, ori care ar fi venitul lor sunt obligați la asigurarea socială ; cuprinde în asigurare obligatorie și pe funcționarii a căror salariu nu trece de Lei 6000 lunar.

Este drept ca legea, pentru a nu răpi drepturi câștigate (cum ar fi cazul funcționarilor din Banat și Transilvania care sub regimul legilor au fost asigurați) arăta modalitatea prin care acei cari au fost asigurați cel puțin un an, pot rămâne mai departe în asigurări ; dar însuși diferențirea făcută inlăuntrul clasei de funcționari și în special efectul acestei separări în viitor, pentru acei ce nu au fost încă asigurați, constitue, credem, o lacună a legii și o trecere peste principiul mutualității care trebuia respectat ca bază.

Căci, intr'adevăr, ce a putut determina stabilirea unui salariu de Lei 6000 ca maxim, pentru a da dreptul la asigurare ?

Motivul ca un salariat cu mai mult de 6000 nu mai are nevoie de asistența socială nu poate fi valabil când îl aplici la funcționari familiști, cu câte 2 sau 3 copii pentru cari un salariu mai mare de 6000 lunar nu poate reprezenta ceeace reprezintă pentru un necăsătorit un salariu de sub 6000 lei. Și, asistența socială îmbrățișând pe asigurat și familia lui, tocmai în aceste timpuri de criză când medicul și medicamentele, când ajutorul de boală, de pensie, de invaliditate sunt mai necesare ca ori când, reese mai evidentă nedreptatea făcută unei categorii de salariați pentru care principiul mutualității nu mai există.

Dacă la cele de mai sus, se adaugă și observarea că toate ajutoarele se acorda, nu pe *baza salariului real* ci pe baza unui *salariu asigurat*, credem că ar fi fost foarte simplu ca întreaga clasă a funcționarilor să fie cuprinsă în asigurare, stabilindu-se drepturile pentru un salariu care în mediu să fie de lei 6000 ca salariu asigurat, iar contribuția ca și ajutorul respectiv să fi fost calculate pe această bază.

III.

Prin art. 11 al legii de care ne ocupăm, se pune în sarcina patronului, obligația de a plăti salariatului asigurat, salariul complect pe primele 7 zile de boală.

Este drept că acest principiu exista și în Legea Contractelor de Muncă din 1929, dar nici odată nu s'a aplicat și deci nu a fost încă prilejul de a constata rezultatul aplicării în practică.

Această măsură a fost mult discutată și criticată și noi găsim aceste critice întemeiate pentru următoarele considerațiuni.

a) Asiguratul plătind în proporție egală cu patronul cotizația de asigurare de boală, se înțelege că îndată ce lucrătorul sau salariatul s'a îmbolnăvit, patronul trebue să fie exonerat de ori ce fel de obligație de plată, cu atât mai mult, cu cât, în deosebire de salariat, patronul mai plătește, în afară de jumătate de cotizație de boală, încă 2 lei pe săptămână de fiecare asigurat, pentru fondurile căminului de ucenici și încă lei 1,20% ca o contribuție suplimentară pentru alimentarea fondului de ajutoare în caz de accident sau pensie de bătrânețe sau invaliditate.

Dacă aceste sume plătite măresc contribuția patronului la dublu față de cotizația plătită de salariat, adăugându-se la aceste plăți și ale patronului și plata primelor 7 zile de boală la un procent de numai 10% din angajați, se ajunge la o proporție de 1 la 3 în defavoarea patronului.

b) Dar, în afară de acest considerent cifric, care îngreunează mult cheltuelile patronului, mai este încă un motiv care îndreptățește critica de mai sus.

Lucrătorul, la adăpostul siguranței plății primelor 7 zile de boală, este întotdeauna predispus să se îmbolnăvească. Și, curios, la o întreprindere unde am întrebuințat 2000 lucrători, am constatat prin statistica ca din cei 240 cari s'au îmbolnăvit, nici 10% nu au fost „bolnavi" decât primele 7 zile.

In momentul când știau că obligația patronului încetează și când plata ajutorului de boală trece în sarcina Casei de Asigurare Socială, care pe lângă că îl supune la îndeplinirea formelor birocrate ca cunoscute administrațiilor noastre, îi plătește abia o parte din salariul său normal și în raport cu salariul mediu asigurat.

In asemenea condițiuni, el renunță de a mai fi bolnav, își reia activitatea ca după o săptămână să reînceapă jocul.

Ușurința cu care se eliberează adeverințele cerute de lege pentru plata acestor prime 7 zile de boală, abuzul ce s'a făcut cu aceste adeverințe, au făcut ca și ce mai bună intențiune a legiuitorului să fie depășită și dintr'un drept de uz, s'a ajuns un abuz.

* * *

La începutul acestui articol am promis să mă ocup într'un capitol special de „mărul discordiei" asvârlit de această lege între Casele de Asigurare și Patroni, acesta este: „Contribuția suplimentară de 1.20 %".

Pentru a lămuri mai bine această chestiune este necesar să explicăm ce este această contribuțiune și care îi este originea.

Sub regimul legilor cari au guvernat până azi asigurările sociale până la data de 8 Aprilie 1933, existau atât în Transilvania, Basarabia cât și în Banat și în vechiul Regat, o formă de asigurare a salariaților, contra accidentelor.

In teritoriile alipite aceste asigurări se numeau chiar „asigurări contra accidentelor" și fondurile se alimentau din cotizațiile plătite de patron.

Sistemul de impunere era încadrarea fiecărei întreprindere într'o clasă de rizic din cele cuprinse din Legea Ungară din 1907 și în raport cu această încadrare se percepea un coeficient de risic aplicat asupra unei sume care reprezenta totalul zilelor lucrate de toți angajații întreprinderii, calculata ziua de lucru cu un salariu mediu (foarte redus).

Este de observat aici că întru cât în aceste ținuturi, asigurarea era obligatorie pentru toți salariații, se înțelege ca în calculul coeficentului și a clasei de risc se avea în vedere zilele lucrate de toți angajații, fără nici o restricție iar cotizația se stabilea pe baza tuturor salariilor.

In vechiul Regat, oficiul de asigurare contra accidentelor se făcea de către „Asociația Patronală" (desființată prin actuala lege) și care avea un alt sistem de impunere.

In prima linie, în deosebire de teritoriile alipite, se observa ca în asigurare neintrând decât muncitorii calificați prin corporații, cotizația de asigurare se calcula numai asupra acestor salarii iar pe de altă parte, în loc ca să se stabilească coeficientul de rizic față de un salariu mediu, el se stabilea, prin alte cote pe baza întregului salar plătit.

Legea pentru unificarea asigurărilor sociale, prin art. 48 înființează un nou sistem de cotizație pentru asigurările contra accidentelor, cotizație numită *„Contribuție suplimentară de 1.20%"*. Această contribuție este în sarcina patronului numai și ea se percepe *„asupra salariilor efectiv plătite"*.

Ce a vrut legiuitorul ?

Vruta el să înțeleagă „efectiv plătite" salariaților asigurați (așa cum se înțelegea până acum în vechiul regat) adică așa cum pretind și patronii obligați la plată, sau a vrut așa cum interpretează casele de asigurare să se înțeleagă efectiv plătite tuturor salariaților indiferent dacă sunt sau nu obligați la asigurări sociale ?

Desigur o contraversă foarte interesantă căci de felul cum ea se interpretează, fie patronii fie casele de asigurare, vor suferi pagube enorme.

Intreprinderile mări s'au sezizat de această situație și interpretand în sensul intereselor lor această dispoziție laconică au refuzat plata acestei contribuțiuni suplimentare.

Casele de asigurare de alță parte, au somat toate firmele la plata contribuției și de aici o interminabilă serie de procese ce s'au judecat și sunt încă în curs de judecare în fața Comisiunilor de pe lângă Casele de Asigurare din țară.

Intre timp, apare regulamentul legii (publicat în Mon. Of. No. 237 din 14/10/1933) care caută să repare această lacună și într'adevăr în art. 102 al zisului regulament cetim :

„Va contribui cu o cotă de 1.20% din totalul salariilor efectiv plătite, *indiferent* dacă cuantumul salariilor intra sau un în asigurare".

Text precis și categoric însă păcătuește numai prin locul unde este înserat, adică, în regulament și nu în lege.

Și după cum, textul regulamentului poate lămurit numai legea dar nu schimba și principiile legii, susțin patronii, ce acest regulament va fi anulat tocmai pe motivul ca în loc să interpreteze legea îi schimba principiul.

In general, toate consiliile de judecată în fața cărora au venit spre judecare aceste litigii, au respins motivele invocate de patronii contestatori și au statuat că regulamentul nu contrazice legea și deci trebue aplicat.

Singura, Comisia de judecată de pe lângă Casa de Asigurare Socială din Constanța a făcut opinie separată și prin hotărârea

ei No. 72 din 1933 a admis punctul de vedere al patronului contestator, anulând impunerea.

Casa de Asigurare Socială Constanța nu s'a mulțumit cu această soluție și astfel chestiunea a venit spre judecare în fața Comisiunei de judecată de pe lângă Casa Centrală a Asigurărilor Sociale din București.

In ședința sa din 7 Noembrie 1933, această comisiune sub președinția D-lui Mosgos, Consilier la Inalta Curte de Casație s'a ocupat pe larg de problema de mai sus și vom extrage atât din constatările, din considerațiunile comisiei, motivele pentru care a ajuns la deciziunea pe care o vom transcrie integral.

Din constatările comisiunei:

„Că deși este exact că personalul cu un salariu mai mare de lei 6000 lei lunar nu intră în asigurare și deși este exact *că dacă nu este risc nu poate fi asigurare și dacă nu este asigurare, nu poate fi nici primă*, **totuși** contribuția suplimentară din art. 41-43 plătite de salariați până la 5000 lei lunar și dă patronii lor în vederea unei prestațiuni ce constituesc o sarcine impusă anumitor întreprinderi pentru a alimenta fondul de accidente în vederea creerei unui venit cât mai mare."

Și mai departe:

Ca față de cele de mai sus, art. 48 din Legea p. unificarea asigurărilor sociale trebue interpretat în sensul că, cota de 1.20% ce se aplică la toate salariile plătite personalului de întreprinderile specificate astfel că art. 102 din regulamentul pentru aplicarea acestei legi, *nu* contrazice dispozițiunile art. 48 și ca atare urmează să fie aplicat".

Noi credem — ne permitem acest curaj — că între constătările de mai sus exista o contrazicere flagrantă.

Intr'adevăr, în prima parte Comisia, respectând principiul pe baza legii, mutualitatea, spune că „dacă nu este asigurare nu poate fi primă" cea ce este exact și consacrat. Drepturile incumbă datorii și datoriile dau drepturi. Dacă salariații cu peste 6000 lei lunar nu se pot bucura de drepturi de asigurare nu se poate impune plata unor prime asupra salariilor lor.

In a doua parte, motivat numai de necesitatea creerăi unor venituri mai mari, Comisiunea se depărtează de la primul punct și contrazicând prima ei constatare, ajunge la concluzia că contribuția trebue „totuși" plătită și că art. 102 din regulament nu contrazice legea.

Se înțelege ca această comisiune nefiind ultimul for de judecată, deciziunea ce transcriem va ajunge pe cale de recurs în judecacata Inaltei Curți de Casație unde se spera la o alta soluție.

Și acum :

Deciziune.

Pentru aceste motive, în virtutea Legii decide:

Admite în parte apelul făcut de Casa Centrală a Asigurărilor Sociale în contra deciziunei No. 72 din 2 Oct. 1933 a Comisiunei de Judecată de pe lângă Casa de Asigurare Constanța.

„Reformează în parte această deciziune, respinge ca nefondată contestația introdusă de intimata societate . . . . prin petiția înregistrată la No. 69 din 1933 în contra ordinului de plată No. 1159 din 1933 al Casei de Asigurare Constanța, cu privire la suma de Lei . . . . . reprezentând contribuția suplimentară de 1,20% pe lunile . . . . . care trebuia plătită de intimata *și la salariile mai mari de 6000 lei* lunar.

Confirmă decisiunea atacată de apel, în ceeace privește anularea creditului de plată No. 1159 din 1933 referitor la amenda de Lei . . . . .

Inainte de a încheia aceste note, este de observat următoarea situație :

Din textul legii de care ne ocupăm reese că există o comisiune centrală superioară pe lângă Ministerul Muncii cu atribuția de a fixa toate cotele, contribuțiile, etc. cari alimentează mijloacele de existență a Caselor de Asigurare Sociale.

Această comisiune a fixat contribuția suplimentară de 1,20% asupra salariilor efectiv plătite, în sensul deciziunei de mai sus. In cazul — în aparență fericit pentru patroni — în care Inalta Curte de Casație ar reforma această deciziune și va adopta punctul de vedere contrar, Comisiunea de mai sus, sezizată de Casele de Asigurare Sociale, constatând ca sumele rezultate din plata contribuției numai asupra salariilor plătite asiguraților (așa cum pretind patronii) nu acoperă scopul pentru care această taxă a fost creeată, va dispune desigur, mărirea ei în așa poporție încât sumele de plată să nu fie mai mici decât acele ce ar rezulta din executare decisiunei, deocamdată nereformată.

Și atunci patronii vor fi învins „în principiu" dar vor plăti în fond, furtuna petrecându-se într'un pahar de apă.

Brașov, Februarie 1934.

SAM. ZWIEBEL
Contabil-autorizat

JURISPRUDENŢE FISCALE *)

—:-:—

Cheltuieli de voiaj şi de reprezentare. — Se scad în întregime. Art. 31, al. 10, legea contribuţiunilor directe.

Pierderi la debitori. Se scad când sunt trecute prin contul de profit şi pierdere. Art. 31 legea contribuţiunilor directe, — par. 90 fost 77 din Instrucţiuni.

Din moment ce se dovedeşte că întreaga sumă trecută ca cheltueli de voiaj şi reprezentare, a fost cheltuită de directori şi procurişti în interesul strict al întreprinderii, comisiunea violează art. 31, alin. 10, dacă adaogă la beneficiul o parte din această sumă pe motiv că ar reprezenta cheltueli personale sau de agrement ale reprezentanţilor întreprinderii.

Pierderile la debitori se scad din venitul brut atunci când sunt trecute prin contul de profit şi pierdere şi se dovedeşte că creanţa este irealizabilă.

Dispoziţiunile cuprinse la adaosul par. 88 actualmente 101 alin. b, din Instrucţiuni (Monitorul Oficial No. 37/1930, după care trebue făcută dovadă că pierderile sunt definitive, se aplică numai atunci, când amortizarea se face prin rezerva specială pentru creanţe dubioase).

Având în vedere că societatea anonimă „Gatorno" a fost impusă prin procesul verbal cu No. 53/932 pentru comerţul de transporturi maritime şi fluviale pe anul 1932 la impozitele aferente beneficiul net de 1.371.250 lei, stabilit din sumele trecute ca cheltueli în registrele sale comerciale, dar nejustificate ca atare.

Că împotriva acestui proces verbal de impunere, contribuabila a făcut apel şi Comisiunea II-a de apel, prin deciziunea cu No. 111/933 atacată cu recurs, i-a admis în parte apelul, şi i-a redus venitul net la suma de 507.216 lei, menţinând în beneficiul impozabil stabilit de instanţa de impunere suma de 80.000 lei cota de 10% din cheltuelile de reprezentare în străinătate de lei 881.012, socotite ca cheltueli făcute fie pentru interesele particulare ale celor ce au voiajat, fie ca simplu agrement şi sumele de 347.375 lei amortizarea creanţei debitorului I. Ghelemon şi 600.000 lei amortizarea acţiunilor societăţii „Autotractorul", pe motiv că nu se face dovada în conformitate cu paragraful 88 litera b, alin. penultim din Intrucţiunile ministeriale că sumele sunt definitiv pierdute şi că debitorii lor nu mai au nici un activ din care să se poată îndestula:

Având în vedere că din deciziunea atacată cu recurs şi din

*) Din revista „Administraţia financiară" No. 7/933.

actele şi lucrările aflate în dosarul instanţei de fond, rezultă că contribuabila recurenţă în dovedirea motivelor de apel a înfăţişat registrele sale comerciale şi că comisiunea de apel a dispus întocmirea unei expertize contabile în determinarea benficiului impozabil:

Având în vedere că din raportul de expertiză întocmită de expertul contabil Alex. Machedon rezultă că registrele comerciale ale contribuabilei apelante sunt sincere şi regulat ţinute şi că sunt pe deplin justificate de cheltueli făcute în interesul strict al întreprinderii. cheltuelile de reprezentare în străinătate — directori şi procurişti, — de lei 801.012 în care se cuprinde şi suma de 80.000 lei cota de 10% trecută de instanţa de impunere în beneficiul impozabil ca cheltueli făcute în interesul personal a celor ce au voiajat sau ca cheltueli de agrement ale acestora:

Că deasemenea sunt amortizate prin contul de profit şi pierdere al anului 1931, suma de 347.375 lei valoarea creanţei debitorului I. Chelemon şi suma 60.000 lei, valoarea acţiunilor societăţii „Autotractor" pentru care însă nu s'a făcut îndeajuns dovada pierderei şi a insolvabilităţii debitorilor:

Având în vedere că în dovedirea pierderilor şi a insolvabilităţii debitorului I. Chelemon şi a societăţii „Autotractor", contribuabila recurentă a depus: un certificat doveditor că a protestat toate cambiile debitorului Chelemon în valoare de 347.375 lei şi două certificate doveditoare că acest debitor nu figurează înscris prin rolurile fiscale cu nici un venit impozabil, iar în ce priveşte pe societatea „Autotractor" un certificat că această societate se găseşte în concordat preventiv, oferind o cotă de 50% din valoarea creanţelor, plătibilă în rate trimestriale în timp de 2 ani şi bilanţul şi contul de profit şi pierdere al anului 1930 doveditor că în cursul anului 1930 a mai amortizat suma de 1.200 000 lei din valoarea totală a acţiunilor acestei societăţi.

Având în vedere că în conformitate cu dispoziţiile art. 31 alin. 10 din legea contribuţiunilor directe şi paragraful 87 din Instrucţiunile Ministeriale de aplicarea legii, cheltuelile de voiaj şi reprezentare în străinătate, cari intră în cadrul cheltuelilor diverse neprevăzute în mod special la alte puncte, se scad din beneficiul brut, dacă sunt făcute în interesul strict al întreprinderii:

Considerând că contribuabila recurentă dovedind că întreaga sumă de 801.912 trecută în registrele sale comerciale ca cheltueli de reprezentare în străinătate — directori şi procurişti — reprezintă o cheltuială efectivă privind strict întreprinderea. Comisiunea de apel a violat dispoziţiunile art. 31, alin. 10 din legea şi a paragrafului 87 din Instrucţiunile Ministeriale şi a săvârşit şi un exces de putere când a menţinut în beneficiul impozabil suma de 80.000 lei aleasă de instanţa de impunare ca reprezentând cheltuelile personale sau de argument ale celor ce au făcut voiajurile în

străinătate fără a arăta cari au fost elementele din cari şi-au putut forma această convingere.

Că deasemenea comisiunea de apel a violat şi dispoziţiunile art. 39, alin. 1 din legea contribuţiunilor directe şi ale art. 24 şi 25 din codul comercial şi paragraful 101 din Instrucţiunile Ministeriale de aplicarea legii contribuţiunilor directe şi a săvârşit un exces de putere când a scindat conţinutul registrelor comerciale ale contribuabilei recurente şi a menţinut în beneficiul impozabil stabilit de instanţa de impunere suma de 347.375 lei valoarea creanţei debitorului insolvabil I. Chelemon şi suma de 60.000 lei valoarea acţiunilor societăţii „Autotractorul" care nu mai reprezintă nici o valoare în activul societăţii şi au fost trecute ca pierderi, fiidcă cu actele depuse în dosarul impunerii, contribuabila recurentă a dovedit că creanţele erau nerealizabile şi că trecerea lor prin registrele sale comerciale s'a făcut numai pentru memorie, rămânând ca valoarea lor să apară ca venit atunci când se vor realiza iar că dispoziţiunile paragrafului 88, litera b, alin. penultim din Instrucţiunile Ministeriale invocate de comisiunea de apel, îşi găseşte aplicaţiunea numai în cazul când amortizarea acestor creanţe se face din fondul de rezerve făcut pentru creanţe dubioase, ceeace nu este cazul în speţă.

Că aşa fiind ambele motive de recurs sunt întemeiate şi urmează a fi admise. Admite recursul.

(Cutea de Apel Bucureşti S. II. Decizia fiscală No. IV 91/033).

Orice leu cheltuit în ţară înviorează economia ţării. Lincoln a spus: când cumpăr marfă americană, am şi marfa, am şi dolarul; când cumpăr marfă străină, am marfa, dar n'am dolarul.

---

† ION M. POSTELNICU

Colegul nostru harnicul şi distinsul expert-contabil, subdirector la Creditul judeţean şi comunal a încetat din viaţă Duminică 11 Martie 1934 în vârstă de 51 de ani.

Fost subdirector al Datoriei publice din Ministerul de finanţe, lui i se datoreşte primele încercări de introducerea contabilităţii în partidă dublă la Stat încă dela 1910.

Bun cunoscător al marei probleme de după războiu. „Datoria publică" a îndreptăţit pe mai marii lui ca să-l trimită la Londra şi Paris pentru regularea operaţiunilor cu creditorii — operaţiuni pe care le-a dus la bun sfârşit.

Amintirea spiritului lui întreprinzător şi a calităţiior lui sufleteşti cu totul deosebite, va rămâne veşnic printre noi şi o vom păstra cu sfinţenie.

RECENZII

—:—

„Contabilitatea Intreprinderilor de gaz metan" de *Prof. Andrei Gheorghiu.* Tip. „Lupta" Bucureşti. — D-l Andrei Gheorghiu a strâns într'o broşură principiile şi metodele ce a avut prilejul să le aplice în calitate de conducător al Contabilităţii Societăţii de gaz metan.

Inarmat cu bogatele cunoştiinţe teoretice ce le dă învăţământul nostru comercial şi cu o practică de mai mulţi ani în întreprinindustriale, autorul a reuşit să dea Contabilităţii unei întreprinderi cu caracter special, ce este aceea de gaz metan, o organizare raţională şi bine închegată, a cărei monografie o expune în lucrarea aceasta.

D-sa insistă încă dela începutul lucrării asupra nevoiei uniformizării metodei de înregistrare în asemenea mari întreprinderi, întocmindu-se, cu concursul specialiştilor, regulamente cu dispoziţii precise, privind nomenclatura funcţionarea şi închiderea Conturilor, sistem ce se practică şi la noi.

O altă latură a Contabilităţii cu aplicaţii la industrie este *budgetul,* care trece astfel din domeniul Contabilităţii publice şi în domeniul întерprinderilor.

D-l Gheorghiu nu se mulţumeşte numai cu expunerea necesităţii întocmirii de budgete anuale şi lunare, dar D-sa cere cu drept cuvânt ca acest act de bună gospodărie să fie înregistrat.

Inregistrarea o face, aşa cum am arătat şi noi cu alte prilejuri, prin conturi de ordine, însă d-sa preconizează metoda stornării articolului de ordine pentru creditele întrebuinţate şi pentru veniturile realizate; această înregistrare făcându-se concomitent cu înregistrarea încasărilor şi plăţilor prin conturile respective de valori, cheltueli şi venituri.

Noi am propus un sistem mai simplu şi anume trecerea budgetului într'o coloană separată, în aceleaşi conturi, unde vom înregistra operaţiile de executare a budgetului

Cu acest sistem avem una lângă alta prevederea şi executarea budgetului, deci putem cunoaşte tot aşa de uşor disponibilul de cheltueli şi veniturile de realizat, economisind deschiderea de noi conturi.

In ce priveşte înregistrările privind procesul de fabricaţie şi

urmărirea preţului de cost, observăm că autorul nu aplică metoda la care a ajuns technica contabilităţii industriale, care tinde să cuprindă în preţul de cost al produsului toate cheltuelile directe şi indirecte, aşa încât preţul de cost contabil să corespundă preţului technic, stabilit pe bază de calculaţie extra contabilă.

Astfel d- (heorghiu nu încarcă în cursul anului Fabricaţia respectiv contul „Produse" cu amortismentul şi cheltuelile de regie, conturi care rămân deschise până la sfârşitul anului, când se încheie prin Profit şi Pierdere.

Desavantajele acestei metode le arătăm în lucrarea noastră „Curs de Contabilitate cu aplicaţie specială la industrie".

Este posibil ca aceste desavantaje să nu se observe prea mult în întreprinderea de gaz metan, fabricând un produs uniform şi câteva produse secundare.

Rămâne stabilit însă că acestea sunt elemente de activ şi fac parte integrantă din preţul de cost, ceeace de altfel reese şi din monografia d-lui Gheorghiu.

Lucrarea se termină cu expunerea metodei de contabilitate Ruf cu avantajele ce le prezintă.

Autorul ne arată că a aplicat cu succes această metodă atât pe terenul practicei cât şi în predarea cursului de Contabilitate la Şcoala comercială superioară.

Lucrarea d-lui Gheorghţu constitue o preţioasă contribuţie la studiul contabilităţii aplicate şi am dori să avem prilejul să recenzăm cât mai multe studii cu acest caracter.

D-l Gr. L. Trancu Iaşi îşi expune în prefaţă aceiaşi satisfacţie, terminând cu aceste frumoase cuvinte:

„Prin elevii noştrii sfărâmăm căţuşile vieţei aşa de curte şi luăm contactul cu eternitatea".

Iată adevărata concepţie a vieţei care trebuie să fie imboldul în activitatea noastră. **Dr. V. M. Ioachim**

Spiru C. Haret şi începuturile mişcării băncilor populare. 1898-1903 de *Mircea Pienescu.* In Biblioteca Cooperaţiei seria III-a No 7. Oficiul naţional al Cooperaţiei Române. Bucureşti 1933.

O problemă care rămâne mereu de actualitate şi preocupă pe conducătorii economiei naţionale româneşti dela închegarea ei, este aceia a creditului agricol.

Una din înjghebările care tind la deslegarea acestei probleme o constitue organizaţia Băncii Populare.

Nu înțeleg însă dece Băncile populare și Cooperația în general, se socotesc ca o necesitate și ca o emanație numai a populațiunii agricole dela țară.

Aș dori ca autorul să caute în alte vlitoare lucrări să lămurească acest lucru că prin cooperație nu înseamnă numai decât activitate agricolă, și țărănească.

Cooperația este un principiu mare, care se poate aplica oriși unde și în orișice activitate, dacă există încredere, administrație competenta și cinstită, cu pretențiuni modeste.

Este impresionantă cifra de 4742 cooperative de credit cu un număr de 996 mii de membrii și un plasament de 7 miliarde 100 milioane lei cât ne arată statistica oficiului național al Cooperației Române pentru întreaga țară la data de 31 Dec. 1931. Este regretabil însă faptul că astăzi cooperația română, pornită cu atâta elan de Ion Ionescu dela Brad și susținută cu multă tărie de marele organizator Spiru Haret, lâncezește, nu atât din vitregia timpurilor, cât din nesocotința noastră de a pune stavilă cum trebue, curentului timpului.

Lucrarea D-lui Pienescu are darul să ne desvălue într'o expunere științificește alcătuită, începuturile mișcării băncilor populare cu amănunte căutate scrupulos și expuse metodic.

Dacă Spiru Haret a făcut o faptă bună că a încredințat învățătorilor îndrumarea mișcării cooperative dela sate, fiincă pe acele vremuri nu avea alte elemente destoinice, cărora să le încredințeze această înălțătoare misiune. este locul să constatăm astăzi, fără a știrbi întru nimic însemnătatea operii marelui premergător, că învățătorii și-au neglijat catedra intrând în vâltoarea afacerilor.

Astăzi, când avem elemente tinere pregătite în școlile comerciale și în școlile de cooperație, se impune ca o necesitate imperioasă porunca de a trimite pe învățător la școală și pe preot la biserică și a încredința organizarea și conducerea acestor tinere elemente, care prin pregătirea lor specială și neavând altă preocupare decât bunul mers al cooperativei, să îndrumeze aceste instituțiuni pe bază sănătoasă și trainică.

Ar fi mai bine de a se da învățătorului un lot de pământ pe care să facă o cultură rațională împreună cn elevii școalei, învățându-i nu numai carte, dar să-și administreze și gospodăria. Dar constat că m'am depărtat puțin de adevărata recenzie și mă aproprii de concluziile autorului care arată — constat ca și mine — că băncile populare nu au fost concepute ca făcând parte dintr'o

mişcare proprie, ci încadrate în complexul de măsuri cari se luau pentru ridicarea ţăranului şi aş putea adăuga, pentrucă el reprezintă circa 80% din populaţia ţării noastre. Dar problema trebue privită în întregul ei, adică *ridicarea poporului nostru sub raport cultural, material şi moral.* P. Dr. Brateş

Intreprinderile Statului, de *Dr. D. G. Mateescu.* Bucureşti, Institutul Social Român. 1933. Autorul începe prin a explica rolul întreprinderilor publice, în viaţa economică, arătând că o mare parte din economic naţională este astăzi reglementată de către Stat. sau sub controlul direct al colectivităţii.

Dar Statul este el însuşi exploatator de întreprinderi industriale, comerciale, şi de diverse servicii publice cu caracter economic.

Intreprinderile publice nu înlătură întreprinderile private, ci au delimitat un teren aparte de activitate, astfel că nu este justificată teoria că Statul nn trebue să fie comerciant şi industriaş. Din potrivă autorul arată raţiunile cari justifică creaţiunea întreprinderilor publice.

Statul nu urmăreşte câştiguri mari, ci mai ales un randament proporţional, din punct de vedere social.

D-sa arată apoi şi desavantajele întreprinderilor publice, care se conduc după norme mai rigide, neavând suficientă elasticitate de adaptare la situaţia de moment.

Dar cu toate aceste desavantaje întreprinderile publice constituesc un factor de stabilitate pentru situaţia economică, exercitând o actiune salutară asupra ansamblului vieţii sociale a colectivităţii.

Autorul păşeşte apoi la tratarea problemei întreprinderilor Statului, aruncând o privire asupra evoluţiei istorice a întreprinderilor şi avutiilor Statului: căi ferate, păduri, monopoluri, porturi şi servicii de navigaţie, întreprinderi miniere şi metalurgice, poşta telegraful şi telefonul, pescăriile, exploatările agricole şi zootechnice, conductele de petrol şi gaz metan, imprimeriile, etc. pe care le exploatează prin arendare, concesiune, regie mixtă, sau regie publică comercială.

Explică apoi fiecare din aceste feluri de exploatare, cum funcţionează şi la ce sunt aplicate, arătând avantajele şi lipsurile inerente fiecăruia, făcând şi propuneri de remediere. Intre altele propune transformarea radicaiă a technicei contabile şi adaptarea integrală a contabilităţii industriale, apoi scoaterea regiilor de

de sub regimul statutului funcţionarilor publici şi al corpurilor speciale şi întocmirea unui statut al personalului regiilor publice comerciale.

Aci este locul de a releva importanţa înfiinţărei Corpului Technic Economic, despre care am făcut propuneri în congresul licenţiaţilor Academiilor de Comerţ din Bucureşti, în Ianuarie 1930 şi în congresul Experţilor Contabili ţinut la Cernăuţi, în August 1933, care ar rezolva radical problema personalului administrativ, nu numai al întreprinderilor Statului dar şi al întreprinderilor publice cu caracter economic comercial.

Lucrarea D-lui Dr. Mateescu aruncă o lumină vie asupra acestei chestiuni, care merită toată atenţiunea atât di punctul de vedere al valorii economice, care se ridică la circa 80 miliarde lei, cât şi din punctul de vedere al valorii sociale, care este incalculabilă.

P. Drăgănescu-Brateş

Susţineţi revista prin plata promptă a abonamentelor.

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN

RADIATOARE, CAZANE DE INCĂLZIRE CENTRALA, BAI DE FONTA EMAILATA

etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE **„SOCOMET“** **BUCUREŞTI Calea Victoriei, 51**

Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor

—:-:—

Joi, 1 Martie, s'a ţinut şedinţa plenară a Consiliului Superior sub preşedinţia d-lui Decan N. Butculescu.

D-l *Dr. V. M. Ioachim*, expune demersurile făcute la Ministerul de Industrie peutru a se menţine dispoziţia din legea actuală a Camerelor de Comerţ, privind controlul financiar.

Arată că s'a obţinut o rezoluţie favorabilă pe memoriul înaintat de Corp, rămâne ca să se introducă în proect modificarea necesară!

D-l *Aurel Marinescu*, propune ca o delegaţie să se prezinte d-lui Ministru Teodorescu pentru a-i expune superioritatea controlului făcut de un organ neutru cu pregătire de specialitate.

S'a luat în discuţie proectul de lege pentru desfiinţarea regiilor autonome şi s'a hotărât şi o intervenţie pentru menţinerea dispoziţiei, care prevede obligativitatea contabilităţii în partidă dublă la Regiile autonome, mai ales că însăşi contabilitatea Statului trebue ţinută în partidă dublă după legea din 1929.

De altfel, proectul de lege prevăzând obligativitatea Bilanţului pentru fostele Regii Autonome, contabilitatea dublă este necesară.

S'a discutat anteproectul de lege pentru organizarea unei Casse de pensiuni a Corpului şi s'a hotărât ca o delegaţie să se prezinte d-lui Ministru Dr. Costinescu spre a-l ruga să depună acest anteproect. Asemenea se va interveni pe lângă deputatii şi senatorii membrii ai Corpului ca să susţină în Parlament dezideratele Corpului.

S'a luat în discuţie contestaţiile la alegeri, respingându-se contestaţia din Cernăuţi ca tardiv introdusă şi cea din Craiova ca nemotivată.

Pentru contestaţia din R. Sărat se va cere lămuriri.

S'a luat cunoştiinţă de delegarea în Consiliul Superior a d-lor A. Marinescu, D. P. Niculescu Ritz, Prof. N. Penescu Senator şi N. Arghir din partea Secţiei Ilfov.

Colegi Contabili, găsiţi masă bună, cu preţul convenabil la colegul d-vs. Rudolf Heggi Str. Câmpineanu 47. Cişmigiu.

REVISTA REVISTELOR

—:-:—

Primim la Redacția revistei următoarele broșuri, ziare, publicații etc.

In limba română:

A. L. A. C. I. No. 11—12. Număr festiv consacrat celor 20 ani de activitate ai Academiei de înalte Studii Comerciale și Industriale din București. Articole de d-nii Victor Slăvescu. Ministru de Finanțe, I. Răducanu, G. Tsacă, V. Ionescu, Cezar Miron.

Fierul No. 2. Ianuarie 1934.

Analele Economice și Statistice. No. 10-12. Octombrie-Decembrie 1934. D-nii Ing. Vasilescu Karpen. Dr. Const. Bungețeanu, Dr. Al. Halunga semnează cu competința cunoscută interesante articole.

Buletinul Institutului Economic Românesc. Oct.-Decembrie. Publicație care la fel ca și instituția ce o reprezintă se dovedești din ce în ce mai necesară vieții noastre economice.

Ziarul *Oltenia economică* cu ocazia împlinirii unui an de existență a scos No. său de Ianuarie într'un cadru festiv amintind tuturor prin formatul și condițiunele technice de tipar, apariția numerilor festive ale marilor cotidiene.

Revista de turism „Voiaj" No. 7 Martie 1934 Extragem din cuprins: Note de drum de Tudor Arghezi, iarna Turistică de Al. Bădăuță, Cu plutele pe Valea Bistriței de Vasile A. Marinescu.

Această problemă a turismului de mare rendement economic, au în revista „Voiaj" cel mai bun mijloc de propagare a ideii și oferim tuturor să-și cunoască țara.

Curierul Financiar No. 1 Ianuarie 1934. Una din cele mai bune reviste financiare românești. Articole semnate de Dim. R. Alexandru Dr. I. Th. Nicolau, Gh. Huber, I. N. Stan etc.

Curierul Judiciar No. 4, 5, 6, 7, 8, Ianuarie-Februarie 1934.

Farul Căminului: No. 9. Februarie 1934

Buletinul Institutului Românesc de organizare științifică a muncii: Noembrie-Decembrie.— Un interesant articol semnat I. A. Gheorghiu. „Controlul cheltuelelor în Intreprinderile Industriale ca aplicație pentru exploatările miniere"

Vitrina Librăriei

A apărut: Camerele de Muncă de D-l G. Mărcuș cu o prefață de d-l D. R. Ioanițescu. O broșură de 24 pagini utilă tuturor celor ce se ocupă îndeaproape de această veșnică proplemă socială de ajutorare a muncitorului.

Asanarea datoriilor. de Alex. Botez. O nouă contribuție în acest domeniu, al achitării datoriilor, problemă ce pe zi ce

nu intră într'o pază mai acută, îngreuind mereu viaţa noastră economică şi financiară.

Capitalul naţional din Ardeal şi problema Conversiunei de I. Olteanu.

Reglementarea raporturilor dintre creditori şi debitori şi refacerea băncilor. de Iosif Goia.

In limba germană:

Wirstchftsdhienst. No. 5, 6, 7, 8. Februarie 1934. Omul şi Maşina, Mauchoukuv, etc. articole din sumar.

In limba engleză:

The certified public accountant. Februarie 1934. No. 2.
The accountants' journal. Februarie 1934.
The incorporated accountants 'journal. Februarie 1934.

In limba română:

Observatorul social-economic. No. 3, 4. Iulie-Decembrie. Cluj. O revistă pe care nu am văzut-o de multă vreme. Articole foarte interesante semnate de autorii şi reprezentanţii culturii româneşti cei mai autorizaţi din Ardeal.

A. L. A. C. I. No. 1. Ianuarie 1934. Din cuprins: Capitalul la răscruce de I. Ivănescu şi Evoluţia ştiinţei economice de Martin Veuş-Popa.

Revista România Industrială. No. 735 şi 836. Ianuarie-Februarie.

Jurisprudenţa Română, Profit şi Pierdere, Carpaţii, Albania Nouă, Oraşul, Cuvânt Moldovenesc, Buletinul Camerei de Comerţ şi Industrie Caracal şi Ploeşti, Buletinul, Revista Economie (Sibiu), Jurisprudenţa financiară, Oltenia economică.

In limba franceză:

H. E. C. No. 2. Februarie 1934. Paris.
E. S. C. Februarie 1934. Paris.
Bulletin de l'association des anciens élèves de l'école supérieure de commerce de Genève. Ianuarie-Februarie 1934.
Bulletin de l'enseignement technique de Hainaut. Februarie-Marie. No. 2 şi 3. Bruxelles.
Le Comptable. No. 2. Februarie 1934. Bruxelles.

In limba italiană:

Revista Italiana di ragioneria. No. 2. Februarie 1934. Roma. Un interesant articol semnat de prof. Ubaldo Tórlai cu privire la organizarea clasei contabile.
Révista di finanze moderne. No. 1. Ianuarie 1934. Milano.
Il Bollenttino del Contribuente.

In limba spaniolă:

Revista pericial mercantil şi Espana pericial mercantil Revista Brasileira de contabilidad.

Cercul de studii profesionale al secţiunei Corpului Contabililor Covurlui

—:-:—

Secţiunea Galaţi a Corpului nostru, a organizat încă din luna Decembrie 1933 un Cerc Profesional, care a şi ţinut în acea lună mai multe şedinţe în cari s'a analizat în contradictoriu, techuica contului **„Cheltueli generale"**.

In ziua de 6 Martie a. c. şedinţele acestui Cerc au fost redeschise, continuându-se desbaterile tot în jurul contului **„Cheltueli generale"** şi viitoarele şedinţe vor avea loc în fiecare Marţi seara în localul Şcoalelor Comerciale.

Şedinţa a fost deschisă de Domnul A. V. Theodorescu, Vice-Preşedinte, care aduce la cunoştinţă, hotărârea Consiliului de a continua activitatea Cercului Profesional, dând cuvântul Domnului Dr. Petru Drăgănescu-Brateş, Preşedintele Secţiunei Galaţi.

D-l Preşedinte scoate în relief necesitatea contabilităţei în afaceri. Din acest punct de vedere există multe abateri mai ales la întreprinedri comerciale mici. Justiţia aşteaptă un ajutor eficace de la experţii contabili, care sunt chemaţi să lămurească pe magistraţi la procese, când este vorba de aranjarea socotelilor. Contabilitatea trebue condusă pe baze ştiinţifice. Face o comparaţie între bilanţul fiscal şi cel comercial.

Domnul Nathan Schwartz, relevă faptul că contabilul de multe ori lucrează din ordin şi fără a putea aplica cunoştinţele sale de specialitate în materie. Deasemeni arată că la cele mai multe întreprinderi, rolul contabilului este auxiliar şi el este ignorat afară de cazurile când survine nevoia unui concordat sau a falimentului. Face apel la organele de Administraţie a Corpului, pentru cât mai urgenta modificare a legei.

Domnul Profesor I. G. Munteanu, exprimă mulţumirile D-sale, pentru iniţiativa Secţiunei, arătând că datorită crizei economice care predomină sunt printre şomeurii intelectuali mulţi contabili şi îndeamnă la unire pentru ca lupta pentru remedierea răului să fie dusă în grupe ceia ce asigură un succes mai apropiat.

Evidenţiază apoi munca depusă în învăţământul Comercial timp de peste 20 ani pentru ca contabilul să poată căpăta importanţa de care se bucură azi.

Recomandă cultivarea profesională, continuu, cerând ca Cercul

nostru să fie cât mai frequentat de membrii Corpului, demonstrând necesitatea acestei cultivări pentru a putea răzbate în viață.

Domnia Sa pune în discuție formarea prețurilor ca un element de prim ordin.

Domnul Ioan I. Popovici, expert contabil, intrând în discuțiunea subiectului propus arată că contul Cheltuelilor Generale reclamă a fi trecut în registrele de contabilitate cu cât mai multe detalii, întrucât fiscul are ca principiu de a nu admite la scădere cheltuelile insuficient justificate.

Diverse Speze, lacuna contului Cheltueli Generale, spune D-sa, trebuesc înregistrate numai pe bază de acte justificative, pe cari contabilul este dator să le întocmească cerând în acelaș timp comerciantului să respecte sinceritatea înregistrărilor.

Iau cuvântul numeroși colegi, contribuind ca discuțiunile să fie foarte animate.

Domnul Pavel Ivanov, întreabă dacă cheltuelile personale pot fi trecute în ansamblul cheltuelilor generale.

Domnul I. Popovici răspunde că ori cum ar fi trecute cheltuelile personale, nu importă titulatura contului, fiscul nu le admite la scădere și arată că dacă un comerciant are surse particulare de venit, poate să se întrețină în afară de comerțul său.

Pentru încheiere, Domnul Dr. Petru Drăgănescu Brateș propune ca contabilul în chiar cursul anului, în conformitate cu art. 31 L. C. D. să desfacă cheltuelile generale în maestru în două coloane, una admisă de fisc la scădere, cealaltă pentru evidența cheltuelilor neadmise la scădere.

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. - Transmisiuni Moderne. - Injectoare de ars Păcură. Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare depozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru No. 3
Motoare „DEUTZ", Mașini-Unelte, Scule, Pompe etc.

Adunarea generală a Corpului contabililor Prahoveni

Adunarea generală ordinară a membrilor „Corpului de Contabil autorizaţi şi experţi contabili", secţia Prahova, s'a ţinut anul acesta în localul Camerei de comerţ şi industrie.

Şedinţa a fost prezidată de d. Toma Voiculescu,

„Adunarea a aprobat darea de seamă a consiliului de administraţie şi raportul cenzorilor dând descărcare consiliului de gestiunea sa pe anul 1933 şi aprobă bugetul pe anul 1934.

S'a procedat apoi la alegerea noului consiliu şi a comisiunei de cenzori. Alegerea a fost prezidată de d. Tulius Goruneanu, preşedintele tribunalului, secţia comercială.

Fiind o singură listă au fost proclamaţi aleşi în consiliu d-nii: Toma Voiculescu, Stelian C. Popina, Petre Ştefănescu, Nicolae Dimitrie Bercu. I. A. Selagean, Nicu Cristescu, Nicolae Marcian şi Aurel Marinescu, şi în comisiunea cenzorilor d-nii: Petre Mircescu, Const. Damaschin, Th. Georgescu, N. Şerbănescu şi Al. Simionescu.

Declarând aleşi pe nouii membrii ai consiliului de adminstraţie, d, preşedinte al tribunalului Prahova, secţia comercială, Tulius Goruneanu, a pronunţat o cuvântare din care extragem următoarele;

„Felicit pe membrii corpului că au căzut de acord în privinţa fixării candidaturilor, desemnând persoanele cari au fost alese. O alegere de pe mai multe liste provoacă în mod fatal animozităţi şi lasă o dâră de nemulţumiri. In sânul corpului contabililor, de peste patru ani de când sunt preşedinte al tribunalului comercial şi al diferitelor comisiuni, am cunoscut numeroşi membrii pe care i-am apreciat ca excelenţi profesionişti şi oameni de o deosebită probitate.

Intre ştinţă şi conştiinţă între pricepere şi onestitate s'a situat activitatea contabililor prahoveni, în ultimi ani şi de aceea le exprim omagiile mele.

Ei au înţeles că atunci când au fost chemaţi să efectueze o expertiză şi au acceptat să primească un onorariu pentru munca depusă, au rămas experţii justiţiei iar nu ai părţilor litigante.

In conflictele tot mai variate dintre oameni, rolul Judecăto-

rului devine din ce în ce mai greu din cauza multiciplității și specialității problemelor ce are de rezolvat și atunci desigur intervine rolul profesionistului, al Contabilului expert, „cm potrivit la loc potrivit", — precum spune dictonul englez — la care recurge magistratul, în darea soluțiilor.

Importanța contabilității în afacerile comerciale și fiscale sporește din ce în ce mai mult și cu aceasta și al persoanei care e chemată să puie ordine în cifre.

Experții contabili sunt nu numai auxiliarii justiției ci și colaboratorii săi prețioși. Ei sunt după expresia doctrinei penale „complici necesari" în sensul că o hotărâre judecătorească bună, întemeiată pe o expertiză, atrage lauda și pentru magistrat și pentru expert și tot astfel una rea, resfrânge blamul împotriva amândurora.

Contabili prahoveni au norocul de a avea în fruntea lor pe d. prof. Toma Voiculescu, un om de o deosebită probitate, un excelent coleg și un profesionist de o remarcabilă valoare, autor al mai multor tratate de contabilitate.

Ultimul său volum cu privire la „Principii de contabilitate, bilanțul fiscal și expertize contabile", volum care se află încă în manuscris și a fost conceput și scris sub sugestiunea și după îndemnul modestei mele persoane se adresează în special magistraților, avocați și funcționarilor fiscali. Toți aceștia, — trebue să mărturisim sincer, judecă, pledează și impun după registrele comerciale cari, cuprind conturi contabile, dar fără să cunoască cele mai adesea ori contabilitatea. Vorba... epigramei lui Voltaire:

„Vezi aprod, de fă tăcere.
„Nu putem ca să vorbim.
„Judecărăm opt procese,
„Fara sa le auzim...

Asistența a aplaudat călduros cuvântarea d-lui președinte Tulius Goruneanu.

D-l. prof. Toma Voiculescu, mulțumește d-lui T. Goruneanu, atât în numele său cât și al corpului, pentru elogiile aduse și îl roagă să dea dispoziția ca și pe viitor să se respecte legea de organizare a corpului cu privire la viza de fine de an a registrelor comerciale.

Dela Corpul Contabililor Secțiunea Ilfov

—:-:—

Joi 3 Martie a. c. a avut loc ședința Consiliului de administrație a Corpului Contabililor, secțiunea Ilfov, prezidată de d-l Aureliu Marinescu, președintele secțiunei, asistat de d-l N. Caraianu secretar.

D-l președinte Aureliu Marinescu, face o comunicare relativ la proiectul de lege al Camerilor de comerț, proiect după care gestiunea acestora nu va mai fi verificată de un consiliu de censori experți-contabili, ci de alte organe administrative.

D-sa propune și consiliul hotărăște ca de acord cu consiliul superior să se facă intervențiuni pentru ca experții-contabili să fie acei cari să verifice, ca și în trecut, gestiunea Camerilor de comerț.

D-l Lazăr Luceanu cere ca și contabilii-autorizați să aibă acest drept de a verifica.

Pentru coordonarea activității Corpului d-l președinte A. Marinescu propune și consiliul aprobă a se face intervențiuni pe lângă toate asociațiunile componente ca acestea să colaboreze în ceeace privește doleanțele profesiunei contabile numai prin organizația oficială a Corpului.

In felul acesta stăruințele fiind unite și rezultatele nu vor întârzia să fie favorabile.

Consiliul se ocupă apoi de chestiunea persoanelor cari exercită profesiunea de contabil, fără a fi înscrise în Corp. Multe instituțiuni publice și particulare având în fruntea serviciilor de contabilitate asemenea persoane.

Se decide a se face intervențiuni pe lângă aceste instituțiuni, explicându-se cerințele legei Corpului contabililor.

Consiliul ia în discuțiune apoi chestiunea noilor legiuiri cu caracter fiscal.

Iau parte la discuțiune d-nii: Alex. Botez, vice-președintele secției; d-nii Al. St. Bărbulescu, Prof. Cesar Miron, N. Caraianu, Ștefan Georgescu, etc.

Chestiunea va fi desbătută pe larg într'o ședință viitoare.

După ce se rezolvă chestiuni la ordinea zilei, consiliul procedează la instalarea Casei de asistență a secțiunei Ilfov, constituită la 19 Februarie 1934.

D-l președinte Marinescu în câteva cuvinte arată noului consiliu opera ce are de îndeplinit în ajutorarea membrilor Corpului. Mai vorbește d-l Al. Botez care arată cele înfăptuite până acum și cele ce mai rămân a fi făcute.

Din partea noului consiliu răspunde d-l Jean Pavelescu, vice-președintele Casei de asistență, mulțumind pentru alegere și arătând că va depune toată stăruința pentru binele și progresul Casei de asistență.

COLEGIALE

—:-:—

Din activitatea Secțiunilor

✉ *Secția Tulcea* de sub conducerea d-lui **Petre Penescu**, secretarul Camerei de Comerț, a publicat o interesantă dare de seamă asupra secțiunei împreună cu memoriul ce l'a întocmit, privind modificarea Codului de comerț.

Adunarea a aprobat să se cumpere cărți pentru bibliotecă de lei 7.000

✉ *Secția Ploești* a hotărât să publice un anuar cuprinzând activitatea secțiunei dela înființare și până azi.

✉ *Secția Galați* a organizat anul trecut o excursie pe Dunăre, care a produs un excedent de lei 10.804 ce s'a adăugat fa fondul pentru cumpărarea unui imobil.

✉ D-l **Eugen Beșa** director la industria sârmei din Cluj și vicepreședintele secțiunei Cluj, a fost ales președinte al Camerei de comerț și industrie din Cluj.

✉ La alegerea noilor membri în consiliul de administrație și cenzori ai Corpului contabililor autorizați și experți-contabili secțiunea Timișoara au fost aleși pe termen de 2 ani.

Președinte d l N. Petculescu, expert-contabil; Vice-președinte d-l R. Cărăbaș, expert-contabil; Secretar d-l Ioan Melei, expert-contabil; Casier d-l Aurel Ionescu, expert-contabil.

Membrii în consiliul de administrație: D-l Ioan Teodorovici, expert-contabil; Ioan Constantinovici, expert-contabil; D-l dr. Iulian Potra, expert-contabil; D-l Ditrich Emil, contabil-autorizat; D-l Gheorghe-Stinghe, expert-contabil.

Membrii în consiliul de cenzori: D-l Traian-Marcu, expert-contabil; D-l Iritz Maurițiu, expert-contabil; Pavel Bojin, expert-contabil; Ioan Schmaler, contabil-autorizat.

CERERI DE INSCRIERE

—:-:—

In corpul contabililor autorizați și experți contabili

Secția Călărași-Ialomița: Emil D. Oprescu, contabil stagiar.

Secția Craiova: G. S. Munteanu, Ștefan Nicolaescu, N. Saramet, Haimovici A. Marcu, Gh. Tănăsescu.

Sectia Deva: Francisc Janki, Popovici Zeno, Incican Vasile, Jeszenski Uictor, Rațiu Aurel.

Secția Galați: Luca Lucian, Dumitru Fințescu, Gheorghe Nedelcu'

Secția Ilfov: Dumitru A. Dumitru, Gheorghiu Valeriu, Ilie I. Marin, Nicolae Munteanu, Klang Alfred, Garabet Gheșișian, Mihăilescu S. Mircea, Muscalagiu Nicolae, Zelida Sarf, Iționovici . Victor, Petculescu Theodor, N. I. Steinberg, Rozia Stern, Dutchievici M. Ion' Herșcovici Leib, Romulus Alexandru, Bădulescu N. Pascal, Fischman Lupu, C-tin. I. Darabăt, Anton Daja Nic. Boilescu.

Secția Râmnicul Vâlcea: Ionescu P. Alexandru, Stoenescu Nicolae.

Secția Satu-Mare: Dr. Markovitz Francisc, stagiar, Nicoară , autorizați.

Secția Tecuci: George Stratuleț, Moise Adler și Roza Singer, autorizați.

Secția Trei-Scaune: Stănescu Dumitru, Stan Alexandru, Andreeff Victor, contabili autorizați, Cserey Zoltan, stagiar.

Promovare. — *Secția Deva*: Gh. Suciu din Huniedoara a trecut dela gradul de contabil stagiar la gradul de contabil autorizat.

Ștergeri și suspendați din corp:

Ștergeri.— *Secția Deva*: Au fost șterși din Corp următorii: Zweig Ștefan, expert, Brangu Nicolae autorizat.

Suspendări.— Au fost suspendați din Corp, pe timp de 2 ani, pentru neplata cotizațiilor la timp, următorii:

Mesco Ioan din Hațeg și Vlad Simion din Cluj, experți, Oniu Aurel din Gherla, Felter Maurițiu-Hațeg, Petrovici Corional București. Rusimsky Eduard-București, Szolosy I. Dr. Cluj, Stern Eqmund-Hațeg, Traușan Traian-Turda jud. Huniedoara, autorizați Solymoși Andrei și Weisshau Ladislau, stagiari.

POȘTA REDACȚIEI

D-lui A. Lebeanu, Roman. Ca urmare la articolul D-vs. pe care nu l-am publicat din lipsă de spațiu vă răspundem că: Consiliul superior a intervenit la Ministerul de Finanțe în acest sens și s'au și dat ordin Ad-țiilor financiare ce să negustorii țin registrele prevăzute de codul d rec operațiunile în ele,

ABONAMENTE

In cursul lunilor 15 Februarie — 15 Martie 1934, am primit următoarele sume:

Incasate prin încasatorii noştri sau cu mandate poştale:

Braşov: Iuliu Dickmann 1934, 160; Sofia Liţă 1934, 160.

Cernăuţi: Prof. Osias Gothe 1932—33, 320; Corpul Contabililor Autorizaţi şi Experţi Contabili 1934, 200; Feingold Abraham 1934, 200; Bercovici Bercu 1934, 200; Chapira Carol 1934, 200; Tarangul Enric 1934, 200; Brecher Josef 1934, 200; Binderer Siegmund 1934, 200; Weibel Karl Ludwig 1934, 200; Mehler Phöbus 1934, 200; Briner Moses 1934, 200; Schärf Isak 1934, 200; Bontus Minodora 1934, 200; Steinholz Elias 1934, 200; Beer Jacov 1934, 200; Dr. Hauslich Samuil 1934, 200; Buxbaum Berthold 1934, 200.

Comăneşti: Frumosu-Nicolae 1933, 160.

Craiova: Ştefan I. Antonescu 1934, 200.

Câmpulung (Muşcel): I. Ceauşescu 1933, 160; Em. Isbăşescu 1934, 200; A. Dancovici 1934, 200; Manole Nicol 1933, 200; I. I. Moicanu 1934, 200; C. Voicescu 1234, 200; C. If. Răcaru 934, 200; I. M. Dinică 1934, 200; A. I. Boboc 1934, 200; Răcaru I. Gh. 1934, 200; Soc. Coop. „Râul Târgului" 1933, 200.

Dej: Gabriel Mathe 1934, 200.

Diciosânmartin: Corpul Contabililor Autorizaţi şi Experţi Contabili 1933, 200.

Focşani: I. Lupescu 1933, 100; I. Seifert 1933, 200.

Făgăraşi: George Frâncu 1933, 200.

Fălticeni: Ion S. Gheorghe 1933, 200.

Galaţi: Carol Tetic 1934, 160.

Găeşti: Mihăilescu Ion 1934, 160.

Iaşi: Prof. L. Ghiorghiu 1934, 200; A. Weissman 1933, 200; Wachtel Lupu 1933, 200; C. Motaş 1934, 200; H. Rotenberg 1934, 200; Goldstein I. S. 1934, 200; C. Ciobanu 1934, 200; Peritz Lupu 1934, 200; Boghen Jacob 1934, 200; Volusievici Sergiu 1934, 200.

Jimbolia: Iacob Sterz 1931—33, 354.

Lugoj: Iuliu Gubariu 1934, 200.

Mediaş: Vasile Popescu 1934, 160.

Piteşti: Gh. I. Niţulescu 1934, 160; Pavel S. Dumitrescu 1934, 200.

Oraviţa: Corpul Contabililor 1934, 200.

Slatina: Grigore Păucescu 1933—34, 320.

Storojeneţ: Karl Stechlich 1934, 160.

Saliste-Sibiu: Dordea Valeriu 1933—34, 400.

T.-Măgurele: Iosif Littman 1934, 200.

Varşovia (Polonia): Victor Patay 1928—29, 200. şi 220 pe 1934.

Prin intermediul Secțiilor Corpului de Contabili Autorizați și Experți-Contabili sau încasatorii noștri:

Alba-Iulia: A. Schemmel 1932, 160; Rudolf Zeitler 1933, 160; Helmut Zeitler 1934, 160; Camera de Comerț și Industrie 1934, 160; Corpul Contabililor 1934, 160.

Brașov: Baboie Ioan 1933, 200; Dr. Eugen Schaschitzy 1933—34, 400; Schiel Waldemar 1934, 200; Riemesch Alfred 1934, 200; Roll Julius 1934, 200; Platz Alfred 1934, 200; Zeides Julius 1934, 200; Filip Popescu 1934, 200; R. Mărcuș 1933, 200; Gerhard Moress 1933, 200; George D. Juga 1934, 200; Simeon Felten 1934, 200; Oberth Richard 1934, 200; Hâncu Toma 1924, 200; Mastora Nicolae 1934, 200; Wachner Henrich 1933, 200; Bruss Gheorghe 1933, 200; Galter Bartolomeu 1923, 200; Heidel M. Ludovic 1933, 200; Witting Richard 1933, 200; Herman Margareth 1933, 200; Fabricius Karl 1933, 200; Popovici George 1933, 200; Gross Frederich 1933, 200; Corpul Contabililor 1934, 200; Adalbut Herz 1934, 200.

Cluj: Coltea Alexandru 1933, 200; Bernat Kelemen 1933, 200; Erdei Eugen 1933, 200; Szentkiralyi Samoil 1933, 200 Babeși Ioan 1933, 200; Weisz Alexandru 1933, 200; Fernez Ignatie 1933, 200; Boskovitz Emeric 1933, 200; Konez Ernest 1933, 200; Zoltan Eugen 1933, 200; Abraham Iosif 1933, 200; Klein Eugen II. 1933, 200; Hermann Samoil 1933, 200; Czitrom Oscar 1933, 200; Holunzer Berta 1933, 200; Enghiurliu Irma 1933, 200; Zudor Ioan 1933, 200; Popon Nicolae 1933, 200; Bisothka Bela 1933, 200; Buzesko Iuliu 1933, 200; Cappellaro Artur Peris 1933, 200; Farkas Francisc 1933, 200; Petrovay Tiberiu 1933, 200; Levi Francisc 1933, 200; Dux Emanoil 1933, 200; Gegyesi Ladislau 1933, 200; Gyarmaty Arpad 1933, 200; Enghiuliu Sebastian 1933, 200; Loebel Enric 1933, 200; Fischer Coloman 1933, 200; Réthy Francisc 1933 200; Szabe Edmund 1933, 200; Reinhertz Samoil 1933, 200; Parsch Francisc 1933, 200; Grois Iolan 1933, 200; Gaspar Ernest 1933, 200; Miron Traian 1933, 200; Benkoe Rudolf 1933, 200; Gurizzatti Ervin 1933, 200; David Mihai 1933, 200; Moldovan Carol 1933, 200; Kertesz Izrael 1933, 200; Pop D. Grigore 1933, 200; Comșa Mihai 1933, 200; Popa Laurențiu 1933, 200; Foeszeghi Géza 1933, 200; Fazakas Dionisie 1933, 200; Branu Mauriciu 1933, 200; Stephani Otto 1933, 200; Schaechter Andor 1933, 200; Gherman Laurean 1933, 200; Drecin Dumitru 1933, 200; Gociman Aurel 1933, 200; Turcu Victor 1933, 200; Mazzuchi Augustin 1933, 200; Birtolon Emil 1933, 200; Weinberger Enric 1933, 200; Patachi Nicolae 1933, 200; Gere Bèla 1933, 200; Berke Petre 1931—32, 400; Vescan Teofil 1932, 200; Sonea Leonida 1932, 200; Stnrk Mauriciu 1932, 200; Gombos Traian Abrud 1932, 200; Mozes Herman 1932, 200; Industia Sârmei

1933, 500; Banca de Agricultură 1933, 500; Banca Centrală 1933, 500; Cartea Românească 1933, 300; Falk Dezideriu 1933, 200.

Giurgiu: Theodor Brăgaru 1931, 140, 1932, 60; Emanoil Manicatide 1932, 160, 1933, 40; Constantin Tăutu 1931, 140, 1932 60; Anastasie Ghițescu 1931, 100; Florea Manicatide 1932, 160, 1933, 40; Stelian Marinescu 1931, 140, 1932, 60; Mihail P. Georgescu 1932, 160, 1933, 40; Anastasie Ghițescu 1932, 100; Stelian Marinescu 1932, 100, 1933, 100; Roșu S. Petre 1932, 160, 1933, 40; Marin St. Dumitrescu 1934, 200; Marin Frâncu 1932, 160, 1933, 40; Vasile Buzagiu 1931, 100, 1932, 100; Pandele Manolescu 1931, 140, 1932, 60; E. Weisman 1933, 200.

Roman: Chr. Ștefănescu 1933, 160; Alexandru Floareș 1933, 160; Contantin I. Botez 1933, 160; Cezar Bălan 1933, 160; Const. Bontaș 1933, 200; Octav Petrov 1933, 200; Dumitru Jâtăruc 1933, 200; Corpul Contabililor 1933, 200.

Satu-Mare: Hirsch Melchior 1932, 200; Vosan Aurel 1933—34, 400; Nicoară Ilie 1933—34, 400; Kepes Eugen 1933, 200; Grecu Ioan 1933, 200; Franco Ioan 1833, 200; Orboc Coloman 1933, 200; Dr. Pop Octavian 1933, 200; Casa noastră s. a. 1933, 500.

Sibiu: Andrei Gușu 1831, 200; Wilhelm Schiesser 1931—3 1933, 600; Abraham Francisc 1931-32-33-34, 800; Gustav Gallner 1934, 200; Gheorghe Limpede 1934, 100;

Turda: Triff Iacob 1933, 200; Hulea Enea 1933, 200: Baciu Ioan 1933, 200; Boros Emil 1933, 200; Todea Nicolae 1933, 200; Josof Victor 1933, 200; Ceclan Grigore 1933, 200; Radu I. Miu 1934, 160; Weinstein Ferd. 1934, 160.

București:

Petre Antonescu 1934, 100; Ad-tia Dom. Princ. Brîncoveanu 1934, 200; Ion Adămoiu 1934, 1/2100; Agricola Foncieră 1933, 1/2250; Gh. Angelescu 1934, 200; S. Brociner 1934, 200; M. Brândus 1934, 200; Iosef Braun 1934, 160; Berthold Adler 1934, 160; Al. Becator 1934, 200; Brosiu Valeriu 1934, 1/2 100; Casa Grădinilor 1934, 500; Lucaci Constantinescu 1934, 200; Barzon Constantinescu 1934, 200; E. Cohen 1934, 200; Dem. Constantinescu 1934, 200; M. M. Constantinescu 1934, 200; Lazăr Cristescu 1934, 200; Eugen Carpen 1933, 200; Cuta Aurel 1934, 160; Gh. Chilom 1934, 200; Victor Cosmescu 1934, 200; Cristea Zamfir 1934, 200; Ștefan Dinescu 1934, 200; Adolf Davidovici 1933, 80, 1934, 80; C-tin Dumitrescu 1934, 160; C-tin Dumitrescu 1934, 200; Eremia Gh. Ștefan 1933, 160; Oscar Elefant 1934, 200; C-tin Fotescu 1934, 200; Filipov Ioan 1934, 1/2100; Mih. Fayer 1934, 200; Jean Feldman 1934, 200; C-tin Focșeneanu 1934, 200; Alex. Fucht 1934, 200; Zoltan Fenyweis 1934, 200; Georgescu Filip 1934, 200; Prof. Ioan Georgescu 1934, 200; D-tru T. Georgescu 1933, 160; T. Guilmain 1934, 200; George Georgescu 1934, 200; Mally Grigoriu 1934, 160; I. Gogonea 1934, 200; Gh. Ghindă 1932—33, 320; Gh. C. Gardo

1934, 160; Iancu Ghitnic 1934, 160; S. Goldstein 1934, 200; Arnol Gonzalbach 1934, 200; A. Georgescu 1933, 150; Humulescu Hugo 1933, 200; Emil Hagiopol 1934, 160; D. Iliescu 1934, 200; Haim D. Iosef 1934, 200; St. Iosifescu 1934, 200; Florea Ionescu 1934, 200; G. D. Ionescu 1932, 160; Matilda Kestler 1934, 200; Edmund Lobl 1934, 200; D-tru Lăzărescu 1934, 200; Alex. Lupu 1934, 200; Otto Lauterer 1934, 200; Nic. Lăzărescu 1934, 200; Petre F. Marinescu 1934, 1/2100; I. Miron 1934, 200; Murgulescu N. 1933—34, 400; Mihăilescu Petre 1934, 200; Ilie T. Marinescu 1933, 1/2100; Csergoe Mauricțiu 1934, 200; Petre B. Marinescu 1934, 160; Mănescu Nicolae 1933, 160; Apostol Marinescu 1934, 200; Rudolf Novac 1934, 160; C. Naumescu 1934, 200; Neiger Ostar 1934, 200; Em. Nathansohn 1934, 200; Oscar Papadumitru 1934, 200; Sterie Paraschivescu 1933—34, 400; Nic. Papudot 1934, 200; Ludvig Pahler 1934, 160; Jean Protopopescu 1934, 200; Gh. Popovici 1934, 1/2100; C-tin Gh. Păunescu 1934, 200; P. Petricu 1934, 200; B. Pawlosky 1934, 1/2100; Stefan A. Popescu 1934, 200; Traian Popescu 1934, 200; N. Rohr 1934, 1/2100; C-tin Răducanu 1934, 200; Th. Rîureanu 1934, 200; Vasile Rădulescu 1934, 200; Olimp Stelorian 1934, 200; P. I. Surlița 1934, 160; A. Solomonescu 1934, 200; Prof. V. Stoicovici 1934, 200; Soc. Carmen 1934, 1/2250; Lulu Saim 1934, 200; Soc. Dacia României 1934, 1000; Soc. Mica 1934, 1000; Ștefan Ștefan 1934, 200; Traian Suciu 1934, 200; Saragea Ion 1934, 160; Schneider Frantz 1934, 160; Jean Schauer 1934 160; A. Stoenescu 1934, 200; Radu Stoian 1934, 200; Spiratos M. 1933, 200; Ignat Schreiber 1934, 200; Soc. „Redeventa" 1934, 500; Silviu Samueli 1934, 160; Pincu Taub 1934, 200; I. Teffner 1934, 200; C. Teodorescu 1934, 200; N. Teodorescu 1934, 200, I. Tomasiu 1924. 200; A. Tomasian 1933, 160; Titan, Nadrag; Calan 1934, 1000; Fabrica E. Wolf 1934, 200; Ionel Weiss 1934, 200; Adolf Wexler 1934, 200; Abr. Waschcontzer 1934, 200; Ernest Wagner 1934, 160; C. Zacopceanu 1934, 200; W. van Zonnenfeld 1934, 200.

COLEGI, Conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toți membrii sunt obligați să-și achite la zi cotizația și abonamentul. Vă rugăm să achitați la prima cerere abonamentul la Revista „Comerț și Contabilitate", organ oficial de publicații al Corpului Contabililor.

Cei întârziați cu plata nu vor mai fi trecuți pe tabloul anual al contabililor profesioniști și nu-și vor mai putea exercita profesiunea lor înaintea instanțelor judecătorești.

INFORMAŢIUNI

—:-:—

In zilele de 17, 18 şi 19 Mai 1934 va avea loc la Barcelona (Spania) Congresul Internaţional al învăţământului technic. Congresul este organizat de Bureau international de l'enseignement technique (B. I. E. T.) Paris. Doritorii de a participa se vor înscrie şi vor cere relaţiuni complecte la Paris, Place de la Bourse (2e).

Revista de turism „Voiaj" condusă de colegii noştrii, Eugen Eremia şi Vasile C. Marinescu organizează cu preţuri destul de avantajoase pentru lunile Aprilie şi Mai, 2 excursiuni·

I. Bucureşti — Suceava — Gura Humorului — Cernăuţi — Storojineţ — Bucureşti, (6—11 Aprilie Sf. Paşti) Lei 2300.

II. Bucureşti — Constantinopol — Pireu — Atena — Malta — Neapole — Roma — Florenţa — Veneţia — Trieste — Postumia — Bucureşti, (21 Aprilie—13 Mai) Lei 16.500. Informaţiuni complecte la Redacţia şi Administraţia Revistei „Voiaj" Str Lipscani 3. Telef. 339/33.

Cui foloseşte banul pe care-l economisesc ? Depinde ! Poate mie, poate la ai mei, mai târziu. Dar azi ? De'l ţin în ladă, nimănui ; De'l depun ca economie, sau îl învestesc, el fructifică în mâinile acelora care-l primesc. Care drum e mai bun ?

CEREŢI PRODUSELE FABRICEI
DE CIOCOLATA
„REGINA MARIA"
ŞI
„BONBONERIA PALATULUI"

Maladii secrete

O prejudecată pe care nu avem destule cuvinte pentru a o combate este aceia de a considera ca „secrete" maladiile organelor genito-urinare, a verzicei şi a anexelor sale.

Consecinţele funeste a acestei falşe pudori pentru individ cât şi pentru rasă sunt incalculabile.

Cu toate acestea este nevoie de a acţiona repede. PAGÉOL cel mai puternic dintre antisepticile urinare linişteşte suferinţele, opreşte scurgerile, calmează prostata.

PAGÉOL procură o uşurare imediată şi constitue un tratament pe cât de energic pe atât de definitiv.

PAGÉOL

La farmacii şi droguerii

Un desinfectant util

In acţiunea pentru prevenirea şi combaterea maladiilor venerice, preocuparea principală trebue să o constitue distrugerea microbului, mai inainte ca el să se poată desvolta.

Higiena atât la bărbat cât şi la femeie este necesară din indoitul punct de vedere; antiseptic şi curativ. SEMORI, bazat pe substanţele sale chimice ce intră în compoziţia sa, este inofensiv antiseptic şi în acelaş timp profilactic constant pentru femei, asigurând o higienă absolută şi în acelaş timp un desinfectant foarte puternic.

Intrebuinţarea sa fiind foarte simplă şi uşoară, dă posibilitatea ca SEMORI să poată fi utilizat de oricine care ţine la sănătatea sa, chiar acolo unde alte metode nu au dat nici un rezultat pozitiv

ORI se poate procura dela orice farmacie sau droguerie.

SEMORI

Comitetul de Redacţie aduce la cunoştinţa cititorilor şi abonaţilor săi următoarele:

Pentru orice informaţiuni privind publicarea articolelor şi reviste a se adresa în toate zilele la sediul Corpului, Str. Teilor No. 12.

Orice articol se primeşte spre publicare sub rezerva aprobării lui de către Comitetul de Redacţie.

Rugăm pe D-nii ABONAŢI să bine-voiască a ne semnala, printr'o carte poştală erorile strecurate în scrierea adreselor, cum şi orice MODIFICARE DE ADRESA necesară.

OFICIUL DE VÂNZARE
DE HÂRTIE PRODUSA IN ȚARA

BUCUREȘTI

str. Matei Millo, 9

la acest oficiu se găsește de vânzare, livrabil imediat sau după condițiunile de comandă, : : : : orice cantități de hârtie : : : :

primește comenzi de orice fel de hârtie. Modele și catalogul se expediază franco după cerere.

A SE ADRESA COMENZILE: ✳ DEPOZIT GENERAL:

STRADA MATEI MILLO No. 9 BUCUREȘTI

Cumpărând produsele Industriei Naționale...

Corespondența, Dosarele, Fișele Dvs., sunt expuse în orice moment pericolelor de indiscreție, foc, furt. Păstrați-le în mobile metalice incombustibile

FICHET

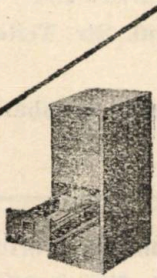

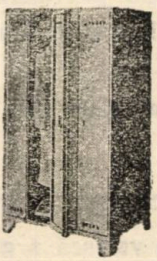

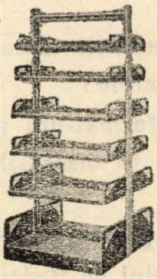

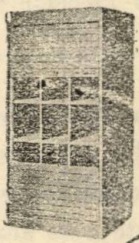

Instalații în întregime de oțel pentru Arhive, Biblioteci, Garderobe

FICHET

BUCUREȘTI. I

6, PIAȚA ROSETTI – TELEFON 359/84

...dați pâinea zilnică lucrătorilor Români.

SACRIFICAŢI

O ORĂ

NUMAI PENTRU VIZITAREA EXPOZIŢIEI:

TOTELECTRIC

CALEA VICTORIEI, 50

VIS A VIS DE TEATRUL NAŢIONAL

ŞI VEŢI VEDEA

CUM PUTEŢI SĂ VĂ FACEŢI CĂMINUL MAI PLĂCUT,
MAI CONFORTABIL
ŞI ACEASTA CU

MAI PUŢINE CHELTUIELI

Adresa :

ATENŢIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA CENTRALĂ
a „ASOCIAȚIUNII"
SIBIIU

ANUL XXIII — No. 4 APRILIE 1934

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

BIBLIOT... a „ASOCIA... SIBIU

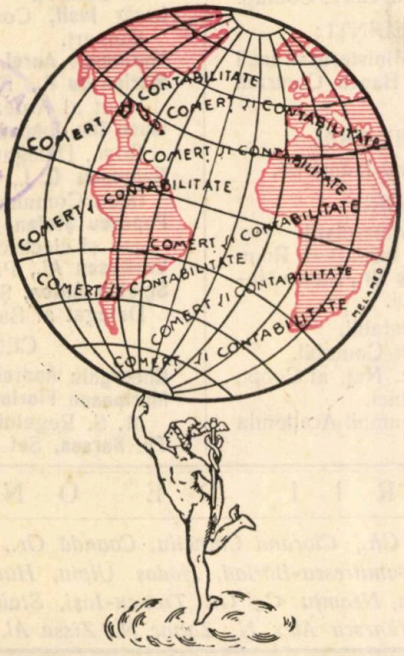

COMITETUL DE REDACȚIE AL REVISTEI:

N. BUTCULESCU, D. BOBINĂ, S. M. BLUMENFELD, P. DRĂGĂNESCU-BRATEȘ, V. M. IOACHIM, GH. IANCULESCU, I. C. NEGRESCU și TEODOR NITZU

DIRECTOR: PETRU DRĂGĂNESCU-BRATEȘ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI — STRADA TEILOR 12

TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat;
† **Eftimiu M. G.,** Bancher;
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert;
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară;
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă;
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.;
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ;
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura";
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

CORPUL ABSOLV. ŞC. SUPERIOARE DE COMERŢ

RECUNOSCUT PERSOANĂ MORALĂ ŞI JURIDICĂ
PRIN LEGE SPECIALĂ ŞI DECRET REGAL
SEDIUL: STRADA TEILOR, 12—BUCUREŞTI, 1

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:
Butculescu N., Decanul Corp. Contab.

VICE-PREŞEDINŢI:
Arghir N., Director Ministerul Muncii
Bobină D., Director Banca Centrală a Cooperaţiei.

SECRETAR GENERAL:
Niţu Theodor, Creditul Industrial.

CONSILIERI:
Blumenfeld S. M., Comerciant.
Constantinescu Dem., Insp. B-ca Rom.
Drăgănescu P. Brateş Dr., Banca Naţională a României.
Farca N., Expert-Contabil.
Grigorescu N., Expart-Contabil.
Galan Ath., Dir. Ofic. Naţ. al Coop., Delegat al Basarabiei.
Ianculescu Gh., Şef contabil Academia Română F. Elias.
Ioachim M. V. Dr., Secretar Camera de Comerţ.
Lazăr Iosif, Consilier Camera de Comerţ.
Marinescu Aurel, Director C. A. M.
Marinescu P., Expert-Contabil, Delegat al Ardealului.
Mecu Ilie, Inspector G-ral Banca Naţ. Rom., Delegat al Dobrogei.
Negrescu C. I., Sub-director Societatea Comunală locuinţe eftine.
Popescu Ştefan, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Vasilescu Al., Profesor.
Sglobiu Anton, Şef Serv. B-ca Naţ., Delegat al Banatului.

CENSORI:
Gheorghiu Andrei, profesor.
Marinescu Florian Ad-torul Casei M. S. Regelui.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., I. Dumitrescu-Bârlad, Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL LEI **200** PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BANCI POPULARE

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

ANUL XXIII No. 4 APRILIE 1934

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERŢ ŞI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenţilor Şc. Super. de Comerţ — APARE LUNAR — Organ oficial de publ. a Corpului Contab. autoriz. şi experţi

CUPRINSUL:

Dr. V. M. Ioachim: Contabilitatea şi liberii profesionişti . . . 185
Dr. P. Drăgănescu-Brateş: Comerţul, ştiinţa şi arta 190
Dr. Nicolae Ig. Badea: Publicitatea bancară în România . . . 199
Vasile A. Marinescu: Aportul afişului în problema „reclamei" . . 204
*** Problemă de contabilitate 208
*** Recenzii 211
*** Jurisprudenţe fiscale şi comerciale 212
P. Dr. Brateş: Un bilanţ 221
*** Dela Cons. Sup. al Corp. Contab. — Dela Cercul profes. al Corp. Contab. secţia Galaţi . . . 222
*** Convocarea Corp. absolv. şc. sup. de comerţ din România 226
*** Din activitatea corp. contab. secţia Ilfov 236
*** Revista Revistelor 237
*** Abonamente. — Cereri de înscriere 238

CONTABILITATEA ŞI LIBERII PROFESIONIŞTI

—:-:—

Deşi contabilitatea este o disciplină care este adaptabilă ori cărei organizaţii unde este vorba de ordine şi bună gospodărie, totuşi credinţa generală este că ţinerea de registre constitue o particularitate numai în comerţ, probabil pentrucă obligaţiunea legală de a ţine contabilitatea se găseşte numai în codul de comerţ, iar în legile fiscale această obligativitate priveşte numai pe cei impuşi la impozitul industrial şi comercial.

O contabilitate — cel puţin sumară — este totuşi necesară şi pentru alte profesiuni neprevăzute în codul de comerţ sau în legile fiscale.

In primul rând, menţionăm pe agricultorii mari şi mici, cari având de condus o întreprindere cu un fond iniţial, a cărui

reproducere se operează după o perioadă de timp destul de lungă, au nevoie să cunoască mișcările acestui fond inițial în acest răstimp precum și rezultatul activității întreprinzătorului asupra acestui fond inițial.

Dar nu numai aceștia au nevoie de ținerea socotelilor după norme bine stabilite ci și categoria importantă a profesioniștilor liberi (avocați, ingineri, arhitecți, medici, literați, etc.) Unii din aceștia, cum de exemplu sunt dentiștii, obișnuesc chiar să aibă o contabilitate fragmentară, ținând partizi pentru clienți cu lucrări de durată mai lungă.

Biroul fiecărui profesionist poate fi o întreprindere mai mare sau mai mică, după importanța serviciilor ce le prestează; va putea avea deci, ca orice întreprindere comercială sau industrială, un capital investit în instalații, capital reprezentând fie mijloace proprii, fie — cum se întâmplă adesea la început — mijloace împrumutate, va avea salariați, cheltueli de ustensile și materiale, cheltueli de regie, etc., iar veniturile pot fi încasate pe măsura prestării serviciului sau mai târziu, deci va putea avea creanțe de încasat, pierderi la clienți rău platnici etc, adică toată gama elementelor, cari se găsesc în orice fel de întreprindere.

Consemnarea pe hârtie în ordine cronologică și apoi gruparea pe categorii a acestor elemente, dau profesionistului liber posibilitatea să cunoască în orice moment situația sa patrimonială cu tot ceeace are să încaseze și cu toate obligațiile sale precum și evoluția veniturilor și cheltuelilor profesiunei pe natură de venituri și cheltueli.

Când această contabilitate se grefează pe un buget alcătuit la începutul fiecărui an, profesionistul liber poate avea o cârmă foarte utilă din punct de vedere financiar în exercitarea profesiunei sale, — căci oricât de stăpânit ar fi cineva de idealismul profesiunii sale, rezultatul activității, cel puțin din punct de vedere material, trebue exprimat tot în cifre.

Dacă înainte, când veniturile și cheltuelile unei profesiuui nu privea decât pe profesionist, ținerea unei contabilități era o chestiune de interes personal, astăzi, sub regimul impunerii pe venit, ținerea contabilității și pentru profesioniștii liberi ar putea deveni de interes public, în vederea unei cât mai juste impuneri a acestei categorii de contribuabili.

Legea noastră fiscală la art. 50 vorbind de impunere profe-

sioniștilor liberi precizează că: Venitul net va fi obținut, scăzându-se din suma încasărilor totale. cheltuelile strict necesare pentru obținerea venitului."

Pentru profesiuni libere, aceste cheltueli se fixează la 1/3 din totalul brut al venitului, afară de cazul când contribuabilul va dovedi că aceste cheltueli sunt superioare acestei treimi, în care caz se va scădea cheltuelile sale reale.

Iată dar că legiuitorul fiscal pune indirect obligația profesioniștilor liberi ca să țină socoteală de veniturile brute și de cheltueli pentru a se stabili venitul net impozabil, acei care țin asemenea socoteli având dreptul să-și scadă din venitul brut chiar mai mult de o treime din venituri drept cheltueli.

Numai ținând asemenea socoteli se poate satisface obligația prevăzută la art. 52 care spune :

„Declarațiunea trebue să cuprindă veniturile brute realizate în anul încheiat la 31 Decembrie precedent din fiecare fel de profesiune sau ocupație obișnuită și cheltuelile necesare obținerii venitului.

Ea poate fi sprijinită cu registre regulat ținute.

Iată dar contabilitatea prevăzută în legea fiscală pentru profesioniștii liberi; ținerea registrelor nefiind obligatorie, rezultatul a fost că nu am auzit de o impunere la profesioniștii liberi pe bază de registre, iar veniturile stabilite prin apreciere nu corespund realității; în anii buni până la 1929 o parte din ele peste realitate.

Intradevăr nu era admisibil ca în București în 1929 să fi existat numai 320 avocați și 180 medici cu un venit peste 100.000 lei anual.

Aceiași constatare s'a făcut și în Franța unde numai 8.000 profesioniști liberi au declarat un venit mai mare de 50.000 de franci.

Față de această situație, care avantaja pe cei cu venituri mari, Guvernul Francez a venit cu legea din 23 Decembrie 1933, care la art. 4 prevede *obligativitatea ținerii registrelor și pentru liberii profesioniști.*

Pentru prima dată se pune deci principiul obligativității contabilității și pentru profesioniștii liberi, până când aceștia vor vedea singuri utilitatea ținerii contabilității.

Pentru a se ajunge însă aci, va trebui ca și fiscul să dea mai multă atenție registrelor.

Ori, în stadiul de acum, și cei ce țineau contabilitatea înainte, azi nu o mai țin, întrucât cei cu venituri până la 150.000 lei, impunerea se face după apreciere pe 3 ani fără registre, iar la ceilalți, în majoritatea cazurilor, registrele nu sunt ținute în seamă.

De unde deci în Franța se extinde principiul împunerii pe baza de registre obligatorii, la noi, categorii noi de contribuabili sunt îndemnați de legile fiscale să nu țină nici un fel de contabilitate.

S'a adus desigur și în Franța critici contra obligativității ținerii registrelor de către liberii profesioniști.

Prima obligație este ineficacitatea nouii măsuri, pentrucă se pot ușor omite dela înregistrare posturi inportante.

Desigur că este greu a face un control riguros asupra sincerității înregistrărilor; totuși se pot găsi indicii la nevoe: astfel la medici: rețetele dela farmacii, la avocați dosarele proceselor, în afară de publicitatea ce se dă uneori marilor proces.

Apoi, ținerea contabilității constitue un element util de constrângere psihologică, care poate să se transforme într'o constrângere de fapt prin sancțiunile ce legea le prevede pentru omisiuni făcute cu intențiunea de a frauda fiscul.

Dealtfel și în comerț se poate omite la înregistrare unele operații, aceasta n'a fost niciodată un motiv pentru a se renunța la obligativitatea ținerii contabilității prevăzută de codul de comerț.

Alt argument se referă la dificultățile ce poate avea un profesionist pentru a ține regulat o contabilitate, deficultăți provenite din lipsă de timp sau de pricepere. Nici acest argument nu are mare valabilitate, căci nu e vorba de contabilitate cu tot complexul de conturi și înregistrări, ci numai de o trecere zilnică a încasărilor, eventual și a cheltuelilor, deși legea franceză nu se referă decât la înregistrarea încasărilor. Este în interesul contribuabilului să treacă și cheltuelile, pentrucă impunerea se face asupra venitului net.

Asemenea înregistrări nu cer nici prea mult timp, nici o pregătire preliminară, mai ales că se pot face registre cu liniatură specială, care să aducă o uniformizare în această direcție.

S'au mai adus obiecțiuni de ordin sentimental, considerându-se ca o atingere adusă unei vechi tradiții a corpului medical și a Baroului, cari nu au voit niciodată să fie considerați ca

negustori de servicii cu obligațiile ce ar fi legate numai de profesiunea de comerciant.

Argument sentimental ce n'are nici-o valoare, mai ales azi, când, după cum am arătat, multe birouri de avocați și cabinete medicale sunt organizate după toate principiile unei intreprinderi, din care nu lipsește nici reclama sub toate formele ei.

Ori, dacă te folosești de reclamă ca orice negustor, fără ca să consideri aceasta ca o înfrângere a tradiției, nu vedem ce impediment s'ar găsi în ținerea de registre, care să oglindească în cifre activitatea fiecărui profesionist.

In fine, un argument cu mai multă consistență, este acela care privește secretul profesional, obligatoriu pentru avocați și medici.

Cum se poate concilia aceste dispoziții legale cu înscrierea în registre a încasărilor?

Legiuitorul francez a avut în vedere acest argument, prevăzând că în aceste cazuri trecerea în registre se poate face numai cu indicarea numărului de recipisă ce se eliberează clientului și a sumei, fără a se nota în cotorul recipisei numele persoanei, dela care s'a încasat suma.

Iată dar că acest argument nu poate fi o piedică în ținerea de registre pentru liberii profesioniști.

Introdusă sub formă de obligațiune, contabilitatea va deveni cu timpul și pentru profesionistul liber o necesitate, pe care nu o vor mai considera ca o sarcină, ci ca un element de ordine și bună gospodărie, cari interesează și pe profesioniștii liberi, tot așa ca și pe comercianți.

Dr. V. M. Ioachim

8.000—10.000 Contabili și Șefi de întreprinderi citesc **Revista Generală de Comerț și Contabilitate** care le aduce în fiecare lună o documentare bogată și precisă, necesară afacerilor lor.

Revista Generală de Comerț și Contabilitate este deci un auxiliar prețios pentru publicitatea Reclamelor Dv. comerciale.

COMERȚUL, ȘTIINȚA ȘI ARTA [1]

—:-:—

Am ascultat conferința magistrală a d-lui profesor Augestreich la această „Academie" despre „Știință și Artă în Economia mondială".

Genesa comunicărei mele o explic prin cuvintele Bibliei: Lumină din lumină.

D-sa a arătat într'o excelentă expunere literară pe omul de știință și pe artist, cum pun deopotrivă toată pasiunea lor, unul pentru a explica în cele mai mici amănunte fenomenele dinprejurul nostru, celălalt pentru a reda cu măestrie tot ce atinge simțimântele noastre. Omul de știință, continuu preocupat să cerceteze, să afle dece și cum se întâmplă acele fenomene, artistul continuu preocupat să redea, în felul cum simte el și cum poate el creea, opera menită să transmită altora, ceiace a simțit el.

Alături de aceștia comerciantul, pune deasemenea toată pasiunea sa pentruca descoperirile sau invențiunile omului de știință, sau operile artistului, ca și produsele agricultorului sau industriașului, să fie cunoscute, răspândite, ca să ajungă la adevăratul amator, la consumatorul care poate oferi răsplata cea mai mare, prețul cel mai bun.

De comerciant vreau să mă ocup, ca să-l cunoaștem în adevărata lumină a rolului ce el îndeplinește și în legătură cu titlul anunțat voi vorbi despre:

Arta și știința în comerț

Omul de știință și artistul comerciant și

Comerciantul amator și promovator al artelor și științei.

Voi face un inventar și un bilanț. Un inventar, adică o descriere amănunțită a ceia ce am găsit că intră în cadrul subiectului ce mi-am propus a trata și un bilanț — dacă se poate chiar un bilanț tip — adică o sinteză, un rezumat, în care să prezentăm tipul adevăratului comerciant. Să prezentăm pe comerciantul ideal, cu tot activul și pasivul său, cu toate părțile lui bune și rele.

* * *

1) Conferință ținută la Academia liberă de Export din Galați, Joi 22 Martie 1934.

John Ruskin marele poet englez spune :

„Sunt cinci mari profesiuni intelectuale, cari au existat tot deauna până azi, la fiecare națiune civilizată :

Soldații pentru a o apăra ;

Comercianții pentru a o întreține ;

Preoții, poeți și profesorii pentru a o lumina ;

Medicii pentru a-i ține buna sănătate ; și

Ooamenii de lege pentru a menține dreptatea".

Iată dar că pune comerțul în rândul al doilea printre ramurile de activitate omenească, și cu drept cuvânt, pentru că omul din primul moment al existenței sale a căutat să se apere, în al dolea rând a căutat să schimbe o parte din produsul muncei sale și mai târziu, tocmai pe baza putinței de trai ce o oferea schimbul, deci comerțul, s'au ivit celelalte îndeletniciri : preoți, poeți, profesori, medici, juriști, artiști, etc.

Comerțul conține și artă și știință în el.

* * *

Arta cea mai însemnată în comerț este : arta de a vinde și arta de a cumpăra, sau mai exact vice versa : a cumpăra și a vinde. Negustorul trebue să aibă un spirit inventiv, scotocitor — acel fler — de a găsi produsele cele mai bune, cele mai convenabile.

Arta de a vinde este foarte dificilă și complexă. Contactul cu clientela se face fie direct verbal, fie indirect prin corespondență, reclame, vitrine (galantare) printr'un ambalaj frumos, și în cele din urmă — și cea mai însemnată condițiune — printr'o marfă care se corespundă prețului cerut.

In contactul verbal cu clientela, joacă foarte mare rol ținuta serioasă și foarte politicoasă, vocea plină și mlădioasă. Timbrul vocii este un punct de atracție nu îndeajuns de prețuit. Calitatea mărfii este însă aceia care trebue să atragă pe client și buna dispoziție ce o simte când este servit.

Corespondența implică două mari condițiuni : Aspectul exterior al plicului, hârtiei și scrisului, și stilul scrisorii. Poate să fie o scrisoare cât de ingenios compusă, dacă este așternută pe o hârtie inferioară, prost îndoită sau mototolită, scrisă urât sau cu ștersături, face o impresie urâtă din primul moment. Corespondența se scrie astâzi la mașina de scris.

Dar mașina de scris nu este încă mult întrebuințată în birourile noastre și ce avantaje enorme prezintă față de scrisul

cu mâna. In ţările civilizate nu se mai concepe a-şi scrie cineva nici chiar corespondenţa sa particulară cu mâna. Vedem casele comerciale cari se întrec a avea cele mai noi şi perfecţionate maşini de scris şi de calculat.

Cheltuiala cu aceste maşini este cu prisosinţă acoperită prin acurateţa şi rapiditatea lucrului, dar mai ales prin impresia ce o face asupra clientelei o scrisoare frumos aranjată, bătută la maşină. O scrisoare de mână, oricât de frumos ar fi scrisă, lasă să se întrevadă o stare înapoiată.

Maşina de scris este pentru un corespondent ceeace este pianul pentru un pianist. Un instrument care transmite gândurile. Dar corespondenţii cari nu-şi înţeleg meseria, socot că pot învăţa a scrie la maşina de scris într'o lună, două ; trebue un studiu aproape tot atât de îndelungat ca şi acela de a cânta la pian. Una este să cânţi cu un deget pe clape, şi alta este să cânţi o simfonie de Beethoven. Acelaş lucru şi la maşina de scris. Sunt stenodactilografe — şi este explicabil că fetele au mai mare dexteritate — care ajung să bată 120-150 cuvinte pe minut, — cuvinte bune, fără erori, căci cele CU erori se scad — sunt în stare să pună singure punctuaţia, chiar să găsească expresiunile cele mai convenabile într'o scrisoare, acestea sunt foarte bine plătite. După cum la pian există compositor, artist şi tapeur, tot astfel şi la maşina de scris : compositorul, artistul este mai bine plătit ca tapeurul.

Stilul este omul. Constatarea făcută de Buffon, în marele său discurs asupra stilului cu care a intrat în Academia Franceză, este un adevăr etern. Să nu se creadă că stilul comercial este uşor. Intr'o scrisoare comercială, şi nu vorbesc de imprimatele care se referă la operaţiunile curente, ci de scrisorile importante, în acestea o greşeală poate să aducă pagube sau încurcături costisitoare, tot aşa după cum o scrisoare bine făcută, clar, precis, complect şi politicos, poate să aducă milioane.

In ce priveşte corespondenţa comercială din punct de vedere al vânzirii, relev conferinţa d-lui Prof. Gr. Trancu-Iaşi ţinută la Academia de înalte studii comerciale şi industriale, din Bucureşti, pentru profesorii de contabilitate, în ziua de 8 Septembrie 1933, tipărită şi în broşură. D-sa recomandă pentru cunoaşterea sporirei vânzării cartea lui Emile Zola „Les bonheures des Dames" care, deşi scrisă acum 60 ani, descrie problema economică a unei întreprinderi, după ce face un exa-

men profund al vieții întreprinderii, ceiace însemnează că Zola cunoștea bine viața afacerilor.

Vitrinele sunt cartea de vizită a negustorului, chiar a orașului. Vitrinele îmbâcsite de mărfuri, pline de praf și cu geamurile nesterse fac o impresie urâtă de neglijență. Sunt vitrine la magazinele din Paris, Londra, Berlin, Viena, chiar în București, aranjate cu adevărată artă, numai cu câteva obiecte, simetric expuse, care te opresc în loc fără să vrei. Este și o meserie specială aceia de a aranja galantarul cu gust, curățenie și cu noutăți. Cartea Românească din București, are un funcționar, care era să fie dat afară fiindcă nu era bun de nimic, și a avut ingeniozitatea să spună într'o zi : „Lăsați-mă pe mine să aranjez vitrinele". El nu face azi nimic altceva decât toată ziua stă închis într'un cabinet din etajul al II-lea, potrivește chiar acolo felul cum să fie aranjată vitrina, dă ordinele necesare personalului ajutător, care montează după indicațiunile lui articolele în vitrină, și numai după ce este gata vitrina, se duce și el să vadă ce aspect are, făcând eventuale mici modificări. El este azi cel mai prețios auxiliar al marei Societăți Cartea Românească și foarte bine remunerat.

Aspectul prăvăliilor oglindește standardul — adică nivelul — de viață al locuitorilor. Prăvăliile din târgul Cucului, Ivești și Bujor, conțin mărfuri căutate de populația locală, cele din Galați la fel și așa mai departe.

Comerțul ne arată gradul de cultură al unui popor.

Reclama este sufletul comerțului. Iată un alt adevăr etern, care nu este deajuns luat în seamă. A face reclamă este o artă subtilă și în orașele mari sunt specialiști cari se ocupă numai de a lansa un articol prin reclamă. Căile de a face reclamă astăzi, sunt multiple : Publicitatea prin afișe, gazete, reclame luminoase, radio, filme, ilustrațiuni, circulări, cataloage, toate cer o primă condiție : Marfa să merite reclama. Condiție technică este ca reclama să fie concisă, frapantă și repetată la intervale cât de dese. Reclamele chilometrice nu se citesc. Mai bine decât o sută de cuvinte spuse odată, să se repete de 50 ori câte două cuvinte și să apară mereu și pretutindeni.

Ambalajul. Mă refer la conferința ținută de d-l Profesor Theodorescu la această Academie : „Despre comerțul fructelor". Acei cari au avut fericirea să-l asculte au putut să se convingă din cuvintele alese ale conferențiarului și din proecțiu-

nile luminoase desfășurate pe pânză, câtă grijă, câtă dibăcie, câtă delicatețe, câtă artă, este necesară pentru a culege și a prezenta fructele într'un ambalaj ocrotitor și atrăgător. In școlile de comerț — mai ales în cele elementare — găsesc că nu se dă încă destulă atențiune studiului ambalajului, care contează foarte mult, nu numai pentru a da posibilitate de transport, dar pentru a mări desfacerea mărfurilor. După cum reclama este sufletul comerțului, tot astfel putem spune că de multe ori ambalajul vinde marfa și o vinde cu un preț mult mai ridicat.

Dacă am studia mai deaproape desfacerea sării noastre, în pachețele cu un ambalaj frumos, atrăgător, în cari să nu punem mai mult de 3-400 gr. sare fin măcinată, am putea s'o vindem nu cu 3-4 lei kg., ci cu 30-40 lei și ar permite poate trimiterea ei cu aeroplanul în ținuturile Africei, unde pentru populația băștinașă, un pachețel cu sare face mai mult decât un pachet cu zaharicale. Acesta este numai un exemplu dintre sutele și miile din acest domeniu, care este încă neexploatat.

Asta în ce privește arta ; dar câtă artă intră în facerea reclamelor și ambalajelor !

Știința. In ce privește aplicarea științei în comerț, pot afirma că din ce în ce mai mult comerțul trebue așezat pe baze științifice.

Comerțul este o artă destul de dificilă, care ca și oricare artă de altfel, nu se poate practica fără cunoștințe științifice. Sculptorul trebue să cunoască bine anatomia ; pictorul trebue să cunoască regulile de combinație a culorilor ; muzicantul trebue să cunoască notele și toate normele de a le lega împreună. Comerciantul trebue să-și cunoască meseria : să cunoască mărfurile, să cunoască piețele, firmele, persoanele și condițiunile de aprovizionare, și de desfacere. El trebue să cunoască tarifele de transport și mijloacele de comunicație ; tarifele și formalitățile vamale, etc. etc. S'a auzit și de comercianți cari vând și ce n'au.

Un bun comerciant nu se poate dispensa — astăzi mai ales — de cunoștințe nu numai elementare, dar chiar desvoltate de : Aritmetică, geografie, contabilitate, drept, economie politică, și limbi străine cât mai multe.

In această privință fac apel la d-l Președinte al Camerei de Comerț și Industrie, cum și la Comitetele școlare, să mai facă un sacrificiu bănesc., desigur poate greu în aceste timpuri, totuș foarte necesar, de a înființa la școlile de comerț din

acest oraş cursuri libere de limba polonă, cehă, greacă, rusă maghiară, turcă, pentru că dacă măcar zece elemente ar eşi pe an cu aceste cunoştinţe în faza folosirei lor uzuale în scris şi grai, sacrificiile vor fi larg recompensate. Nu trebuie să ne uităm numai la popoarele mari ale occidentului, ci pentru legături comerciale avem mult de câştigat cu popoarele din Orient şi din imediata noastră apropiere.

Nu e nevoie de bani mulţi în comerţ, mai multă nevoie este de spirit de întreprindere stimulat de cunoştinţe, chiar elementare, dar care să dea posibilitate de mişcare. Pe client trebue să-l vizitezi la faţa locului din când în când.

Avem o industrie care se înfiripează, produce chiar obiecte frumoase, aci la Galaţi, halva, nasturi, ţesături, frânghii, ferărie, uleiuri, etc., să căutăm a scoate ceva peste graniţă.

Dacă ne gândim la industrie, ea nici nu se poate face fără ajutorul ştiinţei. Dacă putem azi străbate prin aer distanţe la cari nu mai departe acum câţiva ani, nu puteam decât să ne gândim, este datorită numai cercetării migăloase în laborator a oamenilor de ştiinţă, cari au analizat păcura, bună în veacul trecut numai pentru uns osiile, şi au găsit o sumedenie de produse de mare preţ, între care şi benzina.

Watt în 1781 a revoluţionat omenirea, când a reuşit să pună în mişcare maşinile, cu vechea pompă de abur. Tot aşa Cartwright în 1785 prin aplicarea mecanicei în industria textilă. Bumbac, bumbac, deveni cuvântul de ordine al oamenilor întreprinzători şi fabricile au eşit ca din pământ. In 1819 primul paquebot străbătu oceanul, iar maşina cu aburi a pus în exploatare primul tren în 1825.

Şi când ne gândim că Statele-Unite ale Americei lucrează azi cu maşini de un miliard cai putere, vedem ce progres s'a realizat prin punerea în funcţiune a descoperirilor şi invenţiunilor ştiinţifice în folosul omenirii de către oamenii întreprinzători — business men—.

Ar fi prea mult ca să arăt şi alte exemple, ar însemna să trec în revistă istoria tuturor descoperirilor şi invenţiunilor. Am voit numai să relev că toate au fost puse la dispoziţia mulţimei de către omul de afaceri, de către comerciant, prin iniţiativa lui fie individual, fie în societăţi, companii comerciale.

Comerţul a lansat ştiinţele şi artele ; o stare bună economică a dat avânt artelor şi ştiinţelor.

In tot trecutul omenirii, din cele mai îndepărtate vremuri, până la cari omul a ajuns să pătrundă cu cercetările sale, acele

popoare au avut o civilizație mai desvoltată, cari au avut și un comerț mai desvoltat: Asirienii și Babilonenii au fost popoare de agricultori, Fenicienii și Cartaginezii erau negustori, Grecii, Romanii, oameni de litere, arte și politică, au făcut comerț întins, Germanii, Englezii, în zilele noastre se întrec în expansiunea comercială, Francezii oameni fini, sunt cei mai minuțioși negustori.

Să ne uităm la popoarele mai mici ca noi, Belgienii, Elvețienii, Olandezii, au o stare mult mai înfloritoare ca a noastră, numai prin legăturile de comerț răspndite în toată lumea.

Portughezii și Spaniolii au avut atunci o stare înfloritoare — de mânca tot omul pandișpan — când aveau un comerț întins. Azi fac politică și nu fac gospodărie.

Cea mai bună politică este o bună gospodăreală. Chinezii au rămas într'o stare înapoiată tocmai pentrucă au un fel de dispreț pentru comerț; ei s'au închis în zidul lor chinezesc, sunt contemplativi, pasivi, în loc să fie activi, combativi. Dela ei au luat alte popoare inventiunile spiritului lor și le-au comercializat: mătasea, iarba de pușcă, busola, etc. Japonezii sunt mai combativi, ei înțeleg rostul comerțului și industriei și războiul ce-l poartă acum, ca și cel contra Rușilor din 1904-1905, și participarea lor la războiul mondial, au avut de scop expansiunea comercială, cum dealtfel au fost mai toate războaele purtate de Englezi,

Iată că mă confirmă în cele spuse ziarul Daily Mail din Londra, care publică de curând un articol al d-lui Snowden. Acesta cercetează mijloacele cele mai potrivite pentru a combate primejdia concurenții japoneze. „Studiez de peste 40 ani — scrie fostul ministru de finanțe englez — politica imperialistă de expansiune comercială a Japoniei, care nu a încetat de a urmări acelaș scop: dominarea Chinei, spre a exploata enormele bogății ale acestei vaste țări". „Ce va deveni comerțul mondial atunci când la concurența japoneză pe piețele internaționale, se va adăoga aceea a 400 milioane de chinezi, dispunând de bogate isvoare de forțe hidraulice, de cărbuni și de fier? Poate o viață mai intensă, mai fericită pentru omenirea întreagă! Aceasta este marea problemă a viitorului".

Dar în deobște publicul nu privește cu ochi prea simpatici manifestările culturale pe tărâmul comerțului, ba chiar se ignoră că se poate face literatură și cultură și în domeniul economic și în comerț. Aceasta se întâmplă și din partea oamenilor cu carte.

Se învinueşte comerciantul că umblă după câştig şi din cauza aceasta este de multe ori rău privit de marele public şi chiar odios omului de ştiinţă şi artistului. Aceştia au mai ales o repulsie faţă de negustor, în care văd un speculator şi deaceea încredinţează cu mare sfială negustorului, opera de artă sau descoperirea ştiinţifică.

Este o mare greşeală, pentru că în cele din urmă fiecare căutăm un câştig din care să trăim, şi nu putem pretinde negustorului să muncească pe gratis. Dacă une ori se speculează, asta provine din lipsa unui comerţ organizat. Ştiut este că mai toţi marii inventatori şi artişti, cari au putut să-şi culeagă roadele muncii lor, a fost datorită faptului că au încăput pe mâna unui negustor bun sau unui impresar bun.

Lui Marconi i-au organizat englezii o societate care i-a răspândit invenţiunile şi numai astfel a putut să primească o largă remunerare pentru munca lui şi să aibă un Yacht cu care să experimenteze în largul mărei invenţiunile lui.

Fiecare din noi suntem negustori, fiecare vindem marfa noastră, energia noastră, sau cunoştinţele noastre. De modul cum ştim, sau cum avem şansa să valorificăm produsele noastre, depinde soarta noastră şi alor noştri.

Acelaş principiu se aplică şi individului, şi grupului de indivizi şi poporului.

Dificultatea cea mare a negustorului este menţinerea unui echilibru între venituri şi cheltueli, între mijloacele lui proprii de lucru şi mijloacele străine obţinute prin credit.

Echilibrul este principiul cel mare pe care se bazează existenţa însăşi a Universului, toate astrele, planetele şi sateliţii, îşi urmează calea lor prin văzduh pe baza unui sistem de echilibru, încă necunoscut suficient.

Echilibrul îl caută şi Statul în alcătuirea bugetului său şi fiecare cetăţean în gospodăria lui şi omul turmentat de băutură şi-l caută şi nu-l găseşte, pânăce nu s'a trezit bine.

Echilibrul economic se poate studia ştiinţificeşte pe bază de date şi situaţiuni contabile şi statistice.

Cheltuelile în negoţ şi în orice gospodărie de altfel, trebuesc făcute să producă cel mai mare efect util, fie imediat, fie mai târziu. Nu este o bună economie aceia de a nu face o cheltuială, care poate să mărească venitul.

In comerţ cea mai bună economie, este banul bine plasat, iar nu banul strâns la ciorap. Economia Politică în principiu, iar nu banul strâns la ciorap. Economia Politică în principiu

condamnă avariția ca și risipa. Banul este făcut ca să circule, să fie cheltuit. Fiecare cheltuială reprezintă o încurajare dată aceluia care a primit banii. Fiecare leu cheltuit în țară, este o infuzie de energie pentru comerțul și munca națională. Lincoln, marele om de Stat american, a spus: „Când cumpăr marfă americană, am și marfa am și dolarul; când cumpăr marfă străină am marfa dar n'am dolarul".

Citeam un articol în Revista generală de Comerț și Contabilitate din Ianuarie 1934, „Despre Economie" semnat Economist. [1]). Ideea principală care se degajează din acel articol este că economia însemnează: A cheltui fără a risipi, în limita bugetului, și mai ales a cheltui pentru a câștiga fie direct, fie indirect, sau chiar pentru a evita o cheltuială mai mare. Este o adevărată artă să știi să cheltuești banul, nu numai pentru comerciant, dar pentru toată lumea.

(Va urma). Dr. PETRU DRĂGĂNESCU-BRATEȘ

1) G. Ianculescu (Nota Redacției).

COLEGI!

Arătați înaintașilor voștri că ați știut să trageți profit din sfaturile și lucrările lor și încredințați publicitatea reclamelor, precum și a Bilanțului întreprinderei unde lucrați, la

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă și apără interesele noastre.

Direcțiunea Revistei face un călduros apel la membrii Corpului didactic comercial și în general la toți colegii, cari se ocupă cu chestiuni de contabilitate, să trimeată studii și observații cu caracter contabil.

Articolele publicate se plătesc.

Colegi, faceți din Revistă, tribuna voastră de manifestare.

PUBLICITATEA BANCARĂ IN ROMÂNIA

—:-:—

Prin publicitate bancară se înţelege aducerea la cunoştinţa publicului a bilanţului, a contului de profit şi pierderi şi a raportului consiliului de Ad-ţie, care trebue să aibă loc la sfârşitul fiecărui an. (V. Birchler : Die Publizität im schweizerischem Bankwesen, Konstanz 1921 pag. 11).

In ce priveşte publicitatea bancară în România se prevede în art. 178 cod. com. obligaţiunea pentru Bănci Soc. anonime de a publica bilanţul cu 8 zile înainte de adunarea generală a acţionarilor.

Consiliul de ad-ţie al soc. pe acţiuni e, apoi, obligat ca, în interval de 10 zile după aprobarea bilanţului de către adunarea generală, să depună, la Tribunal, o copie a bilanţului, a raportului cenzorilor şi a procesului verbal al Adunării generale, spre a fi trecute în registrul de societăţi şi pentru a fi publicate în Monitorul Oficial (art. 182 cod. com.).

Aceste prescripţiuni se referă şi la cooperativele de credit.

Special, pentru Bănci sub formă de soc. pe acţiuni, prevede art. 179 cod. com. obligaţiunea de a depune la Tribunal, un bilanţ lunar în interval de 8 zile după terminarea fiecărei luni. Acest bilanţ lunar trebue să fie întocmit după un formular tip.

O schemă uniformă pentru bilanţurile lunare nu a fost, din păcate, nici până azi întocmită, aşa că prescripţiile cod. com. au rămas fără efect.

In anul 1929, când s'a creiat la Ministerul de Industrie şi Comerţ, un serviciu de control al Băncilor, Bursei şi valutei, se prevăzuse, printre alte îndatoriri ale acestui serviciu, şi întocmirea unei scheme uniforme pentru bilanţuri.

Cu toate că importanţa acestei probleme a fost relevată acum câtva timp, prin conferinţe publice — organizate de corpul contabililor autorizaţi şi experţi — rezolvarea ei nu a putut fi fapt împlinit, nici până azi.

Cauzele mai importante, cari au împiedicat întocmirea unei scheme uniforme pentru bilanţul bancar sunt următoarele :

1. Teama Băncilor noastre că, publicând un Bilanţ mai amănunţit, s'ar divulga secretul profesional.

2. Lipsa de interes din partea publicului.

Acționarului i s'a dat prin art. 181 cod. com. un drept de control, mai mult formal, putând să vadă, cu 15 zile înainte de adunarea generală, bilanțul și raportul cenzorilor, cari i se pun la dispoziție în birourile societății respective. De acest drept uzează acționarul român, însă, foarte rar.

Ceilalți oameni de afaceri, la fel, nu acordă bilanțurilor o prea mare importanță, pentru că, în forma lor actuală, reprezintă un sphinx pentru cei mai mulți.

Presa noastră comercială, în calitate de exponent al opiniei publice, se mulțumește să publice, pur și simplu, bilanțurile, fără a le supune unei analize critice. Mai multă energie din partea presei noastre comerciale, pentru realizarea problemei întocmirii unei scheme de bilanț uniformă, cel puțin pentru Bănci a căror bilanțuri pot fi privite ca o oglindă a economiei unei țări, ar fi de dorit.

Și Banca Națională, care are nevoe de cunoașterea, cât mai exact posibil, a situației Băncilor, clienților ei, și a economiei naționale, în general, ar trebui să arate mai mult interes acestei probleme. Până acum s'a mulțumit să examineze situația clienților ei, prin inspectorii ei, ceiace e foarte costisitor și obositor. In lipsa unei legi, ar putea B. N. R. să le impună Băncilor, cari reescontează polițe la ea, să introducă o schemă de bilanț uniformă.

* * *

Bilanțurile pe care le publică azi Băncile noastre sunt limitate la 3—4 conturi în pasiv și tot cam atâtea în activ. Nici contul de profit și pierderi nu e mai amănunțit. Dările de seamă cari însoțesc bilanțurile sunt foarte sumare, limitându-se numai la o expunere a situației economice în anul expirat și la redarea, fără multe explicații, a unor posturi din bilanț, afară de câteva rare excepții.

Ceia ce este și mai rău e faptul că aceiași Bancă nu păstrează întotdeauna schema bilanțului, odată stabilită, ci o schimbă după plăcere. Denumirile conturilor se schimbă adesea, mai multe conturi se contopesc într'unul, fără să ai posibilitatea să faci o comparație a diferitelor conturi pentru mai mulți ani.

Singură Banca Națională și alte câteva instituțiuni cu caracter public, publică bilanțe și dări de seamă mai amănunțite.

Pentru a se pune capăt acestui mare neajuns, noi propunem ca Statul să stabilească prin lege o schemă uniformă pentru bilanțurile bancare și să oblige Băncile să-și publice bilanțurile după acea schemă, cel puțin de 2 ori pe an (sfârșitul lunii Iunie și Decembrie). Pentru stabilirea unei astfel de scheme uniforme facem următoarea propunere:

I. In pasivul bilanțurilor bancare ar trebui să se evidențieze cel puțin, următoarele conturi: [1])

1. Capital Social.
2. Reserve.
3. Fond de pensii.
4. Dividende neridicate.
5. Depuneri spre fructificare.
6. Creditori în cont curent:

   a) din țară.
   b) din străinătate.

   Din suma totală Depuneri și Creditori în cont curent sunt:

   a) scadente în interval de 7 zile.
   b) „ „ „ dela 7 zile la 3 luni.
   c) „ „ „ mai mare de 3 luni.

7. Angajamente pentru efecte reescontate:

   a) în țară.
   b) în străinătate.

8. Accepte și cekuri.
9. Obligațiuni și scrisuri funciare.
10. Diverse conturi.
11. Conturi de ordine:

    a) Obligațiuni de aval și garanții.
    b) Diverse.

II. In activ ar trebui, apoi, redate următoarele conturi:

1. Acționari (rest de vărsăminte).
2. Numerar și disponibil la B. N. R.
3. Cecuri.
4. Efecte comerciale:

1) Vezi și Dr. N. Ig. Badea: Das rumänische Bankwesen, Geldhausen 1933.

a) în portofoliu.
b) reescontate.

5. Disponibil la Bănci sau alte societăți, realizabil până la 3 luni.
6. Efecte publice:
   a) lombardabile la B. N. R.
   b) Acțiuni.

   Din acestea sunt:

   a) în portofoliu.
   b) gajate sau lombardate.
7. Avansuri și debitori în cont curent:
   a) Debitori acoperiți cu div. garanții.
   b) Debitori neacoperiți.

   Din aceste sume sunt:

   a) realizabile în interval de 7 zile.
   b) „ „ „ dela 7 zile la 3 luni.
   c) „ „ „ peste 3 luni.
8. Participațiuni consorțiale.
9. Participațiuni permanente (de durată).
10. Imobile.
11. Mobilier.
12. Diverse conturi.
13. Conturi de ordine.
    a) Debitori din avaluri.
    b) Diverse.

In propunerea noastră am cerut să se evidențieze, origina mijloacelor financiare străine, adică, dacă aceste mijloace sunt din țară sau străinătate, aceasta fiind de mare importanță pentru lichiditatea unei Băncii.

Fiindcă Băncile noastre reescontează, în mare parte, polițe la B. N. R. sau la alte Băncii, și întrucât în pasivul bilanțului obișnuesc să indice angajamentele pentru efecte reescontate, am cerut ca, în bilanțuri, să se arate în activ separat efectele reescontate de cele aflate în portofoliu. Printre efectele reescontate

se găsesc și efecte de cont curent. Acestea ar trebui separate de celelalte efecte comerciale.

A intrat în obiceiul celor mai multe din Băncile noastre ca și avansurile să le acorde sub formă de cont curent. Conformându-ne acestei practici am reunit și noi conturile: *„Diverse avansuri"* și *„Debit. în cont curent"*, într'unul singur, cerând, însă, o indicare a termenelor la care aceste sume sunt realizabile, pentru a avea posibilitatea să judecăm lichiditatea Băncii respective.

Operațiunile de lombard le arată unele Bănci prin contul *„Avansuri pe efecte publice"*. In formularul tip propus de noi operațiunile de lombard se cuprind în contul *„Avansuri și debitori în cont curent"*.

Bilanțurile bancare, cari ar fi publicate după schema propusă de noi, ar trebui să fie însoțite și de contul de Profit și Pierderi mai amănunțit și de raportul Cons. de Ad-ție către Adunarea G-rală în care să se arate, mai amănunțit, desvoltarea diferitelor posturi din bilanț, în cursul anului expirat.

In acest mod s'ar putea oferi publicului un material mai îndestulător pentru o analiză critică mai aproape de adevăr a bilanțurilor bancare și, în consecință, pentru cunoașterea structurii financiare a Băncilor.

Dr. NICOLAE IG. BADEA

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. - Transmisiuni Moderne. - Injectoare de ars Păcură.
Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare dopozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru No. 3
Motoare „DEUTZ", Mașini-Unelte, Scule, Pompe etc.

APORTUL AFIȘULUI IN PROBLEMA „RECLAMEI"

—:-:—

Nimic nu se poate face astăzi fără reclamă.

Intocmai cum moara de apă are nevoe de un râu pentru a o pune în mișcare, cea de vânt de adieri ușoare pentru a-i mișca aripile, automobilul de benzină și ulei pentru a porni, tot astfel un comerț nu poate prospera, un produs nu poate fi cunoscut, o piesă de teatru cade, dacă nu faci esențialul: „reclama". Cu alte cuvinte: faci cunoscut publicului cele de mai sus, toate vor fi cunoscute; nu, toate vor rămâne în anonimat.

Mijloacele multiple de care dispune azi reclama, ea care prin strigătul manifestat sub diferite aspecte pune în mișcare întreaga viață economică și comercială a unei țări, pot fi utilizate de oricine și pentru orice. Printre mijloacele de reclamă cel cu cea mai mare ascedență față de celelalte expuse într'un alt articol, este *afișul*.

Dovada că reclama a existat întotdeauna o avem în faptul că lumea veche cunoștea afișul.

Romanii și Grecii l'au întrebuințat chiar într'o largă măsură. Grecii făceau comunicări publicului pe tăblițe de lemn fixate pe pivoți de lemn, bătuți la răspântii și în piețe. Tăblițele erau fie încrustate, fie pictate. Primul afiș grecesc poate fi considerat, legile lui Solon. La Romani descoperirile au dat la iveală pereți întregi vopsiți în diferite culori conținând texte complecte de afișe. Anunțări de serbări în circ, vânzări de sclave, alegeri etc.

In evul mediu, din cauza izolării grupărilor de oameni, afișul nu prea a fost utilizat. Toate înștiințările ca și reclama, erau făcute prin strigări. După renaștere și odată cu descoperirea tiparului în 1440, afișul ia un avânt destul de mare pentru timpul în care se manifesta.

Țările de unde a pornit și unde mișcarea a fost mai accentuată au fost Franța și Anglia. Exemplul cel mai elocvent acum în ramura reclamei făcută prin afiș este America. In ce privește technica afișului, aceasta a ajuns la un nivel destul de ridicat și desăvârșit. Ca definiție afișul poate fi fixat foarte ușor. *Afișul este hârtia scrisă sau tipărită, ce se lipește pe ziduri, porți sau se împarte trecătorilor pe stradă, spre a aduce ceva la cunoștință*

tuturor. Verbul latinesc „affigere" care înseamnă a fixa mai poate servi drept o nouă definiție a afișului.

De respectarea anumitelor condițiuni, depinde dacă un afiș este bun sau nu. Un afiș trebue să:

1. *Atragă atenția sau privirea prin:*
   - intensitate (Numărul afișelo)
   - subiect sugestiv
   - colorit vioi, ansamblu de culori
   - text scurt, concis
   - mărime

2. *Fixeze atenția prin repetare.*
3. *Solicite interesul.*
4. *Desvolte plăcerea.*

Iar toate acestea aduc actul final pe care trebue să-l facă individul.

5. *Cumpărarea.*

Afișul, în afară de cele de mai sus, trebue să mai îndeplinească două calități de o importanță capitală. Acestea sunt: *A ști cui să te adresezi, și a ști locurile propice unde trebue să faci reclama.*

Și acum să exemplificăm câteva avantagii ale reclamei făcută prin afiș sau mai bine zis să dovedim cum afișul poate fi de folos anumitelor sau tuturor problemelor. In afară de aplicarea afișului pe care doresc să o dovedesc în diferite chestiuni, voi căuta a arăta și desinteresul pe care noi îl avem față de probleme capitale pentru economia noastră națională. Exemplele le voi lua nu dintre materiile noastre prime, care fiind din abundență sunt arhicunoscute de străini, dar mai ales exploatate de ei, ci dintre acele lucruri cari fiind la început, au o neapărata nevoe de reclamă.

1. Exemplu. România are o producție de fructe respectabilă și foarte variată atât ca produse de diferite naturi cât și ca varietăți în aceeași familie de produse. In timp însă ce Bulgaria pentru a-și valorifica producția sa de căpșuni face sacrificii enorme transportându-le în plin sezon în marile capitale cu avionul, la noi fructele și în special merele, perele etc. se aruncă cu țepoiul în vagoane de marfă. Cât oare din cantitatea încărcată în vagon mai prezintă un aspect civilizat pentru a putea inspira pe cumpărători să cumpere. In Italia și alte țări, fructele prin gări sunt prezentate în ambalaje de foiță și țiplă, la noi o fi poetic, dar când vezi vre'un nespălat că-ți oferă vre'o fructă fie ea cât de frumoasă îți piere pofta de cumpărare. Și aceste lucruri numai

în ce privește interiorul; de export numai vorbim. Străinătatea nu cunoaște nimic. Abea 8% din producție exportăm. In ultimul timp Camerile de Agricultură au încercat a stimula străinătatea prin expoziții de fructe. Rezultatul a fost îmbucurător căci au început a se face comenzi. Dar românul tot român. Primul transport a fost conform cu marfa expusă, al doilea mai prost și din ce în ce mai prost. Aceasta din cauza nestandardizării tipului de fructă, a ambalajului defectuos etc. etc. Și poate va spune cineva, bine, dar d-ta vorbești aci de prezentarea fructelor, de lipsa de îngrijire a lor, dar nu de reclamă. Exact, să nu se uite însă că foița tipărită ce înfășoară o portocală este cea mai bună reclamă pentru exportator și că mai ales o astfel de foiță este un început de afiș. Ambalajul unui produs, la fel ca și vitrina unui magazin este cartea de vizită care îți dă posibilitatea să cunoști ceva ca pentru în urmă să cumperi. Care ar fi rolul afișului în această ramură? Enorm. Afișe făcute în diferite limbi vor prezenta publicului străin bogăția și varietatea de fructe a României. Afișele vor conține fotografii cu fructele noastre și îndemnarea sub diferite forme și din diferite puncte de vedere, medical, higienic, de a consuma fructele românești. Tot ele vor mai conține avantagiile pe cari le prezentăm noi precum și calitățile excepționale ale fructelor noastre.

Ce s'ar spune de exemplu dacă Germania care a cheltuit în anii 1931-32, 183,3 milioane de mărci, — adică aproape un miliard de franci francezi, sumă ce reprezintă 14,5 la sută din incasul metalic al Reichsbankului, — pentru fructele exotice, ar cheltui sau ar importa ceva din România. Oare nu ar câștiga ambele țări, Germania că le va lua dela noi mai eftin iar noi că exportăm și astfel vom intensifica comerțul?

2. Exemplu. România din punct de vedere al frumuseților naturale este neîntrecută. Grație însă faptului că mișcarea turistică la noi este la început și că nu se face reclamă deloc, străinătatea nu are posibilitatea să le cunoască. Oare o serie de afișe tipărite în condițiuni ireproșabile, însoțite de prospecte diferite care să prezinte străinătății localitățile noastre, nu ar provoca o afluență de vizitatori? Oare aceștia nu vor face ca stațiunile să prospere și să-și creeze o nouă sursă de venituri? Da, și cu astfel de exemple s'ar putea merge la infinit. Se vede cred foarte clar din articolul de față că afișul este unul din factorii cei mai

importanți ai reclamei și că grație utilizării lui multe rele pot fi îndreptate.

Dar nu numai din punctele de vedere arătate mai sus afișul prezintă o deosebită importanță. El este și o sursă de venituri pentru stat. Intr'adevăr încasările de pe taxa de timbru aplicată afișelor, a crescut în ultimul timp. Aceasta dovedește că și la noi reclama prin afiș a început a marca o epocă.

VASILE A. MARINESCU
Doctorand în Științele Economice

D-nii abonați din București sau din provincie la care se prezintă încasatori cu chitanțiere dela centru sunt rugați să observe, ca orice chitanță ce li se va prezenta spre încasare, să poarte pe lângă semnătura incasatorului și stampila rotundă a Administrației Revistei Generale de Comerț și Contabilitate.

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN"

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN:

RADIATOARE, CAZANE
DE INCALZIRE CENTRALA,
BAI DE FONTA EMAILATA
etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET" BUCUREȘTI Calea Victoriei, 51

PROBLEMĂ DE CONTABILITATE

La ultimul examen de expert contabil ţinut la Iaşi, s'a dat tema pe care o reproducem mai jos, cu modificări la postul „Dobânzi şi Beneficii diverse“ şi la „Efecte scontate“.

Propunem această temă spre soluţionare cititorilor noştri fixând trei premii în bani în valoare totală de lei două mii pentru cele mai bune soluţiuni.

Răspunsurile se vor trimite la Redacţia Revistei, cel mai târziu până la 1 Iunie 1934.

Pot trimite soluţiuni şi cei ce au dat examenul de expert contabil la Iaşi.

Situaţiunea Contabilităţii Băncii Comerciale şi Industriale s. a. Iaşi la 31 Decembrie 1933

CENTRALA

ACTIV

Cassa	4.000.000
Efecte scontate	28.000.000
„ reescontat	16.000.000
„ în suf.	13.000.000
Ct. cor. deb.	26.000.000
Efecte publ. rente 5% val. nom. 2.600.000	1.000.000
Mobilier	700.000
Imobil	6.000.000
Chelt. de Administraţie	2.300.000
Prof. şi Pierd. din anii trecuţi	2.000.000
Sucursala Chişinău	20.000.000
Efecte com. în gaj	50.000.000
Garanţii statutare	500.000
Garanţii în mărf. şi ipoteci	35.000.000
	208.500.000

PASIV

Capital	50.000.000
Fond rezervă Statutar	10.000.000
„ pentru creanțe dubioase	2.000.000
Depuneri spre fructificare	18.000.000
Angajam. reescont	16.000.000
Conturi cor. creditoare	15.000.000
Dob. și beneficii divers.	8.000.000
Diverși efecte com. în gaj	50.000.000
„ garanții statutare	500.000
„ gaj. mărf. ipoteci	35.000.000
	208.500.000

Să se închee bilanțul și contul de Profit și Pierdere, având-se în vedere următoarele:

1. Că efecte publice la 31 Decembrie au o valoare reală de lei 780.000.

2. Că avem cupoane cu scad. 1 Decembrie 1933, neîncasate și contabilizate, întrucât la scadența lor s'a omis a se face înregistrarea și incasarea.

3. Că din dobânzile ce am incasat se cuvin anului viitor suma de lei 800.000.

4. Că la efectele reescontate am plătit dobânzi, în contul anului viitor lei 880.000.

5. La conturile corente debitoare, conform extraselor de cont crt., pe trimestrul IV ni se cuvin dobânzi în sumă de lei 500.000.

6. La conturile corente creditoare le datorăm dobânzi lei 1.600.000.

7. La depunerile spre fructificare idem idem lei 1.800.000.

8. Din efectele în suferință amortizăm 45 efecte în valoare de lei 600.000, menținându-le însă înregistrate, pentru evidența lor cu câte un leu de fiecare efect.

9. Din conturile corente debitoare amortizăm 56 debitori reprezentând suma de lei 1.200.000, pe care îi menținem înregistrați pentru memorie cu câte un leu pentru fiecare debitor.

10. La cheltueli de Administrație avem cheltueli făcute în contul anului viitor suma de lei 800.000.

11. Facem amortizări de 10 % asupra valorii imobilului și de 5 % asupra mobilierului, prin creiarea de fonduri speciale.

12. Că bilanţul sucursalei Chişinău, ce se concentrează în bilanţul Centralei se prezintă astfel:

Bilanţul Sucursalei Chişinău la 31 Decembrie 1933

ACTIV

Cassa	1.000.000
Efecte scontate	16.000.000
Conturi corente debit.	12.000.000
	29.000.000

PASIV

Centrala	20.000.000
Dep. spre fructif.	4.000.000
Conturi corente credit	3.700.000
Dob. cuv. anului viitor	500.000
Profit şi Pierdere	800.000
	29.000.000

1. Se va încheia bilanţul general al Băncii Comerciale şi Industriale Centrală şi Sucursală, făcând toate articolele de jurnal şi va stabili contul de Profit şi Pierdere.

2. Se va stabili cum trebue să fie impusă banca, având în vedere că registrele au fost ţinute în seamă şi că în contul Cheltueli de Administraţie s'a găsit: consiliul şi censori 120.000, ofrande 50.000, impozit comercial 50.000.

Comitetul de Redacţie face un călduros apel la toţi cititorii revistei de a-i da tot concursul, prin articolele ce vor trimite, prin plata la timp a abonamentului, şi de a o recomanda şi la alţi colegi.

Dorim ca revista să fie o forţă, să-şi poată spune cuvântul în orice problemă ce pune în joc interesele colegilor noştrii. Grupându-ne câţi mai mulţi imprejurul ei, revendicările voastre pot fi susţinute cu mai multă energie.

Stăm la dispoziţie colegilor pentru a le da informaţii, lămuriri, etc., prin revistă.

RECENZII

Dr. V. M. Ioachim. **Curs de Comerț și Contabilitate cu aplicație specială la industrie.** Tip. Göbl pag. 230. Preț lei 150.

A apărut în volum **„Cursul de Comerț și Contabilitate cu aplicație specială la industrie"**, pe care D-l **Dr. V. M. Ioachim** l'a predat la Școala Politecnihcă din București în anii 1931/933.

Contabilitatea ca materie separată, a fost introdusă după război la cele două școli Politechnice din țară pentru întregirea pregătirii profesionale a viitorilor ingineri, asemenea s'a introdus și la Scoala de Conductori publici, cari în cariera lor de antreprenori sau auxiliari ai antreprenorilor au adesea nevoie de cunoștințe comerciale și contabile.

Un curs de contabilitate, care să țină seamă de nevoile învățământului technic, lipsea până acum.

D-l Dr. V. M. Ioachim, care a îmbogățit literatura de specialitate și cu alte lucrări, a făcut un început tipărind un manual de contabilitate destinat în special celor ce activează în industrie fie în calitate de patroni fie ca directori, șefi contabili, șefi de exploatare, etc.

D-sa a pus la contribuție pe lângă studiile cele mai recente în acest domeniu și o îndelungată experiență pe tărâmul comercial și industrial, astfel că lucrarea nu se prezintă numai ca o sintetizare a principiilor generale de contabilitate ci și ca o îndrumare practică pentru cei ce sunt ocupați în industrie.

Autorul expune, la lumina cercetărilor științifice și technice de până acum, o serie de probleme cu caracter contabil care înainte nu erau atinse sau erau tratate în mod empiric.

Astfel, D-sa stăruie asupra elementelor, cari formează prețul de cost în industrie precum și asupra principiilor și metodelor de înregistrare a fiecăruia din aceste elemente, căci — spre deosebire de o întreprindere comercială — în industrie prețul de vânzare nu este în funcțiune numai de valoarea comercială formată pe piață în afară de întreprindere, ci trebue să fie în strânsă legătură cu prețul format în interiorul întreprinderii, — preț pe care conducătorul întreprinderii îl poate influența prin organizarea dată întreprinderii, prin supravegherea atentă a cheltuelilor prin adaptarea capacității de producție la situația pieței.

Numai lipsa unei contabilități ordonate și puțina atenție ce se dă de multe întreprinderi industriale acestei discipline, explică faptul că la cele mai multe licitații se prezintă oferte cu prețurile cele mai variate.

Disproporția între prețul cel mai ridicat și cel mai redus care poate merge până la 70 % nu se explică prin diferența de cost, ci prin felul cum se face calculația, fără nici-o bază contabilă și fără nici un criteriu științific.

Cei mai mulţi nu adaugă amortismentele, iar alţii pun pentru cheltueli de regie un coeficient luat la întâmplare, fără a-l fi confruntat vreodată cu înregistrările contabile, care dealtfel sunt astfel ţinute încât o asemenea confruntare n'ar duce la nici-o concluzie.

Lucrarea D-lui Dr. V. M. Ioachim reprezintă nu numai un izvor de cunoştinţe teoretice şi practice foarte preţioase dar şi un îndemn la o raţionalizare a serviciului de contabilitate în întreprinderile industriale. Acest serviciu trebue pus în măsură să dea toate informaţiile ce un conducător este dator să le ceară spre a cunoaşte exact mersul întreprinderii şi a o putea îndruma pe drumuri bine cercetate către obiecţie, cari pot fi influenţate şi modificate de cojunctura din afară a pieţei, dar nu de împrejurări necunoscute sau rău cunoscute din interiorul întreprinderii.

Lucrarea D-lui Dr. V. M. Ioachim constituie o preţioasă contribuţie la îndrumarea contabilităţii în industrie către metodele de preciziune ştiinţifică şi technică atât de necesare în epoca de raţionalizare în care trăim.

Dr. B.

JURISPRUDENŢE FISCALE[1] ŞI COMERCIALE[2]

—:—

Impozit comercial. Dobânzi încasate la hipoteci. Intră în venitul impozabil.

Venitul efectelor publice. *Se scade din venit.*

Rezerva pentru creanţe dubioase, — Nu poate trece de 3%. Art. 32 al b.

Mici industriaşi. Legea din 1 Ianuarie 1932. Condiţiunile de clasificare.

* * *

Dobânzile încasate de comercianţi de la actele de hipotecă, nu se scad din beneficiul impozabil, în cazul când nu se dovedeşte plata impozitului mobiliar.

Venitul din cupoanele rentelor de stat sau din acţiunile instituţiunilor particulare. se scad din beneficiul impozabil, deoarece perceperea impozitului mobiliar se face pe cale de reţinere conform art. 25 l. c. d.

Conform art. 30 l. c. d. modificat la 1 Ianuarie 1932, micii industriaşi nu pot fi clasificaţi decât în cazul când indeplinesc

1) Din revista „Administraţia financiară" No. 76.

2) Din Revista de Drept Comercial No. 3/934 şi Studii economice.

condițiunile art. 1 și 2 din legea pentru organizarea plății lucrului efectuat, iar venitul pe ultimii trei ani nu întrece lei 150.000.

Văzând motivele de recurs ale fiscului în următoarea cuprindere :

Considerând că se invoacă ca motiv de recurs că s'a violat de către Comisiunea de Apel, dispozițiunile art. 31 și 39 din legea Contribuțiunilor precum și instrucțiunile, ministeriale de aplicarea acestei legi, stabilind un venit impozabil pe anul 1932, mai mic decât cel constatat după bilanțul anului 1931, după care se constată un beneficiu net de lei 816.435 lei, la care trebue adăogate sumele neadmise la scădere, ca impozitul comercial, rezerva creanței dubioase. cu care s'a depășit cota de 3 % prevăzută de art. 32 al. b. Deasemenea s'a admis la scădere din beneficiul net suma de lei 479, 618, venit mobiliar din ipoteci, pe motiv că s'ar fi plătit un impozit elementar la această sumă, fără să se fi făcut această dovadă : și tot astfel și cu suma de lei 107.833, venit din cupoane, scăzute în mod greșit, din acelaș motiv, tot cu violarea textelor de mai sus, s'a admis la scădere, rezerva pentru creanțe dubioase, depășindu-se cota de 3% pe motivul că ar fi pierderi efective, cât și rezerva pentru plata impozitelor, care nu este prevăzută în nici un text de lege, pentru a fi scăzută, era să fie trecute ca atare în bilanț, iar nu prin creare de noi conturi, prin care să se micșoreze venitul.

Considerând că de către Dalla-Barba & Peresutti, asociați în întreprindere de construcțiuni, s'au încasat dobânzi ipotecare în suma de lei 479.618, că pentru această sumă încasată de ei dela debitorii lor, nu s'a făcut dovada că s'a plătit impozitul mobiliar, că potrivit art. 23 al. 4 a dobânzile din creanțele ipotecare, încasate de cei care nu fac afaceri de bancă, scont sau împrumut, cum este cazul în speță, constitue un venit impozabil: că deoorece nu se face dovadă de către Dalla-Barba & Peresutti că ei au plătit impozitul la sumele încasate drept dobânzi ipotecare, aceste dobânzi trebuesc socotite în venitul intreprinderii și, prin urmare, intră în calculul impunerei acestui venit, ele nu pot fi scăzute din venitul impunerei, cum arată art. 89 din instrucțiuni, întru cât nu este cazul de dublă impunere, căci nu s'a mai plătit odată pentru aceste dobânzi un impozit elementar, ca să se zică că ar fi impuse a doua oară, când ar fi socotite la impunerea întreprinderii suszișilor contribuabili, căci deci, Comisiunea de Apel, atunci când a scos suma da lei 479.618 lei, reprezentând, dobânzi ipotecare, din venitul impozabil a călcat dispozițiunile legii și deci urmează a se admite motivul de recurs din acest punct de vedere, casându-se deciziunea Comisiei de Apel.

Având în vedere că se mai susține de către fisc, că în mod greșit s'a admis de către Comisiunea de Apel, scăderea din

venitul impozabil a sumei de lei 107.833, care reprezintă venitel din cupoane, căci nu se face dovada achitări impozitului elementar mobiliar pentru această sumă.

Considerând că în adevăr, potrivit art. 23 din legea Contribuțiunilor directe, este impozabil venitul provenit din cupoane dela rente și obligațiuni, dar plata impozitului respectiv, se face pe cale de reținere de către debitori, potrivit art. 25 din lege și paragr. 50 din instrucțiuni, din care rezultă că încasarea impozitului pe baza actelor de plată a dobânzilor, că prin urmare, cererea fiscului de a se face impunerea sumelor încasate din cupoane, odată cu impunerea venitului întreprinderea Dalla-Barba & Persutti, este o cerere nefondată, căci ar fi să se facă o dublă impunere, și motivul de recurs bazat pe această pretențiune, este un motiv nefondat, și trebue a se respinge.

In ce privește recursul făcut de Dalla-Barba & Peresutti, prin reprezentanții săi invocându-se următoarele motive de recurs :

Având în vedere că se susține de către recurenți că s'a violat și s'a interpretat greșit art. 30 din 48 al. ultim din legea contribuțiunilor directe, și art. 1 și 2 al. b. c. d. și e. din legea pentru asigurarea plăți lucrului efectuat, deoarece comisiunea de apel a interpretat greșit aceste texte, neadmițând ca recurenții să fie supuși prin clasificare, conform tabelei dela art. 30, întrucât fie Soc. fie Dalla-Barba & Peresutti personal, sunt întreprinzători de lucrări, fiind mici meseriași, au făcut-o înaintea comisiunei de Apel, cu acte depuse și necombătute de către fisc, criteriul pentru care, Comisiunea de Apel, nu i-a admis la clasificare este că au avut un venit mai mare de 150.000 lei, că însă art. 30 din lege, nu cere această condițiune, pentru ca un mic industriaș, să fie impus prin clasificare. căci din cele două aliniate ale art. 30 se vede că nici un industriaș, spre deosebire de mici comercianți, dacă îndeplinesc condițiunile art. 1 și 2 din legea pentru garantarea muncei efectuate, vor fi supuși prin clasificare după tabloul de impunere, plătind cel mult impozitul prevăzut de cea mai mare clasă depe tablou, se cere deci de către recurenți, spre a fi impuși pe baza tabelei de clasificare deoarece ei fiind sau mici industriași, sau mici meseriași, nu li se cere de cât să dovedească, că îndeplinesc condițiunile art. 1 și 2 din legea lucrului efectuat dovadă pe care au făcut-o înaintea Comisiunei de Apel, unde au stabilit că nu întrebuințează mai mult de 40 lucrători clasificați și nu posedă o forță motrice mai mare de 50 H. P. și că amândoi asociații sunt meseriași, cu carte eliberată de autoritățile respective.

Având în vedere că înaintea Comisiunei de Apel, recurenții Dalla-Barba și Peresutti, au susținut că urmează a fi impuși în baza tabelei de clasificare din art. 30 din legea contribu-

ţiunilor directe, numai în calitate de mici industriaşi şi nu au invocat şi calitatea lor de mici meseriaşi astfel că argumentul invocat de dânşii şi dedus din calitatea lor de mici industriaşi urmează a se înlătura din discuţiune, examinându-se chestiunea numai din punct de vedere dacă prin calitatea lor de mici industriaşi pe care o aleg trebue să beneficieze de o impunere de favoare, aşa cum au pretins înaintea Comisiunei de Apel, şi cum pot să pretindă şi în recurs, că faţă de susţinerea lor, înaintea Comisiunea de Apel, ca trebuesc a fi supuşi că întrucât întruna din clasele prevăzute din art. 30 mai sus arătat, şi deci impunerea să nu se facă dupe registre, Comisiunea de Apel a respins cererea contribuabililor, a găsit că nu pot fi supuşi, într'una din clasele arătate acolo, într'cât venitul lor excede suma de lei 150.000 anual, constatădupâ registre, şi a procedat la impunerea lor anuală, dupăregistrele comerciale, întrucât impunerea pe trei ani, într'unadin clase, nu se aplică industriaşilor, care au venit peste 150.000 lei anual. Considerând că printr'o lege, publicată în Monitorul oficial din 1 Ianuarie 1932, s'a modificat art. 30 din legea contribuţiunilor directe, în care se fixează, impunerea la veniturile întreprinderilor comerciale, industriale cum şi întreprinderi de altă natură, fixându-se norme noi pentru impunerra micilor comercianţi şi industriaşi deoarece legiuitorul a voit să vină în favoarea acestor categorii de producători, şi să nu-i impună anual pe bază de registre, căci de multe ori aceştia mici comercianţi şi industriaşi să fie impuşi pe o perioadă de trei ani, şi fixându-se opt clase după venitul lor, venitul clasei mai ridicate, mergând până la 150.000 lei, voind să definească care sunt aceste categorii sociale, legiuitorul spuse „Se consideră mici comercianţi acei care în nltimii trei ani procedând aplicarea legii, au fost impuşi în fiecare din aceşti ani, iar media veniturilor nu întrec 150.000 lei" se consideră mici industriaşi, acei cari sunt arătaţi ca atare în art. 1 şi 2 legea pentru garantarea muncei efectuate, că prin această lege se consideră că este mic industriaşi acel întreprinzător care utilizează maximu, 40 lucrători, sau are o forţă motrice de maximum 50 H. P. Că dacă legiuitorul fiscal, s'a referit în sus zisul articol la dispoziţiunile din legea asupra muncei efectuate, cu privire la mici industriaşi, urmează a se vedea dacă a înţeles să facă abstracţie la criteriul unui venit de maximum 150.000 lei, aşa cum a fixat pentru comercianţii mici.

Considerând că scopul în vederea căruia s'a făcut impunerea pe clase a micilor comercianţi, industriaşi şi meseriaşi, este arătat în expunerea de motive a legei, prin care se aducea modificări art. 30 de mai sus, că prin proectul de lege, se prevedea că aceşti comercianţi, industriaşi şi meseriaşi trebuia să fie determinaţi după media veniturilor pe cei trei ani, ante-

riori iar pentru mici industriași se mai fixa ca un criteriu, pe lângă condițiunea venitului și faptul că lucrează cu cel mult doi lucrători, și astfel că în această privință s'a luat criteriul din legea muncii efectuate, ca să fie considerați mici industriași, cei care au până la 40 lucrători, și utilizează o forță motrică de cel mult 50 H. P. din discuțiunea avută însă nu rezultă că s'a înțeles a se abandona ideea de bază a proectului de lege, că micii industriași să aibă și o medie anuală a veniturilor, pe cei trei ani anteriori, mai mică de 150.000 lei, pentru a fi impuși într'una din clasele legei, că prin urmare cu toată perfecțiunea de redactare a textului legei, trebue a se considera aceiași normă a venitului mediul, pe cei trei ani anteriori, și la micii industriași ca și la micii comercianți, pentru a putea intra în impunerea pe clase, pe timp de 3 ani, și deci singura îndeplinire a condițiunilor din art. 1 și 2 din legea lucrului efectuat, din partea recurenților, nu e suficientă.

Având în vedere că deoarece s'a constatat de către Comisiunea de Apel că Dalla-Barba & Peresutti, au avut un venit impozabil mai mare de 150.000 lei, cu drept cuvânt a respins cererea acestora de a fi impuși într'una din clasele de impunere, prevăzute de art. 30 din lege, că a făcut impunerea din registrele comerciale, că deci comisiunea de apel a făcut o bună aplicațiune a legei, motivul de recurs mai sus arătat, nefiind fondat, urmează a se respinge.

Având în vedere că se mai invocă de către Dalla-Barba & Peressuti încă un motiv de recurs, bazat pe art. 31 și 32 din legea contribuțiunilor directe căci comisiunea de apel n'a scăzut din venit adiționalele, și drumurile, care însumează 20.240 drumurile și 30.360 lei adiționalele apoi nu a admis rezerva specială de 3% pentru creanțele dubioase, care face 135.000 lei.

Având în vedere că apelanții Dalla-Barba & Peresutti au cerut înaintea Comisiunei de Apel ca să-și scadă din impozitele în sumă de Lei 95.128, suma de lei 50.600, care reprezintă adiționalele pe lângă impozitul comercial, cum și drumurile, căci aceste sume nu pot intra în calcularea venitului, impozabil, cum intră impozitul comercial, care privește intreprinderea.

Considerând că potrivit art. 31 al 1o din legea contribuțiunilor, se scade din venitul impozabil, cheltuielile diverse sau cheltuieli generale, privind strict întreprinderea, și afară de impozitul care privește însuși întreprinderi, că deoarece întreprinderea recurenților, este o întreprindere supusă impozitului comercial, nu se scade acest impozit, că însă, în sistemul legii contribuțiunilor, acest impozit elementar este majorat prin adiționalele care se stabilesc în baza art. 72 din lege, și deasemenea legea drumurilor a înființat o impunere adițională pentru drumuri tot adoptând sistemul art. 72 de mai sus, că prin urmare, deoarece nu se scade din venitul impozabil al

recurenţilor Dalla-Barba & Peresutti, impozitul comercial, care priveşte întreprinderea lor, acest impozit trebueşte socotit atât cu adiţionalele de 30.060 lei cât şi cu adiţionalele pentru drumuri de 20.240 lei, şi deci întreaga sumă, plătită ca impozit, trebueşte a fi calculată în venitul impozabil,cum s'a admis de către Comisiunea de Apel,. menţinând prima impunere, în această privinţă.

Având în vedere că în ce priveşte cealaltă susţinere a recurenţilor că nu s'a admis de către Comisiunea de Apel, rezerva specială de 3 % sentru creanţele dubioase, care face 135.000 lei, această susţinere este nefondată, căci comisiunea de Apel a redus din venitul impozabil, nu numai o rezervă de 3 % şi a redus întregul quantum al creanţelor dubioase socotite ca pierderi efective, în această privinţă, deciziunea Comisiunei de Apel s'a casat prin recursul făcut de fisc, care s'a admis după cum s'a atătat mai sus, urmând să se stabilească de Comisiunea de Apel rezerva creanţelor dubioase.

Văzând că din cele expuse, rezultă că motivele de recurs invocate de către Dalla-Barba & Peresutti nu sunt fondate, astfel recursul lor urmează a fi respins ca atare.

Curtea admite recursul fiscului şi respinge pe al contribuabilului.

(Curtea de Apel Craiova S. II Decizie fiscală Nr. 47 din 27 Sept. 1933)

Legea Timbrului. Registre Comerciale. Depozit de desfacere Nu e obligat a ţine registre. Art. 75 Legea Timbrului.

Un simplu depozit de desfacere, care nu face operaţiuni pe cont propriu, iar operaţiunile lui sunt trecute în registrele centralei, nu este obligat a ţine un alt rând de registre obligatorii timbrate, întrucât atât art. 4 par. 18 din legea timbrului cât şi art. 23 şi urm. c. com. nu cer decât un singur jurnal şi inventar pentru fiecare întreprindere.

Asupra apelului făcut de Societatea în nume colectiv „Intreprinderile S. Filderman" sucursala Bucureşti, prin reprezentanţii legali, împotriva procesului verbal de contravenţie la legea timbrului.

Având în vedere că procesul verbal de contravenţie constată că reprezentantul firmei sucursala Bucureşti, a refuzat să prezinte registrele comerciale la controlul ce se făcea pentru a se vedea dacă sunt timbrate conform art. 4 din legea timbrului din 1927. şi ţinute efectiv, conform art. 75 din aceiaşi lege, pe motiv că sucursala nu posedă asemenea registre.

Că apelanta a susţinut în instanţă că depozitul din Bucureşti, Cal. Moşilor No. 48, în afară de vânzare şi desfacerea produselor fabricate de centrala „Intreprinderile" S. Filderman nu mai exercită nici o altă activitate comercială.

In adevăr din certificatul Tribunalului Ilfov. S. I-a comercială aflată la dosar, rezultă cu acest magazin de desfacere nu exercită nici o altă activitate osebit de desfacerea produselor fabricilor de pielărie, postav moară, încălțăminte și produse conexe dela centrala Bacău" care aprovizionează magazinul, iar sumele intrate se varsă zilnic în favoarea contului centralei la o instituție financiară, Percepția circ. 1 Bacău certifică (vezi certificatul la dosar) că toate operațiunile depozitului din București, Calea Moșilor No. 48, sunt trecute în registrele centralei în mod regulat și succesiv zilnic.

Considerând că art. 4 din legea timbrului din 1927, supune la taxe de timbru registrele, jurnal și inventar ținute de comercianți și societățile comerciale, declarându-se obligatorii, iar art. 75 din aceiași lege creiază o contravenție din faptul menținerei sau neprezentării acestor registre la control.

Că din termenii legii: sunt supuse la taxe, fiecare filă de registru jurnal și inventar ținute de comercianți și societățile comerciale rezultă concepția unitară a legiuitorului în privința ținerii acestor registre. Pentru același comerț legea cere o singură dată un registru jurnal, unul iventar etc, și numai în cazul când există diversitate de întreprinderi, este de conceput a se cere dela fiecare din ele registrele separat ținute.

Considerând că potrivit art. 23 cod. comercial în registrul jurnal se trec operațiunile comerțului, convențiunile acceptațiunile sau girurile efectelor comerciale și în general tot ce privește și plătește comerciantul sub orice titlu, iar conform art. 24 cod comercial, se va trece în registrul inventar orice avere mobilă sau imobilă, datoriile active și pasive, toate obiecte și fapte legate de comerțul privit în individualitatea sa unitară.

Că, în asemenea condițiuni, nu se poate pretinde dela un simplu depozit de desfacere, cum este cel în speță, care nu face operațiuni pe cont propriu, să țină un al doilea rând de registre obligatorii, căci atunci un comerciant sau o societate care ar avea o infinitate de depozite de desfacere, ar trebui să țină pentru fiecare din ele separat registrele jurnal și inventar, în mod cu totul de prisos deoarece fiecare operațiune a fiecărui depozit, fiind deja trecută odată în respectivele registre ale Centralei, cu atât mai mnlt cu cât nici din termenul legii nu rezultă această obligațiune.

Dovadă că nu aceasta a fost intențiunea legiuitorului mai rezultă și din articolul 75 legea timbrului, care amendează pe comercianții care nu țin registrele obligatorii, cu o amendă până la $^1/_4$ din impozitul comercial de un an, iar art. 37 din legea contribuțiuuilor directe declară că impozitul se așează pentru fiecare întreprindere la sediul direcțiunii fiecărei întreprinderi sau în lipsă, acolo unde are loc principala activitate a întreprinderii în instrucțiunile Ministerului de Finanțe la

acest articol mai prevăzând că, impunerea se face la sediul Direcțiunii întreprinderii unde se păstrează repistrele și se închee operațiunile lucru ce confirmă intreprinderea, după care registrele jurnal pi inventar au a se ține odată pentru fiecare comerciant sau societate comercială.

Pentru aceste motive, admite apelul, anulează procesul verbal de contravenție.

Notă. — După o veche jurisprudență a Casației (Cas. 1 Dec. 378 din 903, Curierul Judiciar No. 73/903,) sucursalele intreprinderilor comerciale și industriale trebue să ție registrele jurnal și inventar timbrate, întocmai ca și centrala. Soluțiunea este justă și conformă cu principiile.

Când e vorba însă de un simplu depozit de desfacere a mărfurilor fabricate la centrală, nu mai poate subsista obligațiunea ținerii de registre, întrucât operațiunile depozitului sunt trecute în registrele de la centrală și o dublă trecere ar fi cu totul inutilă.

Din punct de vedere fiscal, prin trecerea operațiunilor la centrală, foile timbrate sunt consumate, așa că statul nu este păgubit.

(Trib. Ilfov Secția I-a Civilă Sentința No. 640 din 8 Mai 1933).

Cambie. — *Mențiunea: „Bun și aprobat pentru suma de mai sus" în loc de „Bun și aprobat pentru suma de" . . . . Nevalabilitatea titlului cambial.*

O cambie căreia îi lipsește mențiunea „bun și aprobat pentru suma de" . . . . și care pentru existența obligațiunei pe care o constată are nevoe de dovezi în afara sa, nu poate fi considerată ca un titlu cambial, ci ca un înscris ordinar.

Mențiunea „bun și aprobat pentru suma de mai sus" pusă pe cambie, echivalează cu lipsa mențiunei „bun și aprobat pentru suma de" . . . .

Având în vedere sentința supusă recursului din care rezulă că prin cartea de judecată No. 833/930 a judecătoriei Ocol. II Urban Iași, admințându-se acțiunea cambială a recurentului, a obligat pe intimați în solidar să-i plătească suma de lei 5000 datorați în baza unei cambii, cu procente legale dela scadență și până la achitare.

Că intimații atacând cu apel această carte de judecată, tribunalul Iași s. III-a, admițând apelul reformează cartea de judecată și respinge acțiunea.

Având în vedere că pentru a da această soluțiune instanța de fond argumentează că potrivit art. 275 c. com., cambia trebue să conțină formula „bun și aprobat pentru suma de" . . . . scrisă de cel ce se obligă; formula „bun și aprobat de noi pentru suma de mai sus" întrebuințată în speță de intimați, echivalând cu lipsa acestei mențiuni, face ca înscrisul cambial să fie lovit

de nulitate, astfel că creditorul pentru realizarea pretenţiunilor sale. nu mai poate avea acţiunea cambială, ci calea dreptului comun.

Având în vedere că prin acest motiv de casare recurentul se plânge de violarea art. 275 c. com., greşită interpretare rea aplicare a acestui text şi exces de putere săvârşite de instanţa de fond prin aceea că a declarat lovită de nulitate cambia şi i-a rezervat dreptul unei acţiuni după dreptul comun, pe motiv că nu conţine formula „bun şi aprobat pentru suma de“ . . . . şi că Ludovig Bihg, unul din semnatarii cambiei nu era din persoanele dispensate de a întrebuinţa această formulă.

Procedânp astfel — susţine recurentul — tribunalul a violat şi interpretat greşit art. 275 c. com., deoarece această menţiune nefiind sub sancţiunea nulităţii, lipsa ei nu putea avea de efect pierderea caracterului cambial al înscrisului, ci numai lipsa lui de forţă probantă prin el însuşi, trebuia prin urmare să fie considerat ca un început de probă scrisă şi să i se admită dovezile legale în complectare.

Considerând că obligaţiunea cambială, spre deosebire de celelalte obligaţiuni civile sau comerciale, fiind o obligaţiune formală şi scriptuală, care se confundă cu însuşi înscrisul care o reprezintă, ea nu poate avea existenţa în afară de acest încris, că prin urmare cambia fiind un titlu formal şi complect, toate menţiunile cerute de lege trebue să rezulte din cambie, neputându-se admite atte dovezi în afară de înscrisul însuşi.

Că dacă cerinţele impuse de art. 275 c. com., în afară de excepţiunile limitativ prevăzute de a se adăoga la semnătura pe o cambie formula „bun şi aprobat“, arătând în litere suma pentru care se obligă, nu sunt îndeplinite, înserisul, potrivit principiilor de drept, constitue un început de dovadă scrisă care poate fi complectat prin alte probe, faţă de caracterul cambiei de titlu formal şi complect prin el însuşi este evident că o cambie căreia îi lipseşte memţiunea „bun şi aprobat pdntru suma de“ . . . şi care pentru existenţa oblgaţiunii pe care o constată are nevoie de dovezi în afara sa, nu mai poate fi considerată ca atare, ci ca un înscris ordinar.

Asfel fiind, şi cum în speţă instanţa de fond constatând că intimatul Ludovig Birg, deşi nu făcea parte din categoria persoanelăr dispensate de art. 275 c. com., de a adăuga după semnătura lor pe o cambie formula „bun şi aprobat“ şi a arăta în litere suma pentru care se obligă, totuşi nu s'a supus acestei obligaţiuni, ci a semnat cambia fără a arăta în litere suma pentru care se obligă, pe drept cuvânt şi făcând o justă aplicaţiune a art. 275 c. com. şi a principiilor care guvernează materia cambială, cambia a fost considerată nulă, rezervându-se creditorului pentru pentru realizarea pretenţiunilor sale pe caţea dreptului comun.

(Curtea de Casaţie S. III. Sentinţa No. 2138 din 12 Dec. 1933).

UN BILANȚ

—:-:—

Sunt bani și nu se cer.

Citim în Monitorul Oficial Nr. 49 din 28/II/934 la pagina 1329 Bilanțul Creditului Agricol Hipotecar al României, la 31 Decembrie 1933, din care se desprind următoarele observațiuni:

Din capitalul de 330 milioane lei, acționarii mai au de plată 231 milioane lei, deci nu s'au vărsat decât 99 milioane lei.

Statul Român a pus la dispoziția Creditului Hipotecar, lei 1.250.000.000 cari se găsesc încă nefolosiți, *depuși la Banca Națională a României* în cont special.

Obligațiuni 7,5 % emise în sumă de lei 60 milioane.

Plasamente la împrumuturi hipotecare cu termen lung, 145 milioane lei.

Prin urmare a plasat numai o parte din capital și sumele procurate prin emisiune de obligațiuni. Restul așteaptă plasament.

Asupra contului profit și pierdere constatările sunt mai interesante.

Din dobânzi și comisioane încasate, în sumă de 15 milioane în 1933, au cheltuit 12 milioane cheltueli generale, au plătit dobânzi lei 3.900.000 pentru cupoanele obligațiunilor, au făcut amortizări de 360.000 lei și înregistrează o pagubă de 979.000 lei pe anul 1933, care adăogată la paguba din anii precedenți de 8. 500.000 lei face ca bilanțul să se încheie cu 9.500.000 lei pagube totale, plus cheltueli de constituire neamortizate de 2.250.000.

Situația nu este deci înfloritoare. Dar ceeace este mai însemnat de reținut, este faptul că au 1.250.000.000 lei disponibili *pentru cari nu găsesc plasament.*

Direcțiunea Creditului Agricol Hipotecar, a lansat în ultimul timp un apel însoțit de publicațiuni arătând condițiunile avantajoase în care pot acorda împrumuturile agricultorilor, cari posedă mai mult de 15 ha. proprietate.

Intrebarea de ce nu se împrumută agricultorii?

Pare că le e teamă să se apropie de ceia ce se chiamă credit.

Totuș creditul eftin și lesnicios înviorează viața economică.

P. Dr. Brateș

Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor

—:-:—

Secțiunile din țară sunt rugate a lua notă de următoarea circulară:

Domnule Președinte,

Avem onoarea a vă comunica, că, pe baza art. 19 din legea Corpului, nu se pot înscrie în Corp direct cu gradul de contabil autorizat sau expert contabil, decât aceia cari în momentul promulgări legii (Iulie 1921), puteau să se înscrie cu acest grad.

Deci solicitanții la aceste grade trebue să fi obținut diploma înainte de 1921, adică cu doi ani înainte, dacă este licențiat al Academiei de Comerț și cu 5 ani înainte, dacă este absolvent al școalei Superioare de Comerț; aceasta pentru cei ce solicită înscrierea la examenul de expert contabil sau recomandarea pentru acest grad, către Cons. Sup. pe bază de lucrări de contabilitate, ori pe bază de ezpertize înainte de promulgarea legii.

Pentru înscrierea cu gradul de Contabil Autorizat este nevoe numai de 2 ani dela obținerea diplomei, până la promulugarea legii, dacă este vorba de absolvenți ai Sc. comerciale superioare iar licențiații Academiei de Comerț se înscriu direct cu gradul de contabil, autorizat.

Vă rugăm a soluționa orice cereri ce vi s'ar prezenta numai în acest sens, orice altă soluționare fiind contra legii.

Dela Cercul Profesional al Corpului Contabililor, Secția Calați

—:-:—

La cercul profesional al corpului contabililor s'a discutat în ultima ședință chestiunea amortismentelor. Au luat parte la discuțiuni numeroși membri și s'a ajuns la concluzia că:

1. Amortismentul trebuiește făcut chiar atunci când nu sunt beneficii, pentrucă uzura fiind produsă, însemnează că se măresc pierderile. In acest sens s'au formulat hotărârile și în Congresul Internațional de Contabilitate ținut în Iulie 1933 la Londra.

2. Amortismentul din punct de vedere contabil, se poate face cu procentul care-l prezintă realmente uzajul, bineînțeles

că din punct de vedere fiscal, se vor aplica cotele admise de legea contribţiunilor directe.

3. S'au discutat şi pierderile prevenite din concordate sau cele cari vor fi de înregistrat în urma conversiunii şi pentru cari legea fiscală trebuie să îngădue a fi amortizate an cu an cel puţin în decursul duratei concordatului sau termenelor prevăzute pentru achitarea datoriiior supuse conversiunii.

4. Amortismentele se vor înregistra pe capitole de activ, cât mai detailat spre a se putea individualiza la care părţi din activ se referă.

Asociaţia Profesorilor Secundari de Contabilitate din România

—:-:—

CONVOCARE

Membrii Asociaţiei sunt convocaţi în adunare generală pe ziua de Duminică 6 Mai 1934 ora 9 sau în caz de amânare la 13 Mai 1934 ora 9 la Sediul Cercului Profesorilor secundari din Str. Gutemberg No. 6 la ordinea zilei fiind:

1) *Darea de seamă a consiliului*; 2) *Raportul Cenzorilor*; 3) *Aprobarea Contului de profit şi pierdere a bilanţului*; 4) *Alegerea a 4 membrii în Consiliu şi a Cenzorilor activi şi supleanţi*; 5) *Votarea bugetului*; 6) *Madificarea art. 1, 3, 5, 7, 23, 24, 26, 28, 30, din Statutul Asociaţiei*; 7) *Diverse chestiuni.*

Consiliul de Administraţie

Corpul Contabililor Autorizaţi şi Experţi Contabili Secţia Gorj

—:-:—

CONVOCARE

Se aduce la cunoştiinţă că, adunarea generală ordinară a membrilor secţiunei noastre, este covocată în ziua de 15 Aprilie a. c., în localul Corpului din Str. Săftoiu (casele Săvescu) ora 10 jum. a. m., la ordinea zilei fiind încheerea gestiunei pe anul 1933.

In caz de neîntrunire a majorităţii membrilor, adunarea se va ţine la 22 Aprilie a. c., în acelaş local şi la aceiaş oră, cu orice număr de membri.

Asociaţia Experţilor Contabili din România

—:-:—

CONVOCARE

Conform art. 31 din statute, membrii Asociației Experților Contabili din România, sunt rugați a lua parte la adunarea generală ordinară, ce va avea loc în ziua de 20 Mai 1934, la ora 10 a. m. în localul Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili str. Teilor No. 12, pentru a delibera asupra chestiunilor cuprinse în ordinea de zi de mai jos.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă către adunarea generală ordinară a membrilor asociației.
2. Raportul cenzorilor.
3. Aprobarea bilanțului și contului de profit și pierdere și descărcarea consiliului de gestiunea sa pe exercițiul 1933.
4. Ratificarea cooptărilor făcute consiliul de administrație în anul 1934.
5. Alegerea a 5 membri în consiliul de administrație în locul celor ieșiți la sorți. Membrii ieșiți la sorți pot fi realeși.
6. Alegerea a 3 cenzori activi și 3 supleanți.
7. Alegerea consiliului de onoare.
8. Completarea locurilor vacante în consiliul general consultativ.

Pentru alegerile dela punctele 5, 6 și 7 rugăm pe d-nii membri cari doresc a candida să se conformeze dispozițiunilor art. 36 din statutele asociației.

In cazul când la 20/5/934 nu se întrunește numărul membrilor cerut de statute, adunarea se va ține cu orice număr în ziua de 27 Mai 1934, în acelaș loc și la aceeași oră.

Consiliul de administrație

A apărut:

Curs de Comerţ şi Contabilitate cu aplicaţie specială la industrie predat la Şcoala Politechnică de *Dr. V. M. Ioachim.*

Preţul lei 150 pe hârtie de scris şi lei 800 pe hârtie velină.

Se poate procura dela autor şi dela principalele librării din Capitală.

COLEGIALE

—:-:—

☒ **D-l Dem. Constantinescu** consilier al Corpului Absolvenților școalelor Comerciale Superioare și Ad-tor delegat Soc. „Activa" a fost numit director la Banca Românească; această numire este încoronarea unei activități neîntrerupte și bogate în această Instituție de la înființare.

☒ Cu aceiași satisfacție, relevăm avansarea la gradul de director la Soc. de Gaz și Electricitate a d-lui **Ștefan Gr. Popescu** consilier al Corpului Absolvenților și devotat funcționar al Uzinelor de Gaz și Electricitate

☒ **D-l Gr. L. Trancu Iași** a fost înălțat la rangul de profesor agregat la Academia Comercială.

☒ **D-l Chr. D. Staicovici** a fost numit Președinte al Comisiei Interîmare a Camerei de Comerț și Industrie din București,

☒ **D-l Florian Anagnoste** directorul Bănci Românești Suc. Ploești, a înființat o Fabrică de Sticlărie și geamuri.

☒ **D-l Gabriel Popp** a fost reales Vice Președinte al Camerei de Comerț și Industrie din Plești.

☒ Cu multă părere de rău aducem la cunoștință colegilor că D-l V. Popovici Inspector Comercial, fost delegatul Banatului în Consiliul Superior al Corpului, a decedat.

Transmitem condoleanțe îndureratei familii.

Prague le 11 Mars 1934

Consiliul Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați

București

Messieurs,

Rentré d'un voyage d'affaires sur les Balkans je trouve votre honorée lettre du 8 ct. par laquelle vous avez bien voulu me faire savoir que le Conseil Supérieur du Corpului Contabililor Experți și Autorizați m'a nommé son Membre correspondant.

Je vous assure, Messieurs, que je considére la nomination de Membre-correspondant d'une Corporation si hautement éstimée dans le monde entier comme une marque d'honeur toute speciale et je ferai toujours dans le cadre de mon ectivité en ma qualité de vice-président du Corps des Experts Comptables de Prague-tout mon possible dans le but de rendre les relations mutuelles de nos Corporations les plus agréables et amicales, dans l'intérêt-même de nos deux pays amis et de la Petite Entente.

Je vous prie de croire, Messieurs, à mes sentiments les meilleurs.

F. MENCAK
Vice Président du Corps des Experts Comptables de Prague

Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România

CONVOCARE

Domnii membri ai Corpului Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România, sunt convocați în Adunare Generală ordinară pentru ziua de Duminică 6 Mai 1934 ora 11 la sediul Corpului în București strada Teilor No. 12, la ordinea de zi fiind :

1. Darea de seamă, bilanțul și contul de gestiune încheiate la 31 Decembrie 1933, cum și bugetul pe anul 1934.
2. Raportul Cenzorilor.
3. Descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea sa pe anul expirat.
4. Alegerea membrilor din Consiliul de Administrație conform art. 11 din statute.
5. Alegerea a 3 cenzori supleanți conform art. 24 din statute.
6. Fixarea cotizației și taxei de înscriere pe anul 1934/935.
7. Diverse.
8. Propuneri pentru sărbătorirea a 25 ani dela apariția Revistei Generale de Comerț și Contabilitate.

Nu vor putea lua parte la votul Adunărei Generale ordinare de cât membrii la curent cu plata cotizației pe anul 1934 conform art. 9 din statute.

Un membru nu poate avea de cât o singură procură.

In caz că adunarea nu se va putea ține în această zi, se amână la 13 Mai a. c., în acelaș loc și la aceiași oră, când se va ține cu ori ce număr de membri.

DAREA DE SEAMA PE ANUL 1933

Anul 1933 — al 28-lea de existență al Corpului nostru — fiind tot un an de criză deci cu mari frământări și schimbări în toate domeniile de activitate, dar mai ales în cele economico-financiare, a însemnat pentru țara noastră, în general, și pentru colegii noștri, în special, noui zile de restriște și de suferință.

Prin ruperea raportului de obligațiuni dintre debitori și creditori — ceeace a mărit proporțiile crizei și așa destul de grea și întinsă în toată lumea — încrederea a dispărut și

ca urmare creditul, care e principalul factor al vieţei afacerilor, a fost distrus.

Rezultatul a fost stânjenirea afacerilor noui, şi imposibilitatea lichidărei celor vechi — cu repercusiuni variate care au dat loc la turburări în mecanismul stabilit de regimul capitalist în lumea afacerilor şi a schimbului, distrugând astfel întreprinderi şi instituţiuni, care fuseseră considerate de toată lumea ca foarte solide.

Profesiunea noastră contabilă legată de soarta comerţului şi industriei a fost supusă la cele mai grele încercări lăsând pe mulţi dintre colegii noştri fără ocupaţie — copleşiţi de mizeria şomajului.

Criza fiind generală, sunt atinse şi resursele bugetare ale statului, care se găseşte astfel în imposibilitate să acorde sprijin celor rămaşi fără de lucru în întreprinderile private.

Situaţia s'a agravat şi din cauza lipsei unei bune gospodării a Statului şi mai ales din cauza puzderiei de legi care încercau să reglementeze în mod arbitrar viaţa economico-financiară, care îşi are însă legile ei fireşti şi care nu îngăduie încătuşarea lor.

Să sperăm că vremea experienţelor dezastroase s'a terminat şi că renunţând la noui încercări ne vom întoarce la vechile principii, care au dus omenirea la progresul de azi — libertatea şi corectitudinea în afaceri — deci restabilirea creditului— o mai justă interpretare a cuvântului „democraţie" care stăpâneşte viaţa de azi a popoarelor — în politică vor trebui să cureţe terenul de rămăşiţele acestor triste experienţe postbelice.

De altfel, în toată lumea, se simte un început de revenire la vechile principii, verificate de secole şi care guvernau omenirea înainte de război.

Restabilirea ordinei în activitatea economico-financiară va însemna pentru noi, repunerea în adevărata ei valoare, a breslei noastre contabile, colegii noştri obţinând plasamente, scăpând astfel de şomaj.

Această restabilire e de sperat că se va produce mai ales graţie fixărei raporturilor dintre creditori şi debitori în urma votărei nouei legi a conversiunei, care va permite lichidarea vechii situaţii, ce ţinea în loc refacerea creditului şi a afacerilor.

Sfârşitul crizei economice internaţionale nu se va putea întrevede, însă, atâta timp cât nu se va fixa definitiv situaţia

politică creiată de război, scoțând dela ordinea zilei posibilitățile unor noui conflicte înarmate.

Siguranța în afaceri e strâns legată de siguranța politică. Din nenorocire în această direcție, suntem încă departe de realizări fericite, fiindcă războiul trecut nu ne-a învățat prea mult și omenirea își caută restabilirea echilibrului tot prin război și distrugere în loc de pace și muncă constructivă.

Ne-am îngăduit această examinare generală a situației spre a putea să ne dăm mai bine seamă de cadrul în care are să activeze, în viitor, profesiunea noastră contabilă.

In cursul anului 1933 am continuat lupta pentru realizarea dreptului colegilor noștri de a se înscrie la facultatea juridică, căutând a înlătura dificultățile ce ni se pun în cale de către organele de aplicare a legii învățământului superior votată în 1931. Nu am reușit însă să facem să se dea o mai justă interpretare a legii, așa că rămâne în sarcina viitorului soluționarea definitivă a acestei chestiuni — care formează unul din principalele deziderate ale Absolvenților Șc. Sup. de Comerț.

Tot atât de importantă, pentru noi este chestiunea echivalării titlului Absolvenților școalelor sup. de comerț — seriile până la înființarea Academiei de Inalte studii Comerciale și Industriale — cu licențiații acestei Academii, pe care nădăjduim s'o putem obține cât de curând, păstrând colegilor noștri, mai ales celor din Instituțiile Publice, situația pe care o merită și pe care nouile legiuiri au nesocotit-o.

Trecutul Corpului nostru, cu înfăptuirile lui de până acum, pentru realizarea cărora a luptat de decenii, constituie cea mai deplină dovadă de reușita noastră și în viitor, căci ea este bazată pe solidaritatea și sprijinul tuturor membrilor noștri.

In anul trecut am acordat tot sprijinul nostru Absolvenților școalelor superioare de comerț cari doreau să se înscrie la Academia Comercială, unde se redusese simțitor numărul locurilor disponibile.

O realizare de care ne putem bucura este modificarea statutelor Corpului nostru, care fuseseră întocmite la 25 Februarie 1915 și care nu mai corespundeau nici cerințelor vremii și nici prevederilor legii persoanelor juridice din 1924.

Noile statute cuprinzând dispozițiunile complecte privitoare la scopul urmărit și la administrarea Corpului — fac

posibilă o activitate mai intensă şi mai variată — dela care aşteptăm rezultate mai bune.

Dovada unor asemenea aşteptări o avem deja în rezultatele obţinute în cursul anului 1933, care marchează un început de vădită îmbunătăţire, şi de întărire faţă de trecut, după cum se vede din tablourile şi bilanţurile comparative ce urmează.

Voim să vorbim aci de rezultatele materiale, care sunt strâns legate de „Revista generală de Comerţ şi Contabilitate" proprietatea noastră. Mulţumită unei administraţii controlată de aproape şi activă, situaţia Revistei s'a ameliorat mult. Ea are un conţinut mai bogat şi mai variat, cu articole, care îi păstrează caracterul ei de specialitate, recăpătând astfel prin noui abonaţi cum şi prin reactivarea abonamentelor restante terenul perdut. Deşi am redus, în fapt, abonamentul dela lei 200 la suma de lei 160 (pentru plăţi directe prin mandat poştal sau prin contul nostru de virament dela B. N. R.), totuşi făcând importante economii — toate organele de conducere ale revistei fiind onorifice — am realizat un excedent de lei 128.379. Din acest rezultat am redus valoarea portofoliului nostru de acţiuni cu lei 84.507 şi am dotat fondurile de amortizare la bibliotecă şi mobilier cu lei 26.375.

Disponibilul nostru în numerar de circa 150.000 la 31 Decembrie 1933 lei asigură apariţia regulată a revistei şi pe anul în curs. Azi acest disponibil a întrecut suma de 230.000 lei.

Reorganizarea administraţiei noastre fiind pusă la punct ne vom îndrepta activitatea în viitor, spre a da, din nou, viaţă filialelor Corpului nostru, în provincie, înfiinţând sedii, pentru început, numai în capitalele regionale : Cernăuţi, Chişinău, Cluj, Craiova, Constanţa, Galaţi, Iaşi şi Timişoara.

In prezent avem 2 filiale : la Iaşi şi la Ploeşti.

Experienţa ultimilor ani ne-a învăţat nu numai să păstrăm vechea organizare a Corpului Absolv. Sc. Sup. de Com., dar s'o şi întărim, fiindu-ne absolut necesară atât nouă, membrilor lui, cât şi profesiunei contabile în general.

Puzderia de asociaţii în bresla contabilă, ca în nici o altă profesiune, cu directive disparate şi personale, de multe ori opuse interesului general, face tot mai simţită existenţa Corpului nostru, şi se impune datoria de a se re...face frontul profesiunei contabile prin solidaritatea tuturor asociaţiunilor indiferent de titlu sau grad în corp — spre a putea obţine astfel înfăptuirea revendicărilor noastre.

Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din București

Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1932

ACTIV			PASIV		
Cassa	11.106	—	C. C. Sectia Ilfov	4.520	—
B. N. R.	28.107	—	Diverși colaboratori	10.744	—
Consiliul Superior	2.720	41	S. A. Activă	870	—
Acțiuni și Efecte publice	169.014	—	Abon. pe 1933	3.660	—
Mobilier	116.975	—	Fond Amort. Mobilier	30.900	—
Medalii	1	—	Fond Iosif D, Lazăr	5.000	—
Garanții	500	—	Fond	274.631	41
Tablouri	600	—	Fond Am. Bibliotecă	10.787	—
Biblioteca	13.317	—			
Broșuri	2.012	—			
Diverși	2.760	—			
Total	347.112	41		347.112	41

CONTUL DE „PROFIT & PIERDERE"

DEBIT				CREDIT		
Fond Mobilier Amortiz.			6.000	—	Beneficii Diverse	36.329	55
Cheltueli Generale			91.224	—	*REVISTA*	188.499	—
Salarii, Gratificații			86.100	—			
Diverși: Bucur Cristea	799	—					
M. Filipescu	999	—					
As. Seraliștilor	1.236	—					
ALACI.	1.236	—					
Negrescu	800	—	5.070	—			
Beneficii:							
30% Director	10.906	—					
Colaboratori	16.800	—					
Fond	8.648	55	36.354	55			
Total			224.748	55		224.748	55

Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din București

BILANȚUL GENERAL încheiat la 31 Decembrie 1933

	Lei	B.	Lei	B.		Lei	B.	Lei	B.
Cassa { în numerar . . lei 2.066,—					Fond	274.631	41		
Cassa { disponibil B.N.R. „ 144.961,—	147.027	—			Diverși creditori	37·135	—		
Acțiuni și ef. publice, val. nom. 169.014					Abonamente cuvenite anului 1934 .	3.680	—		
val. reală	84.507	—			Fond amort. bibliotecă . . .	13.767	—		
Diverși debitori	40.158	41			„ „ mobilier . . .	60.295	—		
Garanții	500	—			„ Iosif Lazăr { efecte 5112				
Biblioteca	15.779	—			„ Iosif Lazăr { numerar 31 .	5.143	—		
Mobilier	117.575	—			Excedent	16.007	—	410.658	41
Efecte fond Iosif Lazăr	5.112	—	410.658	41					
	410.658	41	410.658	41		410.658	41	410.658	41

CONTUL DE VENITURI ȘI CHELTUELI

	Lei	B.	Lei	B.		Lei	B.	Lei	B.
Salarii	118 492	—			Beneficii diverse	9.863	—		
Cheltueli generale	70.154	—			Cotizații la Corpul Absolv. Șc. Sup. .	816	—		
Fond amort. acțiuni	84.507	—			Incasări din abonamente la Revistă .	306.346	—	317,025	—
„ „ mobilier	23.395	—							
„ „ biblioteca	2.980	—							
Diverse amortizări	1.490	—							
Fond excedent	16.007	—	317.025	—					
	317.025	—	317.025	—		317.025	—	317.025	—

Președinte, **N. Butculescu** Secretar general, **Th. Nitzu**

Verificat și găsit conform cu registrele.

Cenzor : *Andrei Gheorghiu, Theodor Sersea și Fl. Marinescu.*

Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din București

PROECT DE BUGET PE ANUL 1933

Revista :			
Hârtie, tipar	200.000 —		
Redacție și deplasări	24.000 —		
Administrație redacție .	18.000 —		
Expediții, transport . .	60.000 —	302.000 —	
Cheltueli generale :			
Chiria	20.000 —		
Cercul de Studii . . .	4.000 —		
Ajutor și burse . . .	5.000 —		
Cheltueli de cancelarie .	30.000 —		
Luminat și încălzit . .	10.000 —	69.000 —	
Salarii :			
Contabil	48.000 —		
Ajutor contabil . . .	18.000 —		
Practicant	18.000 —		
Om de serviciu . . .	6.000 —	90.000 —	
30% Din beneficiu net pentru director . . .		9.000 —	
Colaboratori		20.000 —	
Diverse (neprevăzute) .		20.000 —	
Total . . .		510.000 —	

Abonamente pe 1933	410.000 —
Reclame pe 1933	30.000 —
Dobânzi	10.000 —
Din restanțe net după scăderea remizei și cele 30% pentru director	60.000 —
	510.000 —

Adică lei cinci sute zece mii.

Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din București

Proiect de buget pentru anul 1934

CHELTUELI	Lei	Lei	VENITURI	Lei	Lei
1. Revista			**1. Abonamente**		
a) Tipar inclusiv hârtia .	200.000 —		*a*) Restanțe . . .	140.000 —	
b) Expedițiа și porto .	40.000 —		*b*) Pe 1934	350.000 —	490.000 —
c) Redacție și colaboratori	58.000 —	298.000 —			
2. Cheltueli generale			**2. Diverse**		
a) Salarii: Secretar contabil	72.000 —		*a*) Reclame și public.	50.000 —	
2 Practicanți .	20 000 —		*b*) Cotizații și benef. div.	10.000 —	60.000 —
Om de serviciu	6.000 —				
Gratificații . .	15.000 —	113.000 —			
b) Chirii . . .	20.000 —				
c) Imprimate și rechizite	30.000 —				
d) Corespondența . .	10.000 —				
e) Luminat și încălzit . .	10.000 —				
f) Diverse	10.000 —	80.000 —			
3. Diverse					
a) Cercul de Studii . .	10.000 —				
b) 2 burse Șc. de comerț	12.000 —				
c) Ajutoare diverse . .	8.000 —	30.000 —			
4. Neprevăzute . . .		29.000 —			
Total . .		550.000 —			550.000 —

CHELTUELI GENERALE

	1929	1930	1931	1932	1933
Chirii	40.000	40.000	45.000	32.000	20.000,—
Cercul de studii	3.800	3.860	1.550	—	—
Ajutoare	6.680	20.851	5.330	3.290	2.140,—
Imprimate și cancel.	27.899	32.748	22.915	29.714	37.623,50
Incălzit și lumin. .	3.341	8.267	8.518	28.720	9.279,50
Congres	31.422	17.157	15.000	2.000	—
Impozit as/salarii .	—	—	—	—	1.111,—
Total .	113.142	122.883	98.313	95.724	70.154,—

Salarii și Gratificații

Lei	69.850	119.900	89.900	86.100	118.492

N. B. In anii 1929, 1030, 1931, 1932 se cuprinde numai salariul personatului de birou, iar pe anul 1933 este cuprins și salariul D-lui P, Drăgănescu-Brateș de lei 16.000, până la 31 August și al D-lui G. Ianculescu de lei 18.000.

Disponibil la B. N. R.

Lei	9.690	19.426	46.708	28.107	144.961

Beneficiu net alocat la Fond

Lei	21.021	5.424	10.332	4.524,55	16.007

Paginația Revistei

pagini	624	614	537	424	598

AVIS

D-nii abonați în restanță cu plata abonamentului pe anii 1932 și 1933 sunt rugați a achita această restanță până cel mai târziu, la 1 Iulie a. c., cunoscând că dela această dată vom înceta trimiterea Revistei pentru cei ce nu se vor conforma.

ADMINISTRAȚIA REVISTEI

SITUAŢIA

Revistei Generale de Comerţ şi Contabilitate pe ultimii 5 ani

CHELTUELI

	1929	1930	1931	1932	1933
Hârtie şi tipar . . .	404.715	471.685	274.841	262.447	198.139
Redacţia şi administraţia .	94.599	126.076	105.417	91.085	5.500
Expediţie şi transport . .	47.347	60.617	43.278	37.132	28.703
Remize . .	119.749	120.417	117.622	77.246	118.941
Beneficiul brut	305.707	274.220	248.846	188.419	332.046
	972.117	1.053.015	790.004	656.329	683.329

VENITURI

	1929	1930	1931	1932	1933
Abonamente şi reclame .	972.117	1.053.015	790.004	656.329	683.329
	972.117	1.053.015	790.004	656.329	683.329

IMPORTANT. — Aducem la cunoştinţa domnilor abonaţi, că am retras din circulaţie chitanţierele vechi, iar în locul lor am emis noi chitanţiere, a căror numerotaţie începe cu numărul unu, se scriu cu creion chimic şi hârtie-carbon şi cari pe lângă semnătura încasatorului, vor purta şi stampilă rotundă a administraţiei Revistei Generale de Comerţ şi Contabilitate.

Cui foloseşte banul pe care'l cheltuim ? Băcanului, cismarului, croitorului, librarului, tipografului, artistului, etc. care'l primesc. Dar efectul nu se opreşte acolo, el merge mai departe de acei cu care aceştia sunt în legătură ! Cine sunt ei ?

Din activitatea Corpului Contabililor Secția Ilfov

—:-:—

Cu ocazia modificărei legii Camerilor de Comerț și Industrie s'a încercat să se introducă în lege că și licențiații în drept pot fi numiți Secretari ai Camerilor de Comerț și Industrie.

Grație demersurilor făcute la timp de reprezentanții Corpului și ai Alaci-lor sprijiniți fiind și de Președintele Camerei de Comerț și Industrie, D-l Chr. D. Staicovici, nu s'a introdus această dispoziție în lege.

Se știe că și în 1925 s'a făcut aceiași încercare.

Tot grație D-lui Chr. D. Staicovici și Corpului s'a scos atunci din proiect această dispoziție.

— O comisiune desemnată de Corp și formată din D-nii prof. V. M. Ioachim, N. Penescu și Jean Constantinescu au stabilit împreună cu D-l Dr. Dumitrescu Bumbești decanul Corpului Contabililor Cooperatori programa analitică pentru examenul de contabil autorizat al Contabililor definitivi din Corpul Contabililor Cooperatori.

— O delegație a Corpului formată din D-nii Butculescu, D-l V. M. Ioachim și Aureliu Marinescu s'a prezentat D-lui Ministru Costinescu rugându-l a depune în Parlament proiectul de lege pentru organizarea casei de pensiuni și asistență a Corpului. D-l Ministru a trimes anteproeictul Casei Centrale a Asigurărilor Sociale spre a-și da avizul.

— Examenul de expert contabil ce urma să se țină la București în luna Martie a. c. s'a amânat pentru luna Mai. —

— A fost numit membru corespondent al Corpului D-l F. Meneák Vice Președintele Corpului Contabililor experți din Praga și Subdirector al Băncei Anglo-Ceho-Slovace din Praga.

D-nii autori de lucrări contabile economice financiare sunt rugați a trimite câte 2 exemplare la Revistă pentru a li se face recenzii.

Exemplarele vor rămâne apoi Bibliotecei Corpului Absolvenților Școalelor Comerciale și Bibliotecei Corpului Contabililor.

REVISTA REVISTELOR

—:-:—

Primim și recomandăm următoarele publicații:

IN LIMBA ROMÂNĂ:

A. L. A. C. I. No. 2, Februarie, București.
Revista de Drept Comercial și Studii economice No. 1 Ianuarie, București.
Buletinul Uniunii Camerilor de Comerț și Industrie No. 1—2 Ianuarie-Februarie.
Curierul Judiciar No. 12—13 Martie-Aprilie.
Analele Economice și Statistice No. 1 și 3, Ianuarie-Martie.
Economia Națională No. 3, Martie.
Cooperatorul Român No. 1—2 Ianuarie-Februarie.
Revista Funcționarilor publici.
Buletinul A. G. I. R. No. 2, Februarie.
România Industrială No. 839—840 Martie-Aprilie
Bursa No. 1531—1532, Martie-Aprilie.
Fierul No. 5, Martie.
Revista A-ția Financiară No. 75, Ianuarie
Voiaj No. 8, Aprilie.
Contabilul No. 4, Martie.
Revista Economică, Răsăritul, Profit și Pierdere, Gazeta Acționarilor, Orașul, Informații Comerciale, Cuvânt Moldovenesc, Gazeta Deponenților, Jurisprudența Română.

IN LIMBA FRANCEZĂ:

La Roumanie Economique No. 1—2 Ianuarie-Februarie.
Experta No. 115, Aprilie, Paris.
HEC No. 3, Martie, Paris.
Le Comptable No. 3, Martie, Bruxelles.
E. S. C. No. 539, Aprilie, Paris.
Bulletin Officiel de la Société de Comptabilité de France No. 43, Trim. IV, Marsilia.
Bulletin de l'enseignement Technique du Hainaut No. 4, Aprilie, Bruxeles.
L'italie au travail No. 1-2-3, Ianuarie Martie, Roma.

IN LIMBA ITALIANĂ:

Il Bollettino del Contribuente No. 5 Martie, Milano.
Rivista di Finanze moderna No. 2, Febraurie, Milano.

IN LIMBA GERMANĂ:

Wirtschaftsdienst No. 12-13-14, Martie Aprilie, Hamburg.

IN LIMBA ENGLEZĂ:

Incorparated Accountants' Journal No. 7 Aprilie, Londra.
The Certified public Accountant No. 3 Martie.

IN LIMBA SPANIOLĂ:

Revista de Contabilidade e Comercio No. 5, Porto.
Revista Pericial Mercantil No. 683, Martie, Madrid.

SPICUIRI DE ARTICOLE DIN REVISTA REVISTELOR.

DIN:

A. L. A. C. I. Solidarismul de Dr. I. N. Stan. Un articol adresat tuturor și care are ca lozincă: „Cot la cot, umăr la umăr".

Revista de Drept Comercial. D-nii C. Stoesnovici și Eug. Barasch studiază într'un documentat articol „Rolul comisiunei de creditori în concordatele omologate".

Buletinul Uniunii Camerilor de Comerț Un interesant articol al d-lui C. Osiceanu despre: „Situația industriei de petrol a României în 1933".

Analele Economice și Statistice. Spațiul economic corporativ de Mih. Manoilescu.

Revista Ad-ția Financiară. Multiple articole de documentare fiscală.

Revista de Turism „Voiaj", cu numeroase articole de d-nii Al. Bădăuță, Horia Furtună, H. Blazian, Acsinteanu, Vasile A. Marinescu.

ABONAMENTE

In cursul lunilor 15 Martie — 15 Aprilie 1934, am primit următoarele sume [1]):

Incasate din țară prin încasatorii noștri sau cu mandate poștele :

Arad: Petre Popescu 1934, 160.

Bazargic: N. Baltagief 1932—33, 4 0; Boniu Gheorghief 1933, 200; Alecs. Jemăneanu 1934, 200; S. Panaitescu 1932—33, 400; Traian Tănăsescu 1933—34, 400; Preda Nicolae 1932—33, 400;

Bacău: Gh. Eşeanu 1934. 160; Gh. Stancu 1934, 160; Ioan Matei 1934, 160; N. Giurgiu 1934, 160; Solomon Goldştein 1934, 160.

Botoşani: P. Popescu 1934, 160.

Braşov: Rudolf Siegmund 1934, 160.

Cernăuți: Eugen Vlădeanu 1933, 200; Schärf Bruno 1934, 200; Rudolf Anton 1934, 200; Vetter Rudolf 1934, 200; Ududec Orest 1934, 200; Alterovici H. Leiba 1934, 200; Ritzinger Iosef 1934, 200; Fochi Iosef 1934, 200; Gottlieb Siegmund 1934, 200.

Constanța: Sary C. Aristotel 1933—34, 360; Cherulescu Alexandru 1933—34, 320.

Cetatea Albă: Lazăr Papaciubeiuc 1933, 200.

Craiova: Iancu Cioică 1933, 200; D. Oprescu 1931—33, 340; Spiropol $^1/_2$ 1934, 100; Banca Populară Casa Noastră 1932—33, 340; Al. Manclescu 1932, 150; C-tin Dragotescu 1932, 200; Iacob Braun 1933, 140; I. I. Ungureanu 1934, 200; Carol Janisehervsky 1932—33, 400; I. M. Gavrilă 1930—33, 640; Ilie C. Matei $^1/_2$ 1932—33, 200.

Găești: Osias Herman 1932. 160.

Iași: Naforniță D-tru 1934, 160; Georgescu Al. George 1934, 200; Hutanu D-tru 1934, 200; Negoiță Nec. 1934, 200; Solomon David 1934, 200; Solomon Aron $^1/_2$ 1932, 100; Filvaha H. 1933, 200; Ionescu Ilie $^1/_2$ 1933—34, 300; Sulemsohn Savel 1934, 200: Marinescu Gh. 1934, 200; Silberman H. 1934, 200; Simion Lupu 1934, 200.

Gura Ocniței: D. C. Popescu 1934, 160.

Oradea: N. Bănescu 1933, 200.

Piatra Neamț: Tulbure Anton 1934, 200; Florescu Petre 1934, 200; Herscovici Mendy 1933, 200; Maxim Nicolae 1933, 200; Kreuțel Iacob 1933, 200; Iancovici Mendel 1933 200.

Răcăciuni (jud. Bacău): C-tin R. Ionescu 1934, 160.

Roman: Petre Tonchievici 1934, 200.

Tarcău: Ilie C. Tenea 1933—34, 320.

Tecuci: Gaspard Nic. $^1/_2$ 1934, 200.

Tg.-Jiu: Adrian Gornoviceanu 1934, 160.

Gara Telega: Morgovan Florian $^1/_2$ 1934, 100.

1) Mulțumind D-lor abonați, rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni pe cuponul m. p.

Prin intermediul Secțiilor Corpului de Contabili Autorizați și Experți-Contabili sau încasatorii noștri:

Secția Brașov: Mihail Foit 1934, 200; Zoltner Siegfried 1933, 200; Fiescher Alecsandru 1934, 200; Lajos Emma 1933—34, 400; Reisberger Carol 1934, 200; Roszika de Szent-Paly 1933—34, 400; Machold Francisc 2933—34, 400; Goldsman Max 1934, 200. Pe anul 1934 câte lei 200: Both Alexandru, Margaret Herman, Buhn Petre, Navrea Dragoșî Farkas Ferdinand, Farkas Martin, Linz Wilhelmine, Weise Nicolae, Klein Frederich, Holiska D. Maria, Berger Ferdinand, Barti Geza, Borcea Ștefan, Eiven Carol, Tompa Alexandru, Verzar Ștefan, Horovitz Benjamen, Fogarasi Iosef, Klein Leopold, Siegens Rudolf, Siedel Walter, Stadtmüller Arnold, Teutsch Helmuth, Ties Emil, Dr. Thiesser Rudolf, Hermel Thomas, Nussbächer Ludovic, Grafius Kurt, Teutsch Henrich, Brendörfer Mihail, Herrel Wolfram, Dienners Iuliu, Miese Wihelm, Römer Ernest, Zoltner Bruno, Wiettemberger Arpad, Stenner Ioan, Lexen Ervin, Lexen Fritz, Kless Fritz, Dahinten Friederich, Jacobi Fritz jun., Heinrich Herman, Kovacs Gavril, Ionică Nicolae, Riemer Wilh., Dr. Müller Fritz 1933—34, 400; Altnoder Bela 1933—34, 400.

Secția Cluj: Pe anul 1933 câte lei 200: Jauering Otto, Weinberger Iosef, Mureșan Ioan, Bodo Ioan, Moldovan Victor, Pop Sever, Farkas Alexa, Pop Gheorghe, Ilyés Ștefan, Lupan Iuliu, Tordai Andrei Baba Constantin, Moldovan Iacob, Paraschivescu Nicolae, Goboș Victor, Ardeleanu Ilie, Kasztner Ernest, Vigh Ludovic, Bucur Vasile, Rosenfeld Leopold Lakatos Iuliu, Petrașcu Vasile, Bologa Valer, Rusu Valeria, Romanovici Grigore, Sárkoezy Nicolae, Soreanu Maximilian, Constantin Octavian, Papp Ștefan, Grünwald Zoldan, Jaszy Carol dr., Sandor Ladislau, Gârbacea Iosif dr., Mandula Edmund, Dunky Eugen, Kolsza Ioan dr., Neüländer Otto, Léb Adalbert, Stark Mauriciu. Winkler Francisc, Berke Petre, Balazs Carol, Tothfalusy Iosef, Peneș Ștefan, Kovacs Ștefan, Leob Mihail, Anca Nicolae, Mozes Herman, Szabo Ludovic, Vinczepal Ioan, Chiffa Alexandru, Roth Martin, Pal Iosil, Alexi Adalbert, Fejér Iosif, Csányi Ștefan. Șerban Mihail, Szava Ludovic, Bárdosy Coriolan, Lupea Emil, Teochar Paul, Rosin Alexandru, Dejenariu Ioan Keresztesi Oscar, Pascu Ioan, Sonea Leonida, Kartos Zoldan

Pe anul 1934 câte lei 200: Simon Alfred, Toth Ludovic, Melis Ștefan, Iakab Enric, Vaida Ștefan, Kovacs Ștefan II, Niman Francisc, Dulhaz Pavel, Herman Samoil, Rimoczi Alexandru, Fisher Coloman, Laszlo Iuliu, Izsak Martin, Daszkal Jacob, Fărcașu Vasile, Raca Cornel, Madjaru Alexandru, Pascu Valeriu, Neuländer Otto, Ferencz, Eugen, Borbely Ștefan, Opreanu Cesan. Palfy Vasile, Biazini Alexandru, Theil Iosif, Ritok Ludovic, Burtică Vasile, Kauppe Richard, Fodor Iosef, Kopecznyi Ileana, Szalay Nicolae, Szabo Martin, Petrean Ioan, Hargitay Bartolomeu, Beșa Euge, Peller Ludovic, Miron Gheorge, Prunar Irina, Comșa Mihai, Lazăr C.

Iancu dr., Dobra Pantelimon, Popa Laurențiu, Matei Victor, Jickeli Ludovic, Zehan Teofil, Martalogu Ioan, Mureșan Ioan, Moldovan Grigore, Ciosa Gheorghe, Coldea Ida, Zestreanu Petre, Bilkey Adolf, Angheliu Alexandru, Fanfuri Ludovic, Bernat Kelemen, Popon Nicolae, Szenes Ștefan, Zador Arpad, Baboș Daniel, Almașan B.

Secția Neamț: Palli Mihai 1933, 200; Stan Martin 1933, 200; Berman Carol 1932, 160; Corpul Contabililor 1933, 200; T. Demetrescu 1933, 200; Rințler Pincu 1933, 200; Tarhon Gh. 1933, 200; Pipă Nicolae 1933, 200.

Secția Timișoara: Sehön Francisc 1934, 200; Wittenberger Arpad 1933, 200; Ardelean Constantin 1934, 200; Ioan Melei 1934, 200; Diehl Dimitrie abon. 1931—34, 800; Lengyel Iosif 1934, 200; Fodor Gertruda 1934, 200; Kohn Samuel 1934, 200; Sio Alexandru 1934, 200; Nebel Rudolf 1934, 200; Weiss Ludovic 1934, 200; Banca Generală de Credit Ungară 1934, 500; Farber Eugeniu 1934, 200; Fertig Ștefan 1934, 200; Carte Ludovic 1934, 200; Franzen Nicolae 1934, 200; Adler Ludovic 1934, 200; Albu Ioan 1934, 200; Mureșanu Eduard 1934, 200; Moga Dumitru 1934, 200; Ioan Redea 1934, 200; Eduard Prohasca Fii 1934, 500; Gergen Iosef 1934, 200; Weiss Iosif 1934, 200; Dalea Iosef 1933, 200; Dascăl Iuliu 1933, 200; Radany Ladislau 1934, 200; Francisc Sully 1934, 200; Tiberiu Arsenovici 1934, 200; Banca de Scont 1934, 500; Demendy Francisc 1934, 200; Meixler Ludovic 1934, 200; Backhus Carol 1934, 200; Lamouth Carol 1934, 200; Lannert Francisc 1934, 200; Engel Carol 1934, 200; Swetislav Nicolicin 1934, 200; Petrovici Aurel 1934, 200; Dr. Potra Iulian 1934, 200; Banca Timișoarei 1934, 500.

București: Antoniu Ioan 1934, 200; Avramescu N. Alex. 1933, 160; Borneanu Gh. 1933, 160; Bulea G. Ioan 1934, 200; Bereanu Ath. 1934, 200; Cassa Aut. „Parid" 1934, 1000; Cherescu St. 1934 200; Chiru Mihail 1934, 200; Creditul Minier 1934, 1000; Ciuciulete N. 1933, 100; Constantinescu P. 1934, 160; Captjack Frantz 1934, 160; Constantinescu Emanoil 1932, 160; Dumitrescu C. prof. 1933, 200; Duca C-tin 1933, 200; Dobrota V. 1934, 160; Fin Kelstein H. 1934, 160; Ghiulamila D. 1934, 200; Ionasescu Ovid 1934, 200; Kaufman Marcu 1934, 160; Leo Mihail 1934, 160; Levy M. Iosif 1934, 160; Mărculescu Tr. 1934, 160; Mazăre Ioan 1934, 160; Nicolescu O. 1934, 160; Nicolaescu I. Ioan 1934, 200; Pegulescu Alex. 1934, 200; Petanca Badea 1934, 200; Papazian Hagop 1934, 160; Rohling Mauriciu 1934, 160; Rădulescu C. A. 1934, 200; Stoicescu I. 1934, 200; Soc. Gaz și Electricitate 1934, 1000; Soc. Com. de Locuințe Eftine 1934, 400; Stroescu Pompiliu $^1/_2$ 1934, 100; Silberman Sache-Roman 1934, 200; Sărariu Strul 1933, 160, Iordănescu Ioan 1934, 116; Teohari Nicolae 1934, 160; Ioan Ungureanu 1934, 160; Vrejoiu I. 1934, 200; Vasilovici N. 1934, 200.

CERERI DE INSCRIERE

—:-:—

In Corpul Contabililor Autorizați și Experți Contabili:

Secția Alba-Iulia: Dărdălat Ioan, contabil stagiar, Iosef D. Maier, Carol Papp, contabili autorizați; Avisalon Hăprian, trecut dela stagiar la autorizat.

Secția Brașov: Bartolomeu Brenndörfer, contabil autorizat.

Secția Brăila: Mihail Gr. Bezanov, contabil autorizat.

Secția Botoșani: Moritz Weidenfeld, Iosub Weidenfeld, Iancu Bacal, contabili stagiari; Iosub Guralnic, contabil autorizat.

Secția Dolj: Ionescu I. Dumitru, Angica I. Constantin, Motorga I. Const.

Secția Câmpulung-Muscel: Sitaru I. Vasile (Păsărica).

Secția Dej: Mendel Gottlieb, Ludovic Gottleib, Biro Gh. și Zodie Eugen.

Secția Galați: Dobre V. Constantin.

Secția Iași: Solomon M. Rubin și M. Leizerovici.

Secția Sălaj: Iov Balomiri, Ștefan Bulyovsky, Ioan Mihalca, Pop Antoniu, Ruf Ștefan, Turcu Liviu, Weisz Eduard, Oșvath Vasile, trecuți dela contabili stagiari la contabili autorizați.

Secția Vâlcea: Antonescu Gh. Gheorghe, contabil stagiar.

Secția Temișoara: Magyar Iacob, Hegy Ludovic, Francisc Demendy, Carol Ferch și Gheza Knöbl.

Ștergeri și suspendări din Corp:

Secția Brașov: Suspendați pentru neplata cotizațiilor: Băncilă Nicolae, Bedő Ildiko, Berman Abraham, Farkaș Iosef, Fejer Valentin, Munteanu Dumitru, Nussbächer Otto, Richter Hermine, contabili stagiari; Adler Arnold, Dr. Adler Ferdinand, Bărbat Nicolae, Bartos Bella, Berger Ioan, Bernath Bela, Benedeck Mauriţiu Brosek Mauriţiu, Caton D-tru, Eöry Arpad, Dr. Gross Alexandru, Glatz Adela, Ineze Iuliu, Iordăchescu Mihail, Kahann Josef, Kelner Ernest, Kramer Ervin, Lörincz Iosef, Martin Arnold, Mikoth Eduard, Nussbâcher Hermann, Ongert Ricqard, Radu Ilie, Renghia Olimpia, Rhein Gustav, Roth Friederich, Szegö Arpad, Strasel Ignatz, Wotsch Iuliu, Zafuresky Iosef, Zillich Erich, contabil autorizați.

Exclus din Corp conform art. 48 din regulament: Weres Carol, contabil autorizat.

Secția Dej: Ștergeri din tabloul anului 1934. Din cauza de deces: Tökes Iosef, Diamantstein Martin. Din cauza de neplata cotizațiilor: Takacs Paraschiva, Baciu Valeriu, Schuler Ioan, Adalberth Toth, Iacob Hartman, Carol Geist, Gotttried Werner, Iuliu Lani, Martin Izsak, Matei Cornel, Ana Kapcza, năc. Braedt, Anca Paul, Bienberg Iacob, Buteanu Cornel.

Secția Neamț: Suspendări: Abeles Albert, Cupătă Aglaia, Carp Vasile, Chiriţescu Savu, Fandiner Iosef, Iuster Natan, Katz Matilda, Livezeanu Vasile, Mihalovici H., Macovei I., Pascal Isidor, Popovici Coriolan, Petreanu Mişu, Polac Herman, Şapira Bercu, Sechter Aron, D. Stănescu, Jucker Oscar, Lang Smil, Valea Vasile, Bercu Herşcu, Hersu Avram, Dandescu Euge, Katz David, Popescu I. Grojdibod, Sapira Isac, Felic Avram.

Şters din tablou după cerere: Melinte Nicolae.

Maladii secrete

O prejudecată pe care nu avem destule cuvinte pentru a o combate este aceia de a considera ca „secrete" maladiile organelor genito-urinare, a verzicei şi a anexelor sale.

Consecinţele funeste a acestei falşe pudori pentru individ cât şi pentru rasă sunt incalculabile.

Cu toate acestea este nevoie de a acţiona repede. PAGÉOL cel mai puternic dintre antisepticile urinare linişteşte suferinţele, opreşte scurgerile, calmează prostata.

PAGEOL procură o uşurare imediată şi constitue un tratament pe cât de energic pe atât de definitiv.

PAGÉOL

La farmacii şi droguerii

Un desinfectant util

In acţiunea pentru prevenirea şi combaterea maladiilor venerice, preocuparea principală trebue să o constitue distrugerea microbului, mai inainte ca el să se poată desvolta.

Higiena atât la bărbat cât şi la femeie este necesară din îndoitul punct de vedere; antiseptic şi curativ. SEMORI, bazat pe substanţele sale chimice ce intră în compoziţia sa, este inofensiv antiseptic şi în acelaş timp profilactic constant pentru femei, asigurând o higienă absolută şi în acelaş timp un desinfectant foarte puternic.

Intrebuinţarea sa fiind foarte simplă şi uşoară, dă posibilitatea ca SEMORI să poată fi utilizat de oricine care ţine la sănătatea sa, chiar acolo unde alte metode nu au dat nici un rezultat pozitiv

ORI se poate procura dela orice farmacie sau droguerie.

SEMORI

Rugăm pe D-nii ABONAŢI să bine-voiască a ne semnala, printr'o carte poştală erorile strecurate în scrierea adreselor, cum şi orice MODIFICARE DE ADRESA necesară.

PRIMA SOCIETATE ROMÂNĂ DE EXPLOZIVI

ACTIV — **Bilanț general încheiat per 31 Decembrie 1933** — PASIV

Privilegiul Statului		5.500.000	Capital		55.000.000
Casa		1.628.749	Fond de reservă legal	11.840.536	
Conturi curente debitoare		65.330.196	„ „ „ special	4.000.000	15.840.536
Investiții la fabrica din Făgăraș			Reserve ptr. fondul asig. in caz de explozie		30.653.427
Locuințe	10.355.934		Fond de retragere al funcționarilor	5.370.227	
Fabrici	27.010.762		din care plasat în efecte publice și acțiuni	4.600.078	
Mașini și instalațiuni	51.850.111	89.216.807	Disponibil în numerar in casă		770.149
Imobil București		12.543.469	Fond ajutor pentru personal		712.698
Materii prime		7.082.944	Dividende nereclamate		80.112
Materiale de întreținere		1.109.359	Clienți		336.849
Produse fabricate		13.660.537	Furnizori		618.646
Efecte publice și acțiuni		15.972.393	Diverse conturi creditoare		18.549.942
Clienți		21.316.225	Amortizări cf. art. 12 și 13 din legea ptr. constituirea Soc. Română de Explosive:		
Furnizori		1.260.131	a) Fond ptr. amortizarea capitalului.	18.333.333	
Diverse conturi debitoare		3.471.981	b) Fond ptr. reînoirea clăd. și instal.	86.863.602	105.196.935
Mobilier		1	Fond pentru amortizarea imobilului București		3.763.038
Efecte publice și acțiuni (preț cost ale fondului de retragere a funcționarilor)	4.600.078		Beneficiul net pe anul 1933		6.567.460
Conturi de ordine:			Conturi de ordine:		
Garanții statutare		375.000	Deponenți de garanții statutare		375.000
Total Lei		238.464.792	Total Lei		238.464.792

Președintele consiliului de administrație **Avocat Ioan Boambă** — Director **Ioan Ciocârlie** — Director general **Leon Sculy Logotheti**

Verificat conform art. 186 din codul comercial și găsit în concordanță cu registrele.

Cenșori: **Victor Bădulescu, C. Nestor** expert-contabil.

BANCA CENTRALĂ

CONTABILITATEA

ACTIV — **BILANȚUL GENERAL**

I. Asociați { Statul			
{ Societăți cooperative . .		18.583.691	18.583.691
II. Imobilizări:			
a) Participațiuni		14.600.000	
b) Imobile { Urbane	62.916.377		
{ Rurale	15.417.598	78.333.975	
c) Mașini și instalațiuni		8.457.291	
d) Mobilier și vehicule		7.065.367	108.456.633
III. Disponibil imediat:			
a) Cassa B. N. R. cont virament și disp. la bănci		16.572.570	
b) Valute		515.781	17.088.351
IV. Plasamente:			
1. Efecte publice și acțiuni.			
a) In portofoliu . . . val. nom. 39.661.996	53.354.095		
b) In gaj . . . . „ „ 53.700.000	77.417.500		
c) Date cu împrumut . „ „ 300.000	71.880		
d) Dep. în gar. pt. lomb. „ „ 28.013.509	9.454.556		
e) In garanție . . . „ „ 80.000	19.168	140.317.199	
2. Imprumuturi;			
a) Pe efecte scontate	1.114.753.690		
b) In cont curent	217.455.890		
c) Diverse valori din cesiuni	5.650.968		
d) Pe ipoteci și privilegii . .	230.704.046		
e) Pe ipoteci și privilegii cu garanția Statului la coloniști	33.874.610	1.602.439 204	
3. Creanțe în lichidare dela fosta Centrală a Cooperativelor		564.422 894	
4. Avansuri rambursabile:			
a) Oficiul Național al Cooperației Române	2.484.100		
b) Diverși	18.762.581	21.246.681	2.328.425.978
V. Conturi diverse			12.715.195
			2.485.269.848
Conturi de ordine			4.449.043.008

COOPERATIVĂ GENERALĂ

Încheiat la 31 Decembrie 1933 PASIV

I. Fonduri proprii;			
a) Capital (Participația Statului . . .	500.000.006		
(„ Soc. cooperative.	82.040.000	582.040.000	
b) Fond de rezervă legal . .		59.988.277	
c) Fonduri de amortisment (Fond pt. amortiz. mobilier.	4.944.888		
(„ „ „ imobilelor	32.967.959		
(„ „ „ diverse	200.498.792	238.411.639	
d) Fond pentru construcții . .		60.000.000	
e) Fond pentru asigurarea pensiei funcționarilor băncii . . .		1.732.273	
f) Reserve și diverse fonduri de amortiz. pentru creanțele luate de fosta Centrală a Cooperativelor		290.070.009	1.232.242.198
II. Exigibilități:			
1. Depuneri			
a) Libere	19.190.063		
b) La vedere: (Federale . 295.626			
Dela soc. coop. (Coop. gr. I . 4.823.124			
Dela instituții publice . . 1.647.151			
Dela diverși depunători . . . 3.088.657	9.854.558		
c) Pe termen:			
Dela Soc. Coop. gr. I . . . 3.707.882			
Dela Instituții publice . 1.088.659			
Dela diverși depunători . . . 820.997	5.617,538	34.662.159	
2. Creditori;			
a) B. N. R. Angajamente pe ef. reescont.	73.131.568		
b) B. N. R. Imprumut pe lombard . .	19.945.661		
c) Casa de Depuneri cu gar. Stat. conf. conv. din 22/III 927	47.153.123		
d) Casa Națională de Economii și cekuri poștsle	57.850.539		
e) Diverși creditori	19.445.659	217.526.550	
3. Creanța cezionată de Stat prin Convenția dela 17 August 1933;			
a) Pentru reduceri de datorii sau cesiuni de portof. băncilor pop. care suferă pierderi din conversiune . . .	617.532.218		
b) Pentru reduceri de datorii sau cesiuni de portofoliu, cooperativ. de prod. și consum, care suferă pierderi din convers.	367.876.482	985.408.700	1.237.597.409
III. Conturi diverse			11.715.929
IV. Beneficiul net			3.714.312
			2.485.269.848
Conturi de ordine			4.449.043.008

BANCA CENTRALĂ COOPERATIVĂ

CONTABILITATEA GENERALĂ

CONTUL DE PROFIT ŞI PIERDERE încheiat la 31 Decembrie 1933

DEBIT

1. Cheltueli de administraţie		24.410.992
2. Amortizări şi afectaţiuni:		
a) Amortizarea mobilierului	500.000	
b) Fond pentru asigurarea pensiei funcţionarilor băncii	750 000	1.250.000
3. Beneficiul net		3.714.312
care conform art. 96 din legea pentru organizarea Cooperaţiei urmează să se repartizeze astfel;		
Fondului de rezervă 20 % . . . . Lei 742.862		
Remuneraţia capitalului vărsat . . . . „ 2.971 450		
		29.375.304

CREDIT

1. Dobânzi şi beneficii diverse		23.409.203
2. Comisioane		2.330.017
3. Rambursări de cheltueli;		
a) Dela Stat pentru portofoliul de aprovizionări socotit la 1/5 din valoarea de inregistrare de 1.621.370.158 pe timp dela 1 Iannarie—8 Iunie 1933 . . .	1.423.203	
b) Dela Stat pentru operaţiunea de lichidare a Centralei Obştiilor pe 1933	542.874	1.966.077
4. Venitul efectelor publice		1.670.007
		29.375.304

Preşedintele Consiliului de Administraţie,
Cesar G. Partheniu

Director General,
Vasile M. Enescu

Şeful Contabilităţii Generale,
Subdirector, **Păun D. Badea** Expert-contabil

Verificat şi găsit conform cu registrele.
Cenzori: **B. Alevra** Expert Contabil, **A. Lupşan** Expert Contabil,
Petre Botescu şi Marin Piţigoi

OFICIUL DE VÂNZARE
DE HÂRTIE PRODUSA IN ȚARA

BUCUREȘTI

str. Matei Millo, 9

la acest oficiu se găsește de vânzare, livrabil imediat sau după condițiunile de comandă, : : : : orice cantități de hârtie : : : :

primește comenzi de orice fel de hârtie. Modele și catalogul se expediază franco după cerere.

A SE ADRESA COMENZILE: ✳ DEPOZIT GENERAL:

STRADA MATEI MILLO No. 9 BUCUREȘTI

Cumpărând produsele Industriei Naționale...

Corespondența, Dosarele, Fișele Dvs., sunt expuse în orice moment pericolelor de indiscreție, foc, furt. Păstrați-le în mobile metalice incombustibile

FICHET

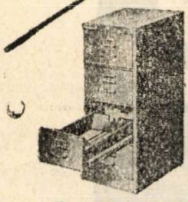

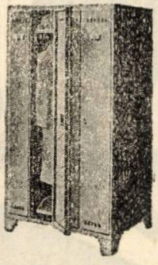

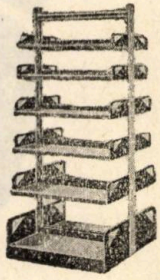

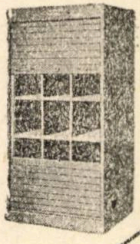

Instalații în întregime de oțel pentru Arhive, Biblioteci, Garderobe

FICHET

BUCUREȘTI. I

6, PIAȚA ROSETTI — TELEFON 359/84

...dați pâinea zilnică lucrătorilor Români.

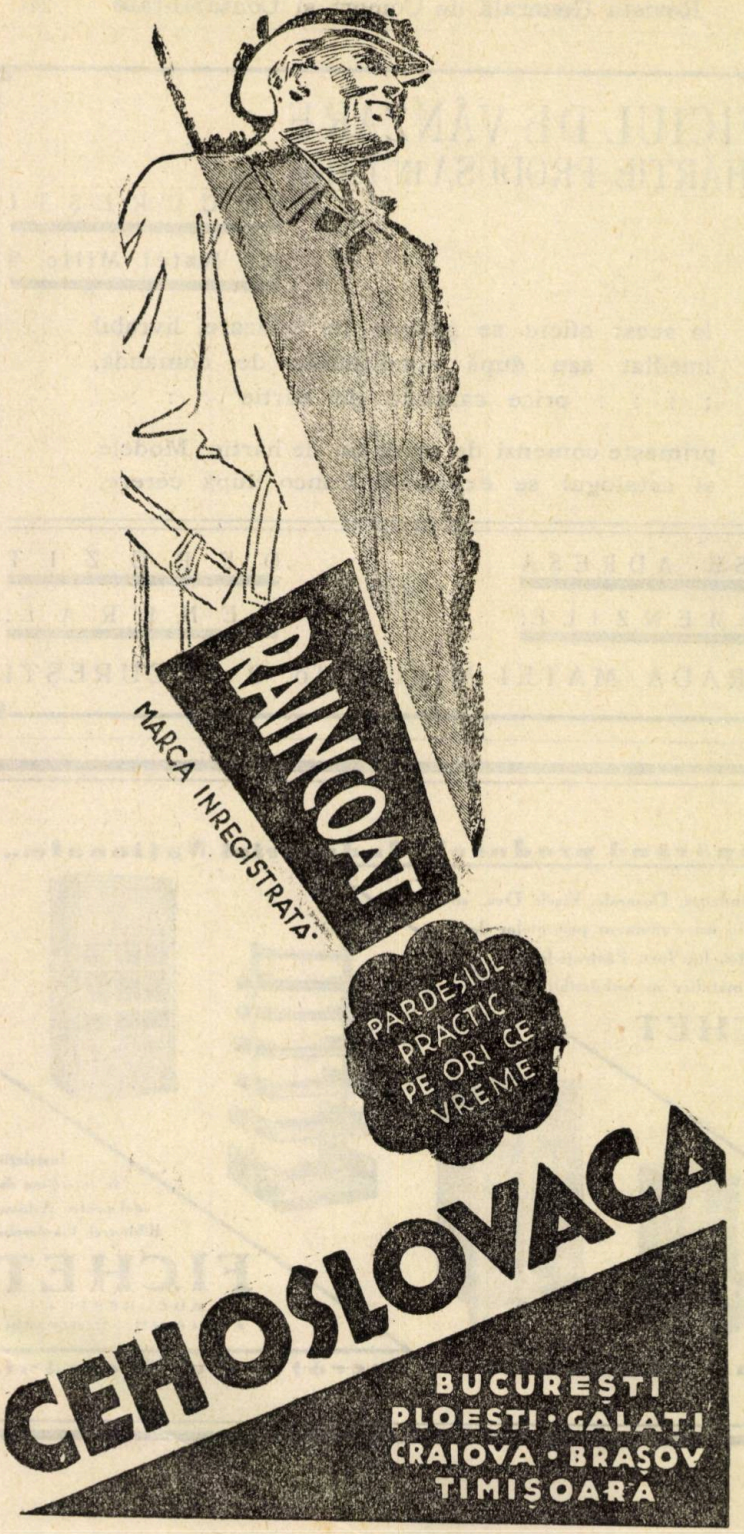
RAINCOAT
MARCA INREGISTRATĂ
PARDESIUL PRACTIC PE ORICE VREME
CEHOSLOVACA
BUCUREȘTI
PLOEȘTI · GALAȚI
CRAIOVA · BRAȘOV
TIMIȘOARA

Scrieți cu cerneală «Leonhardi»

A.W. FABER "CASTELL"

Veți produce mai mult

lucrând cu creionul „CASTELL". Calitatea perfectă şi vasta întrebuinţare au cucerit încrederea lumii întregi pentru creioanele „CASTELL"

Adresa :

ATENŢIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA
a „ASOCIA
SIBIIU

ANUL XXIII — No. 5 MAI 1934

BIBLIOTECA CENTRALA

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

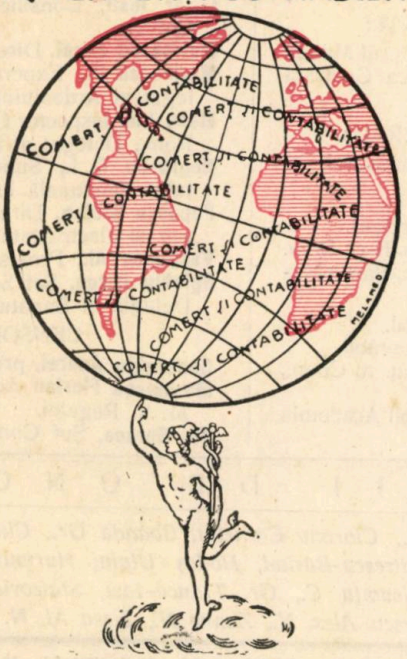

COMITETUL DE REDACȚIE AL REVISTEI:

N. BUTCULESCU, D. BOBINĂ, S. M. BLUMENFELD, P. DRĂGĂNESCU-BRATEȘ, V. M. IOACHIM, GH. IANCULESCU, I. C. NEGRESCU și TEODOR NITZU

DIRECTOR: PETRU DRĂGĂNESCU-BRATEȘ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI — STRADA TEILOR 12

TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat;
† **Eftimiu M. G.,** Bancher;
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert;
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară;
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă;
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.;
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ;
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura";
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

CORPUL ABSOLV. ŞC. SUPERIOARE DE COMERŢ

RECUNOSCUT PERSOANĂ MORALĂ ŞI JURIDICĂ
PRIN LEGE SPECIALĂ ŞI DECRET REGAL
SEDIUL: STRADA TEILOR, 12—BUCUREŞTI, 1

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:
Butculescu N., Decanul Corp. Contab.

VICE-PREŞEDINŢI:
Arghir N., Director Ministerul Muncii
Bobină D., Director Banca Centrală a Cooperaţiei.

SECRETAR GENERAL:
Niţu Theodor, Creditul Industrial.

CONSILIERI:
Blumenfeld S. M., Comerciant.
Constantinescu Dem., Insp. B-ca Rom.
Drăgănescu P. Brateş Dr., Banca Naţională a României.
Farca N., Expert-Contabil.
Grigorescu N., Expart-Contabil.
Galan Ath., Dir. Ofic. Naţ. al Coop., Delegat al Basarabiei.
Ianculescu Gh., Şef contabil Academia Română F. Elias.
Ioachim M. V. Dr., Secretar Camera de Comerţ.
Lazăr Iosif, Consilier Camera de Comerţ.
Marinescu Aurel, Director C. A. M.
Marinescu P., Expert-Contabil, Delegat al Ardealului.
Mecu Ilie, Inspector G-ral Banca Naţ. Rom., Delegat al Dobrogei.
Negrescu C. I., Sub-director Societatea Comunală locuinţe eftine.
Popescu Ştefan, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Vasilescu Al., Profesor.
Sglobiu Anton, Şef Serv. B-ca Naţ., Delegat al Banatului.

CENSORI:
Gheorghiu Andrei, profesor.
Marinescu Florian Ad-torul Casei M. S. Regelui.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., I. Dumitrescu-Bârlad, Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL LEI **200** PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BANCI POPULARE

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

ANUL XXIII No. 5 MAI 1934

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERŢ ŞI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenţilor Şc. Super. de Comerţ

APARE LUNAR

Organ oficial de publ. a Corpului Contab. autoriz. şi experţi

CUPRINSUL:

Dr. V. M. Ioachim: Conturi curente debitoare, conturi curente creditoare 249
Dr. P. Drăgăncscu-Brateş: Comerţul, ştiinţa şi arta 253
S. M. Blumenfeld: Inadvertenţe contabile fiscale 262
I. Munteanu: Contabilizarea impozitelor într'o întreprindere industrială 265
Gh. D. Ionescu: Noua lege asupra cekului 280
*** Recenzii 291
*** Corpul contabililor autorizaţi şi experţi: Din activitatea secţiunilor 294
*** Colegiale. — Abonamente 301
*** Cereri de înscriere 304

CONTURI CURENTE DEBITOARE CONTURI CURENTE CREDITOARE

—:-:—

In bilanţurile publicate de bănci găsim adesea în activ, postul „*Conturi curente debitoare*“ şi în pasiv „*Conturi curente creditoare*“, uuneori nu se mai face această distincţie, ci înainte de a se întocmi bilanţul, se face compensaţie, trecându-se numai soldul ca activ ori ca pasiv, după cum este cazul. Desigur că atât din punct de vedere contabil, cât şi din punct de vedere juridic şi economic, o asemenea compensaţie este lipsită de orice fundament logic şi nu se poate explica decât prin interesul ce îl au unele societăţi, de a nu prezenta situaţiuni lămurite. Acest procedeu contravine şi Codului de Comerţ, fiindcă în acest caz totalurile de „activ“ şi „pasiv“ din bilanţ — unde se trec numai soldurile — nu se mai potrivesc cu cele din inventar, unde se trec nominal şi deci separat totalurile de „debit“ şi „credit“.

De aceea a fost nevoie ca în proiectul noului cod de comerț, să se prevadă interzicerea formală de a se face asemenea compensațiuni.

In legătură tot cu denumirea de mai sus, ținem să menționăm o altă greșală, probabil voită, pe care o mare bancă din Capitală o face trecând în bilanțurile publicate — la pasiv — într'un singur post: „Depuneri spre fructificare și conturi curente creditoare", deși este vorba de două operațiuni deosebite.

Dar nu despre aceste cazuri voim să vorbim în articolul de față ci de însăși denumirea generică de **conturi curente**, ce o vedem întrebuințată atât de des în contabilitate pentru operațiuni diferite, ba chiar pentru operațiuni, care nu au nimic comun cu denumirea de cont curent.

Această denumire de „cont curent" se referă la forma contabilă de înregistrare a operațiunilor de debitare și creditare, ce ise face cu titularul unui cont, fără a avea dinainte termene ixate pentru ridicări și depuneri. Aceste operațiuni în cont curent sunt de obicei producătoare de dobânzi, de aceea caracteristica unui cont curent din punct de vedere contabil este calcularea de dobânzi, după una din metodele cunoscute.

Dar forma contabilă de cont curent se aplică la operațiuni, cari au baze juridice diferite.

Și anume: *Contractul de cont curent, deschidere de credit în cont curent, contract de depozit în cont curent, cont de gestiune.*

Fiecare din aceste operații au în legiuiri și în jurisprudență dispoziții speciale, cari le guvernează.

a) *Contractul de cont curent*, singurul de care se ocupă special codul de comerț, constitue o înțelegere pe baza căreia cele două părți contractante convin să-și facă reciproc remiteri de numerar sau alte valori până la o anumită epocă, când se încheie contul și se stabilește situația de debitor sau creditor a fiecăruia.

La baza acestui contract nu stă un împrumut, un credit acordat, nici măcar un credit reciproc, cum se exprimă o veche jurisprudență.

Desigur că la baza oricărui contract de cont curent, ca la ori ce operațiune comercială, stă o încredere reciprocă și anume încrederea că operațiunile se vor desfășura fără vre-o pagubă pentru vreuna din părți, banca onorând la timp dispozițiile titularului contului, iar titularul contului făcând la timp remiterile

pentru a nu rămâne deschis peste limitele convenite sau obișnuite, ceeace nu este o consecință a unui împrumut, ci a operațiilor normale de cont curent.

Deci la un contract de cont curent nu se știe dinainte cine este debitor și cine este creditor; de aceea chiar o separare a conturilor derivând din contractele de cont curent în debitoare și creditoare nu e posibilă în cursul anului și nu prezintă un interes deosebit la sfârșitul anului, pentrucă sunt situațiuni ce se schimbă dela o zi la alta.

Alte caracteristice ale contractului de cont curent sunt: *strămutarea proprietății valorii,* din momentul înregistrării în cont, *novațiunea* obligațiunilor, *pierderea individualității posturilor,* cari nu se mai pot valorifica sau urmări decât la închiderea contului prin soldul ce ar rezulta din compensarea între sumele debitoare și cele creditoare, ce sunt indivizibile.

De aci o mulțime de consecințe de ordin juridic, de care nu ne vom ocupa noi aci;

b) Conturile curente provenite dintr'o deschidere de credit, au la bază un împrumut, fie acordat de bancă clienților, fie primit de bancă.

Aceste conturi constitue pentru creditor obligația de a pune la dispoziție, odată sau treptat, creditul acordat, iar pentru debitor obligația de a-l achita succesiv, având dreptul să dispună din nou de sumele depuse până la concurența creditului acordat.

Aceste conturi de obicei sunt garantate cu bunuri mobiliare sau imobiliare, ceeace nu este cazul la contractul de cont curent.

Aci este nu numai posibilă, dar chiar necesară o separație între conturile debitoare și creditoare, peutru cunoașterea situației întreprinderii, din punct de vedere juridic, economic și financiar.

în afară de aceste conturi curente, literatura juridică mai cunoaște;

c) Conturi de gestiune, în cari se trec operații cu caracter administrativ făcute în contul titularului, precum: încasări de cupoane, de chirii, reparații, plată de impozite, etc.

Nu este vorba aci nici de un contract de cont curent, nici de o deschidere de credit.

In fine mai avem:

d) Depozitul de cont curent, care se confundă cu împrumutul ce-l face depozitarul (respectiv o bancă) dela deponent.

Sunt autori, însă, cari consideră depunerile nu ca un împrumut propriu zis, ci ca un *depozit neregulat.*

De aceea, în legiuirile bancare se acordă depunerilor o atenţiune deosebită, separându-le de împrumuturile obişnuite.

Faţă de caracterul special al depozitelor, se cere chiar ca acestea să se bucure de un tratament special, având dreptul la despăgubire înaintea celorlalte creanţe pe baza unui privilegiu în masa activului. (Vezi A. Chemale Reglementarea Comerţului de bancă).

Iată dar cât de diferite pot să fie operaţiile, cari dau naştere la Conturi curente.

De aci nevoia ca în Contabilitate să se faca o separaţiune a acestor conturi, după caracterul juridic al operaţiunilor ce le cuprind.

Pentru aceste motive, denumirea generică de conturi curente, fie chiar cu separaţia în debitoare şi creditoare, trebuie părăsită şi înlocuită cu denumiri cari să exprime exact conţinutul contului.

Aceste denumiri ar fi:

„*Contracte de cont curent*", pentru acele operaţiuni la baza cărora nu este un contract de împrumut, ci un contract în sensul celui prevăzut în mod special de codul de comerţ. Acestea, după cum am arătat, nu se pot împărţi în cursul anului, în debitoare şi creditoare, iar în bilanţ se pot trece numai într'o parte a bilanţului, menţionând în coloana de explicaţie totalul soldurilor debitoare şi totalul soldurilor creditoare, iar în coloana de sume numai diferenţa.

„*Debitori în cont curent*" şi *Creditori în cont curent*", pentru conturile, la baza cărora stă o operaţe de împrumut.

O compensaţie între soldurile acestor 2 categorii de conturi nu se poate şi nu trebue să se facă.

Pentru debitori şi creditori cari nu au operaţiunile trecute sub forma de cont curent, se va păstra titulatura de „*Debitori*" şi „*Creditori*", respectiv „*Clienţi*" şi „*Furnizori*", după natura întreprinderii.

Pentru „*Depunerile spre fructificare*", se va păstra denumirea aceasta, fără a se amesteca aceste depuneri cu alte posturi creditoare.

Noţiunea de „*depuneri spre fructificare în cont curent*", nefiind încă destul de lămurită, din punct de vedere juridic, deocamdată nu se recomandă: un cont cu această titulatură se

recomandă însă separarea depozitelor la vedere care ar corespunde noțiunii juridice de depozite în cont curent, rămânând într'un cont separat depunerile spre fructificare pe termen.

De altfel, noua lege bancară prevede această separație pentru bilanțurile periodice, ce trebue să le întocmească băncile; Această lege însă nu se ocupă de problema conturilor curente, așa cum am expus-o noi în acest articol.

Dr. V. M. IOACHIM

COMERȚUL, ȘTIINȚA ȘI ARTA

(URMARE)

—:-:—

Ne sbatem azi să echilibrăm balanța noastră de plăți. Comerțul exterior — este adevărat — a dat un excedent de circa 2 miliarde lei, în anul 1933, dar această sumă n'a fost încă suficientă să acoperim nici cuponul datoriei noastre externe.

Noi nu avem alte venituri din capitaluri plasate în străinătate, dimpotrivă, deosebit de cuponul Statului, avem și alte datorii particulare comerciale și industriale, la care trebuie să plătim dobânzi; în plus trebuie să plătim navlu la vapoare străine, neavând un parc suficient de vase care să transporte toate mărfurilece aducem sau trimitem.

Noi suntem tributari străinătății pentru opere literare și de artă. Numai cinematograful câtă valută ne mănâncă. Mai mulți studenți români se duc în străinătate la studii, decât vin străinii la noi; mai mulți români se duc în străinătate să-și caute sănătatea decât vin străini la noi. Noi avem mulți străini în întreprinderile economice, care câștigă bine și trimit peste granițe, economiile lor, de sume însemnate.

Un mijloc foarte însemnat, ca să zic așa, de export pe loc, puțin încurajat la noi, este turismul. Călătorii noștri cheltuesc mai mult în străinătate, decât cheltuesc călătorii altor țări la noi. Se impune dar să desvoltăm turismul în țara noastră; pentru asta trebuie de bună seamă să oferim mai mult confort și să facem mai multă reclamă. Este o adevărată artă felul de a face reclama unei stațiuni balneare, sau climaterice. Trebuie să ne gândim la aceasta și să punem la lucru inspirația noastră. Liga Navală va organiza la Galați concursuri de bărci, cari desigur

vor atrage mulți vizitatori. Vizitarea țării noastre de către străini, ar putea fi pornită din inițiativă particulară și sprijinită de oficialitate. Avem în acest sens un început făcut de un grup de câțiva absolvenți ai Academiei de comerț din București, cari au dat la iveală revista „Voiajul" ce apare în condițiuni tehnice foarte bune, dar și ea ne arată prea multe vederi din străinătate în loc să releve frumusețile țării noastre mai mult și să fie scrisă și în două trei limbi străine ca să poată fi trimisă peste graniță.

Este surprinzător că la toate biurourile de turism din țara noastră, găsim o sumedenie de reclame din străinătate. Dar la nici-un biurou din străinătate nu am găsit o reclamă despre România.

Pentru a aduce devize mai multe în țară, trebuie să ne gândim cu cea mai mare atențiune la îmbunătățirea calității mărfurilor noastre. Să oferim produsele solului și subsolului nostru lucrate cu cea mai mare îngrijire, cu cea mai mare finețe. Sunt convins că de această problemă se ocupă toți oamenii de bine ai țării noastre. Nu este totuna a exporta un vagon de scânduri brute, sau a exporta un vagon de placaje de lădițe de lămâi sau portocale sau chiar de mobile. Este păcat să vindem grâul nostru pe nimic și să importăm macaroanele cu preț înzecit.

Câlii de cânepă lucrați frumos, albi, supli, se aduc numai din Italia, care are aproape un fel de monopol, nu atât prin faptul că ar fi cânepa lor mai bună, ba chiar ca rezistentă este inferioară cânepii noastre, dar ei o lucrează cu o îngrijire neîntrecută încă de alții. Și la noi se lucrează de basarabenii lipoveni și de românii moldoveni, fiind o deosebire între aceste două surse; câlții de cânepă lucrați de moldoveni sunt mai cu grijă pieptănați. Dece adică nu am ajunge la perfecțiunea Italienilor; este chestiune de metodă și îngrijire.

Din statistica comerțului exterior al României în luna Ianuarie 1934, se constată că noi exportăm 5 milioane quintale de marfă mai mult și încasăm 31 mil. lei mai puțin. Este o situație îngrijitoare!

Trebuie o străduință zi de zi pentru îmbunătățirea calității mărfurilor noastre și această noțiune vreau să o fixez. Este nevoie de a forma un personal industrial stilat și disciplinat de sus și până jos: nu se face nimic fără spirit de ordine și disciplină; aceasta nu se învață dintr'o conferință, ci printr'o continuă străduie, întâiu cu noi înșine și apoi cu cei dimprejurul nostru.

Un sistem nu tocmai artistic de a face comerț, mult practicat la noi, este al notării prețurilor așa fel, încât să aibă de unde scădea. Dar aceasta o face negustorul având în vedere, mentalitatea cumpărătorului, care vrea totdeauna să-i rupă ceva prin tocmeală. Tocmeala este timp pierdut. Prețul fix este lucru cinstit. Dece să nu avem încredere în comerciant, că știe să-și facă prețul de cost și pe cel de vânzare, și dece să nu-i îngăduim și lui un câștig ? Pe lângă timpul pierdut cu sistemul tocmelii, se cumpără de multe ori lucruri mai scumpe și niciodată nu ești sigur de ce ai cumpărat. Cu sistemul prețurilor fixe, care prevalează în fiecare oraș mare, și chiar la București, ești mai sigur și scutit de neplăcerea tocmelii și a pierderii de timp. Este mai nobil, mai elegant, mai culant și mai folositor.

Un cuvânt despre marile magazine, cari mai nu sunt cunoscute în țara noastră, nu mai vorbesc de Galați. In București avem „Magazin General" și acum în timpurile din urmă, „Galeriile Lafayette". Dar în orașele mari în Germania sunt magazinele „Wertheim" „Tietz" în Frnța magazinul „Louvru" „Galeriile Lafayette" „Au Printemps", „Samaritaine" în Anglia „Selfridge" și „Woolworth" care a venit din America și a înființat foarte multe sucursale și în Anglia ; toate sunt organizate pe principiul prețurilor fixe și acum în urmă mai ales magazinul „Woolworth" pe baza peșurilor unitare. Are rayoane întregi, sau chiar magazine speciale, unde se vând articole numai de 5 lei, 10, 20, etc. în moneda respectivă a țării.

John Wanamaker a ajuns să posede în America două magazine imense cu 17.000 funcționari și vânzători. Lui îi plăceau responsabilitățile și-i produceau satisfacție,, deaceea la vârsta de 84 ani abea se putea vedea o sbârcitură pe fața sa.

John Wanamaker are unul din magazinele sale la Filadelfia, cu 22 etaje, din cari ar putea să facă și 44 fiind înalte și spațioase. El a îmbinat perfect comerțul cu arta și știința. In fiecare zi la ora 5, publicul cumpărător și oricine vrea poate să asiste la concertul cântat la o orgă colosală, așezată în holul principal, unde ocupă loc cât 3 etaje. Am asistat la un asemenea concert tocmai în ziua când se serba independența Americii și m'a impresionat în mod deosebit omagiul de recunoștință pe care îl poartă și azi în suflet americanii față de poporul francez, care le-a trimis în ajutor pe generalul Lafayette cu oamenii lui. Bustul marelui ostaș era așezat în mijlocul holului împodobit cu drapele franceze și americane, orga și sala erau de asemenea pavoazate cu drapele franceze și americane.

Dar Wanamaker are și o colecție de picturi americane și europene pe care publicul le poate oricând vizita, iar în ce privește mijloacele științifice, de organizare este destul să menționez că toată contabilitatea se ține pe fișe, fiecare client având o cartotecă cu situația contului trecută nu numai la curent în aceeaș zi, dar chiar la aceaș oră, cânod s'a petrecut operațiunea, căci tișele de debit și credit sunt trimise în tuburi cu vid numai în câteva clipe la contabilitate. Cheltuelile sunt astfel repartizate încât în fiecare seară își poate face bilanțul apoape exact. Pentru recrearea funcționarilor, are pe acoperișul etajului al 22-lea, grădina de sport, loc de box, cabine pentru dușuri, și un bufet.

Proprietarul celui mai mare magazn dn Londra Henry Gordon Selfridge a fost un băiat sărac, după tată irlandez, după mamă scoțian. Plecat în America cu părinții pierde pe tatăl său la vârsta de 10 an, și findcă mama lui muncea din greu ca să-l întrețină la școală el chiar de atunci, în vacanțe, se ducea să lucreze ca să câștige un ban. Dela vârsta de 14 ani n'a mai vrut să învețe, ca să nu mai fie o povară și a intrat în viața afacerilor, mai întâi ca practicant la o bancă. După puțin timp ci ceru șefului contabil să-i încredințeze registrul jurnal. Acesta a ezitat la început dar în umră l-a pus la încercare: dacă o lună nu va face nici-o greșeală, i-l va încredința. Tânărul Selfridge s'a ținut bine și astfel a devenit primul ajutor al șefului contabil. După doi ani a plecat la Chicago, cu un salariu mai mic dar cu perspective mai bune de înaintare, la o mare casă de comerț unde în scurt timp deveni voiajor.

Căzându-i în mână un catalog al unei case de comerț similare, din New-York, mult mai mare decât aceia unde lucra, a cerut patronului său să-l trimită să studieze organizația acelei case. Patronul n'a voit să facă această cheltuială și atunci tânărul Selfridge, cu ocazia primului congediu, sa dus pe socoteala lui. Venind înapoi cu multe idei bune pe cari și le-a pus curând în practică, i s'a încredințat mai întâi conducerea unei secțiuni din magazin, și apoi a unei sucursale. In această calitate, având și parte la beneficiu, a făcut în câțiva ani o avere sufficientă că și-a permis să se retragă dn negoț și să voiajeze de plăcere. Dar după un an s'a plictisit de voiajuri fără rost și întâmplându-se la Londra, i-a venit din nou gustul afacerilor și a deschis un magazin în Oxford Street, în 1909. Astăzi este cel mai mare magazin din Londra, ocupând o suprafață de aproape un hectar de clădire cu 7 etaje, cu 700 metri fațade, cu

53 vitrine, cu 32 ascensoare, cu 500 aparate telefonice (cât tot Galații) are astăzi 17 sucursale, ai căror 10.000 angajați au servit într'un an 13 milioane de clienți. Selfridge este prietenul și protectorul colboratorilor săi, cari găsesc oricând ușa deschisă la el. El este un mare amator de teatru și de cărți de citit și a scris o foarte interesantă lucrare, care în englezește poartă titlul „Romanța comerțului", dar de fapt nu este istoricul vieții sale, sau a comerțului său, ci o adevărată istorie a comerțului din antichitate până în zilele noastre, relevând mai ales activitatea individuală a celor cari s'au ocupat de comerț. Traducătorul francez i-a pus titlul mai potrivit „Apologia comerțului". Este un imn dedicat acelora cari prin munca lor onestă au răspândit în omenire binele și traiul.

In afară de aplicarea contabilității în întreprinderile comerciale și industriale, pentru care s'a scris o bogată literatură în toate țările, spre a urmări mersul întreprinderii și a prezenta situațiunea la un moment dat, sub forma unui bilanț, cu o preciziune științifică, — listele de lucrări mari și autorii mai de seamă se găsesc adesea publicate în Revista Generală de comerț și contabilitate care apare la București — trebue să relev curentul de raționalizare și sandardizare în comerț și industrie, care a adus mult bine și mult rău. Raționalizarea aplicată la efectuarea muncii de toate categoriile, tinde ca într'un lanț mai strâns legat, prin întrebuințarea mașinilor, să se evite ori-ce pierdere de timp și să se utilizeze munca la maximum. Standardizarea sa îndreptat către reducerea cât mai mult a tipurilor de produse fabricate, sau imprimate, sau produse agricole etc. la câteva, pentruca să poată fi lucrate în serios și să poată fi plasate și găsite oriunde.

La noi există un oficiu de Raționalizare și Normalizări pe lângă Ministerul Industiei și Comerțului, care se ocupă de necesitatea Statului. [1]).

Toate aceste sisteme au dat loc la suprimarea omului de la lucru și la sporirea șomajului. Asupra acestui fenomen a vorbit foarte clar d-l profesor Vâlcovici în conferința d-sale „Technică și gospodărie" și nu voiu mai insista. Voiu să relev numai faptul că aceste străduințe cristalizate de Taylor în lucrarea sa „Scientifique management" și de Ford în sistemele sale de lucru, sau de Fayol în „Science administrative", au pornit dela ideia mă-

1) Activitatea se găsește publicată într'o broșură.

rinimoasă de a efteni producțiunea și a pune cât mai multe obiecte la dispoziținea marelor masse. Că rezultatul a avut și altă latură, nu e vina lor, și desigur se vor găsi alte minți luminate care să dea soluțiune pentru remedierea răului.

Cât drum parcurs dela diviziunea muncii a lui Adam Smith de acum 150 ani până la rațională și standardizare. A mai vorbi astăzi de diviziunea muncii pare ceva eșit dela modă. Trebuie să relev totuș, că puternice atacuri s'au adus pe vremuri și diviziunii muncii, care reduce pe om — se zicea — la o simplă mașină, dând ca exemplu pe un lucrător din fabricile din Birmingham, care era osândit să lucreze o viață întreagă numai la șlefuitul vârfurilo de ac și cu toate acestea, cât bine nu a adus omenirii diviziunea muncii.

Tot astfel se critică astăzi standardizarea și rațională, că aruncă oamenii pe drumuri, îngroșând numărul șomerilor, cu toate acestea peste câteva decenii se vor blagoslovi aceste principii, care vor da omului posibilitatea să muncească mai puțin și să trăiască mai bine. Este chestiunea numai de o mai bună repartiție de a fi folosite toate energiile omenești și slavă Domnului să sunt încă destule lucări necesare să fac(viața omului mai intensă, mai frumoasă.

De curând s'a anunțat la radio că în trenurile engleze rapide, s'au instalat compartimente speciale pentru corespondență, unde dactilografe stau la dispoziția oamenilor de afaceri, gata să scrie la mașina de scris, sau s ăstenografieze, orice comunicări sau scrisori. Scrisorile îndată ce sunt gata, se timbrează și la prima stație prin care trece trenul, chiar fără să oprească, sunt aruncate într'un săculeț.

In trenurile americane se găsesc pe toate culoarele blanchete de telegrame, și oricine vrea să dea o telegramă în cursul drumului, n'are decât să completeze un blanchet și la prima stație de oprire, vin agenții biurourilor de telegrafie și iau telegramele din tren.

Ca să ilustrez mijloacele științifice întrebuințate în comerț, voiu menționa că bursa din New-York, transmite telegrafic în acelaș moment când se încheie operațiunile, cursuirile devizelor, titlurilor și acțiunilor la toate băncile mari cari au un abonament: ceste cursuri se imprimă pe o banderolă de hârtie carer ulează continuu, nu numai în cabinetul directorului, dar și în sala de operațiuni pentru public. In sala cea mare a bursei din Wall Street, când cineva vrea să cheme pe un agent de Bursă nu trimite să-l

caute, căci ar fi imposibil să-l găsească ci se dă o notiță unui operator, care apasă pe un buton electric și apare în sală pe un perete special amenajat, numărul respectiv al celui chemat (fiecare agent are un număr) și nu dispare până ce agentul nu trece pe la manipulator să ia cunoștință despre chemare.

In trenurile din Ungaria sunt instalate aparate de radio, care delectează publicul în schimbul unei taxe.

Mereu se deschid noui orizonturi de muncă și brațele cari astăzi șomează mâine nu vor fi suficiente. Exemple avem destule: birjarii au trecut la volan, muzicanții de pe la cinematografe au găsit loc la radio, artiștii au trecut de pe scenă la ecran. Dar întotdeauna au fost perioade de stagnare până să se deschidă noui debușeuri.

* * *

Vorbim de libertatea comerțului. Libertate există în toate domeniile numai cu o condiție: să fie conformă cu cerințele legilor țării și legilor morale.

Libertatea din zi în zi este mai zăgăzuită, mai canalizată.

Așa că atunci când vorbim de libertatea comerțului, trebuie să înțelegem mișcarea comerțului în limitele acelorași legi. Nu poate fi vorba de ridicarea barierelor, ci mai degrabă de întărirea lor, de fixarea lor cât mai precis, de stabilirea comunicației cât mai comode, de punerea contactului scu înlesnire. Libertatea de acțiune rămâne sub influența inițiativei individuale, însă numai pe dumurile tasate. Așa Dunărea curge continuu pe drumul său, trenurile circulă după itinerariul fixat rămâne fiecăruia libertatea să folosească după inițiativa proprie aceste mijloace.

Dunărea ar fi de mult mai mare folos, dacă ar fi îndiguită și dacă prisosul de ape ce vine primăvara, ar putea fi strâns și trecut la timp de secetă pe canale, în lanurile mănoase cultivate.

Pomul roditor nu mai crește azi în libertate, el este pus, legat și tăiat după anumite regule.

Electricitatea există în aer. Când este folosită? Atunci când este adusă prin cabluri și este pusă la dispoziție sub diferite forme, prin întrerupătoare și prize.

Ce însemnează să se dea libertate comerțului? Să se facă comerț fără nici-o orientare? Dar aceasta ar însemna ruina comerțului, dezastrul comercianților, cari odată ar inunda piața cu mărfuri și s'ar găsi în fața imposibilității de a le vinde, sau a le plăti. Contingentarea tinde a proporționa importul față cu necesitățile noastre de trai și cu mijloacele de plată, pe bază

de date statistice științifice culese. Contingentarea intră în preocuparea de căpetenie a celor cari au răspunderea conducerii țării. Din ce în ce mai mult chestiunile economice preocupă oamenii zilei. Delegația economică a guvernului are a se ocupa cu o sumedenie de chestiuni. Principiul contingentării este bun, poate aplicarea nu este perfectă.

De altfel nici electricitatea nu a fost dela început distribuită cu preciziunea cu care o avem azi și care încă este susceptibilă de perfecțiune. Aplicațiunea științei economice este la începutul ei și fiind ceva nou — abia de 150 ani se vorbește de științele economice, la noi abia de 30 ani — toți se cred îndreptățiți să vorbească și să se ocupe de chestiunile economice, fie că sunt sau nu specialiști.

Tendința comerțului este să stabilească schimburi cât mai intense. Comerciantul scotocește pe acel care are de schimbat ceva și-l pune în legătură cu acel care are nevoie de consumat. El folosește toate mijloacele de comunicație și transport, dela caravana pe spatele cămilei sau cu chervanale, până la calea ferată, aeroplane, telefon, telegraf, radiotelegraf, etc.

In comerț trebuie să te prezinți cu ceva, de cât mai bună calitate și de producțiune constantă. Nu poți să ceri decât echivalentul mărfii sau serviciului pe care îl oferi. Cu cât două națiuni ,sau doi indivizi sunt ma bogați, cu atât pot face schimburi ma intense de bunuri de orice fel, cu atât viața este mai intensă.

ă ne gandim la schimbul de știri și idei, care și el, poate da loc la uncomerț.

Un negustor din București s'a dus într'o zi la directorul unei bănci, și i-a spus: „Am o idee. Dai un milion de lei"? Directorul i-a răspuns: „Dau dacă face". Au încheiat tranzacția și peste câteva săptămâni s'a pus baza construcțiunii galeriilor Blanduziei, din București, pentru care a încasat frumosul comision.

Doi oameni dela țară, cari se întâlnesc, sau merg — să zicem — într'un compartiment în tren, n'au ce vorbi tot drumul, cât de lung, decât despre lelea Stana, sau badea Gheorghe, cum sunt semănăturile, dacă sunt cu știință de carte și au cetit vreo gazetă, mai schimbă și vreo două cuvinte despre cele cetite în gazetă. Să presupunem că în acelaș compartiment se întâlnește Ford cu Citroën. Desigur că Ford știe frantuzește și Citroën englezește, conversația între ei va da loc la un schimb foarte bogat de vorbe și lămuriri.

Negustoria se face cu capital. De când a fost lumea așa a fost, și așa va fi cât lumea va exista. Negustorul s'a folosit de

capital, și pe când nu se cunoștea capitalismul, și cată a se folosi de capital și sub regimul cooperației, și sub regimul comunist, ca și sub oricare alt regim s'ar mai putea născoci, pentrucă ceiace răspândește comerțul, sunt bunurile sub orice formă, cât mai numeroase și cât mai perfecționate.

De altfel și arta și știința se sprijină pe capital, nu atât pe capitalul material, culori, cărți, laboratorii etc. cât pe capitalul de cunoștințe, care și acela este un capital, fără de care nimeni nu se poate avânta să facă artă, sau știință, sau comerț. Care artist s'ar urca pe o scenă fără un capital de cunoștințe ?

Capitalismul este numai o formă de a se manifesta comerțul, cum și în literatură și artă, avem diferite curente denumite clasicism, simbolism, futuism, etc. Astăzi n uputem spune care este cea mai bună formă de manifestare, viitorul o va dovedi.

Se vorbește despre cooperație ca un mijloc de a înlătura pe comerciant, pe intermediar. Dar se uită că și cooperația este tot o formă de comerț, care necesită capitaluri cu cât mai mari cu atât mai bine, și cere un specialist care este tot negustor. Nu se poate face cooperație numai cu vorbe. Cooperația fie de producticc, fie de consum, sau de credt, are la bază inițiativa, specialitatea, încrederea, administrația cinstită. Dacă am avut deziluzii în cooperația noastră este tocmai datorită faptului că nu s'au avut în vedere aceste condițiuni strict esențiale. Și în cooperație este necesar să se dozeze producțiunea față de consumație, altfel ajungem la situația Danemarcei, care a fost nevoită să tae câteva mii de capete de vaci, neputând să mai desfacă laptele și untul.

Totuș cooperația pare cel mai bun sistem care se va desvolta alături de capitalism.

Să nu uităm că evoluțiunea se face lent. Toamna nu cad toate frunzele deodată, nici primăvara nu vine într'o zi. Apar întâiu mugurii, și pe urmă frunzele și florile, care iarăș nu rodesc toate. Pe unele le scutură vântul, pe altele le îngheață frigul nopților reci, și fructele formate încă nu se coc toate. Tot așa unele curente, cari apar frumose, nu rodesc. Dar calea ferată a luat încet, încet locul căruțelor ,aeroplanele iano parte din transporturile căii ferate, și sistemele de comerț se îmbunătățesc zi cu zi. Toate sistemele cele vechi nu se desființează complet, ele continuă a exista alături de cele noui.

(Va urma). **Dr. PETRU DRĂGĂNESCU-BRATEȘ**

INADVERTENȚE CONTABILE FISCALE

Am ales dinadins acest titlu exotic pentru a cerceta câteva din greșelile de interpretare contabilă datorită lipsei de atenție a organelor noastre fiscale, fie de constatare a venitului net impozabil, fie de jurisdicție, pentru a răspunde unui mare număr de proteste primite dela colegii noștri cu privire la greșelile efectuate în stabilirea beneficiului conform legii contribuțiilor directe.

In acest articol ne vom ocupa numai de chestiunea impunerei nedrepte a beneficiului net reportat și a cheltuelilor personale care nu figurează în debitul contului de profit și perdere.

I. *Impunerea eronată a beneficiului reportat.*

Un contribuabil ne trimite următoarea întâmpinare:

„Băncile, societătile, etc. nu distribue câteodată întreg beneficiul net rezultat la închiderea bilanțului, astfel că mai rămâne o sumă, ce se reportează pentru anul următor și care în acest an următor apare în creditul contului de profit și perdere. Cu ocaziunea impunerilor fiscale se ivesc divirgențe între organele fiscale, care susțin că acel report trebue impus; iar contribuabilii susțin contrariul, de oarece acest report a fost considerat, în venitul net stabilit în anul precedent. De aci divirgențe, etc.... rog puneți la punct chestiunea".

Fără îndoială că fiscul și cu această ocazie, ca în multe altele procedează arbitrar, când voește să impună de două ori acest report, odată la stabilirea venitului net în anul, în care a fost realizat și a doua oară în anul următor în care figurează din nou, în creditul contului de profit și perdere.

Art. 33 din legea contr. directe prevede diferite dispoziținni pentru evitarea dublei impuneri și cu toate că se referă numai la societățile pe acțiuni, se aplică însă la toți contribuabili din motive firești de echitate fiscală. Lucrul aceste rezultă dealminteri și din expunerea de motive (pag. 54) a legii contrib directe:

„Scutirea de impunere a veniturilor taxate deja la impozitul mobiliar nu mai are nevoe de justificare, căci *un venit nu poate fi impus la două impozite elementare* pe numele aceleiași persoane. Un negustor particular nici nu mai are nevoe a trece în bilanțul său asemenea venituri". Dacă un venit nu poate fi

impus la două impozite elementare, cu atât mai vârtos un venit nu poate fi impus de două ori la acelaș impozit elementar, pe numele aceleași persoane.

O întărire a tezei noastre, care este atât de evidentă o găsim și în instr. minist. publ. în Mon. Of. No. 45 din 29 Febr. 1924 pag. 3137 :

„Partea din beneficiul net al societăților anonime, *care prin faptul că a fost reportată pentru anul viitor*, a fost supusă în întregime la impozitul comercial, cu cota prevăzută de art. 30 (în anul precedent, Nota Red.) când se distribue în anul următor, sub formă de divident, este supusă la impozitul mobiliar, conf. art. 23. Pentru a se da însă o compensație, prin faptul, că nu s'au putut respecta dispozițiile art. 33 (în anul precedent, când beneficiul n'a fost distribuit ci numai impus și reportat, Nota Red.) se scade din impozitul comercial al anului, când suma aceasta se împarte ca dividend, impozitul stabilit de art. 30 la suma reportată (cara a fost impusă în anul precedent și deci nu mai intră la impunere în anul viitor. Nota Red.)".

Din această dispoziție reese limpede nu numai că beneficiul reportat nu se impune de două ori, ba chiar că impus odată în anul precedent și reportat, atunci când se împarte ca dividend urmează a se scădea din impozitul comercial aferent anului în care se împarte ca divident impozitul, cu care acest venit reportat a fost taxat în anul, în care a fost realizat.

De altfel și principiul constant al independenței gestiunilor stabilit atât prin lege, prin instrucțiuni cât și prin jurisprudențe consacră mai mult punctul nostru de vedere legitim și echitabil.

Chiar art. 31 din L. C. D., care stabilește sumele impozabile în primele cuvinte, arată că „venitul net impozabil se obține scăzându-se din *veniturile brute rezultate din operațiunile făcute în cursul anului* cheltuelile proprii ale intreprinderii și anume :...".

Oare beneficiul reportat *din anul precedeni* se poate considera ca un venit brut rezultat din operațiunile făcute *în cursul anului*, a cărui gestiune servește ca bază a impunerii ?

In ce privește tehnica contabilă este bine, ca la indicarea beneficiului net al bilanțului în al cărui cont de profit și perdere apare în credit beneficiul reportat, să se arate separat beneficiul reportat din anul precedent, beneficiul net aferent gestiunei anului, pentru care s'a încheiat bilanțul, căci dacă

stabilirea venitului impozabil se face prin metoda adăugirei cheltuelilor impozabile conf. art. 31 la beneficiul net arătat de contribuabil, decontul să pornească având ca bază beneficiul net fără reportul anului precedent, pentru a se evita greșala de a lua întregul beneficiu, inclusiv reportul, ca punct de plecare.

In metoda inversă prescrisă de lege este cert că nu mai poate fi vorba de includerea beneficiului reportat, întrucât — după cum am arătat mai sus nu aparține veniturilor brute ale anului în curs.

II. Cât privește *cheltuelile personale ale intreprinderilor* se face deobicei o confuzie, atunci când se adaugă la venitul net impozabil, chiar dacă sunt scăzute din capital sau figurează în activul bilanțului fie în un cont personal, fie printre conturile de debitori. Această ultimă formă, din punct de vedere teoretic nu poate fi aprobată; dar din punct de vedere practic nu poate fi considerată ca o greșeală contabilă.

In această privință relevăm jnrisprudența următoare:

„Cheltuelile personale ale intreprinzătorilor neoperate prin contul capital se adaogă la beneficiul net impozabil, chiar dacă nu sunt trecute prin contul de profit și perderi". (C. Ap. Buc. S. II Dec. 32 din 26/I/929).

Această deciziune ar fi dreaptă, dacă s'ar dovedi că cheltuelile personale au fost trecute în debitul unui cont de rezultate, care în urmă s'a încheiat prin contul de profit și perdere, deci indirect figurează în debitul acestui cont; altfel nu se poate susține în nici un caz, căci îndată ce prin aceste cheltueli personale nu s'au diminuat „veniturile brute ale intreprinderii" (art. 31) este cert că ele nu pot fi adăugate căci conf. legii contr. directe la aceste venituri brute sunt admise scăderi, iar nici de cum adăogiri.

Trecerea cheltuelilor personale, care conform principiilor legii contr. directe nu se pot scădea din venitul brut al intreprinderii, în alte conturi decât cele rezultate nu justifică în nici un caz adăogirea lor la beneficiul net impozabil, căci chiar dacă nu se scad direct din capital, ele figurând în debitul unui cont de activ, constitue de fapt o imputare asupra capitalului, încă neefectuată formal prin înregistrare directă.

Din punct de vedere contabil orice sumă nerealizabilă din activul bilanțului constitue o pagubă și deci implicit o micșo-

rare a capitalului. Prin debitarea unui cont de activ cu cheltuielile personale nu se reduce venitul, ci patrimoniul intreprinderii; iar dacă cheltuielile personale figurează la activul bilanțului, *ele nu se pot adăoga la beneficiul net impozabil*, căci nu constitue decât o diminuare — neefectuată în scripte — a capitalului intreprinderii; deci nu mai este nevoie „să fie operate prin contul capital" cum cere jurisprudența de mai sus, pentru a nu fi adăugate la stabilirea venitului net.

S. M. BLUMENFELD

CONTABILIZAREA IMPOZITELOR INTR'O INTREPRINDERE INDUSTRIALA

SOCIETATE ANONIMA

—:-:—

Introducere

Numărul și natura impozitelor și taxelor către Stat, Județ și Comună, din cauza fiscalității excesive care a preocupat pe toți conducători Statului din ultimii ani, a sporit atât de mult, încât în oricare întreprindere capitolul acestora trebue să formeze o preocupare deosebit de importantă.

Această preocupare trebue îndreptată în două direcțiuni:

1. Urmărirea întregei legislațiuni cu caracter fiscal, pentru a fi întotdeauna informat atât asupra legilor noi, cât și asupra modificării legilor existente. O omisiune de a se conforma dispozițiunilor unei legi, care institue anumite impozite sau taxe, poate să cauzeze întreprinderii pierderi materiale importante, ca amenzi, dobânzi de întârziere etc.

2. A doua preocupare trebue să fie îndreptată spre organizarea contabilității impozitelor și taxelor așa fel, încât aceasta să ofere o situație clară, exactă și în acelaș timp practică.

In cele ce urmează mă voi strădui să dau câteva indicațiuni practice referitoare la contabilitatea și evidența impozitelor și taxelor achitate de o întreprindere industrială, către diverse autorități publice, Stat, județ sau comună:

Clasificarea impozitelor şi taxelor

Din punctul de vedere al contabilizării, impozitele şi taxele le clasificăm în două grupe :

1. Impozite şi taxe cu debit anual
   (sau pe scurt „Impozite anuale")
2. Impozite şi taxe fără debit.

Impozite şi taxe cu debit anual

Impozitele şi taxele anuale se stabilesc de către organele fiscale pentru un interval de timp determinat de fiecare lege, în mod obişnuit anual, ca impozitul industrial, impozitul pe clădiri, agricol taxa de energie. etc.

Evidenţa acestor impozite, având în vedere că anul bugetar diferă de cel calendaristic pentru care în mod obişnuit întreprinderile încheie bilanţul comercial, trebue ţinută aşa fel, încât să reese clar ce sumă din impozitul stabilit pentru un an financiar, cade în sarcina anului calendaristic pentru care se încheie bilanţul şi cât urmează să se achite în anul următor.

La achitarea şi înregistrarea impozitelor şi taxelor anuale stabilim deci ca regulă, următoarele :

„Anul bugetar începând la 1 Aprilie şi încheiându-se la 31 „Martie anul următor, achitarea şi înregistrarea impozitelor şi „taxelor stabilite de fisc, va trebui făcută aşa fel, încât din debitul „stabilit, $^3/_4$ să apară în anul calendaristic curent iar $^1/_4$ să se „înregistreze şi să se achite în anul următor".

Contul de Profit şi Pierdere al întreprinderilor care încheie bilanţul la 31 Decembrie, va fi grevat de $^1/_4$ din impozitele şi taxele stabilite pentru anul bugetar, care expiră la 31 Martie şi cu $^3/_4$ din impozitele şi taxele stabilite pentru anul bugetar ce urmează.

Voi enumera câteva din impozitele şi taxele anuale în vigoare în prezent :

Impozit comercial şi industrial : { elementar, complimentar, adiţional, drumuri.

Impozit pe clădiri
Impozit agricol
Impozit minier

Impozit pe automobile
Taxe de energie
Taxe comunale
Taxe către C. A. D. S. pt. folosirea șoselelor naționale
Taxe pentru controlul anuale al liniilor ferate particulare, etc.

Inregistrarea impozitelor și taxelor anuale

Impozitele și taxele anuale le vom înregistra în contabilitate într'un cont centralizat numit: *„Impozite și taxe anuale"*. Acest cont, pentru o evidență cât mai clară, va fi descentralizat pe fișe separate și anume, fiecare impozit și taxă anuală va avea câte o fișe.

Impozitele și taxele unui an calendaristic se soldează la încheiere prin contul Profit și Pierdere.

5 % Scazamânt conf. Art. 5 din Legea pentru perceperea și urmărirea veniturilor publice

In legătură cu înregistrarea și achitarea impozitelor anuale, trebue să amintim prevederile Art. 5 din legea de perceperea și urmărirea veniturilor Statului, din 11 Aprilie 1933, care dispune:

„Contribuabilii care în primele 45 zile ale trimestrului înăuntrul „căruia plata a devenit exigibilă, achită în întregime debitele „din contribuțiuni directe, adiționale și drumuri și impozitele „succesorale, beneficiază de o reducere de 5 la sută a debitului „trimestrului în curs".

„Reducerea impozitelor adiționale și drumuri va fi suportată „de autoritățile în contul cărora se încasează aceste impozite".

Ord. Ministrului de Finanțe Nr. 228 din 17 Octombrie 1933 precizează următoarele:

„Dispozițiile art. 5 din legea pentru urmărirea și perceperea „veniturilor publice, după care se acordă o reducere de 5 la sută „a debitului trimestrului în curs. contribuabililor, cari în primele „45 zile ale trimestrului, înăuntrul căruia plata a devenit exigibilă, „achită în întregime debitele din contribuții directe, nu se aplică „și asupra impozitelor care se percep pe cale de rețineri, adică „asupra impozitului pe salariu și mobiliar, deoarece pentru aceastea „exigibilitatea este cu totul diferită de cea prevăzută pentru „impozitele înscrise pe roluri".

Intreprinderea trebue să considere această bonificare întocmai ca și aconturile de cassă sau alte bonificări condiționate de anumite termene de plată și să o înregistreze într'un cont *„Bonificări as/ impozitelor anuale“* prin articolul de jurnal.

Impozite anuale
la Bonificări as/ impozitelor anuale.

Prin această înregistrare fișa de evidență ne va arăta pe lângă plățile făcute în termen util și reducerile obținute asupra fiecărui fel de impozit anual.

Bonificările asupra impozitelor se soldează la sfârșitul anului prin contul Profit și Pierdere.

Impozite și taxe fără debit.

Din punctul de vedere al contabilizării și a ținerii evidenței, impozitele și taxele fără debit nu diferă de impozitele și taxele anuale, decât ca mod de stabilire și achitare.

Pe când impozitele și taxele anuale sunt stabilite pentru perioade de timp mai îndelungate și privesc direct intreprinderea, impozitele și taxele fără debit se stabilesc lunar (impozit pe salarii, cifra de afaseri și ocazional dividende, etc. și în general majoritatea lor nu sunt suportate de întreprindere.

Ținând seamă de considerațiunea de mai sus, impozitele și taxele fără debit se pot împărți în:

a) Impozite și taxe pentru care intreprinderea face numai serviciul de reținere și vărsare către organele fiscale, cum sunt impozitele pe salariile funcționarilor, muncitorilor, pensionarilor, impozitul pe dividende, pe onorariile membrilor din consiliul de administrație;

b) Impozite și taxe fără debit, suportate direct de intreprindere, ca impozitul pe lux și cifra de afaceri, taxele de consumație, taxele de timbru și impozitul proporțional, cotizațiile către casele de asigurări sociale, etc.

Voi enumera câteva din impozitele fără debit în vigoare:

Impozite și taxe fără debit suportate de terți.

Impozit mobiliar as/: dividende; onorariile membrilor din consil. admin.; redevențe; rente

Impozitul pe salariile și participațiunile: personalului activ (funcționari; muncitori); personalului neactiv = pensionari.

Impozite și taxe fără debit suportate de intreprindere.

Impozit pe lux și cifra de afaceri.
Impozitul proporțional și taxele de timbru.
Taxe de consumație.
Cotizații pentru asigurări sociale.
Taxe pentru folosirea șoselelor județene.
Taxe contractuale cu diverse autorități, etc.

Inregistrarea impozitelor și taxelor fără debit.

Impozitele și taxele fără debit le vom înregistra într'un cont centralizator numit *„Impozite și taxe fără debit"*.

Evidența fiecărui fel de impozit sau taxe se ține deasemenea pe fișe. Impozitele și taxele fără debit suportate de întreprindere se soldează la sfârșitul anului prin contul de Profit și Pierdere. Exemplele practice ce urmează ne vor ilustra felul cum se ține evidența acestor impozite și taxe.

Descrierea fișelor.

Fișele, așa cum sunt alcătuite, se compun din două părți. Partea I cu elemente și date cu caracter administrativ, iar partea II-a cu date referitoare la contabilizare.

Datele cu caracter administrativ se complectează după stabilirea impunerii și anume, pentru un an financiar la impozitele și taxele anuale și pnntru un an calendaristic la impozitele și taxele fără debit.

Partea a doua servește drept evidență pentru plăti și se fac mențiuni în fișe cu prilejul fiecărei vărsări. Totalul soldurilor din fișe trebue să corespundă cu soldul conturilor de Cartea Mare și anume soldurile fișelor pentru evidența impozitelor și taxelor anuale cu soldul contului de Cartea Mare „Impozite și taxe anuale", iar soldurile fișelor pentru evidența impozitelor și taxelor fără debit cu soldul contului de Cartea Mare „Impozite și taxe fără debit".

Pentru mânuirea ușoară a fișelor ar fi recomandabil ca, culoarea fișelor pentru impozitele și taxele anuale să difere de cea a impozițelor și taxelor fără debit.

Exemple practice:

1	IMPOZITE ȘI TAXE ANUALE:		
	Impozit industrial: Elementar	182.875.—	
	Complimentar	118.750.—	
	Adiționale	267.187.—	
	Drumuri	118.750.—	687.562.—
	la CASSA:		
	achitat Administrației Financiare impozitele de mai cus datorate dele 1. I.—31 III 1934 conf. recipisei No. . . .		
2	IMPOZITE ȘI TAXE ANUALE:		
	Impozit industrial: Elementar	9.625.—	
	Complimentar	6.250.—	
	Adiționale	14.063.—	
	Drumuri	6.250.—	36.188.—
	la BONIFICARI AS/ IMPOZITELOR ȘI TAXELOR ANUALE		
	5% reducere a impozitelor de plătit dela 1. I. 31 III 1934 și anume:		
	a/ elementar Lei 192.500.—×5% = 9.625.—		
	„ complimentar „ 125.000.—×5% = 6.250.—		
	„ adiționale „ 281.250.—×5% = 14 063.—		
	„ drumuri „ 125.000.—×5% = 6.250.—		

3	CASSA	42.500.—	
	la IMPOZITE ȘI TAXE FARA DEBIT		42.500.—
	Impozit pe salariile funcționarilor:		
4	reținut impozitul și supra-cota asupra salariilor funcționarilor pe Ianuarie 1934.		
	CASSA	38.200.—	
	la IMPOZITE ȘI TAXE FĂRĂ DEBIT		38.200.—
	Impozit pe salariile muncitorilor:		
5	reținut impozitul și supra-cota asupra salariilor muncitorilor pe Ianuarie 1934.		
	IMPOZITE ȘI TAXE FARA DEBIT		
	Impozit pe: salariile { funcționarilor	42.500.—	
	{ muncitorilor	38.200.—	
6	la CASSA		80.700.—
	vărsat Administrației Financiare de Incasări Sect. II, impozitele și supra-cota pe salariile funcționarilor și muncitorilor pe Ianuarie 1934.		
7	IMPOZITE ȘI TAXE FARA DEBIT	325.000.—	
	Impozit pe lux și cifra de afaceri		
	la CASSA		325 000.—
8	vărsat Administrației Financiare de Incasări Sect. II, impozitul pe lux și cifra de afaceri pe Ianuarie 1934 conform registrului special.		
	DIVIDENDE	1.729.500.-	
	la IMPOZITE ȘI TAXE FARA DEBIT		1.729.500.-
	Impozit asupra dividendelor		
	înregistrat impozitul și supra-cota pe dividendele din bilanțul 1933.		
	IMPOZITE ȘI TAXE FARA DEBIT	1.729.500.-	
	la CASSA		1.729.500.-
	vărsat Administrației Financiare de Incasări a Sect. II, impozitul și supra-cota pe dividendele din bilanțul 1933.		

FIȘE PENTRU EVIDENȚA IMPOZITELOR ȘI TAXELOR ANUALE

Anul 1933—1934 No. 1.

IMPOZIT INDUSTRIAL: *Elementar.*

Impunerea

Autoritatea care stabilește impunerea: *Directoratul I Regional Buc.*

Actul de impunere: *Procesul verbal No. 158/1933 și decizia comisiei III. de Apel No. 70 din 5 August 1933.*

Originalul la: *Serviciul Contabilității.*

Durata impunerii: *1. IV. 1933 — 31 III. 1934.*

Modul de stabilizare: *Venit impozdbil pentru elementar Lei 11.000.000 × 7% = Lei 770.000.*

Perceperea

Locul de plată: *Administrația de Incasări Sect. II.*

Suma de plată: *Lei 770.000.*

Exigibilitatea: *Trimestrial.*

Recipisele originale la: *Serviciul Contabilității.*

Observațiuni: *Se acordă o bonificație de 5% dacă debitele trimestriale se achită în termen de 45 zile dela începerea fiecărui trimestru.*

EVIDENȚA PLĂȚILOR

Debit

Data		TEXT	Bul. Nr.	Lei	Lei
1933					
Mai	20	Achitat impoz. pt. 1. IV-30. VI/933	1		192.500,—
Aug.	25	„ „ „ 1. VII-30. IX/ „	7		192.500,—
Nov.	30	„ „ „ 1. X-31. XII/ „	20		192.500,—
1934					577.500,—
Febr.	10	Achitat impoz. pt. 1. I-31. III/934	1		182.875,—
„	—	5% reducere a/ Lei 125.000,—	2		9.625,—

Credit

Data		TEXT	Bul. Nr.	Lei	Lei
1934					
Dec.	31	Transfer la Profit & Pierdere 1933	150		577.500,—
					577.500,—

FIŞE PENTRU EVIDENŢA IMPOZITELOR ŞI TAXELOR ANUALE

IMPOZIT INDUSTRIAL: *Complimentar.*

Impunerea

Autoritatea care stabileşte impunerea: *Directoratul I Regional Buc.*

Actul de impunere: *Procesul verbal No. 158/1933 şi decizia comisiei a I I. de Apel No. 70 din 5 August 1933.*

Originalul la: *Serviciul Contabilităţii.*

Durata impunerii: *1. IV. 1933 — 31 III. 1934.*

Modul de stabilire: *Venit impozabil pentru complimentar conform deciziei comisiei a III. de Apel Lei 25.000.000 × 2% = Lei 500.000.*

Perceperea

Locul de plată: *Administraţia de Incasări Sect. II*

Suma de plată: *Lei 500.000.*

Exigibilitatea: *Trimestrial.*

Recipisele originale la: *Serviciul Contabilităţii.*

Observaţiuni: *Se acordă o bonificare de 5% dacă debitele trimestriale se achită în termen de 45 zile dela începerea fiecărui trimestru.*

EVIDENŢA PLĂŢILOR

Debit						Credit					
Data		TEXT	Bul. Nr.	Lei	Lei	Data		TEXT	Bul. Nr.	Lei	Lei
1933						1933					
Mai	20	Achitat impoz. pt. 1. IV-30. VI/933	1		125.000,—	Dec.	31	Transfer la Profit & Pierdere 1933	150		375.000,—
Aug.	25	„ „ „ 1. VII-30. IX/ „	7		125.000,—						
Nov.	30	„ „ „ 1. X-31. XII/ „	20		125.000,—						
					375.000,—						375.000,—
1934											
Febr.	10	Achitat impoz. pt. 1. I-31. III/934	1		118.750,—						
„	—	5% reducere a/ Lei 125.000,—	2		6.250,—						

FIŞE PENTRU EVIDENŢA IMPOZITELOR ŞI TAXELOR ANUALE

Anul 1933—1934 No. 3.

IMPOZIT INDUSTRIAL: *Adiţional.*

Impunerea

Autoritatea care stabileşte impunerea: *Directoratul I Regional Buc.*

Actul de impunere; *Procesul verbal No. 158/1933 şi decizia comisiei III. de Apel No. 70 din 5 August 1933.*

Originalui la: *Serviciul Contabilităţii.*

Durata impunerii: *1. IV. 1933 — 31 III. 1934.*

Modul de stabilire: *Venit impozabil pentru adiţionale Lei 25.000.000 × 4% = Lei 1.125.000.*

Perceperea

Locul de plată; *Aaministraţia de Incasări Sect. II.*

Suma de plată: *Lei 1.125.000.*

Exigibilitatea: *Trimestrial.*

Recipisele originale la: *Serviciul Contabilităţii.*

Observaţiuni: *Se acordă o bonificaţie de 5% dacă debitele trimestriale se achită în termen de 45 zile dela începerea fiecărui trimestru.*

EVIDENŢA PLĂŢILOR

Debit

Data		TEXT	Bul. No.	Lei	Lei
1933					
Mai	20	Achitat impoz. pt. 1. IV-30. VI/933	1		281.250,—
Aug.	25	„ „ „ 1. VII-30. IX/ „	7		281.250,—
Nov.	30	„ „ „ 1. X-31. XII/ „	12		81.250,—
					843.750,—
1934					
Febr.	10	Achitat impoz. pt. 1. I-31. III/934	1		267.187,—
„	—	5% reducere a/ Lei 125.000,—	2		14.063,—

Credit

Data		TEXT	Bul. No.	Lei	Lei
1933					
Dec.	31	Transfer la Profit & Pierdere 1933	150		843.750,—
					843.750,—

FIȘE PENTRU EVIDENȚA IMPOZITELOR ȘI TAXELOR ANUALE

Anul 1933 – 1934 No. 4.

IMPOZIT INDUSTRIAL: *Drumuri.*

Impunerea

Autoritatea care stabilește impunerea: *Directoratul I Regional Buc.*

Actul de impunere: *Proces verbal No. 158/1933 și decizia comisiei a III. de Apel No. 70 din 5 August 1933.*

Originalul la: *Serviciul Contabilității.*

Durata impunerii: *1. IV. 1933 — 31 III. 1934.*

Modul de stabilire: *Venit impozabil pentru drumuri Lei 25.000.000 × 2% = Lei 500.000.*

Perceperea

Locul de plată: *Administrația de Incasări Sect. II.*

Suma de plată: *Lei 500.000.*

Exigibilitatea: *Trimestrial.*

Recipisele originale la: *Serviciul Contabilității.*

Observațiuni: *Se acordă o bonificație de 5% dacă debitele trimestriale se achită în termen de 45 zile dela începerea fiecărui trimestru.*

EVIDENȚA PLĂȚILOR

Debit

Data		TEXT	Bul. No.	Lei	Lei
1933					
Mai	20	Achitat impoz. pr. 1. IV-30. VI/933	1		125.000,—
Aug.	25	„ „ „ 1. VII-30. IX/ „	7		125.000,—
Nov.	30	„ „ „ 1. X-31. XII/ „	20		125.000,—
					375.000,—
1934					
Febr.	10	Achitat impoz. pt. 1. I-31. III/934	1		118.750,—
„	—	5% reducere a/ Lei 125.000,—	2		6.250,—

Credit

Data		TEXT	Bul. No.	Lei	Lei
1933					
Dec.	31	Transfer la Profit & Pierdere 1933	150		375.000,—
					375.000,—

FIŞE PENTRU EVIDENŢA IMPOZITELOR ŞI TAXELOR FĂRĂ DEBIT

Anul 19^4 No. 1.

Impozit pe salariile Funcţionarilor.

Impunerea — Perceperea

Autoritatea care stabileşte impunerea : *Adm. Constatare Sect. II.*
Actul de impunere : *Statele lunare de plată.*
Originalul la : *Secretariat.*
Durata impunerii : *Lunar.*
Modul de stabilire : *Stat 4 şi 8%, Drum 0.3%, Camera de Muncă 0.15%* } *as/ salariilor.*

Locul de plată : *Administraţia de Incasări Sect. II.*
Suma de plată : *Conform statelor lunare.*
Exigibilitatea : *In luna următoare celei în care s'a achitat salariul.*
Recipisele originale la : *Secretariat.*
Observaţiuni : *Cu începere dela 1. IV. 1934 în locul impozitului global desfiinţat, se percepe o supra-cotă progresivă calculată conform legii din 1 Aprilie 1934.*

EVIDENŢA PLĂŢILOR

Debit — Credit

Data		TEXT	Bul. No.	Lei	Lei	Data		TEXT	Bul. No.	Lei	Lei
1934						1934					
Febr.	26	Achitat impoz. pe Ianuarie 1934	5		42.500,—	Ian.	31	Reţinut impoz. pe Ianuarie 1934	4		42.500.—

FIȘE PENTRU EVIDENȚA IMPOZITELOR ȘI TAXELOR FĂRĂ DEBIT

Anul 1934 No. 2.

Impozit pe salariile Muncitorilor.

Impunerea — Perceperea

Autoritatea care stabilește impunerea: *Adm. Constatare Sect. II.*
Actul de impunere: *Statele lunare de plată.*
Originalul la: *Sacretariat.*
Durata impunerii: *Lunar.*
Modul de stabilire: *Stat 4 și 8%*, *Drum 0.3%*, *Camera de Muncă 0.15%* } *as/ salariilor.*

Lolul de plată: *Administrația de Incasări Sect. II.*
Suma de plată: *Conform statelor lunare.*
Exigibilitatea: *In luna următoare celei în care s'a achitat salariul.*
Recipisele originale la: *Secretariat.*
Observațiuni: *Cu începere dela 1. IV. 1934 în locul impozitului global desființat, se percepe o supra-cotă progresivă calculată conform legii din 1 Aprilie 1934.*

EVIDENȚA PLĂȚILOR

Debit — Credit

Data		TEXT	Bul. No.	Lei	Lei	Data		TEXT	Bul. No.	Lei	Lei
1934						1934					
Febr.	26	Achitat impoz. pe Ianuarie 1934	5		38.200,—	Ian.	31	Reținut impoz. pe Ianuarie 1934	4		38.200,—

FIȘE PENTRU EVIDENȚA IMPOZITELOR ȘI TAXELOR FĂRĂ DEBIT

Anul 1934 No. 3.

Impozitul pe lux și cifra de afaceri.

Impunerea | Perceperea

Autoritatea care stabilește impunerea: *Adm. de Constatare Sect. II.*

Actul de impunere: *Reg. și borderourile lunare pt. cifra de afaceri.*

Originalul la *Serviciul vânzărilor.*

Durata impunerii: *Lunar.*

Modul de stabilire: *2.4% as/ valorii de facturare a produselor vândute conform registrului special al cifrei de afaceri.*

Locul de plată: *Administrația Financiară de Incasări Sect. II.*

Suma de plată: *Conform borderoului lunar.*

Exigibilitatea: *Lunar, în primele 10 zile ale lunei următoare acelei pentru care se face plata.*

Recipisele originale la: *Serviciul vânzărilor.*

Observațiuni:

Debit — EVIDENȚA PLĂȚILOR — Credit

Data		TEXT	Bul. No.	Lei	Lei	Data		TEXT	Bul. No.	Lei	Lei
1934											
Febr.	5	Achitat impozitul pe lux și cifra de afaceri pe Ianuarie 1934	6		325.00						

FIŞE PENTRU EVIDENŢA IMPOZITELOR ŞI TAXELOR FĂRĂ DEBIT

Anul 1934 No. 4.

Impozit asupra dividendelor.

Impunerea	Perceperea
Autoritatea care stabileşte impunerea: *Adm. Constatare Sect. II.* Actul de impunere: *Bilanţul.* Originalul la: *Contabilitate.* Durata impunerii: Modul de stabilire: *15% Impoz. as/ dividendelor de Lei 10.000.000 = Lei 1.500.000* *3% Supra-cota calc. conf. legii din 1. IV. 1934 = „ 220.000* *Lei 1.729.000*	Locul de plată: *Administraţia Financiară de Incasări Sect. II.* Suma de plată; *Lei 1.729.500.* Exigibilitatea: *In luna următoare celei în care a avut loc Adunarea Generală.* Recipisele originale la: *Contabilitate.* Observaţiuni: *Cu începere dela 1. IV 1934 se reţine as/ dividendului, minus impozit elementar, minus 10%, o supra-cotă de 3% care înlocueşte impozitul global.*

EVIDENŢA FLĂŢILOR

Debit						Credit					
Data		TEXT	Bul. No.	Lei	Lei	Data		TEXT	Bul. No.	Lei	Lei
1934 Martie	30	Achitat impozitul as/ dividendelor conform bilanţului 1933	8		1.729.500	1934 Febr.	10	Reţinut impozitul as/ dividendelor bilanţ 1933	7		1.729.500

Incheierea.

Articolul acesta nu vreau să-l adresez colegilor care fac ştiinţă, îl adresez acelora cari, ca şi mine, achită zilnic în intreprinderea unde funcţionează, impozite şi taxe diferitelor autorităţi, şi îi asigur că examinând cu atenţiune expunerea pe care o fac asupra evidenţei acestora, evidenţă de care eu mă servesc cu foarte bune rezultate în intreprinderea a cărei contabilitate o conduc, poate le va fi cât de puţin utilă.

I. MUNTEANU

NOUA LEGE ASUPRA CEKULUI

—:-:—

In articolul nostru, publicat în numărul pe luna Noembrie 1933, al acestei reviste, am expus principalele modificări aduse de legiuitorul nostru, prin noul proect, dispozițiunilor legale privitoare la cambie și ne-am propus ca, în alt articol, să arătăm și modificările aduse reglementării cekului.

Deși, între timp, a survenit schimbarea de guvern, totuși actualul Ministru al Justiției, D-l Victor Antonescu, și-a însușit proectul de lege al codului comercial, precum și al cambiei și cekului, elaborate sub fostul guvern național-țărănist, și cum proectul cekului s'a votat în zilele de 27 și 28 Aprilie a. c. (Legea asupra cekului este publicată în Monitorul Oficial No. 100 din 1 Mai 1934), în rândurile de mai jos vom analiza modificările aduse, prin noua lege, actualei legiferări a cehului stăruind, în deosebi, asupra celor mai însemnate.

* * *

Am arătat în articolul precedent că, atât la întocmirea proectului de lege asupra cambiei cât și la acela asupra cekului, legiuitorul nostru s'a inspirat din proectele de lege uniforme, elaborate la conferințele internaționale ținute în acest scop.

In adevăr, tot ca și la cambie, față de importanța, din ce în ce mai mare, pe care o are cekul în viața comercială și față de tendința tot mai accentuată de a se înlocui moneta, în tranzacțiunile comerciale, prin cek, încă dinainte de războiu s'a pus problema unificării internaționale a cekului.

Astfel, în 1910, în conferința diplomatică, ce s'a ținut la Haga, în scopul de a se stabili un proect de lege uniform privitor la cambie și bilet la ordin, s'a vorbit și despre o convenție internațională pentru unificarea legilor asupra cekului.

Această chestiune a fost discutată din nou, în 1912, tot la Haga, în o a doua conferință diplomatică, în care au fost reprezentate 37 state. In Conferința aceasta s'a discutat, numai principial, un chestionar detailat, cu privire la cek, întocmit de guvernul olandez, rămânând ca în o altă conferință, care urma să se țină în 1914, să se fixeze definitiv proectul de lege uniform asupra cekului. Din cauza războiului, această conferință n'a mai avut loc.

După război, chestiunea a fost examinată însă, serios, în diferitele conferințe internaționale, ținute sub îngrijirea Camerei de Comerț Internaționale, precum și a Societății Națiunilor.

Printre cele mai principale conferințe internaționale reunite în acest scop cităm:

Conferința dela Bruxelles din 1925 care a avut ca rezultat întocmirea unui chestionar asupra cekului.

Pe baza răspunsurilor, la acest chestionar, primite din diferite țări, s'a redactat apoi un proect de regulamentare uniformă a cekului internațional.

Acest proect, împreună cu chestionarul amintit, au format apoi baza de discuție în conferințele internaționale ce s'au ținut, ulterior, în anii 1926, 1930 și Februarie 1931, ajungându-se însfârșit, **ca la conferința dela Geneva, din 23 Februarie 1931, să se redacteze un proect de lege uniformă, asupra cekului.**

Legea noastră nouă, asupra cekului, este în mare parte traducerea proectului de lege elaborat la Conferința mai sus amintită. Acest proect a fost complectat însă cu unele dispoziții din legea italiană asupra cekurilor, din Decembrie 1933, precum și cu unele dispoziții sugerate de Banca Națională a României.

Spre deosebire de cambie, pentru care s'a ajuns mai repede la un proect de lege uniform, legea uniformă a cekului a comportat discuțiuni mult mai lungi, condițiunile cekului fiind foarte diferite dela o țară la alta.

In afară de țările anglo-saxone unde cekul fiind foarte mult întrebuințat, el este bine legiferat, în țara noastră ca și în multe alte țări, materia cekului este insuficient reglementată.

Din cauza acestor multe divergențe s'a ales, la elaborarea convențiunii internaționale a cekului, aceiași metodă ca la poliță, adică s'a elaborat textul unei legi uniforme, care tocmai pentru a avea o egală aplicațiune în diferite state, s'a decis că ea trebue adoptată întocmai, neadmițându-se derogări sau adăugiri decât pentru articolele indicate într'o anexă de rezervă, alăturată convențiunii.

Aceste rezerve se refer la principalele puncte asupra cărora existau divergențe între reprezentanții diferitelor State, prezenți în conferințele amintite mai sus.

Pentru a se putea face o idee asupra lor, dăm câteva, mai jos, cu titlul de informaţie :

1. Astfel, s'a discutat mult dacă trasul trebue să fie neapărat **un bancher** (sistemul anglo-ameican) sau poate fi o **persoană oarecare ;**

2. Este necesar ca beneficiarul să fie desemnat în mod expres, sau cekul poate fi creat în beneficiul unui purtător anonim şi în cazul acesta din urmă, purtătorul anonim poate transmite proprietatea cekului printr'o andosare nominală ?

3. S'a discutat mult forma pe care trebue s'o aibă cekul. Dacă trebue sau nu să conţină denumirea de cek.

4. Chestiunea validităţii cekului precum şi aceia a garanţiilor ce se refer la el.

5. Provizionul constituit de către trăgător la tras poate deveni proprietatea purtătorului şi se poate transmite prin andosare beneficiarilor succesivi ai cekului ?

6. O altă rezervă, însemnată, este aceia care se referă la posibilitatea pentru trăgător — după ce a creat cekul — de a da trasului ordinul de a nu onora acel cek.

7. In sfârşit, o rezervă, de o importanţă considerabilă, ar fi aceia care se ocupă de situaţia purtătorului unui cek în cazul când acel cek nu poate fi onorat, întrucât trasul sau beneficiarul se găsesc în stare de faliment

Parte din aceste rezerve au fost adoptate şi de legiuitorul nostru, iar altele, fiind găsite în contradicţie cu concepţia juridico-economică, din ţara noastră, asupra cekului, n'au fost adoptate.

In timp ce actualele dispoziţiuni, din codul comercial, nu reglementează decât forma cea mai obişnuită : cekul ordinar, sau deschis noua lege reglementează şi alte forme noui de cek : cekul barat, cekul „plătibil în cont", cekul „netransmisibil", cekul de călătorie (travellers check) şi cekul circular.

Dintre formele de cek cunoscute a rămas, în afara legii, cekul poştal, care de altfel este reglementat prin altă lege.

Trecând, acum, la examinarea legii noastre asupra cekului, observăm că, în ce priveşte technica, ea se aseamănă cu legea cambiei dispoziţiunile urmându-se după acelaş plan. De altfel sunt aplicabile cekului toate dispoziţiunile din

legea asupra cambiei, privitoare la gir, la aval, la semnătura persoanelor incapabile, la semnăturile falșe sau falșificate, la regresul isvorât din neplată, la acțiunea ce decurge din îmbogățirea fără cauză, și la pierderea titlului, respectându-se, bineînțeles, deosebirile dintre cek și cambie.

Această lege însă, spre deosebire de actualul text din codul comercial, privitor la cek, nu se mulțumește a enumăra într'un singur articol (art. 366 cod. com.) toate aceste asemănări, ci ele sunt tratate separat, în capitole speciale.

Noua lege a cekului este împărțită în trei titluri, și anume:

TITLUL I, cuprinde dispozițiunile privitoare la cekul obișnuit, cekul barat, cekul de călătorie și cekul netransmisibil.

TITLUL II. Despre cekul circular.

TITLUL III. Dispoziținni finale, penale și tranzitorii.

Vom examina legea detailat:

TITLUL I. Acest titlu cuprinde 11 capitole:

Capitolul I (art. 1—16) cuprinde dispozițiunile care se refer la emiterea cekului cât și condițiunile ce trebue să îndeplinească un cek.

Deși în art. 3 se stipulează că „cekul este tras asupra unui bancher, având fonduri la dispoziția trăgătorului", totuși această dispoziținne nu este diferită de art. 364 din actualul cod comercial, (care prevede că cekul poate fi tras asupra unui bancher, sau oricare alte persoane la care trăgătorul are fonduri) decât **în formă**, deoarece tragerile asupra bancherilor sunt facultative, și aceasta reese tot din articolul 3, care prevede, în aliniatul următor, că neobservarea prescripțiunii stipulate de acest articol nu este lovită de sancțiuni.

Dealtfel se pare că legiuitorul a vrut să îngrădească numai **tragerile de cekuri pe piața internă, asupra altor persoane decât bancherii**, întrucât tot în art. 3 se prevede că „cekul tras și plătibil în străinătate este valabil ca cek, chiar dacă trasul nu este bancher".

In art. 4 legiuitorul nu admite acceptarea pentru cek socotind-o, în cazul că a fost trecută pe cek, ca nescrisă.

In privința **plății cekului**, noul proect, prevede în art. 5, că cekul poate fi stipulat plătibil:

a) unei anumite persoane, cu sau fără clauza expresă „la ordin";

b) unei anumite persoane cu clauza „nu la ordin", sau o expresie echivalentă;

c) la purtător.

Faţă de dispoziţiunea analoagă din actualul cod comercial (art. 365), dispoziţiunea din art. 5 este mult mai complectă şi clară.

O dispoziţiune nouă, folositoare, este aceia cuprinsă în art. 8, care prevede că cekul poate fi plătibil şi la domiciliul unui terţiu, fie în localitatea unde trasul are domiciliul său, fie într'o altă localitate, cu condiţiunea ca terţiul să fie bancher.

Această dispoziţiune este foarte bună, dând posibilitatea unei mai uşoare încasări a cekului, mai ales că legiuitorul cere, în mod expres, ca terţiul să fie bancher.

Tot ca şi în noul procct al cambiei, legea cekului consideră valabile obligaţiunile contractate de persoanele care semnează acest titlu alături de incapabili, semnături falşe sau semnături ale unor persoane imaginare. Cel care semnează un cek, ca reprezentant al unei persoane pentru care nu avea împuternicirea, este obligat personal la plata acelui cek. (art. 10 şi 12).

Articolul 14 cuprinde o dispoziţiune analoagă aceleia din art. 10, din proectul legei cambiei, şi anume se reglementează situaţia cekurilor necomplecte la emitere în sensul că aceste cekuri sunt recunoscute valabile dacă ele — deşi au fost complectate mai târziu — se găsesc în mâinile unui al treilea posesor de bună credinţă.

Capitolele II şi III cuprind dispoziţiuni privitoare la girarea unui cek şi garantarea plăţii unui cek, printr'un aval. Aceste dispoziţiuni sunt — în mare parte — la fel cu cele care se refer la cambie.

Art. 16 prevede tot ca şi la cambie că girul trebue să fie necondiţionat.

De asemenea girul parţial este considerat nul, iar cel cu menţiunea „la purtător" este echivalent unui gir în alb.

Se consideră deasemenea nul şi girul dat de un tras.

In capitolul IV găsim dispoziţiunile privitoare la prezentarea cekului spre plată şi la plata acestui titlu.

Termenele înăuntrul cărora se poate prezenta un cek spre plată sunt mai mari decât cele prevăzute în actualele dispoziţiuni legale asupra cekului şi ele diferă după locul unde cekul este emis şi plătibil.

Cekul emis într'o ţară străină şi plătibil în România, tre-

bue să fie prezentat, la plată în termen de 30 de zile, iar dacă este emis în afară de Europa, în termen de 70 zile.

Principiul „locus regit actum" îl găsim aplicat în art. 30, al. 4, care sună :

„Dacă cekul este plătibil în străinătate, termenul de prezentare trebue să fie cel arătat de legea locului plăţii. Dacă această lege nu dispune, se vor aplica regulele înscrise în aliniatele precedente".

Această dispoziţiune corespunde unei necesităţi simţite încă de mult timp, în urma diferendelor cari luau naştere tocmai din lipsa ei.

S'a recunoscut ca o prezentare spre plată, prezentarea unui cek la un oficiu de compensaţii. (art. 32).

In articolul 33, găsim o dispoziţiune de o importanţă deosebită. Se prevede că ordinul de a nu plăti suma din cek, nu are efect decât după expirarea termenului de prezentare.

Prin această dispoziţiune legiuitorul nostru curmă abuzurile cari se fac deseori, de către trăgător, prin revocarea — de multe ori arbitrară — cekului, înainte de expirarea termenului de prezentare.

O altă dispoziţiune, utilă, menită să întărească siguranţa plăţii cekului este aceia cuprinsă în articolul 34, care stabileşte că efectele cekului nu sunt atinse prin moartea trăgătorului, incapacitatea sau restrângerea capacităţii acestuia, intervenită după emiterea cekului.

In art. 35 se admite plata parţială a cekului.

Art. 37 cuprinde o dispoziţiune nouă, asemănătoare aceleia din art. 41, din proectul dreptului cambial, şi anume se precizează modalităţile după care urmează să se facă plata cekului, a cărei sumă este în monetă străină, fără curs legal la locul plăţii.

In capitolul V. (art. 38, 39, 40, 41 şi 42) se reglementează cekul barat, cekul plătibil în cont şi cekul „netransmisibil". Se arată anume, în art. 38 cum trebueşte făcută bararea cekului, de câte feluri este bararea cekului (generală sau specială), cum se poate încasa un cek barat precum şi cum poate fi plătit un cek care poartă mai multe bărări speciale (art. 39).

Cekul cu **barare generală** prezintă avantajul că nu poate fi plătit de tras decât unui bancher sau unui client al trasului cekului.

Cekul cu **barare specială** nu poate fi plătit de tras decât

bancherului înscris în cek sau, dacă acesta este trasul, numai clientului său, iar cekul purtând mai **multe barări** speciale nu poate fi plătit de tras decât în cazul a două barări, din care una pentru încasare prin intermediul unui oficiu de compensațiune.

Cekul plătibil în cont (reglementat prin art. 40) este un cek obișnuit pe care se scrie cuvintele „plătibil în cont" „numai pentru viriment", sau altă expresiune echivalentă. Acest fel de cek se întrebuințează numai la operațiunile de scripte (credit în cont, viriment sau compensațiune), și beneficiarul lui nu-l poate încasa în monetă efectivă.

Prin art. 41 se reglementează o nouă formă de cek. Este vorba anume de acele cekuri cari sunt emise cu clauza **„netransmisibil"** sau **„netransferabil"**. Pe baza acestei clauze, acest fel de cek poate avea o dublă funcțiune :

a) Nu poate fi plătit decât persoanei care îl primește ;

b) La cerere (a acestui primitor), cekul „netransmisibil" servește la creditarea contului curent al primitorului ; în cazul acesta el nu este altceva decât un cek plătibil în cont.

De cekul de călătorie legiuitorul **se ocupă în art. 42.** Părerea noastră este însă că dispozițiunile cuprinse în acest articol, nu reglementează decât în mod superficial acest fel de cekuri, cari pot avea în viitor o desvoltare destul de mare datorită avântului pe care turismul, îl va lua, credem, și în România.

Art. 42 cuprinde numai următoarele dispoziții :

„Trăgătorul poate subordona plata cekului, existenței pe titlu în momentul prezentării unei a doua semnături la fel cu a primitorului, (cekul de călătorie)".

Nu se vorbește deci de cine va avea facultatea de a da carnete de cekuri de călătorie.

In privința aceasta, ținem să arătăm, cu titlul de informație, că în Franța carnetele de cekuri de călătorie sunt puse la dispoziția călătorilor care vizitează această țară de către Banca Franței, și aceasta prin intermediul Oficiului Național al turismului. Aceste cekuri sunt plătibile la toate sucursalele Băncei Franței și ele sunt semnate pe prima pagină de către corespondentul Oficiului de Turism și de către beneficiar, apoi girate sau achitate pe verso de către beneficiar, (în momentul plății cekului).

In capitolul VI sunt prevăzute dispoziții asupra regresului isvorât din neplată. Aceste dispoziții sunt în mare

parte la fel cu cele din proectul de lege al cambiei. Se prevede și aci, tot ca și în proectul dreptului cambial, că termenele de prezentare la plată și pentru facerea protestului sunt prelungite atunci când prezentarea cekului este împiedicată de un obstacol de neînlăturat (prevedere legală, sau alt caz de forță majoră).

Tot în capitolul VI, găsim o inovațiune de o importanță considerabilă pentru rapiditatea încasării cekului în suferință **și anume prin art. 53 legiuitorul investește cekul cu puterea unui titlu executoriu.** Acest articol cuprinde următoarele dispoziții :

„Cekul are valoare de titlu executor pentru capital și accesorii.

„Până la unificarea regulelor de procedură se extinde, în ce privește cekul, formula executorie, astfel cum este arătată în art. 135, cod proc. civilă din Vechiul Regat.

„Instanța competentă pentru a învesti cekul cu formula executorie, este judecătoria de ocol, dacă suma arătată în cek nu depășește suma de lei 50.000 și tribunalul în caz contrar contra jurnalului de învestire nu există drept de apel".

„Cekul emis în străinătate are aceleași **efecte executorii,** dacă acestea sunt admise și de legea locului unde cekul a fost emis.

„Somațiunea de executare trebue să cuprindă transcrierea exactă a cekului și a protestului, cum și a celorlalte acte din cari rezultă suma datorită".

In art. 54 și 55 legiuitorul dă putință debitorului de a face opoziție la executare și arată ce va decurge din facerea opoziției. Arată deasemenea (în art. 55), că debitorul nu poate opune — la somația de executare a cekului — decât excepțiunile de nulitate și excepțiunile personale.

Legiuitorul pune deci o mulțime de greutăți la facerea opoziției tocmai cu scopul ca executarea să nu fie amânată.

Potrivit art. 57, legiuitorul nostru permite posesorului cekului să se despăgubească — dela trăgător — în cazul prescripțiunii unui cek sau în cazul neîndeplinirii măsurilor conservatorii, prin exercitarea asupra trăgătorului a acțiunei întemeiată pe îmbogățirea fără cauză.

Mai departe — tot în apitolul VI, articolele 58—63 — legiuitorul se ocupă, printr'o serie întreagă de dispoziții, de modalitatea facerii protestului de neplata cekului, arătân-

du-se cine poate face acest protest, unde şi cum trebue făcut şi ce trebue să cuprindă protestul.

Astfel art. 59 prevede că protestul poate fi încheiat prin **act separat sau pe însuşi originalul cekului,** sau pe duplicatul sau allonge-ul acestora.

Art. 60 prevede că protestul trebue făcut la locul de plată, în contra trasului sau a celui indicat pentru plată, chiar dacă nu sunt prezenţi.

O dispoziţiune nouă, interesantă, găsim însă, în art. 62 care arată că protestul poate fi înlocuit — dacă posesorul consimte — printr'o declaraţie de refuz de plată, scrisă şi datată pe titlu, sau pe foaia de prelungire, semnată de tras.

Odată investită cu data certă — în termenul stabilit pentru facerea protestului, această declaraţie are toate efectele protestului.

Pentru a **se evita pierderile de cekuri,** în timpul transportului, proectul cekului admite — prin art. 64 şi 65 Cap. VII) — ca orice cek (care nu este la purtător) emis în România şi plătibil în alt Stat, să poată **fi tras în mai multe exemplare.** Aceste exemplare trebuesc numerotate în însuşi textul titlului, altfel fiecare exemplar se socoteşte un cek distinct.

In capitolul VIII (art. 66) se prevede, că în cazul alterării textului unui cek, semnatarii posteriori alterării sunt ţinuţi în termenii textului alterat, semnatarii anteriori sunt ţinuţi în termenii textului original. Această dispoziţiune există de altfel, şi în proectul de lege al cambiei.

Capitolul IX (art. 67—72), se ocupă cu anularea şi înlocuirea cekului reglementându-se procedura ce trebueşte îndeplinită atât de cel care a pierdut un cek, cât şi de tribunalul căruia i se aduce la cunoştiinţă această pierdere.

Se reglementează apoi felul în care se poate încasa un cek pierdut.

Ordonanţa sau hotărârea rămasă definitivă, şterge orice drept decurgând din cekul anulat.

Capitolul X cuprinde dispoziţiunile **privitoare la prescrierea acţiunilor derivând din cek cât şi întreruperea acestei prescripţiuni.**

Aceste dispoziţiuni se aseamănă cu acelea din proectul cambiei, scopul lor fiind identic : acela de a preîntâmpina conflictele de lege ce ar putea surveni din deosebirile dintre diferite legislaţiuni, privitor la materia prescripţiunilor.

Data de prescriere, însă, la acțiunile privind plata cekului, este numai de 6 luni, pe când la polițe această dată este de 3 ani.

In capitolul XI (art. 75—78) sunt o serie de dispoziții prin care se precizează ce se înțelege prin cuvântul „bancher" când se poate face prezentarea și protestul unui cek.

Art. 78 prevede că, în materie de cek, nu sunt admise termene de grație nici legale, nici judecătorești.

TITLUL II cuprinde dispozițiunile referitoare la un nou fel de cek : **cekul circular** (art. 79—83).

Art. 81 îl definește :

„Cekul circular este un titlu de credit la ordin, emis de o bancă sau de un alt institut de credit, anume autorizate, pentru sume ce le are disponibile dela primitorii cekului în momentul emisiunei, plătibil la vedere în oricare din locurile arătate de emitent".

Banca sau institutul de credit, autorizate a emite cekuri circulare, sunt obligate însă, tot prin art. 79, să depună la Banca Națională a României, — cel mai târziu până a doua zi dela emitere : **o cauțiune** în titluri garantate de Stat, sau lombardabile la Banca Națională **socotite la cursul zilei, de 40% din valoarea cekurilor circulare emise zilnic.**

Asupra cauțiunei arătate mai sus, posesorii unor asemenea cekuri au un privilegiu specal.

Art. 80, arată condițiunile ce trebue să îndeplinească un cek circular.

Art. 81 prevede că posesorul decade din dreptul de regres, dacă nu prezintă titlul la plată în termen de 30 zile dela emisiune. Se prevede deasemenea că acțiunea contra emitentului se prescrie prin trecerea de 3 ani dela data emisiunei.

Celelalte dispoziții legale asupra cekului circular sunt foarte asemănătoare celor privitoare la cekul simplu, și celelalte feluri de cekuri (art. 83).

TITLUL III cuprinde o serie de dispoziții tranzitorii menite să facă legătura între actualele dispoziții legale asupra cekului și dispozițiunile noui legi.

Pentru a îngrădi emiteri neserioase de cekuri, sau emiteri fără respectarea legii cekului, **titlul III prevede, deasemenea, pedepse pentru această categorie de emitenți.**

Remarcăm, cu această ocazie, că și codul de comerț actual prevede, prin art. 369, pedepse pentru cei cari emit cekuri fără

dată sau cu o dată falșe, sau fără a exista în mâinile depozitarului suma disponibilă, însă acest articol nu fixează quantumul amenzii la care este condamnat emitentul, ca actualul proect, iar pe de altă parte emitentul nu era pedepsit cu închisoare, ca în noua lege.

Prin art. 84 se prevede că „se va pedepsi cu amendă de 5.000—100.000 lei și cu închisoare dela 6 luni până la 1 an“ :

1. Oricine emite un cek fără a fi avut autorizarea trasului ;

2. Oricine emite un cek fără a avea la tras disponibilul suficient sau cel care dispune — între timp — în total sau în parte, de disponibilul avut.

3. Oricine emite un cek cu dată falsă sau neîndeplinind condițiunile cerute de aliniatele 1, 2, 3 și 5 ale art.1 și 11, sau dacă cekul este emis contrar dispoziținii ultimului aliniat al art. 6.

Pedeapsa prevăzută — prin art. 85 — pentru băncile și instituțiuni de credit care emit cekuri circulare, după ce li s'a revocat autorizarea de emitere, este cu mult mai gravă : aceste instituțiuni sunt pedepsite cu o amendă de 100.000—1.000.000 lei.

Ultimul articol (art. 89) prevede că legea cekului va intra în vigoare la 1 Iunie 1934.

* * *

Deci, noua lege asupra cekului cuprinde, după cum am văzut, din scurta expunere de mai sus, dispoziținni cari sunt menite nu numai să dea putință unei largi desvoltări a circulațiunii banilor, dar și să apere această desvoltare, prin măsurile rapide de executare a celor cari nu onorează plata cekului, precum și prin pedepsele severe la care se expun cei cari nu respectă legea de față.

GH. D. IONESCU
din Oficiul de Studii al Camerei
de Comerț București

D-nii autori de lucrări contabile economice financiare sunt rugați a trimite câte 2 exemplare la Revistă pentru a li se face recenzii.

Exemplarele vor rămâne apoi Bibliotecei Corpului Absolvenților Școalelor Comerciale și Bibliotecei Corpului Contabililor.

RECENZII

Dr. B. Pajişte: **„Legea contribuţiunilor directe sub raportul aplicărei şi al modificărilor"**, cu prefaţa de d-l Prof. Const. Georgescu. — D-l Pajişte doctor în drept şi avocat, a dat la lumină un interesant studiu cu privire la legea contribuţiunilor directe pe care o examinează din punctul de vedere juridic, social şi fiscal.

D-sa face mai întâi un scurt istoric şi o scurtă privire asupra impozitelor directe în trecutul nostru şi în câteva state unde aceste impozite au o tradiţie mai veche.

Autorul arată superioritatea contribuţiunei directe şi relevă greşelile ce s-au făcut în ultimii ani, prin modificările aduse legii din 1923, cari au schimbat cu totul caracterul impozitului pe venit, ce era la baza primei legi.

Am arătat şi noi în diferite ocaziuni, cum introducerea aşa zisei patente fixe, înfiintarea impozitului minimal, etc, au transformat impozitul pe venitul real, într'un impozit după semne exterioare, ajungând uneori la un adevărat impozit pe capital.

Cu drept cuvânt observă autorul că greutăţile întâmpinate în aplicarea acestui impozit trebuia să fie înlăturate cel puţin în parte prin formarea unui personal bine pregătit, prin aplicarea de sancţiuni severe atât agenţilor fiscali, cât şi contribuabiliior recalcitranţi, precum şi prin adaptarea cotelor la posibilităţile de plată.

In loc să se ia aceste măsuri, guvernele au găsit mai comod să cârpească la fiecare şase luni legea, până când nu a mai rămas nimic din principiul impunerii pe venit.

Desigur că este absolut necesar un personal bine pregătit, pentru aplicarea impozitului pe venit; nu credem însă că pentru aceasta este nevoie să se înfiinţeze o nouă şcoală pentru funcţionari administrativi şi financiari sau să se creieze noi catedre la Universitate, după cum propune autorul. Avem un învăţământ superior chiar prea dezvoltat pentru posibilităţile noastre bugetare şi pentru nevoile noastre.

Autorul se ridică cu drept cuvânt contra impunerilor prin apreciere şi cere nu numai pentru comercianţi şi industriaşi, dar şi pentru profesioniştii liberi, *impunerea după registre.*

Ca un colorar al impozitului pe venit, d-l Pajişte se declară pentru impozitul global şi propune ca veniturile mobiliare să fie taxate cu o supra cotă la origină, în loc să fie declarate la global.

In noua lege a d-lui Ministru Slăvescu s'a introdus această dispoziţiune, dar s'a făcut greşeala desfiinţărei impzitului global, care făcea ca acei cu venituri mai multe şi variate să contribue într'o proporţie mai mare la sarcinele Statului.

In studiul d-lui Pajişte găsim şi câteva pagini cu caracter contabil, privind modul cum se stabilesc veniturile comerciale şi

industriale şi sistemele pentru ascunderea adevăratului câştig.

Aci autorul face unele erori de ordin contabil, cum este la pag. 53, unde vorbeşte de majorarea pasivului prin „operaţiuni aplicate contului de profit şi pierdere şi contului de diverşi debitori".

Apoi d-sa consideră ca să poată ascunde adevăratul câştig prin creiarea de posturi debitoare nereale şi prin supraevaluarea mărfurilor din magazin, ceeace duce tocmai din contra la majorarea beneficiului.

D-sa mai consideră ca ascundere de beneficiu trecerea cheltuielilor personale în contul cheltuielilor generale sau scăderea de amortismente la imobile proprii, locuite de contribuabili.

Ori, aceste operaţiuni nu pot fi interzise de vreo legiuire specială şi nici nu se poate impune anume conturi pentru înregistrarea lor.

Este destul dacă ele sunt trecute în mod vizibil în registre, aşa încât fiscul le poate uşor estrage pentru a stabili beneficiul impozabil.

La o viitoare ediţie este bine ca această parte să fie revăzută de autor împreună cu un expert contabil fiscal.

In toate celelalte chestiuni de ordin juridic, social şi fiscal d-l dr. Pajişte dovedeşte o adâncă cunoaştere a problemei fiscale pe care a tratat-o cu toată priceperea şi obiectivitatea omului de ştiinţă dublat de profesionist.

Dr. V. M. Ioachim

O. R. N. **Activitatea Oficiului de raţionalizarea şi normalizare între anii 1930—1933 în sistematizarea mecanismului general al statului** de *Inginer şef Mihail Vasiliu* şef al Oficiului. Bucureşti Tip Vulturul 1934. — O broşură de 38 pagini, reflectează o activitate nu numai remarcabilă, cum observă autorul în introducere, ci prodigioasă.

Este un început preţios de colaborare ştiinţifică în sistematizarea mecanismului Statului. Oficiul O. R. N. deşi nu are încă o fiinţă legală de sine stătătoare, el fiind numai un serviciu al Ministerului de Industrie şi Comerţ, menţionat în trecut de legea de organizare a acestui minister, a lucrat cu mijloace reduse din punct de vedere bugetar, dar cu multe energii valoroase cari merită încurajare.

In scurtul timp de activitate arătat, oficiului O. R. N. a lucrat peste 600 caete de sarcini pentru diverse materiale şi lucrări necesare Administraţiilor de Stat şi a revăzut, complectat şi vizat circa 10.000 caete de sarcini gata făcute de Ministere Regii publice Case autonome şi Administraţiuni Judeţene şi comunale. O parte au fost publicate în Monitoarele Oficiale Nr. 174 din 6 August 1930; Nr. 183 din 8 August 1931 şi Nr. 285 din 5 Decembrie 1932.

Lucrările nu sunt definitive și nici nu pot fi definitive deoarece un caet de sarcini este un organism viu, care trăește și suferă modificări incontinuu după progresul științelor aplicate și după studiul de cunoaștere a calităților și defectelor produselor respective. Deaceia cu drept cuvânt observă autorul că un caet de sarcini aprobat de Consiliul de Miniștri se poate orișicând modifica, pe aceeaș cale, atunci când sunt modificate emanate dela Comisiunea ce l-a lucrat bazate pe observațiile și contestațiile ce s'au ridicat de cei interesați. In tot cazul caetele de sarcini trebuesc revăzute cel puțin odată pe an.

Oficiul O. R. N. s'a ocupat cu mult succes în domeniul apărări Statului, al Aviației și Sănătății publice.

In domeniul mare al raționalizării propriuzise a agriculturii, Oficiul n'a lucrat și tocmai aci are un mare câmp de activitate, ca să releve posibilitățile de valorificare a produselor noastre agricole și să contribue la ridicarea nivelului material al țărănimei. In acest scop ar trebui o strânsă colaborare cu Ministerul de resort al Agriculturei și Domeniilor, lăsând la o parte ambițiunile personale și urmărindu-se numai scopul cel mare: Binele țării.

Corpul Contabililor a colaborat puțin la uniformizarea metodelor operațiilor și imprimatelor (registrelor) contabilității în partidă dublă care să fie aplicată în acelaș fel de către toate Administrațiile publice. Lucrarea ar trebui să fie revăzută și pusă la punct.

O clasificare a domeniilor și articolelor de cari s'a ocupat ar fi necesară și poate chiar redactarea unui index alfabetic cu arătarea deocamdată a numărului și paginei din Monitorul Oficial unde s'au publicat caetele de sarcini, până la publicarea unei broșuri generale. Cu modul acesta publicul interesat (întreprinderile producătoare și consumatoare) ar putea lua cunoștință cu folos despre această minuțioasă lucrare, care are și o latură practică de interes general.

Dr. P. Brateș

A apărut:

Curs de Comerț și Contabilitate cu aplicație specială la industrie predat la Școala Politechnică de *Dr. V. M. Ioachim.*

Prețul lei 150 pe hârtie de scris și lei 200 pe hârtie velină.

Se poate procura dela autor și dela principalele librării din Capitală.

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

CORPUL CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI

DIN ACTIVITATEA SECȚIUNILOR

—:-:—

Secția Galați

Lămuriri cu privire la ținerea registrelor.

In urma consfătuirilor ținute la Cercul Profesional al Corpului Contabililor, sesizați de cererile mai multor negustori, se aduce la cunoștință că:

1. Registrele comerciale obligatorii conform codului de comerț sunt: jurnalul, inventarul și copierul de scrisori și facturi.

2. Jurnalul și inventarul, trebuesc să fie șunuruite, sigilate, parafate, și vizate de Tribunal Secția Comercială, sau Judecătoria respectivă. Totodată ele trebuesc să fie timbrate cu timbru de aviație de 2 lai de filă, care în loc de a se aplica pe fiecare filă se poate lipi pe coperta dela finele registrului, anulându-se cu stampila Tribunalului' sau se poate plăti la Administrația Financiară, ca și taxa fiscală de 5 lei de filă contra chitanță și viză pe ultima filă a registrului.

3. In inventar activul și pasivul se trece detailat, descriptiv și estimativ fiecare părticică din posturile respective: la imobilei se va indica adresa exactă și titlul de proprietate după care urmează o scurtă descriere, prețul de cost și evaluarea; la mobilier, fiecare piesă în starea în care se găsește, prețul de cost și evaluarea; la mașini și instalațiuni, idem.

In cazul când inventarul imobilului, mobilierului, mașinelor sau instalațiunilor a fost făcut în mod detailat într'un inventar precedent și nu s'a modificat nimic nici ca stare, nici ca evaluare, se poate face referire la pagina respectivă a registrului în care se găsesc trecute, făcându-se descrierea amănunțită numai a modificărilor.

Debitorii și creditorii se vor indica cu numele întreg și adresa complectă, de exemplu: Vasile I. Popescu București str. Cazărmei No. 84, iar nu numai V. Popescu, București.

Când e vorba de datorii în monedă străină, se va indica moneda și cursul.

Pentru debitorii dubioși amortizați, se va menționa totdeauna suma datorită într'o coloană interioară.

4. Operaţiunile trebuesc trecute în registrul jurnal zi cu zi şi cu toate explicaţiunile din cari să reasă operaţiunea, făcându-se totdeauna referire la documente şi acte justificative.

5. Conform uzului se poate admite o întârziere de cel mult 30 zile în trecerea operaţiunilor.

* * *

In cursul lunii Martie, au avut loc la Galaţi o serie de consfătuiri şi intervenţii făcute la organele fiscale (Ad-ţii financiare) şi Ad-tive (tribunale, curţi de Apel) de către Comitetul Secţiei Corpului Contabililor dela Galaţi de sub preşedenţia d-lui dr. Drăgănescu Brateş. Aceste intervenţii au avut drept scop, vegherea şi obţinerea unei câte cât mai perfecte aplicări, a prevederilor legii Corpului Contabililor.

* * *

In scopul ca contactul între membrii corpului din Secţiunea Galaţi să fie cât mai intim, se ţin regulat în localul şcoalei Comerciale, şedinţe cu discutarea şi expunerea doleanţelor contabililor, precum şi prelegeri cu subiecte de specialitate cu discuţii în contradictoriu.

Secţia Iaşi

— Din darea de seamă pe anul 1933 —

Criza în acest an s'a agravat şi mai mult, datorită legiuirilor care a răspândit neîncredere şi a creiat o armată de şomeri noi în rândurile noastre, pe lângă cei vechi.

Am căutat să plasăm în marginele puterilor noastre pe aceşti şomeri. Pe de altă parte i-am ajutat în diverse moduri, astfel am acordat ajutoare, cari ating suma de lei 103.000.

Aproape toate veniturile le-am canalizat în această direcţie, spre a ameliora soarta colegilor noştri, în suferinţă.

Separat de aceste ajutoare în bani, am căutat şi organizat în afară de budgetul Corpului, ajutoare în lemne şi alimente şi sperăm că le vom putea continua regulat, dând săptămânal aceste ajutoare la şomeri.

Şi în acest an am acordat un număr de burse elevilor meritoşi ai Şcoalelor Comerciale Superioare şi în special fii de contabili.

In budgetul anului în curs am prevăzut 3 burse.

Secția Cluj

— Extras din darea de seamă pe anul 1933 —

Criza economico-financiară bântuind cu aceeași intensitate și în cursul anului 1933, ca și în trecut, a fost resimțită de către Corp, atât în ceeace privește situația financiară, cât și în scăderea numărului membrilor Corpului, față de trecut.

Concedierile în întreprinderile economice-financiare au continuat și în cursul anului scurs, din care cauză o mulțime de colegi cu vechime chiar, s'au văzut siliți a căuta o nouă plasare.

Efectul acestor concedieri a fost însă mai puțin resimțit de către membrii secției Cluj, mulțumită măsurilor luate de fostul Ministru de Finanțe, d-l Prof. V. Madgearu, care, recunoscând necesitatea reorganizărei aparatului fiscal, a angajat forțe noi de muncă, recrutate în întregime dintre membrii Corpului.

Acelaș lucru s'a observat și la orașe, județe, camere profesionale, regii autonome, unde Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț sau licențiaților celor 2 Academii de Comerț din București și Cluj, li s'au încredințat conducerea lucrărilor administrative, contabile și de gospodărie, ce firesc le revin lor, în urma pregătirii lor de specialitate.

Gândul celor din Corp se îndreaptă cu aceleași sentimente și către noul Ministru al Finanțelor, d-l Prof. Victor Slăvescu, prieten al Corpului și membru în Comisiunea de examinare a experților contabili exprimând convingerea fermă că va clădi mai departe pe temeliile puse de predecesorul său, utilizând cât mai mult, elementele bune și distinse ale Corpului, și traducând în fapt vechiul deziderat pentru înființarea *„Corpului technic economic"*, care să precizeze neîndoelnic locul membrilor noștri, cu excluderea intrușilor, fără pregătire contabilă.

In ceeace privește partee financiară a Corpului se arată că s'a încasat lei 69.510, deci cu un spor de lei 1350 peste prevederile budgetare.

La „alte venite", s'a realizat lei 7280 cu un spor de lei 2430 în plus. Aci este cuprinsă taxa de 5 % ce se cuvine Corpului din expertizele acordate de Justiție membrilor Corpului. Aceste venituri s'au putut realiza grație măsurilor energice luate din timp, de către conducerea secțiunei, prin concursul Tribunalului Cluj, care a cerut membrilor să facă dovada plății celor 5 % înainte de eliberarea taxelor de expertiză.

Contul Fonduri se prezintă în Bilanț cu suma de lei 922.401 cu o sporire de lei 98.328, față de trecut, care este plasat în întregime în:

a) Renta stabilizărei 7 % 1929.

b) „ desvoltărei 7 ½ 1931.

c) „ 5 % 1927, Căile ferate Someșene și Acțiuni. Activa S. A. și Banca Vlădeasa.

In cursul anului trecut s'au dat ajutoare din 8091, burse lei 21.000, s'a sporit biblioteca și s'a făcut diverse abonamente la publicații de specialitate.

Raporturile cu Consiliul Superior au fost din cele mai bune; iar la Curtea de Apel și Tribunalul Cluj am găsit în d-nii Prim Președinte, Dr. Miesa și Dr. Andrei deplină înțelegere și bună voință în soluționarea dorințelor și nevoilor Corpului, iar la d-nii Consilieri dela Curte și d-nii Judecători dela Tribunal, colaboratori în respectarea legii de bază a Corpului.

Două mari probleme trebue să formeze preocupările Corpului în viitorul apropiat și anume:

1. Inființarea unei case de pensiuni, după modelul celor din străinătate și;

2. Scoaterea noastră din cadrul Camerilor de muncă.

Conducerea acestor Camere în loc să revină acelora cari aduc pe lângă aportul material și pe cel moral cât și cultura superioară, se află aproape în întregime în mâna celor mulți, a muncitorilor manuali, care decid de soarta noastră.

Rezolvarea firească ar fi fost, înființarea *Casei de Pensiuni a Corpului Contabililor Autorizați și Experți*, care să înglobeze totalitatea membrilor noștri, ce se află în slujba întreprinderilor economice particulare, cari nu pot garanta prin fondurile de pensiuni proprii plata unei pensiuni în caz de bătrânețe, invaliditate, sau boală.

Conferința domnului Ilie Mecu despre Expertul Contabil și expertizele Contabile la Secția Constanța

Sâmbătă 14 Aprilie a. c. la orele 7 p. m. la sediul Corpului Contabililor autorizați și experți-Secțiunea Constanța, din palatul Camerei de Comerț și Industrie, d-l Ilie Mecu, Președinte de onoare al Secțiunei Constanța și delegat al Dobrogei în Consiliul

Superior, a ținut, în fața unui public numeros compus din membrii secțiunei și de fruntași ai vieții noastre economice, o conferință despre expertul contabil și expertizele contabile.

In primul rând, d-sa evidențiază rolul expertului contabil în viața economică și socială, schițând care sunt calitățile ce se cer acestuia precum și autoritatea morală și pregătirea profesională ce-i incubă pentru îndeplinirea misiunei sale sociale. După această introducere, d-sa păşeşte la examinarea metodei ce trebue aplicată de expertul contabil pentru îndeplinirea misiunei ce i s'a încredințat, ca apoi să treacă în revistă fiecare gen de operațiuni corespunzătoare principalelor etape ale existenței unei întreprinderi, începând chiar dela înființarea sa, arătând procedeul ce trebue urmat pentru o verificare optimă și indicând în acelaș timp, diferitele procedee utilizate de cei interesați pentru a ascunde anumite operațiuni necorecte.

Autoritatea unei serioase pregătiri în acest domeniu, precum și vasta experiență în diferite domenii de activitate, a făcut ca această conferință să depășească cadrul unei atari manifestări, indicând după cum a mărturisit însăși conferențiarul, capitolul unei lucrări complecte ce urmează să apară în curând și care tinde să împlinească un gol atât de simțit în literatura noastră profesională.

Asistența a ținut să mulțumească d-lui Ilie Mecu pentru această instructivă conferință, răsplătindu-l cu aplauze nesfârșite.

I. M.

Specula și scumpirea traiului

Conferința d-lui Anghel Daniel la Secția Brăila

Duminică 22 Aprilie a avut loc conferința d-lui Anghel Daniel, directorul Bănci Naționale din localitate, sub auspiciile Corpului Absolv. Șc. Superioare de Comerț, despre: *Specula„ și scumpetea traiului"*.

D. Daniel a reușit să expue această problemă aridă, într'o frumoasă formă, întărindu-și afirmațiunile cu fapte și exemple din cronicile prăfuite ale trecutului ca și din viața trepidantă și plină de sbucium a timpurilor noastre.

* * *

Expunerea d-lui A. Daniel se împarte în două părţi. Prima chestiune fiind specula şi a doua scumpirea traiului.

Specula este o manifestare morbidă în viaţa economică şi se face simţită în totdeauna în epoci de mari frământări şi răsturnări sociale. Aceasta este specula în înţelesul obişnuit al mentalităţii noastre de astăzi.

Scumpirea traiului este un proces economic mult mai complicat şi mai complex, deoarece la ridicarea preţurilor bunurilor concurează o serie de împrejurări şi de factori ca: îmulţirea populaţiei, ridicarea standardului de viaţă a claselor sociale de jos, înmulţirea gustului şi rafinamentului public, diferitele carteluri şi trusturi, protecţionismul exagerat şi rău înţeles acordat unor întreprinderii care nu au temelii sănătoase de rezistenţă, cheltuelile militarismului, grevele şi împuţinarea orelor de lucru, lipsa unei organizaţiuni economice naţionale, îmulţirea industriilor de lux şi specula care apare în împrejurări ca cele menţionate mai sus. Pentru ţara noastră care are astăzi un indiciu de scumpete de 36 de ori mai mare decât costul vieţii în 1916 s'a adăogat şi deprecierea monetară.

In concluzie d-l Anghel Daniel, crede că pentru a trece cu bine vremurile de criză, de nevroză şi prefaceri este necesar să revenim la o viaţă mai cumpătată, aşezată pe principii de economie, de muncă serioasă şi temeinică de lepădarea înclinaţiunilor de lux şi risipă şi în fine de revenirea la o viaţă mai morală în care şi politicianismul să-şi aibe o parte cât mai mică de vină în avalanşele de rătăciri şi aţâţări sociale şi economice. Prezentarea d-lui Anghel Daniel a fost făcută de către d. Petre Cazacu noul preşedinte al Asociaţiei.

La partea artistică s'a remarcat corul I. R. Simionescu dela Biserica Sf. Arhangheli condusă de talentatul şi energicul dirijor Cristache Manafu.

Mihail Trufaşu

Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor Experţi şi Autorizaţi

Sâmbătă 28 Aprilie a avut loc şedinţa plenară anuală a Consiliului Superior sub preşedentia d-lui *Trancu Iaşi.*

S,a constituit biroul pentru o nouă perioadă de 2 ani astfel:

D-l *N. Butculescu,* decan, Secretar General, *dr. P. Drăgănescu Brateş,* Director *dr. V. M. Ioachim.*

Ca membrii în delegația permanentă au fost desemnați *D-nii: Ilie Mecu* și *Aurel Marinescu.*

Cu această ocazie d-l *Gr. Trancu Iași* președinte de onoare, a relevat activitatea desfășurată de Consiliu și rezultatele obținute pe tărâmul profesional.

Arată că această activitate trebue să fie tot atât de stăruitoare și în viitor fiind încă o mulțime de probleme de ordin contabil ce așteaptă soluționare precum: protecția elementului național, șomajul contabil, Casa de asigurare a Corpului, selecționarea experților contabili, etc.

D-l *Dr. V. M. Ioachim*, arată că actualul ministru al muncii d-l Costinescu, a primit cu bunăvoință anteproectul pentru crearea Casei de pensiuni și asistență a Corpului.

In ce privește selecțiunea experților contabili, Corpul înțelege să aplice cu stricteță legea.

In acest scop Consiliul superior decide a nu se mai acorda gradul de expert contabil decât pe bază de examen, — desființându-se colocviul — și pe bază de lucrări de specialitate contabilă nu și pe bază de lucrări cu caracter economic sau financiar.

S'a luat în discuțiune aplicarea art. 19 din lege și s'a hotărât ce și pe viitor să se admită înscrierea cu gradul de contabil, autorizat a vechilor absolvenți de școală superioară de comerț dacă au terminat școala cu 2 ani înainte de promulgarea legei.

D-l *N. Butculescu* ridică chestiunea celor înscriși pe baza practicei cari au bacalaureatul sau un titlu academic, altul decât al Academiei de comerț.

D-l *Ioachim* arată că legea fiind categorică în această privință, nu se poate face nici o excepție aceștia urmând să-și echivaleze titlurile cu cele prevăzute de art. 3 din legea Corpului.

D-l *D. P. Niculescu-Ritz* propune ca conducerea Corpului să ia inițiativa acordărei unor înlesniri de către autoritățile în drept pentru a se obține această echivalență.

D-l *Jean Constantinescu*, directorul Școalei superioare de comerț se declară contra oricăror înlesniri în ce privește acordarea de echivalență.

Mai iau cuvântul d-nii *Aurel Marinescu, I. Mecu, N. Ioanițiu, Gh. Ionescu;* se decide ca delegația permanentă să examineze această chestiune în sensul celor discutate.

Corpul Contabililor și Conversiunea

Consiliul Superior al Corpului a făcut următoarea intervenție către membrii Comisiei, cari lucrează la redactarea Regulamentului legii conversiunei.

Domnule Deputat,

Aplicarea legii conversiunei prevede o serie de calcule în legătură cu reducerile prevăzute în lege și cu stabilirea valorii actuale a diferitelor date.

Asemenea prevede diferite calcule pentru a se vedea dacă și în ce măsură intreprindere bancară sau comercială beneficiază de legea consersiunei.

Printre aceste articole, menționăm Art. 6, 16, 50, 52, 72, 73 etc.

Aceste calcule necesită e pregătire de specialitate și o cunoaștere a technicei comerțului și a contabilității.

Cum la noi, exista un Corp organizat pe baza unei legi încă din Iulie 1921, ai cărei membrii au tocmai această pregătire, vă rugăm, d-le deputat, să binevoiți a prevedea în Regulamentul de aplicare a legii conversiunei că asemenea calcule se fac de membrii Corpului Contabililor Experți și Autorizați.

O asemenea prevedere este și în conformitate cu legea Corpului nostru, care la art. 6 prevede următoarele :

„Pentru orice expertiză de registre în cazuri de moratorii și falimente, *procese în care este vorba de socoteli* . . . . . , autoritățile financiare, administrative și judecătorești se vor servi de un *expert contabil*".

Vă alăturăm aci legea și regulamentul Corpului, rugându-vă stăruitor să binevoiți a avea în vedere și dezideratele acestei legi la alcătuirea regulamentului legii conversiunei.

Primiți, vă rugăm, domnule deputat, odată cu mulțumirile noastre și asigurarea deosebitei stime.

Ocrotirea muncei naționale

Cu ocazia modificăreii legii pentru protejarea muncii naționale Consiliul Superior a făcut următoarea intervenție:

Domnule Ministru,

Am luat cunoștință cu multă satisfacție de hotărârea guvernului de a legifera ocrotirea muncii naționale, reducându-se procentul străinilor cari funcționează în întreprinderile din țară.

Acest lucru l'am cerut și noi în repetatele demersuri ce le-am făcut în trecut, mai ales la Ministerul Muncii.

In special am rugat ca să nu se mai acorde prelungire de ședere în țară străinilor, cari au fost aduși numai temporar, iar întreprinderile cari au existență mai veche în țară să nu mai angajezc nici un funcționar străin pe măsură ce o vacanță se produce.

Cum profesiunea noastră este cea mai invadată de personal străin, deși avem un Corp bine organizat și un învățământ Academic, ce în fiecare an dă sute de titrați, ne permitem să vă rugăm a prevedea în noua lege ca procentul de personal român să se calculeze pe servicii: (serviciul contabilității, serviciul technic, serviciul secretariatului etc) și pe categorii pe personal (personal superior, personal inferior).

Astfel se va evita ca în calculul procentului să intre întreg personalul inferior de la diverse servicii auxiliare, iar posturile principale în serviciile de conducere să fie ocupate de străini, cum este cazul, azi în cele mai multe societăți cu capital străin.

In ceeace privește procentul, noi credem că el trebue ridicat la 90 %, având în vedere că mai toate întreprinderile cu capital străin au avut tot timpul să-și naționalizeze personalul conform legilor, care erau deja în vigoare.

Sperăm, Domnule Ministru, că veți binevoi a ține seamă de aceste deziderate la întocmirea legii pentru protecția muncii naționale, care va face ca și elementul românesc să ajungă la posturile de conducere și de răspundere, la care îi dă dreptul priceperea, pregătirea profesională și calitatea de fii ai țării, având toate îndatoririle pentru apărarea și ridicarea ei, — îndatoriri pe cari nu le au străinii.

8.000—10.000 Contabili și Șefi de întreprinderi citesc **Revista Generală de Comerț și Contabilitate** care le aduce în fiecare lună o documentare bogată și precisă, necesară afacerilor lor.

Revista Generală de Comerț și Contabilitate este deci un auxiliar prețios pentru publicitatea Reclamelor Dv. comerciale.

C O L E G I A L E

—:-:—

☒ Au fost numiți în comisia interimară a Camerei de Comerț și Industrie din București, dintre colegii noștri, d-nii **Chr. D. Staicovici, N. Ioanițiu** și **D. Mociorniță.** d-l **Chr. D. Staicovici** a fost ales Președinte.

☒ D-l **Gh. M. Leonte,** a fost avansat Inspector General la B. N. R.

☒ D-l **Ștefan Popescu,** director financiar al Soc. de Gaz și Electricitate și Consilier al Corpului Abs. Sc. Sup. de Comerț din România, a fost reales cenzor pentru a 15-a oară la Soc. Letea. Munca cinstită și devotamentul depuse pentru propășirea economiei naționale, sunt totdeauna răsplătite.

☒ D-l **Al. Tănăsescu,** prof., a fost numit cenzor la Banca Comercială Română.

☒ D-l **Prof. V. Staicovici,** a fost numit cenzor la soc. „Căminul"

☒ D-nii **Prof. Sp. Iacobescu** și **Al. Sorescu,** au tipărit al treilea volum din cursul de contabilitate predat la Academia de Inalte Studii Comerciale. Vom reveni.

☒ La alegerile care au avut loc la Alaci Duminică 6 Mai, s'a format următorul comitet de conducere:

Ionescu Victor, președinte; Garibaldi Dumitru, Pristăvescu C-tin, secretar general, Georgescu Niculae, casier; Alexandrescu Simion, Tănăsescu Ștefan, Stan Ioan, Tipuriță Valeriu, Manolache Petre, Vasiliu Ioan, Donescu Petre și Dumitrescu Ștefan, consilieri, iar pentru comisia de cenzori d-nii Blaj Vasile, Marulis Napoleon, Lovin Nicolae, Andreescu Alexandru și Prodănescu Vasile.

☒ Colegul nostru, **d-l Petre Ștefănescu,** expert-contabil a fost numit asesor-judecător pe lângă Judecătoria de Muncă București.

☒ Iată cum a fost constituit comitetul Asociaciei contabililor autorizați din România:

Președinte: **M. Mihăilescu;** vice-președinți: M. M. Martin, Sam. Leibovici, Osias Avram; Secretar general: Const. Zegreanu; Casier: Jos. Friedman; Membrii: L. M. Fincu, M. Eleman, Grigorescu G., Celif Ion, S. M. Herșcovici; Cenzori: D. Iliescu, M-Veinberg, M. Alpern; Cenzori supleanți: D. Vasiliu, Victor Gropeanu, Sachter I.

☒ Colegul nostru **I. D. Suciu,** Administrator financiar de Incasări și Plăți al jud.Dumbovița, a fost mutat în interes de serviciu, încredințându-i-se conducerea Administrației de Constatare Mixtă a jud. Mureș".

Dacă se cuvine considerație unui om cu avere, apoi această eonsiderație trebue complectată cu alte două:

1) Considerațiune, pentru felul cum a dobândit averea.

2) Considerațiunea pentru felul cum folosește averea.

Dr. Pitt

ABONAMENTE

In cursul lunilor 15 Aprilie — 15 Mai 1934, am primit următoarele sume [1]):

Incasate din ţară prin încasatorii noştri sau cu mandate poştale:

Cernăuţi: B. Stătescu 1934, 200; Valeriu Schertauber 1934, 200.
Cluj: Adolf Werner 1934, 200.
Constanţa: N. Petrescu 1934, 160.
Azuga: Fabrica de bere Azuga 1933—34, 800.
Bacău: Bubi Goldştein 1934, 160.
Buzău: V. Theodoru 1934, 160.
Focşani: I. Lupescu 1933, 100.
Moineşti: Aron Grünberg 1931—32, 250.
Tg. Mureş: I. D. Suciu 1934, 160.
Oraviţa: Gh. A. Popescu 1934, 160.

Prin intermediul secţiilor de Contabili Autorizaţi şi Experţi Contabili sau încasatorii noştri:

Cernăuţi: Wolfenhaut Herş 1934, 160; Semmel Julius 1934, 160; Fassler Martha 1934, 160; Andreescu Gh. C. 1933—34, 320; Zankow Gheorghe 1934, 160; Bileţchi Jon 1934, 160; Camera de Com. şi Ind. 1934, 400; Schreiner Philipp 1934, 160.
Făgăraş: Banca Naţională a României 1934, 400; D. A. Bonea 1934, 160.
Galaţi: I. Cicone 1933, 200; C. Libileanu 1932, 100; G. Macri 1930, 200; I. Missir 1932, 200; Ilie Iancu 1933, 100; Corp. Cont. 1934, 200; Haimovici Littman 1934, 200; V. Enăchescu 1934, 200; Apostol Popa 1934, 200; D. Suciu B. N. R. 1932, 200; Sc. Com. Elem. 1934, 200; Israel Solomon 1934, 200; Antoniu Marin 1926, 100; Vasile Popa 1934, 200; Virginia Popescu 1930 1931—32, 400.
Iaşi: Mihai Luca 1934, 200; A. L. Weissmann 1934, 200; Sc. Sup. de Comerţ 1934, 200; Oarză Gr. Dumitru 1934, 200; Patriciu V-le 1934, 200; P. Ghinsberg 1934, 200; I. Horoveanu 1934, 200; Altangiu Nec. 1934, 200; Man Rosen 1934, 200.
Ploeşti: Mihail Nica 1934, 200; Constantin Muşat 1931—32 şi 1933, 600; P. Mircescu 1933, 200; Ioan M. Nicolescu 1934, 200; I. Dorobanţu 1933, 200: Toma Voiculescu 1934, 200; Al. I. Comşa 1933, 200; G. Alexîu 1933, 200; G. I. Dăscălescu 1933, 200; I. Mândru 1934, 200; Mayer Forschmidt 1934, 200; G. Bogdan 1933, 200; Sebastian Predeleanu 1932—33, 400; Fany Ionescu 1933—34, 400; Max Moses 1933, 200; M. Paraschivescu 1933 1934, 400; I. Câmpeanu 1934, 200; A. I. Abramovici 1933—34, 400; Nic. C. Copilu 1934, 200.

1) Mulţumind D-lor abonaţi, rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamaţiuni pe cuponul m. p.

Sibiu: Eduard Köniğer 1931, 200; Gustav Kayser 1933, 200; Erich Bertleff 1933—34, 400; Ioan Chidu 1934, 200; Ioan Lupuțiu 1934, 200; Wolf Oskar 1934, 200; Wilhelm Schiesser 1934, 200.

București

Ardeleanu Horia 1934, 200; Almosino José 1933, 200; Ardeleanu N. 1934, 200; Aburel George 1934, 200; Alter Filip 1934, 200; Apostol Constantin 1934, 200; Bochman Nathan 1934, 200; Bittner Heinrich 1934, 200; A. Baroian 1934, 200; Beicu Ioan 1934, 200; Covaci Ioan 1934, 200; Căpățână Iulian 1934, 200; Cătuneanu D-tru 1934, 160; Gh. Corcodel 1934, 200; Coca C-tin 1934, 200; Copiliu C. 1934, 200; N. I. Constantinescu 1934, 200; Paraschiv Cazacu 1934, 200; Canciu Th. I. 1934, 200; Dumitrescu I. D. 1934, 200; Danon Jacques 1934, 200; Detrino C-tin 1934, 200; Dumitrescu Gh. N. 1934, 100; Demetrescu G. C-tin 1933—34, 320; Einhorn N. 1934, 200; Elias Siegfried 1934, 160; Ștefan Enescu 1934, 200; François Paul 1934, 160; Frenkel M. 1934, 200; Fetrer Carol 1934, 160; Furnică D. Z. 1934, 200; Wily Friedman 1934, 100; Ghițeanu Aurelian 1934, 160; Georgescu Florian 1934, 160; Grünberg Alex. 1934, 100; I Gheorghiu 1934, 200; Gueker Herman 1934, 160; Glasman Stella 1934, 200; Grigorescu Nic. 1934, 200; G. Georgescu 1934, 200; Iacobsohn Marcel 1934, 200; Gh. I. Ionescu 1934, 200; Ilie Gh. Ionescu 1934, 200; Petre Ionescu 1934, 200; Gh. Ionescu 1934, 200; N. R. Ionescu 1934, 200; Ioan B. Ionescu 1934, 200; Ivan Vasile 1934, 200; Maria Junian 1934, 200; Bucur Hurdublea 1934, 200; A. Haffner 1934, 200; Ernestina Hara 1933, 160; Mase Kumer 1934, 200; Katona Maurițiu 1934, 200; Jacques Kündig 1934, 200; I Kühlman 1934, 200; B. Kaufman 1934, 160; Iosef D. Lazăr 1934, 200; Lucian Soare 1934, 200; Liess Samoilă 1934 200; Lazăr Ioan 1933, 160; Landau Isidor 1934, 160; D. Lambru 1934, 200; Sami Marcovici 1934, 160; Alex. Machedon 1934, 200; Ilie Mecu 1934, 200; Alfred Marcu 1934, 200; Em. Marcovici 1933, 160; Nic. Manolescu 1934, 200; D. D. Mărgescu 1934, 160; I. R. Moscovici 1934, 160; I. Nițulescu 1933, 200; N. Potop 1934, 200; Ioan Negru 1934, 200; P. Naut 1934, 50; Nicolau Vasile 160; Th. V. Orghidan 1934, 200; Ion Oprescu 1934, 200; Ion Păun 1933, 200; C-tin Ripan 1934, 160; P. Palanceanu 1934, 200; Valeriu Popp 1934, 200; Em. Petculescu 1934, 100; N. I. Papae 1934, 200; Mihail Romașeanu 1934, 200; Roșu St. Nicolae 1934, 160; Aron Ravici 1934, 200; Mihail I. Radu 1934, 200; D. I. Stănescu 1933, 160; Leopold Solomonovici 1934, 200; S. M. Stănescu 1932—33—34 480; Victor Slăvescu 1934, 200; D-tru Sili 1934, 100; Martias Segall 1934, 200; St. Smarandache 1934, 100; H. Siegler 1933, 200; Iosif Săpuneanu 1934 200; Streit Saul 1934, 200; E. Schaller 1934, 200; G. Sapian 1934, Aurel Stoenescu 1934, 200; Barbu Theodorescu 1934, 200; Vernescu P. 1932, 200; Silvia Vasilescu 1934, 200; I. Witner 1934, 200; E. Wolf 1934, 300; N. Potop 1934, 200.

CERERI DE INSCRIERE

—:-:—

In Corpul Contabililor Autorizaţi şi Experţilor Contabili:

Secţia Brăila: Micu Nastasia, stagiar.

Secţia C. Lung-Muşcel: Gh. I. Ilisiu, Comuna Stoeneşti-Muşcel, contabil stagiar.

Secţia Focşani: Gh. I. Găleşanu.

Secţia Galaţi: Schvartz Marcu, Ladislau Farkaş, Davidsohn D. Pincu, Ioan Ilie, Mihail P. Popov, Voicu C. Stan.

Secţia Giurgiu: Florea Stănişteanu, Florea Gheorghe trecuţi dela stagiar la autorizat.

Secţia Ilfov: Sretenovici S. Lioubomir, Segal I. Michel, Păjereanu M. Leon, Isidor Hirschorn, Arhire D. Alexandru, S. Fischer, Alex. Vinitchi, Trandafir Gh. Vasile, Moscovici Isidor, Carol Feher, Popovici I. Constantin, Rempel Nuţa.

Secţia Iaşi: Ciurea Ştefan, David Bercu.

Secţia Rădăuţi: Wittal Anton, Danciuc Epifanie contabili stagiari.

Secţia R-Vâlcea: Bărbulescu Radu, Rădulescu I. Iliuţă contabili stagiari.

Secţia Sf. Gheorghe: Axente Alexandru contabil stagiar; Gyorgy Gëza, Munteanu Pamfil, contabili autorizaţi.

Secţia Tg. Jiu: Gr. Moşilă, Ernest Pătra, Elena Bălănescu, contabil stagiar,-Marin Gavarici, Gh. Cârstoiu, contabili autorizaţi; Bucur Pincu; expert contabil, C. Martoiu. trecut dela stagiar la autorizat.

Secţia Tg. Mureş: Adorjan Izidor, Czitron Izidor, Keszler Margareta, Luca Eugen şi Meth Herman, contabili stagiari.

Suspendări din Corp:

Secţia Arad: Suspendaţi pentru neplata cotizaţilor: Antonescu Virgil, Solomon Samuil, contabili experţi; Bahcevan Petre, Böhm Ludovic, Bugariu Ioan, Christian Eugen, Kontraszty Fr. Künsztler Andrei, Novac Liviu, Pantea Ilie, Popovici Liviu, Paskuj Elena, Raicu Cornel, Scheer Ioan, Schwartz Eugen, Scholtz Carol, Ungureanu Bela, contabili autorizaţi. Ghiba Gheorghe, Kovasc Ştefan, contabili stagiari.

ERATĂ

In Nr. 4 al Revistei la pag. 235 s'a dat câteva informaţiuni în legătură cu activitatea Corpului.

Din eroare s'a făcut menţiune că aceste informaţiuni ar emana de la Corpul Contabililor Secţia Ilfov, pecând în realitate era vorba de Consiliul Superior al Corpului Contabililor.

Facem cuvenita rectificare.

Creditul pentru întreprinderi electrice

BILANT

încheiat la 31 Decembrie 1933 şi aprobat de adunarea generală ordinară dela 25 Aprilie 1934

ACTIV

Cassa şi disponibil la bănci	15.471.202,11
Acţionari	93.275,—
Acţiuni de emis	16.930.000,—
Investiţiuni	4.722.063,42
Mobilier	1.—
Terenuri	1,—
Material rulant	1,—
Depozit de mărfuri	418.105,29
Efecte publice	520.000,—
Participaţiuni	28 551.043,—
Lucrări în curs de executare	11.019.876.56
Conturi debitoare	28.457.654,27
	106.183.222,65

PASIV

Capital	60.000.000, –
Fond de rezervă	31.579.832,—
„ pentru creanţe dubioase	2.253 722,—
Conturi creditoare	4.120.035,65
Dividende neridicate	3.486.423,—
Dividend pe anul 1933	4.307.000, –
Tantieme	253 110,—
Report pe 1934	183.100,—
	106.183.222,65

Preşedinte, **N. P. Ştefănescu** Ad-tor delegat, *Const. Buşilă*

Director g-ral, *C I. Budeann* Contabilitatea. *Dimitrie Lambru*

Verificat conf. art. 186 cod. com. şi găsit conform cu registrele contabilităţii.

Cenzori: *G. Cioflec. N. Dinescu, I. Enăchescu, C. Nanu*

Comitetul de Redacţie aduce la cunoştinţa cititorilor şi abonaţilor săi următoarele:

Pentru orice informaţiuni privind publicarea articolelor şi reviste a se adresa în toate zilele la sediul Corpului, Str. Teilor No. 12.

Orice articol se primeşte spre publicare sub rezerva aprobării lui de către Comitetul de Redacţie.

„M I C A“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ MINIERĂ, BUCUREŞTI

Bilanţul general încheiat la 31 Decembrie 1933

A C T I V

Activ disponibil				
Cassa Centrală şi Secţiuni — — — — — — — —		2.420.417	13	
Aur şi Argint în Depozit — — — — — — — — —		15.342.104	—	17.762.521	13
Activ realizabil				
Efecte Publice şi Acţiuni (Particip) — — — — —		30.082.309	—	
Materiale, Alimente şi Echipament Minier — — —		28.053.270	09	
Depozit de Minereu şi Diverse Mărfuri — — — —		4.985.147	95	
Debitori şi avansuri pentru Mărfuri — — — — —		93.101.237	08	156.221.964	12
Efecte Publice şi Acţiuni ale Fond. de Pens. şi Ajutor.				1.398.968	—
Activ imobilizat				
Imobile şi Proprietăţi Bucureşti şi Prov.	80.570.836,59			
Amortizări Precedente 12.199.328,06				
„ pe 1933 — 421.508,53	12.620.836,59	67.950.000	—	
Concesiuni: Miniere, Petrolif. & Forest	51.056.791,08			
Amortizări precedente 10.471.980,37				
„ pe 1933 — 1.084.810,71	11.556.791,08	39.500.000	—	
Maşini, Aparate şi Instal. Diverse	78.170.833,03			
Amortizări precedente 45.165.273,13				
„ pe 1933 — 8.005.559,90	53.170.833,03	25.000.000	—	
Galerii şi plasam. la Instal. de Mine	20.659.176,99			
Amortizări precedente 13.078.856,17				
„ pe 1933 — 2.860.320,82	15.939.176,99	4.700.000	—	
Căi ferate Fnniculare şi Mater. rulant	12.981.647,43			
Amortizări precedente 7.782.311,53				
„ pe 1933 — 1.599.335,90	9.381.647,43	3.600.000	—	
Mobilier, Tezaur, Auto, Ustenz etc.	11.223.290,36			
Amortizări precedente 6.498.853,01				
„ pe 1933 — 1.724.437,35	8.228.290,36	3.000,000	—	143.750.000	—
Activ transitoriu				
Investiţiuni fiscale cu drept de amortiz.	13.118.850,—			
Amortizare pe 1933 — — — — —	1.618.850,—			11.500.000	—
Dobânzi şi comisioane cuvenite pe 1934 — — —		47.870	—	
Cheltueli generale cuvenite pe 1934 — — — — —		188.624	—	236.494	—
Total general Lei — —				330.869.947	25
Conturi de Ordine — — — — — — — — — — —		41.300.500	—	

P A S I V

Pasiv neexigibil				
Capital — — — — — — — — — — — — — — —		140.000.000	-	
Fond de rezervă statutar — — — — — — — — —		37.438.084	90	
Fond de rezervă special pentru rulment — — — —		16.743.756	—	
Fond de pensiune şi ajutor al personalului — — —		11.761.906	37	
Fond de rezervă pentru creanţe dubioase— — — —		3.700.000	—	209.643.747	27
Pasiv exigibil				
Creditori:				
Centrala şi Secţiuni — — — — — —	55.701.242,24			
Conturi creditoare de gestiuni Interne	5.620.930,11	61.322.172	35	
Dividenfe neridicate — — — — — — — — — — —		540.069	40	61.862.241	75
Pasiv transitoriu				
Fond de realizat prin Amortiz. anuale a contului de investiţiuni fiscale — — — — — — — — — —				13.118.850	—
Venituri imobiliare cuvenite pe 1934 — — — — —		848.534	—	
Chiri şi arenzi cuvenite pe 1934 — — — — — —		975.000	—	
Plăţi muncitoreşti, salarii, etc. pe Decembrie, achitate în Ianuarie 1934 — — — — — — — — — —		2.156.556	49	3.980.090	49
Beneficiul anului 1933 — — — — — — — — — —				42.265.017	74
				330.869.947	25
Conturi de Ordine — — — — — — — — — — —		41.300.500	—	

„M I C A“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ MINIERĂ, BUCUREŞTI

Profit şi Pierdere încheiat la 31 Decembrie 1933

D E B I T

Cheltueli de administraţie la centrală şi secţiuni:				
Salarii, jetoane şi diurne, luminat şi încălzit, deplasări, întreţinerea Auto.. Contencios, imprimate şi registre, asigurări, publicaţii şi abonamente, porto şi telegrame, requizite de birou, chirii, redevenţe, diverse, întreţ. Imobil. participaţiuni funcţion. etc.	22.308.887	13		
Impozite diverse, taxe şi timbre	19.876.656	48	42.185.543	61
Dobânzi şi Comisioane			3.720.757	15
Cheltueli de exploatarea:				
Minelor metalifere şi carbonifere			132.686.078	24
Amortizări:				
Pierdere prin lichidarea Soc. Uzinele Metalurgice „Neptun“ S. A.	17.785.918	20		
Inventar şi imobile	17.933.296	21	35.719.214	41
Fond de rezervă pentru creanţe dubioase			1.243.379	65
Beneficiul net:				
Beneficiul anului 1933			42.265.017	74
			257.819.990	80

C R E D I T

Venituri şi beneficii diverse	4.497.836	50
Product. de aur şi argint, pirite, cărbuni, etc.	253.322.154	30
	257.819.990	80

Preşedintele Consiliului de Ad-ţie,
(ss) *Octavian Gaga*

Director General,
(ss) *Ing. J. Gigurtu*

Şeful Contabilităţii Sub-director,
(ss) *Florian-Marinescu-Firică*

Verificat de noi şi găsit conform registrelor contabilităţei

Cenzori:
(ss) *Al. T. Apostolu*
(ss) *M. Kogălniceanu*
(ss) *H. Gucker*
(ss) *A. Sglobiu*
(ss) *Th. Voiculescu*

PRIMARIA MUNICIPIULUI BUCUREŞTI

DIRECŢIUNEA FINANCIARĂ

SERVICIUL DATORIEI PUBLICE

LISTA

Cu numerile obligaţiunilor 3 1/2 % ale împrumutului Municipiului Bucureşti de lei 100.000 000, cu loturi din anul 1921, eşite la sorţi la tragerea *dela 2 Mai 1934*

50 Obligaţiuni cu premii

1.	No. 603746	Lei	500 000	26.	No. 412031	Lei	1.000
2.	„ 584553	„	100.000	27.	„ 450820	„	1.000
3.	„ 161845	„	50.000	28.	„ 462797	„	1.000
4.	„ 953429	„	25.000	29.	„ 464205	„	1.000
5.	„ 783433	„	10.000	30.	„ 503772	„	1.000
6.	„ 19504	„	1.000	31.	„ 506820	„	1.000
7.	„ 34 92	„	1.000	32.	„ 527709	„	1.000
8.	„ 63525	„	1.000	33.	„ 527967	„	1.000
9.	„ 87043	„	1.000	34.	„ 589070	„	1.000
10.	„ 89729	„	1.000	35.	„ 620274	„	1.000
11.	„ 119971	„	1.000	36.	„ 623341	„	1.000
12.	„ 121449	„	1.000	37.	„ 630721	„	1.000
13.	„ 129039	„	1.000	38.	„ 668948	„	1.000
14.	„ 130112	„	1.000	39.	„ 696386	„	1.000
15.	„ 256929	„	1.000	40.	„ 729241	„	1.000
16.	„ 260156	„	1.000	41.	„ 744095	„	1.000
17.	„ 279997	„	1.000	42.	„ 758630	„	1.000
18.	„ 300540	„	1.000	43.	„ 779512	„	1.000
19.	„ 307977	„	1.000	44.	„ 807349	„	1.000
20.	„ 312437	„	1.000	45.	„ 886176	„	1.000
21.	„ 329084	„	1.000	46.	„ 890636	„	1.000
22.	„ 333789	„	1.000	47.	„ 927368	„	1.000
23.	„ 362784	„	1.000	48.	„ 929989	„	1.000
24.	„ 375442	„	1.000	49.	„ 968880	„	1.000
25.	„ 381127	„	1.000	50.	„ 994941	„	1.000

Plata acestor obligaţiuni eşite la sorţi cu loturi se va face după 3 (trei) luni dela data tragerii, conform art. 11 din regulament, la Casseria Centrală a Municipiului Bucureşti.

p. Preşedintele Comis. Interimare
(ss) **Christea Isidor**

Director
(ss) **I. R. Andreescu**

Lucr. No. 12878/10793/F.

2 Mai 1934

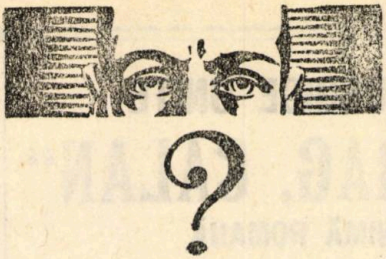

Maladii secrete

O prejudecată pe care nu avem destule cuvinte pentru a o combate este aceia de a considera ca „secrete" maladiile organelor genito-urinare, a verzicei şi a anexelor sale.

Consecinţele funeste a acestei falşe pudori pentru individ cât şi pentru rasă sunt incalculabile.

Cu toate acestea este nevoie de a acţiona repede. PAGÉOL cel mai puternic dintre antisepticile urinare linişteşte suferinţele, opreşte scurgerile, calmează prostata.

PAGEOL procură o uşurare imediată şi constitue un tratament pe cât de energic pe atât de definitiv.

PAGÉOL

La farmacii şi droguerii

Un desinfectant util

In acţiunea pentru prevenirea şi combaterea maladiilor venerice, preocuparea principală trebue să o constitue distrugerea microbului, mai înainte ca el să se poată desvolta.

Higiena atât la bărbat cât şi la femeie este necesară din îndoitul punct de vedere; antiseptic şi curativ. SEMORI, bazat pe substanţele sale chimice ce intră în compoziţia sa, este inofensiv antiseptic şi în acelaş timp profilactic constant pentru femei, asigurând o higienă absolută şi în acelaş timp un desinfectant foarte puternic.

Intrebuinţarea sa fiind foarte simplă şi uşoară, dă posibilitatea ca SEMORI să poată fi utilizat de oricine care ţine la sănătatea sa, chiar acolo unde alte metode nu au dat nici un rezultat pozitiv

ORI se poate procura dela orice farmacie sau droguerie.

SEMORI

COLEGI, Conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor toţi membrii sunt obligaţi să-şi achite la zi cotizaţia şi abonamentul. Vă rugăm să achitaţi la prima cerere abonamentul la Revista „Comerţ şi Contabilitate", organ oficial de publicaţii al Corpului Contabililor.

Cei întârziaţi cu plata nu vor mai fi trecuţi pe tabloul anual al contabililor profesionişti şi nu-şi vor mai putea exercita profesiunea lor înaintea instanţelor judecătoreşti.

Direcţiunea Revistei face un călduros apel la membrii Corpului didactic comercial şi în general la toţi colegii, cari se ocupă cu chestiuni de contabilitate, să trimeată studii şi observaţii cu caracter contabil.

Articolele publicate se plătesc.

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN :

RADIATOARE, CAZANE
DE INCALZIRE CENTRALA,
BAI DE FONTA EMAILATA
etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET“ BUCUREŞTI Calea Victoriei, 51

E. WOLFF

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

BUCUREŞTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcţiuni de fier. — Destilatoare şi Agitatoare. - Transmisiuni Moderne. - Injectoare de ars Păcură. Instalaţiuni de încălzire Centrală.

Mare dopozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru No. 3 Motoare „DEUTZ“, Maşini-Unelte, Scule, Pompe etc.

Orice leu cheltuit în ţară înviorează economia ţării. Lincoln a spus : când cumpăr marfă americană, am şi marfa, am şi dolarul ; când cumpăr marfă străină, am marfa, dar n'am dolarul.

OFICIUL DE VÂNZARE
DE HÂRTIE PRODUSA IN ȚARA

BUCUREȘTI

str. Matei Millo, 9

la acest oficiu se găsește de vânzare, livrabil imediat sau după condițiunile de comandă, : : : : orice cantități de hârtie : : : :

primește comenzi de orice fel de hârtie. Modele și catalogul se expediază franco după cerere.

A SE ADRESA COMENZILE: ✳ DEPOZIT GENERAL:

STRADA MATEI MILLO No. 9 BUCUREȘTI

Cumpărând produsele Industriei Naționale...

Corespondența, Dosarele, Fișele Dvs., sunt expuse în orice moment pericolelor de indiscreție, foc, furt. Păstrați-le în mobile metalice incombustibile

FICHET

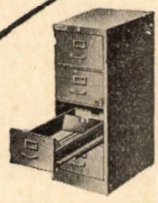

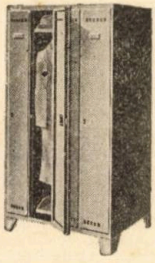

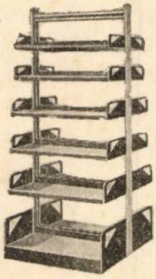

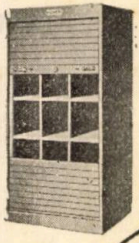

Instalații în întregime de oțel pentru Arhive, Biblioteci, Garderobe

FICHET

BUCUREȘTI. I

8, PIAȚA ROSETTI – TELEFON 359/84

...dați pâinea zilnică lucrătorilor Români.

Adresa :

ATENŢIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA CENTRALĂ
„ASOCIAȚIUNII"

ANUL XXIII — No. 6 IUNIE 193

REVISTA GENERALA
DE
COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

BIBLIOTECA „ASOCIAȚIUNEA" SIBIIU

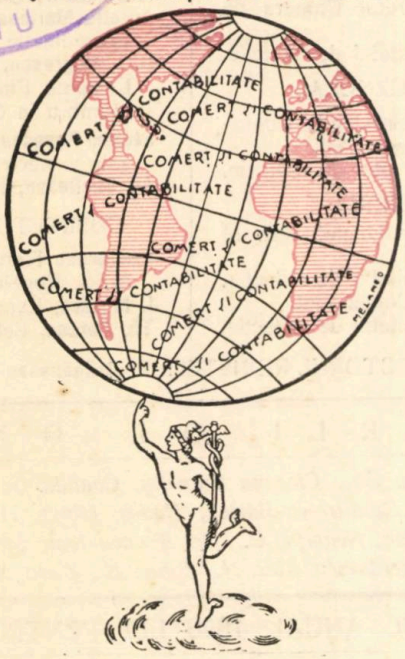

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI — STRADA TEILOR 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat;
† **Eftimiu M. G.,** Bancher;
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert;
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară;
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă;
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.;
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ;
† **Rosen Isac,** fost contabil expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura";
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor.
Membru în Comitetul de redacţie.
V. M. Ioachim Secretar Camera de Comerţ.
Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Şeful Serviciului Contabilităţi Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom.
Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil.
Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş Director B.N.R. Galaţi.
Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor.
Casier al Corpului.
Iosef Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Preşedintele Corp. Contabili or.
C. I. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine.
Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

DIRECTORUL REVISTEI: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., I. Dumitrescu-Bârlad, Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BANCI POPULARE LEI **200.**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

ANUL XXIII No. 6 IUNIE 1934

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERŢ ŞI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenţilor Şc. Super. de Comerţ — APARE LUNAR — Organ oficial de publ. a Corpului Contab. autoriz. şi experţi

CUPRINSUL:

Andrei F. Gheorghiu: Contul „fondul sumelor impuse“ . 311
Dr. V. M. Ioachim: Probleme contabile în legătură cu noua lege a conversiunei 314
Dr. P. Drăgănescu-Brateş: Comerţul, ştiinţa şi arta 326
F. Horac: Inregistrările simultane în jurnal şi maestru prin calchiere 333
Alex. C. Vasilescu: Contribuţiuni la studiul cartelurilor . . . 340
*** Problema de contabilitate 345
*** Jurisprudenţe fiscale 354
*** Recenzii 358
*** Dela Corpul contabililor experţi şi autorizaţi.—Colegiale 362
*** Abonamente. — Cereri de inscriere 374

CONTUL „FONDUL SUMELOR IMPUSE“

—:-:—

La fiecare început de an financiar, societăţile anonime sunt supuse obligaţiunilor prevăzute de legea contribuţiunilor directe: declaraţii asupra veniturilor şi cheltuelilor, declaraţia tantiemelor plătite etc. După aceasta urmează alcătuirea de către organele fiscale a contului de profit şi pierdere fiscal, adăugându-se la venitul net declarat, sumele cari, după părerea acestora, nu pot fi scăzute din beneficiul impozabil. Urmează apoi stabilirea impozitului pe baza cifrelor la care s'a ajuns prin procesul-verbal întocmit de aceste organe.

De cele mai multe ori, dacă nu întotdeauna, contribuabila este nevoită să apeleze aceste procese-verbale de impunere. Punctul său de vedere este susţinut cu dovezi în faţa comisiilor de apel, care stabilesc un nou venit impozabil.

Cari sunt sumele ce se adaugă în procesul verbal şi cari pot avea legătură cu titlul acestui articol?

In primul rând, amortismentele sunt făcute de întreprindere, în cote, cari nu sunt admise de organele fiscului. In acest caz, fiscul adaugă la beneficiul societăţii şi o parte din cotele înregistrate de societate, în contabilitatea anului precedent, în creditul contului *„fond de amortizare"* şi în debitul contului profit şi pierdere. Prin această adăogare, societatea urmează să plătească un impozit mai mare.

Tot aşa se poate întâmpla cu sumele alocate fondurilor de pensie sau altor conturi, cari rămân creditoare în bilanţ, dar influenţează prin creditarea lor debitul conturilor de rezultate ale anului când se face impunerea.

In momentul când procedarea fiscului rămâne definitivă, contabilitatea este datoare să facă cuvenitele înregistrări pentru a pune de acord registrele cu cifrele ce rezultă din impunerea fiscală.

Să presupunem că ni s'a adăugat prin procesul verbal de impunere o sumă de Lei 250.000, reprezentând plus de amortisment de 2 % peste cota legală la imobile.

La începutul lunei Martie 1933, la întocmirea bilanţului pe 1932, nu se ştia modificarea legii contribuţiunilor directe şi se făcuse bilanţul având în vedere un procent de amortizare fixat de legea în vigoare atunci, adică 5 %. Legea nouă fixează amortismentul la 5 % numai pentru clădirile industriale. Organele fiscale examinând în Iulie 1933, cu ocazia impunerii, componenţa inventarului, găsese că o parte din clădiri sunt închiriate pentru locuinţe, iar ca o consecinţă, potrivit nouei legi, amortismentul lor trebue redus cu 2 %. Societatea apelează acest punct, arată că în momentul înregistrării amortismentului legea în vigoare indica alt procent, dar nu reuşeşte a-şi face valabil acest argument. Adaosul din procesul verbal rămâne dar definitiv.

Care este noua situaţie ? Impozitul pe anul în curs este mărit, deşi contul de profit şi pierdere fusese mai mic în anul expirat. Asupra acestui cont nu se mai poate reveni. Dar putem totuşi remedia acest neajuns, micşorând fondul de amortizare, creditat în anul expirat, cu suma neadmisă. Debitarea acestui cont se va face prin creditul unui cont nou creat cu această ocazie, intitulat *„Fondul sumelor impuse"*.

Vom face în acest caz înregistrarea :

Fond de amortizare = *Fondul sumelor impuse*

diferenţa adăugată prin procesul-verbal de impunere No. . . . . rămas definitiv prin apelul judecat la data de . . . . . Lei 250.000

Este cazul a se face aceași înregistrare, chiar dacă întreprinderea face amortismente mai mari decât cotele legale și i se impune diferența peste cota legală.

Cu acest chip am obținut 2 lucruri:

a) Micșorarea fondului de amortizare cu suma impusă, așa fel încât ne dă posibilitatea ca să facem și în alt an noui amortismente, până când ajungem la un sold creditor al contului „*Fond de amortizare*“ egal cu soldul debitor al conturilor de investiții.

b) Creearea unui fond a cărei utilizare se va putea face oricum de întreprinderea respectivă, fără ca fiscul să se poată amesteca. In adevăr, tot creditul acestui cont va fi format din sume la cari s'a plătit impozitul datorat Statului. In astfel de împrejurări se poate trece în debit orice, chiar și cheltuieli din acelea pe care fiscul le-ar putea impune, dacă ar fi înregistrate în conturile obișnuite de cheltuieli. Impunerile viitoare se vor face numai examinând contul de profit și pierdere al anului expirat, deci sume cari nu sunt deloc în legătură cu creditul contului creeat de noi prin acest articol.

Se înțelege dela sine că pentru orice adaus de sume în procesul verbal de impunere, care se ia din debitul unui cont de cheltuieli, nu se va putea face nici o înregistrare, întru cât conturile de cheltuieli ale anilor succesivi nu au nici o legătură între ele din punct de vedere contabil, toate soldându-se în fiecare an, prin contul de profit și pierdere, care este baza impunerii fiscale.

Aceste înregistrări se vor face în fiecare an după ce impunerea a rămas definitivă, iar odată pentru totdeauna pentru procesele-verbale de impunere anterioară, de unde se vor lua toate posturile cari cad în categoria de mai sus, dându-se la explicație toate lămuririle arătate de noi.

Spre a se evita orice discuții cu caracter juridic, înregistrările se pot face în preajma bilanțului următor, spre a se aproba de adunarea generală odată cu aprobarea noului bilanț.

Contabilii întreprinderilor vor face prin aceste înregistrări în primul rând o operație utilă și în al doilea rând o operație justă.

Andrei F. Gheorghiu
Profesor

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate“ apreciată mult și în străinătate.

PROBLEME CONTABILE IN LEGĂTURĂ CU NOUA LEGE A CONVERSIUNEI

Presupunând că actuala lege a conversiunei va rămâne definitivă la Noembrie 1934, când va începe efectiv aplicarea ei prin plata primelor rate, se va pune o serie de probleme contabile în legătură cu:

a) *reducerea creanțelor* la valoarea prevăzută în lege, pentru acelea cari au intrat în conversiune ș. a.:

50 % pentru datoriile agricole plătibile în 17 ani conform art. 4 din lege;

30 % pentru datoriile agricole plătibile în 2 ani, conform art. din lege;

40 % pentru debitorii agricoli de la art. 6 al. 7);

80 % pentru datoriile urbane plătibile în 10 ani, conform art. 33 din lege.

Acestea sunt categoriile principale, cari pot avea mai multe variante, dacă debitorul răscumpără ratele prin plăți anticipate.

b) *reducerea angajamentelor* față de băncile reescontatoare, întrucât art. 49 din lege prevede că și giranții se bucură de aceleași reduceri ca și principalii obligați și nu sunt ținuți la plată de cât în măsura, în care debitorul principal este ținut să plătească.

Din textul art. 62 din lege, reiese că pagubele din această reducere pentru efectele reescontate la B. N. R. sunt suportate de Stat, care va prevedea în fiecare an 450.000.000 lei, spre a se vărsa la Banca Națională, pentru amortizarea acestor pierderi.

c) *înregistrarea pierderilor* din conversiune pentru creanțele rămase în portofoliu, — pierderi provenite fie din reducerile legale, fie din lichidarea datoriilor prin bună înțelegere, fie din imposibilitatea obținerii vreunei sume prin lichidare.

d) *separarea creanțelor intrate* în conversiune, de creanțele a căror conversiune este în litigiu și de creanțele născute după data de 18 Decembrie 1931, cari nu intră în conversiune, precum și de creanțele din înainte de 18 Decembrie 1931.

e) *amortizarea și repartizarea pierderilor din conversiune, calcularea și înregistrarea dobânzilor,* conform legii și a cheltuielilor de urmărire.

Pentru toate aceste operațiuni, textul legii are dispoziții, de cari trebuie să se țină seamă.

Singura dificultate este stabilirea caracterului de creanţă intrată în conversiune; în această privinţă, legea a oferit atâtea posibilităţi debitorilor, încât, afară de comercianţi şi industriaşi, putem spune că mai toţi debitorii agricoli şi proprietarii urbani intră în conversiune; iar dorinţa tuturor de a se termina odată cu această spinoasă chestiune, va face pe cei mai mulţi creditori să nu mai suporte cheltueli cu procesele şi să accepte ratele în Noembrie 1934, de la acei ce vor veni să plătească pe baza legii conversiunei. Asemenea caracterul de creanţă intrată în conversiune este stabilit şi prin trecerea termenului de 40 zile dela promulgarea legii, fără ca odată trecut termenul de 40 zile în condiţiunile de mai sus, creditorul să fi făcut declaraţiile prevăzute la art. 40 din lege.

Odată acceptată plata, caracterul de creanţă intrată în conversiune este recunoscut şi credem că şi Băncile reescontatoare, în frunte cu Banca Naţională, vor trebui să ia această recunoastere drept bună, fără a mai cere atâtea acte, cât se prevede în formularele trimise la bănci, — acte pentru cari va trebui uneori să se facă mai multe spese decât creanţa redusă.

Dacă această chestiune nu se tranşează repede fără procese, cu concesiuni largi, toată munca şi buna intenţie a legiuitorului nu folosesc la nimic.

Trecând acum la partea contabilă, vom avea de făcut, în linii generale, următoarele înregistrări:

a) *pentru reducerea creanţelor.* Pentru creanţele aflate în portofoliu, pentru care s'a recunoscut dreptul de a beneficia de legea conversiunei se va face articolul:

Pierderi din conversiune la Următori		
Pentru reducerile de creanţe, conf. legii conversiunei şi conf. specificării de sub conturile creditoare	155.000	
Efecte scontate		
Efectul A lei 100.000 redus 50% Lei 50.000		
„ B „ 50.000 „ 70% „ 35.000		85.000
Imprumuturi în cont curent		
Debitorul I. Lei 100.000 redus 20% Lei 20.000		
„ M. „ 100.000 „ 50% „ 50.000		70.000

Acest articol se va face după ce s'au calculat dobânzile respective și anume: cele convenționale până la legea cametei din 1 Aprilie 1931, dobânzi de 14% din legea cametei de la 1 Aprilie 1931, până la 18 Decembrie 1931, iar de la această dată, dobânda simplă de 2% pe an până la promulgarea legii (7 Aprilie 1934) la cele agricole; la cele urbane se calculează tot dobânda din legea cametei, anume 14% până la 14 Aprilie 1933, apoi 11% de la 14 Aprilie 1933—7 Aprilie 1934.

Pentru efectele reescontate, băncile cari n'au înregistrat angajamentele din reescont nu au de făcut nici o înregistrare deocamdată, urmând a face înregistrări, numai dacă efectul revine în portofoliul său.

Dacă — cum este în majoritatea cazurilor — s'a făcut înregistrarea angajamentului din reescont, se va storna articolul pentru reducerea legală, ș. a.

Angajamente din ef. reescontate la Ef. reescontate.

Reducerea de 50% la portofoliu scontat la B. N. R. ș. alte bănci, conform art. 49 din legea conversiunei.

Băncile la cari se găsesc aceste efecte, vor trece aceste reduceri la contul „*Pierderi din conversiune*“ iar Banca Națională va adăuga probabil cuvintele: „*în sarcina Statului*“, așa cum reiese din obligația luată de Stat prin art. 62 de a vărsa lei 450.000.000 anual spre a amortiza aceste pierderi.

La contul „*Pierderi din conversiune*“ se vor mai trece toate pierderile provenite din lichidarea prin bună învoială a creanțelor intrate în conversiune.

Este de discutat dacă la acest cont se pot trece și pierderile provenite din insolvența debitorului, în ce privește plata sumei reduse, conform legii de conversiune.

Aci soluția poate să fie diferită, după cum este vorba de creanțe provenite direct dela debitori fără giranți sau creanțe provenite prin reescont ori cu giranți.

Facem această distincție, pentru că art. 49 prevede următoarele: „Girantul sau garantul solidar, persoană fizică al unei datorii a unui debifor agricol, având o proprietate sub 10 Ha. nu va putea fi urmărit pentru plata sumelor, dacă dovedește că a mers cu urmărirea contra debitorului principal, până la sechestrarea sau la aplicarea comandamentului asupra averei acestuia.“

Prin urmare, din acest text, ar reieși că comercianții și industriașii, cari au transmis mai departe efectele micilor agricultori nu vor avea nici o pierdere din insolvența debitorului, pentru că nu pot fi urmăriți ca giranți în cazurile prevăzute de art. 49.

Pierderea, în acest caz, chiar pentru creanța redusă, va fi suportată de intreprinderea, care are efectul în portofoliu, deși s'ar putea da și o altă interpretare, anume:

Girantul nu e urmărit, dacă a făcut sechestru sau a aplicat comandament, însă odată executarea terminată sub o formă sau alta, girantul va fi ținut răspunzător pentru suma ce creditorul nu a putut să o realizeze.

Asupra acestui punct, legea tace și rămâne ca în cursul aplicării să se stabilească înțelesul exact.

Până atunci, fiind vorba de interpretărI diferite, nu putem proceda pentru asemenea cazuri la reducerea angajamentelor din reescont.

Dacă se admite prima interpretare, anume că paguba privește intreprinderea, unde se află efectul și că în orice caz nu se mai poate urmări girantul, în cazurile prevăzute de art. 49, se poate considera paguba ca o pierdere de conversiune ori ca o pierdere normală la operațiuni curente?

Inainte de a răspunde la această întrebare, ne punem alta cu un caracter mai general.

Se poate considera orice pierderi dela creanțele intrate în conversiune drept pagube din conversiune, indiferent dacă provin din reducerile legale sau din insolvența debitorului, adică din pierderi la creanțe, după ce au suferit reducerile legale?

Chestiunea nu reprezintă numai un interes teoretic contabil, ci interes practic din punct de vedere al dispozițiunilor de ordin fiscal și dispozițiunilor din codul de comerț, privind încheierea bilanțului și distribuirea de dividende.

Art. 73, care dă dreptul *„să se contabilizeze aceste pierderi într'un cont special și să se amortizeze, fără ca sumele datorate acestui amortisment să fie supuse la impozitele aferente“*, vorbește de *„reduceri suferite prin aplicarea acestei legi“*.

Acest articol limitează pierderile din conversiune, cari au un regim special la reduceri suferite prin aplicarea acestei legi, adică reducerile legale de 70%, 60%, 50%, 30% sau 20% și la reducerile în baza convențiunilor, modalitate prevăzute în legea pentru lichidarea datoriilor intrate în conversiune.

Dar celelalte, cari nu sunt un efect al acestei legi, ci al situaţiei generale ori speciale a debitorului?

Noi înclinăm a crede că, oricât s'ar spune că şi acestea sunt o urmare a numeroaselor măsuri de păsuire şi a vechilor legi de conversiune, totuşi nu au caracterul reducerilor suferite prin aplicarea acestei legi, aşa cum cere art. 73 din legea conversiunei.

Dacă acesta este răspunsul la întrebarea cu caracter general rămîne să vedem în ce categorie intră pierderile din interzicerea prevăzute la art. 49 din lege în ce priveşte urmărirea giranţilor, cari intră în condiţiunile acestui articol.

Credem că aceste pierderi pot fi considerate ca intrând în cadrul pagubelor din convsrsiune, ca efect al aceste legi, pentrucă dacă nu era dispoziţia din art. 49, creditorii urmăreau la timp pe giranţi şl poate realizau creanţa.

Spuneam că are importanţă această separaţie a perderilor în pierderi ce se trec la un cont spdcial (Pierderi din conversiune) ca efect al legii şi pierderi ce nu sunt direct un efect al legii şi cari deci se trec printre pagubele obicinuite ale anului respectiv, pentrucă primele pierderi se pot amortiza în mai mulţi ani şi fiscul recunoaşte repartizarea acestor pagube pe mai mulţi ani, pe când celelalte urmează regimul comun, adică trebue trecute în întregime în anul când paguba a fost suferită.

Desigur că nu e ţinută conducerea întreprinderii să treacă toate aceste pagube într'un singur an, întrucât momentul când paguba poate fi consider ată definitivă este fixat de întreprinzător, singurul în măsură să aprecieze dacă mai poate sau nu încasa ceva din creanţă.

Şi au tot interesul ca în fiecare an să treacă o serie de creanţe, nu toate într'un singur an, chiar dacă ar avea slguranţa că nu va încasa nimic din cele reportate pe anii viitori.

Aceasta, spre a putea, pe această cale, ajunge şi pentru aceste pierderi-ce nu sunt un efect al legii la o repartizare pe mai mulţi ani.

Pentru înregistrarea pierderilor din conversiune, am făcut la pag. 315 articolul respectiv.

Celelalte pierderi se vor trece direct la „Profit & Pierdere“ sau se ve debita contul *„Fondul de rezervă pentru creanţe dubioase“*, care va fi apoi refăcut, dacă a scăzut sub limită de 5 %, din otalul plasamentului, comisia centrală fiscală menţinând şi pe 1934/35 limita maximă de 5%.

Dacă se debitează contul „Fond de rezervă pentru creanțe dubioase", trebuie să se aducă dovezi că pierderea este definitivă prin certificate, din care să reasă că s'a început executarea, dar nu s'a putut obține nimic, ori prin alte acte, din care să se constate că debitorul a dispărut, a decedat fără-a lăsa avere de urmărit, etc.

Sunt și jurisprudențe care consideră înregistrarea ca suficientă probă, ceeace mai ales la creanțele intrate în conversiune va trebui să se admită.

b) *Separarea creanțelor intrate în conversiune, de celelalte creanțe.*

In conformitate cu art. 2 din legea conversiunei intră în conversiune numai creanțele născute până la 18 Decembrie 1931; prin urmare, chier dacă un creditor hipotecar intră în conversiune pentru datoria sa în cont curent, aceasta privește numai sumele ridicate până la 18 Decembrie 1931; toate sumele ridicate după această dată, precum și cheltuielile făcute după această dată privind pe debitor, nu intră în conversiune.

Este un interes deosebit nu numai din punct de vedere juridic, dar și din punct de vedere contabil, a separa creanțele, intrate în conversiune de celelalte creanțe, pentrucă primele au un regim special de lichidare, urmărire, calcularea dobânzii, etc..

Aceste creanțe reprezintă un activ quasi imobilizat, care deci nu mai poate intra în categoria obișnuită a activului realizabil pe termen scurt, cum de obiceiu intră efectele scontate.

Caracterul lor se apropie mai mult de acela al activului imobilizat, pentrucă valoarea se reface, ca și la acestea, prin rate anuale ce pot dura 10—17 ani, adică atât cât de obicei se socotește maximum de durată al unei investiții.

Acest activ mai are și o altă particularitate și anume: departe de a fi un plasament productiv, este un activ dubios, chiar așa e dus, pentru care în fiecare an va trebui să întrebuințăm o parte din beneficiul operațiunilor curente ca să acoperim pierderile ce vor rezulta din lichidarea acestor creanțe.

Această separare se poate face sau înglobând toate creanțele în conversiune într'un singur cont, corespunzând contului unde erau trecute înainte, Ex.:

Efecte scontate în conversiune. — Imprumuturi în cont curent în conversiune — Diverși debitori în conversiune sau se va creia conturi pentru fiecare categorie de debitori, după reducerile la care are dreptul conform legei conversiunei.

Această separaţie va fi mai greu de făcut pentru că nu totdeauna se va cădea de acord asupra categoriei în care intră debitorul şi pentru că acelaşi debitor va putea să beneficieze în cursul executării convenţiei, de oricare din reducerile prevăzute în lege, dacă se angajează să plătească în termenile arătate pentru fiecare categorie, angajament care poate fi schimbat de debitori din proprie iniţiativă.

Abia după 1—2 ani de la aplicarea legei, când se va produce o oarecare orânduială în această chestiune, se va putea proceda la subdivizarea creanţelor intrate în conversiune, după cota de reducere şi termenele de plată.

Articolele ce se vor face pentru separarea creanţelor, vor fi

Efecte scontate în conversiune . . .	2.000.000	
Impr. în cont curent în conversiune .	1.000.000	
Diverşi debitori în conversiune . . .	500.000	
la		
Efecte scontate		1.000.000
Impr. în cont cor.		1.000.000
Diverşi debitori		300.000
Debitori dubioşi		200.000
Efecte în sufer.		800.000
Efecte protestate		200.000

In ce priveşte creanţele, asupra cărora nu s'a stabilit dacă intră sau nu în conversiune, se poate creia un cont tranzitoriu: *Efecte scontate în litigiu de conversiune*", până li se precizează caracterul ce-l au. Dacă însă nu voim să prejudecăm asupra caracterului acestor creanţe, nu facem nici o înregistrare.

a) *Calcularea şi înregistrarea dobânzilor şi a cheltuielilor de judecată şi urmărire.*

Unele bănci, văzând situaţia vechilor creanţe, nu au mai calculat dobânzi sau au trecut aceste dobânzi numai în conturi de evidenţă, ceeace a dat naştere la discuţiuni din punct de vedere fiscal.

Jurisprudenţa fiscală în această materie a fluctuat; unele instanţe au admis acest mod de a proceda, considerând că asemenea dobânzi nu au caracterul de beneficiu, altele mai rigide n'au admis acest punct de vedere.

Noua lege bancară rezolvă definitiv această chestiune dis-

punând că dobânzile la creanțele dubioase se pot calcula și trece într'un cont de pasiv, nefiind impozabile. Incă un motiv pentru a separa creanțele intrate în conversiune de celelalte creanței căci la primele caracterul de dubiozitate nu mai poate fi contestat,

Dacă nu s'au calculat dobânzi pe trecut, se vor calcula în conformitate cu legea de conversiune, cum am arătat la pag. 316

Acest calcul se va face și pe anul corent până la 8 Aprile 1934.

Aceste dobânzi nu se pot trece la contul *„Dob. și Com."* pentru că nu constitue un beneficiu realizat, ci s'a înregistrat numai pentru a putea stabili cuantumul creanței, cu reducerea prevăzută în lege.

Unele bănci poate nici nu vor mai face înregistrări pentru aceste dobânzi, ci prin calcule extra contabile vor stabili dobânzile de adăugat la datorie, vor aplica reducerea și numai diferența o vor trece la „Pierderi din Conversiune".

Nu recomandăm acest procedeu, pentrucă operația trebuie să reiasă în întregime din registre, iar în unele cazuri va fi necesar să se arate valoarea întreagă a creanței inclusiv dobânda pentru acelea cari nu sunt supuse reducerei, sau reducerea este inferioară dobânzii și cheltuielilor de urmărire.

Pentru aceste dobânzi vom creia un cont special: *„Dobânzi la creanțe în conversiune"*, care se va credita cu toate dobânzile până la 8 Aprilie 1934 și se va vira apoi la contul „Pierderi din conversiune", reducându-se astfel pierderea cu aceste dobânzi, ceeace revine la acelaș lucru, dacă am fi adoptat celalt procedeu, adică să nu mai înregistrăm dobânda.

După procedeul contabil, singurul care credem că va fi aplicat, vom înregistra mai întâi dobânzile și anume:

Debitori cu hipotecă la Dobânzi creanțe în conversiune.
Dob. la creanța x de la 1 Ianuarie 1932 — 8 Aprilie 1934, conf. art. 32 din legea conversiunei. 24.500

apoi

la *Debitori cu hipotecă*		
P|Transferarea creanței intrată în conversiune ș. a.		124.500
Debitori cu hipotecă în conversiune P/80% din creanță, inclusiv dobânzile lei	99.600	
Pierderi din conversiune P/reducerea de 20% conf. legii	24.900	

Vom face apoi articolul.

Dobânzi din creanţe în conversiune la Pierderi din conversiune
Virat dobânda înreg. numai pentru a stabili cuantumul sumei de plată al creanţei intrată în conversiune.

Contul *„Pierderi din conversiune“*, va avea deci în debit lei 24.900 iar în credit lei 24.500, se va prezenta cu pierdere numai de lei 400, în cazul când dobânzile n'au fost calculate la timpul său şi deci n'au fost contabilizate.

Dacă dobânzile au fost calculate pe trecut şi contabilizate la un cont de pasiv pentru a nu fi impozabile, se vor scoate de la acel cont pentru a se trece la contul special: *„Dobânzi la creanţe în conversiune“*, aşa încât la contul din pasiv de dobânzi va rămâne numai dobânzile la creanţe dubioase pentru cele ce n'au intrat în conversiune precum şi dela creanţele intrate în conversiune şi devenite dubioase, după aplicarea legei de conversiune.

Deci, la aceste creanţe reduse, a căror încasare este problematică, chiar cu reducerea aplicată de lege, vom calcula dobânda după art. 32 din legea bancară, trecând dobânzile la un cont de pasiv *„Dobânzi la creanţe dubioase“* şi vom vira dobânda la contul „Dobânzi“ numai pe măsură ce se încasează atât capitalul cât şi dobânda.

Cheltuielile de judecată şi urmărire, în măsura in care au fost efectiv debursate, se vor trece la contul fiecărui client pentru a se stabili datoria la care se aplică reducerea.

Cheltuielile făcute după 18 Decembrie 1931 vor fi considerate ca neintrând în conversiune, deci ele se vor adăuga la creanţă în totalitatea lor, dacă n'au fost trecute la timpul său în contul clientului.

Dacă au fost trecute, rămân ca o creanţă obişnuită.

d) Repartizarea şi amortizarea pierderilor.

Am văzut că art. 73 din lege dă dreptul a se trece pierderile din conversiune la un cont, care se amortizează în fiecare an iar sumele alocate din beneficiu pentru aceste amortizări nu sunt impozabile.

Pentru prima oară o lege specială pune principiul repartizării pierderii pe mai mulţi ani, derogând astfel de la principiul legii fiscale, care nu admite reportarea pierderilor pe mai mulţi ani.

Dacă nu se punea acestă dispoziție în lege, s'ar fi găsit organe fiscale, care să susțină că trebue trecute într'un singur an toate pierderile, ceeace ar fi dus poate în acel an la impunerea la minimal, în schimb, în anii urmatori, nu s'ar mai fi admis nici o scădere din beneficiu pentru pierderile diu conversiune, pe motiv că nu ar privi operațiuni din gestiunea respectivă.

Sau dacă ar fi fost mai înțelegători ai technicei contabile, ar fi admis cel mult pierderile efective la creanțele definitiv lichidate, lăsând ca, la celelalte creanțe, să se scadă pierderile în momentul lichidărei.

Legiuitorul a prevăzut un procedeu mai simplu. Se va aplica mai întâi la cei ce intră în conversiune reducerea prevăzută de lege, care se consideră pierdere definitivă, ce se va amortiza în mai mulți ani după situația întreprinderii.

Din ce se poate amortiza aceste pierderi?

a) Din beneficiul anului prin articolul:

Profit & Pierdere la *Pierdere din conversiune.*

Conform legii, această sumă reținută din beneficiu nu se impune.

b) Din „Rezerva pentru creanțe dubioase" prin articolul:

Rezervă pentru creanțe dubioase la *Pierdere din conversiune.*

Nici această sumă nu se impune, chiar dacă n'ar fi prevăzută special în legea conversiunei, întrucât sumele întrebuințate amortizării creanțelor pierdute nu sunt impozabile.

Nu recomandăm acest mod de înregistrare, decât în cazul când rezerva poate fi refăcută prin o nouă alocare din beneficiu, ceeace revine la înregistrarea de la punctul a.

c) Din revalorizările de activ îngăduite tot prin art. 73 din legea conversiunei, care spune:

Sunt scutite de impozit revalorizările de activ, făcute în scopul de a amortiza cu diferența de activ astfel obținută reducerile, figurând în contul special de mai sus".

Inregistrările în acest caz, ar fi:

Plus valuta la

Pentru plus valuta la următoarele valori:

Imobile Diferență de evaluare.

Mobilier. Idem.

Efecte publice. Diferența în plus între valoarea din registre și valoarea din momentul încherii bilanțului.

Apoi :

Plus valuta la Pierderi din conversiune.	
Virat pentru amortizarea pierderilor din conversiune.	

Nu recomandăm aceste înregistrări, decât în cazuri cu totul speciale, când într'adevăr este vorba de o plus valută constantă și certă, ceeace la foarte puține înregistrări este cazul, chiar în ceeace privește imobilele.

Apoi această amortizare prin reevaluare nu înseamnă o întărire a întreprinderii, care va trebui să rețină în fiecare an ceva din beneficiile reale ale exercițiului, pentru a spori mijloacele proprii ale întreprinderii.

Din punct de vedere fiscal, nu e nici un avantaj special scutirea de impozite pentru reevaluări, căci și după legea fiscală în vigoare, asemenea supraevaluări la imobile, mobilier, etc. nu sunt impozabile.

In această privință, însuși Ministerul de Finanțe prin instrucțiunile date a trebuit să se alăture jurisprudenței stabilite. In ce privește efectele publice, faptul că legea fiscală dă dreptul să se evalueze pe cursul cel mai scăzut, înseamnă că poate ține ca o rezervă tacită plus valuta fără, ca fiscul să poată pretinde scoaterea ei în evidență, pentru impunere.

Intrebuințând însă aceste plus valute pentru amortizarea de pierderi din conversiune, nu mai poate beneficia în aceași măsură de favoarea acordată de legea conversiunei, de a scădea în fiecare an din beneficiu sumele ce le va crede pentru amortizarea pierderilor din conversiune, sume al căror cuantum nu e fixat de legiuitor și nici termenul în care se poate face aceste amortizări.

Intr'un singur caz ar avea interesul să facă asemenea reevaluări de activ, și anume dacă legea ar fi înțeles că amortismentul la imobile sau mobile se va aplica la noua valoare stabilită.

Atunci ar fi fost întradevăr un avantaj de ordin fiscal. Acest lucru însă nu reiese din art. 73, așa că rămâne să se aplice principiul din legea contribuțiilor directe, și anume amortismentul se aplică la valoarea inițială din registre nu la suma rezultată din reevaluare.

Astfel fiind, pentru amortizarea pierderilor din conversiune noi dăm preferință înrăgistrării directe prin contul Profit și Pierdere.

Mai există încă un mijloc de amortizare, respectiv compensare a pierderilor din conversiune, care deși nu e expres prevăzut în lege, totuși reiese din capitolul :

Dispoziţiuni privitoare la repartizarea pierderilor (art. 49—61) Acest capitol prevede dreptul pentru comercianţi şi industriaşi cât şi penttu soc. comerciale, care ar avea cel puţin 15 % creanţe în conversiune, să propună un aranjament creditorilor prin Tribunal (art. 50), asemenea instituţiile de credit, soc. anon. care ar avea un plasament de 10 %, în creanţe admise la conversiune. (art. 52).

Art. 54 prevede că nu se va putea stabili o cotă de reducere a creanţelor (pasive) mai mare decât raportul procentual dintre pierderile suferite prin reducerile derivând din această şi, activul instituţiei şi nici un termen mai lung de 5 ani dela data hotărîrei.

Legiuitorul nu spune cum se vor contabiliza şi utiliza aceste reduceri. Este firesc însă că ele nu pot fi trecute nici la beneficii nici la vreun cont de rezervă, ci vor trebui să servească la amortizarea pierderilor din conversiune ca o apliicaţie a intenţiei egiuitorului exprimată în însăşi titulatura capitolului şi anume „Dispoziţii privitoare la repartizarea pierderilor", repartizare care se face între întreprindere şi creditorii întreprinderii.

In acest scop se va creia un cont special:

„Reduceri din creanţe ae plată" care se va credita cu toate reducerile admise prin debitul conturilor de pasiv, unde sunt trecute aceste creanţe: (Efecte de plată, Creditori în cont curent, Depozite spre fructificare etc.) şi se va debita prin „Pierderi din conversiune", unde se vor vărsa toate aceste reduceri prin art.:

Reduceri din creanţe de plată la *Pierderi din conversiune.*

In fine, contul *„Pierderi din conversiune"* se va mai putea credita prin conturile de fonduri de rezervă (statutare sau speciale) reducându-se astfel pierderea cu aceste fonduri.

O asemenea înregistrare este firească, căci nu e natural să se menţină în debit printre conturile de activ posturi, care reprezintă pierderi deja suferite iar în pasiv să figureze fonduri de rezervă, cari în asemenea condiţiuni nu mai au acest caracter.

Prin această înregistrare însă, o bancă care ar da beneficii pierde pentru viitor facultatea de a reţine o parte din beneficii, fără plată de împozite ca să amortizeze pierderile din conversiune.

Dr. V. M. IOACHIM

Cui foloseşte banul pe care-l economisesc ? Depinde ! Poate mie, poate la ai mei, mai târziu. Dar azi ? De'l ţin în ladă, nimănui ; De'l depun ca economie, sau îl învestesc, el fructifică în mâinile acelora care-l primesc. Care drum e mai bun ?

COMERŢUL, ŞTIINŢA ŞI ARTA

(SFÂRŞIT)

—:-:—

II. Omul de ştiinţă şi artistul comerciant

„Am putea da multe exemple de oameni de litere, artişti, oameni de ştiinţă care s'au ocupat de comerţ. Voltaire a avut o fabrică de ceasornicărie şi de ciorapi, şi din viaţa reală a faptelor, geniul lui Voltaire a tras foarte multe învăţăminte.

„D-l profesor N. Iorga *) ne spune cu mândrie în prefaţa Istoriei Comerţului Românesc, că al 4-lea înaintaş al d-sale, — Iorga Galeongiul — a fost negustor în Botoşani.

C. A. Rosetti îmbrăţişând şi profesiunea de negustor, a voit să dea el însuş exemplu că a fi boer nu înseamnă a dispreţui negoţul, biciuind şi prin satirele sale prejudecăţile. C. A. Rosetti a făcut comerţ de vinuri, după cum reiese din documentele pe cari le posedă d-l dr. N. I. Angelescu, autorul volumului „Negustorii de odinioară".

„Caragiale, părăsind casa părintească, se refugiase la Hagi Ilie, vânzător de lumânări din Ploeşti. In casa acestuia Caragiale se pregătea să se facă negustor: dar la 1870 fugi la Bucureşti. Caragiale şi-a încercat mai târziu norocul în negustorie; a ţinut un restaurant în gara Buzău, apoi, în tovărăşie cu un negustor ardelean I. Mihalcea a deschis o berărie sub hotel Universal str. Gabroveni. Deşi a pierdut în acest comerţ, totuş nu se dă bătut. In 1894 Mai 16, înscrie firma sa proprie în str. Şelari Nr. 2 cu emblema: „Bereria Academică Bene Bibenti".

„Caragiale nu a avut norocul în niciuna din întreprinderile sale comerciale, căci după cum spune un biograf al său, avea şi păcatul că dădea pe datorie".

Edison a fost un mare om de ştiinţă şi un mare negustor.

Exemple de artişti comercianţi avem destule. Nu voiu releva decât câteva: Pictorul Grigorescu şi-a început cariera vânzând pe bordura trotuarelor, la oborul din Bucureşti, iconiţele pe cari le picta. Dar ce sunt toate expoziţiile pe cari le deschid pictorii dacă nu un mijloc de a desface producţiunea lor; dar concertele, reprezentaţiile de gală... Nu trebuie să uităm că un

*) Vezi conferinţa d-lui V. M. Ioachim: Comerţul şi literatura (Bul. Cam. de Com. Buc. Aug. 1931).

filozof Vasile Conta, care a avut și studii comerciale la Institutul Superior de comerț din Anvers, a fost întemeetorul învățământului comercial în România.

III. Comerciantul amator și promovator al artelor și științei

Comercianții au fost întotdeauna amatori de artă. Membrii familiei de Medicis, din Florența, care se ridicase la cele mai înalte situații, făcând negoț, au fost cei mai mari sprijinitori ai artelor și literaturii în secolul XIV-lea. Un mare comerciant din Neuchatel Elveția, James de Pury a donat orașului un bogat muzeu etnografic, dinpreună cu vila și parcul său. Casele mai tuturor comercianților și industriașilor, sunt pline de opere de artă, dovadă toate palatele marilor negustori din Veneția, Hamburg, Rotterdam, Londra, etc. și multe din casele ceva mai modeste ale comercianților gălățeni, între cari aș putea număra pe Aurel Bunea, Damian Drăgănescu, Coltofeanu, ș. a. Imi pare rău că nu am găsit o literatură mai bogată despre comerțul orașului Galați. In afară de Istoricul și Starea Economică a Portului Galați, o conferință a d-lui profesor D-tru Panaitescu, publicată în 1913; afară de „Galațul Nostru" de D-tru Faur, publicat în 1924; în afară de anuarul județului Covurlui și al orașului Galați, de Radu Volbură, nu am găsit alte isvoare scrise (tipărite) pentru cunoașterea trecutului economic al acestui oraș.

Marii comercianți și industriași au încurajat arta și în alt mod, trimitând cu contribuția lor tineri la studii în străinătate. Putem cita între alții pe Marinescu Bragadiru, D-tru Z. Furnică, Gr. Alexandrescu, Niță Ionescu, Iosif Niculescu, (una din bursele sale a fost atribuită subsemnatului pe trei ani 1907—1910) ș. a. In afară de partea filantropică, latură care nu vine direct în atingere cu subiectul nostru, merită a fi relevate faptele negustorilor gălățeni, Apostol Papadopol, Dumitru Frigatoru, Costache Ionescu ș. a.

Negustorul Nicolae Nicolau, din Craiova, a tradus din grecește și a tipărit pe socoteala sa la 1814 „Geografia sau descrierea pământului" plângându-se că „numai noi Românii, cari ne tragem din cel mai slăvit neam al Romanilor, până în aceste vremi, de o știință așa de scumpă și de o lumină neprețuită eram lipsiți".

Dar ce probă mai frumoasă de dorința negustorimei pentru luminile științei voiți, decât acest măreț locaș de cultură ri-

dicat de negustorii acestui oraș, lăsându-se pe ei fără o casă a lor, (Camera de Comerț din Galați stă cu chirie).

Nu este deplasat de a face mențiune aci despre tinerii cu studii comerciale, cari s'au dedicat artei, între cari putem menționa pe Gogu Ștefănescu Galați, *) absolvent al școalei comerciale de aci, Demetrescu de Sylva, Jean Nicolescu, Baziliu, ș. a. fost absolvenți de școli de comerț, deveniți mari cântăreți.

Prin urmare nu este incompatibilitate între comerț și artă, dimpotrivă este o armonie perfectă.

D-l profesor G. Țițeica, a arătat într'o conferință recent ținută la Ateneul Român din București, legătura strânsă care există între matematică și artă, din timpurile cele mai vechi, până în zilele noastre. Noi am putea spune că tot astfel de legături există între comerț și matematică.

* * *

Inainte de a încheia voi să fac o legătură între comerț, știință și artă, aplicată la țara noastră.

Comerțul nostru deși foarte vechi, din cauza dislocării și nesiguranței în care am trăit, a avut un caracter mai mult local, având totuș legături vechi cu străinătatea. Dela închegarea noastră ca Stat independent și mai ales în urmă, dela complectarea trupului țării cu părțile ce fuseseră desmembrate, expansiunea noastră comercială ia un avânt din ce în ce mai însemnat. Paralel științele și artele s'au desvoltat și de unde la 1814 aveam un singur profesor pentru învățătura legilor, azi avem facultăți juridice, de medicină, de teologie, etc. școli înalte de rang universitar pentru studii agronomice, comerciale, silvice, inginerești. etc. conservatorii pentru studiul artei dramatice, choregrafiei, muzicii, școli speciale pentru pictură, arhitectură, arte și meserii, etc.

Marele Haret vedea ridicarea nivelului de trai al poporului nostru, prin desvoltarea spiritului comercial al țăranului. Țăranul nostru este încă filozof, fatalist, o fire contemplativă. Atunci când el se va convinge de rezultatele științei aplicte în agricultură și în comercializarea produselor, numai atunci vom putea râvni către o eră nouă.

De un lucru nu ne dăm bine seama, pentrucă îl avem și nu-l putem simți decât atunci când vedem în alte părți lipsa lui.

---

*) Iată întâmplarea cum a ajuns artist Gogu Ștefănescu: In 1925 s'a dus la Cluj la Congresul Corpului Contabililor. L'a auzit Popovici-Beyreuth. L'a reținut acolo să facă studii la Conservator, apoi s'a dus in Italia la Milano

Fără a exagera și fără a ne făli, sau a ne lua cum se zice lumea'n cap, pot să afirm că poporul nostru are o minte ageră și o judecată robustă, sănătoasă, pe care se poate clădi solid. Deaceia socot că nu greșesc când voi spune că între articolele noastre de export, trebue să contăm din ce în ce mai mult pe obiectele de artă, nu numai pe cherestea și pe cereale, dar chiar pe oameni luminați, cari să ducă peste hotare faima geniului nostru artistic și științific, și să trimită în țară devize, căci oriunde s'au dus reprezentanții artei noastre și oamenii noștri de știință au repurtat frumoase succese. Exemple aș putea să dau nenumărate, dar desigur că fiecre cunoaște suficiente. De curând ziarele ne-au adus vestea despre concertele atât de mult apreciate de publicul parisian, date de compozitorul nostru Stan Golestan și mica Lola Bobescu, laureata conservatorului, în vârstă numai de 13 ani.

Incât, din acest punct de vedere, se face cred o greșeală că se înăbușe la noi tendința către învățătură; alta trebue să fie grija, ca învățătura să se dea și de aci înainte, temeinic cum s'a dat până acum.

In comerț, ca și în orice manifestare a muncii, ne trebuesc caractere, oameni cari să lucreze cu însuflețire. Comerciantul ca și artistul și omul de știință, trebue să pună tot sufletul său, toată ardoarea în lucrarea lui.

Nu este un adevărat comerciant acela care pornește dela ideia de a face bani, pentrucă aceasta nu poate fi o țintă pentru o ființă omenească, ci pornește dela gândul de a servi omenirea; acesta trebue să fie idealul. Vor fi și comercianți — dar aceștia nu sunt cu adevărat comercianți — cari caută numai câștigul, indiferent dacă servesc publicul cu ceva bun sau rău, exemple avem destule: Afacerea Skoda, Stawisky, etc. Dar sunt și oameni de știință cari trafichează așa zisa lor știință, cum sunt artiști cari umplu străzile cu oferte cari atâță numai gustul de a cumpăra. Adevăratul om de știință, însă, adevăratul artist, adevăratul comerciant, este înamorat de felul cum crede el că poate aduce un serviciu, un bine omenirii, este pasionat de meseria lui. Comerciantul trebue să posede pe lângă o politețe, și un fel corect de a trata clienții, o mare doză de îngrijire, de onestitate și punctualitate în îndeplinirea obligațiunilor, fie în ce privește furnizarea mărfurilor, fie în ce privește plata lor.

Acesta este folositor omenirii, pe acesta îl dorim, fie el om de știință, artist, om de Stat, meseriaș, sau comerciant. Nu acei cari câștigă bani mulți fac opere durabile, nepieritoare, nici

dintre poeți, nici dintre artiști, nici dintre negustori, ci aceia clădesc pe granit, cari pun sufletul lor în opera lor, fără preocupare de răsplată omenească imediată — aceasta vine ca o consecință, mai curând, sau mai târziu, dacă serviciul este curat și de cea mai aleasă calitate.

Iată ce scrie Selfridge despre negustori (în lucrarea sa Apologia Comerțului :[1])

„Toți oamenii afară de leneși și cerșetori, au fost totdeauna negustori. Oare artistul când vinde opera pe care a creat-o nu este negustor ? Ce face scriitorul decât a vinde ideile sale bune sau rele ? Profesorul vinde știința pe care a cules-o din cărți, acelora cari profită de ea. Medicul trebuie să câștige bani, pentru a se întreține pe el și familia lui ; și el este un negustor. El vinde cunoștințele sale despe starea fizică a omului, precum și abilitatea sa de a preveni și a lecui bealele ; el vinde experiența lui oricui îi cere o consultație. Avocatul vinde cunoștința sa despre legile țării. Omul de Stat vinde știința sa despre oameni și despre chestiunile mari, sociale sau economice, pe cari le expune în scris sau verbal, în programe de guvernământ ; el mai are satisfacția să i se ridice o statue pe o piață publică, sau să fie așezat într'o criptă a Panteonului pe care Patria îl înalță oamenilor săi celebri. Proprietarul, de mici sau mari terenuri vinde și el produsele solului. Predicatorul, conferențiarul, autorul, misitul sau comisionarul, funcționarul, muncitorul de toate categoriile, toți sunt negustori, toți au ceva de plasat pentru a câștiga existența".

Fără comerț nu există bună stare ; fără comerț omul de Stat rămâne fără ocupație.

„Comerciantul este un factor de care nu se poate lipsi o societate ; el a existat în toate timpurile și va exista.

Iată în adevăr cuvintele prin cari a caracterizat rostul negoțului, un economist englez Lord Milner : „Comerțul național și industria formează pârghia pe care se reazămă existența însăș a Statului".

„ Și totuș — spune Selfridge mai departe : abia în secolul al 20-lea, comerțul a fost recunoscut ca o artă, ca o știință, ca o nobilă profesiune.

O artă, pentrucă el face să vibreze toate fibrele ființei omenești și contribue la fericirea omenirii.

O știință și încă o știință universală, pentrucă el caută mijloace noui, el născocește isvoare necunoscute, inventează metode

[1]) H. Gordon Selfridge, L'Apologie du commerce, Lib. Payot, Paris, 1931.

originale, concepe idei mari, chiar principii fundamentale, însfârșit în laboratoriile sale, cercetătorii examinează fără încetare cauzele crizelor, și experimentează posibilitățile de progres.

O nobilă profesiune pentrucă el studiază în mod aprofundat dorințele și necesitățile omenirii; pentrucă el se străduește să realizeze cel mai înalt nivel de viață, cel mai bun fel de a trăi pretutindeni, unde se întinde imperiul său; pentrucă el urăște ce este fals, ce este înșelător, încurajează ce este frumos, ce este onest; pentrucă el vrea să procure oamenilor mai multă putere, mai multă fericire, mai multă perfecțiune; pentrucă sfera sa de activitate este cea mai largă, influența sa prin ramificațiile sale infinite, este cea mai întinsă.

Câmpul său de activitate este vast, domeniul gândirii sale și posibilitățile de extensiune fără limite.[1]).

Afacerile comerciale aduc bogăție fără a sărăci pe altcineva, ci dimpotrivă, îmbogățind pe acei cu cari se fac.

Afacerile nu implică numaidecât înșelăciune, sau șicană; dacă acestea se fac câteodată ele nu duc totdeauna la succes și în tot cazul, denotă lipsă de spirit comercial. Lealitatea sfârșește totdeauna prin a-și primi recompensa.

Filozofia oamenilor de afaceri de astăzi, este diametral opusă principiilor imorale, cari prevalau înainte. A face reclamă pentru o marfă proastă însemnează a cădea victima concurenței, căci lumea este compusă din oameni cu bun simț, cari nu se lasă multă vreme păcăliți.

Este mai înțelept să te arăți foarte galant față de client, decât să-l tratezi cu sgârcenie.

A reduce lefurile cât mai mult posibil este desigur cea mai gravă eroare, căci amploiații nu sunt mașini; colaborarea lor efectivă și entuziastă, bunăvoința la lucru, valorează mult mai mult decât un serviciu mecanic; patronul trebuie să conteze pe lealitatea lor, și nu și-o poate asigura decât tratându-i în mod amical, mărinimos.

Dacă profesiunea comercială nu a fost încă tratată așa cum trebuie, de vină sunt în parte și negustorii, căci perfidia și înșelăciunea omului este cauza disprețului în care este ținută profesiunea sa".

---

1) In ziua în care, după cum povestește învățatul Picard, ne vom putea pune în legătură cu Marte sau alte planete, — și el crede că nu este departe acea zi —, comerțul își va întinde ramificațiile lui și acolo tot așa cum omul de știință se va duce să facă cercetări, sau artistul să culeagă noue motive pentru operile sale.

Incheere

Și ca să închei, afirm că este o colaborare atât de strânsă între comerț, artă și știință, încât am putea spune că nu există comerț fără artă și știință, sau vice versa.

Omul de știință se gândește să afle adevărul, artistul să desvolte cultul frumosului, iar comerciantul să răspândească bunul trai, și toți colaborează spre binele omenirii. Comerțul s'a ivit îndată ce au existat doi oameni cari au avut ceva de schimbat. Comerțul caută mereu noui tărâmuri de lucru, noui posibilități de schimburi și desigur că tot comerciantul și omul de întreprindere vor deslega problema șomajului.

Astfel este comerciantul artist, tipul de comerciant pe care îl dorim pentru țara noastră, pentru orașul și portul Galați, ca să'l ridice la rangul unui port de talia Hamburgului, sau Rotterdamului, sau cel puțin a Anversului și astfel Galații să constitue perla cea mai prețioasă în coroana României Mari.

Dr. P. DRĂGĂNESCU BRATEȘ

In ședința Adunărei generale ordinare din 13 Mai 1934 s'a hotărât ca în luna Octombrie a. c., cu ocazia împlinirei a 25 an de existență a Revistei Generale de Comerț și Contabilitate să se sărbătorească acest important eveniment prin scoaterea unu număr festiv.

Rugăm pe toți colegii, cari doresc a colabora la acest număr, să ne trimită articole, scrise la mașină și numai pe o pagină, cel mai târziu până la 15 August 1934.

COLEGI!

Arătați înaintașilor voștri că ați știut să trageți profit din sfaturile și lucrările lor și încredințați publicitatea reclamelor, precum și a Bilanțului întreprinderei unde lucrați, la

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă și apără interesele noastre.

INREGISTRĂRILE SIMULTANE IN JURNAL ŞI MAESTRU PRIN CALCHIERE

—:-:—

In articolul „Cartea mare din fişe", apărut în numărul din Martie al acestei reviste, scriam că a doua — şi cea mai mare — revoluţie produsă de fişe în metodologia contabilităţii a fost introducerea înregistrărei simultane atât în jurnal, cât şi în fişa cu contul de maestru respectiv.

Fişa, ca partidă de maestru, fiind mobilă o putem introduce în registrul jurnal, deasupra sau dedesubtul filei pe care facem înregistrările zilei şi cu ajutorul unei foi de indigo (plombagină) putem să scrim dintr'odată atât în jurnal cât şi în cont. Această operaţie simplă stă la baza tuturor metodelor de înregistrare simultană prin calchiere.

Metodele care se folosesc de această bază sunt nenumărate şi necontenit apar altele noui. Pe toate însă le putem grupa în două mari categorii:

1. Categoria celor care pun fişa, ca partidă de maestru, *dedesubtul* filei de jurnal, astfel că scrierea cu mâna se face pe jurnal. Prototipul acestei categorii este metoda Hinz, dată la iveală în anul 1904 de inginerul german Hinz şi perfecţionata de colaboratorul său W. Bach. Din această categorie fac parte şi metodele Velles, Simplex, NOG, Optimex. etc.

2. Categoria care pun fişa de maestru *deasupra* foii de jurnal, în care caz scrisul iniţial este pe foaia de cont. Prima metodă din această categorie a apărut în anul 1918 şi se datoreşte elveţianului Alfons Ruf al cărui nume îl şi poartă. Tot din această categorie se numără şi metodele Taylorix, Uno, Moment, Oda, Conor, Medebu, etc. Această categorie este mai răspândită şi are tendinţa de a se generaliza.

Metoda Hinz la apariţia ei se baza pe sistemul adoptat de a doua categorie, după scurt timp însă l-a părăsit, perfecţionându-se în grupa în care o găsim şi astăzi.

Nu ne putem ocupa cu deosebirile — dealtfel destul de mici — dintre diferitele metode uzitate azi, întrucât am depăşi cadrul unui articol care are de scop să familiarizeze cu mecanismul operaţiilor de înregistrare simultană prin calchiere, pe cei ce nu-l cunosc.

Ne vom mărgini să descriem mai amănunţit metoda Ruf, care este astăzi introdusă la noi în ţară de 8 ani. Cititorul, care va cunoaşte bine mecanismul metodei Ruf, va putea cu multă uşurinţă să priceapă oricare alt metod ar întâlni.

* * *

Metoda Ruf a fost întocmită, pentru maşina de scris şi pentru ţările unde este îngăduită jurnalizarea pe foi volante; totuşi ea, prin maşini speciale, s'a adaptat de minune şi la înregistrările făcute cu mâna şi la jurnalul legat, aşa cum îl impune codul nostru de comerţ.

Utensilele de care avem nevoe la metoda Ruf aplicată la urnalul legat sunt următoarele:

1. O tablă de aluminiu de aşezat sub foile pe care scrim- pentru a se face calchierea mai uşor.
2. Un fixator care va prinde foile în care operăm înre gistrarea şi dealungul căreia alunecă un indicator, menit să ne arate rândul pe care avem de scris.
3. O foaie de plombagină (indigo) pentru calchiere.
4. Un stilo tare, cu care să putem astfel scrie ca să se calchieze bine şi copiile;
5. O pudră, care fixează scrisul copiat ca să nu se murdărească foaia;
6. Un clasor, care conţine până la 1000 fişe, partizi de maestru.
7. Un aparat de grupat de care ne vom ocupa mai târziu.

In metoda Ruf, ca în toate metodele prin calchiere, orice operaţie contabilă trebueşte înregistrată în întregime pe un singur rând.

Prin operaţie contabilă înţelegem, fie o debitare, fie o creditare. La înregistrarea unui articol simplu avem întotdeauna două operaţii, una de debitare iar cealaltă de creditare; ca atare în metoda Ruf vom avea articolul înregistrat pe două rânduri. Articolele combinate vor avea atâtea rânduri câte operaţii de debitare şi de creditare intervin în aceste articole.

Orice operaţie înregistrată în partida de maestru trebue să cuprindă neapărat la urmă şi soldul care rezultă.

Iată un model de liniatură pentru un cont de maestru:

Data	Explicaţia	Valuta (scadenţa)	Sume		Soldul	Nr. rândului
			Debitoare	Creditoare		

Coloana de sold are o subînpărţire in partea ei stângă. In această parte vom trece literele D sau C după cum soldul contului este Debitor sau Creditor. Se poate foarte bine să avem două coloane deosebite, una pentru soldurile debitoare şi a doua pentru cele creditoare.

La urmă mai este o coloană cu numărul rândului din cont, pentru a urmări în jurnal mai uşor firul acelui rând, coloană care însă nu este indispensabilă.

Dimensiunea acestor conturi va fi dictată de nevoile întreprinderei: vom căuta însă pe cât posibil să facem conturile de 24 cm. lăţime, deoarece această dimensune fiind foarte uzitată o vom găsi la orice depozitar al Firmei „Ruf".

Foile de cont suprapunându-se pe jurnal, acesta, care are dimensiuni speciale, trebue să conţină aceleaşi coloane şi în dimensiuni identice cu contul. In afară de liniatura partidei de maestru, jurnalul mai conţine, atât în dreapta cât şi în stânga un număr de coloane suplimentare.

Iată un model de liniatură de jurnal:

Balanţa zilei			Partea care cuprinde liniatura identică cu a fişei de maestru	Simbolul			Numele
Sub grupa	Debit	Credit		Grupa	Sub Grupa	Numărui	

In partea stângă se face totalizarea operaţiilor zilnice, de care ne vom ocupa mai la urmă.

In partea dreaptă notăm simbolul, adică cifrele sau literile cu care am înregistrat conturile în repertoar [1]). In ultima coloană vom trece şi numele clientului sau al furnizorului. Multe contabilităţi găsesc de prisos această coloană, întrucât contul este odată menţionat prin simbolul său. Deşi scrierea numelui ar părea de prisos, socotesc totuşi că are multe foloase: control, observare, detailare, etc., Unii contabili trec în această coloană chiar titlul conturilor de maestru. Aceasta la noi în ţară este chiar necesară, singur jurnalul putând apare în justiţie.

* * *

Inainte de a începe înregistrările, trebuie să ne orânduim documentele, grupându-le după natura lor, astfel ca să putem înregistra operaţiunile de acelaş fel, unele după altele; de pildă intrările cassei, apoi cheltuielile, după aceea copiile facturilor primite, cecurile emise, etc.

Odată îndeplinită această triare de documente, putem păşi la înregistrare:

Aşezăm întâi placa de aluminium sub foaia de jurnal pe care vom înregistra.

Aplicăm fixatorul, cu partea lui inferioară, la pagina de jurnal potriviud „indicatorul" să vie tocmai peste ultimul rând scris din jurnal. Punem deasupra foii de jurnal o coală de indigo (plombagină).

Scoatem din clasor fişa de cont, pe care ne-o arată călăuza şi pe care avem de făcut prima înregistrare şi o fixăm în partea de deasupra a fixatorului astfel, ca ultima linie scrisă, care se află pe cont, să cadă sub indicator.

Operăm înregistrarea pe foaia de cont şi calculăm soldul nou scriindu-l şi pe el pe cont.

Continuăm apoi în foaia de jurnal. pe acelaş rând, să scrim simbolul şi titlul contului în care am operat înregistrarea.

Mutăm imediat după aceasta indicatorul cu un rând mai jos, adică peste rândul proaspăt scris. Această mutare, se face cu scopul de a ne arăta ultimul rând scris şi pentru a evita să scrim din greşeală de două ori pe acelaş rând.

Operaţia odată terminată, vom scoate contul din fixator, îl vom aşeza la locul lui în clasor şi vom repeta înregistrarea cu un alt oont.

1) Vezi „Cartea Mare de fişe" din numărul pe Martie al Rev. de Com. şi Contabilitate.

După ce vom înregistra toate operațiile de acelaș fel, vom avea grije să soldăm sumele, înregistrând și contra-contul.

Inregistrările se succed pe fiecare rând, observând ca la finele paginei să fie înregistrat ultimul articol în întregime, adică atât debitarea cât și creditarea. In caz că înregistrăm, de exemplu o serie de facturi, care nu ne încap pe o foaie, vom trece în jurnal până la penultimul rând; iar pe acest din urmă rând vom credita mărfurile, pentru balansarea facturilor înregistrate mai sus.

După ce am complectat toată pagina, demontăm fixătorul și pudrăm pagina de jurnal, pentru a nu se lua scrisul din calchiere.

Inainte de a trece la pagina următoare vom totaliza coloanele de Debit și Credit, care trebuiesc să se balanseze. In caz că cele două coloane nu se balansează, vom căuta greșeala care este în această pagină și o vom îndrepta imediat și în jurnal și în cont. O pagină balansată arată că întreaga contabilitate până la această dată este și ea balansată și punctajul între jurnal și cont este fără rost.

In intreprinderi mai mari, unde un singur funcționar nu poate ține toate fișele, ele se împart la câți funcționari este nevoie, astfel ca fiecare din ei să aîbă un grup determinat de fișe, un jurnal separat și un dispozitiv întreg de înregistrare, Cum însă vor surveni foarte des cazuri în care un funcționar va trebui să opereze și la conturi pe care nu le ține el, va înlocui absolut toate conturile lipsă printr'un singur cont global, în care va înregistra normal. Această operație este necesară pentru ca pagina să se balanseze când vom aduna coloanele de debit și credit.

* * *

Balanța zilnică. Metoda Rut permite să avem în fiecare zi bilanțul operațiilor efectuate în acea zi. Pentru aceasta, folosim aparatul de grupat și liniatura din partea stângă a jurnalului. In prima coloană a balanței notăm toate simbolele grupelor sau subgrupelor de conturi, care survin în operațiile acelei zile.

Aplicăm aparatul de grupat peste coloana sumelor debitoare și creditoare și deschidem ferestrele care sunt în dreptul primei subgrupe notate în balanță; totalizăm sumele devenite vizibile și notăm totalulrile în balanță.

Balanţele zilei se reportează într'un registru denumit „Bilanţe provizorii“ unde la finele fiecărei luni se întocmesc bilanţe lunare. Mulţi unifică registrul de Bilanţe lunare, cu repertoarul fişelor.

O PAGINĂ DE

Balanţa zilei			Data	EXPLICAŢIA	Valuta
Sub grupa	Debit	Credit			
12	256.982	58.953	16. IV. 934	Incasare	16. IV. 934
1	152.350	85.357	„	Achitat fra 7650	
21	136.183	330.522	„	Acont as/ com. 10 cit.	16. IV. 934
33	30.040	136.040	„	Vânzarea de azi	
34		20.000	„	Garanţie ca voiajor	
61	6.000		„	Numerar încasat	
62	49.317		„	Prin mandat poştal	
118		400.000	„	Voiajorului Livadaru fra 8 I	
37	400.000		„	Salariul d-lui A. Chesnoiu	
	1.030.872	1.0.30.872	„	Acont impozit clădiri chit. 17150	
			„	Total plăţi	
			„	Fra Nr. 9435	16. VI. 934
			„	„ 9436	16. V. 934
			„	„ 9437 (ramburs 2000)	
			„	„ 9438	16. VI. 934
			„	„ 9439 (ramburs 5.000)	16. VI. 934
			„	„ 9440 pe adresa Băncei Românești	—
			„	„ 9441	
			„	„ 9442 plata după sosire	d. primire
			„	„ 9443 „ „ „	„
			„	Total vânzare	
			„	Fra 12902. Rm. 2312 a 40 din I. IV	I. VIII. 934
			„	Fra 43950 (24. III. 934) Fr. fr. 6.600 × 6.60	d. sosire
			„	Intrat	
			„	Ef. o/ Metalunit	15. VII. 934
			„	„ „	30. VII. 934
			„	„ „	15. VIII „
			„	„ „	30 „ „
			„	Emis acceptele	
			„	Bonificat la fra 8435	
			„	Mărfuri, bonificarea	
				Totalul paginei 45	
				Report dela pag. 44	
				Transport la pag. 46	

Reproducem o pagină de jurnal ţinută după metoda Ruf şi în care toate operaţiile unei zile le presupunem concentrate pe o singură pagină, pentru a învedera concordanţa „Balanţei zilnice“ cu înregistrările respective.

Inainte de încheia această expunere, vom căuta să resipim teama multora de efectele pierderei unui cont. Nicăeri nu e mai uşor de refăcut un cont lipsă ca în metoda Ruf. Extragerea

JURNAL RUF Pag. 45

Sume		Soldul contului			Nr. crt. al rând.	Simbol			
Debitoare	Creditoare					Grupa	Sub Grupa	Număr	
	5.560	D	63.400		1	D	12	420	S. Opriţescu, T.-Jiu
	43.250				2	D	12	370	I. Teodorescu, R.-Sărat
	10.000	C	10.000		3	D	12	18	G. Tatu, Constanţa
	73.540	D	9.546.360	50	4	M	21		Mărfuri
	20.000	C	20.000		5	C	34	2	Virgil Itu
152.350		D	279.541		6	N	1		Cassa
1.500		D	1.500		7	C	33	314	Fabr. Hunedioara
28.540		C	143.270		8	C	33	72	Fr. Goldenberg
6.000		D	29.000		9	R	61	7	Salarii aconturi
49.317		C	138.921		10	R	62		Impoz.
	85.357	D	194.184		11	N	1		Cassa
2.340		D	2.340		12	D	12	275	P. Chiriţescu, Calafat
7.258		D	7.258		13	D	12	121	S. Bellu, R. Vâlcea
4.320					14	D	12	170	Ios. Abramovici, Botoşani
14.972		D	74.070		15	D	12	38	I. Cărnaru, Iaşi
16.390		D	11 390		16	D	12	421	F. Gropper, Tecuci
9.394		D	9.394		17	D	12	422	V. Damian, Galaţi
116.888		D	440.768		18	D	12	217	I. Muşetescu, Piteşti
73.270		D	203.070		19	D	12	343	St. Moţoi, Ploeşti
12.150		D	12.150		20	D	12	423	R. Schmitzer, Timişoara
	256.982	D	9.289.378	50	21	M	21		Mărfuri
	92.480	C	148.360		22	C	33	98	B. Wolf, Nürnberg
	43.560	C	43.560		23	C	33	65	Fils de Peugeôt Fr. Paris
136.040		D	9.425.418	50	24	M	21		Mărfuri
100.000		D	400.000		25	C	37	14	Metalun't ct efecte
100.000		D	500.000		26	C	37	14	„ „
100.000		D	600.000		27	C	37	14	„ „
100.000		D	700.000		28	C	37	14	„ „
	400.000	C	2.430.000		29	D	118		Ef. plata
	143	D	235.710		30	D	12		P. Andreescu Fii, Craiova
143		D	9.425.561		31	M	21	66	Mărfuri
1.030.872	1.030.872								
12.093.456	12.093.456								
13.124.328	13.124.328								

posturilor se face cu multă înlesnire, soldurile din jurnal permiţându-ne să urmărim continuitatea acestor posturi, fără a scăpa nici unul din ele.

F. HORAC

CONTRIBUŢIUNI LA STUDIUL CARTELURILOR

—:-:—

Nu există nimeni în România, care să nu fi simţit efectul fenomenului economic, de care mă voiu ocupa.

Care menajeră, când se plânge de scumpirea zahărului, din ce în ce mai mult, nu a primit răspunsul dela vânzător „Da, cartelul zahărului a ridicat preţul".

Care dintre D-voastră nu s'a plâns contra preţului ridicat al hârtiei, al cimentului, al uleiului şi n'a auzit răspunsul din partea vânzătorului „Da, Domnule, cartelul ridică mereu preţul".

Cartelul este o înţelegere între producători, pe baza unor contracte scrise, prin care se prevede, în general, constituirea unui organ central cu menirea de a conduce şi apăra interesele producătorilor, căutând să obţie monopolul pieţei şi urcarea preţurilor, renunţând la o parte din libertatea de acţiune.

Cartelul presupune o *unire* de indivizi cari produc *acelaş fel* de mărfuri, rămânând *independenţi*, adică pot să-şi reia libertatea în caz de lichidare a cartelului. Cartelul urmăreşte *reglementarea producţiei* sau a *vânzărei*, printr'un regim bine organizat. Scopul urmărit de cartel este *„limitarea concurenţei"*.

Cauzele cari au contribuit la formarea cartelurilor sunt: concurenţa, supraproducţia, crizele economice, progresul technic, tariful vamal protecţionist.

Până la perioada maşinismului, problema concurenţei şi a supraproducţiei nu se punea dat fiind activitatea limitată a lucrătorului manual. Maşina a dat posibilitatea unei producţiei în mare, reducând astfel cheltuelile de fabricaţie. De aci, supraproducţia şi consecinţa sa imediată, concurenţa, care a distrus o sumă de industrii.

Supraproducţia îşi găseşte explicaţia şi în lipsa de cunoaştere a puterii de consum, din partea producătorilor, căci mai întotdeauna între aceştia şi consumatori se interpuneau intermediari.

La rândul ei, concurenta a determinat unele industrii să producă şi mai mult, în scopul de a vinde mai ieftin ca adversarii, ceeace a mărit şi mai mult dezechilibrul între producţie şi consum.

Riscul capitalului creştea şi beneficiul era din ce în ce mai mic. In această luptă de exterminare, singura soluţie nu era decât

înțelegerea între producători. Progresul industrial și comercial a favorizat apariția cartelurilor, trusturilor, dar cauza fundamentală rămâne tot concurența.

Nu este mai puțin adevărat că Statul a favorizat formarea și desvoltarea înțelegerilor de concentrare industrială și comercială. Tariful vamal protectionist este mijlocul cel mai eficace pentru a asigura existența cartelurilor naționale. Acest tarif vamal protectionist se adresează de fapt industriei sale naționale, punând-o la adăpost de concurența străină.

In orice caz, tariful vamal nu poate fi considerat ca o cauză de prim ordin, în formarea cartelurilor, ci numai ca factor, care asigură viabilitatea lor, când este vorba de cartelurile naționale.

Dacă supraproducția și concurența pot fi considerate ca factori determinanți, în formarea cartelurilor, trebue să recunoaștem că și scăderea consumului poate să creeze împrejurări favorabile cartelărei industriilor interesate. Din cauza scăderei prețurilor, cartelarea este inevitabilă.

Cartelul, prin înlăturarea concurenței reușește însă să domine piața. Iată un mijloc ușor, pe care-l au producătorii când voesc să stăpânească piața.

Și de unde la origina cartelurilor am recunoscut în supraproducție și concurență, elementele fundamentale astăzi cartelul este un mijloc de a le preveni, ceeace din punctul de vedere al economiei — stabilirea unei armonii între producție și consum — este mult de dorit, dar și un mijloc tiranic de a stăpâni piața, ceeace fără îndoială justifică măsurile luate de unele state contra cartelurilor.

Diferite forme de carteluri

După Niklisch cartelurile pot fi grupate în două: inferioare și superioare.

Gruparea sa face după cum cartelul are un birou comun de vânzare sau n'are.

Cartelurile inferioare sunt cartelurile care n'au un organ comun de desfacere.

Cartelurile superioare sunt acelea ce au un birou comun de vânzare, un alt autor Mazeaud, împarte cartelurile, după activitate și anume după cum este vorba de *cartelul de vânzare* (oferta) sau *cartel de cumpărare* (cererea). *Cartelul de vânzare* poate fi:

Cartelul pentru limitare: { a quantumului de producţie; a cantităţii de vânzare; a preţurilor { preţ comun; preţ minimum }

sau *Cartel pentru repartiţie* { a beneficiului; a producţiei; a clientelei; a comenzilor.

B) *Cartelul de cumpărare* (oferta), se ocupă cu raporturile între producătorii şi vânzătorii de materii prime. Această formă de cartel caută să fixeze preţurile la materii prime, are posibilitate de a scădea salariile lucrătorilor, ajutându-se în caz de grevă.

Procură materii prime în condiţiunii favorabile, suprimă concurenţa, inlătură urcarea preţurilor la materie primă. Uneori limitează chiar producţia, de oarece fiind cumpărător de materli prime, poate reglementa producţia, din cauză că producătorii trebue să cumpere materia primă dela acest cartel.

Modul de organizare a unui cartel

Odată cu hotărârea noastră de a organiza un cartel, trebue să determinăm dela început scopul pe care-l urmărim prin creerea cartelului şi trebue stabilită producţia normală corespunzătoare nevoilor pieţei. Orice înţelegere trebue făcute pe baza unui act scris Scopurile principale urmărite de condiţiuni sunt: *regularea producţiei* şi *regularea preţurilor.* Scopul urmărit prin regulare cantităţilor este înlăturarea supraproducţiei, care are drept consecinţă, concurenţa şi distrugerea întreprinderilor. Lasă libertatea membrilor săi, de a desfăcea marfa cum vor crede de cuviinţă, însă să nu depăşească limita cantitativă fixată. Trebue cunoscută cantitatea necesară consumului intern şi pe baza acestuia, se fixează cota fiecărei, întreprinderi, în raport cu puterea de producţiei stabilită după numărul maşinelor în funcţiune.

Scopul urmărit prin „*regularea preţurilor*“ este de a da posibilitate membrilor săi să obţină un câştig remunerator. In acest scop cartelul prevede preţurile, cu cari trebue vândută marfa, asociaţii nu au dreptul să vândă cu un preţ mai mic, însă pot să vândă cu un preţ mai mare, peste cel indicat.

Cartelul trebue să aibă un birou comun de vânzare, care să fie făcută sub formă de societate anonimă pe acţiuni.

Această societate să aibă dreptul de a cumpăra toată producția uzinelor cartelate și numai ea singură să aibă dreptul să o revândă. Fiecare uzină să predea marfa cu un preț stabilit pentru toate fabricile. Beneficiul rezultat din diferența între *prețul stabilit de facturare* și *prețul de vânzare* către clienți să fie împărțit la finele anului între asociați în raport cu cantitatea furnizată de fiecare fabrică sau în raport cu cota fixată. Asociația va respecta „marca fabricei" pentru produsele sale și va căuta să mențină vechea clientelă pentru fiecare uzină, pe cât va fi posibil și pe cât vor permite mijloacele de transport.

Sunt cazuri când o fabrică are o clientelă numeroasă, care cere un quantum de produse, ce depășește dreptul de producere al uzinei, atunci se va da dreptul fabricei să producă mai mult pentru a satisface clientela; însă, în acest caz, fabrica va fi obligată să verse o sumă proporțională, care va intra la beneficiul societății.

Beneficiul va fi distribuit celorlalți sau va fi dat drept despăgubire uzinei care nu a avut posibilitatea să producă cantitatea fixată, deoarece nu i s'au dat comenzi de asociație.

Se va căuta prin toate mijloacele să se respecte cotele fixate însă practica ne dovedește că este greu să se facă o distribuție exactă a comenzilor, în raport cu cotele fixate fiecăruia și de aceea se recurge la sistemul lichidării soldurilor, fie cantitativ, fie ca valoare. Lichidarea se face de regulă din 3 în 6 luni, ca să aibă posibilitatea de a controla și de a despăgubi mai ușor fabricile ce au primit mai puțin.

Cum s'ar face o lichidare într'un cartel, în cazul că repartiția nu s'a făcut exact conform cotelor.

Să presupunem că avem 4 fabrici cartelate A, B, C, D, cari au expediat într'un an 20.000.000 kgr.

	Cota	Cantitatea expediată	Cât ar fi trebuit de expediat	Expediat în plus +	Au expediat în minus —
A	40	9.000.000	8.000.000	1.000.000	
B	25	6.000.000	5.000.000	1.000.000	
C	20	3.500.000	4.000.000	—	500.000
D	15	4.500.000	3.000.000	—	1.500.000
	160	20.000.000	20.000.000	2.000.000	2.000.000

După cum vedem din acest tablou, fabricile A și B au expediat în plus peste cota fixată și în consecință vor fi obligate să des-

păgubească, pe cele două fabrici C și D, cari au primit mai puțin. In ceeace privește suma, ce urmează a fi plătită drept despăgubire, va fi hotărâtă de consiliul fabricanților și poate fi o sumă fixată pentru fiecare kgr. expediat de cele două fabrici favorizate.

Aceste despăgubiri, aprobate de Consiliul fabricanților, după ce s'au stabilit plusurile și minusurile, vor fi înregistrate în contabilitatea cartelului, în modul următor:

Următori la *Următori*
Fabrica A.
Fabrica B.

In baza aprobărei Consiliului fabricaților în sedința din .... referitor la despăgubirea cuvenită fabricaților, cari au expediat mai puțin, conform tabloului de răfuială încheiat pe 31 Decembrie a. c. se debitează primele, cu suma ce urmează să plătească în favoarea fabricilor de mai jos:

Fabrica C.
Fabrica D.

De regulă trebue prevăzută în convenție ca biroul central să aibă dreptul de control, prin organele sale, în ceeace produce fabricația de expediție.

De asemenea trebue menționată și o comisie de arbitraj compusă din 2-3 membri sub prezidența unui magistrat, care să tranșeze eventualele litigii intervenite între membri.

Conducerea unui cartel trebue încredințată unei persoane, care fiind technician și bun conducător comercial, *trebue să fie un caracter integru*, pentru a dirija imparțial interesele tuturor fabricilor cartelate. Orice cartel, ca să poată dăinui și să nu fie combătut în acțiunea sa, va căuta pe cât posibil să reducă prețul produselor, înlăturând cheltuelile inutile și să se mulțumească cu un câștig rezonabil.

ALEX. C. VASILESCU
Profesor

A apărut volumul III din:
Curs de Contabilitate Comercială generale
în legătură cu dreptul și legile speciale comerțului
De Profesorii: *Sp. Iacobescu și Al. Sorescu*
acest volum cuprinde:
Bilanțul și Teoriile Contabile
Prețul Lei 500.
Pentru comenzile făcute prin Corp se face o reducere de 10%.

PROBLEMA DE CONTABILITATE

— SOLUȚIUNE —

—:-:—

In Nr. 4 al Revistei am dat spre rezolvare o problemă de contabilitate.

Din soluțiunile ce am primit relevăm ca cea mai bună pe a d-lui *Teodosie N. Ghinea,* șef contabil al fabricei de ciment I. G. Cantacuzino, Brăila, care dovedește o serioasă pregătire contabilă.

Comitetul i-a acordat premiul I de lei 1000 (una mie).

S'a mai acordat 2 premii d-lor :

Gh. Papuc din Schitu-Goleşti (Muscel) de lei 500. (cinci sute) şi
Al. Tomescu „ Bucureşti „ „ 500 („ „)

precum şi câte un abonament pe un an la Revistă d-lor: Knapp V. Gh. din Galați, Jean Kamerling din Bucureşti şi Const. D. Mihail din Huşi.

Au mai trimes soluțiuni destul de bune d-nii:

Ieremia I. Jitaru şi Iancu Zalman din (Bârlad); M. Lustgarten (Bucureşti); V. N. Mateescu (Călăraşi); Adalbert Leb. (Cluj); I. Ilie (Galați); B. Iţicovici şi Mircea Petrovici (Iaşi); Lazăr Constantin Gara (Schitu Goleşti); Const. Igiroşanu (Mercurea Ciuc); Ioan G. Ionescu (Mizil); Nic. Băleanu (R. Vâlcea) şi Teofil Racicovschi (Tg. Briceni Hotin). Câteva soluțiuni ne'au sosit după 1 Iunie, aşa că n'au mai putut fi luate în considerație.

Observăm că în mai toate soluțiunile trimese, ca şi în aceea pe care o publicăm, nu apare în mod distinct activul şi pasivul sucursalei, deşi ar fi interesant pentru terți, căci ar oglindi mai exact situația. D-l Lazăr Constantin (Gara Schitu Goleşti) a făcut în bilanț o asemenea separație, după ce a trecut întreg activul şi pasivul sucursalei la conturile respective ale centralei. D-l Zalman a făcut această separație chiar prin conturi înainte de închiderea bilanțului. Ambii însă au făcut erori la impunere. d. G. Papuc a făcut foarte bine înregistrările, a greşit însă la impunere, omițând să adauge amortismentul la imobile, care se impune la întreprinderile comerciale, urmând a ce scade apoi valoarea locativă impusă separat.

Publicăm mai jos soluțiunea d-lui T. N. Ghinea cu următoarele observații:

A omis facerea articolului pentru impozitul mobiliar de plată la dobânzile creditate la conturile curente creditoare şi la depunerile spre fructificare. In partea referitoare la impuneri, rugăm autorul să recitească art. 18 din legea modificată împreună cu art. 39 din legea contribuţiunilor spre a vedea că impozitul minimal de 40.000 lei nu se referă la orice soc. anonimă, ci numai la soc. cu un capital de 600.000.000 lei, cari au o cifră de afaceri mai mică de 10 ori capitalul.

Mai atragem atenţia că din venitul impozabil se scade venitul efectelor publice fie pentru că e reţinut impozitul mobiliar fie pentru că, fiind scutite, nu pot să intre în calculul beneficiului comercial.

Chestiunea aceasta este uneori interpretată, mai ales de organele fiscale, şi în sensul că venitul efectelor scutite se impune la comercial, ceea ce constitue o interpretare greşită, care a fost dărâmată de jurisprudenţe.

Remarcăm din soluţia d-lui Ghinea creiarea contului *„Creanţe amortizate“* unde trece valoarea de 1 leu pro memoria pentru fiecare efect, menţinut în coloana de explicaţie cu valoarea totală.

Este un procedeu contabil bine gândit, pe care îl recomandăm colegilor noştri.

Observăm că o parte din cei ce au trimis soluţiuni nu au făcut să apară în mod distinct beneficiul din 1933 şi pierderea din anul precedent, făcând şi eroarea că au compensat şi la impunere beneficiul dintr'un an cu pagube din alt an, ceea ce legea contribuţiilor directe nu admite.

* * *

Soluţia problemei de contabilitate, publicată în Revista No. 4 (Aprilie 1934).

1. Efectele publice la 31 Decembrie 1933 având o valoare reală de 780.000 lei în loc de 1.000.000 lei cât prevede situaţia, urmează să facem articolul pentru diferenţa ce se pierde.

Aceasta diferenţa se poate trece direct în debitul contului Profiţ şi Pierdere 1933, dar noi pentru a avea o mai bună evidenţă din ce anume conturi de cheltueli sau rezultate se compune debitul şi creditul contului Profit şi Pierdere facem întâi înregistrarea prin

contul Diferenţe de Curs şi apoi pe acesta îl balansăm prin Profit şi Pierdere odată cu celelalte conturi de cheltueli.

Este adevărat că operaţiunea e dublă însă mai reală şi vizibilă, deci vom avea articolul:

220.000 *Diferenţe de curs la Efecte publice* 220.000

2. Valoarea cupoanelor cu scadenţa 1 Decembrie 1933, omise a se încasa şi înregistra la timp o vom contabiliza în debitul unui nou cont ce vom deschide şi anume „Cupoane de încasat", care va forma un activ al nostru separat de Efectele Publice, întrucât Cupoanele le considerăm detaşate, prin creditul contului Dobânzi şi Beneficii diverse.

Se va pune întrebarea: de ce nu ne conducem după principiul dela punctul 1 de a trece mai real operaţiunea, adică la creditul unui nou cont întitulat Venitul Efectelor Publice? răspund: problema nu ne arată în pasiv un astfel de cont şi noi considerând că situaţia dată reprezintă operaţiuni din întregul an, înseamnă că suma încasată din cupoanele cu scadenţa 1 Iunie 1933 este înglobată în contul Dobânzi şi Beneficii diverse, deci tot aici trebue trecută şi valoarea Cupoanelor cu scadenţa 1 Decembrie 1933, astfel vom avea $\frac{2.600.000 \times 5}{100 \times 2} = 65.000.$

65.000 *Cupoane 1933 de încasat la Dobânzi şi beneficii diverse* 65.000

3. Deducem din Contul Dobânzi şi Beneficii diverse suma ce am încasat pentru anul anul viitor făcând art.

800.000 *Dobânzi şi beneficii diverse la Dobânzi pentru anul viitor* 800.000

4. Contrar punctului 3, adăogăm la contul Dobânzi şi Beneficii diverse ale anului 1933 suma ce transferăm de la acest cont în debitul contului Dobânzi pentru anul viitor,

reprezentând plăţi făcute în contul anului următor asupra Efectelor reescontate.

880.000 *Dobânzi pentru anul viitor la Dobânzi şi beneficii diverse* 880.000

5. Majorăm dobânzile pe 1933 cu suma ce ni se cuvine de la conturile curente debitoare pe trimestrul IV conform cu extrasele de cont debitându-i pe cei în drept.

500.000 *Conturi curente debitoare la Dob. şi benef. div.* 500.000

6. Micşorăm dobânzile pe 1933 cu suma ce o datorăm conturilor curente creditoare prin creditul celor ce li se cuvin.

1.600.000 *Dobânzi şi beneficii diverse la Conturi curente creditoare* 1.600.000

7. Idem, idem cu Dobânzile ce le datorăm la depunerile spre fructificare.

1.800.000 *Dobânzi şi beneficii diverse la depuneri spre fructificare* 1.800.000

8. Pentru amortizarea celor 45 de efecte în suferinţă în valoare de lei 600.000, dar cu menţinerea lor în registre pentru evidenţa a câte 1 leu de fiecare facem articolul:

Următori *la Efecte în suferinţă* 600.000

599.955 *Profit şi pierdere 1933*
45 Creanţe amortizate

9. Idem pentru amortizarea celor 56 debitori în valoare totală de lei 1.200.000 însă cu menţinerea pentru evidenţă a câte 1 leu de fiecare

Următori *la Conturi curente debitoare* 1.200.000

1.199.944 *Profit şi pierdere 1933*
56 Creanţe amortizate

S'ar putea obiecta că nu era nevoie de creiat contul „Creanţe amortizate" lăsând sumele mici incluse în conturile respective, sau că pentru punctul 9 urma mai întâi să se deschidă un cont „Creanţe în suferinţă", apoi pentru amândouă punctele 8 şi 9 un cont „Creanţe de amortizat" ce se debita prin creditul conturilor Efecte în suferinţă 600.000

lei și Creanțe în Suferință 1.200.000 lei, iar acesta (Creanțe de Amortizat) la rândul lui balansat prin Profit și Pierdere și Creanțe Amortizate.

Găsesc însă că articolele de mai sus sunt mai practice directe și cu același rezultat final, în plus având și un cont care arată clar numărul creanțelor amortizate.

10. Pentru cheltuielile făcute în contul anului viitor facem articolul:

800.000	*Cheltueli reportate la cheltueli de administrație*	800.000

11. Amortizarea imobilului și a mobilierului se face prin contul Profit și Pierdere 1933 creind după cum cere problema două fonduri speciale, adică unul îl vom denumi Fond de Amortizare imobil la care se va trece lei 600.000 $\frac{(6.000.000 \times 10)}{100}$ iar secundul Fond de amortizare mobilier la care se va trece lei 35.000 $\frac{(700.000 \times 5)}{100}$ deci vom avea:

635.000	*Profit și Pierdere la Următori.*	
	Fond de amortizare pentru imobil	600.000
	Fond de amortizare pentru imobilier	35.000

12. Pentru concentrarea bilanțului sucursalei Chișinău în Bilanțul Centralei facem următoarele articole:

	Pentru preluarea activului	
	Următori la Soc. Chișinău	29.000.000
100.000	Cassa	
16.000.000	Efecte scontate	
12.000.000	Conturi curent debitoare	
	Pentru preluarea pasivului	
9.000.000	Sucursala Chișinău la Următori.	
	Depuneri spre fructificare	4.000.000
	Conturi curente creditoare	3.700.000
	Dobânzi cuvenite anului viitor	500.000
	Profit și Pierdere 1933	800.000

Remarcă: Pentru a răspunde separat și în ordine la punctele din problemă, am făcut

pentru fiecare câte un articol aparte deși unele s'ar fi putut concentra cum este cazul contului. Dobânzi și Beneficii diverse care apare creditor la punctele 2-4 și 5 și debitor la punctele 3-6 și 7. Asemeni creanțe amortizate debitor la punctele 8 și 9, Profit și Pierdere, etc.

Tot din motivul de mai sus am lăsat să închid la urmă conturile de cheltueli și rezultate, operațiune care trebuia făcută înainte de punctul 12.

Facem dar articolele: *a)*

1.720.000	*Profit și Pierdere 1933 la Următori.*		
	Cheltueli de Administrație		1.500.000
	Diferente de curs		220.000
5.245.000	*b) Dobânzi și beneficii diverse la Profit și Pierdere 1933*		5.245.000
50.000.000	*c)* Capital		
10.000.000	Fond de rezervă statutar		
2.000.000	Fond pentru creanțe dubioase		
23.000.000	Depuneri spre fructificare		
16.000.000	Angajamente rescont		
20.000.000	Conturi creditoare		
50.000.000	Diverse efecte com. în gaj		
500.000	Diverse garanții statutare		
35.000.000	Diverse gaj. mărfuri ipoteci		
420.000	Dobânzi pentru anul viitor		
600.000	Fond, amortizare, imobil		
35.000	Fond de amortizare mobilier		
208.655.000	Total	la	
		Cassa	5.000.000
		Efecte scontate	44.000.000
		Efecte reescontate	16.000.000
		Efecte în suferință	12.000.000
		Cont. curete debitoare	37.000.000
		Efecte publice	780.000
		Mobilier	700.000
		Imobilier	6.000.000
		Efecte com. în gaj.	50.000.000
		Garanții statutare	500.000
		Garanții, mărf., ipoteci	35.000.000
		Cupoane 1933 de încas.	65.000
		Creanțe amortizate	e01
		Cheltueli reportate	800.000
		Profit și Pierd. (pagubă)	109.899
		Total	208.000.000

Impuneri pe anul 1934.

Conforfm art. 30 alin. 3 din Legea Contribuţiunilor directe venitul impozabil este rezultat în cursul anului precedent aşa cum se prevede în Bilanţ, deci în cazul nostru			lei 1.890.101
Se adaugă sumele incluse în cheltuelile de administraţie dar cari sunt impozabile nefiind admise la scădere (art. 31 din Lege şi instrucţiuni).			
a) Jetoanele Consiliului şi Cenzorilor .	lei	120.000	
b) Impozitul comercial	„	50.000	
c) Ofrande	„	50.000	
Aceste din urmă le considerăm că *sunt date la diverşi particulari,* nu la instituţii de cultură sau asistenţa socială a Statului, Judeţelor sau Comunelor, în care care caz ar fi admise la scădere (vezi art. 31 alin. 9).			220.000
Deci vom avea venit impozabil . . .		Total	2.110.101

Scăderi conform art. 32 şi 33 nu avem

Conform art. 39 din legea contribuţiunilor directe, întreprinderile comerciale şi industriale care nu sunt cuprinse în categoria acelor ce se impun pe baza tabelei dela art. 30, nu pot fi impuse la un venit inferior unui venit minimal stabilit, iar punctual 4 din articolul de mai sus şi pgf. 122 din instrucţiuni arată că pentru Societăţile pe acţiuni impozitul minimal se stabileşte asupra unui venit prezumat care rezultă din aplicarea unui coeficient de 2% pentru societăţile industriale şi 3% pentru cele comerciale la capitalul constatat prin bilanţ, împreună cu rezervele de orice fel.

Art. 18 din legea contribuţiunilor directe publicată în Monitorul Oficial Nr. 78 din 1 Aprilie a. c., reduce coeficientul de mai sus, fixând atât pentru societăţile industriale cât şi pentru cele comerciale 1%.

In consecinţă asupra bilanţului nostru dacă stabilim venitul prezumat avem :

Capital . . . . . ,	lei	50.000.000
Fond de rezervă statutar	„	10.000.000
Fond pentru creanțe dubioase . . .	„	2.000.000
(fondul de amortizare nu se consideră rezervă, paragraful 122 din instrucțiuni) . .		
Total	lei	62.000.000

$$62.000.000 \frac{x\ 1}{100} = 620.000 \text{ venit prezumat.}$$

Venitul impozabil conform art. 30 fiind mai mare ca cel prezumat stabilit conform art. 39, impunerea se va face asupra primului deci vom avea:

Impozite	Elementar . .	2.110.101 x	11% =	232.111
	Adițional . .	2.110.101 x	$4^1/_2$% =	94.955
	Drumuri . .	2.110.101 x	2% =	42.202
			Total impozit lei	369.268

Cotele de impunere sunt cele modificate conform art. 1 din legea pentru modificarea contribuțiunilor directe.

La complimentar nu se impune, întrucât nu atinge rentabilitatea de minimum 10%.

La supra cotă nu se impune, societățile anonime nefiind nici după legea veche impozabile la global.

Dacă cu beneficiul anului acesta (1933) nu s'ar fi acoperit paguba din anii trecuți și s'ar fi dat ca dividend, atunci fiecare acționar beneficiar plătea asupra sumei încasate impozitul mobiliar plus supra cotă.

Pe baza art. 3 alin. b. și c, din noua lege, societățile anonime cred că *nu se pot impune* la supra cotă, pentru venitul impus la elementar conform art. 30 din Legea Contribuțiunilor directe așa cum înțeleg unele organe fiscale.

Dăm mai jos Bilanțul și Contul de Profit și Pierdere:

BANCA COMERCIALĂ ȘI INDUSTRIALĂ, SOCIETATE ANONIMĂ

Activ — Bilanț general încheiat la 31 Decembrie 1933 — Pasiv

Activ	Lei	Lei	Pasiv	Lei	Lei
Disponibil			**Neexigibil**		
Cassa	5.000.000		Capital	—	50.000.000
Cupoane	65.000	5.065.000	Fond de rezervă statutar	10.000.000	
Valori realizabile			„ pentru creanțe dubioase	2.000.000	
Efecte publice	780.000		„ „ amortizare imobil.	600.000	
„ scontate	44.000.000		„ „ „ mobilier	35.000	12.635.000
„ în suferință	12.400.000		**Exigibil**		
„ reescontate	16.000.000		Depuneri spre fructificare	23.800.000	
Conturi debitoare	37.300.000		Angajamente reescont	16.000.000	
Creanțe amortizate	101	110.480.101	Conturi curente creditoare	20.300.000	
Imobilizat			Dobânzi de anul viitor	420.000	60.520.000
Imobile	6.000.000	6.700.000			
Mobilier	700.000	800.000			
CHELTUELI REPORTATE					
Conturi de rezultate					
Pierdere pe anii trecuți	2.000.000				
Beneficiu pe 1933	1.890.101	109.899			
Total Lei	—	123.155.000	Total Lei	—	123.155.000
Conturi de ordine			**Conturi de ordine**		
Efecte comerciale în gaj	50.000.000		Diverce efecte comerciale în gaj	50.000.000	
Garanții statutare	500.000		„ garanții statutare	500.000	
„ mărfuri și ipoteci	35.000.000	85 500.000	„ „ mărfuri ipoteci	35.000.000	85.500.000
Total general Lei	—	208.655.000	Total general Lei	—	208.655 000

Debit — Contul de Profit și Pierdere încheiat la 31 Decembrie 1933 — Credit

Debit			Credit		
Cheltueli de administrație	1.500.000		Dobânzi și beneficii diverse	5.245.000	
Diferență de curs	220.000		Venitul sucursalei Chișinău	800.000	6.045.000
Amortizări: la creanțe	1.799.899				
la investițiuni					
imobile Lei 600.000					
mobilier „ 35.000	635.000	4.154.899			
Beneficiu net pe 1933	—	1.890.101			
Total general Lei	—	6.045.000	Total general Lei	—	6.045.000

JURISPRUDENŢE FISCALE[1])

—:-:—

CURTEA DE APEL BUCUREŞTI S. I

Decizinea fiscală No. 231 din 5 Decembrie 1933

Recurentă : S. A. Auxiliara

Venit comercial. — Adiţionale drumuri. — Se admit la scădere. — Art. 31 p. 10 l. c. d. — Cheltuelile de voiaj justificate se scad.

Din întreaga economie a legii contribuţiunilor directe cum şi din cuprinsul legii drumurilor, modificată în 1929, rezultă în mod neîndoios că impozitul adiţional prevăzut de legea drumurilor are un caracter cu totul distinct de impozitele elementare, că el alimentează fonduri deosebite şi cu destinaţie precisă, astfel că nu poate fi considerat ca un accesoriu al impozitelor elementare.

Prin urmare adiţionalele pentru drumuri pot fi scăzute din beneficiul impozabil conform art. 31 alin. 10.

Asupra recursului făcut de Societatea Anonimă „Auxiliara" în contra deciziei cu nr. 679/932 a Comisiei a 11-a de Apel pentru aşeza rea contribuţiunilor directe de pe lângă administraţia financiară a Capitalei.

Având în vedere susţinerile şi opunerile părţilor.

Asupra primului motiv de recurs, care constă în exces de putere prin aceia că deşi a arătat în motivele de apel că societatea recurentă având de obicei traficul de vagoane cisterne pe calea ferată atât în ţară cât şi în străinătate. directorul societăţii este silit să întreţină legături cu întreprinderile de transport din străinătate cari cer deseori prezenţa sa şi a cerut deci să se scadă din venitul net impozabil suma de lei 98.000 ce reprezintă cheltueelile de voiaj în străinătate a directorului general al societăţii.Comisiunea a respins scăderea acestei sume motivând că, această sumă reprezintă cheltueli privind personal pe directorul societăţii. înlăturând nejustificat şi fără să se bazeze pe vre-o dovadă şi arătările din raportul de expertiză care constată că pentru aceste cheltueli s'au prezentat acte justificative.

Având în vedere că acest motiv de recurs este întemeiat şi cată a fi admis deoarece comisiunea în mod greşit şi numai prin exces de putere nu i-a scăzut suma de 98.000 lei pe motiv că ar reprezenta cheltueli de voiaj ce privesc personal pe director, fără să motiveze pe ce se întemeiază ca să spună că sunt cheltueli de voiaj personal

1) Din revista „Administraţia financiară" No. 79.

ale directorului, cu atât mai mult cu cât din raportul de expertiză pe care s'a întemeiat comisunea de apel ar rezulta că toate cheltuelile de voiaj sunt făcute în interesul societății și sunt justificate cu acte.

In ce privește cel de al doilea motiv de recurs care constată violarea art. 31 al. 10 din legea contribuțiunilor directe și excese de putere prin aceia că a cerut înaintea comisiunei de apel să se scadă din venitul net impozabil suma de lei 378.668, reprezentând plata impozitului prevăzut de legea drumurilor, întrucât această cheltuială privind strict întreprinderea, trebuia să fie scăzută din venitul impozabil, totuș comisiunea nu a admis la scădere această sumă, motivând că impozitul prevăzut de legea drumurilor este un accesoriu al impozitului comercial.

Având în vedere că după art. 31 al. 10 din legea contribuțiunilor directe, venitul net impozabil se obține scăzându-se din veniturile brute rezultate din operațiunile făcute în cursul anului, cheltuelile proprii ale întreprinderilor și anume : cheltueli diverse sau cheltueli generale privind strict întreprinderea.

Considerând că, potrivit acestui text de lege, nu se socotește ca intrând în cadrul cheltuelilor impozitul legii de față și ca atare el nu se scade din venitul impozabil.

Având în vedere că, comisiunea de apel n'a admis la scădere suma de lei 378.668 adționale drumuri, motivând că, întrucât acest impozit ar fi un accesoriu la impozitul comercial, el urmează a fi înglobat în acest impozit și ca atare nu poate fi scăzut din totalul venitului impozabil potrivit textului citat mai sus.

Considerând că legea contribuțiunilor directe fiind o lege specială, ea este de strictă interpretare.

Considerând că din întreaga economie a ei, cum și din cuprinsul legei drumurilor modificată în anul 1929, rezultă în mod neîndoios că acest impozit prevăzut de legea drumurilor are un caracter cu totul distinct de impozitele elementare, el el alimentează fonduri deosebite și că nu se administează de Stat ci de Casa Autonomă a Drumurilor potrivit art. 57 din lege.

Că în atare situațiune el nu poate fi socotit ca un accesoriu al impozitelor elementare, cu atât mai mult cuvânt cu cât în sistemul acestei legiuiri se pot concepe adiționale pentru drumuri acolo unde nu se datoresc impozite elementare ?

Că dacă aceste adiționale se fixează odată cu impoztul elementar și de către aceleași comisiuni, aceasta s'a făcut pentru a se facilita constatarea și așezarea lor. Statul sub acest raport înțelegând să facă un serviciu județelor și C. A. a drumurilor, scutindu-le de anumite cheltueli inutile și evitând în felul acesta și posibilitatea unor hotărâri contradictorii.

Că prin urmare aceasta fiind caracterul adiționalelor drumuri, de impozite cu totul distincte de celelalte impozite elementare ele urmează a fi socotite ca *cheltueli care potricit art. 31 al. 10 din lebea*

contribuțiunilor directe trebuesc să se scadă din venitul impozabil al contribuabilului iar comisia de apel procedând altfel a violat disp. art. 31 al 10 din legea contrib. directe, a dat o hotărâre casabilă.

Pentru aceste motive admite recursul.

NOTA.— Prin decizia de mai sus, se rezolvă pentru prima oară în acest sens, chestiunea admiterii la scădere a impozitului pentru drumuri, perceput prin cote adiționale pe lângă impozitele elementare.

S'a susținut și judecat întotdeauna că impozitele adiționale fiind accesorii pe lângă impozitul elementar urmează soarta acestuia, în sensul că nu poate fi scăzut din venitul impozabil cu prilejul stabilirii impozitului comercial.

Impozitul pentru drumuri nu are caracterul unui accesoriu la impozitul elementar, întrucât nu este prevăzut de legea contribuțiunilor directe, ci de legea drumurilor. Deși se așează odată cu impozitul elementar și poartă denumirea de adițional, cu toate toate acestea el își păstrează caracterul lui propriu, având o destinație proprie.

Astfel fiind, ne fiind cotă adițională în sensul art. 71 din l. c. d., impozitul pentru drumuri poate fi admis la scădere conform art. 31 al. 10, așa cum se admite și scăderea impozitelor comunale, impozitul pe cifa de afacei, etc.

CURTEA DE APEL TIMIȘOARA S. II

Deciziunea No. 3818/XII/1933 din 18 Octombrie 1933

Impozit mobiliar. — Se aplică cota în vigoare la data exigibilității venitului. Art. 22 și 25 l. c. d.

Potrivit art. 26 din l. c. d. și 57 și 58 din Instrucțiuni, impozitul asupra veniturilor (dobânzilor) din depuneile în numerar la bănci sau la alte instituțiuni de credit, este datorat din ziua exigibilității drepturilor creditorilor (depunătorilor): perceperea acestui impozit se face pe cale de reținere și vărsare directă la Stat de către debitorii veniturilor, reținere care operează de drept din momentul exigibilității venitului, partea din venit datorată ca impozit aparținând din acel moment Statului, indiferent de termenul și condițiunile în care urmează a se face vânzarea.

Astfel fiind, cota impozitului ce trebue percepută, este aceia în vigoare în momentul exigibilității venitului, nu a plății lui efective în mâinile creditorului.

Prin sentința atacată cu recurs, tribunalul a respins ca neîntemeiat apelul declarat de recurentă contra deciziunei nr. 57.553 din 6 X 1932 și a confirmat în totul menționata deciziune, prin care Administrația Financiară Arad îi respinsese contestația, făcută con-

tra împlinirii impozitului mobiliar și cererea ei de a i se restitui sau compensa în celelalte impozite suma de 140.065 lei, încasată în plus peste impozitul mobiliar datorat potrivit cotelor și distincțiunilor prevăzute de art. 2 din legea din 1 Ianuarie 1932.

Or, pentru a hotărî astfel, tribunalul constată în fapt că, în cursul lunei Ianuarie 1932, recurenta a vărsat Administrației Financiare impozitul mobiliar perceput de ea pe cale de reținere conform art. 25 din legea contribuțiunilor directe, pentru dobânzile achitate sau creditate la depunerile în numerar în cursul semestrului 1 Iulie — 31 Decembrie 1931 și motivează în drept că acest impozit a fost corect încasat cu aplicarea cotei de 12,1%, deoarece acele dobînzi au devenit exigibile la 31 Decembrie 1931, data încheerii conturilor când era încă în vigoare art. 22 din legea contribuțiunilor directe, care supunea la un impozit de 10% (majorat la 12,1% prin legile din 1 Ianuarie 1929 și 21 Iulie 1929) veniturile la depunerile în numerar la bănci, ără să facă vre-o distincțiune în privința temenului pe care erau efectuate depunerile, o asemenea distincțiune fiind prevăzută de art. 22 citat mai sus numai în urma modificărei ce i s'a adus prin legea din 1 Ianuarie 1932, care, neavând efect retroactiv, se aplică numai veniturilor mobiliare exigibile după această dată.

Potrivit art. 25 din legea contribuțiunior directe și paragrafele 57 și 58 din instrucțiunile ei oficiale, impozitul asupra veniturilor (dobânzilor) din depunerile în numerar la bănci sau alte instituțiuni de credit, este datorat din ziua exigibilității dreptului creditorilor (depunătorlorilor), adică din ziua când venitul net devine exigibil din partea creditorului, și perceperea lui se va face pe cale de reținere și vărsare directă la Stat de către debitorii acelor venituri, reținere care operează de drept din momentul exigibilității venitului, partea din venitul datorat ca impozit aparținând din acel moment Statului, indiferent de termenul și condițiunile în care urmează să se facă vărsarea.

Considerând că în ziua închiderii conturilor (31.XII.1931) fiind însăși scadența dobânzilor datorate de recurentă la depunerile în numerar pe semestrul 1.XII31XII.1931, aceste dobânzi au devenit din acea zi exigibile, și în conformitate cu principiul statornicit în art. 25 din legea contribuțiunilor directe, sunt supuse impozitului mobilar cu aplicarea cotei de 12,1% prevăzută de art. 22 din citata lege în vigoare la data exigibilității, cotele de impunere prevăzute de art. 22 modificat, fiind aplicabile numai veniturilor mobiliare exigibile dela 1 Ianuare 1932.

Pentru aceste motive, respinge recursul.

Susțineți revista prin plata promptă a abonamentelor.

RECENZII

—:-:—

„Armonia dintre buget și producție" de *Jean Constantinescu.*

D-l Jean Constantinescu, Directorul Șc. Sup. de Comerț „Regele Carol II", a publicat o interesantă broșură cu titlul de mai sus. D-sa pe bază de date statistice, a expus o latură a bugetului, care, deși importantă, a fost totuși, prea puțin studiată și anume:

Raportul normal ce trebue să existe între producție și buget, raport care, dacă nu se respectă, duce la reacțiunea contribuabilului și la deficite bugetare ca cele ce avem noi de câțiva ani.

Autorul arată că producția a scăzut în ce privește valoarea cu circa 60%, la principalele noastre produse de export și chiar la cele industriale, luând ca punct de plecare anul 1929, de când a început criza, pe când bugetul abia s'a redus cu puțin peste o treime.

De aceea în ultimii 3 ani nu s'au mai putut realiza prevederile și a trebuit să se recurgă la tot felul de măsuri de moment ca să se acopere golurile bugetare.

De altfel, după cum arată și autorul, este o situație generală care să observă în cele mai multe state.

Autorul face o comparație între bugetele excedentare din primii ani după război și bugetele actuale; ținem însă să facem precizări: Cifrele indicate ca excedente sunt în mare parte iluzorii, de oarece abia mai târziu s'a constatat că plăți importante s'au făcut dela portofoliu fără să se contabilizeze, așa că suma de circa 9 miliarde lei ce apărea ca bani în situația tezaurului public erau în cea mai mare parte acte de portofoliu.

Apoi inflația din acea epocă a permis o creștere automată a veniturilor, care, după cum se știe, a dat un impuls artificial producției, economia națională și finanțele publice suportând și azi urmările acestei epoci de inflație.

D-l Jean Constantinescu se ocupă apoi de influența impozitului asupra producției și de intervenția statului prin politica fiscală în producție.

Se pare că D-sa este partizanul unei politici de intervenție pentru a modifica unele efecte ale legei ofertei și cereri, considerând că: *„funcția statului este de a repartiza venitul național, ridicând prețul mărfurilor, de care se interesează producătorii și scăzând costul general al vieței".*

Acest principiu, care a fost pus în practică de Roosvelt, cu atâta zgomot, se pare însă că nu a dat rezultatele așteptate.

A ține în mod artificial prețuri ridicate pentru producători și a comprima prețurile pentru consumatori, poate fi o politică de moment, care costă multe sacrificii din partea Statului.

Odată însă bugetul sleit nu mai rămâne altă soluţie decât inflaţia, la care a recurs şi Roosvelt şi de ale cărei urmări, cel puţin în ce priveşte ţara noastră, este mai bine să nu vorbim.

Iată de ce noi suntem pentru pricipiile economice clasice, care fac din Stat ocrotitorul şi îndrumătorul economiei naţionale, iar nu însăşi executorul funcţiunilor economice.

Dr. V. M. Ioachim

Lucien Romier: **„Si le capitalisme disparaissait"** lib. Hachette pag. 185.

Autorul interesantei descripţii a vieţei economice şi sociale din România: „Au Carrefour des Empires morts," a dat la iveală o nouă lucrare de filozofie economică.

Vorbind despre capitalism, aşa cum se prezintă astăzi, Lucien Romier pleacă în judecarea capitalismului dela o concepţie mult mai înaltă decât economiştii propriu zişi şi anume: *El consideră că progresul omenirii din punct de vedere social, nu consistă atât în schimbarea formelor lucrurilor neînsufleţite, cât în schimbarea însăşi a omului, asupra căruia trebuie îndreptată toată atenţia.*

Nici un sistem economic nu poate să existe folosind omenirii, dacă nu are o funcţiune socială mai înaltă decât beneficiul imediat al capitalului.

Şi capitalismul dinainte de războiu se baza în mare parte pe ideea de câştig, însă această idee avea o frână în *răspunderea* şi *riscul* individului, care — pentru aceste motive — avea un spirit de *prevedere* şi de *precauţiune* mai desvoltat.

Caracteristica capitalismului de speculaţie de după războiu, spune autorul, este goană nebună după câştig, fără teama riscului şi a răspunderii, ceeace duce la o producţie şi distribuţie dezordonată de bunuri. la ridicarea artificială de preţuri, la parazitismul politic şi social.

La aceasta a contribuit faptul că populaţia agricolă nu a putut să absoarbă surplusul de producţie industrială, aşa că speranţele capitalismului de speculaţie nu s'au realizat.

S'a recurs atunci la protecţionismul exagerat, etatism până la socialismul de stat, transformat în unele părţi în dictatură în care interesele economice a unui restrâns grup predomină asupra intereselor generale.

Autorul consideră că maşinismul şi preocupările exclusiv materiale sunt cauza crizei, prin care trecem.

El face apel la elita intelectuală pentru a da o filozofie şi o morală capitalismului, aşa încât omul să nu fie un sclav al acestui neo-capitalism.

Baza acestei filozofii trebuie să o formeze 2 elemente: *Elementul de certitudine intelectuală şi elementul de încredere morală în viitorul civilizaţiei noastre.* Pentru aceasta, nu este necesar

să se distrugă capitalismul pe care îl definește autorul ca desvoltarea întreprinderii umane prin expansiunea creditului, credit de care însă capitalismul de speculație a abuzat.

Concluzia autorului este că dispariția capitalismului, a liberii circulațiuni de credit va duce sau la munca forțată ca în sistemul comunist, sau la forma patriarhală, în care civilizația abia începuse să se dezvolte.

Subscriem cu toată convingerea la aceste concluzii ale autorului, care nefiind în serviciul nici unei școli economice, a putut să-și formeze o părere obiectivă din observarea desfășurării elementelor de după războiu, evenimente pe care le-a analizat nu atât prin prisma unilaterală a unui technician, ci prin spiritul filozofului, care cercetează și impulsurile și sentimentele omenești în legătură cu acțiunile materiale.

Dr. Vim

Structura bilanțului

Colegul nostru d-l René Delaporte, Președintele general al Uniunii naționale a grupărilor de contabili din Franța și Colonii, ale cărui lucrări și articole le-am relevat adesea în revista noastră, a dat la iveală o nouă lucrare magistrală întitulată „Structura bilanțului“ [1]).

Ca în toate lucrările sale autorul a dovedit și în aceasta, originalitatea și mai ales logica în expunerea diferitelor forme de bilanț și în studiul bilanțurilor comparate.

Autorul explică în ce constă operațiunea economică a bilanțului și raporturile cu contabilitatea; ce este patrimoniul și raporturile cu exploatarea, dând definiția situațiunei contabile și situațiunei economice a exploatării.

D-sa mai explică toată organizația unei întreprinderi în care se produce exploatarea și înlăuntrul căreia se mișcă toate operațiunile de angajamente, mutațiuni, schimburi, cu un cuvânt toată viața întreprinderii.

Contabilitatea, scrie Domnul Delaporte, are drept câmp de activitate întreaga viață economică a întreprinderii pe care trebue să o urmărească cu înregistrările sale de aproape, la fiecare pas și ceva mai mult, mai are un câmp de acțiune care este prevederea și în care lucrează imaginația, dincolo de marginile activității întreprinderii.

Contabilitatea înregistrează realitatea mișcărilor de valori, de schîmb, în transformările sau deplasările lor, fixând prețul și locul și arătând rezultatul acestor operațiuni.

---

1) „La structure du Bilan“ par René Delaporte, prix 20 frs.
Trimițând banii cu mandat poștal „Au compte postal Delaporte, Paris 437/42“ se va primi cartea cu întoarcerea curierului.

Domnul Delaporte arată că din bilanț se pot vedea raporturi și mișcări de rotațiune. Astfel:

a) Raportul între disponibilități și exigibilități imediate;
b) Raportul între valoarea utilă a activului și exigibilități;
c) Raportul între fondul de rulment și imobilizări;
d) Raportul între creanțe active și pasive;
e) Raportul între fondurile proprii și străine.

Se mai pot face și alte raporturi alegând cifre ce reprezintă valori care au legătură între ele. In ce primește mișcările de rotațiune se pot — prin comparația bilanțurilor pe mai mulți ani — trage concluziuni asupra sporirii sau scăderii dela o perioadă la alta, a postului Debitori și Debitori dubioși, Mărfuri, Materii prime, fabricate, semi fabricate, Creditori, Fonduri de rezervă, Fonduri de amortizare etc.

Relevăm capitolul „Principes que nous préconisons" din care am putea cita pagini întregi, dar lăsăm această plăcere cititorilor cărții din lipsă de spațiu.

In acest capitol autorul ne învață cum să facem un bilanț sincer și exact, având în vedere principiul permanenții inventarului.

In fine iată capitolul despre studiul bilanțurilor comparate precedat de un mic dialog contradictoriu între șeful întreprinderii și contabilul expert, în care expune logica clasării conturilor.

Bilanțul — spune autorul — se prezintă în două tablouri suprapuse: situațiunea imobilizărilor întreprinderii pe de o parte, și pe de altă parte în două tablouri alăturate: o situațiune a pasivului întreprinderii, obținând astfel studiul bilanțului pe cele două planuri, vertical și orizontal.

Activul se prezintă aranjat după gradul lichidității, putând face ușor comparația activului lichid de cel mobilizabil sau imobilizat, precum și stabili numai din ochi proporția la sută.

Pasivul are grupate exigibilitățile după scadențe și indisponibilități.

Lucrarea se termină printr'o schiță a unui plan de directivă în care se prezintă o serie de tablouri comparative exprimate nu în cifre, ci:

I. In procente comparate ale bilanțurilor în raport cu fondurile proprii.

II. In procente comparate ale bilanțurilor în raport cu totalurile bilanțurilor.

III. In procente comparative cu rapoartele trase din bilanț.

IV. Idem în comparație cu mișcările de rotațiune.

V. Idem în comparație cu procentele beneficiilor brute și nete și amortizărilor.

Bilanțul „Standard" stabilit de autor este derivat dintr'un bilanț tip, care corespunde exact cu deziderateIe administra-

torilor și din care se poate întrevedea mai dinainte beneficiul ce s'ar putea realiza.

Bilanțul „Standard", scrie Domnul Delaporte ideal și teoretic este etalonul de ceeace ar trebui să fie o întreprindere în fiecare din valorile sale, sau grupă de valori pentru a obține un beneficiu determinat.

Bilanțul fiecărui exercițiu, care dă procente, raporturi și mișcări de rotațiune din care se vede o depărtare de cifrele arătate de bilanțul standard nu arată că unele posturi trebuesc reformate sau supravegheate de aproape. Cum această din urmă chestiune este de mare importanță, credem că autorul, într'o viitoare lucrare, sau într'o ediție viitoare a acestei lucrări va da o desvoltare mai mare acestui capitol, care interesează nu numai pe contabili dar și pe administratori întreprinderilor.

Dr. P. D. Brateș

Dela Corpul contabililor experți și autorizați

—:-:—

Vineri 26 Mai d-l *Dr. V. M. Ioachim* a făcut la Corpul Contabililor o comunicare despre;

„Probleme contabile în legătură cu legea pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane".

D-sa s'a ocupat de chestiunile de ordin contabil ridicate prin legea conversiunei ș. a.

1. Separarea creanțelor intrate în conversiune de celelalte creanțe.

2. Inregistrarea reducerilor de creanțe cari privește fie pe deținătorul de creanțe fie banca reescontatoare.

3. Contabilizarea pierderilor din conversiune, cari conform legei se pot amortiza în mai mulți ani.

4. Calcularea și înregistrarea dobânzilor și a cheltuelilor de urmărire.

5. Repartizarea pierderilor între întreprinderi și creditori.

D-sa arară că pentru prima dată, se recunoaște dreptul de a raporta o pierdere pe mai mulți ani, ceeace până acum nu era îngăduit de legea fiscală.

D-l I. Manoilescu, Inspector General la B. N. R. arată că situația multor bănci este de așa natură că nu vor avea interesul să facă să apară prin conturi speciale toate creanțele intrate în conversiune și pierderile rezultate.

D-l Profesor Toma Voiculescu, Preşedintele Corpului sediul Ploeşti, crede că băncile au datoria să prezinte o situaţie limpede aşa cum rezultă depe urma legii conversiunei. Este de părere că pentru amortizarea pierderilor să se utilizeze şi fondurile de rezervă legale.

D-l Profesor Cezar Miron se ocupă de pierderile ce rezultă din insolvenţa debitorilor intrate în conversiune. D-sa este de părere că şi aceste pierderi se pot bucura de dispoziţia legii de a se amortiza în mai mulţi ani.

D-l N. K. Constantinescu este de părere că aceste pierderi nu au caracterul pierderilor din conversiune. D-sa se ocupă de separarea creanţelor propunând ca cele litigioase deocamdată să nu fie separate într'un cont special.

Mai iau cuvântul d-nii profesori, Andrei Gheorghiu, Al. Vasilescu, C. Dima, Niţu, Mazăre, etc.

D-l N. Butculescu, decanul corpului, închee discuţiunile, propunând ca înregistrările să se facă numai în momentul când s'a stabilit definitiv caracterul de creanţe intrate în conversiune, iar pierderile să se treacă pe măsură ce sunt realizate.

In şedinţa viitoare se va discuta formularul tip de bilanţ prevăzut de legea bancară.

C O L E G I A L E

☒ D-l **Ştefan Balamez**, preşedintele Corpului Contabililor, secţia Tighina, a fost numit preşedinte al Camerei de Muncă Chişinău.

☒ D-l **I. Georgescu**, a fost numit membru în Comisia interimară a Camerei de Muncă din Iaşi.

☒ D-l **C. Ionescu-Pică**, idem al Camerei de Muncă Craiova.

☒ D-l **Anghel Teodorescu** idem al Camerei de Muncă din Galaţi.

☒ Funcţionarii B. N. R. constituiţi într'o Asociaţie culturală şi de turism au făcut o ruşită excursie la Vâlcov în zilele de 20-21 Mai a. c.

☒ Au fost numiţi experţi contabili pe lângă Comisiunile speciale de impunere d-nii: N. K. Constantinescu, Al. Machedon,

Th. Nițu, Cezar Miron, Eugen Eremie, Gh. D. Ghiorghiu, C. I. Niculescu, Dem. Anastasescu, B. Pețanca, C. Leontescu și Ștefan Vrioni.

☒ Consiliul Superior al Corpului Contabililor a început o serie de ședințe cu referate asupra problemelor contabile în legătură cu noile legi.

☒ La examenul de expert contabil ținut la 12 Mai a. c., au reușit d-nii: N. Andreescu, Al. Guțulescu, N. Perianu, V. G. Persoiu, Rozen Manascu, Gh. Stoleru, Taingiu Moise și Tudor Ionel.

☒ D-l **Gabriel Papp** a fost ales președinte al Comisiei interimare a Camerei de Comerț din Ploești.

☒ Au fost realeși censori la soc. „Cultul Patriei" d-nii **V. M. Ioachim** și **Dr. Ath. Galan.**

☒ D-nii **Al. Tomescu** și **G. Georgescu** au fost numiți experți pentru verificarea gestiunei Monitorului Oficial.

☒ D-nii **Dr. Gheron Netta** și **V. Stoicovici** au fost numiți experți pentru verificarea gestiunei Soc. de radio-difuziune.

☒ D-l **I. Saragea** a fost ales censor la Soc. de Radio-difuziune.

☒ Au mai fost numiți experți verificatori la impuneri D-nii: **C. Bediteanu** și **Dem. Popescu.**

☒ In curând va apare un mare cotidian A. B. C. editat de societatea anonimă cu aceiași denumire, din al cărei Consiliu fac parte și D-nii **P. H. Suciu** și **V. M. Ioachim.**

Adunarea generală a Asociației Experților-Contabili din România

Ședința din 27 Maiu a. c.

D-l *Șt Țenov* care prezidează adunarea, comunică îndeplinirea formalităților cerute de statute pentru constituirea legală a acestei adunări.

D-nii *Gr. Dutulescu* secretar; *N. K. Constantinescu* vicepreședinte; *I. Mardan* casier și *I. Mazăre* cenzor, dau citire dărilor de seamă asupra activității Asociației, a Cercului de studii contabile și a situației financiare.

Adunarea aprobă aceste expuneri și dă descărcare pentru gestiunea pe 1933 prezentată de Consiliu.

In urmă, au loc diverse discuțiuni cu privire la activitatea asociației, ce trebue desfășurate în viitor, atât sub raportul apărărei intereselor profesionale, cât și în privința mișcărei culturale de breaslă. Vorbesc, expunând diferite deziderate D-nii *P. Ștefănescu, Săceanu, I. G. Iliescu,* etc., cărora li se răspunde de către D-nii *St. Tenov* și *N. K. Constantinescu,* rezumând programul pe 1934, dar pentru a cărui favorabilă realizare, se cere neapărat un concurs frățesc, întărit de o puternică solidaritate.

In complectarea locurilor rămase vacante, prin eșire la sorți, aleși;

In consiliul de administrație: D-nii N. K. Constantinescu, I. G. Iliescu, Al. Ștefănescu, Pascal Demetrescu, Eug. Eremia.

In consiliul de cenzori: Titulari: I. Mazăre, St. Niculescu, D. O. Popescu.

Supleanți: Gh. Albinescn, Stel. B. Constantinescu, Al. Tomescu.

In consiliul de onoare: Titulari: Cornel Bedețeanu, I. Enachescu, I. Neață, N. Penescu, Al. Sorescu.

Supleanții: Andr. Gheorghiu, Ilie Jormescu, C. Neciu, Cez Răscanu.

Pentru locurile vacante din Consiliul general consultativ adunarea împuternicește Consiliul de Administrație ca să facă cooptările trebulncioase.

Dela Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de comerț din România

Proces-Verbal al Adunării Generale Ordinare din 13 Mai 1934

Ședința se deschide sub președenția d-lui Gr. L. Trancu-Iași, președinte de onoare al Corpului, care salută membrii prezenți și îi îndeamnă la solidaritate și muncă rodnică.

Adunarea fiind la a 2-a ședință se constată că este legal constituită și se trece la ordinea de zi:

1. Se aprobă darea de seamă, bilanțul și contul de gestiune, încheiate la 31 Decembrie 1933, așa după cum au fost publicate în revista No. 4/934.

La discutarea proiectului de buget pe 1934 d-l Andrei Gheorghiu propune ca membrii Consiliului să nu primească nici o indemnizație pentru serviciile făcute, ci numai pentru articolele publicate în revistă, plătinduli-se în aceleași condițiuni ca și celorlalți colaboratori, ceeace Adunarea Generală aprobă în unanimitate.

D-l Th. Sersea, cenzor, citește raportul cenzorilor, iar Adunarea dă descărcare Consiliului de Administrație de gestiunea sa pe anul 1933.

Se fixează cotizația la Corpul Absolvenților Șc. Sup. de Com. la 12 lei anual fără taxă de înscriere.

D-l N. Arghir propune, întrucât anul acesta se împlinesc 25 ani dela apariția revistei, să se sărbătorească acest eveniment prin scoaterea unui număr festiv al revistei și se aprobă.

D-l Gr. Trancu-Iași se asociază la această propunere scoțând în evidență rolul revistei, în jurul căreia se adună o importantă categorie socială a țărei.

Procedându-se la alegere prin vot secret, a membrilor în Consiliul de administrație și Consiliul de cenzori, se obține următorul rezultat de membrii aleși:

In Consiliul de administrație:

D-nii: N. Arghir, N. Butculescu, D. Bobină, S. M. Blumenfeld, N. K. Constantinescu, C. Dima, Andrei Gheorghiu, V. M. Ioachim, Iosef D. Lazăr, Aureliu Marinescu, I. C. Negrescu, Th. Nitzu, Stefan Popescu și Al. Vasilescu.

In Consiliul de Cenzori:

Florian Marinescu, I. Mazăre și Th. Sersea.

In Consiliul de Cenzori supleanți:

P. Chiricescu, P. Marinescu și Gh. Vârgolici.

Dela 15 Iunie până la 15 Septembrie 1934 orele de birou ale Corpului Contabililor Secțiunea Ilfov vor fi:

Dimineața dela orele 9--1
După amiază „ „ 4 1/2—7 1/2

O IMPORTANTĂ LUCRARE PENTRU PROFESIONIŞTII CONTABILI

—:-:—

Mijloace întrebuinţate în registre şi bilanţe de natură a prejudicia interesele acţionarilor, deponenţilor şi creditorilor în genere

Expertizele contabile

Modul de verificare al conturilor active, pasive şi de rezultate. — Mijloacele de descoperire ale neregulilor comise în registre şi bilanţe.

Bilanţul Societăţilor Comerciale

Norme referitoare la întocmirea lui şi la evaluarea bunurilor din activ.

de

ILIE MECU
Inspector General, Banca Naţională a României

Această lucrare, — inspirată din fapte de experienţă practică — e destinată a servi ca complectare oricărui curs de contabilitate şi a forma o călăuză folositoare pentru technicienii contabilităţii, pentru acţionarii, deponenţii, creditorii, administratorii, cenzorii şi directorii societăţilor comerciale şi industriale, pentru magistraţi, avocaţi, fisc, precum şi pentru toţi oamenii de afaceri în general.

Până la apariţia acestei lucrări aflată sub tipar, dăm mai jos prefaţa autorului, urmând a ne ocupa de acest interesant studiu după apariţie.

PREFAŢA

Atât în calitatea mea de profesor examinator, delegat de Consiliul Superior al Corpului de Contabili şi Experţi Contabili din România, cu examinarea absolvenţilor Academiilor şi Şcolilor Comerciale, care solicită gradul de expert contabil, cât şi în cariera mea bancară, am avut ocaziunea să constat că, mai toţi aceea cari se prezintă la examenele de experţi contabili precum şi o parte din vechii contabili — şi în deosebi aceea cari până la regulamentul de examen al Corpului de Contabili şi Experţi Contabili, au

obținut, în primii ani de funcționare ai Corpului gradul de expert contabil fără nici un examen — sunt lipsiți de cunoștințele teoretice și practice necesare îndeplinirii, în mod eficace, îndatoririlor ce au, atunci când sunt chemați a face expertize și a pune justiția în măsură de a putea cunoaște adevărata stare de lucruri.

Din această cauză rezultă două mari prejudicii.

Primul, constă în aceea că justițiabilii cinstiți nu-și pot căpăta dreptatea din cauza nepregătirii ezpertului, iar secundul — și cel mai periculos — constă în faptul că justițiabilii incorecți rămân nepedepsiți din cauza unor experți, în neputință — din lipsa de pregătirea — de a putea descoperi falșurile și fraudele comise în registrele și scriptele, cu a căror verificare au fost însărcinați.

Cauzele pentru care cei de mai sus se găsesc așa de puțin pregătiți pentru chemarea de expert contabil sunt trei.

Primia, constă în predarea, în mod prea teoretic, a cursului de contabilitate în școlile de specialitate, unde, parte din profesorii respectivi, n'au, alături de cunoștințele teoretice și o indispensabilă pregătire practică. Or, e cunoscut că din teorie se învață numai pe jumătate din ceeace se poarte învăța din practică.

A doua cauză, constă în lipsă de experiență a celor ce doresc să fie experți contabili precum și a unei părți din actualii experți contabili, cari, rămânând uneori, unilaterali, fiindcă, acolo unde funcționează se limitează, ani dearândul, numai la facerea unor anumite lucrări — adeseori fără prea mare importanță — nu sunt în curent cu lucrările din ordin general, cu chestiunile de ansamblu și cu tehnica operațiunilor comerciale, industriale, etc., pe care, în mod imperios, trebue să le cunoască un expert contabil.

A treia cauză, constă în lipsa unei literaturi de specialitate, destinată a pune pe acei care absolvesc școlile de specialitate în, măsură de a cunoaște, în modul cel mai detailat posibil, fraudele și falșurile ce se pot comite în registre și bilanțe precum și mijloacele prin care se poate proceda la decoperirea lor.

Această a treia cauză, adică lipsa unei literaturi de specialitate, m'a determinat să mă gândesc la întocmirea unei lucrări asupra expertizelor contabile și, în deosebi, asupra fraudelor și falșurilor ce se pot comite în registre și bilanțe, arătând mijloacele lor de descoperire și indicând normele raționale referitoare la întocmirea bilanțelor și la modul de evaluare al bunurilor care constituesc activul unei întreprinderi.

Prezenta lucrare, inspirată din fapte de experiență practivă, e destinată a servi ca complectare oricărui curs de contabilitate.

Ea, scoțând în evidență procedeurile utilizate de unele bănci, de natură a prejudicia avutul acționarilor, deponenților și celor-lalți creditori ai lor, indicând modul de funcționare și de control al tuturor conturilor, mijloacele prin care se pot descoperi fraudele și falsurile ce se comit în registre și stabilind normele raționale în care urmează să se întocmească bilanțele și să se faca evaluarea bunurilor, care constituesc activul unei întreprinderi, e chemată a servi cauza expertizelor contabile și a forma o călăuză folositoare pentru technicienii contabilității, pentru acționarii, deponenții, creditorii, administratorii, cenzorii și directorii societăților comerciale și industriale, pentru magistrați, avocați, fisc precum și pentru toți oamenii de afaceri în general.

In întocmirea acestui studiu am utilizat tot ce am găsit, mai corespunzător scopului urmărit, în diferitele lucrări românești și străine pe care le-am consultat și am pus la contribuțiune, pe lângă cunoștințele mele teoretice și o experiență de 34 ani în domeniul bancar, comercial și industrial.

Lucrarea de față cuprinde șase părți.

Prima tratează definiția expertului, a expertizei amiabile, judiciare și penale, dispozițiile și formalitățile prevăzute de legile noastre asupra expertizelor, modul întocmirii rapoartelor de expertiză și norme generale asupra expertizelor.

A doua, tratează modul de funcționare al conturilor care constituesc activul de tot felul al unei intreprinderi, fraudele și falsurile ce se pot comite la aceste conturi și mijloacele de descoperire ;

A treia, tratează modul de funcționare al conturilor, care constituesc pasivul de tot felul al unei întreprinderi fraudele și falsurile ce se pot comite la aceste conturi și mijloacele de descoperire ;

A patra, studiază modul de funcționare al conturilor de rezultate de tot felul, fraudele și falsurile ce se pot comite la aceste conturi și mijloacele de descoperire ;

A cincea, studiază conturile tranzitorii, conturile de ordine și metodă, fraudele și falsurile ce se pot comite la aceste conturi, fraudele ce se pot face direct în Cartea Mare generală, fraudele ce se pot face prin intermediul unor societăți afiliate precum și mijloacele de descoperire ;

A şasea, tratează normele de întocmire ale bilanţelor societăţilor comerciale şi de evaloare ale bunurilor care constituesc activul acestor societăţi.

Dat fiind domeniul atât vast al technicei ezpertizelor contabile recunosc că lucrarea de faţă ar fi putut avea o întindere şi mai mare.

A doua ediţie, însă, în cazul când prima va găsi o bună primire, e menită să complecteze restul.

Aşi fi foarte îndatorat tuturor acelora, care, în vederea celei de a doua ediţii, ar avea bunăvoinţa de a-mi semnala toate lipsurile ce ar constata în prima ediţie.

Incheind această prefaţă ţin să adaog că, dacă lucrarea de faţă nu atinge perfecţiunea dorită, ea e chemată totuşi a creea nu drum şi a da altora, cu mai multă pregătire şi experienţă, imboldul de a face o lucrare şi mai bună.

AUTORUL

A apărut:

Curs de Comerţ şi Contabilitate cu aplicaţie specială la industrie predat la Şcoala Politechnică de *Dr. V. M. Ioachim.*

Preţul lei 150 pe hârtie de scris şi lei 200 pe hârtie velină.

Se poate procura dela autor şi dela principalele librării din Capitală.

CEREŢI PRODUSELE FABRICEI
DE CIOCOLATA
„REGINA MARIA“
ŞI
„BONBONERIA PALATULUI“

Societatea Internaţională de Invăţământ Comercial, Secţiunea Franceză

La Paris vă avea loc anul acesta între 29 Iulie şi 11 August, al 16-lea curs internaţional de expansiune comercială, sub patronajul Ministerului Educaţiunei Naţionale, Ministerului Industriei şi Comerţului, Consiliului Municipal al Oraşului Paris, Camerei de Comerţ şi Industrie din Paris şi Biroului Internaţional de învăţământ Technic, cu următorul program:

A) **Conferinţe**

1. *Studiul Economic al Franţei*

a) Geografia Franţei.
b) Formaţiunea Naţiunei Franceze.
c) Ştiinţa Franceză.
d) Spiritul Juridic Francez.
e) Dreptul Comercial şi Instituţiunile Consulare.
f) Instituţiuni Sociale.
g) Politica Economică a Franţei.
h) Producţiunea Agricolă şi Industrială.
i) Monedă, Credit şi Bancă.
j) Organizaţia Transporturilor.
k) Colonii şi protectorate.

2. *Paris şi regiunea Parisului*

a) Geografia Parisului şi a Bazinului Parisului.
b) Istoria Oraşului Paris.
c) Urbanism.
d) Viaţa materială a Parisului (Târg., Serv. Publice etc).
e) Parisul Oraş de Artă.
f) Industriile Mecanice şi Automobilistice.
g) Industriile chimice.
h) Industriile Intelectuale (Jurnale, Cărţi, Teatru, etc.).
i) Industrii de Artă şi Modă.

B) **Curs de limba şi literatura franceză**

a) Limba Technică Comercială, Industrială şi Financiară.
b) Lumea Afacerilor şi Industriaşi în Literatură Franceză.
c) Pedagogia învăţământului limbei Franceze.

C) **Vizite industriale**

a) La uziza de Apă şi de Canalizare.
b) La Uzina de Gaz şi Centrala Electrică.
c) Metropolitanul Parisului.
d) La un post de Radiotelegrafie.
e) La o gară de Triaj.

f) La o Fabrică de Automobile şi Produse Chimice.
g) Impremeria unui mare ilustrat.
h) La Monetărie.
i) La Manufactura de Goblenuri.
j) La instalaţia unui Teatru.
k) La Modelele de Artă de Croitorie şi marile magazine.

D) **Distracţii**

1. *Conferinţe cu Proecţiuni de Cinematograf*

a) Despre Turismul în Franţa.
b) Parisul la Diverse Epoci.
c) Colonii şi Protectorate.

2. *Diverse Recepţiuni şi Serate Teatrale*

E) **Banchet**

După cum se vede programul este foarte interesant şi merită a fi urmărit în desfăşurarea lui, nu numai de departe, dar chiar la faţa locului.

Taxa de înscriere este de **Fr. Frs. 250,** care se va trimite cu Cec sau Mandat Poştal pe adresa:

Adéodat Lepoivre
(Compte de Cheques Postaux: Paris, 98—06).

Suma şi Buletinele de înscriere trebuesc trimise înainte de 10 Iulie a. c.

Buletinele de înscriere se găsesc la *Ad-ţia Revistei de Comerţ şi Contabilitate, Bucureşti I, Str. Teilor 12.*

Se fac mari înlesniri pentru viza la paşapoarte şi călătoria pe Calea Ferată în Franţa.

Se găsesc camere la hoteluri cu 15-20 Fr. Fars., iar masa dela 10 Fr. Frs. în sus.

Cetatea Universitară pune la dispoziţiunea camere cu 10 Fr. Frs. pe zi. *Pentru participanţii la acest curs, Organiazaţiunea franceză acordă burse de câte Fr. Frs. 1000.*

Pentru orice alte informaţiuni de detaliu se va scrie:

Y. M. Goblet, Directeur du XVI-e Cours International, — D'Expansion Comerciale, 15 rue Albert, Paris (IX-e) France.

Doritorii a lua parte la această conferinţă sunt rugaţi a ne trimite adeziunile până la 5 Iulie a. c.

P. Dr. R.

Rugăm pe D-nii ABONAŢI să bine-voiască a ne semnala, printr'o carte poştală erorile strecurate în scrierea adreselor, cum şi orice MODIFICARE DE ADRESA necesară.

REVISTA REVISTELOR

—:-:—

Primim și recomandăm următoarele publicații:

ÎN LIMBA ROMÂNĂ:

A. L. A. C. I. No. 3—4, Martie—Aprilie București.
Curierul Financiar No. 3, 4, 5, Martie—Mai, București.
Corespondența Economică No. 2—3, Februarie—Martie, București.
Democrația No. 3, 4, 5, Februarie—Mai, București.
Revista de Drept Comercial și Studii Economice No. 2, 3, 4, 5, 6, București.
Natura No. 2, 3, 4, 5, Februarie—Mai, București.
Voiaj No. 9—10, Mai—Iunie, București.
Revista Funcționarilor Publici No. 3—4, București.
O Geană de Lumină No. 6, Mai, București.
Viața Economică No. 1, Mai, Cluj.
Contabilul No. 5—6, Aprilie, Brăila.
Analele Băncilor No. 4, 5, 6, București.
Economia Națională No. 4, Aprilie București.
Fierul No. 6, 7, 8, Aprilie—Mai, Cluj.
Revista Administrația Financiară No. 77, 78, 79, Martie—Mai, București.
Curierul Judiciar No. 14—20, București.
România Industrială No. 841, 842, 843, Aprilie—Mai, București.
Bursa No. 1533, Aprilie, București.
Ramuri No. 1, Mai, Craiova.
Revista de Studii Sociologice și Muncitorești No. 3, Martie, București.
Jurisprudența Financiară No. 2—3, Februarie—Martie, București.

BULETINE:

Buletin lunar. Organ al Uniunii Generale a Industriilor din România No. 1, 2, 3, 4, Ianuarie—Aprilie, București.
Buletinul Institutului Românesc de Organizarea Științifică a Muncii Ianuarie—Martie, București.
Buletinul Institutului Economic Românesc No. 1—3, Ianuarie—Martie, București.
Buletinul A. G. I. R. No. 2—3, Februarie—Martie, București.
Buletinul Uniunii Camerilor de Comerț și Industrie No. 3—4, București.
Buletinul Camerei de Comerț Brăila.
Buletinul Camerei de Comerț Ploești.
Buletinul Camerei de Comerț Pitești.

ZIARE:

Profit și Pierdere, Orașul, Cuvânt Moldovenesc, Albania Nouă, Informații Comerciale, Gazeta Acționarilor și Societăților Anonime.

ÎN LIMBA FRANCEZĂ:

E. S. C. No. 540, Mai, Paris.
Bulletin de R'enseignement Technique du Hainaut No. 5. Mai, Bruxelles.
Le Comptable No. 5, Mai, Bruxelles.
H. E. C. No. 5, Mai, Paris.

ÎN LIMBA ITALIANĂ:

L'Italie en Travail No. 4, Aprilie, Roma.
Rivista di Finanza Moderna No. 3—4, Martie—Aprilie, Milano.
Rivista di Diritto Economic e Commercio No. 1—4, Februarie—Aprilie, Roma.
Il Bollettino del Contribuente No. 6—7, Aprilie—Mai, Milano.

ÎN LIMBA GERMANĂ:

Wirtschaftsdienst No. 13—20, Aprilie—Mai, Hamburg.

ÎN LIMBA ENGLEZĂ:

The Accountants' Journal No. 612, Aprilie, Londra.
The Accountants' Magazine No. 373—5, Martie—Mai, Londra.

ÎN LIMBA SPANIOLĂ:

Espana pericial mercantil No. 28—19, Madrid.

CRONICA RUBRICEI REVISTA REVISTELOR.

In ultimul timp mulțimea de publicații apărute preziceau o perioadă critică pentru publicistica românească. Seriozitatea ca în orice ramură a triumfat și azi, rămânând în picioare numai acele publicații cari sunt într'adevăr pătrunse de rolul lor. Pe timpul scurs în lunile din urmă, Revistele financiare: Curieru

Financiar, Administrația Financiară, etc. s'au ocupat intens de problemele financiare la ordinea zilei, budgetul, noile modificări ale legilor fiscale punând astfel la îndemâna tuturor, posibilitatea de a fi documentat în orice moment. Buletinele de specialitate deși multe totuș nici unul nu încalcă domeniul celuilalt. Cât privește Buletinele regionale ele aduc ecouri din diferite colțuri ale țării. Gazetele și revistele Juridice și Economice tratează pe larg probleme de ordin profesional. In mijlocul acestor publicații de naturi diferite Revista Democrația într'un număr festiv ne amintește de acela care a fost Vintilă Brătianu. Articolele de aci ne opresc pentru un moment atenția amintindu-ne opera, viața și devotamentul acestui mare român. După tragi cile și îngrijorătoarele lucruri petrecute în rândurile elevilor dela Liceul Lazăr apariția revistei lor „O geană de lumină" vine într'adevăr ca o geană de lumină printre norii ce se arătau la orizont. — Revista de turism „Voiaj" închee această complexitate de publicații amintindu-ne că epoca de vacanță a sosit și că fiecare trebue să se recreeze. Bogatul său conținut ne indică unde putem petrece vara.

D-nii I. Mihalache, D. R. Ioanițescu, P. Ghiață, Gr. Mladanești, etc., în Revista de Studii Sociologice și Muncitorești, tratează pe larg cu autoritatea personalității respective problema muncitorului ce veșnic este la ordinea zilei.

Revistele și Publicațiile, streine aduc ultimele știri și informațiuni din Domeniul profesional contabil.

V. A. M.

ABONAMENTE

In cursul lunilor 15 Mai — 10 Iunie 1934, am primit următoarele sume: *)

Incasate din țară prin încasatorii noștri sau cu mandate poștale.

Alexandria: T. Anghelescu 1934, 160.
Beceni jud. Buzău: V. Mihăiță 1933—34, 320.
Brașov: Samy Zwiebel 1934, 160.
Constanța: N. Petrescu 1934, 160; Philipp Gh. Haralambie 1933, 160.
Chișinău: Ioan Moldovan 1934, 200.
Chilia nouă: Leon Mudric 1934, 160.
Comarnic: Dumitru N. Crasan 1932—33, 256.
Deva: C-tin Sporea 1934, 200.
Iași: D. Mattes 1933—34, 240.
Mizil: N. I. Florescu 1933—34, 320.
Oradea: Aureliu Vlădescu 1934, 160.
Rădăuți: Eugen Priscornic 1934, 160.
Roman: Natalia Epure 1932, 160.
Tighina: Moise Soltanovici, 1/2 1934, 80.

Prin intermediul secțiilor de contabili autorizați și Experți Contabili sau încasatorii noștrii:

Secția Cernăuți: Eberhard Iulius 1934, 160; Braunstein Iosef 1934, 160.
Secția Brașov: Göbel Helmuth 1933—34, 400; Viranye Rudolf 1934, 200; Kartman Helmuth 1934, 200; Kleisch Carol

*) Mulțumind d-lor abonați rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni pe cuponul m. p.

Când avuțiile D
vor fi arse

Când titlurile, contractele și banii D
vor fi mistuite în ascunzătorile unde ați crezut că le-ați pus în siguranță,
fi prea târziu pentru a mai consulta catalogul care vă oferă o alegere prin
numeroasele modele de :

casse de bani FICHET

firma cea mai renumită din lumea întreagă. Nu așteptați deci până mâine
veniți să vizitați expoziția noastră. Avem modelul potrivit nevoilor Dvs.

FICHET S. A. R.
8, Piața Rosetti, — Telefon 3-56,
BUCUREȘTI

SUGATIVĂ PE VERSO

1934, 200; Schmidt Walter 1934, 200; Ludu Vartolomeu 1934, 200; Molnar Eugen 1934, 200; Tuza Anton 1934, 200; Wonner Eugen 1934, 200; Wonner Rudolf 1934, 200; Weiss Nicolae 1934, 200; Brenndorfer Bartolomeu 1934, 200; Prada Anton 1934, 100; Hesshaimer Adolf 1934, 200; Precup Aurel 1934, 200; Schreiber Wihelm 1934, 200; Zoltner Siegfried 1934, 200; Warg Eduard jun. 1934, 200; Wächter Carol 1934, 200; Baboie Ioan 1934, 200; Pricu Ioan 1934, 200; Fekete Friederick 1934, 200; Laszlo Koloman 1934, 200; Munteanu Iosef 1934, 200; Schuster Carol 1934, 200; Enkelhardt Alex. 1934, 200; Bietermann Otto 1934, 200; Dück Otto 1934, 200; Mitrache Ioan 1934, 200.

Secția Iași: Solomon Moscu 1934, 200; Gelles Gh. P. 1934, 200; Lewy Rosenthal 1934, 100; Pătru I. 1934, 200; N. Natansohn 1934. 200; Kiva I. Katz 1934, 200; Șborover Martin 1934, 200; Grigoriu Savin 1933, 100; Climer Mendel 1934, 100.

Secția Rădăuți: Corpul Contabililor 1932—33—34, 600; Draht Jacques 1933—34, 400; Iliescu Vasile 1933—34, 400; Baumgartner Seb. 1933, 200; Costea Theodor 1932, 200; Cărauşu Victor 1933—34, 400; Dutek Eugen 1933, 200; Serbu I. Nicolae 1933, 200; Gugelsperger Edwin 1932, 200; Danciuc Epifanie 1934, 200.

Bucureşti:

David M. Adler 1934, 200; I. Adamoiu 1934, 100; Const. Andrei 1934, 200; Bădescu Aurelian 1034, 160; H. Brendorfer 1934, 200; I. Blau 1934, 200; C. Bobeş 1934, 200; Bălăceanu M. Nic. 1934, 80; I. Banderer 1933, 100; Vladimir Beşlegeanu 1934, 200; D-tru Capatos 1934, 160; Al. Casap 1933, 200; Isidor Cristea 1933, 200; I. Campus 1934, 200; Anton Cominovici 1934, 200; Andrei Chear 1934, 100; Aslan V. Digram 1934, 200; Cristian Dumitriu 1934, 100; Dragomir Dumitru 1934, 200; Ioan Evian 1934, 200; Chr. Dumitrescu 1934, 200; Vasile Ganea 1934, 200; B. Grozea 1934, 200; Ioan Ghendovici 1934, 160; Mauriciu Feuer 1933, 200; D. Focşeneanu 1933, 100; Louiza N. Feibisch 1934, 200; Serafim Frăsie 1934, 100; Iosef Franco 1934 100; Joan Fietzig 1934, 200; Beno Fischer 1934, 200; Hill Petre 1934, 160; David Herman 1934, 200; M. P. Ionescu 1934, 200; C-tin N. Juiga 1934, 200; Ioan Kamerling 1934, 160; St. N. Lăzărescu 1934, 200; Iosef Lupu 1934, 200; Rudolf Maghiar 1933, 200; Aurel Micşunescu 1934, 200; Daniel Merlaub 1934, 200; Cornel Munteanu 1934, 200; Th. Manicatide 1933, 100; Petre Neuszasz 1934, 200; Iordache Onea 1933, 200; Mihai Otelescu 1934, 200; Ion A. Onofrisei 1934, 200; Liman Păunescu 1934, 200; Gh. Popa 1933, 200; Ştefan Piticescu 1934, 200; Grigore Paraschiv 1933—34, 320; Ion Panduru 1933, 100; Ilie Parşolea 1934, 200; Siegmund

Segall 1933, 200; Pompiliu Stroescu 1934, 100; Tritu Stoenescu 1934, 200; David Saal 1933—34, 320; Vladimir Stemperiu 1933—34, 320; Marin Stănescu 1934, 160; S. Teutschländer 1934, 200; Alex. Tănăsescu 1934, 160; Ion Veldeanu 1934. 200; Frumuzache Vasilescu 1934, 200; M. Zentler 1934, 200,

CERERI DE INSCRIERE

—:-:—

In Corpul Contabililor Autorizaţi şi Experţilor Contabili:

Secţia Craiova: Sebastian Neamţu, Pena G. Constantin, Ioan V. Saramet.

Secţia Galaţi: Gh. N. Anastasiu, Dimitriu Dumitru, Şerbănescu George, Oncescu I. Constantin.

Secţia Iaşi: Climer Mendel.

Secţia Ilfov: Marin M. Bossa, Barsky Gheţel, Dobre Gh. Vasile, Gh. I. Anghel, Petre I. Beca, Martel Lazăr, Herman Zwirn, I. Enescu, Birer I. Victor, Olaga V. Dimitriu, Isac Pomerantz, N. M. Şerbănescu, Stan F. Barac, B. I. Steinberg, Marcu Moscovici, Vasile N. Petcu, V. D. Miceanu, Carol I. Grünbaum, Păunescu N. Nicolae, Lichiardopol I. Aristide, Moise Moscu, Michel Binder, Atanase Atanasiu, Balaceanu N. N. Dr. Nicolae Ig. Badea, Petre I. Donescu, Soră C. Ioan.

Secţia Piatra Neamţ: Heisu G. Gheorghe.

Secţia Timişoara: Tirea Nicolae, Haas Francisc, Wegemann Wilhelm, Robert Seiler.

CĂTRE COLEGI

In realizarea prevederilor Statutelor noastre, privitoare la înfiinţarea de filiale judeţene şi pentru a da Corpului nostru o mai mare putere de afirmare şi de acţiune în îndeplinirea scopului urmărit, vă rugăm a proceda la întemeierea acestor filiale, cât mai curând posibil.

Numărul minim de membri fondatori, va fi de 10 - 15 după localităţi.

Dorinţa noastră este ca până în toamnă, când vom sărbători 25 de ani de ani de existenţă a revistei „Comerţ şi Contabilitate", să avem filiale, cel puţin în următoarele oraşe:

Cluj, Cernăuţi, Chişinău, Constanţa, Craiova, Galaţi, Iaşi şi Timişoara.

Statutele noastre s'au publicat în No. 9/1933 al revistei. La cerere, trimitem statute.

COMITETUL

„STEAUA ROMÂNĂ"

Societate Anonimă pentru Industria Petrolului

BUCUREŞTI

CONVOCARE

Conform deciziunii Consiliului de Administraţie, se aduce la cunoştinţă d-lor acţionari ai Societăţii, că sunt convocaţi în Adunarea generală ordinară pentru ziua de;

30 Iunie 1934, ora 11 a. m. la sediul societăţii în Bucureşti Bd. Carol I No. 3

ORDINEA DE ZI:

1) Raportul Consiliului de Administraţie şi al Censorilor:

2) Aprobarea bilanţului şi a Contului de Profit şi Pierdere pe exerciţilui 1933 şi deceziuni de luat asupra întrebuinţării beneficiului net:

3) Descărcarea Consiliului de Administraţie de gestiunea sa;

4) Fixarea retribuţiunilor censorilor:

5) Alegerea membrilor Consiliului de Administraţie în locul celor eşiţi la sorţi.

6) Alegerea Censorilor şi Censorilor supleanţi.

Domnii acţionari, cari voesc a lua parte la Adunarea generală ordinară, vor trebui să depună acţiunile lor cel mai târziu până la 23 Iunie 1934:

la Bucureşti: la sediul Societăţii;

la Londra: la „Stern Brothers", 6, Anghel Court, Turogmerton Street;

la Paris; la Banque de Paris et des Pays-Bas;

la Zurich: la „Credite Suisse";

la Bruxelles: la Sucursalele de la Banque de Parls et des Pays-Bas;

la Amsterdam: la sucursalele de la Banque de Paris et des Pays-Bas;

la Geneva: la sucursalele de la Banque de Paris et des Pays-Bas.

Chitanţele de depunerea efectuată, în care se va indica numărul acţiunilor, vor servi d-lor acţionari ca legitimaţiune pentru a lua parte la adunare.

In cazul când la termenul fixat pentru întrunirea Adunării generale ordinare numărul de acţiuni cerut de lege nu va fi prezent sau reprezentat, Adunarea generală ordinară se amână fără altă convocare pentru ziua de:

8 Iulie, ora 12 a. m., când se va delibera şi decide cu capitalul prezent asupra aceleiaşi ordine de zi.

In acest din urmă caz, acţiunile se vor putea depune până în ziua de 2 Iulie 1934 inclusiv.

Bucureşti, Iunie 1934. **Consiliul de administraţie**

„STEAUA
SOCIETATE RO

ACTIV

BILANȚUL GE

	Ramurile elementare	Ramura viața	TOTAL
	Lei	Lei	Lei
Numerar în cassă	7.087:376		7.087.372
„ la Banca Națională și la alte bănci	22.973.533	23.858.171	46.831.704
Efecte publice și diverse acțiuni		43.434.576	43.434.573
Imobile urbane :		59.003.105	59.003.105
Imprumuturi cu ipotecă și pe gaj		22.795.127	22.795.125
„ pe polițe de asigurare		59.902.363	59 902.3 2
Depozite de rezerve la cedenți		25.069.347	25.069.345
Cambii	1.732.152		1.732.152
Mobilier	1		1
Debitori			
Ramuri e elementare :			
Direcțiuni reg. și reprezentanțe 11.729.125			
Societăți de asig. și reasig. . 13.574.468			
Diverși 1.230.136	26.533.720		26.533.728
Ramura viața :			
Direcțiuni reg. și reprezentanțe 11.665.619			
Societăți de asig. și reasig. . 10.028.555			
Diverși 1.195.386		22.887.559	22.887.559
Contul curent al ramurilor elementare		136.460	136.460
	58.326.790	257.086.702	315.413.492

Conturi de Ordine

Depozit de efecte de tezaur și la autorități 48.282.450

București

Portofoliul primelor de incendiu, accidente și furt pe anii următori Lei 157.241.689
Daune plătite în 1933 . „ 50.592.000
„ „ dela fond. Soc. „ 521.550.000

Verificat conf. art. 38 din statute și
Cenzori : **C. Ștefănescu** cont. aut.

ROMANIEI"

MÂNĂ DE ASIGURĂRI

NERAL PE 1933

PASIV

		Ramurile elementare	Ramura viaţa	TOTAL
		Lei	Lei	Lei
Capital social		8.000.000	4.000.000	12.000.000
Fond de rezervă pentru capital *)		1.443.482	937.690	2.381.172
„ pentru fluctuaţiuni de curs		1.850.000		1.850.000
„ „ amortizări		1.100.000		1.100.000
„ de asigurare pentru funcţionari		960.500		960.500
Partea din prime cuvenite pentru riscuri pe anul viitor				
partea societăţii :				
Ramura Incendiu	3.032.817			
„ Transport	818.031			
„ Accidente	4.358.934			
Partea reasigurătorilor	10.657.430	18.867.212		18.867.212
Ramura viaţa :				
partea societăţii	70.603.776			
Partea reasigurătorilor	171.311.276		241.914.852	241.914.852
Despăgubiri în curs de lichidare la 31 Dec. 933				
partea societăţii :				
Ramura Incendiu	1.208.214			
„ Transport	755.561			
„ Accidente şi accesorii	460.470			
Partea reasigurătorilor	12.938.343	15.362.588		15.362.588
Ramura viaţa :				
partea societăţii	2.585.138			
Partea reasigurătorilor	5.652.692		8.2 7.830	8.237.830
Report din venitul imob. cuvenit anului 1934			1.186.335	1.186.335
Creditori				
Ramurile elementare :				
Societăţi de asig. şi reasigurare	2.551.658			
Diverşi	5.744.583	8.296.241		8.296.241
Ramura viaţa :				
Diverşi			202.521	202.521
Contul curent al ramurei viaţa		136.460		136.460
Beneficiul reportat din 1932	465.430			
Beneficiul exerciţiului 1933	1.844.877	2.310.307	607.474	2.917.781
		58.326.790	257.086.702	315.413.492

CONTURI DE ORDINE

Efecte drept garanţie şi în depozit liber 48.282.450

31 Decembrie 1933
30 Aprilie 1934

găsit in conformitate cu registrele

A. R. Protopopescu, Ing. A. Garvin

Capitalurile asigurărilor de viaţă in vigoare la finele anului Lei 1.084.122.000

*) Se sporeşte prin alimentaţie statutară la lei 2.626.407.

UZINELE DE FIER ŞI DOMENIILE REŞIŢA S. A.

ACTIV — *Bilanţul încheiat la 31 Decembrie 1933* — PASIV

	Lei	Lei		Lei	Lei
Stabilimente:					
Domenii	427.857.226		Capital social	—	750.000.000
Mine	225.138.870		Fond de rezervă legal	—	351.892.080
Clădiri pentru exploatațiuni	228.122.559		Fond de rezervă pentru creanțe dub.	—	28.000.000
Clădiri pentru birouri şi loc	233.952.391		Fond special pentru eventuale devalorizări ale stocului de materiale	—	35.000.000
Maşini şi instalațiuni	977.176.814	2.092.247.860	Fond de amortizări	—	778.561 292
Stocuri de materiale şi de produse	—	458.444.337	Datorii cu gar. ipot. şi pe termen lung.	—	488.108.743
Numerar	—	28.196.949	Datoria pe baza rent. de Stat lombard.	—	43.146.810
Titluri	—	64.485.160	Creditori	—	579.513.114
Rente de Stat	—	94.178.579	Conturi tranzitorii	—	74.190.361
Debitori:			Dividende neridicate	—	27.656.238
Căile ferate române	175.383.777		Beneficiu net:		
Alte autorităţi	115.634.726		Report din 1932	2.064.726	
Clienţi particulari şi diverse	173.121 539	464.140.042	Beneficiu pe 1933	43.559.564	45.624.290
Mobilier	—	1			
		3.201.692.928			3.201.692.928
Conturi de ordine:			Conturi de ordine:		
Garanţii statutare	696.000		Deponenţi de garanţii statutare	696.000	
Diverse mărfuri in consemnaţie	11.093.181		Mărfuri in consemnaţie	11.093.181	
Garanţii	86.792.600	98.581.781	Garanţii	86.792.600	98.581.781

Preşedintele consiliului de administraţie, General adjutant, **Ernest Ballif**
Directorul contabilităţii, **Carol Fleischhacker**, expert contabil
Verificat şi găsit conform cu registrele
Censori: **G. Cioflec**, expert contabil; **C. Brătescu, C. Orănescu, I. Reid Young**

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN :

RADIATOARE, CAZANE
DE INCALZIRE CENTRALA,
BAI DE FONTA EMAILATA
etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET“ BUCUREŞTI Calea Victoriei, 51

E. WOLFF

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

BUCUREŞTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcţiuni de fier. — Destilatoare şi Agitatoare. - Transmisiuni Moderne. - Injectoare de ars Păcură. Instalaţiuni de încălzire Centrală.

Mare dopozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru No. 3 Motoare „DEUTZ“, Maşini-Unelte, Scule, Pompe etc.

Orice leu cheltuit în ţară înviorează economia ţării. Lincoln a spus : când cumpăr marfă americană, am şi marfa, am şi dolarul ; când cumpăr marfă străină, am marfa, dar n'am dolarul.

OFICIUL DE VÂNZARE
DE HÂRTIE PRODUSA IN ȚARA

BUCUREȘTI

str. Matei Millo, 9

la acest oficiu se găsește de vânzare, livrabil imediat sau după condițiunile de comandă, : : : : orice cantități de hârtie : : : :

primește comenzi de orice fel de hârtie. Modele și catalogul se expediază franco după cerere.

A SE ADRESA COMENZILE: ✳ DEPOZIT GENERAL:

STRADA MATEI MILLO No. 9 BUCUREȘTI

Cumpărând produsele Industriei Naționale...

Corespondența, Dosarele, Fișele Dvs., sunt expuse în orice moment pericolelor de indiscreție, foc, furt. Păstrați-le în mobile metalice incombustibile

FICHET

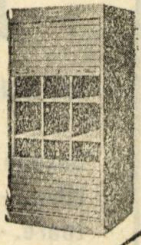

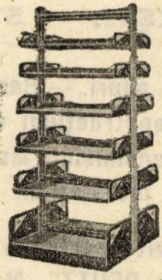

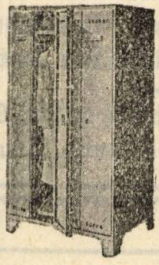

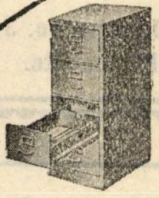

Instalații în întregime de oțel pentru Arhive, Biblioteci, Garderobe

FICHET

BUCUREȘTI. I

6, PIAȚA ROSETTI – TELEFON 359/24

...dați pâinea zilnică lucrătorilor Români.

SACRIFICAȚI

O ORĂ

NUMAI PENTRU VIZITAREA EXPOZIȚIEI:

TOTELECTRIC

CALEA VICTORIEI, 50

VIS A VIS DE TEATRUL NAȚIONAL

ȘI VEȚI VEDEA

CUM PUTEȚI SĂ VĂ FACEȚI CĂMINUL MAI PLĂCUT,
MAI CONFORTABIL
ȘI ACEASTA CU

MAI PUȚINE CHELTUIELI

Adresa :

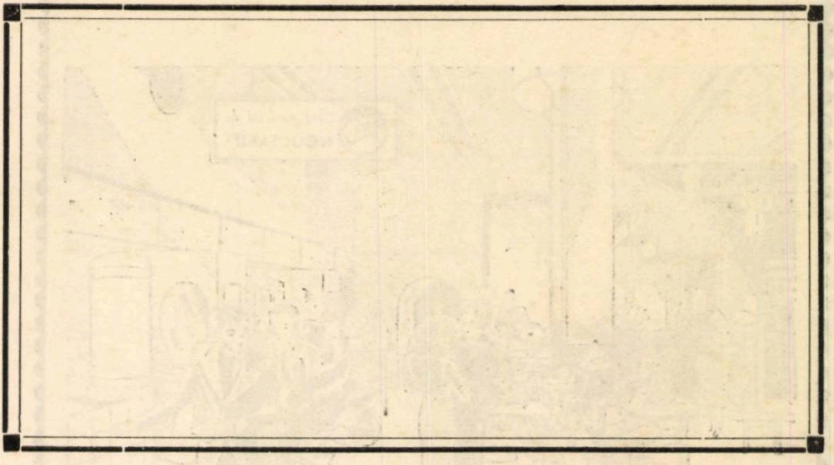

ATENŢIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA CENTRALĂ
ASOCIAȚIUNII
IBIU

ANUL XXIII — No. 7—8 IULIE - AUGUST 1934

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

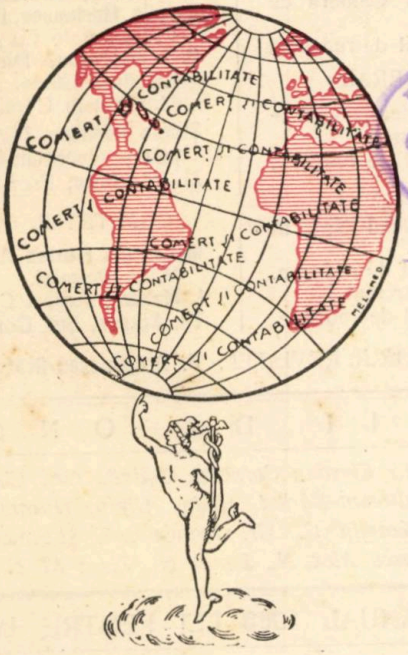

BIBLIOTECA CENTRALĂ
„ASOCIAȚIUNII"
SIBIIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI — STRADA TEILOR 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat;
† **Eftimiu M. G.,** Bancher;
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert;
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară;
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă;
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.;
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ;
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura";
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab.
Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor.
Membru în Comitetul de redacţie.
V. M. Ioachim Secretar Camera de Comerţ.
Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Şeful Serviciului Contabilităţi Creditul Industrial.
Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom.
Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant.
Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil.
Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş Director B.N.R. Galaţi.
Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor.
Casier al Corpului.
Iosef Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Preşedintele Corp. Contabililor.
C. I. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine.
Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

DIRECTORUL REVISTEI: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., I. Dumitrescu-Bârlad, Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BANCI POPULARE LEI **200.**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

ANUL XXIII No. 7—8 IULIE-AUGUST 1934

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERŢ ŞI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenţilor Şc. Super. de Comerţ

APARE LUNAR

Organ oficial de publ. a Corpului Contab. autoriz. şi experţi

CUPRINSUL:

Dr. V. M. Ioachim: Reglementarea bilanţului în noua lege bancară 381
Andrei I. Gheorghiu: Contabilitatea „Ruf" în România . . . 386
S. M. Blumenfeld: Fiscul şi „cheltuelile din capital" 397
N. K. Constantinescu: Registru inventar 402
M. Şipoş: Diferenţe de curs (?) 410
Ioan Tăcutu: Angajamente cu furnizorii străini 414
Marcel Kendler: Punctul critic al întreprinderii 418
M. D. Wechsler: Uzura şi amortizarea 422
Ilie Manolescu: Evaluarea — piatra unghiulară a contabilităţii . 425
Petre C. Ştefănescu: Contabilii şi contabilitatea în Anglia . . 429
*** Recenzii. — Jurisprudenţe fiscale 433
*** Revista revistelor 449
*** Abonamente. — Cereri de înscriere . . . 450

REGLEMENTAREA BILANŢULUI ÎN NOUA LEGE BANCARĂ

—:-:—

Problema bilanţului formează axa contabilităţii, bilanţul fiind actul contabil cel mai important, care ne arată împreună cu Contul de Profit şi Pierdere, situaţia statică şi dinamică a unei întreprinderi.

De aceea, ştiinţa şi technica contabilităţii în ultimele decenii a dat o importanţă deosebită acestei probleme. La Academiile de Inalte studii Comerciale din Apus, există de mult catedre speciale pentru „Teoria şi technica bilanţului".

Acum în urmă şi legiuitorul nostru se interesează de această chestiune, păşind treptat la reglementări cerute de disciplina contabilă, privind fie forma de întocmire a bilanţului, fie normele de evaluare, fie regulele de publicitate.

Asemenea preocupări găsim şi la noi, în proectul codului de

comerț, iar în legea bancară s'a păşit chiar la legiferare în această materie.

Constatăm cu satisfacție că în redactarea textelor, s'a ținut în mare parte seamă de propunerile făcute de Corpul Contabililor la diferite congrese precum şi de părerile exprimate de exponenții disciplinei contabile prin conferințe, studii, în comisiuni, etc.

Ne vom ocupa în acest articol de forma şi publicitatea bilanțului după noua lege bancară.

In primul rând, constatăm că s'au introdus pentru bănci, următoarele idei, pe care noi le-am formulat în diferite ocaziuni:

1. Intocmirea bilanțului-tip pe categorii de întreprinderi.
2. Obligativitatea publicării contului de Profit şi Pierdere, odată cu Bilanțul.
3. Extinderea obligațiunei publicărei la orice societate.
4. Fixarea unui termen, înlăuntrul căruia trebue întocmit bilanțul.

In ce priveşte bilanțul tip, art, 30 prevede că prin regulamentul legii se va stabili un model tip, după care băncile sunt obligate să întocmească bilanțurile anuale.

Asemenea pentru bilanțurile semestriale brute, ca şi pentru situațiile lunare, se vor întocmi formulare-tip.

Art. 31 din lege stabileşte unele norme cari vor trebui avute în vedere la întocmirea formularului-tip. Aceste norme se inspiră asemenea dela principiile şi dezideratele exprimate de profesioniştii contabili cu privire la claritatea bilanțului şi la gruparea conturilor, după natura lor.

Astfel, în afară de dispoziția cuprinsă şi în codul de comerț, de a se arăta în mod distinct: *Capitalul subscris* şi cel *vărsat,* precum şi *rezervele*, art. 31 mai prevede următoarele reguli:

„c) *Debitele şi creditele băncii, astfel cum rezultă din registre, trebue trecute în mod distinct în bilanț, după diferitele lor categorii.*

Nu sunt admisibile compensațiuni de partide deosebite atât în Bilanț, cât şi în contul de Profit şi Pierdere.

d) *Cambiile vor trebui trecute în mod distinct de orice alte titluri şi vor fi clasate după categoriile ce se vor determina prin regulament.*

Valoarea cambiilor reescontate trebue să rezulte în mod expres din bilanț.

Cambiile spre încasare vor fi trecute în conturi de ordine, ce se vor alătura la bilanț.

Cambiile primite în garanție și cele de circulație vor fi trecute în bilanț în posturi separate, în măsura în care corespund unui sold creditor pentru bancă, diferența trecându-se în conturi de ordine, ce se vor alătura la bilanț.

Obligațiunile cambiale ale băncii vor figura în pasivul bilanțului în mod distinct de celelalte obligațiuni ale ei, fiind clasificate după cum sunt plătibile în țară sau în străinătate.

e) *Titlurile, proprietatea băncii, trebue trecute în mod distinct de cele provenind din participațiuni.*

Cele provenite din raporturi, depozite și gajuri, vor fi trecute la conturile de ordine ce se vor alătura la bilanț.

Asemenea se vor arăta separat valorile mobiliare cu venit fix și cele cu venit variabil.

f) *La postul „Cassa", nu pot fi trecute decât monetele metalice sau de hârtie, naționale sau străine, sume disponibile la Banca Națională a României, precum și cupoanele și titlurile exigibile „emise sau garantate de Stat".*

Ideia separării conturilor de ordine de conturile de activ și pasiv propriu, precum și ideia necompensării debitelor cu creditele atât la Bilanț, cât și la Profit și Pierdere a fost pusă la noi pentru prima dată la Congresul Corpului Contabililor experți și autorizați dela Chișinău și suntem satisfăcuți că s'a ajuns acum la legiferare cel puțin pentru bănci, urmând ca aceste principii să fie introduse și în noul cod de comerț pentru toate societățile anonime.

Prin normele generale trecute în lege, s'a urmărit aplicarea în parte a principiilor după care se grupează acum conturile de către știința contabilă, ș. a. *principiul lichidității* la activ și al *exigibilității* la pasiv. Aceasta din punct de vedere economic, iar din punct de vedere juridic, s'a căutat ca în bilanț să se separe conturile după cauzele juridice, ceeace este iarăși un criteriu după care se poate judeca atât gradul de disponibilitate al diferitelor valori, cât și gradul de bonitate și deci de risc.

Prin urmare, la activ va trebui să apară în posturi distincte: Imprumuturile de gaj, Imprumuturile de cont curent cu sau fără garanție, Imprumuturile pe ipotecă, etc.

In ce privește cambiile, rămâne a se vedea dacă regulamentul va face separație după scadență (Cambii cu termen scurt, cambii cu termen lung), sau după natura juridică a titlurilor (Bilete la ordin, Cambii, Polițe sau trate, după noua definiție a legii asupra cambiei).

Nu credem ca legiuitorul să fi înțeles prin categorii separarea cambiilor, cari sunt proprietatea băncii, de cambiile ce sunt numai în posesiunea băncii, așa cum se arată în comentarul legii bancare al D-lor Preuțescu, Tomoroveanu, etc., pentru că pe aceste din urmă cambii, legea le menționează separat în aliniate speciale cu mențiunea că trebue trecute la conturile de ordine.

Constatăm însă, că pentru cambiile de garanție și circulație dispoziția prevăzută în lege nu este destul de clară. Ar părea din textul legii că în conturile de activ propriu zis, trebue să se treacă acele cambii, cari reprezintă un sold creditor al băncii dintr'un cont curent de împrumut.

Ori, această interpretare nu poate fi justă, pentrucă ar însemna să trecem pentru aceiași creanță două posturi: unul la debitori și altul la cambii.

Indiferent de textul legii, unde se pare că s'a strecurat o eroare contabilă, noi credem că singura soluție este aceea care reiese din aliniatele de mai sus, adică: *toate cambiile de garanție și circulație vor fi trecute numai la conturile de ordine.*

Dacă din acestea o parte s'a scontat la alte bănci, valoarea acestor efecte va apare separat într'un *cont de pasiv propriu* ca orice angajament de plată, fie sub denumirea *Efecte de plată*, fie cu titulatura generală: *Creditorii.*

Aceste efecte nu trebue confundate — cum pare că a făcut legiuitorul — cu *cambiile reescontate* din portofoliu de scont.

Acestea nu pot apărea în pasivul propriu zis, ci numai prin conturi de ordine marcând în activ angajamentele de garanție ale băncii către banca reescontatoare, — angajamente cari sunt condiționate de neplata acestor cambii la scadență de către principalii obligați.

In ce privește *efectele publice și acțiunile*, legea face mai întâi cu drept cuvânt distincție între cele ce sunt proprietatea băncii și acele ce sunt numai în posesie, care se țin la conturile de ordine.

Apoi, titlurile, proprietatea, băncii, sunt împărțite în 2 mari

categorii: cele cu dobândă fixă (efecte publice și obligațiuni) și cele cu venit variabil (acțiunile), o altă categorie o formează titlurile cu caracter de participație, din cauza caracterului special al acestei părți din activ, care nu constitue un activ ușor realizabil.

In regulament se va face desigur și o altă clasificare, după normele de evaluare admise de lege și după capacitatea de lombardare a titlurilor, astfel: Titluri admise la lombardare de B. N. R., acțiuni cotate la bursă, acțiuni necotate.

In ce privește postul „Cassa", considerăm ca o eroare contabilă obligația de a se trece la contul „Cassa" sumele disponibile la B. N. R., întrucât, ori cât de lichid ar fi acest bun, totuși nu mai este acest numerar asupra casierului și o bancă are tot interesul ca să aibă un cont separat de mișcarea și situația disponibilului său la Banca Națională.

De aceea credem că — prin regulament sau prin formularul — tip, se va repara această greșală.

La Pasiv se prevede în lege aceleași regule de separare a conturilor, după caracterul lor juridic, ne mai admițându-se denumiri confuze, precum: Conturi curente și Depuneri spre fructificare.

Asemenea se va avea în vedere și gradul de exigibilitate, fără a se intra însă în prea multe separațiuni după scadență.

Al doilea punct pe care îl reglementează mai amplu legea bancară, este publicitatea bilanțului și a contului de Profit și Pierdere, lichidând prin aceasta controversa, dacă și contul Profit și Pierdere, trebue sau nu să fie publicat.

S'a estins obligațiunea publicității la celelalte forme de Societăți, precum și la bilanțul brut semestrial, prevăzându-se termene fatale și sancțiuni.

Legea bancară, derogând dela dispozițiunile codului comercial fixează în art. 30 un termen de 4 luni, pentru întocmirea și aprobarea bilanțului, termenul curgând dela sfârșitul fiecărui an calendaristic.

Combinând acest articol din legea bancară cu art. 78 cod. com. urmează că administratorii trebue să prezinte bilanțul cenzorilor cu o lună înainte de adunarea generală, deci cel mai târziu după 3 luni dela încheierea anului, iar cu 8 zile înainte de adunare trebue să se publice bilanțul și Contul de Profit și Pierdere.

Atât bilanțul anual, cât și cel semestrial se depun la Oficiul registrului Comerțului și la Consiliul Superior bancar, fără a mai exista obligația depunerii la grefa Tribunalului.

In termen de 15 zile dela data expirărei termenului de 4 luni, bilanțul și contul de Profit și Pierdere aprobat de Adunarea Generală, se publică în Monitorul Oficial, în Buletinul Consiliului Superior și într'un ziar, deci o publicitate foarte largă.

In No. viitor ne vom ocupa de problema evaluărei, așa cum a fost soluționată de legea bancară.

Dr. V. M. IOACHIM

CONTABILITATEA „RUF" IN ROMÂNIA

—:-:—

Prin dezvoltarea din ce în ce mai mare a operațiunilor, cât și din nevoia raționalizării muncii personalului, iar pe de altă parte pentru asigurarea controlului înregistrărilor și trecerii la zi a operațiunilor, s'a simțit și în țara noastră nevoia introducerii metodei de contabilitate „Ruf".

Această metodă este datorită lui Alfons Ruf, și a fost întrebuințată pentru prima oară în Elveția, acum 12 ani. Ea se servește de un jurnal legat, așa cum e cerut de codul de comerț, și de foi volante pentru conturile de maestru și desvoltătoare, în locul registrelor respective întrebuințate în contabilitatea obișnuită

Ea nu schimbă nimic din principiile contabilității în partidă dublă. Ajută numai la înregistrarea operațiunilor, simultan atât la partida contului respectiv, cât și în registrul jurnal, prin adaptarea la acest registru a unui aparat, care constitue brevetul metodei.

Am experimentat această metodă, atât în lecțiunile mele, ținute timp de 2 ani cu școlari la anul III al școlii comerciale superioare Nr. 2, București, cât și în întreprinderile de gaz metan, unde a fost introdusă tot de doi ani.

Iată aparatul de contabilizare, aplicat pe pagina din dreapta a jurnalului, pe care se trec acum operațiunile, foaia din stânga fiind complect scrisă. Foaia neagră care se observă pe clișeu reprezintă indigoul special așezat sub foaia de cont la care avem de făcut o înregistrare, și deasupra paginei de Jurnal, unde apare operațiunea, în momentul trecerii ei pe cartotecă.

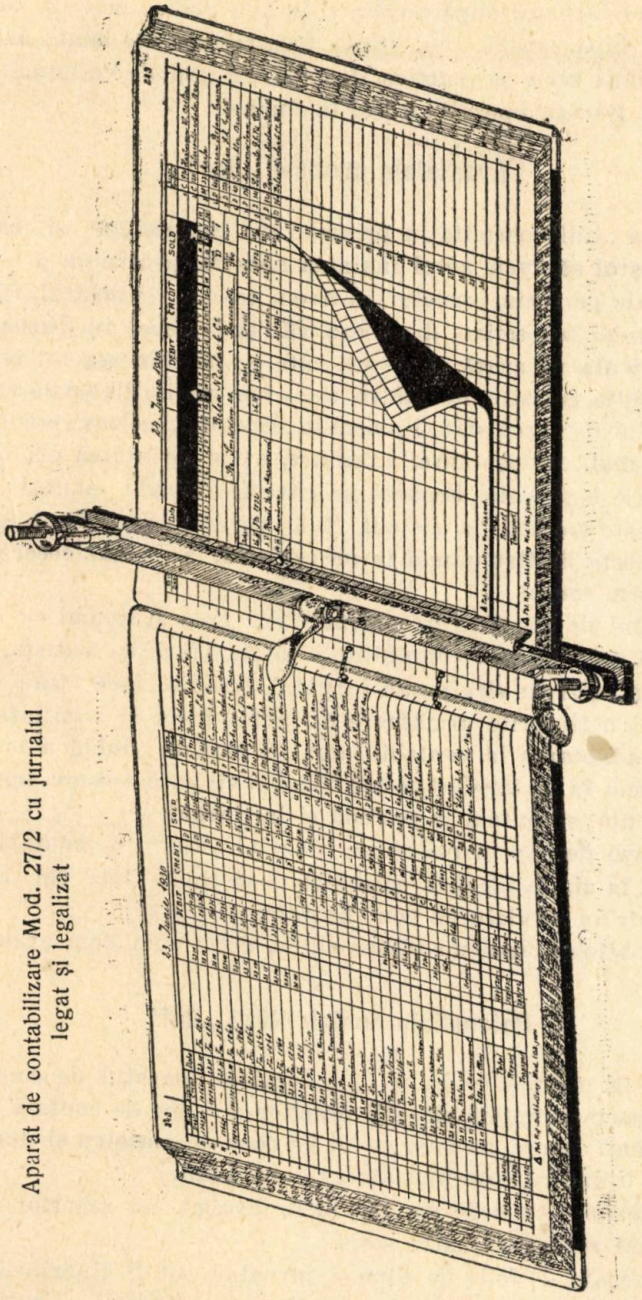

Aparat de contabilizare Mod. 27/2 cu jurnalul legat și legalizat

Din această gravură rezultă că trecerea se **face invers** ca în contabilitatea obișnuită. In loc să scrim întâi strața, după docu-

mente, apoi jurnalul după straţă, şi în fine cartea mare şi desvoltătoarele, după jurnal, aici, aceste treceri repetate sunt evitate. Cu un singur scris pe partida de maestru sau desvoltător, după caz, avem trecută operaţiunea şi la Jurnal.

Avantajele metodei „Ruf"

Metoda „Ruf" permite în primul rând **repeziciune** şi **exactitate.** E destul să avem actul înaintea noastră, pentru ca printr'un singur scris pe foaia contului, să avem trecut, fie debitul, fie creditul partidei respective, după caz, cât şi trecerea în Jurnal.

Experienţa ne arată că de ori câte ori trecem repetat o cifră în mai multe registre, de atâtea ori avem posibilitatea de a greşi.

La felul de înregistrare obişnuit, repetând aceleaş cifre în : straţă, jurnal, cartea mare, auxiliare, avem de atâtea ori ocazia de a comite o greşală. Eroarea se găseşte făcând puntaj între toate aceste treceri. La metoda Ruf, scriindu-se numai odată, **controlul este limitat numai la un registru,** la Jurnal, ceeace uşurează enorm lucrul.

La felul de înregistrare obişnuit era greu şi numai cu risipă de muncă se obţinea o contabilitate la zi. Afară de aceasta, chiar dacă eram la zi cu straţa sau jurnalul, trebuia încă timp suficient pentru trecerile următoare în cartea mare şi auxiliare.

Prin adaptarea la contabilitatea în partidă dublă a metodei Ruf, suntem la zi, imediat ce am făcut o singură trecere, operaţia fiind trecută, simultan, la partidă şi la Jurnal.

Obţinem deci, prin utilizarea metodei „Ruf" o contabilitate **exactă şi la zi,** un ideal la care trebue să tindă toţi cei ce lucrează într'un serviciu de contabilitate.

Mai obţinem apoi un bilanţ zilnic, după cum vom arăta mai departe.

Ustensilele contabilităţii „Ruf"

Această metodă ne pune la îndemână aparatul de contabilizare, o casetă adaptată clasării practice a foilor de conturi, registre „Jurnal" legate, precum şi foi de cont de maestru şi desvoltătoare cu liniatura corespunzătoare jurnalului.

Mai avem nevoe de un aparat de grupat, un repertor şi un toc special rezistent pentru scris.

Imprimate — foile de cont şi jurnalul, pot fi tipărite în formatul şi liniatura dictată de nevoile întreprinderii. Caseta va avea mărimea foilor de cont.

In casetă încap până la 1000 foi de cont. Dacă întreprinderile

au nevoe de conturi mai multe, atunci lucrul se împarte la mai mulți funcționari. Unul ține jurnalul clienților, cu partizile corespunzătoare, altul pe cel de furnisori, etc.

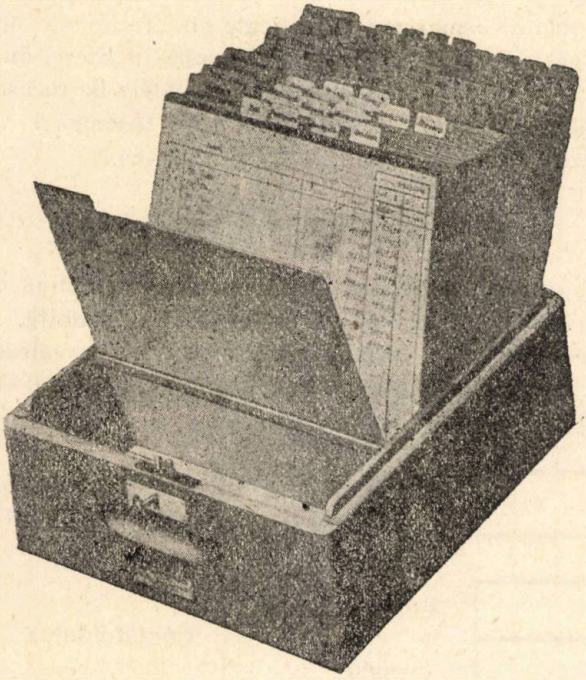

Așezarea conturilor în casetă

Pentru a putea răspunde la anumite întrebări ce ni s'ar pune de conducătorul întreprinderii, trebue să aranjăm conturile în casetă, pe grupe importante și anume:

Grupa de conturi	de investițiuni	insemnată cu	I
„ „ „	„ numerar (in casă și la bănci)	„	D
„ „ „	„ mărfuri	insemnată „	M
„ „ „	„ efecte	„ „	E
„ conturilor	de persoane active	„ „	D (deb.)
„ „	„ cheltueli	„ „	S (spese)
„ „	„ venituri	„ „	V
„ „	„ pers. de pasiv	„ „	C (cred.)
„ „	„ ordine	„ „	O

Grupele sunt despărțite între ele prin semne metalice, (Reiter, călăreți), prevăzute cu litera corespunzătoare.

Grupele de mai sus pot fi schimbate după natura operațiunilor și după întrebările ce ni se pot pune de conducătorul între-

prinderii. Astfel grupa debitorilor poate fi împărțită în: debitori București, debitori vechiul regat, debitori interni, etc. Creditorii pot fi împărțiți în grupele: Creditori interni, creditori externi, etc.

Semne metalice mai pot fi aplicate la foile de conturi și pentru despărțirea internă a fiecărei grupe în litere, după alfabet, sau pentru a se arăta scadențele la sumele de încasat sau la cele de plătit. Semnele vor avea culori și însemnări deosebite, pentru fiecare fel de evidență ce voim să avem.

Trecerea operațiunilor la contabilitate

După cum am arătat mai sus, drumul de urmat în acest metod este invers decât la contabilitatea dublă obișnuită, care se servește de registrele: jurnal, cartea mare, desvoltătoare de clienți, furnisori, cheltueli, etc. Schematic, acest drum s'ar reprezenta astfel:

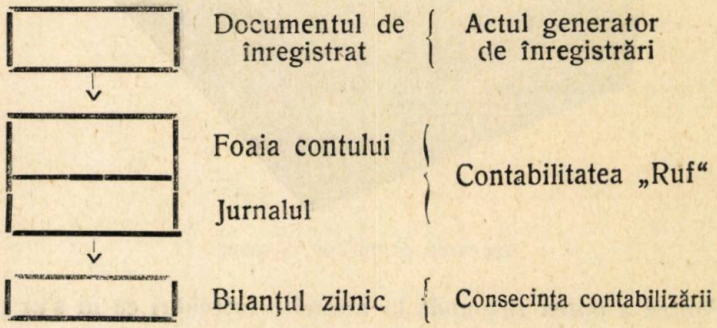

Se ia aparatul de contabilizare, se fixează peste pagina de jurnal, iar peste foaia de jurnal se așează un indigo. Așezarea aparatului se face cu multă ușurință și odată pentru o întreagă pagină de jurnal.

Aparatul e compus din 2 părți: prima, formată din 2 șine metalice suprapuse, pentru fixarea pe foaia de jurnal și secunda, formată din o singură șină metalică, pentru fixarea contului, având un arc și un indicator, care arată în mod automat, care e ultimul rând de jurnal utilizat anterior înregistrării ce voim a trece.

Liniatura jurnalului este identică cu cea de pe foile de conturi: în plus, pagina jurnalului mai are în partea dreaptă loc liber pentru următoarele coloane:

1. Grupa din care face parte contul (inițiala respectivă.)

2. Numărul contului după schema generală de conturi de maestru și desvoltătoare.

3. Numele contului la care s'a trecut operația.

Aceste coloane permit a se face legătura între trecerea făcută pe foile de conturi, cu ceea ce trebue să rămână în jurnal.

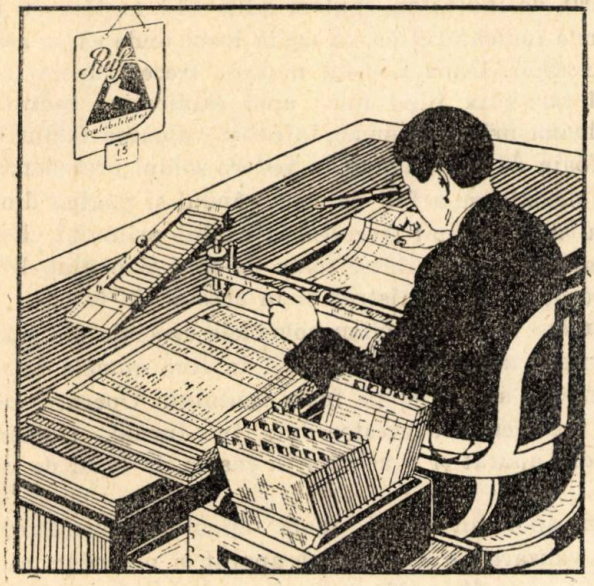

La îndemână trebue să mai avem documentele ce servesc ca bază la înregistrări: copierul de facturi pentru vânzările făcute, actele de casă, rapoartele de magazie, facturile furnisorilor, corespondența primită și eșită, extrasele de cont, etc.

Toate acestea se triază astfel ca să se înregistreze operațiunile de acelaș fel. unele după altele. Numai după trecerea tuturor celor de acelaș fel, se va trece cele de alt fel.

Odată terminată această triare se începe înregistrarea:

Avem de trecut vânzările către clienți. Știm că după principiile contabilității în partidă dublă ele se trec în debitul clienților și în creditul contului „Mărfuri fabricate".

Trecem rând pe rând facturile pe foaia fiecărui client, în coloana debit, le așezăm pe fiecare la locul liber în casetă, la literile clienților. Pentru aceasta vom proceda în felul următor:

Vom lua din casetă, pe rând, foaia fiecărui client. Ele se găsesc la grupa D (debitori) sub litera C (clienți). In cadrul acestei ultime litere se găsesc așezați alfabetic toți clienții. Pentru ușu-

rință, literile de grupe, de conturi și subconturi au culori diferite.

Scoatem din casetă, dela locul ei, foaia primului client la care avem de trecut vânzarea, (conturile rămân în casetă desfăcute în 2 grupe, după cum se vede în clișeu). Fixăm foaia în aparat, cu rândul nescris în dreptul indicatorului și se începe scrierea cu tocul special: data vânzării, în prima coloană. Locul datei fiind însă acoperit de indicator, suntem siliți să-l mutăm cu un rând mai jos, unde indicatorul ne va arăta locul unde să se așeze foaia contului următor. După această mutare, trecem acum data vânzării, locul respectiv fiind liber, apoi explicația: factura Nr...., apoi în coloana primă de sume, la debit, valoarea facturii. Facem soldul pe foaia de cont, având în vedere soldul precedent. Trecem în coloana următoare a foii de cont, rândul și pagina din Jurnal. Cu aceasta am terminat trecerea la contul primului client. Prin indigoul care se găsește între foaia de cont și pagina liberă, din Jurnal, operația s'a înregistrat și în acesta din urmă.

Mai rămâne să complectăm coloanele speciale ale jurnalului: inițiala grupei. numărul contului și în fine numele lui. Aceste elemente se găsesc pe foaia contului. Operația terminându-se prin trecerea și a acestor date în Jurnal, ridicăm foaia clientului din aparat și o așezăm în casetă, la locul de unde am luat-o.

Scoatem apoi din casetă foaia clientului următor, căruia i-am făcut vânzarea, o așezăm sub aparat și procedăm ca mai sus, atât pentru acest client, cât și pentru ceilalți, după cum rezultă din facturile din copier.

După ce am terminat trecerea la clienți, trecem totalul vânzărilor zilnice la foaia contului „Mărfuri", la coloana credit.

Trecem apoi încasările zilei. Să presupunem că avem cinci încasări: două dela clienți, două dela bănci, și ultima dela un funcționar, reținere din salar, în contul avansului. Vom lua din casetă, pe rând, întâi foile clienților, apoi foile băncilor și la urmă foaia de avans a funcționarului. Primele 2 foi și ultima se găsesc în grupa D (debitori), la contul „Clienți" și contul, „Avansuri personal". Foile băncilor se găsesc în grupa B (bani), la contul „Conturi curente".

Căutăm la literile respective ale fiecărui cont dela care am primit bani, luăm foaia și procedăm ca mai sus, trecând însă sumele în coloana 2-a, a creditului.

Urmează apoi trecerea acestor încasări la contul **Casa.** Pentru aceasta vom lua din casetă din grupa B (bani), foaia reprezentând acest cont. Așezăm foaia contului Casa sub raportul de casă, în coloana **debitului**, facem soldul, etc., ca mai sus.

Cu aceasta încasările au fost înregistrate, în acelaș timp și cu o singură trecere, și în foile de cont, și în Jurnal.

Cele 2 coloane de sume ale jurnalului sunt balansate.

Când am complectat ultimul rând al paginei de Jurnal, scoatem aparatul de contabilizare și foaia de indigo. Trecem apoi peste foaia de jurnal un puf cu praf alb. Acet puf (pudră) are rol de fixator al scrisului, care apare acum pe jurnal ca și când ar fi fost trecut cu cerneală. Cu timpul scrisul se întărește, încât nu mai poate fi șters cu radiera.

Urmează apoi adunarea paginei de jurnal. Fiecare pagină se adună separat, iar la totalul ei se adaogă totalul general al paginilor anterioare, făcând totaluri, fie lunare, fie semestriale, etc., după nevoi și importanța operațiunilor trecute.

Cele 2 totaluri ale fiecărei pagini trebue să fie egale. Aceasta ne arată că înregistrările au fost bine făcute, atât în Jurnal cât și în foile de conturi, trecerea făcându-se, după cum am arătat mai sus, **deodată** în ambele părți.

Rezultă că prin simpla adunare a unei pagini de Jurnal, am făcut și balanța de verificare a trecerilor în foile de conturi.

Se va căuta ca pe o pagină de jurnal să se treacă numai operațiuni complecte, nu trunchiate pe 2 pagini.

Din cele de mai sus observăm că am trecut direct pe conturile de desvoltător, adică auxiliare (analitice). Trebue însă să mai trecem sumele și la conturile de maestru, sintetice.

Pentru aceasta ne vom servi de **aparatul de grupat.**

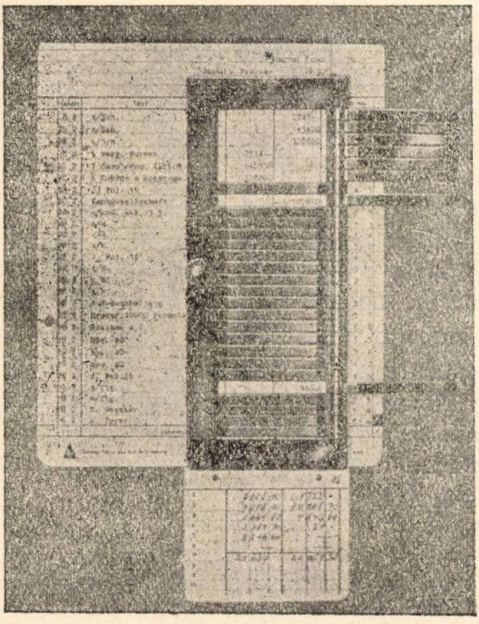

Acest aparat ingenios constă dintr'o ramă de metal având aceiaș lățime ca și cele 2 coloane de sume dela Jurnal și lungimea foii de jurnal. Are 30 clape corespunzătoare cu rândurile de jurnal. In partea de jos a lui se găsește un bloc de hârtie pentru adunarea cifrelor.

De câte ori am trecut o sumă la foaia de cont, am indicat în coloana respectivă, semnul contului respectiv. Acum ne servim de aceste semne pentru trecerea la conturile sintetice în modul următor:

Acoperim cu aparatul de grupat coloanele de debit și credit ale Jurnalului. Ridicăm clapele aparatului de pe acele rânduri care au însemnat în coloanele de număr și nume, contul sintetic la care mai avem de trecut sumele la maestru.

Luăm exemplul vânzărilor de mărfuri. N'am trecut încă operația la contul sintetic „clienți", trecerea făcându-se direct în desvoltare (conturi analitice). Ridicăm clapele de pe toate sumele care se referă la acest cont. Facem adunarea sumelor rămase descoperite, iar totalul îl trecem pe foaia contului „Clienți", la coloana „Debit", pentru că debitoare erau și sumele trecute la partizile clienților. Această trecere se face fără a mai fi nevoe a aplica foaia contului „Clienți" pe registrul Jurnal. Inchidem clapele și continuăm mai departe cu ridicarea clapelor dela alte sume netrecute încă la contul sintetic respectiv.

Cifrele obținute prin adunarea cu aparatul de grupat se trec pe blocul de adunat, ce se află atașat în partea de jos a lui, pentru ca adunând toate totalurile debitoare și creditoare de conturi sintetice de pe acea pagină, să obținem egalitate între ele, adică să ne dea siguranța că adunările și deci și trecerile la conturile sintetice au fost bine făcute.

Bilanțul zilnic

La fiecare pagină de jurnal se află în stânga, liniatura unui bilanț al paginei, cu următoarele coloane: simbolul contului, totaluri creditoare. In aceste coloane se trec conturile sintetice de pe acea pagină cu totalurile obținute prin aparatul de grupat. Când totalul sumelor debitoare este egal cu cel al sumelor creditoare, și acestea, egale cu totalul paginei de jurnal respective, avem siguranța exactității cifrelor înscrise la conturi. Aceste totaluri, adăogate la cele din zilele precedente, pe formulare anume tipărite pentru centralizarea lor, ne dă bilanțul zilnic, care ne arată situația întreprinderii.

Repertorul „Ruf"

Din cele arătate mai înainte rezultă că acest metod nu utilizează decât registrul Jurnal, fiind cerut de codul de comerț **ca registru legat**, prevăzut cu formalitățile cerute de codul de comerț, iar celelalte registre: Cartea mare (pentru conturi sintetice) și desvoltătoarele (pentru conturi analitice), înlocuite cu **foi volante.**

Aceasta ar da posibilitatea la perderi de foi de conturi sau chiar sustragerea lor intenționată.

Pentru a evita o asemenea eventualitate, contabilitatea „Ruf" preconizează un registru numit „Repertor", în care se trece fie care cont ce se deschide pentru întâia oară, la litera respectivă repertorului, cu numărul și numele contului. Aceste numere și nume se repetă în ultimele două coloane ale jurnalului, ori de câte ori am făcut o trecere la un anumit cont.

Dacă s'ar pierde o foaie de cont, căutăm în repertor numărul său, urmărim apoi în jurnal, pagină cu pagină acest număr și nume, până la reconstituirea foii contului pierdut. Nu se poate uita nici o sumă, căci având soldul la fiecare operație trecută în jurnal, o operație sărită este observată prin soldul noii operații, care nu mai corespunde cifrelor deja trecute pe foaia de cont. Căutăm din nou paginile dintre operațiile cari nu dau soldul just, până găsim suma omisă.

Din experiență putem afirma că la întreprinderile unde lucrez, în doi ani de zile, nu s'a pierdut nici o foaie de cont, deci n'a fost nevoe să se reconstitue nici o foaie.

Avantajele metodului „Ruf" la întreprinderi cu sedii secundare

Acest metod dă întreprinderilor cu sedii secundare un mijloc de control sediului central, care constitue un folos incontestabil pentru acesta din urmă.

El consistă în acela că aceste sedii sunt obligate să trimită zilnic, sau la complectarea unei pagini, copii de pe toate foile de jurnal, în care s'au trecut operațiunile sediilor secundare. **Copiile se fac fără nici o muncă suplimentară**, ci numai prin adăogarea peste foaia de jurnal a unei foi subțire de pergament, străvezie, cu liniatura exactă ca cea a jurnalului. In cest caz, între aceste două foi se așează în locul indigoului obișnuit, unul cu cu două fețe. Scrisul de pe foaia de cont, făcut cu tocul special, la trecerea operației, apare atât în Jurnal, cât și pe foaia subțire,

	Bilanț zilnic Debit	Bilanț zilnic Credit	Data		Debit	Credit		Sold	Signo Grupa	Signo Contul	
26	403.480	44.608	12.1.34	factura No. 520	35.808		D	70.409	1 D	2614	26 V, Ionescu Galați
18		403,380	12.1.34	factura No. 521	10 001		D	10.001	2 D	2694	26 N. Georgescu București
25		150.000	12.1.34	factura No. 522	5.000		D	10.000	3 D	2609	26 Pr. Dimitrescu V.-Căl.
28		1.000	12.1.34	factura No. 523	17.000		D	17.000	4 D	2685	26 Gr. Varadia Oradia
22	195 608		12.1.34	factura No. 524	19.000		D	19.000	5 D	2686	26 Chr. Musceleanu Buc.
	598.988	598.988	12.1.34	factura No. 525	8.500		D	8.500	6 D	2660	26 M. Tomescu Caracal
			12.1.34	factura No. 526	4.942		D	4.942	7 D	2619	26 Hr. Vasilescu Ciulnița
			12.1.34	factura No. 527	3.590		D	3.590	8 D	2640	26 Nae Ionescu Tulcea
			12.1.34	factura No. 528	4.000		D	8.000	9 D	2690	26 Victor Popescu Urlați
			12.1.34	factura No. 529	8.000		D	8.000	10 D	2691	26 Vion Petrescu Buc.
			12,1.34	factura No. 530	62.000		D	62.000	11 D	2655	26 Panaitescu V. Mediaș
			12.1.34	factura No. 531	55.000		D	55.000	12 D	2656	26 Andrei Vasiliu Mediaș
			12.1.34	factura No. 532	45.000		D	45.000	13 D	2657	26 Panait Ionescu Cluj
			12.1.34	factura No. 533	18.500		D	18.500	14 D	2652	26 Gh. Papazoglu Buc.
			12.1.34	factura No. 534	6.800		D	10.000	15 D	2651	26 Al. Ștefănescu Buc.
			12.1.34	factura No. 535	4.900		D	4 000	16 D	2622	26 Ion Săndulescu Buc.
			12.1.34	factura No. 536	1.200		D	—	17 D	2671	26 Mihai Cernea Tg.-M.
			12 1.34	factura No. 537	9.500		D	9.500	18 D	2672	26 Vasile Petrescu Ploești
			12.1.34	factura No. 538	10.800		D	10.800	19 D	2673	26 N. Tănăsescu Buzău
			12.1.34	factura No. 539	42.600		D	42.600	20 D	2674	26 V. Gheorghiu Brașov
			12.1.34	factura No. 540	11.800		D	25.000	21 D	2675	26 Ion Ciuntu București
			12.1.34	factura No. 541	4.445		D	4.445	22 D	2676	26 Ion Paraschiv Galați
			12.1.34	factura No 542	15.000		D	—	23 D	2677	26 Sandu Teleagă Mizil
			12.1.34	vânzările de azi conf. fact. 520—542		403.380	C	1 255.409	24 M		18 Mărfuri fabricate
			12.1.34	incasat val. fact. 350/933 bon incaso 15		34.607	D	35.802	25 D	2614	26 V. Ionescu Galați
			12.1.34	incasat val. fact. 521 de azi bon incaso 16		10.001		—	26 D	2694	26 N. Georgescu București
			12.1.34	ridicat din disponibil bon incaso 17		50.000	D	1.550.000	27 B	2502	25 Banca Românească
			12.1.34	ridicat din disponibil bon incaso 18		100.000	D	4.500.000	28 B	2501	25 Banca Națională
			12.1.34	reținut din salar în ct. avans bon incaso 19		1.000	D	1.000	29 D	2817	28 Gr. Alexandrescu
			12.1.34	incasările de azi conf. bonurilor 15—19	195.608			315 008	30 B		22 Casa
				Totalul paginei	598.988	598.988	D				
				Report din agina	4.515.900	4.515.900	D				
				Transport pt. pagina 36	5.114.888	5.114.888	D				

Pagina de jurnal

pe verso. El se poate citi pe fața foii subțiri, datorită transparenței ei.

In această copie apar toate însemnările din Jurnal, soldurile tuturor conturilor, balanța, totalul jurnalului, elemente care lămuresc sediul central asupra activității fiecărei contabilități în parte.

Sediul central ține în caseta sa de conturi, pe lângă conturile sale proprii, pentru fiecare sediu secundar, câte atâtea foi de conturi centralizatoare ,câte grupe principale de conturi s'a stabilit la organizarea contabilității fiecărui sediu secundar. Aceste grupe de conturi sunt astfel fixate, încât centrala să poată avea în cifre totale, datele ce-i sunt necesare pentru cunoașterea situației lor.

Dacă avem grupele: bani, mărfuri, debitori, creditori, speze, venituri, etc., la centrală deschidem câte o foaie pentru fiecare grupă.

(Va urma)

ANDREI I. GHEORGHIU
Profesor

FISCUL și „CHELTUELILE din CAPITAL"

Legea pentru unificarea Contribuțiunilor directe nu conține definițiunea venitului net, asupra căruia urmează să se așeze impozitul pe venitul intreprinderilor comerciale și industriale prevăzut de art. 30, ci arată numai modul în care acest venit se obține, prin enumerațiunea de scăzăminte acordate asupra venitului brut, care nici el nu este definit prin lege.

Această lipsă de preciziune și claritate, destul de regretablă mai ales în ce privește o lege fiscală, care este de strictă interpretare, a dat loc la o mulțime de inconveniente, cu atât mai mult cu cât s'a încercat îndreptarea lor pe calea instrucțiunilor Ministerului de Finanțe, a Deciziunilor Comisiunii Centrale Fiscale, prevăzută de art. 83 L. C. D. și a jurisprudențelor instanțelor de recurs, care de multe ori prezintă puncte diferite de vedere între decizii, așa că numai cu greu se poate pretinde, că s'ar fi stabilit în toate privințele „unitatea de interpretare a legii" de care vorbește art. 84 al 6, introdus cu ocaziunea modificării legii din 1933.

De fapt această unitate de interpretare în caz de contrarietate

de decizii putea fi provocată și în baza art. 2 din legea pentru organizarea judecătorească (M. Of. 136 din 26 Iulie 1924) de către domnul procuror general de pe lângă Inalta Curte de Casație, ca să nu mai pomenim și de dispozițiile art. 302-304 din proc. civ.; dar până azi această procedură a fost foarte rar — aproape de loc — pusă în mișcare pentru a se stabili o interpretare, care să devină „obligatorie pentru toate instanțele", în materie fiscală, în actuala situație provoacă o aplicare inechitabilă după cum vom vedea mai jos:

In afară de *cheltuelile proprii ale întreprinderii* enumerate în *art 31* punct. 1-9 L. C. D., se specifică în ultimul *punct 10*, că se scad din venitul brut:

„Cheltuelile diverse sau cheltuelile generale privind strict între-„prinderea, între care intră și cele de întreținere și de asigurare, „și afară de impozitul de față, care primește însuși, obiectul „întreprinderii".

Instrucțiunile ministeriale de sub paragraful 100 interpretând această dispoziție, o lărgesc în sensul, că pun o nouă condiție și anume ca, aceste cheltueli strict necesare întreprinderii să servească „pentru obținerea venitului" și „să figureze obicinuit prin conturi", iar pe baza acestor instrucțiuni, Comisiunea Generală Fiscală a dat următorele două deciziuni, cu privire la *cheltuelile suportate din capital:*

„*Cheluelile de constituirea societăților* fiind suportate din „capital, nu se pot considera ca o cheltueală utilă (sic!) între-„prinderii și deci nu se pot scădea din beneficiul impozabil „(M. Of. 150/925, 11 Iulie pag. 8255)".

„*Cheltuelile de sporirea capitalului* având acelaș caracter ca „și cheltuelile pentru constituirea societăților — adică sunt „suportate din capital — nu se pot considera drept cheltueli „utile întreprinderii și deci nu pot fi admise la scăderea din „beneficiul impozabil la comercial" (M. Of. No. 55 din 5 Martie 1932).

In acest sens, tot pe baza susmenționatelor instrucțiuni s'a pronunțat și jurisprudența instanțelor de recurs și anume: *Curtea de Apel București S. IV*, Dec. No. 46/928 (cheltueli de constituire) și No. 29/929 (timbrul pentru sporul de capital) și *Curtea de Apel București S. III*, Dec. No. 183/931 (taxe și cheltueli la sporirea capitalului).

In ce privește cheltuelile de constituire, jurisprudența este

constantă, însă cu referire la sporirea de capital, se constată contrarietate de decizii, căci *Curtea de Apel București, S. III,* în două cazuri a rezolvat chestiunea în sens opus și anume:

„Adaosul la par. 87 (actuala numerotație par. 100) din „Instrucțiuni care prevede că cheltuelile de reconstituire ale „societăților nu se scad din beneficiul impozabil, nu'și are „aplicarea în ce privește cheltuelile făcute ulterior cu sporirile „de capital". (Dec. No. 190/929) și

„Taxa de timbru și înregistrare asupra sporului de capital „social privind strict obiectul întreprinderii și făcând parte din „categoria cheltuelilor diverse, se scade din venitul brut în „conformitate cu art. 31 punctul 10 din legea Contr. directe". (Dec. No. 100/930).

Ambele aceste deciziuni au fost comentate în Rev. Administrația Financiară No. 25/929 și 42/931, cu mențiunea că soluțiunea aceasta este perfect juridică și relevându-se în același timp *că legalitatea* adaosului la par. 87 din Instr. minist. în ce privește impozabilitatea cheltuelilor de constituire *este discutabilă.*

Față de această contrarietate de deciziuni urmează a se pune în mișcare din oficiu procedura prevăzută de art. 84 al. 6 din L. C. D.

Din cele de mai sus rezultă că la interpretarea sau mai bine zis la lămurirea „legii prin instrucțiunile ministeriale" conform art. 143 fost 132 L. C. D., se face deosebirea între *cheltuelile de exploatare și cele „din capital"*, cu privire la admiterea lor la scăderea din venitul brut al întreprinderilor și este locul a se vedea întrucât această diferențiere este justificată. Dealtfel ea nu s'a făcut numai în ce privește cheltuelile de constituire și de sporire a capitalului, ci și cu privire la cheltuelile întâmplătoare (nu obicinuite) din accidente, furturi, delapidări etc.

In această privință practica fiscală nu recunoaște aceste pierderi (cheltueli); iar în ce privește jurisprudența, ținem să relevăm și în această chestiune o contrarietate de decizii, dacă nu la aceiași speță, însă în fond cu referire la aceiași chestiune a pierderilor (cheltuelilor) din capital în ce privește accidentele.

„Intre cheltuelile admise de legea contribuțiunilor directe „art. 31, pentru a fi deduse din beneficiul brut, pentru stabilirea „venitului net impozabil, nu se prevăd și pierderile provenite „din accidente".

„Legea prevede cazurile deprecierilor prin uz, pentru care

„admite amortismente, iar nu și deprecierile prin accidente, „care sunt de natură *a micșora capitalul* și care se acoperă prin „despăgubiri". (C. Cas. S. III, Dec. No. 338 17/2/925).

In ce privește delapidările:

„Perderile suferite de patron „prin abuzul de încredere „făptuit în dauna sa de către un funcționar al întreprinderii, „trebue să fi deduse din beneficiul brut, conf. art. 61 l. c. d. „și par. 77 (actualmente par. 90) din instrucțiuni". (Curtea de Apel Constanța, Dec. No. 48/931. Rev. Adm. Financiară No. 56 din 15/VI/932).

Pe ce se bazează acest tratament diferit al cheltuelilor întreprinderilor? Prin o interpretare casmistică a ultimului alineat din art. 31, care prevede că:

„In afară de scăzămintele prevăzute în acest articol, nici o „altă scădere nu se mai poate face la stabilirea venitului net. „Astfel nu se vor putea scădea sumele cheltuite spre a da o plus „valoare instalațiunilor sau sumele afectate sporirii întreprinderilor".

Așa dar deosebirea dintre cheltuelile de exploatare și cele de investiție, după scopul lor; iar nu după origina lor. Nu se admit la scădere cheltuelile al căror scop este „creșterea averii contribuabilului, prin afectarea lor investițiunilor în imobile sau instalațiuni", după cum lămuresc instrucțiile de sub par. 91 al art. 31 L. C. D.

Cheltuiala care nu sporește averea contribuabilului trebue însă recunoscută și nu se poate refuza scăderea ei pe motivul că este suportată din capital, o distincțiune, pe care legea nu o face nicăeri; iar mențiunea, că „cheltuelile de constituirea societăților" și „de sporirea capitalului... nu se poate considera ca o cheltuială utilă întreprinderii" este cel puțin glumeață, căci acestea nu constitue o donație, sau o ofrandă lăsată la bunăvoința contribuabilului a o face sau nu, fără nici o legătură cu funcționarea întreprinderii, ci este vorba de cheltueli și taxe fără de care întreprinderea nu poate lua ființă și funcționa „pentru obținerea venitului brut" pe care cu atâta tragere de inimă ține să-l prindă legiuitorul fiscal! Poate întreprinderea să se sustragă acestei cheltueli „inutile" prin neplata timbrului la sporul de capital? Este ciudat, că o comisiune centrală fiscală din Ministerul de Finanțe desemnează ca inutile plata unei taxe de timbru și înregistrarea, atunci când prin neplata ei întreprinderea se expune la cele mai grave sancțiuni! De

fapt care taxe sau impozite sunt utile întreprinderilor (?); rezultă deci că aceste cheltueli sunt strict necesare și ele nu sporesc deloc averea întreprinderii, chiar atunci când sunt trecute ca post tranzitoriu în activul bilanțului unei întreprinderi, pentru a fi amortizate succesiv în mai mulți ani. In acest din urmă caz ele constitue o avere fictivă sau mai bine zis un activ virtual (ca și în fizică imaginea virtuală, care există, dar pe care nu poți pune mâna, căci nu este reală!), care în nici un caz nu poate da „o plus valoare instalațiilor" sau spori averea întreprinderii. In codul comercial german (art. 262) nici nu se admite trecerea acestor sume — în mod tranzitoriu — în activul bilanțului, ci ele trebuesc neapărat trecute ca cheltueli ale gestiunei în curs.

Jurisprudența care stabileste scăderea acestor cheltueli din venitul brut este deci pe deplin justificată și măsura trebue extinsă nu numai la cheltuelile de sporire de capital, ci și la cele de constituire a societăților.

Cât privește celelalte perderi din cheltueli întâmplătoare, ele trebuesc neapărat recunoscute la scădere și conf. par. 90 din instrucțiuni, care prevede scăderea „eventualelor pierderi efective"; dar și din motive de fapt lesne de înțeles. Pretențiunea fiscală că amortizări nu se pot face la instalații, debitori, etc. decât dacă întreprinderea prezintă un beneficiu brut este tot atât de absurdă ca și aceia că deoare ce legea prevede cote de amortizare, nu se poate amortiza integral instalațiunile distruse, fie prin funcționarea lor obicinuită, fie pe cale de accidente. Cota de amortizare este echivalentul probabilei uzuri sau devalorizări care nu are nici o legătură cu constatarea reală și de fapt a inexistenții instalațiunilor sau debitorilor și împrejurarea că se aplică cota de amortizare empirică a legii, nu oprește amortizarea integrală a unei investiții sau activ, care numai există, căci tot așa cum creșterea valorii activului din inventar constitue un profit conf. art. 39 și par. 14 din instrucțiuni, dispariția activului constitue o perdere efectivă ce trebue scăzută conf. art. 31 și par. 90 din L. C. D.

Dar aceste chestiuni sunt prea interesante pentru a ne mărgini numai la analiza dispozițiunilor de ordin legal și jurisprudențial; ele trebuesc studiate și din punctul de vedere al technicei comerciale cât și al legislației străine, ceeace vom face în numărul viitor.

S. M. BLUMENFELD

REGISTRUL INVENTAR

—:-:—

Spre a obliga pe comerciant să țină o evidență distinctă de averea și datoriile sale, sau, în termenii astăzi uzitați în limbajul contabilicesc, de activul și pasivul său, legea i-a impus ținerea unui registru separat. Iar pentru a i se putea controla situația, legea a impus comerciantului și modalitatea de împlinire a acestei obligațiuni.

In acest sens, legea prevede că, acel obligat la ținerea acestui registru trebue să întocmească evidența de activ și pasiv atât la începutul comerțului, cât și la fiecare sfârșit de an, ceeace pretinde existența registrului inventar chiar dela începutul comerțului; apoi, să întocmească situația complectă a activului și pasivului său; să încheie un bilanț al celor înregistrate în registrul inventar; și în sfârșit, să ateste sub semnătură proprie veracitatea și exactitatea celor astfel consemnate în acest registru.

Dar legiuitorul nu s'a mulțumit numai cu aceste prevederi, ci a indicat și modul de evaluare pentru unele bunnri din activ, tot ca o măsură de prevedere pentru stabilirea exactă a patrimoniul real al comerciantului.

Imprejurările în care s'a introdus, la noi, codul de comerț nu au dat legiuitorului întreaga posibilitate de a aprecia toți factorii importanți ce determină condițiunile în care comerciantul se găsește la întocmirea inventarului activului său. Aceste condițiuni depășind prevederile legei și implicând considerente ce ies din cadrul normelor legale privitoare la ținerea registrelor de contabilitate, se tratează mai cu folos separat.

In consecință, aci ne vom mărgini să expunem numai normele legale pentru ținerea acestui registru, rezultând din dispozițiile primului aliniat al art. 24, c. com., care are cuprinsul următor:

„Comerciantul este dator a forma la începutul comerțului său și în fiecare an, sub a sa semnătură, un inventariu de averea sa mobilă și imobilă și de datoriile sale active și pasive, încheind bilanțul cuvenit".

Acest text precizează, prin urmare:

a) Când se întocmește inventarul

După lege, comerciantul este dator să întocmească inventarul activului și pasivului său: 1) la înființarea întreprinderii pentru care este obligat a ține registre și 2) în fiecare an.

Neobservarea acestei dispoziţiuni a dus în mod constant la înlăturarea registrelor ca neregulat ţinute. Deciziunea Casaţiei, S. III din 22 Septembrie 1906 este o confirmare cu caracter generic, ce întăreşte teoria că un comerciant trebue să ţină toate registrele, la care îl obligă legea, chiar dela începutul comerţului său.

Dovada o mai avem într'o decizie prin care s'a hotărât într'un caz unde nu se discută direct codul dc comerţ, ci legea timbrului.

Casaţia, decizia din 6 Septembrie 1922.

> Comerciantul care nu trece în registru inventarul averei sale dela începutul comerţului e pasibil de amenda din art. 82 legea timbrului.

Defecţiunile, cari au dat loc acestor hotărâri, par a avea aceiaşi cauză: greşala ce o fac mulţi contabili — şi sub sugestiunea lor — şi unii comercianţi, întrebuinţând argumentul că, nu au ce scrie în inventar la începutul comerţului. Această argumentare are un substrat real, este adevărat şi anume, acela provenit din faptul că, unii comercianţi încep comerţul cu capitalul reprezentat prin numerar. Inregistrarea capitalului, astfel adus în întreprindere, fiind făcută prin jurnal, s'a interpretat că ea acoperă cerinţa legii. Legea, însă, nu face distincţiune pentru fiecare caz în parte. Dispoziţiile ei au caracter generic, iar aplicarea lor se face în mod integral, spre a nu li se ştirbi puterea.

De aceea, spre a evita orice neajunsuri în ţinerea registrelor, trebuie să urmăm cu strictețe dispoziţiile categorice ale legei, fără a căuta interpretări cari ne pun dincolo de protecţia ei.

In ceeace priveşte întocmirea inventarului la sfârşitul anului, chestiunea pare a fi mai simplă, fiindcă orice contabil ştie, cel puţin din practică, obligaţia aceasta. Ceeace mulţi din ei omit a-şi reaminti este sancţiunea pe care legea o prevede, în privinţa neexecutărei acestei obligaţiuni. Aceasta, poate şi din faptul că sancţiunea este prevăzută în codul de comerţ, numai în legătură cu falimentul, şi anume în art. 877:

> Este de asemenea culpabil de bancrută simplă comerciantul care a încetat plăţile şi care ce găseşte în vreunul din cazurile următoare:
>
> 1. Dacă nu a făcut în mod exact inventarul anual sau dacă registrele şi inventarele sale sunt incomplecte, sau neregulat ţinute, sau nu dau seamă de adevărata stare a activului şi pasivului său chiar când n'ar fi fraudă;

Am reprodus întreg acest pasagiu, deși și el conține și dispoziţiuni de care ne ocupăm mai jos, pentru a învedera unde duce nerespectarea dispoziţiilor referitoare la facerea inventarului anual, dispoziţii care au fost întărite și pe cale de interpretare a legei.

Considerând că întrucât se constată, atât din relaţiunea judecătorului sindic cât și din interogatoriul luat recurentului, că nu a făcut inventar la finele anului, adecă la 22 Iunie 1900, deoarece comerţul îl începuse la 22 Iunie 1899, cu drept cuvânt tribunalul și curtea stabilesc că acest fapt constitue delictul de bancrută simplă.

(Casaţia Decizia din 22 Mai 1901).

Inventarul trebuie făcut în fiecare an spre a se satisface complect legea, nu la intervale ce depășesc acest termen.

Considerând că pe cât timp Curtea de Apel constată în specie că N. I. declarat în stare de faliment la 1901, n'a făcut inventarul averei sale pe anul 1899–1900, cu drept cuvânt dânsa l-a condamnat ca bancrutar simplu în virtutea art. 877 al. I din codul com.

(Casaţia Decizia din 3 Septembrie 1903).

O chestiune, care în mod incidental se leagă de prevederile legei, asupra datei întocmirei inventarului și trecerei lui în registrul respectiv, este aceea referitoare la facerea inventarului în cursul anului. Această obligaţie izvorăște tot din dispoziţiile art. 876 c. com. și anume: opreliștea de a vinde sub preţul de cost.

Pentru vremea când a fost legiferată această dispoziţie nu se punea problema, pe care a provocat-o devalorizarea monedei și criza economică ce bântuie lumea actualmente, și care a produs și produce perturbaţiuni în relaţiunile economice tocmai din cauza oscilaţiunei preţurilor, nu numai la articolele de consum mondial, dar, prin repercursiune, la cea mai mare parte din mărfurile chiar cu caracter local. Aceste oscilaţiuni, când au mers ascendent, producând diferenţe în favoarea comerciantului, nu vin în conflict cu legea noastră. Situaţia se schimbă, însă, când preţurile scad și comerciantul este obligat a vinde sub preţul de cost. Ea se complică dacă marfa în chestiune este cumpărată pe credit.

In aceste din urmă cazuri procedarea legală pentru comerciant a fost considerată aceea de a face inventarul și a preţui marfa după cursul zilei, din momentul facerei inventarului, adică a reduce

prețul inițial de cost la acel al zilei, contabilizând, bineînțeles, paguba rezultată.

Acest inventar redus trebuie neapărat trecut în registrul inventar iar pentru a i se da putere legală, el trebueşte vizat imediat spre a se face oricând dovada că înregistrarea s'a făcut în preajma datei de pe certificarea de viză.

In practică, s'a întâmplat, însă, că această scădere să nu atingă decât unul sau foarte puține articole din mărfurile unui comerciant. Spre a evita dificultățile provocate de facerea unui inventar, s'a procedat astfel: s'a calculat diferența între prețul inițial de cost şi acela curent din momentul respectiv — care era mai mic de cât primul — şi cu suma astfel rezultată s'a creditat contul mărfurilor şi s'a debitat contul de profit şi pierdere — întrucât ea constituia o pagubă — înregistrarea operându-se numai prin jurnal.

Argumentul invocat pentru justificarea acestui procedeu a fost că, întrucât nu este oprit în mod expres de lege şi nu face decât să recunoască o stare de fapt ce se putea oricând dovedi, el constitue o dovadă a bunei credințe cu care s'a mărturisit în scripte această stare.

Cazurile în care au survenit aceste situațiuni au ajuns în fața justiției — pe cale de concordat — fără a fi respinse. Nu putem şti dacă particularitățile acestor situațiuni au fost reținute de justiție, spre a le putea invoca pentru întărirea argumentelor pe care s'a întemeiat recomandarea ce s'a dat pentru acest procedeu. Faptul că ea nu a împiedicat obținerea concordatuli ar putea constitui o confirmare a argumentărei pe care această procedare s'a întocmit.

Pentru a se evita, însă, situații ce pot provoca ireparabilul, ținând seama de dispozițiile legale în vigoare, recomandarea ce ce o putem face, pentru aceste cazuri, este de a se întocmi inventarul real şi a se înscrie în detali în registrul respectiv.

b) Ce se înregistrează în registrul inventar

Aliniatul mai sus reprodus din art. 24 C. com. indicând epocile la care trebuie întocmit inventarul şi stabilind în acelaş timp şi elementele pe care acesta trebuie să le cuprindă, indică intenția precisă pe care a avut-o legiuitorul la introducerea acestor obligațiuni.

In adevăr, dispoziția legală de a cuprinde în inventar activul și pasivul celui obligat la ținerea acestui registru, constituind o obligațiune principală, ea trebuie urmată fără nici un fel de abaterri.

> Legiuitorul cere regularitatea registrelor atât ca formă cât și ca conținut... în registrul inventar, înființat în ajunul cererei de moratoriu, nu se vede trecut pe lângă inventariul averei mobile și imobile și acel al datoriilor active și pasive cum cere art. 24 C. com. urmează că acele registre sunt în neregulă ca conținut și deci cererea de moratoriu trebuie respinsă.
>
> *(Trib. Bacău S. II decizia din 10 Octombrie 1912.*

Inregistrarea acestor posturi trebuie să cuprindă întreg patrimoniul întreprinderei, nu numai o parte din el.

> Când se constată că... în inventar nu s'au trecut toate mărfurile aflate în depozit, există motiv temeinic pentru înlăturarea registrelor ca nesincere.
>
> (*Curtea de apel București S. I decizia No. 115 din 15 Iunie 1926*).

Aceste decizii pun în discuție chestea înregistrărei altor bunuri decât acelea formând patrimoniul propriu zis al întreprinderei, dar care intră în obiectul comerțului său. In această situație putem avea mai multe cazuri, pe care însă le vom reduce la cele tipice.

In cazul mărfurilor primite spre vânzare în comision, fie că vânzarea lor se face pe baza unui comision fix asupra prețului de vânzare, fie că această operațiune se face pe baza diferenței de preț ce rămâne comerciantului consemnator, mărfurile astfel primite de un comerciant nu sunt proprietatea lui. El răspunde, însă, de existența lor, tot timpul cât îi sunt încredințate spre vânzare.

In asemenea caz, comerciantul ce deține în depozitele sale astfel de mărfuri trebuie: 1) să țină permanent în evidență existența acestor mărfuri; 2) să le contabilizeze în așafel, încât să iasă în mod distinct din scripte existența lor, separat de acelea proprii ale întreprinderei.

Dacă această situație trebue observată în cursul exercițiului, sau atâta timp cât durează operațiunea, este evident că tot aceeași obligație trebuie respectată și la întocmirea inventarului, cu atât mai mult că însăși legea pretinde comerciantului să treacă în inventar toate obligațiunile sale existente la data acestei întocmiri. Textul ultimei decizii, mai sus reprodusă, se întinde și la astfel de cazuri.

Sub forma de consignație, de un timp încoace, se practică, însă o formă de vânzare pe credit, care diferă de forma de consignație simplă, avută în vedere în considerentele de mai sus.

In aceste cazuri consignația nu mai constitue caracteristica operațiunei încheiate, ci ea este o modalitate de garantare a creditului acordat pentru marfa respectivă. Prin modul cum această garanție este dată ea duce însă la acelaș rezultat; căci nici în acast caz debitorul nu este proprietarul necondiționat al mărfei. El este totuși obligat să recunoască în scriptele sale pe adevăratul proprietar, până în momentul când a satisfăcut obligațiile legate de această operațiune.

La inventar, prin urmare și această situație trebuie rezolvată în sensul prevederilor legei, mai sus descrise.

In sfârșit, o altă practică recentă, datorită tot slăbirei creditului, este aceea de a ține în depozit, și la dispoziția trimițătorului, mărfuri ce nu intră în patrimoniul depozitarului, dar de a căror vânzare acesta se ocupă tot pe bază de comision. Este cazul agenților sau reprezentanților de comerț având dreptul de exclusivitate pe un anumit teritoriu și cărora, pentru înlesnirea plasamentului mărfurilor și pentru reducerea spezelor de expediții individuale. fabricanții le încredințează depozite din mărfurile ce fac obiectul contractului de reprezentanță.

Acest caz diferă de cele două grupe mai sus semnalate. Totuși în măsura în care reprezentantul sau agentul răspunde, într'un fel sau într'altul, față de proprietarul mărfei, el trebuie să consemneze în scripte această răspundere și să o evidențieze și la inventar, spre a împlini legea.

Rezolvarea acestor cazuri la întocmirea inventarului pretinde, așadar, tratarea simultană atât a obligațiunilor decurgând din ele cât și a situației bunurilor ce formează obiectul lor, spre deosebire de cazurile simple ale bunurilor și obligațiunilor ce se pot trata independent unele de altele. Complexitatea situației lor juridice nu justifică însă ocolirea prevederilor legii cu privire la ținerea inventarului.

In afară de aceste categorii de bunuri, un comerciant mai poate poseda pe lângă acelea formând patrimoniul întreprinderei, și alte bunuri ce intră în compunerea averei sale ca: imobile, titluri, etc., și care formează averea sa necomercială.

Inregistrarea operațiunilor curente, la care dă loc administrarea bunurilor necomerciale, constitue încă un subiect de discuție,

deși n'ar trebui să fie cazul. In ce privește însă, inventarierea lor, chestiunea se simplifică, sau în orice caz discuția nu poate duce decât la o singură soluție.

Textul mai sus reprodus din art. 24 C. com. vorbește de „avere" și de „datorii active și pasive" fără a restrânge sfera și conținutul acestor noțiuni prin vreun atribut. De aci urmează concluzia că este vorba de *toată* averea și de *toate* datoriile active și pasive ale comerciantului, iar nu numai de acelea investite în întreprinderea care i-a dat calitatea de comerciant. Această concluzie nu este însă, o deducție interpretativă a textului mai sus citat, ci ea se întemeiază pe considerente isvorâte din texte precise de lege.

Astfel, după codul de comerț, întreaga avere a unui comerciant este afectată de un privilegiu în favoarea terților: răspunderea comerciantului cu toată averea sa, de orice fel, pentru obligațiunile contractate în calitate de comerciant. Acest privilegiu operează în favoarea creditorilor și devine operant în cazuri de încetare de plăți. Existența acestui privilegiu este automată. Ea naște din momentul în care un individ a dobândit calitatea de comerciant, fără alte formalități.

Art. 703 din Codul de comerț este categoric în această privință:

> Bilanțul (pe care comerciantul este obligat a-l depune Tribunalului împreună cu registrele în cazul de încetare de plăți) trebue să cuprindă indicațiuni și estimațiunea aproximativă a *tuturor* bunurilor mobile și imobile ale falitului, starea datoriilor și a creanțelor cu numele și pronumele și domiciliul fiecărui creditor.

Prin urmare, art. 24 C. com. nu limitează ce trebue să se înțeleagră prin *avere* și prin *datorii active și pasive*, iar art. 703 vorbește de *toate* bunurile mobile și imobile ale comerciantului — ceeace îndreptățește teoria că răspunderea comerciantului față de obligațiunile contractate se resfrânge asupra întregei sale averi, fără distincțiune. *Deci inventarul de activul și pasivul unui comerciant trebue să includă și posturile de activ și pasiv care nu sunt afectate propriu zis comerțului său.*

Omisiunea, des practicată, de a nu include în inventar averea și obligațiunile ce nu fac parte din patrimoniul sau sfera de activitate a întreprinderei unui comerciant, prezintă serioase dezavantagii.

Astfel, trebuie să reamintim că nu este lipsită de interes sancțiunea prevăzută da Codul de Comerț în aliniatul mai sus reprodus din art. 877, al cărui text este clar și categoric. *Inventare necomplecte sau neregulat ținute, nearătarea adevăratei stări a activului și pasivului* duc inevitabil la bancrută — ceeace rezultă din interpretările date cu ocazia aplicărei acestei sancțiuni, ce urmează ca o complectare a dispozițiilor art. 703 c. com.

In acest scop alegem o decizie jurisprudențială mai veche.

> Considerând că sancțiunea acestei obligațiuni (din art. 24) legiuitorul a prescris-o în aliniatul I al articolului 877 din cod. com., iar înțelesul acestei dispoziții rezultă din modul cum sunt așezate și redactate textele de lege privitoare la materie, căci după ce legiuitorul prin art. 876 al. 5 pedepsește, sub rezervele acolo stabilite, pe comercianții care nu țin registrele obligatorii, apoi prin articolul următor 877 al. I, el declară că este „de asemenea" culpabil de bancrută simplă comerciantul care nu face anual inventarul averei sale, de unde rezultă învederat că simpla neîndeplinire a acestei obligațiuni este pedepsită de lege, independent de măsurile represive ce legiuitorul crezuse de cuviință a lua pentru neținerea registrelor obligatorii.

(Casația Decizia din 3 Septembrie 1903).

Pentru evitarea unei atari situațiuni se recomandă, prin urmare, soluția ca în registrul inventar să se înscrie nu numai posturile de activ și pasiv privind strict întreprinderea, ci și acelea referitoare la restul de avere și obligațiuni ale comerciantului, ce intră în patrimoniul său general.

N. K. CONSTANTINESCU

COLEGI!

Arătați înaintașilor voștri că ați știut să trageți profit din sfaturile și lucrările lor și încredințați publicitatea reclamelor, precum și a Bilanțului întreprinderei unde lucrați, la

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă și apără interesele noastre.

DIFERENȚE DE CURS (?)

—:-:—

Uneori în practică sunt arătate, respectiv înregistrate, sume ca diferențe de curs, care în realitate nu provin dela schimbări de curs. Și prin cărți didactice se găsesc înregistrări cari nu sunt tocmai exacte, observându-se că „astfel de diferențe se numesc în *practică* diferențe de curs, deși nu provin numai din schimbări de curs ci din spese de rambursare și speze de cont.

Vroim să tratăm un caz care apare la operațiuni de arbitraj (sau la operațiuni de particip.) și anume când se emit a/ n/ trate din partea comisionarului sau participantului. Spre exemplu: Primim la 18/9 dela N. N., Berlin, scris, dela 16/9 a. c. cu bord. anex. Conf. ordin. n/ el a emis a/ n.

Lei 35.000. — sc. 25 Noemvrie zile 69, No. 24.150
„ 60.000. — „ 31 Decemvrie „ 104, „ 62.400
„ 95.000. — a/ Bucureşti „ 86.550
„ 1.322.29 scont 5 1/2%

Lei 93.677.71 à 2.4950 Valuta 16/9 R. M 2.336.26 și ne debitează.

In practică artic. de jurn. sună:

N. N., Berlin, la *Efecte de plată*
trate a/ n/ cf. notei R. M 2.337.26 Lei 95.000.
Valuta 16/9.

O astfel de înregistrare pare a nu fi prea corectă. Vom trece această operaț. în reg. Ct. cte, încheind contul N. N., Berlin la 31/12 (v. mai jos a). In exemplul de mai sus, spre simplificare n'am considerat curtaj și spese. Mai departe, intenționat vom menține în reg. Ct. cte. o singură poziție ca să ajungem mai ușor la o situație clară. — La 31/12 N. N. ,Berlin, ne trimite extrasul de cont ct., înch. 31/12: 30 zile, 5 1/2% dob. Suntem creditați cu R. M 37.13 dob., sold cred. R. M 2.374.39. — Trecem invers în partidă R. M; socotim R. M à 40.25 (cursul zilei). Pentru mai bună evidență numerotăm aceste treceri.

a) Inch. 31/12; 30 zile; 5 1/2 %. R.M à 40,25.

Debit N. N.,

		Valuta	R.M	d	Lei	b.
18/9	1) Trate	16/9	2.337	26	95.000	—
31/12	2) Dob. 5 1/2 % (a 40,25) .	31/12	37	13	1.494	48
			2.374	39	96.494	48

Berlin — Credit

			R.M	d	Lei	b.
31/12	[3]) Sold (à 40,25)	31/12	2.374	39	95.569	20
31/12	[4]) Dif. de curs (pierdere) .				925	28
			2.374	39	96.494	48

Rezultă o diferență de lei 925.28, care o trecem la credit sub „dif. de curs". Diferența aceasta este o pierdere care n'a fost suferită. Naște întrebarea: E posibil să rezulte aici o pierdere? Cursul s'a urcat, ar trebui să rezulte un beneficiu! Greșala s'a făcut la înregistr. în jurn., debitând contul N. N., Berlin, cu valoarea nom. a polițelor (95.000 L). Contul N. N., Berlin trebuia să fie debitat cu suma micșorată cu scont (Lei 93.677.71), fiindcă această sumă conf. decont. lui N. N., are *valuta 16/9*. Cu scontul reținut, credem să fie debitat contul „Scont, Dobânzi", Deci înregistrarea ar fi.

Următ. la *Efecte de plată* L 95.000
N. N., Berlin
trecute conf. notei (à 40.08016) R. M 2.337.26 L 93.677.71
Valuta 16/9.
Scont, Dobânzi
$5^1/_2$% scont „ 1.322.28

Acum încă o observare Comisionarul nostru N. N. a socotit tratele a/ n/ à 2.49.50, cu cursul tratei. Acest curs se poate transforma, calculând paritatea:

$$\frac{\text{Lei/100}}{\text{2.495/100 Lei}} \times \text{R. M} \times = 4008.016 \text{ lei.}$$

Cursul 40.08016 ne arată cu ce preț ne am procurat un disponibil la Berlin (de R. M 2.337.26), și anume un disponibil care ne aduce dobânzi, sau urcându-se cursul, ne va aduce beneficiul.

Să vedem cum se prezintă contul N. N. dacă cursul R. M *nu s'a schimbat*. Trecem cf. extr. primit R. M 37.13 dob. și soldul de Rm 2.374.39 cu același curs (40.08016 parit.).

b) Inch. 31/12; 30 z.; $5\frac{1}{2}\%$. *Acelaș curs.* (40.08016)

Debit N. N., Berlin Credit

			R.M	d	Lei	b.
18/9	[1]) Trate . . .	16/9	2.337	26	95.000	—
31/12	[2]) Dob. $5\frac{1}{2}\%$ (à 40.08016)	31/12	37	13	1.488	19
			2.374	39	96.488	19
31/12	[3]) Sold (à 40.08016) .	31/12	2.374	39	95.165	90
31/12	[4]) Dif. de curs (pierdere) .				1.322	29
			2.374	39	96.488	19

Incheind contul rezultă un sold deb. de L 1.332.29, trecut sub dif. de curs, aici o pierdere. Ne întrebăm iarăși dacă această diferență e o diferență care a provenit dintr'o schimbare a cursului? Nu, fiincă cursul nu s'a schimbat, a rămas *acelaș!* Diferența aceasta este aceiași sumă cu care contul „Dobânzi, Scont" *n'a* fost debitat, deci o diferență de curs, care *într'adevăr este un scont.*

Acum vroim să vedem cum se va prezinta contul N. N., Berlin, dacă facem *înregistrarea corectă,* și anume:

A) pentru cazul că cursul R. M la 31 Dec. 40.25

B) dacă cursul a rămas acelaș.

A) R.M 40.25 (Inch. 31/12; 30 z.; $5\frac{1}{2}\%$).

Debit N. N.,

			R.M	d	Lei	b.
18/9	[1]) Trate (à 40.08016) .	16/9	2.337	26	93.677	71
31/12	[2]) Dob. $5\frac{1}{2}\%$ (à 40.25) .	31/12	37	13	1.494	48
31/12	[4]) Dif. de curs (profit) .				397	01
			2.374	39	95.569	20

Berlin — Credit

			R.M	d	Lei	b.
31/12	[3]) Sold (à 40,25)	31/12	2.374	39	95.569	20
			2.374	39	95.569	20

B) Acelaș curs. (40.08016) (Inch. 31/12; 30 z.; 5 1/2 %).

Debit N. N.,

			R.M	d	Lei	b.
18/9	[1]) Trate (à 40.08016) .	16/9	2.33 7	26	93.677	71
31/12	[2]) Dob. 5 1/2 % (à 40.08016)	31/12	37	13	1.488	19
			2.374	39	95.165	90

Berlin — Credit

			R.M	d	Lei	b.
31/12	') Sold (à 40.08016) .	31/12	2.374	39	95.165	90
			2.374	39	95.165	90

Din A; vedem că la un curs de 40.25 rezultă un beneficiu de Lei 397.01; deci aici suma de Lei 397.01 este o adevărată „diferență de curs", căci 40.25—40.08016=0.16984;
și 2374.39×0.16984=397 lei.

Comparând acest rezultat cu acela din a, vedem:
In a) contul s'a debitat prea mult (95.000--93.677.71) cu lei 1.322.29;
In a) s'a trecut o pierdere nesuferită sub *„dif. de curs"* de lei 925.28;
obținem lei 397.01

ca *adevărată „diferență de curs"*.

Din B; vedem că, rămânând cursul neschimbat, *nu* rezultă nici o diferență de curs. In schimb din b; rezultă o diferență de curs (L 1.322.29); diferența aceasta însă nu înseamnă o pierdere suferită în urma unei schimbări a cursului, ci este o pierdere cauzată de reținerea scontului. Un astfel de scont se înregistrează credem, prin debitul contului „Scont, Dobânzi".

E știut că la operațiuni de arbitraj și de participație este vorba de sume însemnate, deci nu poate fi indiferent dacă rezultă pierdere sau beneficiu. In urma unei înregistrări ne deajuns chibzuită, situația se poate schimba cu totul (în cazul de față 915.28 lei pierdere în loc de 397.01 lei beneficiu) Sub astfel de împrejurări arbitrajarul poate să ia măsuri care în realitate nu sunt necesare.

M. ȘIPOȘ
Profesor Cernăuți

ANGAJAMENTE CU FURNIZORII STRĂINI

—:-:— de **IOAN TĂCUTU**
Șef contabil ziarul „Universul"

Cred că nu există întreprindere industrială care să nu fie tributară străinătății fie pentru procurarea materiei primă, fie pentru mașini sau părți de mașini, piese de rezervă și atâtea alte materiale pe cari trebue să le cumpere din străinătate pentru motive de cari nu ne vom ocupa aci.

De la o vreme, s'au creiat o serie de restricțiuni pentru a se asigura stabilizarea leului, neîngăduindu-se importarea mărfurilor fără control, iar plățile urmând să se facă numai cu autorizația Băncii Naționale a României.

Astfel, în Mai 1932 s'a creiat Oficiul de Control al devizelor pe lângă B. N. R., în Iulie 1932 Oficiul de Compensație pentru reglementarea plăților, întâi cu Austria, apoi cu alte țări și apoi a venit regimul contingentării spre a se pune oarecare stavilă importului.

Oricât de bune ajutoare ar avea, cred că șeful contabil al unei întreprinderi trebue să exercite un control riguros asupra angajamentelor cu străinătatea, pentru a nu se expune la surprize neplăcute.

Eu am imaginat un asemenea control, prin imprimatul ce-l dau ca exemplu, partizile putând fi ținute fie în registre legate, fie în formă de fișe, care desigur că e susceptibil de modificări, după nevoile fiecăruia.

Imprimatul ne arată singur cum trebue să-l complectăm, totuși voi da și oarecari lămuriri.

Noi avem un furnizor X la Viena, care ne procură diferite materiale de la diferiți fabricanți, cantitățile și prețurile făcând obiectul unor angajamente în regulă.

Un prim transport de 10 vagoane de hârtie l'am primit la 1 Dec. 1933, pe care dată s'a făcut și înregistrarea și pe aceiaș zi s'a introdus și cererea de aprobarea plății la oficiul de Compensație de pe lângă B. N. R., care a eșalonat plata în 5 rate a 5000 șilingi, din 15 în 15 zile, cu începere de la 15 Ianuarie 1934.

Am dat un număr de ordine valoarei facturei (1) pentru a se vedea ușor când sunt mai multe sume, că pentru o sumă oarecare s'a cerut aprobarea plății la data de .... și s'a plătit la ....

Acelaș număr de ordine s'a dat și la calculul prețului de cost, fiindcă s'ar putea ca alt transport să sufere alt regim vamal, taxele putând fi scăzute sau mărite, sau chiar pe C. F. R. poate surveni modificări de tarif, așa că fiecare transport poate avea alte cheltueli. Dar chiar dacă nu ar surveni nici o modificare, cifrele servesc chir ca un mijloc de control, fiindcă se întâmplă de multe ori ca să greșească calculele chiar organele biurourilor vamale sau ale C. F. R.

Rubrica „Scadențele" serverște pentru cazul când furnizorul nu acordă înlesniri de plată, eșalonând-o în mai multe rate lunare la care câte odată calculează și o dobândă cf. convenției. In cazul că se emite efecte de plată, în acea rubrică se trec scadențele efectelor și sumele de plată, dându-se fiecărei scadențe un număr de ordine, să se vadă când s'a cerut aprobarea pentru o sumă și când s'a plătit.

Dăm în continuare formularele preconizate de noi:

Dosar Nr. .....

FURNIZORUL X VIENA

Contul: Furnituri în șilingi

Comanda ns/ Nr. ..... din .....

Obiectul	hârtie rotativă	hârtie p. reviste	hârtie velină	Cerneală
Cantitatea	50 vagoane	10 vagoane	3 vagoane	5 vagoane
Prețul	25 șilingi % kgr.			

Termenul de predare .....

Locul de predare **Franco chei Giurgiu.**

Alte condițiuni: ambalaj, porto, asigurare, taxe vamale ..... privesc pe .....

Data	Plăți făcute prin	Bonul de Cassă Nr.	SUMA		CALCULUL PREȚULUI DE COST								Prețul pe kgr.
					Valoarea totală a facturei	Vamă		Fracht Giurgiu București		Transport Gară la Ad-ție și alte cheltueli		Total cheltueli	
			Lei	Monedă străină Șilingi	L e i	Bon Nr.	Lei	Bon Nr.	Lei	Bon Nr.	Lei	L e i	Lei
1934													
15/I	B. N. R.	500		[1]) 5000	[1]) 500.000	5001	700.000	5010	50.000	5015	8000	1.258.000	12,58
30/I	„ „ „	798		[1]) 5000									
15/II	„ „ „	1020		[1]) 5000									
28/II	„ „ „	1300		[1]) 5000									
15/III	„ „ „	1500		[1]) 5000									

Condițiuni de plată .....

.....

Cerut aprobarea plății la Oficiul de .....

Nr. de ordine	Data	Suma	Nr. de ordine	Data	Suma
1	1/XII 933	25.000 şil.			

SCADENȚELE:

Data	Suma incl. dobânda	Dobânda	

Data înregistrării	FACTURA					Creditat:	Documentele se află la bonul Nr.	OBSERVAȚIUNI
	Nr.	Data	Firma	VALOAREA				
				Lei	Monedă străină Şilingi			
1933 1/XII	102	933-10/XI	Z. Viena	500.000	[1]) 25.000	X Viena	5001	100.000 kgr. hârtie rotativă 25 şil. % curs 20 lei

PUNCTUL CRITIC AL INTREPRINDERII

—:-:—

Se cere înainte de a intra în tratarea acestui subiect, a defini ce se înțelege prin *punct critic al intreprindrii.*

„Se înțelege, momentul în care întreprinderea obține pentru producția sa un beneficiu egal cu zero. (Situația este examinată pentru o perioadă determinată de timp).

Din punct de vedere contabil determinarea acestui punct critic — sau mort cum se mai numește — se va face folosind :

a) *Elementele furnizate de contabilitate* :

1. *Valoarea producțiunii.* In această cifră vor fi cuprinse totalul vânzărilor plus stokajul din magazii. O influență oarecare în calcul, va fi adusă de modul de evaluare al stokajului.

Din punct de vedere strict contabil vom adiționa soldul contului stoc de produse fabricate.

2. Al doilea element care intră în cercetarea noastră este *materia primă.* Materia primă va fi calculată numai asupra cantității corespunzătoare producțiunii obținute. Cu alte cuvinte se va ține seama numai de materiile trecute în fabricație, din care se va scade în momentul determinării acestui punct critic valoarea materii prime în curs de fabricație.

3. *Salariile* în cari se cuprind numai acele productive, adică acele ce se trec asupra contului de fabricație.

Bine înțeles și aci se va urmări același lucru. Nu se vor intercala salariile plătite pentru producțiunea în curs de fabricație.

Dacă până aci elementele constitutive ale chestiuni determinării punctului critic sunt mai ușor de dedus din conturile multiple ale unei contabilități industriale, în schimb.

4. *Cheltuelile* prezintă o oarecare greutate.

Trebuesc împărțite în două categorii și grupate în funcție de producțiunea întreprinderii.

Sunt cheltueli cari iau naștere numai atunci când există o producțiune. Aceste cheltueli sunt cheltuelile variabile, în afara acelei de a doua grupă de cheltueli fixe, cari se fac indiferent dacă există sau nu producțiune.

Salariile administrative, dobânzile, amortismente, iată aspectul grupei de-a doua a cheltuelilor fixe.

Determinată pe de o parte valoarea producțiunii iar pe de alta elementele constitutive ale prețului de cost ale acestei producțiuni, putem prin diferență să găsim beneficiul obținut.

Dacă însemnăm prin P valoarea producțiunii, iar succesiv prin M= materia primă; S= salarii; Cv= cheltueli variabile; Cf = cheltueii fixe iar prin B = beneficiul producțiunii obținem valoarea lui.

$$B = P - (M + S + Cv + Cf.)$$

b) Metoda grafică:

Aci se oprește cifra contabilității. De aci înainte pentru determinarea acestui punct critic suntem obligați a întrebuința metode grafice.

Aci graficul devine un auxiliar de neprețuit pentru contabilitate. El vine și o completează acolo unde ea nu poate merge mai departe.

Expunem mai jos metoda grafică de determinare a acestui punct critic datorită Ing Hildenbrandt dela Brema.

Voi căuta mai curând să expun un caz practic de cât să intru în formule și explicații de ordin matematic.

Intr'un sistem de *drepte carteziene* se înscrie pe *abcisă* valoarea producțiunii, iar pe ordonată pe o distanță egală se intercalează în proporțiile cuvenite celelalte elemente. Locul de întâlnire a linii prețului de vânzare al producțiunii cu linia prețului de cost total se numește punct critic sau mort al întreprinderii.

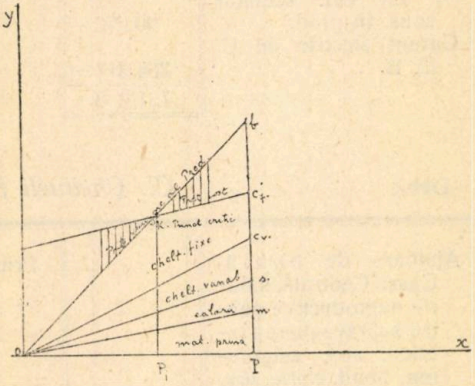

Ordonata (Perpendiculara scoborâtă din acest punct pe abcisă) indică producțiunea la care întreprinderea obține beneficii egale cu zero. In caz că valoarea acestei producțiuni scade, atunci întreprinderea lucrează în pierdere.

Aplicarea practică: — Voi lua un exemplu practic la o întreprindere de prelucrat materiale din metal.

Dedit *Ct. Fabricație (Materie Primă) 1/I/934—1/V/934* Credit

Semifabricate la 1/I/934	2.568.904	—	Mărfuri produse . .	1.408.066	—
Materii prime intrate în fabricație . . .	1.238.564	—			
	3.807.468	—			
Semifabricate 1/V/934	2.399.402	—			
Materia primă întrebuințată în fabricație în decursul 1/I/934—1/V/934	1.408.066	—		1.408.066	—

Debit — *Fabricație ct. salarii* — Credit

Salarii turnătorie . .	283.843	—	Mărfuri produse . .	1.167.940	—
„ ateliere . . .	796.208	—			
„ modelieri .	87.889	—	—		
	1.167.940	—		1.167.940	—

Debit — *Fabricație ct. cheltueli variabile* — Credit

Păcură, lemne, diferite paste plastice . .	436.867	—	Mărfuri produse . .	731.260	—
1/2 din val. sculelor cons. în prod. . .	90.076	—			
Curent electric de U. C. B.	204.317	—			
	731.2 0	—		731.260	—

Debit — *Ct. Cheltueli fixe* — Credit

Ajutoare de boală, Cassa Centrală, salarii neproductive pentru supravegherea fabricii, apă, asigurarea, bonif. chirie, div. impozite comunale și stat, întreținerea imobilului, timbre, medicamente, imprimate, salarii funcț. și direcție, telefon, cheltueli cu vânzarea, voiaj, comisioane, amortizare	1.107.856	—	Prin Profit & Perdere	1.107.856	—
	1.107.856	—		1.107.856	—

Debit — *Mărfuri fabricate* — Credit

Stoc la 1/I/934 . . .	1.973.174	—	Vânzări 1/I/934 — 1/V 1934 . . .	2.991.949	—
Fab. materie primă .	1.408.066	—	Mărf. la inv. . .	3.957.869	—
„ salarii . . .	1.167.940	—			
„ ct. varibile . .	731.260	—			
	5.280.440	—		6.949.818	—
				5.280.440	—
			Benef. brut	1.669.378	—

Profit & Perdere

Chelt. fixe	1.107.856 —	Benef. brut . . .	1.669.378 —
Benef. net . .	561.522 —		
	1.669.378 —		1.669.378 —

Din punct de vedere grafic determinăm puntul critic al întreprinderii pe care o examinăm. Inainte de a trece la executare atragem atenţiunea că primele trei elemente constitutive trec prin origine (deoarece la o producţiune zero devin şi ele egale cu zero) în timp ce cheltuelile fixe tae ordonata într'un punct oarecare. (Explicaţia fiind aceia că la o producţie zero, cheltuelile fixe nu sunt egale cu zero).

Producţiunea	Lei	6.949.818
Minus		
Stoc la 1.V.934	„	1.973.174
	Lei	4.976.644
Materii prime	Lei	1.408.066
Salarii . . .	„	1.167.940
Ch. variabile .	„	731.260
	Lei	3.037.266
Ch. fixe . . .	„	1.107.856
	Lei	4.415.122
Benef. net. .	„	561.522
	Lei	4.976.644

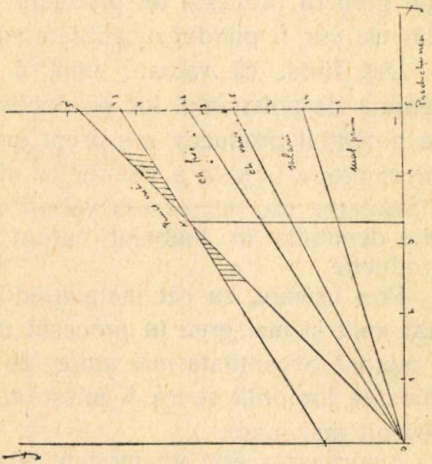

Privind cifrele obţinute, constatăm că producţiunea întreprinderii poate scade până la circa 3.200.000 lei fără ca să lucreze în pagubă. Dovadă de utilajul tehnic perfect de care dispune.

Avantajul practic al acestui punct critic sau mort al întreprinderii este că poate să folosească întru determinarea unei politici de preţuri.

Locul nu a permis o extindere mai mare pe care o comportă această problemă.

Sper că într'o serie de viitoare articole să reiau discuţiunile în jurul acestor chestiuni ştiinţifice şi practice tot deodată.

MARCEL KENDLER
Doctorand în ştiinţe economice
Expert-Contabil.

UZURA ȘI AMORTIZAREA

—:-:—

Deși uzura instalațiilor de producție și amortizarea acelor instalații sunt, prin definiția lor, două termene cu totul deosebite, între acești doi termeni există totuș o legătură logică desăvârșită.

Uzura instalațiunilor de producție este un termen de expresie technică.

Această expresie se traduce în general și în mod normal prin pierderea de potențial productiv, ce o suferă instalațiunile de producție, sub povara condițiunilor de lucru impuse de procesul de producție la efectuarea produselor.

Cu cât instalațiunile de producție vor fi lucrat mai mult și mai greu în procesul de producție la efectuarea produselor, cu atât ele vor fi pierdut o cantitate mai mare de potențial productiv.

Dat fiind, că valoare utilă a instalațiilor de producție este definită de potențialul lor productiv, orice perdere sau micșorare de potențial productiv are drept urmare o scădere sau micșorare direct proporțională a valorii lor utile.

Scăderea sau micșorarea valorii utile a instalațiilor de producție este denumită în limbajul curent: deprecierea instalațiilor de producție.

Prin urmare, cu cât instalațiunile de producție, vor fi lucrat mai mult și mai greu în procesul de producție. cu atât ele vor fi pierdut o cantitate mai mare de potențial productiv, cu atât valoarea lor utilă se va fi micșorat, cu atât deprecierea lor va fi devenit mai mare.

Amortizarea este un termen de expresie economică.

Această expresie se traduce prin mijlocul contabil, cu ajutorul căruia se trece în scripte, după anumite norme de repartizare, cota de depreciere a instalațiilor de producție, respectîv cota de valoare utilă, ce au pierdut-o acele instalații de producție, odată cu scăderea potențialului lor productiv, ce a fost absorbit de procesul de producție la efectuarea produselor.

Se recurge la acest mijloc de operație contabilă pentru a se restabili situația contabilă a întreprinderii pe baze reale, deoarece deprecierea reală a instalațiilor de producție are repercusiune imediată asupra valorii reale a activului întreprinderii, în sensul că ea micșorează valoarea activă a instalațiunilor de producție cu cota de valoare utilă, respectiv cu cota de potențial productiv, abandonată la efectuarea produselor, în timp ce cota de micșorare a valorii active rămâne cheltuită în efectuarea produselor,

astfel, costul tehnic al produselor trebuie să suporte această cotă de cheltuială, pentru ca ea să poată fi recuperată apoi în momentul realizării valorii comerciale a acelor produse pe piața de consum.

Operațiunea contabilă a amortizărilor are deci menirea să readucă situația contabilă a întreprinderii la o stare de fapt cu privire la următoarele scopuri bine determinate:

1, Pedeoparte:

a) Să creieze contul pasiv: „amortizări" prin trecerea în decursul exercițiilor, a cotelor de valoare utilă cheltuită de instalațiile de producție la efectuarea produselor și să-l alimenteze astfel cu aceste cote de valoare, dând putința să se țină socoteală, în dealungul exercițiilor, până la completa scoatere din uz a acelor instalații, de valoarea utilă, respectiv de valoarea potențialului de productivitate consumată de uzură la efectuarea produselor.

b) Să micșoreze, prin intermediul acestui cont pasiv, valoarea scripturală activă a instalațiunilor de producție cu cota de valoare a potențialului productiv perdut în urma efortului lor depus în efectuarea produselor.

2. Pe de altă parte:

a) Să impute costului tehnic scriptural al produselor această cotă de valoare, în măsura în care efectuarea acelor produse a făcut uz de potențialul de productivitate a acelor instalații de producție.

Din cele de mai sus rezultă, că operația amortizării uzurii instalațiunilor de producție este încadrată, prin trecerile contabile la care se recurge, de o importanță întreită:

1. Să cuprindă în prețul de cost al produselor cota de valoare a potențialului productiv, respectiv a valorii utile a instalațiilor, cheltuită cu ocazia efectuării produselor, pentru ca apoi contravaloarea acestei cheltuieli să fie recuperată odată cu vânzarea produsului pe piața de consum.

2. Să arate în mod punctual contravaloarea uzurii instalațiilor de producție trecută în scripte, și prin aceasta, pe ce valoare scripturală activă mai poate conta întreprinderea cu privire la instalațiunile sale de producție.

3. Să indice în mod punctual, prin confruntare, întrebuințarea ce s'a dat sumelor rezultate prin recuperarea contravalorii amortizărilor, în urma vânzării produselor, în a căror valoare de cost au fost înglobate acele amortizări.

Privind chestiunea prin această prismă de lucru, se constată ușor, că uzura instalațiilor de producție este inevitabilă, în cadrul procesului de producție, și că această uzură a instalațiilor de producție transformă activul întreprinderii respective într'o chel-

tuială de capital investit, ce trebuie necesarmente să fie recuperată din valoarea comercială a produselor efectuate de acele instalațiuni, odată cu cheltuielile de material, manoperă și administrație, pentru a da astfel capitalului întreprinderii posibilitatea să se mențină stabil și fix în interesul principiului de stabilitate și continuitate a acelei întreprinderi.

Plecând dela această premiză, amortizarea instalațiilor de producție ia aspectul unui element de domeniul cheltuielilor de producție și ea poate da rezultate satisfăcătoare în vederea bunului mers al întreprinderii numai în cadrul unor norme de obligativitate a trecerei amortismentului, norme, cari să nu aibe nimic comun cu situația rezultatului întreprinderii.

Tot astfel, precum cheltuielile de material și manoperă directă și indirectă sunt imputate, la valoarea lor efectivă, costului tehnic al produselor, valoarea cotelor de uzură efectivă, respectiv valoarea cotelor de potențial productiv depuse de instalațiile de producție la efectuarea produselor, trebuie și ea imputată prețului de cost tehnic al acelor produse sub formă de cheltuială de producție, în măsura în care acele produse le-au absorbit.

Interesul este triplu.

1. Din punctul de privire al formării juste a prețului de cost al produselor în raport direct cu cantitatea și calitatea lor, precum și în raport direct cu cotele efective ale celorlalte soiuri de cheltuieli, ce sunt conținute în acel preț de cost tehnic.

Evident, depinde de norma de repartizare a cotelor de amortizări în sarcina prețului de cost tehnic al produselor pentru ca acest preț să poată îndeplini această funcțiune de raport just față de cantitatea și calitatea produselor, precum și față de celelalte cote de cheltuieli ce compun acel preț de cost al produselor în chestiune, în legătură cu valoarea comercială, la care aceste produse pot fi desfăcute pe piața lor de consum.

2. Din punctul de vedere al stabilirii randamentului instalațiilor de producție în raport cu cantitatea și calitatea produselor efectuate de acele instalații, față de cotele celorlalte feluri de cheltuieli, și față de valoarea comercială la care aceste produse pot fi desfăcute pe piața lor de consum.

3. Din punctul de vedere al posibilităților de reînnoire a instalațiilor scoase din uz în urma consumării complete a potențialului lor productiv în dealungul exercițiilor întreprinderii la efectuarea produselor.

M. D. WECHSLER

EVALUAREA — PIATRA UNGHIULARĂ A CONTABILITĂȚII

—:-:—

Evaluarea prezintă o însemnătate deosebită în contabilitate, nu atât din punctul de vedere tehnic al operațiunii, cât mai ales din punctul ei social. Contabilitatea studiind bunurile din punct de vedere al apropriațiunei, naște obligațiunea pentru ea de a măsura averea individului sau a societății și a stabili raporturile acesteia cu dreptul de proprietate, întocmind astfel bilanțul sau situația patrimonială. Dar pentru a măsura averea unei persoane fizice sau juridice, trebue neapărat să măsurăm valoarea bunurilor ce o compun. Așa dar abordăm chestiunea cea mai dificilă și atât de discutată, aceia a valorii.

Intr'adevăr definirea valorii economice, pare imposibilă, atât de mare este domeniul său. Tot ce se poate face este să se stabilească definiții parțiale pentru fiecare caz prin care se manifestă valoarea.

Astfel unii au considerat-o ca pe o proprietate specifică materiei, bazată pe utilitate sau raritate, în acelaș fel cu densitatea sau echivalența atomică și au numit-o valoare absolută — spre deosebire de cea relativă, care reese din schimb — ori pentru a-și merita numele o astfel de valoare, ar trebui să fie independentă de timp, loc și chiar de existența omului. Alții au văzut singura cauză a valorii „în schimb". Este adevărat că în curba complexă, care reprezintă mărimea unei valori dela producere până la distrugerea ei, fiecare schimb al căruia obiect îl formează această valoare, constitue un punct important al curbei. Drumul curbei va putea fi determinat cu preciziune mai mare cu cât schimburile vor fi mai dese.

Nu se poate spune că valoarea nu poate exista în afară de schimb, căci un individ poate produce un bun destinat exclusiv uzului personal. Pentru el acesta are o valoare, dar cum se poate măsura ea ?

Contabilitatea nu poate arăta valoarea în absența ei, ci raportul dintre ea și celelalte valori.

Valoarea nu este un atribut al materiei, ea este o creațiune a minții omenești, este materializarea dorinței de a poseda tot ce este susceptibil de a satisface o trebuință omenească, care nu se poate obține gratuit.

Pentruca un bun (material sau ideal) să aibă o valoare trebue și este de ajuns, ca posesorul acestui bun, să găsească un individ a cărei voință să fie de acord cu a sa asupra valorii bunului.

Acest angajament nerealizat încă, este creatorul valorii.

Astfel în bilanțul unei Societăți pe acțiuni, măsura valorilor rezultă din acordul acționarilor. Acest acord subsistă cu toate că totdeauna este tacit. Din momentul creerei unei valori ea este susceptibilă să fie contabilizată, fără să mai aștepte execuțiunea angajamentului,

Valoarea unui bun se exprimă printr'un număr rezultat din comparația cu aceia a unui alt bun, luat ca unitate.

Prețul este rezultatul comparațiunii valorii unui bun cu aceia a aurului. Prețul este așadar în funcțiune de două necunoscute, valoarea bunului și a aurului (puterea lui de cumpărare). Prețul bunurilor nu arată valoarea lor, ci raportul ce există între ele la un moment dat.

Măsura exactă a valorii de schimb a unui bun (pentru cantitățile ce fac obiectul acestei transacțiuni) este reprezentată la fiecare schimb printr'un preț numit curs. Economia politică ne demonstrează că: pe o piață un bun nu poate avea la un moment dat decât o singură valoare de schimb, așa dar cursul este valoarea bunului din acel moment. Cursul acesta formează prețul de cumpărare pentru cel ce cumpără bunul și prețul de vânzare pentru cel ce vinde. Pentru posesorul unui bun, prețul de cumpărare și prețul de vânzare corespund la momente diferite ale valorii aceluiaș bun. Se întâmplă rar ca aceste prețuri să coincidă, diferența dintre ele ne dă beneficiul sau pierderea, după cum prețul de vânzare este superior celui de cumpărare sau invers.

Să vedem acum, cari sunt elementele ce iau parte la determinarea valorii bunurilor în stoc. Se obișnuește a evalua bunurile în stoc cu acelaș preț cu al bunurilor ce fac obiectul schimbului pe piață în momentul evaluării, adică la cursul zilei. Extenziunea cursului zilei, pentru evaluarea bunurilor ce nu iau parte la schimb este greșită, pentrucă presupune o identitate condițională, ce nu există între ele. Cursul fiind în funcție de cerere și ofertă nu poate să reprezinte decât soluțiunea problemei puse într'un moment dat și relativă la cantitățile oferite în acest moment. Dacă bunurile la cari voim să aplicăm cursul zilei ar fi oferite pe piață în realitate ar reeși un alt curs decât cel existent. Este adevărat că valoarea bunurilor în stoc este influențată de aceia a celor ce

fac obiectul schimbului pe piață, dar pe când la primele ea este potențială, la celelalte ea este dată de curs. Această influență va fi mai puțin apreciabilă dacă, cantitatea valorilor în stoc va fi mai mare și transacțiunile mai numeroase.

De sigur că o fixitate a stocului va antrena o fixitate a cursului. Dacă stocul total va suferi creșteri sau diminuări, cursul va varia în sens invers. Deci aplicarea cursului zilei la evaluarea bunurilor (mărfurilor) în stoc dă loc la erori apreciabile. Dacă cursul zilei poate să traducă fidel valoarea unui bun în timp, el poate să se preteze la evaluări interesate.

Prețul de vânzare nu poate fi folosit pentru evaluarea bunurilor nevândute, căci el nu poate fi cunoscut decât în momentul realizării.

Prețul de cumpărare deasemenea nu poate fi perfect pentrucă nu este riguros exact, decât în momentul cumpărării — marele său inconvenient este că, cristalizează o valoare variabilă într'o cifră neschimbată — avantajul acestuia ar fi că nu permite evaluările interesate, dar acest avantaj este nu numai aparent, căci dacă, cursul zilei poate face să apară în bilanț un câștig fictiv, menținerea prețului de cumpărare poate ascunde o pagubă (depreciere).

Pentru a atenua aceste inconveniente se obișnuește a întrebuința pentru evaluarea bunurilor în stoc, prețuri convenționale derivând din prețul de cumpărare sau din acela al cursului zilei. Pentru obținerea acestor prețuri convenționale se aplică principalelor metode de valoare corective ce diferă pentru fiecare fel de bunuri în parte.

Se întrebuințează astfel așa numitul preț de cost, — care derivă din prețul de cumpărare la care se adaugă cheltuelile de prelucrare și cheltuelile generale, — pentru mărfurile în stoc și în curs de transformare.

Un corectiv pentru bunurile imobilizate (instalațiuni, mașini), este valoarea de întrebuințare. Această valoare de întrebuințare derivă din prețul de cumpărare la cari se adaugă noile investiții, iar din totalul astfel obținut se deduce amortizarea, care reprezintă distrugerea suferită de instalațiune, din însăși cauza producției.

Modul de urmat în stabilirea uzurei și a perioadei de distrugere fixată, influențează asupra exactității evaluărei. Sunt autori, cari recomandă amortizarea acestui gen de bunuri chiar dintr'odată trecându-se la cheltueli chiar dela început, învocând în sus-

ținerea tezei lor, progresul înaintat al technicei, care prin perfecționarea sistemului de producere face inutilizabilă vechea mașină sau instalațiunea periclitând însăși exsistența întreprinderii ce nu caută să ție seamă de acest progres. — In orice caz atât timp cât instalațiunea contribue la procesul de producere, ea trebue să figureze în situația patrimonială cu o valoare egală cu prețul de cumpărare al ei minus cota parte de distrugere ce i se atribue în momentul evaluării.

Pentru imobile, adoptând metoda dinamică a bilanțului, așa cum a făcut-o legiuitorul român în legea pentru organizarea comerțului de bancă, pentru primele bilanțe ce vor apărea sub noul regim al acestei legi, se poate întrebuința metoda prețului de reconstrucție.

Alt corectiv adoptat de asemenea de legiuitorul român (art. 32 din legea pentru organizarea comerțului de bancă) pentru metoda prețului zilei, întrebuințat la evaluarea monedelor de aur a devizelor și a titlurilor cotate la bursă, este media cursului din luna anterioară întocmirii bilanțului.

Ori care ar fi metoda de evaluare, interesează permanența metodei adaptate și cunoașterea ei de terți, aceasta în special pentru societățile comerciale de ori ce fel.

In general Societățile pe acțiuni arată în bilanțul lor un bun fără să ne arate care a fost modul de evaluarea al acestui bun — mai mult — aceleași societăți obișnuesc de multe ori a evalua la prețul de cumpărare sau la prețul zilei după cum au interesul, dând naștere la confuzii pentru cei interesați și dând publicității bilanțe incomparabile între ele, în așa fel că acționarii și marele public, nu pot pricepe nimic din aceste situațiuni patrimoniale.

O corijare a acestui sistem se poate obține, fie prin stipularea în statutele fiecarei societăți a normelor ce vor fi păstrate la stabilirea bilanțului, fi prin impunerea legală a sistemului de evaluare ce trebue aplicat de fiecare gen de întreprinderi, întocmai cum s'a făcut în cazul întreprinderilor bancare prin noua lege pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă din 8 Maiu 1934.

ILIE MANOLESCU
B. N. R. Constanța

SUSȚINEȚI REVISTA VOASTRĂ PRIN PLATA PROMPTĂ A ABONAMENTELOR.

CONTABILII ŞI CONTABILITATEA ÎN ANGLIA

—:-:—

In vremuri trecute, contabilii în Anglia erau denumiți „țiitori de registre" (boak keepers). Ceeace spune „The Encyclopedia Britanicum" din care extragem în mare parte acest articol, era o aplicare greșită a termenului. Prin contabil se înțelege azi în Anglia, ca ori unde, cel competent a ține, sau a controla repede și sistematic, socotelile cerute pentru variatele transacții comerciale și financiare.

Origina profesiunei de contabil în Anglia, este greu de precizat. Cenzorii (auditors) socotelilor aveau o foarte veche existență, fiind pomeniți ca demnitari de importanță în regulamentele Westminster-ului sub domnia lui Eduard I.

Prima carte engleză de contabilitate cunoscută, a fost publicată în Londra de John Gouge (sau Gough) în 1543. Este un foarte folositor tratat numit Instrumentul sau Cartea de a învăța, a cunoaște buna ordine a ținerii registrelor, numită în latinește „Dare et habere" și în englezește „Debitor and Creditor.

O mică carte de instrucțiuni a fost publicată în 1858 de John Mellis of Southwark. O alta a fost tipărită la Londra la 15 August 1543 și răspândită treptat mai departe de Hugh Aldcastle, profesor, care, ca autor al tratatului său de Aritmetică, răspândit pe atunci, introdusese și această carte, în parohia Saint Ollaves în Marke Lane.

John Mellis explică principiul acestei specialități de ținerea socotelilor ca fiind un simplu sistem al dublei intrări, după modelul Veneției (the form of Venice). Cartea cea mai interesantă și mai practicată, descrisă ca „Oglinda comercianților" sau „îndrumări pentru perfecta ordine și ținere a socotelilor", este cea scrisă tot după sistemul italian de Richard Dafforne, contabil, publicată în 1635, conținând mai multe informații asupra primelor cărți de știința contabilității.

Capitolul acestei cărți, începe cu „Păreri asupra vechimei contabilității", în care autorul arată, după cercetările sale și ale altor scriitori, că „forma contabilității" se dovedește a fi fost în uz în Italia, cam de vreo 200 de ani, însă că aceeaș formă în cea mai mare parte asemănătoare acesteia, a fost întrebuințată în timpul lui Iuliu Cezar și chiar mai înainte. El citează

din contabilitate termeni în uz în timpurile antice și se referă la „es Oratione Ciceronis pro Roscio Commaetto", arătând că o parte a contului cărții era întrebuințată pentru „Debitor", iar cealaltă pentru „Creditor".

Richard Dafforne tipărise mai multe ediții. O nouă ediție fusese publicată în 1636, o a treia în 1656 și alta a apărut în 1884. Cartea este un tratat foarte complet de știința contabilității, frumos întocmit și conține explicații îngrijite. Numeroasele ediții tind să arate că știința aceasta era bine apreciată în secolul al XVII-lea.

In acest timp literatura contabilă, se îmbogățește cu numeroase lucrări, ai căror autori se intitulau însuși „contabili" și „profesori de contabilitate". In acest mod ei arătau că contabilul profesionist era pe atunci cunoscut și utilizat.

Vechile cărți de engleză, tratând despre știința contabilității, au fost scrise în vreme când Englezii și Germanii se ocupau în mod activ cu comerțul exterior și de tranzit.

Pe la începutul secolului XIX-lea, în urma adoptării metodelor noi de industrie și transport, rezultând din aplicarea puterii apei și vaporilor în industrie, care desvoltă mult comerțul Marei Britanii, profesiunea de contabil necesită cunoștințe științifice și o capacitate deosebită la noua technică a afacerilor.

Corporațiile și companiile comerciale erau formate acum pentru a face mari operațiuni și întreprinderi și pentru desvoltarea comerțului și industriei, care ori cât, erau mai puțin rentabile înainte, când lucrul se făcea cu mâna și capitalul era limitat. Pentru această desvoltare, serviciile contabililor publici erau mai stăruitor cerute, mai ales după născocirea sistemelor contabile și metodelor de control. Ei trebuiau să scoată în evidență rezultatul diferitelor tranzacțiuni și să constate dacă pierderea rezultă din neglijență sau din natura împrejurărilor.

Marele număr de Companii Comerciale formate în 1843 și 1844, când mari capitaluri au fost învestite în tramvae și operațiuni întinse, a mărit cererea de contabili profesioniști.

Societățile întrunite la Congresul dela 1845 formulează dezideratul că pentru cercetarea și încheerea socotelilor Companiilor reglementare prin decizia Parlamentului, să se dea oarecare desvoltare puterilor cenzorilor, care încep să fie selecționați dintre contabili profesioniști.

Adunarea contabililor din 1862, dă o mare extensiune acțiu-

nei contabililor, aceștia fiind întrebuințați și ca lichidatori ai Societăților Anonime, curatori la falimente, ceeace a sporit importanța profesiunei.

Congresul Societăților Anonime din 1879 exprimă dezideratul că, pentru cercetări și încheeri de gestiuni, este de dorit, în majoritatea cazurilor, a numi contabili de profesie.

In adunarea generală a Societăților Anonime din 1900, se decide numirea de cenzori la Soc. anonime, fără însă a stabili o obligațiune generală ca societățile anonime să aibă cenzori; în adunarea următoare, s'a hotărât că cenzorii trebuia să fie numiți în toate cazurile și s'a cerut a se stabili remunerarea lor, cât și drepturile și îndatoririle lor.

La început cenzori erau numiți spre a examina și certifica situațiile de încasări și plăți. Mai târziu însă, discutându-se unele articole ale Statutelor Societăților Anonime, s'a dat mult mai mare importanță cenzorilor, care sunt acum în general chemați a certifica Bilanțul și, Contul de Profit și Pierdere.

Contabilii mai activează ca gestionari, lichidatori procuriști, și administratori ai patronilor absenți, sau ai afacerilor în lichidare, lucrând sub direcțiunea Tribunalului și la cererea creditorilor, etc. Ei sunt cu preferință angajați ca arbitrii și referenți în diferende privind orice chestiuni de comerț sau finanțe. Ei pregătesc „situațiile" gestionarilor și ale patronilor și la nevoie fac și rapoartele contabile în caz de bancrută.

Ei pregătesc referatele contabile, pentru urmăriri în caz de fraudă și conducere necinstită.

Ei sunt numiți spre a desluși și stabili exact, socotelile celor mai complicate tranzacțiuni.

Serviciile lor mai sunt obișnuit cerute, pentru a certifica câștigurile la mărfurile vândute la licitație, fie particularilor sau Societăților anonime prin mijlocul publicității.

Asemenea ei mai fac rapoartele comparative de câștig, ce se cer în mod obligatoriu la Societățile de Tramvae și Corporație.

Intr'un foarte mare număr de operațiuni oficiale ei sunt numiți spre a da avizul lor și a pregăti socotelile.

Una din cea mai importantă datorie a contabililor este cercetarea și verificarea înregistrărilor (socotelilor).

In timp ce numărul contabililor de profesie creștea și serviciile lor erau apreciate, nevoia de a controla exercitarea aceste

profesiuni și de a se stabili un regulament — un Statut, a devenit tot mai simțită. Primul pas important în această direcție, l-au făcut contabilii din Scoția „Societatea contabililor din Edinburgh", fiind recunoscută prin decretul Regal din 1854.

Societățile similare în Glascow și Aberdeen, au fost asemenea recunoscute prin decrete, în 1855 și 1867.

„Institute of Chartered Accontants in England" (Institutul Contabililor recunoscuți în Anglia) a fost format în Londra în 1870, însă nu primise un privilegiu regal până la 11 Mai 1880, când toate asociațiile de contabili existente pe atunci în Anglia, au fost încorporate ca asociații de contabili privilegiați în Anglia și toți contabili profesioniști înscriși trebuiau să respecte condițiunile din Statut.

In anul 1885, a fost constituită *„Societatea Contabililor și Cenzorilor"*, însă nu a fost obținut privilegiu. Acest Corp prenumără printre membrii săi un considerabil număr de: contabili profesioniști, asemenea cenzorii municipiilor, și caselor de împrumut din Anglia.

In 1888, o Asociație a Contabililor Autorizați a fost formată în Irlanda și un mare număr de institute și Societăti au fost formate in coloniile Britanice și în Canada, din care unele aveau privilegii locale.

PETRE C. ȘTEFĂNESCU
Expert- Contabil

Comitetul de Redacție aduce la cunoștința cititorilor și abonaților săi următoarele:

Pentru orice informațiuni privind publicarea articolelor și reviste a se adresa în toate zilele la sediul Corpului, Str. Teilor No. 12.

Orice articol se primește spre publicare sub rezerva aprobării lui de către Comitetul de Redacție.

Cui folosește banul pe care'l cheltuim ? Băcanului, cismarului, croitorului, librarului, tipografului, artistului, etc. care'l primesc. Dar efectul nu se oprește acolo, el merge mai departe de acei cu care aceștia sunt în legătură ! Cine sunt ei ?

RECENZII

Mihail Gr. Romașcanu: **Tezaurul Român dela Moscova. 181 Pag.**, „Cartea Românească" București 1934. — Domnul *Mihail Gr. Romașcanu*, un neobosit cercetător al trecutului economic românesc, încearcă în lucrarea arătată mai sus, — bazat pe o serie întreagă de acte și documente oficiale precum și pe o serioasă incursiune în scrierile deosebiților cronicari ai războiului mondial — să sfâșie vălul misterului ce acoperă încă existența tezaurului român, trimis la Moscova în anii 1916 și 1917.

D-sa nu face numai o simplă expunere a tristelor împrejurări cari au forțat pe conducătorii români de atunci, să hotărască strămutarea tezaurului român în țara moscoviților, ci urmărește, cu stăruință toate momentele istorice ale revoluției ruse, căutând, în același timp, să stabilească exact data până la care tezaurul român era intact.

Autorul stabilește anume, că valorile românești, în sumă totală de lei 9.416.417.177,93 dintre cari *317.154.989,41 lei aur reprezentau contravaloarea stocului amintalic al Băncii Naționale și lei 7.000.000 bijuteriile M. S. Regina Maria*, iar restul era compus din arhiva Băncii Naționale (Lei aur 500.000), diverse valori ale Băncii Naționale, (lei aur 1.593.762.52), precum și valorile Casei de Depuneri (Lei aur 7.5000.000.000) *erau neatinse în luna Iulie 1918*.

Domnul *Mihail Gr. Romașcanu*, combate cu vigurozitate susținerile Căpitanului englez George Hill (vezi: Capitaine George Hill, „Ma vie d'espion". Paris 1933), că ar fi repatriat cu — tezaurul Colonelului Canadian Boyle — în ajunul Crăciunului din 1918, aproximativ 101 milioane lei aur, din tezaurul român. Ceva mai mult: din unele părți mai confuze ale lucrării acestui căpitan reese că întregul nostru tezaur a fost readus în țară.

Domnul *Mihail Gr. Romașcanu* arată că afirmațiunile Căpitanului Hill sunt *adevărate numai în parte*, întrucât Colonelul Boyle, împreună cu George Hill, *au readus în țară biletele de bancă ale Băncii Naționale*, în *valoare de circa 57.500.000 lei*, precum și *hârtie filigranată*, pentru tipărirea de bilete de bancă, restul susținerilor fiind de domeniul fanteziei.

Este drept că s'au dus — către sfârșitul anului 1917 — unele tratative, între reprezentanții noștri oficiali, aflați în Rusia și Colo-

nelul Boyle, pentru transportarea tezaurului român în America, fără însă ca aceste tratative să ducă la un rezultat pozitiv.

Lucrarea Domnului *Mihail Gr. Romașcanu* aduce deci și o prețioasă punere la punct a unor afirmațiuni cu caracter tendențios.

Mai departe autorul arată străduințele delegaților României, la Conferința Păcii, pentru a convinge pe Aliați de necesitatea trecerii în sarcina Germaniei și a aliaților săi, plata tezaurului, român evacuat la Moscova, în sumă de lei aur 315.154.980,41 precum și a bijuteriilor M. S. Regina Maria, de lei aur 7.000.000. ,acestea fiind strămutate în Rusia din cauza invaziei Puterilor Centrale în România. Aliații însă n'au putut fi convinși.

In anul 1922, Statul Român face o ultimă încercare de a redobândi tezaurul dela Moscova cerând Puterilor adunate la Genua să hotărască „..restituirea integrală și imediată a depozitului făcut de România în Rusia, în împrejurările mai sus expuse".

Deși Conferința Economică Internațională dela Genua, din 1922, a găsit justă această pretenție și a intervenit pe lângă Guvernul Sovietic, pentru rezolvarea cererii României, nu s'a ajuns, însă, nici de această dată la un rezultat satisfăcător pentru noi.

In ultimul capitol, autorul arată măsura în care a fost afectată situația economică a României de lipsa importantului stoc metalic al Băncii Naționale și cât de mult au resimțit principalii noștrii cărturari, ca și instituțiile de cultură, lipsa actelor, documentelor, cărțile rare și a vechilor manuscrise.

Autorul publică, la sfârșitul lucrării, un număr de 48 acte și documente referitoare la Tezaurul român dela Moscova.

Incheind acest scurt rezumat al lucrării Domnului *Mihail Gr. Romașcanu*, noi nu putem decât sublinia importanța ei din punct de vedere documentar, în deosebi acum când relațiunile prietenești româno-ruse, au fost reluate; ceiace ne face să sperăm că nu este îndepărtată data când se va soluționa, în mod amical, și și cheltuirea atât de spinoasă a numitului tezaur.

De altfel cartea Domnului *Mihail Gr. Romașcanu* prin felul luminos, cum tratează chestiunea, este o lectură — putem zice chiar pasionantă — și pentru publicul neinițiat în tainele științei economice și de aceia merită să fie recomandată tuturor iubitorilor de adevăr asupra tezaurului român dela Moscova.

Gh. D. Ionescu.

Die Mokanen ihre bedeutung und ihre sozial ökonomische entiwickelung in Rumänien. (*Mocanii importanța lor și evoluția social-economică în România)* de prof. *Ion I. Ghelase* inspector central în Ministerul Industriei și Comerțului. — Este titlul unui studiu aprofundat și documentat al inspestorului Contabil Ion Ghelase în care se oglindește idilica viață pastorală a mocanilor bârsani, cari au trecut în țara Românească (Bărăganul) și Dobrogea întemeind diverse case comerciale și unde au muncit cu mult spor și pricepere contribuind astfel într'o largă măsură la ridicarea și consolidarea economică comercială a regiunei unde s'au stabilit.

Acest studiu este cu atât mai meritoriu cu cât este scris într'o limbă internațională accesibilă de a fi cunoscut și peste fruntariile acestei țări. Un alt rol important pentru România este influența binefăcătoare și desăvârșirea unității noastre etnice naționale care a fost făcută tot de către acești învățători dela stână (mocani).

Această lucrare scrisă de un tânăr competent într'un stil clar obiectiv pătrunzător și după o cercetare migăloasă și asiduă prin biblioteci și arhive, este unică la noi, deoarece cu excepția câtorva studii fragmentare nimeni până la domnul Ghelase n'a atacat și desvoltat amplu problema mocanilor cari în trecut erau isvor de energie și bogăție în Țara Românească, astăzi sbătându-se în toate mizeriile din cauza aspectului economic pe care-l traversăm. Cu studiul prețios al Domnului Inspector Ghelase, prin constatări și învățăminte, literatura economică Românească se îmbogățește. **V.**

D-l Profesor Toma Voiculescu,, cunoscutul autor de contabilitate, a dat la iveală o prețioasă lucrare despre „*Principii de contabilitate, Bilanțul fiscal și Expertize contabile*". Lucrarea d-lui Toma Voiculescu umple un gol de mult simțit și poate fi consultată cu folos de d-nii avocați, magistrați, contabili, funcționari fiscali, directori de întreprinderi, comercianți și industriași, mai ales acuma când contabilitctea este chemată să limpezească afacerile litigioase în fața Camerilor arbitrale, Tribunalelor comerciale și Comisiunilor fiscale de impunere și apel. Editura Cartea Românească.

Red.

Colegi, faceți din Revistă, tribuna voastră de manifestare.

JURISPRUDENȚE FISCALE [1]

—:-:—

Impozit comercial. — Intreprindere care a încetat exploatarea. Existența ei juridică. — Neimpunerea la minimal. Art. 39 l. c. d.

Când o intreprindere comercială încetează exploatarea, urmează a fi scăzută de la impozitul comercial, chiar în cazul când firma n'ar fi radiată și existența ei juridică ar continua,

In asemenea cazuri nu se aplică nici impozitul minimal, care se aplică la exploatări în curs care ar fi dificitare, iar nu la întreprinderi ce au încetat activitatea.

* * *

Asupra recursului făcut de contribuabila Banca Mildman, Kreindler & co. contra deciziei No. 6488, 6491 din 21 Octombrie 1932 a Comisiunei de Apel din Jud. Cernăuți, dată asupra apelului făcut de numita contra procesulu verbal Nr. 111 diu 5 Mai 1932 al instanței anuale de impuneri din Cernăuți.

Având în vedere motivul de casare desvoltat după cum urmează:

Deși potrivit art. 30 sunt supuse unui impozit de 10% veniturile nete din intreprinderi, iar potrivit art. 2 impozitele elementare se așează asupra persoanelor, cărora revin veniturile respective, deși din considerentele deciziunei atacate rezultă că în anul 1932 întreprinderea n'a făcut nici o operație bancară sau comercială, neîncasând nici un fel de dobânzi sau comisioane și că în contul de rezultate pe 1932 nu figurează nici o înregistrare, totuși comisiunea nu admite anularea impunerei pe motivul că cererea de radiere a firmei nu s'a făcut.

Ori, judecând astfel comisiunea înțelege a supune impozitelor elementare nu veniturilor respective, ci supune acestor impozite facultatea de a realiza asemenea venituri, chit că această facultate n'a fost manifestată.

Violate fiind dispozițiunile art. 30 și 2 din l. c. rugăm casarea deciziunei cu retrimitere.

Având în vedere că comisiunea de apel pentru a stabili venitul impozabil la 180.000, deși constată că banca recurentă în anul 1932 n'a făcut nici o operație bancară, a considerat faptul

1) Din revista „Administrația financiară" No. 80.

neradierei firmei ca punct esențial al impunerei, socotind-o ca un subiect impozabil atât timp cât Banca nu și-a radiat firma.

Considerând că, potrivit art. 30 legea contribuțiunilor directe sunt supuse unui impozit de 10 la sută, veniturile nete din intreprinderile comerciale și industriale, iar art. 2 din menționata lege prevede că sunt supuse impoztielor elementare personale fizice sau juridice cărora le revin veniturile sus vizate independent de naționalitatea și sediul lor.

Considerând că în speță, din decizia atacată cu recurs și din celelalte acte de la dosar rezultă că recurenta a făcut la timp declarație de încetarea comerțului în cursul anului 1932, n'a făcut nici o activitate comercială-bancară și prin urmare față cu textele citate, greșită a fost impusă la impozitul de mai sus.

Alegațiunea fiscului că, chiar în lipsă de venit, banca recurentă legal a fost impusă la venitul minimal de 180 000 lei este nefondată, întrucât dispoziținile legii în această privință se referă la cazul când banca exercitând comerțul n'are venit, nu și pentru cazul cum este în speță când banca recurentă a declarat la timp încetarea comerțului pe anul 1932 și n'a făcut nici o operație bancară.

Că așa fiind motivul de casare este întemeiat urmând a se admite recurs și a se casa decizia atacată cu retrimiterea pentru o nouă judecare la aceiași comisiune conform art. 85 l. c. c.

Pentru aceste motive redactate de D-l Consilier C. Brumă, admite recursul.

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI S. III

Proces verbal Nr. 1005. Deciziunea fiscală Nr. 49

Audiența dela 9 Februarie 1934

La ordine fiind judecarea recursului făcut de M. Ilincuță & N. Dumitrescu în contra deciziunei fiscale cu Nr. 2519/931, a Comisiunei I-a de Apel din Jud. Ilfov.

La apelul nominal au răspuns recurenții prin procurator d-l avocat I. Pașcanu și fiscul prin d-l Controlor șef I. Negoiță.

Procedura complectă.

După ce s'a citit actele și lucrările din dosar.

S'a ascultat pe d-l avocat Pașcanu în susținerea și desvoltarea motivelor de casare așa cum au fost formulate cerând admiterea și casarea deciziunei cu trimiterea la aceiași comisiune.

D-l reprezentant al fiscului a combătut recursul susținând că, comisiunea de apel a verificat registrele recurentului și motivează în acest sens, conchide cerând respingerea recursului ca nefundat.

CURTEA

Azupra recursului făcut de M. Ilincuță și A. Dumitrescu în contra deciziunei fiscale c Nr. 2519/931 a Comisiunei I-a de Apel din Jud. Ilfov, prin care s'a respins ca nefundate atât apelul fiscului cât și al contribuabilului.

Având în vodere că recurentul prin motivul său de casare invoacă: violarea art. 1 din legea modificatoare a contribuțiunilor directe, prin aceia că comisiunea, de apel *fără a verifica prin expertul oficial, registrele sale regulat ținute, din care rezultă că în anul 1930 a încercat o pagubă de 87.612 lei, menținând impunerea stabilită prin apreciere de comisiunea de impuneri fără verificarea registrelor și prin înlăturarea bilanțului.*

Considerând că în conformitate cu art. 1 din legea modificatoare a contrib. directe publicate în Monitorul Oficial Nr. 17 din 26 Februarie 1931 care prevede că prin derogarea dela dispozițiunile cuprinse la titlul II, capitolele IV și VI din legea pentru modificarea contribuțiunilor directe, veniturile nete elementare, comerciale, industriale și profesionale și impozitele aferente lor, stabilite în anul 1930, se mențin prin instanțele anuale în mod excepțional și se reportează în matricole și roluri pe anul 1931, iar mai departe prevede că, Comisiunile de apel nu vor admite modificarea veniturilor decât numai dacă se va face dovada că veniturile realizate în anul precedent au fost altele decât cele reportate pe anul 1931.

Că aceiași lege prin art 39 punctul 2 al 6/înlăturarea de care comisiunile de apel a registrelor comercianților se va face luându-se în *considerare și raportul expertului contabil numit de Minister și va fi motivată.*

Considerând că în speță, din examinarea deciziunei Comisiunei de apel, atacată cu recursul dedus azi în judecata Curții, rezultă că deși recurenții au cerut verificarea registrelor lor comerciale spre a se vedea paguba suferită în anul 1930, și deși Comisiunea avea atașat un expert oficial, fără a face o prealabilă verificare a registrelor le-a înlăturat ca nesincere bazându-se pe constatarea primei comisiunei de impuneri.

Că procedând astfel Comisiunea de apel a violat textele de

lege mai sus specificate pronunțând o deciziune casabilă, și în acest caz Curtea urmează a admite recursul si casa deciziunea Comisiunei de apel cu trimeterea la aceiași comisiune.

Pentru aceste motive în virtutea legi decide:

Admite recursul făcut de M. Ilincuță și A. Dumitrescu în contra deciziunei fiscale cu Nr. 2519/631 a Comisiunei I de apel din jud Ilfov.

Casează menționata deciziune cu trimiterea la aceaș Comisiune de apel pentru a statua din nou asupra apelului.

Dată și citită în ședință publică astăzi 9 Februarie 1934.

Dosar 2507/933.

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI S. II

Antreprenori birourilor de expediție și vămuire nu pot fi considerați drept comercianți și impuși la comercial, întrucât actele lor nu sunt acte de comerț prevăzute de art. 3 din codul comercial.

* * *

In ziua de 22 Mai a. c., fiind pendinte judecarea recursului făcut în contra deciziunii cu Nr. 42 din 1932 a Comisiunii I-a de apel, pentru așezarea contribuțiunilor directe de pe lângă Administrația financiară a Capitalei.

La apelul nominal s'a prezentat recurentul N. G. prin procurator d. avocat Jager, lipsind intimatul, fiscal.

Procedura fiind îndeplinită s'a dat cetire actelor și lucrărilor dela dosar. d. avocat Jager având cuvântul, a desvoltat oral motivele de recurs formulate în scris la dosar și a conchis la admiterea procesului și având necesitatea de timp spre a delibera și studia actele din dosar, a amânat pronunțarea la 30 Mai 1933 și apoi pentru astăzi 31 Mai 1933, când a dat următoarea deciziune:

C U R T E A

Având în vedere recursul făcut de Nicu H. G. impotriva deciziunii cu nr. 42 a Comisiunii I-a de apel pentru așezarea contribuțiunilor directe de pe lângă Administrația financiară a Capitalei;

Având în vedere actele și lucrările din dosar cum și susținerile părței prezinte în instanță;

Având în vedere că prin motivele de recurs formate în scris

la dosar și desvoltate oral în instanță, recurentul se plânge de rea aplicare a legii, de greșita interpretare și violarea art. 30 și 48 din legea contribuțiunilor directe și art. 3 din codul de comerț, exces de putere, nemotivare și omisiune esențială prin aceea că profesiunea sa nu trebuia asimilată cu ocupațiunea de agentură și comision, care este pur comercială, spre deosebire de cea de vămuitor care nu are nici un caracter de speculație omițând în acelaș timp, Comisiunea de apel a se pronunța asupra constatărilor organelor fiscale din care reeșea în mod evident că este un mandatar al clienților, primind un onorariu fix;

Având în vedere că serviciile făcute de către antreprenorii de expediție și vămuire nu sunt considerate de codul comercial ca fiind acte de comert, întrucât serviciile prestate de acești expeditori vamali nu sunt întreprinderi de transporturi de persoane sau lucrări pe apă sau uscat, în sensul art. 3 al. 13, din codul comercial, ci simple lucrări biurocratice de înregistrare, autorizate de Ministerul de Finanțe.

Că, în speță, Comisiunea de apel considerând pe recurent, pentru biroul său de expediție și vămuire, ca fiind comerciant și făcându-i impunerea pe temeiul art. 30 din legea contribuțiunilor directe, a interpretat greșit art. 3 din codul comercial, săvârșind exces de putere și violarea art. 30 și 48 din legea contribuțiunilor directe;

Considerând că deși instanța de apel constată, în urma cercetării efectuată prin delegatul fiscului, că recurentul este numai un mandatar al clienților care execută dispozițiunile lor de vămuire în schimbul unui onorariu fix, variind între 20—100 lei, totuși, fără nicio motivare, îl califică comerciant și procedează la impunerea sa ca atare;

Că procedând astfel, instanța de fond comite și o omisiune esențială, de oarece dacă examina și această cestiune s'ar fi putut schimba soluțiunea procesului;

Că astfel fiind, recursul de față se privește fondat și urmează a se admite ca atare;

C U R T E A

Pentru aceste motive în virtutea legii, decide:

Admite recursul făcut de Nicu H. G. împotriva deciziunii cu nr. 42 din 1932 a Comisiunii I-a de apel pentru așezarea contri-

buțiunilor directe de pe lângă Administrația financiară a Capitalei.

Casează menționata deciziune.

Dispune trimiterea dosarului cu toate actele Ministerului de Finanțe pentru a sesiza Comisiunea competinte cu judecarea din nou a acestui proces.

(Decizia fiscală Nr. 81 din 31 Mai 1933).

O SĂRBĂTOARE ȘCOLARĂ

—:-:—

In ziua de Sf. Petru și Pavel a avut loc la Școala Superioară de Comerț din B-dul Domniței sărbătorirea seriei 1909, care a împlinit un sfert de veac de la absolvire.

După ce s'a oficiat un serviciu religios la biserica sf. Gheorghe pentru colegii decedați, absolvenții seriei 1909 s'au adunat într'una din clase, unde fostul profesor ai seriei, d-l Al. Pandele, a strigat catalogul. S'a făcut constatarea cu această ocazie că mulți absolvenți au absentat fără nici o motivare.

După aceia, d-l prof. Pandele a rostit următoarea cnvântare:

Iubiți școlari și scumpi prieteni,

Mă adresez Dv. sub această îndoită formă, fiindcă și sufletul meu este împărțit în clipa de față în două sentimente.

Vă vorbește profesorul de acum 25 de ani și ori cât vă veți fi schimbat D-v. și ca făptură fizică și sufletește și ca poziție socială, rămâne pentru Dv. și se propagă și în sufletul meu, situația de profesor care vorbește dela catedră către școlarii lui.

Dv., fiindcă nu mai sunteți în uniformă școlară, tunși așezați în bănci în fața caetului de notițe, cu frica ascultării în inimă, ci sunteți astăzi cu părul, dacă nu nins, ca al meu, dar cel puțin puțin pudrat de primii fulgi ai maturității, și fiindcă ați avut gândul mișcător al acestei prăznuiri prietenești, iată dece v'am numit scumpii mei prieteni.

In clipa aceasta, să ne întoarcem cu gândul în urmă, 25 de de ani trecuți, trăiți sau suferiți..., câți de mulți pentru grijile și nevoile care le-ați avut.

Uneori îmi pare că a fost eri, alte ori mi se pare că a trecut multă, grozav de multă vreme.

Câte schimbări, apoi un război crâncen, realizarea idealului național, pe care atunci îl întrevedeam doar într'o atmosferă de

vis. Şi apoi cei 15 ani dela războiu încoace, cu prefacerile şi răsturnările şi imensele schimbări şi probleme noi şi complexe.

Astăzi, constat cu mulţumire, că cei mai mulţi dintre D-v., prin muncă, străduinţă şi pricepere, v'aţi împlinit cel puţin în parte nădejdile şi ale D-v. şi ale societăţii, înscriind nume deja bine cunoscute şi reputaţii frumoase în aprecierea opiniei publice.

In calitatea mea de fost profesor, al Dv., vreau să vă fac o propunere şi la care, desigur, v'aţi gândit şi Dv.: Să vă plecaţi sufletul asupra şcolii care odată ne-a văzut împreună.

Să-i dăm şcolii exemplul nostru, grija noastră, obolul nostru, ca ea să poată, mai ales, în aceste timpuri vitregi, să-şi îndeplinească înalta ei misiune.

Şi acum, ca încheere, să-mi fie îngăduit să aduc viile mele mulţumiri d-lui Dem. Rădulescu, directorul şcolii, şi actualilor mei colegi, pentru osteneala ce îşi dau de a menţine neatins prestigiul acestei şcoli, care a dat vieţei economice atâtea elemente de valoare, iar Dv., iubiţi prieteni, să vă mulţumesc pentru cinstea ce mi-aţi făcut de a mă invita la această sărbătorire de înfrăţire colegială, să trăiţi.

Omagiile mele de pietate amintirei colegilor Dv. şi colegilor decedaţi şi în special fostului director M. Brătilă.

A răspuns d-l *V. M. Ioachim*, care a mulţumit d-lui prof. Pandele şi a făcut o scurtă privire asupra pătrarului de veac ce s'a scurs dela absolvirea şcoalei.

Acum, după 25 ani spune D-sa, când ne oprim iarăşi pentru a încheia un bilanţ al activităţii noastre, constatăm că, în linii generale, fiecare putem spune că am adăugat ceva la capitalul social al seriei 1909, prin serviciile ce le-am adus, fiecare în locul unde am activat şi prin contribuţia ce fiecare am dat-o unii pe tărâmul ştiinţific, alţii pe tărâmul practic, pentru propăşirea profesiunei noastre.

Această constatare este pentru noi răscumpărarea greutăţilor, prin care fiecare am trecut şi încă trecem.

Vremea lasă asupra noastră urme, pe care nu le mai putem şterge, dar avem mulţumirea sufletească, că din aceste urme s'au plămădit atâtea lucruri bune, cari au netezit drumul pentru o viaţă mai bună, mai frumoasă, mai luminoasă în viitor.

Făclia pusă în mâna noastră de profesorii, cari au pus atâta căldură, atâta bunătate în îndeplinirea misiunei lor, ne-a luminat

mintea și drumul și înainte de a o transmite celor ce vor veni după noi, ne facem o datorie în a o purta încă cu curaj și cu hotărârea de a o lăsa mai plină de foc, mai puternică.

Iată de ce melancolia și ușoara tristețe ce ar putea să ne cuprindă pentru un sfert de veac care ne desparte de frumoșii ani de școală, nu poate fi decât o clipă trecătoare; pe deasupra acestei melancolii, este gândul că tocmai acum suntem în plină desfășurare a energiei noastre pentru a valorifica mai bine puterile și străduințele noastre.

Obișnuiți a privi munca, ca o parte integrantă din ființa omenească, și convinși că munca dă roade, de care chiar dacă nu profităm noi în întregime, profită colectivitatea, noi nu ne facem un motiv de neliniște că uneori n'am obținut pentru noi tot ceeace am fi avut poate dreptul, ci continuăm activitatea noastră cu aceleași gânduri bune și preocupări serioase, care au format preceptele școalei noastre.

Să dea Dumnezeu, ca, la cea de a doua etapă de 25 ani, să putem cu toții să privim cu liniștea bătrâneței inevitabile, roadele muncii noastre, cari cu colaborarea și munca tuturor bunilor români, să ridice țara în fruntea țărilor de respectat și admirat din toate punctele de vedere.

Serbarea de fine de an dela Școala Comercială „Regele Carol I"

Vineri 22 Iunie a avut loc la Școala Comercială „Regele Carol I" solemnitatea distribuirii premiilor. Serbarea a început la orele $9^1/_2$ dimineața prin intonarea Imnului Regal, executat de muzica militară sub conducerea d-lui maior Florea, după care a urmat darea de seamă anuală făcută de d-l I. A. Constantinescu, directorul școalei, care a recomandat elevilor și absolvenților aceiași râvnă și dragoste de adevăr pe care le-a propovăduit-o ca director, încă dela întemeierea școalei și până azi.

D-sa a cerut părinților o deosebită îngrijire pentru educația elevilor și a mulțumit Onor. Minister, Comunei, Camerei de Comerț și Corpului Profesoral pentru concursul dat. După câte-va recitări printre care s'a remarcat „Il mare" de Pietro Mignosi Palermo, rostită de elevul Sorescu, ca o consecință a interesului pentru cultura italiană ce se urmărește stăruitor în această școală paralel

cu cea franceză, a vorbit d-l dr. Const. Rădulescu, în numele Consiliului Comunal, d-nii Prof. Gh. Teodorescu Romanați și Jean Popescu din partea Comitetului școlar. Absolventul Purcareata Marin, din partea absolvenților școalei, a mulțumit d-lui director I. A. Constantinescu și Corpului profesoral, pentru grija și îndrumările date în tot timpul școalei.

A urmat apoi distribuirea premiilor, și vizitarea expoziției de registre, lucru manual și colecții de mărfuri.

Au donat cărți pentru premii, Casa Școalelor, Corpul Absolvenților Școalelor Comerciale Superioare din România, Corpul Contabililor și Institutul de Cultură Italiană.

S'au distribuit și premii în bani. Serbarea s'a încheiat la orele 12 după executarea câtor-va bucăți muzicale.

Rugăm pe toți colaboratorii noștri, cum și pe toți colegii, cărora li s'au adresat sau nu invitații de a colabora la numărul festiv al revistei noastre, ca să ne trimită cât mai curând articole.

COMITETUL

CĂTRE COLEGI

In realizarea prevederilor Statutelor noastre, privitoare la înființarea de filiale județene și pentru a da Corpului nostru o mai mare putere de afirmare și de acțiune în îndeplinirea scopului urmărit, vă rugăm a proceda la întemeierea acestor filiale, cât mai curând posibil.

Numărul minim de membri fondatori, va fi de 10—15 după localități.

Dorința noastră este ca până în toamnă, când vom sărbători 25 de ani de ani de existență a revistei „Comerț și Contabilitate", să avem filiale, cel puțin în următoarele orașe:

Cluj, Cernăuți, Chișinău, Constanța, Craiova, Galați, Iași și Timișoara.

Statutele noastre s'au publicat în No. 9/1933 al revistei. La cerere, trimitem statute.

COMITETUL

Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați din România

In legătură cu numirea noilor Experți Contabili pe lângă comisiunile de apel de către Ministerul de Finanțe, Consiliul Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați din România fiind încunoștințat că aceste numiri nu ar fi făcute după un just criteriu a înaintat Ministerului de Finanțe următorul memoriu:

Domnule Ministru,

Suntem informați din partea unora din membrii noștrii, că anul acesta este vorba ca lista de experți pentru expertize fiscale să cuprindă numai 30—40 experți în București și 3—4 experți în provincie, selecționarea făcându-se numai dintre licențiații Academiei Comerciale.

Această informație a produs o vie neliniște printre experții contabili, și dacă s'ar confirma, ar constitui o grea lovitură pentru Corpul nostru, ai cărui conducători ar fi puși într'o delicată situațiune.

De ani de zile, noi am luptat pentru a desființa monopolul de fapt al expertizelor, care a constituit totdeauna un motiv de adânci și îndreptățite nemulțumiri.

Dacă la Tribunal n'am putut ajunge la aplicarea legei cu privire la principiul rotației, la expertizele fiscale, cu sprijinul fostului Ministru de Finanțe, d-l V. Madgearu, am reușit să dăm o formulă mai concretă acestui principiu prin *limitarea dreptului la o singură expertiză pe lună.*

Grație acestei dispoziții legale, anul trecut, din 220 experți trecuți pe tabloul aprobat de minister, au luat expertize 150 experți față de 10—20 experți câți luau înainte.

Ori, limitând acum numărul celor ce vor avea dreptul să facă expertize fiscale la 30, se reintroduce monopolul în mâna câtorva, deastădată cu caracter legal obligatoriu.

Recunoaștem că, după art. 82 din lege, Ministerul de Finanțe poate întocmi, cum va crede, lista de experți fiscali, însă tocmai asupra acestei dispoziții ne-am permis să atragem binevoitoarea D-vs. atenție, printr'un memoriu, rugându-vă a reveni la vechiul text al art. 82 din legea contribuțiunilor directe.

Ne-ați arătat atunci toată bunăvoința, având în vedere că

legea nu prevede nici o normă de selecționarea experților pentru expertizele fiscale.

In primul an de aplicare a acestei dispoziții, am avut cel puțin satisfacția că Onor. Ministerul de Finanțe a aprobat în întregime lista trimisă de noi, conform art. 82 care prevede avizul Corpului.

Dacă nu e momentul acum, să se facă o modificare a textului legii, se poate însă ca prin aplicarea ce ați bine voi a o da să se ajungă la acelaș rezultat, fie admițându-se întreg tabloul oficial al Corpului sau, dacă Onor Ministerul de Finanțe ține să întocmească un tablou special, să se aibă în vedere avizul Corpului, așa cum s'a făcut și anul trecut.

In ce privește selecționarea numai pe baza de titluri academice vă rugăm, domnule Ministru, să binevoiți a avea în vedere că în Corp sunt vechi absolvenți ai școalelor comerciale superioare cu 15—20 ani experiență, cari au dovedit în locurile ce le ocupă, și în lucrările ce au avut, că au o serioasă pregătire contabilă, ce le dă dreptul de a solicita un tratament de egalitate, cel puțin în ce privește exercitarea profesiunei de expert contabil.

Sperăm, domnule Ministru, că necerând nici o favoare pentru membrii noștri, ci numai aplicarea legii în spirit de dreptate, întâmpinarea noastră va găsi la Dvs. ecoul dorit.

Primiți, vă rugăm, domnule Ministru, odată cu mulțumirile noastre, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

De la Corpul Absolvenților Școalelor Comerciale Superioare

Miercuri 13 Iunie crt. s'a întrunit Comitetul Corpului sub prezidența D-lui *N. Arghir* Vice-Președinte, asistat de D-l *Nițu*, Secretar general.

S'a luat în discuție memoriul mai multor absolvenți privind înscrierea la facultatea juridică și examenul de admitere la Academie.

In prima chestiune Comitetul constată că deși prin stăruința Corpului s'a obținut prin legea învățământului superior din 1932 recunoașterea dreptului comercialiștilor de a se înscri la Facultatea de Drept, totuși în aplicarea acestei dispoziții se pun atâtea greutăți că dispoziția din suszisa lege devine aproape inexistentă.

S'a hotărât să se intervină din nou pentru a se preciza că bacalaureatul este obligatoriu numai dacă s'ar da dreptul absolvenților școalelor comerciale să se înscrie la orice facultate.

In ce privește examenul de admitere la Academia de Comerț Corpul a făcut anul trecut intervenții, însă față de numărul mare de înscrieri și locurile limitate, cari sunt, n'a putut obține rezultate pe deplin satisfăcătoare.

Rămâne ca această chestiune să se examineze în cadrul unei lărgiri a cercului de activitate al Academiei.

Comitetul a hotărât ca să acorde pentru anul școlar viitor 3 burse, prin concurs, la câte un elev din cl. III-a a fiecăreia din cele 3 Școale Superioare de Comerț din București.

Asemenea a hotărât să dea cu ocazia sfârșitului de an câte 3 abonamente gratuite la primii 3 elevi clasificați din cl. III, de la toate Școalele Superioare de Comerț din țară.

In chestiunea expertizelor fiscale, Comitetul, având în vedere că recomandările de experți pentru tabloul ce-l întocmește Ministerul de Finanțe, se face, conform legii, de către Corpul de Contabili Autorizați, Experți Contabili, se va interveni ca la facerea acestor recomandări să nu se facă nici o deosebire între experți după titlurile pe baza cărora ar fi fost înscriși în Corp, toți experții având drepturi egale în exercitatea profesiunei lor.

S'a aprobat distribuirea a 3 premii pentru cele mai bune soluțiuni ale problemei de Contabilitate dată prin Revista Generală de Comerț și Contabilitate.

S'a hotărât a se revizui tabloul de membrii ai Corpului, trecându-se ca membrii toți vechii absolvenți cari au activat în Corp, dacă acceptă să plătească cotizația minimă de lei doisprezece anual.

Absolvenții mai noi se vor înscri individual pe bază de cerere de înscriere în condițiunile prevăzute de statute.

S'a fixat ziua de Miercuri — la ora 7 — pentru ținerea ședințelor săptămânale ale Delegației Permanente și ale Comitetului Revistei.

A apărut:

Curs de Comerț și Contabilitate cu aplicație specială la industrie predat la Școala Politechnică de *Dr. V. M. Ioachim.*

Prețul lei 150 pe hârtie de scris și lei 200 pe hârtie velină.

Se poate procura dela autor și dela principalele librării din Capitală.

Dela Corpul Contabililor Autorizați și Experți Contabili Secția Ilfov

Persoanele specificate mai jos, cari au făcut cereri pentru înscrierea în Corpul Contabililor experți și autorizați, Secțiunea Ilfov, și cari n'au depus încă actele de studii, sunt rugați ca conform articolului 6 din regulamentul Corpului să depună aceste acte pentru a fi înscriși.

Publicațiunea anterioară apărută în revistă are cu totul alt scop.

Anton M., Andrei C. Gheorghe, Aladar Toth, Altân L. Florin, Aragon L. Nicolae, Alexandrescu E., Anculescu St. Mitea, Baltă Virgil, Bădrăgun I., Borcan Nicolae, Bogdan N., Dr. Barbu Aurel, Boiangiu T. Ioan, Badrale Nicolae, Barlescu Nicolae, Chimingiu D., Cihodariu Alex., Cristescu Gh. Nicolae, Călărașu Gheorghe, Cristescu M. Gheorghe, Cristoloveanu M., Cioată Spiridon, Dragomirescu Eugen, Davidescu E. Petre, Dumitrescu Gh. Gh., Dinulescu N. D-tru, Fărcășanu C. Gh., Fumu Mihail, Ghițun I. Gheorghe, Gabroveanu Ștefan, Ghiță D. Ioan, Gomolea Vasile, Ghes Mitroi, Gheorghiu G., Georgescu Stelian, Georgian Ion, Gheață F. Marin, Hudici Ioan, Hurjui Iosef Inbășeanu Ilie, Iacobescu C. Al., Ionescu Gh. Dan, Ionescu C. Aureliu, Ionescu Petre, Lăzărescu Gh., Lepedeanu Dumitru, Mugureanu V. G., Manta Jeronin, Manolescu N., Mija Veturia, Măcărescu Gh. C. Milea Alexandru, Molan Ioan, Marinescu Gh., Moraru Filip, Mircea M., Marulis N. Aura, Marulis N., Morărescu Ecaterina Elena, Moschuna Const., Mucenica D. Virgil, Nicolescu V. Jean, Niculescu I. Constantin, Nica Vasile, Nistorescu Bălașa, Oprea I. Ioan, Oancea P. Marin, Pungă C. I., Pârvan Stelian, Pană Ștefan, Paveloiu Gh., Păun E. Nicolae, Pomană Petre, Popescu Victor, Păunescu D. Mihail, Petrescu Zaharia, Popescu Grojdibod, Protopopescu N., Popescu Dan, Panait F. I., Pop Virgil, Petrescu M. Alexandru, Petcu Constantin, Piperea M. Dumitru, Penacov Vladimir, Popescu O. Dumitru, Popa Teodor, Patega Maria, Petrea V. Nicolae, Păunescu G. Petre, Pariza Dumitru, Răducanu C. C., Roman C., Russ Longinus Ioan, Radu A. Nicolae, Raceric A. Ioan, Stănescu G., Sârbu D. Ioan, Stănculescu V. Ioan, Stănilă L., Stoenescu C. Mihail, Stănescu U. Traian, Stegărescu C. C-tin, Sassu Gh. Gh., Stătescu M. Gh., Stanciu Maria, Seceleanu I. Ioan, Șerban Cristea, Șerban Nicolae, Secară D. Vasile,

Terențiu M. Jira, Tărlungeanu I., Tacu Maria, Titelcă Dumitru, Tegmani Grigore, Tunsu S. Haralambie, Totoreanu Corneliu, Terchilă Letiția, Vasilescu I. Temistocle.

REVISTA REVISTELOR

—:-:—

Primim și recomandăm următoarele publicații:

ÎN LIMBA ROMÂNĂ:

A. L. A. C. I. No. 5, Mai 1934 București.
Curierul Financiar No. 6, Iunie 1934 București.
Tribuna Financiară No. 18, Iunie 1934 București.
Revista Administrația Financiară No. 80 și 81, Iunie—Iulie 1934 București.
Corespondența Economică No. 4, Aprilie, București.
Revista de Drept Comercial și Studii Economice No. 7, Iulie, București.
Natura No. 6, Iunie, București.
Voiaj No. 10—11, Iunie—Iulie, București.
Contabilul No. 7, Iunie, Brăila.
Fierul No. 9—10, Iunie, Cluj.
Curierul Judiciar No. 21—25, Iunie, București.
România Industrială No. 844—846, Iunie și Iulie, București.
Bursa No. 1534, București.
Ramuri No. 2, Iunie, Craiova.
Orientări No. 6, Iunie.

BULETINE:

Buletin lunar No. 5, Mai, București.
Buletinul A. G. I. R. No. 4—5, Aprilie—Mai, București.

ZIARE:

Idem ca la No. precedent plus Revista Economică și Jurisprudența Română.

ÎN LIMBA FRANCEZĂ:

La Roumanie Economique No. 3—9, Mai și Iulie, București.
France Comptable No. 3 Martie.
E. S. C. No. 541, Iunie, Paris.
Bulletin de R'enseignement Technique du Hainaut No. 6, Iunie, Bruxelles.
Le Comptable No. 6, Iunie, Bruxelles.
Bulletin de l'Association Suisse des Experts Comptables.
Bulletin Trim. Le la Société de Comptebilitè de France.

ÎN LIMBA ITALIANĂ:

Il Bollettino del Contribuente No. 8—9, Iunie—Iulie, Milano.
Reviste Le Contabilidade e Comercio No. 6, Porto.

ÎN LIMBA GERMANĂ:

Wirtschaftsdienst No. 21—27, Mai,—Iulie, Hamburg.

ÎN LIMBA ENGLEZĂ:

The Accountants' Journal No. 615, Iulie, Londra.

ÎN LIMBA SPANIOLĂ:

Orgentzacio No. 100—103, Ianuarie—Aprilie, Barcelona.

VITRINA LIBRĂRIEI

A apărut: Antrepozite, Silozuri, Warante de C. A. Rădulescu.
Analiza fraudelor contabile și organizarea structurală a controlului în contabilitate de prof. I. I. Ghelese.

Susțineți revista prin plata promptă a abonamentelor.

COLEGIALE

☒ D-l **Corneliu Secășanu** a fost cooptat membru în comitetul Societății Numismatice Române.

☒ D-l **N. Arghir** a fost numit membru în Consiliul de Administrație al fondului Căminelor.

☒ D-l **Chr. D. Staicovici** a fost numit membru la oficiul central de licitații.

☒ Sub îngrijirea d-lui **V. Stoicovici,** secretarul general al Camerei de Comerț și Industrie, un grup de comercianți și industriași au făcut o excursie în Suedia, în zilele de 28 Iunie—20 Iulie.

ABONAMENTE

In cursul lunilor 10 Iunie — 15 Iulie 1934, am primit următoarele sume: *)

Incasate din țară prin încasatorii noștri sau cu mandate poștale:

Brăila: Theodosie N. Ghinea 1934, 160; C-tin D. Diomu 1933, 200.

Bălți: Boris Zelmer 1934, 160.

Buftea: N. R. Popescu 1933—34, 320.

Bairamcea: Ion Cnapp 1933—34, 320.

Constanța: Grün Karl 1934, 160; Mircea I. Putinica 1932, 160

Cernăuți: Turculeț Victor 1934, 160; Ilie Leopold 1934, 160; Ilnitzchi Ion 1934, 160; Szipos Maxim 1934, 160; Paul Bilevicz 1934, 160.

Cenadul Mare: Varga Aladar 1934, 160.

Chișinău: Școala Elementară de Comert 1930—32, 400; Nic. Ionescu 1934, 200.

Făgăraș: Ion V. Tuțurea 1933, 200.

Dej: Banca Națională 1934, 200.

Diciosânmartin Al. Panaitescu 1933—34 320.

Deva: Felsner Eugen 1934, 160.

Hotin: M. Bănărescu 1933—34, 320.

Iași: Solomon Moscu 1934, 200; Geles Gh. P. 1934, 200;

*) Mulțumind d-lor abonați rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni pe cuponul m. p.

Lewy Rosenthal 1934, 100; Pàtru S. 1934, 200; N. Nathansohn 1934, 200; Kiva S. Katz 1934, 200; Sborover Martin 1934, 100; Grigoriu Savin 1933, 100; Climer Mendel 1934, 100; M Simion 1934, 200; Davidsohn Ad. 1934, 200; Beno Wachtel 1934, 200; Lazarovici Carol 1934, 200; Soncufeld Sigm. 1934, 200; Arama Gh. 1934, 200; Albrecht H. 1934, 200; Iosif I. Lobl 1934, 100; Aizicovici M. Haim 1934, 100.

Orhei: Cismigiu D-tru 1934, 160.

Odorhei: Florian N. Mocanu 1934, 200.

Lugoj: Neuman Hugo 1934, 200.

Ploești: George St. Coman 1933, 160.

Piatra Neamț: Buhuță Gh. 1933, 200; Brand Samuel 1934, 200; Meraşu Dumitru 1934, 200; Spuderca Ioan 1934, 200.

Roșiorii de Vede: Costică Dumitrescu 1934, 160.

Schitu Golești: Gh. Papuc 1934, 160.

Saba (Cetatea Albă) C-tin I. Ghiorghiu 1934, 200.

Slatina: St. Manolescu 1934, 200.

Sfântu Gheorghe: Konya Nicolae 1934, 160.

Scăeni: Fabrica de Hârtie Scăeni 1933–34, 800.

Tg. Mureș: Aurel Sârbu 1934, 200.

Tecuci: C-tin Purcherea 1934, 200.

Tulcea: Sol. Horowitz 1931—33 500 şi $^1/_2$ 1934, 100; Matei Datcu 1933—34, 320.

Turnu Severin: Florin Surdulescu 1933—34, 320.

Prin intermediul secțiunilor Corpuiui de Contabili Autorizați și Experți Contabili:

Secția Brăila: George B. Ghenciu 1933, 200; P. Teodatos 1931—32, 400; Francisc Clair 1933, 200; Carol Eisenman 1933, 200; Lupu Barasch 1933, 200; Nicolae Horneț 1932—33, 400.

Secția Brașov: Teutsch Iulius 1934, 200; Fabritius Karl 1934, 200; Bartines Ioan 1934, 200; Beer Walter 1934, 200; Mazaneck Ferdinand 1934, 200; Flechtenmacher Walter 1934, 200; Fromm Iulius 1934, 200; Heshaimer Adolf 1934, 200; Walter Heinrich 1934, 200; Frâncu Gedeon 1934, 200; Galter Bartolomeu 1934, 200; Gross Iuliu 1934, 200; Graff Andreas 1934, 200; Hellman Emil 1934, 200; Muraroiu Ioan 1934, 200; Zoltner Erich, 1934, 200; Ziriacus Güntner 1934, 200; Beer Kurth 1934, 200; Kartmann Paul 1934, 200; Konnert Wilhelm 1934, 200; Kugler Wilhelm 1934, 200; Menzell Iuliu 1934, 200; Adleff Augustin 1934, 200; Haraga C. 1934, 200.

Secția Turnu Severin: Ioan D. Murgan 1931, 200; Gh. Lazarovici 1932, 200; N. Petculescu 1933, 200; Cipere C-tin 1933, 200; Streche Gheorghiță 1932—33, 400; Petre I. Grecea 1931, 200; D. Giurescu 1933, 200; Eugen Pleşan 1932—33, 400; D-tru I. Popescu 1933, 200; Gh. Balamat 1933, 200; C-tin Gh. Popescu 1933, 200.

Secția Tulcea: Corpul Contabililor 1934, 200; Petre Penescu 1934, 200.

București;

Victor Avramescu 1934, 160; Jean Abramovici 1934, 200; C. Altschuller 1934, 160; Ferdinand Bovo 1934, 200; V. Berceanu 1934, 100; V. Bracacescu 1934, 200; Romulus Cornea 1934, 200; Benedict Com 1933, 100; N. Caraianu 1934, 200; Soc. „Carmen" 1934, 250; Camera de Comerț 1934, 500; Chirițescu Ștefan 1934, 160; Victor Cosma 1934, 200; Osias Copolovici 1934, 160; D. Dimitriu 1934, 200; T. Djamondopol 1934, 200; V. Dumitrescu 1933, 200; G. Dragomirescu 1933, 80; Ioan Dorobanțu 1934, 200; Dragomir Urloiu 1934, 200; V. N. Dene 1933, 200; Nic. Ene 1934, 200; Manole Foglu 1932 200; Goldenberg Ulrich 1934, 80; Oscar Grünberg 1934, 200; M. Goldenberg 1934, 160; Gheorghe Guiu 1934, 160; Ath. Greceanu 1934, 100; I. Gropper 1934. 200; D tru Grefiens 1933—34, 320; G. M. Georgescu 1934, 200; Iacob Herman 1934, 200; David Hellman 1934, 200; Gross Hascal 1934, 200; Gh. Huber 1934, 160; Mircea Ionescu 1934, 150; D. I. Iosipovici 1933—34, 400; C. F. Ioanid 1934, 200; Ernest Iacobi 1934, 200; M. I. Jianu 1934, 160; Herman Wolfthal 1934 200; I. N. Ionescu 1934, 80; Izrael Emanoil 1934, 160; Iuffu Ch. 1934, 160; Iosef Ketern 1934, 200; Lieber Adolf 1934, 100; Nic. Lovin 1934, 200; Ad. Merza 1933, 200; Ion Mihăilescu 1934, 200; S. Marcovici 1934, 160; I. Marcovici 1934, 160; G. Marcorian 1934, 160; Melcher Francisc 1934, 160; Rudolf Niewald 1933, 200; Constantin Niculescu 1934, 100; Van Omme 1934, 200; Aureliu Popescu 1933—34, 400; C-tin Popleanu 1934, 200; Aurel Pavel 1934, 160; D. Pometescu 1934, 160; Gh. Popescu 1934, 200; Radu C. Pădure 1933, 200; Al. Radicescu 1934, 160; N. Rusescu 1934, 200; Th. Rosen 1933, 200; G. I. Stănescu 1934, 160; Gh. Ștefănescu 1934, 200; Petre Stoian 1934. 200; Theodoru Stănescu 1934, 200; V. Secăreanu 1934, 200; Jean Schlifka 1934, 200; Sacha S. Roman 1935, 200; Ath. Tomulescu 1934, 200; Al. Tomescu 1934, 160; Ion Teulea 1934, 200; Ben. Teitel 1934, 160; C. Todea 1934, 200; Max Weintraub 1934, 100; Iancu Weisman 1934, 200; Filip Weisberg 1933, 200; G. Zamfirescu 1933, 200; C Zamfirescu 1934, 200; Iosef Zisu 1934, 200; Al. Zamfirescu 1934, 200.

POȘTA REDACȚIEI

Intre cei cari au trimis soluțiuni destul de bune pentru rezolvarea problemei de contabilitate a fost și d-l I. Tăcutu șef-contabil al Ziarului „Universul" și omis a fi trecut în numărul Revistei pe Iunie a. c., când s'a publicat soluțiunea Problemei de Contabilitate.

CERERI DE INSCRIERE

—:-:—

Secția Botoșani: Casril Michel, stagiar.

Secția Brașov: Höhr Hermann, Ziriakus Kurt Güter, Bordeaux Béla Horwath Ladislau, Beer Kurt, Navrea Gheorghe, Lautmann K. Federic și Ida Gyulai, stagiari; Ardeleanu Nicolae și Zoltner Fred. Erich, autorizați.

Secția Câmpulung-Muscel: Gh. I. Ilioiu.

Secția Ilfov: Balaban I. Pavel, Binder Moise, Isidor Brenig, Nichita Th. Nicolae, Papadima G. Mihail, Solomon Elias, Georgescu M. Ștefan, Const. Naumescu, Băiașu D. Dumitru, Bărbulescu I. Oprea, Carol Masek, Tudorache Ioan, Emil Coman, Tircă C. Constantin.

Secția Ismail: Semeon Jecov, T. Alexandru Galiurow și Serghei Dallas; stagiari.

Secția Iași: Wechsler D. H., H. David, Albrecht Herman, Iosef Idel, Aizicovici M. H., P. Angelescu.

Secția Vâlcea: Wagner Mihail; stagiar.

Secția Tulcea: Elias Rosenberg, Stavru Buiucu, Toader Tutunaru și Zoe Caraman; stagiari.

Avansați la gradul de contabil autorizat; Nichifor Uțanu, Nicolae Aldea.

A apărut volumul III din:

Curs de Contabilitate Comercială generale

în legătură cu dreptul și legile speciale comerțului

De Profesorii: *Sp. Iacobescu și Al. Sorescu*

acest volum cuprinde:

Bilanțul și Teoriile Contabile

Prețul Lei 500.

Pentru comenzile făcute prin Corp se face o reducere de 10%.

Rugăm pe D-nii ABONAȚI să bine-voiască a ne semnala, printr'o carte poștală erorile strecurate în scrierea adreselor, cum și orice MODIFICARE DE ADRESA necesară.

Uzinele Metalurgice Unite „Titan, Nadrag, Calan“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

CONVOCARE

D-nii acționari ai societății anonime române Uzinele Metalurgice Unite „Titan, Nadrag, Calan“, sunt convocați în adunare generală ordinară pentru ziua de 25 Iulie 1934, ora 11, la sediul societății în București, Str. Clemenceau Nr. 3.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă a consiliului de administrație și raportul censorilor asupra exercițiului 1933.
2. Aprobarea bilanțului și contului de Profit și Pierdere.
3. Descărcarea consiliului de administrație și a comitetului de censori de gestiunea lor.
4. Distribuirea beneficiului și fixarea retribuțiunilor censorilor.
5. Alegerea noilor administratori în locurile eșite la sorți în ordinea de vechime.
6. Alegerea a 3 censori și 3 censori supleanți pentru exercițiul 1934.

D-nii acționari cari doresc a lua parte la această adunare generală sunt rugați a depune acțiunile lor la: Banca de Credit Român, București; Niederösterreichische Escompte A. G., Viena; Bessler, Waechter & Co. Ltd., Londra; Compagnie Européenne de Participations Industrielles Monaco; sau la Casa Societății din București, Str. Clemenceau Nr. 3.

Consiliul de Administrație

UZINELE METALURGICE UNITE „TITAN, NADRAG, CALAN“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

ACTIV — Bilanţ General încheiat la 31 Decembrie 1933 — PASIV

Investiţiuni 1924—1932	412.624.281	06		Capital social			300.000.000 —
„ 1933	45.969.133	—	458.593.414 06	Fond de rezervă statutar			42.180.935 28
Acţiuni (Participaţiuni)			57.173.031 —	„ amortizare 1924—1933	217.928.498	58	
Numerar şi disponibil la bănci			45.702.006 —	„ „ 1933	37.841.030	06	255.769.528 64
Debitori			200.002.589 53	Rezervă specială şi pentru debitori			15.000.000 —
Stoc de materiale şi fabricate			157.602.102 —	„ pentru creanţe dubioase			10.000.000 —
Conturi de ordine (angajamente)			47.469.736 —	Dividende nerepartizate			1.344.126 69
				Fond de pensie			6.900.516 —
				Creditori			228.983.152 67
				Conturi de ordine (angajamente)			47.469.736 —
				Beneficiu reportat din 1932	6.081.597	30	
				„ net „ 1933	52.813.286	01	58.894.883 31
			966.542.878 59				966.542.878 59
Cont garanţii statutare	525.000	—		Deponenţi de garanţii statutare	525.000	—	
Conturi de ordine debitoare	155.632.562	20		Conturi de ordine creditoare	155.632.562	20	

DEBIT — Contul de Profit şi Pierdere încheiat la 31 Decembrie 1933 — CREDIT

Cheltueli generale			24.387.669 —	Beneficiu regortat din 1932	6.081.597	30	
Dobânzi şi comisioane			16.776.785 06	„ brut „ 1933	182.181.543	13	188.263.140 43
Impozite			22.957.706 —				
Cheltueli p. scopuri de ocrotiri sociale			12.405.067 —				
Amortizări pentru investiţiuni			37.841.030 06				
Rezervă specială şi pentru debitori			15.000.000 —				
Beneficiu reportat din 1932	6.081.597	30					
„ net „ 1933	52.813.286	01	58.894.883 31				
			188.263.140 43				188.263.140 43

Director general, **Edgar Auşnit.**

Directorul contabilităţii, *Arnold Hromadka.*

Verificat şi găsit conform cu registrele.

Cenzori: *C. Ştefănescu-Brăila,* expert-contabil; *I. Rădescu,* expert-contabil; *Ing. G. Pomponiu.*

„NAȚIO

SOCIETATE GENERALA DE

Capital social Lei 25.000.000

In temeiul art. 178 ultimul aliniat al codului comercial,

ACTIV **BILANȚUL GENERAL**

	Ramurile elementare		Ramura Viața		TOTAL	
Casa în numerar la 31 Dec. 1933	559.418	72	491.566	28	1.050.985	—
Bănci	10.041.098	11	—	—	10.041.098	11
Efecte	6.109.043	—	10.309.533	—	16.418.576	—
Imobile urbane și rurale *)	4.204.538	55	67.176.690	40	71.381.228	95
Nude proprietăți	—	—	345.339	—	335.339	—
Creanțe ipotecare	8.416.282	—	7.656.911	80	16.073.193	80
„ cu privilegiu	—	—	727.014	70	727.014	70
Agenți	15.874.143	86	4.145.682	70	20.019.826	56
Societăți	20.013.597	—	17.496.314	76	37.509.911	76
Diverși	23.443.859	10	36.140.337	73	59.584.196	83
Bilete la ordin	20.000	—	—	—	20.000	—
Tăblițe	208.098	—	—	—	208.098	—
Imprumuturi pe polițe de asig.			28.202.850	—	28.202.850	—
„Națională“ în cont curent cu centrala	—	—	784.047	01	784.047	01
Cauțiuni	6.152.500	—	—	—	6.152.500	—
Bonurt de prime pe anii viitori	94.904.926	—	—	—	94.904.926	—
Diverși, efecte în depozit	16.829.301	—	—	—	16.829.301	—
	206.776.805	34	173.476 287	38	380.253.092	72

Președintele consiliului de administrație, **H. D. Fulga**

Șeful serviciului Viața, Actuar, *Z. Florian*

București

Examinat și verificat conform art. 37 din statutele societății

Censori : *C. Cioranu,*

*) Cu inscripție ipotecară în favoarea Onor. Ministerului Industriei și Comerțului

NALA"

ASIGURARE IN BUCUREȘTI

deplin vărsat

se publică Bilanțul societății pe anul 1933

PRO 31 DECEMVRIE 1933 **PASIV**

	Ramurile elementare	Ramura Viața	TOTAL
Capital ramurilor elementare	15.000 000 —	— —	15.000.000 —
„ ramuri viața		10.000.000 —	10.000.000 —
Fondul de rezervă statutar	8.319.418 —	— —	8.319 418 —
Dividende neridicate	1.222.113 32	— —	1.222.113 32
Tantieme	36.995 02	— —	36.995 02
Agenți	1.641.307 90	376.717 —	2.018.018 90
Societăți	14 537.313 89	4.066.966 53	18.604 280 42
Diverși	7.436.382 66	8.255.289 60	15.691.672 26
Prime pentru riscurile anului viitor, partea societății :			
Ramura Incendiu 6.521.034,—			
„ Transport 587.950,80			
„ Accidente 1.692.021,—	8.801.005 80	— —	8.801.005 80
„ Viața		81.567.213 —	81.567.213 —
Prime, partea reasiguratori;or	10.688.540 —	64.858.990 —	75 547.530 —
Despăgubiri în suspensie, partea societății :			
Ramura Incendiu 5.683.274,—			
„ Transport 515.396,09			
„ Accidente 5.685.133,—			
„ Grindină 96.924,—	11.980.727 09	— —	11.980.727 09
„ Viața		4.102.499 —	4.102.499 —
Dobânzi reportate	10.816 —	13.017 —	23 833 —
Fondul de retragere al funcțion.	7.319.779 90	— —	7.319.779 90
„Națională" în ct. crt. cu „Viața"	784.047 01	— —	784.047 01
Cauțiuni dela organele societății	6.152.500 —	— —	6.152.500 —
Bonuri de prime pe anii viitori	94.904.926 —	— —	94.904.926 —
Efecte în depozit	16.829.301 —	— —	16.829.301 —
Report din 1932 lei 17.396,85			
Benef. anului 1933 „ 1.094.240,90	1.111.637 75	235.595 25	1.347,233 —
	206.776.805 34	173.476 287 38	380.253.092 72

Director General, *E. E. Costinescu*

31 Decemvrie 1933
29 Mai 1934

Șeful contabilității centrale, *C. Săndulescu*

și conform art. 187 din codul comercial și găsit în regulă

G. Băicoianu, D. Iliescu

pentru indeplinirea prescripțiunilor art. 147 modificat al Codului Comercial.

„REDEVENȚA"

Societate Anonimă pentru Exploatarea și Comerțul Produselor Subsolului

Bilanțul general pro 31 Decemvrie 1933

ACTIV			PASIV	
Acțiuni		74.175.000	Capital	300.000.000
Cassa		6.889.790	Rezervă statutară	15.006.186
Debitori pentru mărfuri în curs de încasare		64.205.108	Fond de ajutor și pensiuni	2.086.698
Debitori diverși		18.500.242	Fond pentru dubioși	13.000.000
Stoc de mărfuri în țară și străinătute		66.097.163	Avansuri asupra mărfuri în stoc și în curs de incasare	31.474.295
Participațiuni și efecte		30.859.223	Diverși furnizori de produse	70.622.048
Finanțări		12.584.215	Operațiuni tranzitorii	1.831.272
Investițiuni: Rafinăria, stații de rezervoare Băicoi și Constanța, linii de garej, conducte, concesiuni de redevențe:			Dividende neridicate	1.253.603
			Beneficiul net	10.798.869
Valoarea la 31.XII, 933	209.480.750			
Amortizat până la 31.XII, 933.	60.480.750	149.000.000		
Mijloace de transport: locomotiva și cinsterne proprii				
Valoarea la 31.XII, 933	35.311.814			
Amortizat până la 31.XII, 933.	18.811.814	16.500.000		
Imobil și mobilier:				
Valoarea la 31.XII, 933	12.291.435			
Amortizat până la 31.XII, 933.	7.791.435	4.500.000		
Lucrări de foraj		183.804		
Materiale și ambalaj		2.578.426		
		446.072.971		446.072.971
Diverse conturi de ordine		64.934.667	Diverse conturi de ordine	64.934.667

Președinte, D. D. BRAGADIR. Administrator-delegat, **Martin Sain.** Șefui-contabilității, **Ed. Cohen,** expert-contabil.

Verificat și găsit conform cu registrele societății.

Censori: Ing. *Al. Teodoreanu, I. Almuly,* expert-contabil; *V. Pavelescu,* expert-contabil; *S. Grigorov,* expert-contabil.

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN :

RADIATOARE, CAZANE
DE INCALZIRE CENTRALA,
BAI DE FONTA EMAILATA
etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET“ BUCUREŞTI Calea Victoriei, 51

E. WOLFF

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

BUCUREŞTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcţiuni de fier. — Destilatoare şi Agitatoare. - Transmisiuni Moderne. - Injectoare de ars Păcură.
Instalaţiuni de încălzire Centrală.

Mare dopozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru No. 3
Motoare „DEUTZ“, Maşini-Unelte, Scule, Pompe etc.

Orice leu cheltuit în ţară înviorează economia ţării. Lincoln a spus : când cumpăr marfă americană, am şi marfa, am şi dolarul ; când cumpăr marfă străină, am marfa, dar n'am dolarul.

OFICIUL DE VÂNZARE
DE HÂRTIE PRODUSA IN ȚARA

BUCUREȘTI

str. Matei Millo, 9

la acest oficiu se găsește de vânzare, livrabil imediat sau după condițiunile de comandă, : : : : orice cantități de hârtie : : : :

primește comenzi de orice fel de hârtie. Modele și catalogul se expediază franco după cerere.

A SE ADRESA COMENZILE: ✳ DEPOZIT GENERAL:

STRADA MATEI MILLO No. 9 BUCUREȘTI

Cumpărând produsele Industriei Naționale...

Corespondența, Dosarele, Fișele Dvs., sunt expuse în orice moment pericolelor de indiscreție, foc, furt. Păstrați-le în mobile metalice incombustibile

FICHET

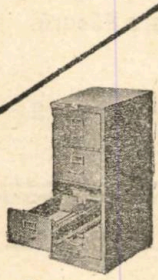

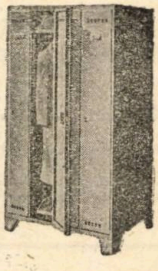

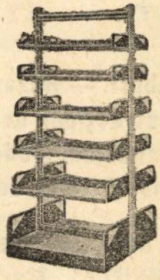

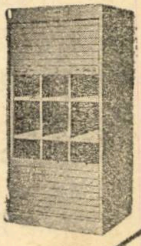

Instalații în întreaga de oțel pentru Arhive, Biblioteci. Garderobe

FICHET

BUCUREȘTI. I.

6, PIAȚA ROSETTI – TELEFON 359/[illegible]

...dați pâinea zilnică lucrătorilor Români.

Scrieți
cu
cerneală
«Leonhardi»

A.W.
FABER
"CASTELL"

Veți produce mai mult

lucrând cu creionul „CASTELL". Calitatea perfectă şi vasta întrebuinţare au cucerit încrederea lumii întregi pentru creioanele „CASTELL"

Adresa :

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA CENTRALĂ
„ASOCIAȚIUNII"
SIBIIU

ANUL XXIII — No. 9 SEPTEMBRIE 1934

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

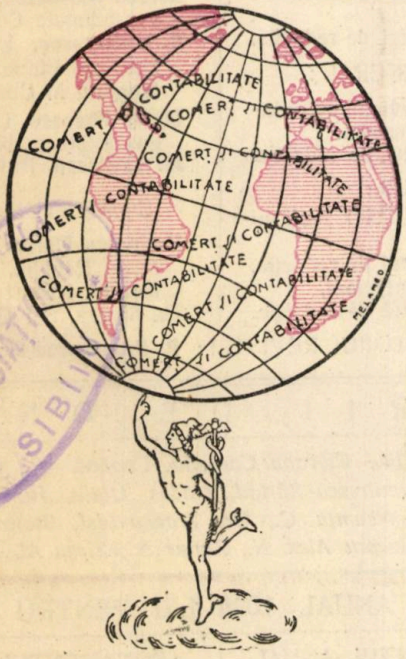

BIBLIOTECA CENTRALĂ
ASOCIAȚIA
SIBIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI — STRADA TEILOR 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat;
† **Eftimiu M. G.,** Bancher;
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert;
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară;
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă;
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.;
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ;
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura";
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab. Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor. Membru în Comitetul de redacţie.
V. M. Ioachim Secretar Camera de Comerţ. Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Şeful Serviciului Contabilităţii Creditul Industrial. Membru în Comitetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom. Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant. Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil. Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş Director B.N.R. Galaţi. Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor. Casier al Corpului.
Iosef Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Preşedintele Corp. Contabililor.
C. I. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine. Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

DIRECTORUL REVISTEI: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., I. Dumitrescu-Bârlad, Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BANCI POPULARE LEI **200.**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

ANUL XXIII No. 9 SEPTEMBRIE 1934

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERŢ ŞI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenţilor Şc. Super. de Comerţ — APARE LUNAR — Organ oficial de publ. a Corpului Contab. autoriz. şi experţi

CUPRINSUL:

N. Butculescu: Expertizele contabile 459
Dr. V. M. Ioachim: Politica de isolare economică a Statelor Europene 461
Andrei I. Gheorghiu: Contabilitatea „Ruf" în România . . . 473
M. Şipoş: Fonduri de rezervă şi amortizări 479
Vasile A. Marinescu: Statistica în viaţa unui Stat 485
Dr. Dimitrie C. Tuşinschi: In jurul modificării legii contribuţiunilor directe 492
*** Sărbătorirea D-lui Ilie Mecu 495
*** Dela Consiliul Sup. al Corp. Contab. experţi şi autorizaţi 498
Petre C. Ştefănescu: Ştiri contabile din străinătate 500
V. A. M.: Recenzii 502
*** Revista revistelor 506
*** Abonamente. — Cereri de inscriere 511

EXPERTIZELE CONTABILE

Cu multă durere aflu că expertizele contabile — (şi slavă Domnului cât de numeroase sunt ele astăzi cu atâtea concordate, evaluări, apeluri fiscale etc.!) — dau naştere la discuţiuni, gelozii şi observaţiuni dureroase privind pe membrii Corpului nostru de Experţi, mai ales când este vorba de alegerea cutărei sau cutărei persoane ca Expert de către cei cărora le stă în mână să facă desemnarea lor.

Se vorbeşte de unele onorarii fantastice, ce nici avocaţii cei mari, mari de tot, de mâna întâia, nu primesc, pe când unii experţi sunt gratificaţi de noroc, în aşa fel că ajung în foarte puţin timp să-i vezi cu surprindere experţi începători cu 5—10 ani de practică, clădindu-şi case somptuoase sau cumpărându-şi automobile de lux pentru ei şi familiile lor, — fără explicaţii asupra veniturilor lor.

De aci se vede că unii profită larg, iar alții nu primesc cu anii nici o expertiză plătită mai cum se cade. Eu însu-mi, n'am încasat pentru o expertiză în viața mea decât 11.000 lei onorar, lucrând la ea peste 4 luni de zile în continuu, deosebit de pierderea timpului pe la Tribunale. Se vorbește de expertize plătite cu sute de mii de lei.

Cred, față de această situație dacă ea se adevereşte pe deplin, că este datoria Corpului nostru de a reacționa și de a căuta o îndreptare. Nu mai e posibil ca unii experți norocoși, prietenoși și simpatizați să primească expertize una după alta, gras plătite, iar alții nimic. Sunt de părere că trebue luptat din răsputeri ca Expertizele contabile să fie distribuite de aci încolo de către fiecare din cele 70 secțiuni ale corpului între experții destoinici membri ai Corpului, pe rând prin rotație și după specialitate.

D-nii Judecători să se adreseze președintelui Secției locale a Corpului care, la rândul său să convoace consiliul spre a repartiza expertizele.

Pentru ce acest lucru se poate face în Anglia (Chartered), în Suedia, Olanda și la noi nu? Acolo Președinții corporațiilor răspund de însărcinările primite și repartizate de ei. Ei fixează și repartizează onorariile. Numai așa s'ar putea face dreptate și ori ce critică ar dispare.

Supun această sugestie colegilor din întreaga țară și-i rog a-mi arăta părerile lor prin adrese trimise Revistei.

Până nu se va ajunge la un nou sistem de repartizare a expertizelor, să nu încetăm a fi vigilenți! Este vorba de demnitatea noastră și de interesul tuturor experților.

N. BUTCULESCU

In ședința Adunărei generale ordinare din 13 Mai 1934 s'a hotărât ca în luna Decembrie a. c., cu ocazia împlinirei a 27 ani de existență a Revistei Generale de Comerț și Contabilitate să se sărbătorească acest important eveniment prin scoaterea unui număr festiv.

Rugăm pe toți colegii, cari doresc a colabora la acest număr, să ne trimită articole, scrise la mașină și numai pe o pagină, cel mai târziu până la 15 Octombrie 1934.

POLITICA DE ISOLARE ECONOMICĂ A STATELOR EUROPENE

—:-:—

Epoca de după războiu s'a caracterizat printr'o continuă și uneori radicală modificare a concepțiilor politice, economice și sociale.

Această epocă a început printr'o pronunțată atașare a maselor muncitorești la idiologia socialistă, ajungând la un moment dat ca exponenții acestei idiologii, sprijiniți pe încrederea maselor, să aibă un cuvânt hotărâtor în însă-și conducerea statului în unele țări, precum Germania, Franța, Austria, Italia, Anglia.

După câțiva ani însă, se produce o reacțiune puternică și aceleași mase se îndreaptă către o nouă idiologie — mai mult de dreapta — cum a fost cazul în Italia fascistă, în Germania național-socialistă și în Austria zisă național corporatistă.

Aceleași fenomene, se observă și pe tărâmul economic; imediat după războiu, în numeroasele conferințe și congrese internaționale s'a votat rezoluțiuni, care țînteau la desființarea sau cel puțin reducerea la minimum a tuturor piedicilor, care se puneau în calea relațiunilor comerciale dintre state.

S'a semnat cu aceste ocaziuni proecte de convențiuni, prin care diferite state se angajau să nu sporească taxele vamale pe o perioadă de timp anumit, să nu interzică importul sau exportul diferiteior articole, într'un cuvânt să nu se ia măsuri, care să împiedice libera circulație a mărfurilor, a valorilor și a persoanelor.

Ideile umanitariste și pacifiste din primii ani de după războiu s'au manifestat cu putere atât pe tărâmul social cât și pe cel economic; lozinca în această perioadă era colaborarea spirituală și materială pentru ca să se răscumpere și să repare tot răul ce s'a făcut omenirei prin groasnicul măcel din anii 1914-1918.

Se continua prin aceasta, politica economică din înainte de războiu, care se baza pe diviziunea muncii, nu numai între indivizi, dar chiar și între State, căci războiul n'a schimbat nimic din solidaritatea a intereselor economice, cari de mult nu mai au caracterul individual și izolat din primele faze ale civilizației umane.

Însă numai câțiva ani, după războiu s'a păstrat această tendință de o mai mare apropiere economică între popoare. Din 1928, politica de colaborare economică suferă modificări esențiale

și din punct de vedere al concepției și din punct de vedere al technicei de aplicațiune.

Un curent puternic de naționalism mercantilist în sensul intensificărei exportului și reducerei importului își face drum, ajungând uneori până la conflicte economice.

Politica de autarhie își face apariția acolo unde politica mercantilistă întâmpină rezistența celorlalte state și de unde în primii ani după răsboi se vorbea de o stabilitate a taxelor vamale și de o circulație liberă a mărfurilor și a monedei, în ultimii ani se vorbește numai de restricțiuni din ce mai mari în relațiunile economice și financiare între State.

In locul convențiilor din'nainte de răsboi, au apărut contigentările, blocările de monedă, controlul devizelor, prohibițiuni și permise, cari fac ca raporturile economice dintre state să fie unite cu atâtea greutăți, încât comerțul internațional aproape că a eșit din mâna celor chemați să-l facă și a trecut în sfera de acțiune a guvernelor.

Inițiativa privată, care a deschis atâtea drumuri și a valorificat atâtea bogății, astăzi stă aproape neputincioasă în fața numeroaselor și schimbătoarelor măsuri cu caracter economic sau chiar politic, care se iau în numele noii idiologii a naționalismului integral, a economii dirijate și a statului autarhic, adică a statului care poate și trebue să trăiească prin el însă-și, fără a fi silit — dacă se poate — nici să importe, nici să exporte.

Aceasta este politică de isolare a statelor Europene, care duce la măsuri și consecințe ce nu pot fi in folosul civilizației și propășiri specii umane, scopul însă-și al vieței individuale și colective.

Civilizația modernă, progresele pe toate tărâmurile, de cari beneficiem azi, sunt în mare parte un rezultat al schimburilor de tot felul dintre popoare.

Este adevărat că țările industriale au tras cel mai mare profit din această relativă libertate economică; nu se poate nega însă că și țările agricole au avut partea lor de ridicare economică.

In general, chiar și naționaliștii extremiști trebue să recunoască că progresul, material al lumei moderne și evoluția culturii au mers pas cu pas odată cu creșterea neîntreruptă a ușurinței schimburilor.

Ideia, pe care s'a bazat civilizația modernă, a fost libera circulație a oamenilor și a bunurilor ideale și materiale.

De 300 ani țările Europene în continuu au căutat noi relații, noi debușeuri. Această acțiune inspirată de un concept superior al unității umane, cum foarte bine o caracterizează Lucien Romier în studiul său recent *„Si le capitalisme disparaissait"*, a reacționat asupra moralei noastre, asupra filozofiei, asupra tuturor formelor de muncă socială.

A rezultat de aci o penetrație reciprocă a spiritelor și în ordinea materială — prin concurență și emulație — a rezultat o creștere rapidă a mijloacelor și bunurilor, de cari poate dispune omenirea, atât în ce privește cantitatea, cât și calitatea bunurilor, oferind fiecăruia noi condițiuni de trai, noi prilejuri de câștig și de îmbunătățiri a stării sale.

Ce a contribuit la nesocotirea acestor imense foloase ale comerțului internațional, pentru a se ajunge la o complectă transformare a politicei economice a diferitelor State, într'o direcție opusă celei practicate până la războiu?

Inainte de a răspunde la această întrebare, trebue să constatăm că nici înainte de actualele restricțiuni nu era vorba de o circulație liberă a mărfurilor și atunci mai toate țările aveau un regim vamal protecționist, însă spre deosebire de ceeace este acum, era vorba numai de un moderat protecționism industrial din partea țărilor agricole, iar circulația valorilor și în primul rând a monetei era liberă.

Țările industriale: Germania, Anglia, Austria și chiar Franța găseau suficientă remunerație în activitatea industrială, de aceea agricultura nu forma obiectul special al preocupărei factorilor conducători; din contră, industria atrăgea cât mai numeroase brațe dela țară la orașe, reducându-se din ce în ce mai mult suprafața destinată agriculturei.

Industria avea tot interesul să mențină un preț scăzut pentru produsele agricole și în general pentru materii prime, pe care le puteau importa din țările agricole, unde condițiunile de producție naturală și condițiunile de trai erau mult mai ușoare și mai lipsite de pretențiuni.

Adoptând această politică, țările industriale în schimbul libertății importului de produse agricole, obligau țările agricole să adopte o politică protecționistă foarte moderată, găsind în această privință cei mai buni susținători în însă-și masele consumatoare din țările agricole, cari opuneau rezistență la orice taxe vamale menite să scumpească produsele industriale și așa destul de scumpe

prin disparitatea dintre valoarea muncii agricole și valoarea muncii industriale.

Această predominanță a activității manufacturiere a dat cercurilor industriale o supremație în politica statelor, dirijând această politică către libertatea importului pentru materii prime și produse agricole și către încurajarea exportului. In această politică se găseau alături capitaliștii și proletariatul industrial, a cărui putere iese mărită după războiu.

După războiu, o serie de fenomene noi își fac apariția fie ca o urmare a războiului, fie ca o urmare a schimbărilor de ordin politic în interiorul diferitelor state și în raporturile dintre state, fie ca o urmare a noilor concepții în materie economică și politică.

Războiul a adus în primul rând unele modificări teritoriale, care a schimbat caracterul economic al unor state și exemplul cel mai elocvent îl formează țara noastră. Prin întoarcerea la patria mumă a Transilvaniei și Banatului, România dobândește un pronunțat colorit industrial; asemenea Jugo-Slavia; deci aceste țări au tot interesul ca să înlesnească menținerea și chiar desvoltarea industriilor indigene.

De altfel, după cum am arătat încă înainte de războiu, grație politicei protecționiste se observa o tendință către industrializare a țărilor agricole, cel puțin în ceeace privește transformarea materiilor prime din țară. Insă pe baza discuțiunilor între țările interesate se ajungea mai totdeauna la un echilibru, care asigura țărilor Europene înainte de războiu desfășurarea activității umane într'o lume solidară, deși cu interese aparent contrarii.

Tendința de protecționism s'a accentuat după războiu, încurajată fiind de aparența de prosperitate datorită deprecierii monetei precum și de exagerata expansiune a creditului.

In această epocă, creditul și capitalul internațional lucra contra lui însuși, reducând debușeurile prin concursul dat țărilor agricole pentru a grăbi industrializarea lor.

S'a ajuns în această epocă la o supra investiție în industrie, supra investiție de care s'a resimțit întreaga viață economică, îndată ce mai toate statele au păsit în anii 1928—1929 la stabilizarea monetei, care a coincidat cu marea scădere a prețurilor materiilor prime și a produselor agricole în 1929—1930.

Dela această dată începe un adevărat calvar atât pentru țările industriale cât și pentru cele agricole. Aceste din urmă având

atârnate de picioare și ghiuleaua datoriilor externe către țările industriale.

Scăderea prețurilor agricole cu 40—60 % a făcut ca disparitatea între prețurile produselor industriale și cele agricole să fie și mai mare; de aci slăbirea puterii de cumpărare a celor mai buni clienți ai țărilor industriale din apusul Europei.

Statele agricole fiind pe deasupra obligate să plătească și importante anuități, dobânzi și dividende la capitalurile străine importate, o parte din export mergea pentru acoperirea acestor obligații, ceeace reducea și mai mult capacitatea de import a acestor state.

Din această cauză, deși balanța comercială a României de exemplu a fost mai totdeauna excedentară, exportând mărfuri pentru 2—5 miliarde lei mai mult de cât am importat, totuși acest excedent nu a sporit buna stare a poporului român și deci nu i-a mărit puterea lui de consum, întreg acest excedent servind numai la plata angajamentelor Statului în străinătate, care reprezenta până anul trecut 5—6 miliarde lei pe an.

Aceiași situație se constată și la celelalte state cu caracter agricol.

Deși această situație amenința din nou stabilitatea monetară a acestor țări, totuși inițiativa restricțiunilor la import nu a aparținut țărilor agricole, care sperau într'o schimbare a conjuncturei, pentruca intensificând exportul să facă față angajamentelor și să contribue prin ridicarea bunei stări a locuitorilor la o activare generală a comerțului internațional.

Inaugurarea politicei de restricțiuni a făcut-o tocmai țările industriale, cari în primii ani după războiu erau partizanele celei mai largi libertăți în circulația mărfurilor.

Ce a determinat această schimbare de front a Europei industriale ?

In primul rând, după cum am arătat mai sus, libera circulație a mărfurilor nu mai își produceau efectele sale, deoarece puterea de consumațiune a vechilor clienți — țările agricole — era din ce în ce mai redusă; noi clienți, noi debușeuri nu se puteau găsi așa ușor, mai ales că după 1929 criza economică devine universală, grefată fiind și pe o stare generală de nesiguranță politică și economică.

Țările industriale, care își bazează întreaga activitate pe un export în continuă expansiune, se văd deodată oprite în acțiunea

lor. Pe măsură ce puterea lor de producție creștea enorm prin progresele technice, prin organizare și concentrare de capitaluri și bani, în aceiași măsură posibilitățile de desfacere scădeau.

De aci, închideri de fabrici, concedieri de lucrători, șomaj din ce în ce mai pronunțat, intervenția Statului în viața economică, slăbirea influenței capitalismului industrial asupra directivelor puterii publice.

Noi forțe se ridică, noi orientări se cer. Agrarienii, cari în primi ani după războiu, s'au agitat fără rezultate apreciabile, de astădată câștigă în importanță. Ei cer cu tărie să fie puși la adăpostul concurenței străine, asigurând că astfel se poate întrebuința o parte de șomeri, cari trebue să se întoarcă la sate și că pe această cale se satisfac nevoile de alimentație ale țărei, fără a exporta nici oameni, nici aurul, care stă la baza edificiului monetar.

In această epocă s'a produs un reviriment și în ideile politice. In interiorul Statelor se formează un puternic curent în favoarea unui Stat totalitar, în care toate categoriile sociale să fie deopotrivă de menajate în vederea întăririi ideii de Stat.

Se caută o armonizare între diferitele categorii sociale, desființând tot ce ar putea întreține lupta de clasă.

Pentru aceasta era nevoie să se dea și o altă îndrumare a activității individuale și colective, interesând cercuri cât mai largi la acele ramuri de producție, care întăresc ideia de proprietate, evită aglomerațiile în câteva centre și face întru câtva activitatea economică interioară independentă de situația celorlalte State.

O țară industrială fără export se sufocă, moare, pe când o țară agricolă fără export poate vegeta, dar nu moare.

Cele dintâiu țări care au trebuit să țină socoteala de noile împrejurări și curente au fost acelea, în care evoluția industrială nu a ajuns atât de departe încât să pună agricultura pe un plan cu totul secundar și anume Franța și Italia.

Franța a inaugurat în 1931 politica de contigentare a importului, după ce prin sporirea taxelor vamale și prin legiferarea prețului minimal la unele produse agricole și viticole a căutat să asigure un preț remuneratoriu cultivatorilor de pământ.

Italia a pus asupra câtorva cereale și derivate taxe prohivitive, inaugurând în acelaș timp marea bătălie a grâului condusă personal de Mussolini. S'a cheltuit pentru aceasta sume importante pentru premii, diverse, subvenții și expoziții, ceiace a avut ca

efect o ridicare prodigioasă a producției din punct de vedere cantitativ și calitativ.

Sub presiunea cercurilor agrariene, au adoptat aceiași politică de încurajare a agriculturei și țările cu evoluție industrială înaintată și anume Germania și Ceho-Slovacia, unde scăderea continuă a exportului trebuia să fie cel puțin în parte compensată prin crearea unei mase de consumatori interiori.

Aceiași politică a fost adoptată și într'o măsură mai restrânsă de Anglia, care are tot interesul să protegiască producătorii din colonii, pe care putea mai ușor să-i țină legați de industria engleză.

Față de această situație, era firesc ca țările agricole, care își vedeau reduse din ce în ce mai mult capacitatea de export, zic era firesc ca să răspundă prin măsuri analoage, restrângând importul produselor industriale și accentuând politica de industrializare, pe care într'o măsură modestă o începuse înainte de războiu.

De astă-dată politica de industrializare trebuia dusă într'un tempo mai rapid, pentru că se puneau și în țările agricole aproape aceleași probleme ca și celor industriale și anume: Asigurarea independenței economice ca o condiție esențială a independenței politice, folosirea cât mai intensificată a tuturor resurselor solului și subsolului, întrebuințând toate energiile naționale și creind astfel din masa celor ocupați în industrie noi consumatori interni de produse agricole; prin sporirea consumului intern, fie pentru alimentația populației fie pentru alimentația noilor industrii creiate, se micșorează dependința agriculturei de capacitatea de cumpărare a piețelor străine. Apoi nevoia menținerii unei balanțe comerciale active pentru a acoperi deficitul balanței plăților datorită sarcinilor datorii publice precum și nevoia de a asigura o stabilitate a acestei balanțe obligă țările agricole să își satisfacă cât mai multe nevoi de produse manufacturate din însă-și interiorul țării.

Iată dar cum aceste tendințe și anume de agrarizare a țărilor industriale și de industrializare a țărilor agricole duc la politica de închidere a fiecărei țări în granițele sale.

Această tendință nu are numai un substrat economic, ci se pare că este și urmarea unei noi ideologii naționale.

D-l Prof. C. Rădulescu-Motru într'un interesant studiu publicat în Revista Fundațiilor Regale (Martie 1934) face în această privință următoarele constatări:

„Noi trăim în zilele în care se înfiripează în spiritualitatea europeană un nou naționalism, care este adversar al liberalismului și individualismului internațional".

„Noul naționalism pleacă dela credința că fiecare națiune formează o existență de sine stătătoare, având-și istoria și destinul său propriu".

„Națiunile nu cunosc o istorie universală.

„Concomitent cu procesul acesta de înfiripare a noului naționalism se observă în opinia publică europeană o atracție spre regimul de autoritate, spre etatism, spre izolarea fiecărei națiuni.

„Noul naționalism este esclusivist și se realizează sub forma unui etatism exagerat.

„Nădejdea către o cultură europeană sau într'o Uniune a Statelor europene devine cu noul naționalism, iluzorie.

„In noua perspectivă, avem să ne așteptăm pe viitor ca fiecare popor european, închis în carapacea naționalismului său, să fie fără înțelegere pentru vecini".

Deci, după cum vedem, nu este vorba numai de o modificare de concepțiuni în materie economică și socială, ci de o modificare în însă-și concepția de viață spirituală a fiecărei națiuni.

Care au fost urmările acestei politice de izolare economică?

In primul rând scăderea considerabilă a cifrei comerțului exterior; această scădere se apreciază cantitativ la circa o treime dela 1928 până astăzi, iar ca valoare scăderea se apreciază la circa 66 %, pentru că în ce privește valoarea a intervenit încă un factor și anume scăderea prețurilor materiilor prime și a produselor agricole.

Deprecierea muncei și slăbirea puterei de cumpărare atât în țările agricole cât și în țările industriale a dat naștere șomajului, care a luat proporții nebănuite, mai ales în țările industriale.

A doua urmare a fost scăderea prețurilor în interior, care a venit tocmai într'un moment de criză datorită în parte și producției excesive din primii ani după războiu.

Deși ar părea că de scăderea prețurilor profită marea masă a consumatorilor, totuși consumatorii nu au avut aproape nici un avantaj de pe urma acestor scăderi, iar producătorii, cum era și firesc, au trecut și trec printr'o grea criză — fiind nevoie ca în unele țări — printre cari ne înumărăm și noi, să se ia măsuri, care au adus grave atingeri dreptului de proprietate și de convențiune.

Consumatorii nu au avut nici un avantaj din aceste scăderi

din două motive și anume: produsele industriale care serveau drept schimb pentru produsele agricole nu au scăzut în aceiași proporție cu materiile prime, așa încât puterea de absorțiune a țărilor agricole a fost foarte redusă, punând astfel țările industriale în imposibilitate să-și desfacă produsele în aceiași măsură ca înainte, ceiace a avut ca urmare închiderea de fabrici, reducerea orelor de lucru și a salariiior, somajul etc.

Spre a se vedea cât de mare a trebuit să fie efortul țărilor agricole pentru a plăti importul produselor manufacturate, dăm numai câteva cifre privind țara noastră. România a importat în 1929 o cantitate de 110.000 vagoane în valoare de circa 30 miliarde lei și a exportat 700.000 vagoane adică de circa 7 ori mai mult, reprezentând aproape aceiași valoare ca și importul.

In 1933 importul a scăzut la 46.000 vagoane reprezentând circa 12 miliarde lei adică scăderea la import a fost circa 60% atât cantitativ cât și ca valoare; la export un numai că nu s'a redus cantitatea exportată, dar s'a sporit dela 700.000 de vagoane la 880.000 de vagoane, iar ca valoare exportul s'a redus la 14 miliarde, adică la circa jumătate din ceiace a fost în 1929.

Prin urmare, deși capacitatea de export a României a fost în 1933 din punct de vedere cantitativ chiar mai mare ca în 1929, noi nu am putut importa cantitativ de cât circa 40% din ce am importat în 1929.

In afară de această disparitate de prețuri mai este și un al doilea motiv pentru care consumatorii nu pot să profite de scăderea prețurilor la locul de producție.

Acest motiv constă tocmai în barierile de tot felul, ce și le ridică reciproc cele două Europe, cum le-a numit Delaisi; Europa industrială și Europa agricolă.

Taxe vamale exagerate și diferite alte taxe oficiale și neoficiale scumpesc produsele agricole, care intră în țările industriale menținându-se un preț ridicat și pentru produsele agricole indigene în țările industriale, același lucru se întâmplă cu produsele industriale în țările agricole.

Dăm în această privință numai câte un exemplu. In timp ce în România grâul se vindea cu 25.000 de lei vagonul, în Italia se vindea 125.000 lei vagonul, pentru că numai taxa vamală era 100.000 lei de vagon; în timp ce zahărul se oferea de Germania și Ceho-Slovacia cu 5 lei Kgr. în România se vindea cu 15 lei

afară de taxa de consumație și fond comun, care revenea la 14 lei kgr. Diferența între 5 lei, prețul la locul de producție în țările industriale și 15 lei, prețul de consumație la noi, reprezenta tocmai taxa vamală pusă, astfel ca să nu intre nici un kgr. de zahăr străin în țară.

De aci se vede că, prin politica de izolare a Statelor Europene, se menține un preț ridicat pentru produsele, care se importă fără ca de acel preț ridicat să profite producătorul, ceeace ar spori puterea lui de consumație și ar activa comerțul internațional.

De aci rezultă că țări cu resurse bogate sunt condamnate să-și ducă viața în condițiuni destul de grele, la unele chiar în mizerie, scoborând nivelul de trai la care civilizația modernă a ridicat omenirea.

Dacă ne mulțumim cu un nivel de trai scăzut și nu ne preocupă ideia răspândirii binefacerilor civilizației până în cele mai adânci straturi ale populației, atunci de sigur că fiecare stat poate foarte bine să se închidă în granițele sale, lipsindu-se de schimbul cu celelalte țări.

Dar această tendință de izolare a statelor are și urmări de ordin financiar, moral și national, Cu un nivel de trai scăzut, cu un comerț exterior redus, statul nu poate avea resursele budgetare necesare bunei funcționări; din această cauză este nevoie să se mărească incontinuu impozitele și taxele, slăbind și mai mult puterea de cumpărare și secătuind încetul cu încetul isvoarele de venituri ale statului, în timp ce un număr din ce în ce mai mare de persoane reclamă să trăiască din bugetul statului.

Insă-și independența economică, care este punctul de reazăm al statului autarhic este amenințată, când evenimente extraordinare se produc, căci în cele din urmă tot va trebui să se recurgă la un ajutor material din afară, azi nici un Stat neputând fi atât de tare ca să se sprijine numai pe forțele sale proprii în conflictele armate.

Din punct de vedere moral și social, ingreuierea condițiunile de trai duce la o pervertire a moralii și la nemulțumiri, care pot ușor să se transforme în dezordini.

In fine, această tendință de izolare întreține o stare de continuă tensiune între state, ducând uneori la conflicte, care pot întuneca cele mai frumoase și cele mai necesare prietenii. Comerțul este baza civilizațiunii și un element de pace între popoare. Cine

lucrează pentru îndepărtarea comerțului din îndepinirea funcțiunilor sale firești, lucrează contra păcii.

Lupta între națiuni ca și lupta de clasă, dacă depășește principiul emulațiunei și al apărării drepturilor firești, n'a fost niciodată un mijloc de progres.

Capitalismul cel nou și socialismul, întreținând această luptă în credința că-și servește scopurile ce urmăresc, dau cele mai grele lovituri civilizației.

Cu drept cuvânt observă L. Romier: „Nici naționalismul dus la exces, nici socialismul pur nu sunt apte să creieze și să sporească buna stare pentru că și unul și celălalt sacrifică schimburile — deci o realitate — unei ideologii sentimentale sau pasionale".

Economia contimporană este astfel constituită că nu poate progresa și nici măcar nu se poate menține în compartimente naționale, închise și nici în categorii sociale divizate.

Iată de ce politica de izolare economică a Statelor Europene trebue revizuită; desigur că nu se poate opune acestei politici, politica de liberă circulație a mărfurilor care, după cum am spus, nu a existat nici înainte de războiu.

Va trebui să se țină seamă de noile condiții economice din țările agricole, care nu mai pot fi considerate ca un hinterland al țărilor industriale, după cum și țările agricole trebue să țină seamă de situația în care sunt puse țările industriale, care ne mai putând să întrețină activitatea pe bază de export sunt silite să dea atențiunea cuvenită agriculturei.

Și unele și altele însă nu trebue să exagereze nota, căutând să treacă peste greutățile isvorâte din natura solului și a climatului din lipsa unor elemente indispensabile ramurilor noi de producțiune, a căror încetățenire se urmărește.

Dacă fiecare țară se mărginește să îngrijească de acele ramuri de producțiune, care au condițiuni normale de desvoltare se poate reveni ușor la politica de colaborare economică, căreia i se datorește în mare parte progresul și buna stare a omenirei.

Țările exportatoare trebue să-și revizuiască politica de export, renunțându-se la producția în masă de articole de mare consum, care se pot produce și în alte țări.

Inteligența, spiritul inventiv și artistic al indivizilor aleși trebue puse la contribuție pentru a se ajunge la produse noi, care să satisfacă trebuințe noi, așa încât să nu mai vie în concurență toate țările agricole cu aceleași produse agricole și toate țările

industriale cu aceleași produse manufacturate; în acest chip se ajunge mai ușor la reînvierea politicei de convenţiuni comerciale care dăduse înainte de război comerțului internațional un avânt extraordinar. Pentru aceasta trebue să ne reîntoarcem la starea de spirit dinainte de război când nu era privit fiecare concurent ca un adversar pe tărâmul comercial.

Orice țară se compune din indivizi, cari vor să se mențină și să-și îmbunătățească standardul lor de viață, cari deci preferă a face o pace favorabilă muncii și progresului economic, în locul formelor moderne de luptă economică. Toți aceşti gospodari știu din experiență proprie că un schimb intens de mărfuri, răspunzând nevoilor economice, este profitabil tuturor.

Camera de Comerț Internațională ocupându-se, în ultima sa seziune din Martie 1934, de această politică de izolare a Statelor Europene, după ce face unele constatări și sugestii spune: „Este un superior interes comun ca să se facă toate sforțările pentru a se frânge ceeace s'a denumit cu drept cuvânt un cerc infernal".

De altfel „spune Buletinul Camerei, nu este altă alternativă":

„Sau popoarele vor găsi mijlocul să restabilească raporturile economice normale între ele, sau vor asista la stagnarea definitivă a comerțului internațional, la destrămarea întregului sistem de transporturi, la izolarea completă a tuturor Statelor, aşteptând ca antagonismul de interese să se producă și în interiorul Statelor".

Nu este posibil ca diversele țări să nu recunoască nevoia unui efort pentru a ridica panta funestă, pe care alunecă de câțiva ani, pentru aceasta nu le trebuie de cât 2 lucruri: *formule apropriate noii situații și mai ales hotărârea de a se servi de ele.*

Dacă s'ar lăsa comerțului și industriei mai multă libertate, acestea ar găsi singure calea pentru o colaborare economică între State, care, fără a o opri evoluția firească a economiei fiecărei țări, ar asigura totuși comerțului internațional stabilitatea și drumul normal către progres, restabilind n acelaș timp armonia ce trebue să existe între diferitele națiuni, armonie economică pe care se bazează și armonia politică și socială.

Dr. V. M. IOACHIM

Vălenii de Munte, 31 Iulie 1934

Rugăm pe D-nii abonaț a plăti abonamentele la prima cerere.

CONTABILITATEA „RUF" IN ROMÂNIA

(URMARE)

—:-:—

Din foaia de pergament primită de centrală în fiecare zi, se va trece în aceste foi centralizatoare. Astfel vom obține oglinda fidelă, zilnică, a situației fiecărui sediu secundar.

Alte avantaje: lucrări executate odată cu trecerea în registre, la întreprinderile care vînd gaz, electricitate, apă

Din cele arătate de noi se vede că principiul acestei metode este valorificarea la maximum a oricărei activități manuale.

Am văzut că scriind o singură dată, am făcut trecerea în Jurnal și în desvoltătoarea (auxiliare, analitice) sau în maestru acolo unde nu sunt desvoltatoare. La sediile secundare se mai poate face în acelaș timp, copie de pe foaia de jurnal, pentru sediul central.

Pe lângă acestea, metoda „Ruf" ne mai dă posibilitatea să facem *în acelaș timp și* extrase de cont pentru clienți, prin simpla adăogare la partida clientului a unei foi în plus și între ele un indigo. Pe aceste foi apar, în copie fidelă, toate operațiunile. La finele anului, sau la epocile fixate de părți, le detașem și le trimitem spre verificare clientului care are numele înscris pe ea. In locul foii detașate, alăturăm o foaie nouă albă, cu care continuăm facerea extrasului de cont pe perioada de timp următoare.

In fine, prin aceleaș adăogiri de indigo, s'a ajuns ca odată cu trecerea în jurnal și la partida clientului, *să se facă și factura pentru marfa furnisată. Acest sistem se poate introduce cu succes în sediile întreprinderilor de gaz, electricitate, apă, care fac distribuția acestor mărfuri la consumatorii mici, numeroși, în orașele unde ele au activitatea.* Cu acest sistem se pot avea facturi la timp, oricât de numeroase ar fi ele.

La aceste sedii, printr'o singură trecere se obțin următoarele lucrări:

1) trecerea la partida clientului; 2) factura clientului; 3) borderoul de încasare al facturilor; 4) trecerea în jurnalul consumatorilor, a debitului clientului respectiv.

Se introduc două foi de indigo, una între foaia de cont și factură și alta, dublă, între foaia reprezentând borderoul de

încasare și foaia de jurnal. Facturarea este posibilă, în acelaș timp, întrucât ea se face odată pe lună, pe baza citirilor dela contoare, sau datelor de pauşal, (cantităţi teoretice consumate) care nu ocupă decât o singură linie, cel mult două, cu toate calculele şi datele necesare. Trecerea din foaia de cont a clientului apare pe o foaie gumată, care are aceiaş liniatură ca şi precedenta, iar la terminarea paginei de jurnal, sau la terminarea facturării, înainte de finele paginei de jurnal, se scoate foaia gumată, se tae fiecare rând cu un aparat special eftin; banda astfel obţinută, se lipeşte pe un imprimat de factură cu aceiaş liniatură, şi având notată la fiecare coloană, ceeace ea reprezintă. Aceste facturi, împreună cu borderoul de încasare al paginei respective, se predau serviciului comercial care urmăreşte apoi încasarea, în termenul prevăzut de regulamentele în vigoare.

Reproducem mai jos un model de factură.

Pentru obţinerea celor patru lucrări arătate mai sus, fixăm cu aparatul de contabilizare foaia din jurnalul consumatorilor, foaia gumată şi lista de încasare, care sunt liniate la fel, şi ataşăm între ele, indigourile necesare.

La fişa consumatorului se operează după datele de citire dela contoar, sau în lipsă, după cele în pauşal, notate pe antetul foi consumatorului, aşa cum s'a arătat mai înainte.

Fişele consumatorilor sunt aşezate într'o casetă similară celei reproduse la pag. 82, cu indicatori de metal (reiter) *pe străzi*, şi *pe numerile de case*, pentruca găsirea lor să fie uşoară. Pentruca facturarea să fie deasemenea uşoară, fişele consumatorilor se iau la rând, pe străzi şi numere de case, cetirile de contoare fiind aşezate şi ele tot în aceiaş ordine.

Iată o schemă a lucrărilor efectuate cu o singură trecere:

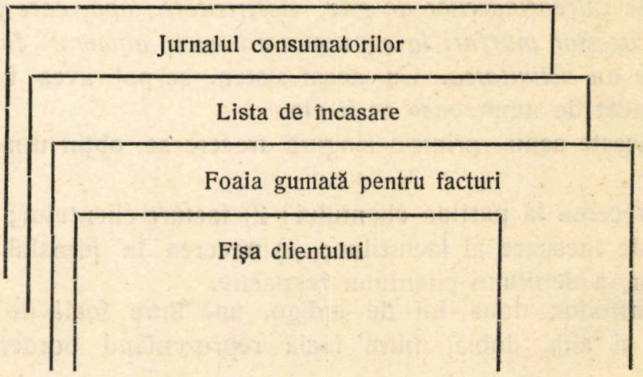

Cotor cerut de lege

Factura No......

Din ..... *193* .....

Numele clientului

.....

.....

Adresa

.....

Valoarea fac. Lei .....

Timbre „ .....

Total Lei .....

TIMBRE

2

SOCIETATEA NATIONALĂ DE GAZ METAN (SONAMETAN)

Telefon: 70 — TURDA — Birou: Str. Axente Sever No. 2

Factura No.....

Onor. .....
(numele) (locuința)

Factura trebue plătită de D-voastră la prezentarea ei de către încasator, prevăzut cu legitimație. In caz de neplată aveți timp încă 13 zile să o achitați la casieria Societății. După acest termen se va închide gazul, se va calcula dobânzi de întârziere și se va proceda cum este prevăzut în regulament. Reclamațiile se iau în considerație numai în interval de 5 zile dela data facturei, dar nu suspendă plata.

Model de factură

Data	Felul consumului	Luna pt. care se factureză	Consumația			Preț unitar	Valoarea gazului	1%	Chiria contorului	Taxa pt. iluminat	Timbru	Totalul facturei Lei
			Citirea contorului anterior	Citirea contorului actual	m³ contor pauşal							

Facturile se achită în întregime:

aconturi nu se primesc.

Incasată azi: .....*193*.....

Incasator: .....

După ce am trecut peste 30 fișe de consumatori, adică câte rânduri sunt pe o pagină de jurnal, am complectat cu ajutorul indigoului, întreaga pagină de jurnal, precum și lista de încasare și foaia gumată pentru facturi. Lucrând astfel, erorile sunt excluse.

Controlul exactității înregistrărilor se face numai în jurnal și aceasta ne dă siguranța absolută că toate aceste lucrări sunt fără greșeli, deoarece sunt scrise cu indigo, în acelaș timp și cu acelaș scris. Lucrările pot fi ușurate, întrucât se fac tablouri de cantitățile posibile a fi facturate, care să aibă în dreptul lor valoarea în lei, pe baza prețului unitar de vânzare.

Controlul în jurnal se face în modul următor: Se adună rubricile de cetirea contoarelor: anterioară și prezentă, se face diferența întte ele, care reprezintă cantitatea furnizată. Imulțind această cantitate totală cu prețul unitar de vânzare, obținem un total care trebue să fie egal cu totalul valorii mărfii de pe foaia de jurnal. Adăogând totalurile de taxe, chirii contoare, etc., obținem totalul facturărilor înregistrate pe pagina respectivă.

Cu acest control sunt *în mod automat* controlate și fișa clientului, factura și borderoul de încasare.

Reproducem mai jos cilșeul unei fișe de consumator, care e identică cu liniatura jurnalului, care însă mai are în în plus, la dreapta numai: numărul contului, numele clientului, și adresa sa (strada și numărul). In stânga, jurnalul are cele 2 coloane pentru bilanț, *care pot fi întrebuințate la acest jurnal de consumatori, pentru diferite statistici în legătură cu gazul, electricitatea sau apa vândută:* menaj, industrie, etc.

In jurnalul de consumatori se mai înregistrează și încasările făcute, eventualele bonificări, în fine orice privește pe consumatori. Totalul facturilor se înregistrează în jurnalul general, arătat la pagina 89, făcându-se o înregistrare lunară pentru facturi și zilnic pentru încasări.

Reproducem un model de fișe de consumator gaz (pag. 477).

Personalul necesar

Persoana care face trecerile cu acest metod nu trebue să fie un contabil excepțional, ci unul obișnuit, care să posede bine principiile contabilității în partidă dublă. El trebue să știe să utilizeze debitarea și creditarea în mod exact, mai ales că titlurile articolelor de jurnal sunt suprimate.

Fișa consumatorului de gaz (electricitate, apă)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	0	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Închis	proces

NUMELE ȘI DATELE CLIENTULUI	Strada	No.	Data schimbării	Cameră	Bucătărie	Antreu	Bae	Cuptor special	Bae pilot	Rechaud	Spălătorie				GARANȚII:
															Depus Lei *la . . . . . 193* *Ridicat Lei* *la 193*
Contor . . . . . fl. No.															*Contul No. . . . . .*

Data	Felul consumului	Luna pt. care se facturează — Borderou sau casa No.	CONSUMAȚIA — Citirea Contorului — anterior	CONSUMAȚIA — Citirea Contorului — actual	CONSUMAȚIA — m³ contor — pauşal	Preț unitar	Valoarea gazului	1%	Chiria contorului	Taxa pt. iluminat	Timbru	DEBIT	CREDIT	SOLD	Jurnal folio

Acelaș lucru se poate spune și despre persoana care lipește pe formularul de facturi benzile de hârtie gumată reprezentând factura, pentrucă nu poate face nici o eroare. Pe un formular ea lipește la locul indicat de tipăritură datele facturării și după titlul acestui document, numele consumatorului cu adresa sa, date care se găsesc în partea dreaptă a benzii gumate. Foaia gumată este astfel tăiată în două: una se pune la liniatură, cealaltă după titlul facturii.

De obicei ajunge o persoană pentru a face înregistrările la jurnalul general. Pentru jurnalul consumatorilor va lucra o singură persoană, dacă sunt până la 1500—2000 consumatori. Când sunt mai mulți consumatori, atunci se împarte orașul pe cartiere și se repartizează la mai mulți funcționari cartierele respective, astfel ca facturarea totală lunară să se termine la timp și să se poată înregistra totalul facturării în jurnalul general încă în luna respectivă a consumației.

De obicei facturarea începe la data de 20 ale fiecărei luni și se termină până la finele ei. Se începe cu aceiași clienți în fiecare lună, și se continuă în aceiaș ordine ca și luna trecută.

Contabilitatea „Ruf" ținută cu mașina de scris.

Contabilitatea Ruf descrisă mai sus este adoptată la jurnalul legat cerut de codul de comerț român. In țările unde

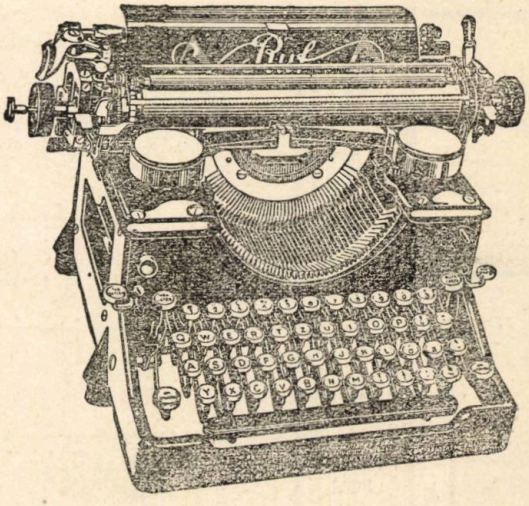

jurnalul e permis pe foi volante, se pot întrebuinţa cu succes maşini de scris, care dau un rendement de lucru şi mai mare Cu aceste maşini, se pot obţine mai multe lucrări în acelaş timp, decât atunci când se scrie cu mâna.

Maşinile de scris mai prezintă şi avantajul că pot fi utilizate şi la întocmirea de orice fel de documenţe: rapoarte de magazie, liste de plată, etc.

ANDREI I. GHEORGHIU
Profesor

FONDURI DE REZERVĂ ŞI AMORTIZĂRI

—:-:—

Fondurile proprii ale unei Societăţi pe acţiuni se compune de obicei, în afară de Capitalul Social, şi din diverse fonduri de rezervă. Adevăratele fonduri de rezervă se înfiinţează de obiceiu prin dotaţiuni făcute din beneficiul net. Astfel de dotaţiuni se fac după întocmirea bilanţului, debitând contul Profit şi Pierdere cu partea din beneficiul net destinată fondului de rezervă. Dacă nu s'a realizat un beneficiu, nu poate să fie alimentat un fond de rezervă. In bilanţul general, fondul de rezervă apare cu o sumă anumită la credit şi leagă o valoare echivalentă din activ, care poate să fie sau fără determinare anumită sau cu o destinaţie specială.

Din definiţie rezultă, că un fond de rezervă trebue să aibă o acoperire reală la activ. Prin crearea unui fond de rezervă, fondurile proprii ale unei întreprinderi se sporesc — ceeace însemnează o întărire economică a întreprinderii.

Cum în practică orice întreprindere trebue să aibă în vedere posibilitatea unor pierderi în viitor, o bună gospodărie reclamă înfiinţarea fondurilor de rezervă. Astfel fiind, aceste fonduri nu sunt decât o măsură de precauţiune cu scopul de a evita o micşorare a capitalului, provocată de pierderi, cu atât mai mult că dacă nu se întâmplă pierderi, o sporire a fondurilor proprii ale întreprinderilor nu poate să fie decât dorită.

Bilanţul unei societăţi pe acţiuni arată la partea din pasiv trei elemente care reprezintă fondurile proprii: *capital, fonduri* şi *beneficiu.* Intre fond de rezervă şi capital social nu există decât o deosebire formală: fondurile de rezervă servesc în primul rând pentru acoperirea pierderilor, pe când la pierderi eventuale se

recurge la capitalul social, numai după împlinirea formalităților prevăzute de cod. com.

Creditorii unei societăți pe acțiuni pot formula pretențiile lor asupra întregului activ, fie că acest activ provine din capital, fonduri de rezervă ori fonduri străine. In schimb acționarii pot considera fondurile de rezervă drept capital.

In vederea scopului pentru care se crează un fond de rezervă, deosebim: *fonduri statutare,* (ordinare, legale) și *fonduri speciale. Fondurile statutare* sunt create pentru întărirea capitalului propriu, dacă beneficiile permit, cu scop de a acoperi pierderi eventuale din anii viitori, intenționând prevenirea unei reduceri a capitalului social. *Fondurile speciale* sunt menite cu desăvârșire grijei pentru eventuale sarcini sau pierderi care ar proveni în viitor (fond de pensie, fond pt. amort. creanțelor dubioase, etc). Ele se înființează totdeauna cu un scop special (fond pt. binefaceri); iarăși un fond special poate fi creiat în vederea pierderilor eventuale născute din speculațiuni viitoare (d. e. operațiuni de participație, speculațiuni cu imobile, sau pierderi suferite din garanții). Un fond special poate fi prevăzut prin statute și cu scop să complecteze dividendul în anii cu beneficii insuficiente. Pentru amândouă (fondurile de rezervă, statutare și speciale) un fapt este caracteristic, ele fac să se mărească fondurile sociale.

Despre întrebuințarea cuvintelor „Fond" și „Rezervă" observăm următoarele. Dacă la o poziție anumită din activ, pierderea s'a *și întâmplat,* sau o astfel de pierdere este *probabilă* în caz de lichidare și dacă în vederea acestora este pusă la partea din pasiv o sumă sub denumire „fond pt. . . . . ", atunci aici nu este vorba de un fond adevărat, ci de o „amortizare". In cazul acesta denumirea „fond" este greșită. Așa și cuvântul „rezervă" se întrebuințează în mai multe înțelesuri. De fapt cuvântul „rezervă" ar fi de întrebuințat numai în sensul de „fond rezervat", va să zică o parte din beneficiu reținut — rezervată pt. un scop anumit, precum pierderi ori sarcini viitoare.

Fondurile speciale, menite pentru un scop anumit, se pot justifica întrucât ele nu apar în număr prea mare. Se înființează pe lângă fondul statuar, care e menit numai pentru acoperirea pierderilor și un fond special cu o destinație determinată cu decontare pentru complectarea dividendului, sau un fond special pentru binefaceri. *Un fond special poate fi întrebuințat numai* pentru scopul, care a fost creat; *o schimbare se poate face numai în*

urma hotărârii adunărei generale, respectiv în urma schimbării statutelor. De altfel și fondul statuar se poate întrebuința pentru complectarea dividendului. Inființarea unui fond special pentru complectarea dividendului, evident se face cu intenția de a se recurge la fondul statutar numai în caz de pierderi. Faptul că se înființează pe lânga fondul statutar și fonduri speciale, se explică prin tendința de a elimina riscul une pierderi dintr'o *singură* afacere pentru restul afacerilor.

Inițiativa pentru crearea mai multor fonduri speciale pornește din considerația, că este mai ușor pentru consiliul de administrație de a obține treptat consimțământul pentru crearea mai multor fonduri mici decât pentru un singur fond mare. Aceasta se explică prin faptul, că acționarul n'are așa de mare năzuință pentru sporirea capitalului, ca o întreprindere privată. O altă împrejurare, care face să apară fonduri speciale în bilanțuri într'un număr relativ mare, este că practica de multe ori nu face deosebire cuvenită fntre „fonduri" și „amortizări". Chestiunea aceasta merită atenție deosebită și vom reveni asnpra ei.

Crearea fondurilor speciale s'ar putea suprima în cele mai multe cazuri, dacă chiar la facerea inventarului ar fi examinate și conștiincios evaluate pozițiile din activ, făcându-se după aceasta amortizările necesare.

Se întâmplă în pratică să se înființeze un fond special din anumite împrejurări chiar *înaintea* întocmirii bilanțului, având în vedere numai *probabilitatea* unei pierderi eventuale. Ar fi cu totul greșit de a înființa în cazul acesta un „fond". Căci tocmai când este dată numai *probabilitatea* pentru o pierdere eventuală, chiar din această cauză trebue să se facă amortizarea, iar nu să se creeze un fond. Tocmai această amortizare face că bilanțul este exact. Dacă pierderea probabilă nu se întâmplă, dacă presupunerea pierderii se dovedește nemotivată, bilanțul totuși rămâne exact pe timpul pentru care a fost întocmit și încheiat. Intreprinderea scăpând de grija pierderii, înseamnă înbunătățirea situației pe anul *viitor* și în consecință o sporire a beneficiului. Astfel fiind, așa numitele „fonduri speciale" numai atunci sunt fonduri *adevărate,* dacă sunt înființate pentru pierderi *de tot felul* pe *viitor.* Pierderi suferite în realitate, sau pierderi așteptate, sau pierderi așteptate cu probabilitate se exprimă însă prin „conturi de amortizare" sau „rectificare" în bilanț; aceste pierderi prin urmare sunt „amortizări"

Legea nu conține dispoziţiuni despre forma bilanţului precum nici nu există norme exacte despre evaluarea diferitelor poziţii din inventar, care este baza pentru întocmirea bilanţului. Atât denumirea cât şi înşirarea diferitelor posturi ale bilanţului nu sunt unitare, ci arbitrare. Găsim d. e. la partea din pasiv a bilanţului poziţia „Amortizări" sub diferite denumiri fără vreo explicaţie (Ct. Amortizări, fond de amortizare), din care denumiri nu reiese exact dacă este vorba de un fond adevărat sau de o amortizare

Deosebirea între „Fond de rezervă" şi „Amortizare" este de foarte mare importanţă atât din punct de vedere economic cât şi fiscal. Fondul de rezervă reprezintă o parte a capitalului şi fiecare dotaţiune a fondului de rezervă însemnează iarăşi o sporire a capitalului şi este supusă la impunere, dacă trece de cota scutită de legea fiscală. Prin „amortizare" se rectifică, precum se ştie, valoarea unor anumite posturi din activ, făcându-se rectificarea aceasta prin trecerea unei poziţii de evaluare la partea de pasiv. Aşadar o astfel de poziţie la partea de pasiv a bilanţului nu arată decât o *corectură* a unei poziţii din activ. Deci astfel de poziţii de evaluare nu sporesc capitalul şi nu se impun dacă nu întrec cotele fixate de legea fiscală. Aflându-se o astfel de poziţie la pasiv *fără vreo explicaţie specială* — figurând pe lângă aceasta şi denumirea „fond" — un neiniţiat greu poate să înţeleagă dacă este vorba de un adevărat „fond" sau de o „amortizare". Pe când adevărate fonduri de rezervă sunt dotate *după* întocmirea bilanţului reţinându-se o parte din beneficiul net, amortizările trebue făcute *înainte* de a se întocmi bilanţul. Când un bilanţ *nu* arată beneficiu, atunci nu poate să fie nici înfiinţat, nici alimentat un fond Amortizări, precum am spus, trebue făcute *înainte* de a se încheia bilanţul, înaintea distribuirii beneficiului net, căci până ce nu s'au făcut amortizările necesare, bilanţul nu poate să oglindească adevărata situaţie a averii.

Un fond adevărat trebue să mai prezinte valori reale şi nu valori inexistente, acest ultim caz dacă nu se fac amortizări necesare. Amortizarea este o operaţiune contabilă, o înregistrare, prin care se rectifică o poziţie din activ. Făcându-se operaţiunea aceasta prin trecerea unei poziţii la partea din pasiv a bilanţului s'ar putea crede, că activul, privit în întregime, este diminuat. Nu, numai în aparenţă! De fapt activul, privit în total, nu s'a micşorat. A avut loc numai o deplasare a unei poziţii din activ, şi în schimb s'a sporit valoarea altei poziţii (d. e. mărfuri). Intr'o

fabrică d. e. prin uzarea mașinilor, contul „Fabricație“ se debitează cu partea aferentă, apoi contul „Mărfuri“, care apare în bilanț cu valoare de cost, în care este cuprinsă partea aferentă pentru uzarea mașinelor.

Activ	Schiță		Pasiv	
Mașini . . .	100.000,—		Amortiz.	10.000,—
Mărfuri	200.000,—			
+ sporire . . .	10.000,—			

Dacă amortizarea nu corespunde adevărului, urmează să fie distribuit un beneficiu nejustificat. Un astfel de beneficiu înseamnă un beneficiu inexistent sau fictiv. Dacă un astfel de beneficiu inexistent înființează sau alimentează un „fond“, atunci și acest fond înseamnă un fond inexistent, un fond fictiv. Din aceasta putem cunoaște și încă un scop al amortizării: amortizarea face să se evite distribuirea beneficiilor încă nerealizate, deci inexistente.

In ceiace privește denumirea „fond“, ea nu este potrivită pentru amortizări; o amortizare nu este un fond. Și încă ceva: o amortizare este o operațiune contabilă la care sunt întrebuințate *„conturi“*, ci nu „fonduri“. „Fond“ însemnează o sporire a fondurilor proprii, făcută prin reținerea unei părți din beneficiul net; acea parte din beneficiu nu este distribuită, rămâne prin urmare în patrimoniul întreprinderii și se găsește încorporată între poziții din activ, deci este acoperită. Este deci greșit, dacă cuvântul „fond“ se întrebuințează în legătură cu amortizarea“.

In practică se abuzează des de cuvintele „rezervă“ și „fond“, fiind întrebuințate în mai multe înțelesuri. Astfel găsim de ex. „rezervă pentru amortizarea (reînoirea) mașinelor“, „rezervă pentru creanțe dubioase“, etc., vrând să zică cu aceasta „amortizări„ sau posturi de evaluare, menite să rectifice anumite poziții din activ. Sau de exemplu: „Fond de renovare“, „Fond de amortizare“, Fond de credere, etc., fără vreo explicație; și aici desigur sunt înțelese numai amortizări sau poziții, care să rectifice valoarea unui post de activ.

Ținem să amintim aici că, deși într'o discuție teoretică limitele între „amortizare“ și „fond“ adevărat nu par a fi exacte, pentru bilanțare însă limita este dată totdeauna cu cea mai mare preciziune. Căci nu se poate admite că acela care întocmește bilanțul să nu cunoască scopul unei poziții puse la pasiv, el în orice

caz cu siguranță va ști *a)* dacă poziția aceasta însemnează rectificarea (amortizarea) unui post din activ, făcându-se aceasta încă *înaintea* stabilirii beneficiului, *b)* sau dacă poziția aceasta face parte din beneficiu, cu care parte se alimentează un oarecare fond, urmând să se facă dotarea *după* întocmirea bilanțului, prin reținerea unei părți a beneficiului net, *c)* sau dacă poziția aceasta este o amortizare, la fel făcută *înainte* de a încheia bilanțul, prevăzută pentru pierderi eventuale provenite la lichidarea întreprinderii.

La poziții de evaluare sau rectificare care apar la partea din pasiv a bilanțului, este de mare importanță sub ce *denumire* sunt arătate ele în bilanț, tot așa de important *când* a avut loc evaluarea — adică *înainte* de a stabili beneficiul net, deci înaintea *încheerii* bilanțului — sau *după* încheerea bilanțului. Mai departe e important și *scopul* pentru care s'a făcut evaluarea aceasta: adică dacă se intenționa cu o astfel de poziție o *amortizare* provocată de o pierdere suferită, sau crearea sau dotațiunea unui *fond.*

Obiceiul de a denumi conturile în mod arbitrar, indiferent dacă se procedează cu sau fără intenție, adese ori este însoțit de urmări nefavorabile în viața practică. Urmează să discutăm altă dată în mod detailat chestiunea aceasta, sprijinindu-ne pe experiențele câștigate.

Inființarea unui fond de rezervă trebue făcută pe bază sănătoasă, deci toate elementele arătate în activul bilanțului trebue evaluate exact și conștiincios, cu toate că nu există regule stricte despre evaluare, codul de comerț cu privire la evaluare prevăzând numai că „toate efectele și datoriile active trebuesc evaluate în inventar și bilanț după prețul curent la epoca facerii inventarului". Numai dacă această evaluare va fi făcută *an de an,* în mod conștiincios, bilanțul este adevărat și sincer. Nici un post din activ să nu fie dubios sau apreciat prea mare, căci având pe de o parte în activ astfel de posturi, un fond de rezervă, fie el indicat sub o denumire orișicare *nu există decât pe hârtie,* în realitate el nu există de loc. Un astfel de bilanț pierde toată valoarea lui și nu mai poate fi numit sincer și adevărat.

M. ȘIPOȘ
Profesor

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

STATISTICA IN VIAȚA UNUI STAT

APLICARE IN ROMÂNIA

—:-:—

Dintre numeroasele ramuri de activitate omenească, cea care astăzi are o importanță mereu crescândă este și Statistica, considerată aci ca știință (atunci când se ocupă cu studierea fenomenelor sociale), aci ca artă (când este în serviciul altor științe). Sub ambele forme de prezentare, statistica aduce mari foloase științifice și mai ales practice. Practic, ajută cu mare succes la organizarea cât mai bună și mai sigură a vieței omenești, în special a vieței sociale, fiindcă nu există domeniu, care să nu aibă nevoie de statistică. Aruncând o privire generală asupra diverselor operațiuni, te convingi imediat de utilitate statisticei. Se lucrează la alcătuirea bugetului unei țări. Această operație nu va putea niciodată fi executată cu ușurință dacă nu se va consulta statistica. Se va avea în vedere de exemplu numărul contribuabililor pe categorii, numărul întreprinderilor, numărul societăților, băncilor, puterea de plată a contribuabililor pe anul sau exercițiul trecut, pe o altă perioadă de ani, spre a se observa de ce natură sunt eventualele fluctuații. Aceasta, în ceeace privește sursa de venituri a bugetului. In acelaș mod se se va proceda și cu cheltuelile.

Toate măsurile ce se iau în diferite domenii și mai ales în cele de ordin financiar și accentuiez de ordin financiar, pentru că împrejurul finanțelor și azi ca întotdeauna se dă lupta cea mare, trebuesc bazate pe o serioasă documentare statistică.

Această știință, căreia i se acordă cea mai mare însemnătate în streinătate, nu preocupă efectiv cercurile noastre conducătoare decât dela 1925, data înființării pe lângă Ministerul de Industrie și Comerț, a unui Institut de Statistică Generală.

Manifestări statistice avem încă din secolul XVIII. O dată însemnată pentru noi este anul 1831, data introducerii Regulamentului Organic, care pune pentru prima dată la noi principiul recensământului populației sau cum se numea în acea vreme *catagrafia*. Nefiid locul pentru desvoltarea istoricului statisticei, atât la noi, cât și peste granță, unde a apărut tot cam în epoca citată mai sus în țara noastră, voi da câteva definiții cât mai complete și mai explicite, căutând a arăta ce este în definitiv statistica.

După unii, Studiul sau știința care cercetează fenomenele netipice prin metoda observării în masă și prin mijlocul exprimărei în cifre, *se numește Statistică*, sau Studiul fenomenelor netipice este *tot Statistică*. Alții mai practici o numesc mai simplu : *numărătoare*. Dacă o consideră științifică, numesc și statistica tot științifică

Metoda statistică studiază, caută să formuleze și să exprime varietatea elementelor care compun masa, precum și elementele comune, să măsoare deviația dela tipul comun, să cunoască limitele acelei deviații și să urmărească variațiile în timp, ale masei și ate tipului creat.

Institutul nostru de Statistică Generală, dispune de 3 organe principale pentru exercitarea atribuțiunilor sale : Consiliul Superior de Statistică, Direcția Generală a Statisticei și Serviciile Statistice ale Ministerelor și ale tuturor Administrațiilor publice în general. Organizarea, după cum o vedem în forma ei stabilită, este destul de amplă. Descompunerea sau descentralizarea statistică pe țară se face, sau mai bine zis, ar trebui să se facă, pentru că azi ea nu există, decât cu numele, până în cele mai mici celule de organizare administrativă, economică și financiară.

Dar și această preocupare de ordin statistic, fiind ceva nou și împrumutat și această împrumutare făcută în momentul când în străinătate a atins apogeul, este greu să se acomodeze, să se preteze sau mai bine zis să redea fidel datele culese. Motivele sunt multiple și la momentul oportun le voi enumera desvoltându-le pe fiecare în parte.

Mai înainte însă de a trece la desvoltarea amintită, vreau să precizez care este scopul prezentului articol. *De a dovedi utilitatea științei statistice, atât de importantă și totuși așa de nebăgată în seamă.*

Intr'o escursiune făcută în Cehoslovacia, găsindu-mă într'una din zile în zona regiunilor ei agricole, populată în bună parte de locuitori de naționalitate germană, această națiune la care statistica a atins maximum de ingeniozitate și de practicabilitate, am intrat întâmplător într'o moară. Aci am rămas surprins, văzând că încă după vechiul sistem de centralizare al cifrelor, moara avea în interior o fișe, un fel de balanță care indica statistic, într'o parte, materialul intrat pentru măcinat și materialul eșit, iar în cealaltă parte, consumul populației din regiune. Morarul îmi explică că un asemenea tablou centralizator există la conducerea administrativă a regiunei și aci se urmărește zilnic varia-

țiile ivite pentru a vedea în orice moment abundența sau lipsa de material, precum și puterea de consum a populației. După variația cifrelor din tabloul centralizator de mai sus se putea lua în orice moment măsurile cerute imperios de împrejurări.

In timp ce în alte țări statistica a ajuns la un asemenea grad, la noi nici instituțiile cari în mod obligatoriu ar trebui să o aibă mereu înaintea ochilor, nu o au organizată cum trebuie.

Un alt fapt ce-l vreau să-l relev, este că timpul fiind înaintat, ar fi necesar ca imediat să se purceadă la o mai temeinică organizare statistică pe țară. Aci amintesc că ea există, dar că nu se utilizează. Organele, antenele mai mărunte ale organizării în mare, stau fiecare la locul lor neutilizate. Paralel cu aceste chestiuni cari privesc direct forurile conducătoare, am ceva de adăugat și pentru masa mare a populațieie care trebuie inițiată de importanța statisticei; aceasta pentru a o lămuri și a o face ca declarațiile date atunci când se prezintă vre-o lucrare statistică, să fie cât se poate de sincere. Odată lămurit scopul, se poate ușor proceda la explicații. Voi privi statistica sub cele două mari aspecte ale ei. A) *Statistica populației.* (Demografia, o operație pur socială și B) *Statistica economică*, aceasta din urmă îmbrățișând efectiv ramura: 1) agricolă, 2) industrială și 3) comerială. Deși diverșii autori sau statisticieni vor să introducă anumite sisteme pentru executarea vreuneia din statisticele de mai sus, totuși părerea mea este ca să se facă după concepția fiecăruia. Dar acest fapt îl raportez numai la statisticele izolate sau chiar la cele oficiale, numai că odată lucrarea apucată a fi începută după un sistem, normele trebuiesc date numai după el.

In afară de metodul întrebuințat, ori ce statistică și aci fără deosebire de metod, trebuie să aibă în vedere anumite norme cu caracter de generalitate și anume: 1) Alegerea subiectului asupra căruia vrei să execuți o lucrare statistică, 3) O determinare cît mai precisă a lui, 3) Culegerea datelor asupra subiectului propus sau în multe cazuri înregistrarea lui direct, 4) Urmează apoi prelucrarea materialului sau mai bine zis expunerea lui, expunere care poate fi făcută în *a*) cifre, (tabel) *b)* cuvinte, *c)* grafice (diagrame), cari iar se fac după spiritul de inventivitate al omului și *d)* desemn.

A. *Statistica populației (Demografia).* Ce este ea? La ce servește? etc. Populația. Ea este stâlpul, este însuș fundamentul care alături de teritoriu și suveranitate, dau noțiunea de stat.

Ea este elementul viu, element de la care încep celelalte chestiuni referitoare la viața socială. Orice mișcare, orice variație, a acestui element populația, se resfrînge imediat asupra statului însuși.

Bluntschli spune că oamenii, deci populația, alcătuesc adevărata putere a statului, iar Dr. Jacques Bertillon, un alt statistician de seamă, arată că Demografia este studiul colectivităților omenești.

Mai pe înțelesul tuturor, partea statisticei care se ocupă cu studiul omului în majoritatea atribuțiilor sale sociale, se numește Demografie.

Peter Süssmilck (1707—1767), este considerat ca adevăratul părinte al Demografiei. Operațiunile premergătoare facerei unei demografii, unei statistici privind populația, privită fie din punctul de vedere al stării, fie din punctul de vedere al mișcărei, se numește *recensământ* cuvânt în ultimul timp des întrebuințat. Am pomenit în fraza anterioară că această statistică a populației poate fi privită din două puncte de vedere: 1. *al stării*, adică studiul făcut asupra sexului, etate, stare civilă, număr, cetățenie, ocupație (profesiune), etc., etc., și 2. *al mișcărei*, adică studiul care cercetează modificările, cauzele cari determină modificări în mijlocul acestei grupări organizate, populația. Pentru ca operația recensământului să fie reală, să fie exactă, să se poată face cu ușurință, este nevoie ca ea să îndeplinească anumite condiții. Mai întîi să se caute să se acorda o cât mai largă publicitate prin toate mijloacele de care dispune azi această parte a reclamei publicitatea, care să facă cunoscut publicului scopul recensământului. Un exemplu mai plastic. Se constată sub o formă oarecare că, copii între 5—10 ani mor în număr foarte mare.

Pentru a vedea cauzele, te poți adresa unei lucrări statistice efectuată referitor la subiectul de mai sus. Și atunci, după cum am pomenit, se va începe cu publicitatea. Pentru a lămuri publicul, publicitatea va fi chiar alarmantă. Ziarele vor scrie zilnic în litere mari, titluri de articole ca acestea: „Ne mor copiii! Fruntariile țării scump câștigate nu vor mai avea apărători!“ etc., etc. Afișele depe stradă, prin figuri și desemne sugestive, vor pleda pentru aceiaș cauză. Alături de această reclamă tendențioasă ca să o numim astfel va figura partea cealaltă, de lămurire, care deasemenea se va face cu mare reclamă. „Vreți să cunoaștem adevărata stare cu privire la copii noștrii, s'o preîntâmpinăm, declarați cu toții la recensământ, operație care va începe la

. . . . " Apoi se va scri asupra scopului recensământului, ce este el, cum se va face, etc. După publicitate, recensământul mai trebuie să îndeplinească alte trei condiții: 1) Să fie simultan, adică să înceapă într'o zi pe tot întinsul țărei sau regiuni asupra căreia se face operația statistică, 2) să fie universal în general, cu alte cuvinte recensământul să cuprindă pe toți fără deosebire 3) și, să aibă o periodicitate.

Periodicitatea în astfel de lucrări de recensământ, de demografie este de mare însemnătate, putându-se face dela perioadă la perioadă, constatări foarte utile. In prezent statistica ne poate servi în aceste cazuri în cel mai înalt grad. Numai cu ea putem să ne angrenăm într'un sistem care să ne fie de folos, ea fiind ca o oglindă în care te privești zilnic și constatând că ai slăbit, tot așa și cifrele sale făcându-ne atenți asupra unor anumite cauze vom căuta a lua măsuri de îndreptare.

B) Un al doilea capitol și după mine de ajuns de important ca valoare ca și primul, este *„statistica economică"* sub cele 3 aspecte ale sale: statistica agricolă, industrială, a comerțului și a transporturilor. A fost o perioadă, o epocă când autorii diverselor școale economice preconizau scăderea natalității pentru ca distribuirea elementelor economice necesare traiului să se facă mai echitabil. Cu alte cuvinte, între populație și economie, trebuie să fie un continuu echilibru, echilibru care nu poate fi constatat și menținut decât numai de statistică.

Incepând cu statistica agricolă și continuând cu celelalte voi căuta a nu devia prea mult dela subiect, sau mai bine zis voi spune în rezumat că respectându-se anumite principii expuse mai înainte, operațiunile statistice pot fi variate și făcute după aceleași principii generale ca orice statistică. Subiecte asupra cărora să te fixezi, sunt cu sutele. Punctul culminant al problemelor îl formează importul, exportul și mai ales valorificarea producțiunilor noastre. Aceste statistici de o importanță foarte mare, de bine de rău există astăzi. Dacă ele vor fi o realitate sau nu cine poate ști? Pentru edificare, pentru convingere, ar trebui să pornești dela capătul fiecărei operațiuni și să o exerciți și deabia și atunci nu ești sigur de realitate, de oarece lucrarea poate fi greșită chiar de la sursă, dela declarație.

Trec acum la ultima parte a articolului, în care mă voi ocupa de cauzele cari fac ca operațiunile statistice să nu se poată întocmi regulat și sincer.

1. Prea adesa variație a legiuirilor și a diverselor măsuri cari schimbă aspectul general (aceasta mai ales în domeniul economic).

2. Nesinceritatea celor ce fac declarațiile de orice natură ar fi ele.

3. Pregătirea insuficientă a organelor de înregistrare, de efectuare a lucrării statistice.

1. Nestabilitatea și nesiguranța în orice domeniu, la orice afacere, etc., fac ca rezultatul să fie întârziat, fie ca el să fie eronat. Astfel și la statistică. Admitem că în acest an se face o statististică a impozitelor; până la sfârșit, însă, schimbându-se guvernul, și acesta crezând că trebuie să facă o nouă operă legislativă în loc să continue ceeace predecesorul modifică impozitul. Lucrarea începută deci, iat-o compromisă.

De câtăva vreme a apărut o nouă măsură economică: *contingentarea*, măsură care a adus o perturbare generală, mai ales în efectuarea unei lucrări statistice. De ce? Organele de vamă nu sunt întotdeauna pe deplin inițiate.

Când este vorba de a vămui un articol mai greu de găsit în tabel, vameșul neștiind, să caute în lege, tarif și celelalte îl trece la o altă categorie și iată cum lucrarea, oricât de exactă ar fi ea făcută, nu este reală. Nu mai vorbesc de complectarea imprimatelor cari se fac în mod variat și incomplect.

Punctul al doilea tratând despre necesitatea declarației, este ceva obicinuit. Minciuna și grandomania sunt înrădăcinate în om. Se face o statistică școlară pentru a stabili cum învață copii la școală, sau proveniența lor (oraș, sat, regiune). Ei, bine, un copil, sau poate fi el student deși tatăl este negustor, crede că fiind deplasată această meserie și fiindu-i rușine, pune la ocupația tatălui altceva. La operațiunile de import și export declarațiile sunt și mai nesincere. Aci intervine frauda, și frica de fisc, care nu știe cum trebuie să procedeze la încasări deși onoratul M. F. dă circulări peste circulări, în care dă instrucțiuni, cum organele fiscale să se poarte cu contribuabilii. Dar de . . . .

Ultimul punct ne aduce necompetența organelor statistice inferioare. Ce poți pretinde dela un referent statistic, dintr'un consiliu comunal de sat, numit în acest post cine știe cum, pentru completarea unui formular statistic, care are atâtea și atâtea date de completat?

Ce poți pretinde deasemenea dela un vameș, la facerea de

declarație când o face cu totul neconformă cu declarația, dintr'un motiv sau altul.

Aci ar trebui să se îndrepte atenția. Cei care se ocupă de aceste chestiuni să aibă neapărat ceva școală la bază, atâta cel puțin cât să poată pricepe ce face.

In concluzie, o organizare temeinic și serios întocmită, completată cu o educație cetățenească, statistică făcută prin orice mijloc, cu o stabilitate în legiuiri și eliminarea anumitor năravuri, statistica la noi ca și în alte țări, care și-au dat seama de imdortanța ei, poate progresa. Voi reveni cu noi lămuriri și exemple din străinătate, cu propuneri de măsuri în vederea scontărei unui rezultat net, eficace și mai ales folositor.

VASILE A. MARINESCU
Doctorand în Științele Economice

AVIZ

In dorința de a crea legături mai apropiate cu elevii Școalelor Superioare de Comerț și cu scopul de a-i îndemna ca încă depe băncile școalei să se intereseze cât mai mult de activitatea desfășurată de Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România, spre a se putea asocia și tineretul la această activitate pentru pregătirea viitorelor elemente de conducere, Consiliul Corpului în ședința sa din 17 Aprilie 1934 a decis a se acorda prin concurs trei burse a câte 4000 lei anual la elevii din anul al III-lea al Școalei Superioare de Comerț de Băeți din București.

De condițiunile examenului, care se va ține în ziua de 7 Octombrie a. c., se va putea lua cunoștință la sediul Corpului Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din Strada Teilor No. 12, în zilele de lucru dela orele 9—12 și 5—7.

D-nii autori de lucrări contabile, economice, financiare sunt rugați a trimite câte 2 exemplare la Revistă pentru a li se face recenzii.

Exemplarele vor rămâne apoi Bibliotecei Corpului Absolvenților Școalelor Comerciale și Bibliotecei Corpului Contabililor.

IN JURUL MODIFICĂRII LEGEI CONTRIBUȚIUNILOR DIRECTE

—:-:—

Proectul pentru modificarea legei contribuțiunilor directe, constitue incontestabil un pas înainte în degrevarea fiscală promisă de Ministrul de Finanțe.

In rândurile de mai jos nu ne vom ocupa de tendința politică și caracterul social-economic al legei, ci ne vom mărgini de a atrage atențiunea celor în drept asupra unor lacune din lege, lacune cari trec neobservate și se observă numai de acei care sunt puși în situația de a aplica legea, respectiv de a veghea la aplicarea ei.

In proect se menține dispoziținea dreaptă și echitabilă de a supune unei cote urcate veniturile agricole și clădite acelora cari stau mai mult decât 6 luni în străinătate.

Intr'adevăr, cota urcată nu constitue altceva decât echivalentul pierderil ce derivă pentru economia națională și tezaurul public din faptul că banii agonisiți în țară sunt pierduți pentru economia națională, excluși fiind dela circulația națională.

Dar această măsură lovește un mare număr de săteni și meseriași cari, lăsând familia la țară pe ogorul sau căsuța lor, emigrează în America numai pentru a-și creia acolo o existență pe care în țară nu o pot avea și de unde trimit banii agonisiți acolo familiei din țară.

Credem că este inechitabil de a considera și pe aceștia drept absenteiști și a-i supune cotei superioare.

Intr'o situație similară se găsește un mare număr de săteni dealungul frontierei spre Polonia, a căror pământuri, în urma Unirii cu patria-mumă s'au găsit împărțiți în două și cari cu toate intervențiunile diplomatice din partea Poloniei sunt asimilați absenteiștilor.

Redactarea art. 10 și 11 din proect ne pare neclară și menită de a provoca neînțelegeri și greutăți în aplicare și interpretare.

In primul rând ar fi bine să se lămurească în ce constă dovada micșorării sau majorării venitului impozabil.

Incontestabil că prin registre comerciale regulat ținute se poate face o asemenea dovadă. Dar în lipsă de registre comerciale care este criteriul?

Sunt instanțele de fond indrituite de a stabili prin apreciere și comparație o modificare a venitului ?

Micii comercianți și industriași impuși ca fiind în primul an de exercitare în anul 1933/34 potrivit disp. art. 41, urmează să fie clasificați sau reportați ?

Pot comisiunile clasifica pe un minimalist dacă găsesc că în urma pierderilor a devenit mic comerciant ? Dovada de 20 % trebuie socotită față de venitul minimal sau de pierderea din anul precedent ?

Iată o mulțime de chestiuni cari nu sunt rezolvate prin lege și a căror rezolvire prin instrucțiuni provoacă nemulțumiri și un tratament diferit după jurisprudențele regiunilor respective.

In ceeace privește compunerea instanțelor de apel, credem că dispoziția numirii președinților comisiunilor de apel de către Ministerul de Justiție în baza propunerilor Ministrului de Finanțe ar trebui părăsită.

Suntem de părere că ar fi bine de a se reveni la textul vechi sau cel puțin de a modifica legea în sensul că președintele comisiunei de apel să se numească de către Ministerul de Justiție în baza propunerilor primului președinte al Curții de Apel respective, fie chiar cu avizul adunării generale a Curții de Apel.

Această din urmă modificare s'ar recomanda și pentru motivul că nimeni nu poate mai bine aprecia activitatea magistraților din comisiunile de apel decât tocmai membrii Curții de Apel, dat fiind că, Curtea de Apel este instanță de casare în materie fiscală.

Credem deasemenea că în momentul când prin dispozițiunile art. 78 ultim. alin., delegații sub c. și d. nu pot funcționa în comisiunile de apel mai mult decât o lună, tragerea la sorți a delegațiilor propuși de Camera de Comerț, constitue o nedreptate față de organizațiunile profesionale și de apărarea intereselor contribuabililor la comisiunile de apel și că acest text ar trebui modificat în sensul că delegații respectivi să se delege direct de către organizațiunile respective.

In această ordine de idei *credem că ar fi nimerit de a modifica* situația *corpului experților contabili prin dispozițiunile legei din 1933.*

Suntem de acord cu motivele cari, au determinat pe fostul Ministru de Finanțe la dispozițiunile legiferate, *dar credem că d-sa a mers prea departe, când nu admite experților de a examina*

verificarea unor posturi din registre din punctul de vedere al impozabilității, sau neimpozabilității, ceeace a avut, cel puțin în Bucovina, consecințe dezastruoase pentru fisc.

Deasemenea trebuie modificată dispoziția că nici un expert nu va putea întocmi mai mult decât o expertiză pe lună.

Această dispoziție, luată pentru a nu permanetiza un număr restrâns de experți, se poate înlocui prin sistemul unei rotațiuni obligatorii, fără ca în județ 2—3 experți contabili, să fie permanentizați, pe *un an sau un an și jumătate, comisiunea de apel având* de judecat 30—40 *cazuri cu expertize.*

Ar fide dorit, deasemenea ca legiuitorul fiscal să pună în concordanță textul art, 85 din legea contr. dir. cu legea pentru organizarea Inaltei Curți de Casație, prin comunicarea de extracte și obligațiunea pentru recurenții de a depune motivele de casare cu 8 zile înaintea zilei fixate pentru judecată.

In fine ar fi de dorit, atât din punctul de vedere al siguranței contribuabililor, cât și mai ales pentru prestigiul justiției, că articolul 122 care încearcă să abroge aplicarea principiului autorității lucrului judecat, în materie fiscală, să fie abrogat, menținându-se chiar toate dispozițiunile derogatorii principiului autorității lucrului judecat, încadrate în textul articolelor 105 - 109

Fără de a avea pretenția de a fi insistat asupra tuturor dispozițiunilor din proect, susceptibile de modificări, credem ca îmbunătățirile ce se vor aduce legei, vor fi în folosul intereselor fiscului și a justițiabililor.

Din Revista *„Administrația financiară"* No. 177/934.

Dr. DIMITRIE C. TUȘINSCHI
Prim-Președinte al Curții de Apel
Cernăuți

8.000—10.000 Contabili și Șefi de întreprinderi citesc **Revista Generală de Comerț și Contabilitate** care le aduce în fiecare lună o documentare bogată și precisă, necesară afacerilor lor.

Revista Generală de Comerț și Contabilitate este deci un auxiliar prețios pentru publicitatea Reclamelor Dv. comerciale.

SĂRBĂTORIREA D-lui ILIE MECU

—:-:—

Pentru interesul și râvna ce poartă desvoltării economice a Dobrogei ilustrul nostru coleg, economist și inspector general la B. N. R., este sărbătorit în fiecare an de către toată suflarea economică din toată Dobrogea și din porturile Dunărene.

Anul acesta sărbătorirea a fost mult mai caldă și la ea a participat aproape trei sute de persoane, fruntași ai comerțului, și industriei Dobrogene la care s'a asociat Camera de Comerț în frunte cu D-l Căpitan N. Ștefan Președintele Camerei Constanța, D-l I. Constantinescu, reprezentantul Consiliului Superior al Corpului Contabililor Autorizați și Experților Contabili, d-l Niculescu-Ritz Secretarul General al Sfatului Negustoresc București, Gh. Tascovici Directorul sucursalei B. N. R., Constanța, Vasile Bellu Prefectul Județului, Apostol Popa senatorul Camerelor profesionale comerciale Galați, precum și numeroși admiratori ai ilustrului sărbătorit.

Cu această ocaziune s'a rostit cuvântari de către reprezentanții Asociațiunilor profesionale, ai presei, în frunte cu d-l C. N. Sarry Directorul Ziarului „Dobrogea Jună", care a rostit și o improvizație intitulată „Marea Neagră și Sf. Ilie", din care reproducem:

Ia privește, Marea Neagră, chiar în preajm'acestei cine
Se găsește-un Om acolo și îl chiamă ca pe mine,
Om ce 'mprăștie virtutea peste munți și peste văi,
Care a vindecat o lume și-a 'ndreptat atâți răi.
Care și-a făcut din muncă un al doilea cult în viață . . .
Să-l înec? cutezi . . . Ia spune-mi, după ce i-vei sta
[în față?

Retrăgându-și Marea Neagră spnmegatele ei unde,
Tocmai, hât, din depărtare, resemnată ea răspunde:
Ai avut dreptate Sfinte, să m'astâmperi, să mă certi.
Pentr'un om ca al de colo, chiar p'un milion ii ierți!

Improvizație foarte mult aplaudată de comeseni.

D-l D. P. Niculescu Ritz, reprezentantul Sfatului Negustoresc Central, a salutat cu frumoase cuvinte, activitatea elogioasă a D-lui I. Mecu, pentru desvoltarea și propășirea comerțului și industriei Dobrogene.

D-l Gh. Tascovici, în numele Corpului Contabililor Secția Dobrogea a arătat activitatea depusă de sărbătorit pentru promovarea profesiunii de contabil și a înmânat o statue de bronz reprezentând Izbânda.

D-l Apostol Popa, senator, a adus salutul comercianților Gălățeni și regretul de a nu-l fi avut în mijlocul lor.

D-l Profesor I. A. Constantinescu, aduce în numele Consiliului Superior al Corpului Contabililor, urările calde de sănătate și prosperare, pentru activitatea depusă și interesul ce poartă Corpului, al cărui colaborator principal este. Pentru a servi drept pildă generațiilor viitoare, D-sa propune o bursă care va purta numele de Ilie Mecu, din a cărui venit se va acorda unui absolvent al școalei, care va îmbrățișa cariera comercială.

D-l Prefect V. Bellu, aduce salutul Județului și după propunerea D-lui Consilier Solomon, promite că va interveni ca una din străzile comerciale din Constanța să poarte numele de Ilie Mecu.

Au mai vorbit D-nii Gh. Stetcu, vicepreședintele Sfatului Negustoresc, Constanța, Căpitan N. Ștefan Președintele Camerei de Comerț, Vasile Covată delegatul Bazargicului, Romulus Dutescu reprezentantul Hârșovei, cari prin frumoase cuvinte au arătat activitatea și dragostea purtată de sărbătorit Dobrogenilor.

Tuturor, vădit impresionat, le răspunde D-l Ilie Mecu, sărbătoritul în onoarea căruia s'a dat acest mare banchet, printr'o cuvântare aleasă din care extragem:

„Cea mai încercată provincie depe urma războiului pentru întregirea neamului românesc, a fost fără îndoială, Dobrogea.

Aici a avut loc — în prima perioadă a campaniei noastre — teatrul celei mai desnădăjduite lupte și a celei mai eroice rezistențe în fața dușmanului cotropitor, care în cruzimea sălbăticiei ce-l caracteriza, presărase jalea și pustiul pe întregul cuprins al meleagurilor din această provincie.

Suferințele Dobrogenilor, cari au urcat calvarul înfrângerilor noastre de o clipă, au fost cumplite, fiindcă mulți din aceia cari au mai avut norocul să se întoarcă la vetrele lor, după înfrângerea și izgonirea dușmanului care ne copleșise un moment, nu au mai găsit aici nici-o urmă din gospodăriile de altă dată, făcute una cu pământul sub bătaia tunului vrășmaș.

Primul obiectiv pe care l-am avut în vedere, de îndată ce am luat conducerea Băncii Naționale din acest oraș, a fost refacerea agriculturii dobrogene, adică a acelei ramuri de activitate, care

la noi în țară, formează pivotul în jurul căruia oscilează întregul edificiu economic.

In al doilea rând, dorința de a mă devota cauzei agriculturii acestei provincii, e datorită iubirii nelimitate pe care, ca modest fiu de țăran, o port bravilor răscolitori ai gliei românești, glie frământată cu sudoarea atâtor generații de strămoși și adânc udată de sângele acelora, cari, înfruntând ploaia gloanțelor dușmane au căzut pentru realizarea visului milenar al neamului nostru.

Intr'o mare parte apoi, reușita acestor operațiuni se datorește și solidarității pe care am izbutit s'o realizez în sânul întregii țărănimi dobrogene, care a garantat mutual sumele ce i-am împrumutat — prin organele respective de finanțare — colectivitatea răspunzând față de individ și individul față de colectivitate.

Ce aspect ar avea țara noastră, atunci când în locul demagogiei de azi și a promisiunilor deșarte, care au otrăvit complet sufletul țărănimei, toți aceia cari sunt chemați s'o conducă și s'o îndrumeze — începând cu preotul și învățătorul — și-ar face conștiincios, cinstit și cu tragere de inimă datoria ce au, de a lumina și de a înălța această modestă pătură țărănească care, pe lângă că reprezintă 80 % din populațiunea țării, mai constitue prin ocupația ei — agricultura — pivotul pe care am spus că se reazimă întregul nostru edificiu economic?

In jurul meu la această masă văd și prieteni cu care am colaborat la înființarea unei bănci destinate satisfacerii nevoilor de credit ale meseriașilor și industriașilor dobrogeni, banca, la temelia căreia, s'a pus atâta suflet încât sta și azi pe primul plan, uraganul, care a doborât la pământ atâtea bănci mari, neputând să-i facă absolut nimic.

Aducând elogiul meu tuturor celor ce au luptat pentru bunul mers al acestei bănci — care se știe că a adus foloase apreciabile lumei meseriașilor și micilor industriași din această regiune — țin să aduc mulțumiri și clientelei acestei bănci, care, deși avea dreptul de a cere beneficiul legii de conversiune spre a obține o reducere a datoriilor lor, totuși toți au declarat că-și plătesc integral creanțele, pentru motivul de a nu păgubi cu nimic o instituție, care, pe ziua de eri și de azi, i-a pus în măsura să-și câștige pâinea de toate zilele, iar pe ziua de mâine va constitui singura lor speranță și singurul lor sprijin.

Tot la această masă am plăcerea de a simți sufletul cald al prețioșilor mei colaboratori din Corpurile de contabili autorizați,

experți contabili, cari, la fel ca și o busolă, sunt chemați să călăuzească pe vastul ocean al afacerilor, toate intreprinderile comerciale și industriale ale regiunii în care-și desfășoară activitatea lor.

Salutându-i călduros și mulțumindu-le pentru dragostea ce-mi poartă îi rog și cu această ocazie, să nu uite că înălțarea breaslei lor nu va putea atinge nivelul dorit, decât numai atunci când, temelia de bază a activității acestei breasle va fi construită dintr'o cât mai mare solidaritate în jurul steagului intereselor comune, dintr'o cultură profesională cât mai bogată și dintr'o probitate adică o cinste cât mai desăvârșită -- și subliniez de trei ori cuvântul cinste — în îndeplinirea meseriei lor."

Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor experți și autorizați

—:-:—

RĂSPUNS REVISTEI „A. L. A. C. I."

Revista „A. L. A. C. I." publică în No. pe Iunie un articol semnat de d-l Victor Ionescu, președinte la A. L. A. C. I., în care, depășindu-se limitele obiectivității, care trebue să stea la baza oricăror discuții între oamenii culți, autorul face unele afirmațiuni jignitoare la adresa conducătorilor Corpului, pe baza de informațiuni falșe.

Biroul Corpului, înainte de a proceda la alte măsuri, a adresat Revistei următoarea scrisoare.

Domnule Președinte,

In Revista „A. L. A. C. I." pe Iunie 1934 a apărut un articol al Dv. intitulat „Corpul Contabililor".

In acest articol, după ce faceți unele aprecieri critice de principiu asupra admiterii în Corp a Contabililor Cooperatori, faceți unele afirmațiuni, cu privire la atitudinea conducătorilor Corpului cari *„își creiază și surse de venituri din pregătirea candidaților și din examinarea lor"*.

In interesul adevărului, vă rugăm să precizați în cel mai apropiat număr al Revistei cine sunt acei conducători la care faceți aluzie.

Pentru documentarea Dv., vă ținem la dispoziție toate procesele verbale în această chestiune, *din care veți vedea că nici*

unul din conducătorii Corpului n'au avut vreun amestec în pregătirea candidaților.

Ceva mai mult, nici unul din conducerea superioară a Corpului la care probabil Dv. vă referiți, nu a făcut parte din Comisia de examinare; nu a încasat direct sau indirect vreo sumă din pregătirea sau examinarea candidaților.

Aceștia n'au plătit nici la Consiliul Superior nici la Secția Ilfov vre-o taxă de examen.

Astfel fiind, pentru respectul ce-l datorăm cu toții adevărului și pentru stima ce o datorăm unii altora, vă rugăm a vă controla informațiile, pe baza actelor ce vă vom pune la dispoziție și a reveni printr'o relatare exactă a faptelor.

In ce privește comentariile ce le faceți, noi suntem tot așa de obișnuiți cu laudele ca și cu criticele.

Suntem oricând gata să discutăm critici obiective bazate pe fapte precise și pe argumente; celelalte critici nu ne interesează.

Dorința noastră vie a fost să existe o colaborare armonioasă între Corp și toate asociațiunile, ai căror membrii fac parte din Corp.

Regretăm că nici de astă dată nu am fost înțeleși.

Această scrisoare se va publica în numărul pe Septembrie în Organul Corpului și credem că este o datorie colegială a o publica și Dv. în cel mai apropiat număr împreună cu răspunsul Dv. dat pe bază de acte, nu după vorbe și intrigi.

p. Decan,
I. Mecu

Director,
V. M. Ioachim

In legătură cu această chestiune, ținem să lămurim că examinarea contabililor cooperatori s'a făcut pe baza art. 10 din legea de organizare a Corpului Contabililor Cooperatori, cari dă dreptul contabililor cooperatori definitivi să se înscrie în Corpul Contabililor autorizați pe baza unui examen.

Avizul asupra acestui articol a fost dat de Consiliul Superior înainte de depunerea legii și a fost publicat în Revista Generală de Comerț și Contabilitate No. 4/932.

Nimeni n'a ridicat atunci vre-un protest contra acestui aviz. Ne surprinde deci protestul tardiv, care se face acum.

Dacă asupra chestiunei de principiu se poate însă discuta,

nu-și au nici un rost comentariile în jurul Comisiei de examinare, comentarii bazate pe informații false.

Comisia de examinare a fost formată din 2 reprezentanți ai Corpului: D-nii *Jean Constantinescu* și *A. Huber*, ambii profesori, licențiați ai Academiei de Comerț, care n'au avut nici o legătură cu prepararea contabililor cooperatori.

Ceilalți doi membrii recomandați de Corpul cooperatorilor au fost d-nii prof. C. Dima, membru în Comitetul Alaci și dr. Dumitrescu Bumbești. Nici unul din acestia nu figurează în conducerea Corpului. Comisia a fost prezidată de d-l Jean Contantinescu care împreună cu d-l Huber au făcut corectarea și notarea tezelor

Știri Contabile din Străinătate

Contabilii și scriitorii financiari

Revista americană din Statele Unite „The Certified Public Accoutant", de pe luna Martie a. c, arată că la New-York s'a ținut de curând una din cele mai reușite și înălțătoare întruniri, care o poate atinge o profesiune, aceea a „Societății Contabililor Publici recunoscuți ai Statului New-York".

Au fost invitați și au luat parte la această mare adunare de reprezentare oficială a profesiunei contabile, scriitorii și editorii financiari, dela cele mai însemnate ziare și reviste.

In numele scriitorilor și editorilor financiari, au ținut cuvântări d-nii Jules I. Bagen și Robert E. Kintner.

D-l Jules I. Bagen, editor al ziarului „Journal of Comerce", între altele a spus:

„Presa are cunoștință și confirmă că, *Corpului Contabililor* prin importanta sa activitate, *i se recunoaste dreptul de a fi înălțat drapelul exactității și de a fi îmbogățit materialul economic prin Bilanțurile și Dările de Seamă Financiare.*

Asemenea „Bursa New-Yorkului", în încordatele sforțări ce a făcut în mișcarea din ultimii ani, a folosit în cel mai înalt grad cunoștințele și activitatea contabililor, cari, cu experiența lor în specialitate, prin urgenta înregistrare și repartizare practică a socotelilor și urgentele situații și bilanțuri, au dat informațiuni atât de prețioase.

Din punctul de vedere al activității noastre a ziariștilor spre a contribui cu mai mult folos la perfecționarea metodelor de analizare în ziare a Bilanțului și Dărilor de Seamă Financiare, propun ca expenții Contabili vor trebui să examineze toate Bilanțurile și Dările de Seamă ce apar prin Presă, ca să poată fi astfel în măsură prin observațiile lor și inspirații noi, să facă propuneri de sistematizare și perfecționări, prin Corpul Contabililor pentru publicațiile viitoare.

Pentru stabilirea unei forme a Bilanțului și Contului de Profit și Pierdere, nici o osteneală nu trebuie economisită în desvoltarea nonei sistematizări, dat fiind publicarea lor și apariția în cele mai mari ziare, răspândite în toată lumea.

Contabilii Experți fac bogate și amănunțite cercetări. Ei fac parte dintr'un Stat Major al profesiunei și sunt responsabili de, relațiile de care au nevoie cu privire la Bilanțul și Dările de Seamă anuale ce se publică în ziare.

O expunere a Bilanțului și a Contului Profit și Pierdere ale unei firme comerciale, expunere bine redată, apărând într'un ziar specializat în aceasta, este așteptată cu mai mult interes, întrucât se răspândește dintr'odată pretutindeni unde ajunge ziarul fiind astfel, mai la îndemâna marelui public, decât Dările de Seamă anuale care se trimit individual, într'un cerc restrâns.

Această primă întrunire a „Asociației Contabililor", cu participarea „Scriitorilor Ziariști și Financiari", a fost mult simpatizată în public și apreciată ca fiind folositoare, dorindu-li-se o strânsă cooperare în viitor.

Member of The Society „Friends of The United States"

PETRE C. ȘTEFĂNESCU
Expert-Contabil

Comitetul de Redacție aduce la cunoștința cititorilor și abonaților săi următoarele:

Pentru orice informațiuni privind publicarea articolelor și reviste a se adresa în toate zilele la sediul Corpului, Str. Teilor No. 12.

Orice articol se primește spre publicare sub rezerva aprobării lui de către Comitetul de Redacție.

RECENZII

—:-:—

Avuțiile Publice și Schema lor Contabilă de *Ștefan Mantea*, licențiat Ac. Comercială. 46 p. lei 40. Câmpulung — Muscel.

D-nul Ștefan Mantea începe interesanta D-sale broșură printr'o usturătoare sarje la adresa capitalurilor streine și împrumuturilor pe care țara le-a făcut îngreuind astăzi budgetul statului sub formă de datorie externă cu aproape $^1/_4$. D-sa admite că și acestea ar fi fost bine, vorbind de împrumuturi, dacă întradevăr realizările pentru cari au fost contractate s'ar vedea. Imprumuturile însă sau spulberat, iar realizările aproape inexistente. Cu aceaș tărie se ridică autorul și împotriva capitalului strein care nu aduce efectiv nici un aport bugetului stalului, beneficiul efectiv trecând granița. D-sa spune relativ la această chestiune: „Prin utilizarea acestor mijloace (capitaluri streine și împrumuturi) se acaparează însă viața economică a unei țări și tot rodul avuției folosește elementelor streine, în țară nerămânând decât partea rezervată pentru mâna de lucru și plata funcționărimii clasată în categoria mediocră.

După ce trece în revistă, indicând prin tablouri statistice situația diverselor ramuri de producție, precum și diversele încercări de sisteme de exploatare pe care statul le-a exercitat asupra diverselor întreprinderi, D-sa expune în partea finală a broșurei, Principii de contabilizare.

Această ultimă parte deși restrânsă conține numeroase noțiuni utile oricărui contabil.

V. A. M.

Noțiuni de Drept Comercial și Privire Istorică asupra legii Comerciale în România de *Christache Ch. Milian* cu o prefață de *Gr. L. Trancu-Iași*, 60 p. Turnu-Măgurele.

O broșură destul de interesantă grație expunerii explicite și rezumative a acestei probleme și care este foarte utilă atât elevului de școală superioară de comerț cu cunoștințe încă reduse cât și licențiatului dela Academia Comercială care răsfoind își împrospătează cunoștințele, — După prefață care ne descoperă prin cuvintele D-lui D-r Gr. L. Trancu-Iași un nou exponent de muncă în persoana D-lui Christache Milian, începe conținutul broșurei care se poate împărți în patru părți.

I. *Noțiuni de Drept Comercial*, în care se trece pe rând în revistă, nașterea comerțului, felurile lui, istoricul în general, Comerțul exterior și interior.

II. *Caracterele Comerțului*, o parte destul de atractivă grație diverselor comparații și discutarea multiplilor factori cari fac să prospere comerțul.

III. *Comerțul ca noțiune de Drept* și
IV. *Privire comercială asupra legii comerciale în România.*

Alături de lucrarea propriu zisă autorul mai indică prin publicarea biografiei o mare sursă de documentare pentru cei ce eventual s'ar mai ocupa cu această prblemă. Un fapt, autorul a uitat a pune prețul, astfel că din acest punct de vedere nu putem da nici o indicație cititorilor noștrii, deși uneori este cea mai prețioasă.

V. A. M.

† GRIGORE ALEXANDRESCU

In luna trecută s'a stins marele industriaș, care represintă înțelepciunea și vlaga poporului nostru.

Pornit de jos, a lucrat ca ucenic fără leafă numai pentru mâncare și îmbrăcăminte. Fără multă școală ajuns prin puterile lui, prin caracterul lui blând și împăciuitor să întemeeze în vremurile când nu se știa ce este industrie în țara românească, cea mai mare fabrică de tăbăcărie și încălțăminte, cu magasin de desfacere și o bancă a tăbăcarilor.

Modest fără seamăn nu a primit toate onorurile ce i s'au oferit, dar nu a încetat un moment să se intereseze de mișcarea culturală, economică și artistică dela noi. Nu era inaugurare sau conferință mai de seamă la care să nu ia parte.

De Corpul nostru al Absolvenților Școlilor Superioare de Comerț și de Corpul Contabililor se interesa de aproape și de aceia îi vom purta o recunoștință pioasă.

JUBILEU

Anul acesta, în Octombrie, se împlinesc 70 de ani dela înființarea primei școale comerciale, începând cu școala comercială din București.

Șapte zeci de ani de apostolat al profesorimei și absolvenților școalei pe tărâmul economic, în disciplina unei științe rigide ne-a adus la glorioasa falangă de profesioniști de o competență recunoscută peste hotare, ilustrată cu prezența atâtor colegi streini la impozantul congres internațional de Contabilitate ținut la București în anul 1931.

Pentru păstrarea amintire a înființării școalei comerciale transcriu mai jos conținutul decretului Domnesc, în forma ortografiei.

ALEXANDRU IOAN I

Cu mila lui Dumnezeu și voința națională, Domn Principatelor-Unite Române.

La toți de față și viitori, sănătate:

Asupra raportului ministrului nostru secretar de Stat la departamentul justiției, cultelor și instrucțiunei publice No. 48.646.

Având în vedere jurnalul consiliului miniștrilor de la 25 Septembre 1864;

Am decretat și decretăm:

Art. I. Se deschide ministrului justiției, cultelor și instrucțiunei publice un credit de lei cinci-spre-dece mii, șese sute noue-deci și opt, parale trei-deci și șese, analogie pe trei luni, cu începere de la 1 Octombre, din suma de cinci-deci și patru mii, opt sute, pentru întreținerea școalei comerciale din București, precum și suma de șese mii, patru sute, anuala chirie a menționatei școli.

Art. II. și cel de pe urmă. — Ministrul nostru secretar de Stat la departamentul justiției, cultelor și insrucțiunei publice, prin înțelegere cu cel de finance, este însărcinat cu executarea decretului de față.

Dat în Bucureșci, la 22 Octombre 1864.

ALEXANDRU IOAN

Ministru secretar de Stat la departamentul Justiției, cultelor și instrucțiunei publice.

N. Crețulescu

Scrutând trecutul, încrezători în viitor și cu optimismul că știința contabilă va fi chemată să dirijeje viața economică și financiară a țărei mă închin cu evlavie, Domnitorului care și-a pus apostila acum 70 de ani, semnând decretul pentru înființarea primei Școale Comerciale din București.

I. C. ILIESCU

Cronica Revistelor

— :-: —

La ordinea zilei revizuirea funcționarilor publici, simplificarea aparatului de stat, încheerea acordului cu creditorii streini, împrumutul intern. Probleme de o importanță capitală în rezolvarea lor pentru actualul guvern și pe cari fie care publicație le discută și comentează cu aprindere din punctul lor de vedere.

In revista „*Democrația*“ D-nul Ministru Victor Slăvescu cari ca Ministru cum și ca profesor este acelaș om de muncă cu râvnă și cu dragoste de a realiza ceva, ne expune cu claritatea care-l caracterizează, un articol intitulat „*Politica noastră bugetară*“ articol care este identic cu măiastra expunere din Camera Deputaților relativă la aceaș chestiune.

D-l Dr. Lazăr Ionescu în articolul D-sale „*Datoria publică* a României și noul acord cu creditorii streini“ din aceaș revistă ne înfățișează pe dinaintea ochilor noștrii cifrele fantastice rezultate din împrumuturi, cifre sau sume cari sau cheltuit, sau topit fără ca țara să prospere.

Revista „*Analele Băncilor*“ ne expune într'un scurt articol câteva noțiuni pe marginea împrumutului intern. In „*Analele Economice și Statistice*“ a apărut un articol al D-lui prof. E. M. Brancovici, cu privire la „Problema cerealelor în România“, problemă expusă cu un lux de cifre rar în articolele de documentare, cari la noi sunt mai mult croite teoretic. Rar oameni cari să se bazeze pe o documentare serioasă. Revistele financiare aduc la cunoștință ultimele măsuri și modificări de legi în această ramură, finanțele, ramure cari pe zi ce trece rămâne desfrunzită. — Buletinele de specialitate atât economice cât și din alte domeni își dau contribuția lor prin articole semnate de competinți în materie.

Revista „*Ramuri*“ din Craiova, *Voiaj* (de Turism) din București se prezintă ca un liman salvator, în mijlocul potopului de publicați; economice și financiare și pot procura prin materialul expus o agreabilă lectură. Este și necesară.

V. A. M.

REVISTA REVISTELOR

—:-:—

Primim şi recomandăm următoarele publicaţii:

ÎN LIMBA ROMÂNĂ:

A. L. A. C. I. No. 6, Iunie 1934 Bucureşti.
Curierul Financiar No. 7—8, Iulie—August, 1934 Bucureşti.
Tribuna Financiară No. 19—20, Iulie—August, 1934 Bucureşti.
Revista Administraţia Financiară No. 80 şi 81, Iunie—Iulie 1934 Bucureşti.
Analele Băncilor No. 7—8, Iulie—August, Bucureşti.
Democraţia No. 6—7, Iunie—Iulie, Bucureşti.
Revista funcţionarilor publici No. 5—6.
Fisrul No. 11—12, Iulie, 1934, Cluj.
Observatorul Social Economic No. 1—2, Ianuarie—Iunie, 1934 Cluj.
Economia Naţională No. 6—7 Iunie—Iulie, 1934, Bucureşti.
Natura No. 7, Iulie, 1934, Bucureşti.
Curierul Judiciar No. 26—27, Iulie—August, Bucureşti.
Voiaj No. 12, August, 1934, Bucureşti.
România Industrială No. 847—850, Bucureşti.
Răsăritul No. 7—8, Bucureşti.
Analele Economice şi Statistice No. 4—6, Aprilie—Iunie, 1934 Bucureşti.
Ramuri No. 2—3, Craiova.

BULETINE:

Buletin lunar No. 6, Iunie, 1934 Bucureşti.
Buletinul A. G. I. R. No. 6, Iunie, 1934 Bucureşti.
Buletinul Institutului Românesc de Organizare ştiinţifică a Muncii (I. R. O. M.) Nr. pe Aprilie—Iunie, 1934 Bucureşti.
Buletinul Institutului Economic Românesc No. 4—6, Aprilie—Iunie, 1934 Bucureşti.
Buletinul Uniuni Camerilor de Comerţ şi Industrie No. 6—7, Iunie—Iulie, 1934, Bucureşti.
Buletinul Camerei de Comerţ Brăila.
Buletinul Camerei de Comerţ Ploeşti.

ÎN LIMBA FRANCEZĂ:

Bulletin de l'association des Anciens élèves de l'ecole. supérieure de commerce de Genève No. 180—181, Aprilie—Iunie, 1934 Geneve.
Bulletin de L'enseignement Technique du Hainaut No. 6—8, Iunie—August, 1934 Bruxelles.
E. S. C. No. 541—543, Iunie—Iulie, 1934 Paris.
Le Comptable No. 4—7, Aprilie—Iulie, 1934 Bruxelles.
Bulletin Trim. Le la Société de Comptebilitè de France. No. 57 I Trim. Paris.
Experte No. 117—119, Iunie—August, 1934 Paris
Bibliographie des Sciences et de l'Industrie.
H. E. C. No. 4—7, Aprilie—Iulie, 1934 Paris. Numere speciale.
France Comptable.
Revue Internationale pour l'enseignement commercial No. 16.

ÎN LIMBA ITALIANĂ:

Rivista di diritto economie e commercio No. 5—6, Mai—Iunie, 1934 Roma.
Il Bollettino del Contribuente No. 8—12, Mai—August, 1934 Milano.
Rivista de finanze moderne No. 5, Mai, 1934 Milano.
Il libro italiano No. 2—4, Mai—Iulie, Roma.

ÎN LIMBA ENGLEZĂ:

The certified public accountant Mai—August 1934.
The Accountants' magazine No. 377—378 Londra.
The Accountants' Journal No. 616, August Londra.
The Incorporated Accountants' Journal No. 8—11, Mai—August, 1934 Londra.
The Journal of Business education No. 8, Londra.

ÎN LIMBA GERMANĂ:

Wirtschaftsdienst No. 28—34, Hamburg.

ÎN LIMBA SPANIOLĂ:

Revista Pericial mercantil No. 686—687, Madrid.
Espana pericial mercantil No. 31—32, Madrid.

CALCULATORUL CONVERSIUNEI
ȘI
Îndrumătorul Juridic, Contabil și Fiscal
DE
Dr. V. M. IOACHIM și TĂNASE NICOLAU

București, Septembrie 1934

STIMATE COLEG,

Avem onoare a vă comunica că pentru înlesnirea calculelor în legătură cu legea conversiunei, am tipărit o lucrare intitulată: **„Calculatorul conversiunei și îndrumătorul juridic, contabil și fiscal"** *care cuprinde:*

1. Tabelele de dobânzi, amortisment și capitalul rămas de plată la diverse scadențe pentru fiecare rată în rate și pentru orice sumă.

2. Tabelele de scontarea ratelor.

3. Explicațiuni și modul de întrebuințare al calculatorului.

4. Studiu technic contabil cu exemple și înregistrări cuprinzând toate cazurile.

Această lucrare servește tuturor instituțiilor bancare și comerciale, băncilor populare și federalelor, profesioniștilor (avocați și contabili), precum și oricărui debitor și creditor de datorii intrate în Conversiune.

Astfel fiind, nu ne îndoim că veți binevoi a comanda unul sau mai multe exemplare, remițând costul pe adresa D-lui Dr. V. M. Ioachim, Str. Teilor No. 12 București I.

Costul unui exemplar este de lei 80 (opt zeci).

Primiți, vă rugăm, asigurarea deosebitei noastre stime.

Dr. V. M. Ioachim
Secretar Camera de Comerț București
Profesor

Tănase D. Nicolau
Procurist Banca Unirea Călărași

Depozitul General: Corpul Contabililor Str. Teilor No. 12, București I.

Colegi, susțineți revista prin plata promptă a abonamentelor.

C O L E G I A L E

—:-:—

✉ D-l **Profesor Cezar Miron** a fost numit censor la Societatea Carboniferă „Loneia".

✉ In urma intervenţiei Corpului Contabililor Secţia Bucovina, D-l Ministru V. Slăvescu a dat ordin administraţiilor financiare din Bucovina oa să ceară negustorilor şi industriaşilor dovada că registrele şi bilanţul au fost încheiate de un membru al Corpului.

Această dispoziţie a început să se aplice.

✉ La Craiova s'a ţinut în ziua de 12 August un examen de expert Contabil, reuşind următorii:

R. Bârlogeanu, Al. Dumitraşcu, Gh. Guiu, P. Gh. Nicolau, A. Popescu, I. Udrescu, Ştefan Bârzescu, M. Duţă, Jean Eftimescu, N. Gănescu, Virgil Manolescu, N. Moţoc, Emil Gasparovschy, I. Marcovici, N. D. G. Naum, C. C. Niţu, I. Rosman, C. Tăndălescu şi D. Predescu.

Comisia de examinare a fost formată din D-nii:

Prof. Al. Sorescu, Dr. V. M. Ioachim şi C. Teodorescu Director B. N. R.

✉ D-l **D. Mociorniţă** a fost ales Preşedinţe al Casei de asigurare Bucureşti.

✉ D-l **Dr. Lazăr Ionescu** a fost numit şef de cabinet al D-lui Ministru Slăvescu.

A P E L

Rugăm căiduros pe colegii, cari mai posedă următoarele numere din Revista Generală de Comerţ şi Contabilitate:

Diu anul 1911: No. 2 Februarie, No. 3 Martie şi No. 5 Mai

„ „ 1912: No. 12 Decembrie

„ „ 1913: No. 5 Mai

„ „ 1914: No. 2 Februarie, No. 3 Martie, No. 4 Aprilie, No. 5 Mai, să bine voiască a ne comunica printr'o carte poştală dorind a le cumpăra pentru complectarea bibliotecei Corpului nostru.

ABONAMENTE

In cursul lunilor 10 Iunie — 15 Iulie 1934, am primit următoarele sume: *)

Incasate din țară prin încasatorii noștri sau cu mandate poștale:

Bistrița: I. Bârsan 1934—35, 320.

Buzău: Șt. Morărescu 1932, 160.

Comarnic: B. Aronovici 1932—34, 480.

Câmpina: David Weissman 1933—34, 320; Emil Brânduș 1933—34, 320.

Constanța: D-tru Chițimina 1934, 200.

Chișinău: Lupu Wolf 1934, 160; A. Nissembaim, 1934, 211.

Craiova: Ion N. Popescu 1927—32, 700.

Cernăuți; Goldenberg Iacob 1934, 160; Goldner B. 1934, 160. Miler M. Leopold 1634, 160; Rosner Isac 1934, 160; Popovici D. 1934, 160; Wurzer Rud 1934, 160; Ad-ția Fond. Bisericesc 1934, 400; Nathansohn Isac 1934, 160; Gabe Moritz 1934, 160; Tișcheler Sale 1934, 160.

Focșani: Ion Lupascu 1934, 100.

Făgăraș: Dr. Ioan Puțuola 1933, 200.

Hotin: M. Bănărescu 1933—34, 320.

Iași: Pizie Carol 1934, 200; Savin Grigore 1933, 100; Hoisescu I. C. 1933—34, 400; Gh. Mereuță 1933, 200; Iancu Mendel 1934, 100.

Oltina-Constanța: Radu Th. Barbu 1932—34, 480.

Panciu: Țt. N. Milea 1930—32, 150.

Plenița-Dolj: Ștefan Bârzeanu 1933, 100.

Tighina: Corpul Cont. Cooperatori 1933—34, 320.

București:

Gh. Andronache 1934, 160; Dan Atanasescu 1934, 200; Isna Aftalion 1934, 100; Ion Bucurescu 1934, 200; Dan Branislav 1934, 200; Ion Boghen 1934, 200; Eliodor Bădescu 1934, 100; Valentin Brudea 1934, 80; Vasile Beza 1934, 100; N. Boilescu 1934, 200; G. Lucian-Boltuș 1934, 160; David Gohn 1933, 200. Cristescu C, Gh. 1934, 160; Ilie Cipu 1933, 200; I. D. Clinceanu

*) Mulțumind d-lor abonați rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni pe cuponul m. p.

1934, 200; Clement Mitru 1934, 160; Grigore Coandă 1934, 200; Isac L. Caner 1934, 200; G. Dragomirescu 1934, 80; Corneliu Dobrotă 1934, 200; M. Duțulescu 1934, 200; Gr. Domilescu 1934, 160; Ștefan Dan 1934, 200; Ion Drăgoescu 1934, 200; Nic. Eminet 1934, 200; P. Ermeliu 1934, 160; M. Frumosu 1934, 200; Ios. Friedman 1933, 160; M. Goldstein 1934, 160; G. V. Ghimpețeanu 1934, 200; Al. Giugulescu 1934, 160; H. Goldenberg 1934, 80; Gâlceavă V. Ioan 1934, 160; Herman Gutman 1934, 200; Jean Gropper 1934, 200; Dan Juster 1934, 200; Intreprinderile Gr. Alexandrescu 1934, 200; Iancu Klepper 1934, 200; At. Leibovici 1933, 160; Isidor Leibovici 1934, 200; M. Lipschitz 1932—33, 240; Ion Marinescu 1934, 160; Jeana Mureșanu 1934, 200; Alex. Missir 1934, 160; Th. S. Mihail 1934, Bened. Martin 1933, 200; Marin Nedeianu 1933, 200; K. Nachmias 1934, 200; Emil Petculescu 1934, 100; Const. Petrescu 1934, 200; Mihail Paulini 1934, 100; Cornel Peia 1934, 200; C. Nedelcu 1934, 200; A. Petrescu 1934, 200; S. Panaitide 1934, 160; Simion Rosenthal 1934, 200; Richard Seewald 1934, 160; Spireanu Petre 1933—34, 320; Soc. Agricola Fonciera 1934, 500; H. Speck 1933, 160; Dobre Sfâru 1934, 200; Mihail Szekely Pajor 1934, 160; Gh. Stănoiu 1934, 200; Jean Samuely 1934, 200; Marcel Schonfeld 1934, 200; Sig. Varadi 1933, 100; Ferd. Weiblum 1933, 160; Elias Weiss 1934, 200; Căp. Zeit Theodor 1933, 200.

Prin intermediul secțiunilor corpului de Contabili Autorizați și Experți-Contabili:

Secția Botoșani: [1]) 1934, 2000.

Secția Sălaj: C-tin Chiru 1933, 160; Ion Moga 1934, 160; Vasile Crăciun 1934, 160; Elemer Berkeș 1934, 160; Coloman Handleri 1933, 160.

Secția Caracal: prin Dl. N. Bicescu; Ionescu Preda 1932, 320; N. Dumitru 1932—33, 320; Gr. Vică 1934, 160; N. Ciocănescu 1934, 160; Camera de Comerț 1634, 400; Ioan A. Ionescu 1934, 160; Ion D. Țugui 1934, 160; Ioan D. Moraru 1934, 160.

---

1) Rugăm a ne trimite tablou nominativ de abonații de la cari s'a încasat această sumă.

Secția Temișoara: Reiter Carol 1934, 200; Kaufman Solomon 1933, 200; Weiss Andrei 1934, 200; Bolgar Magdalena 1933 - 34, 400; Ioan L. Frățilă 1934, 200; Tirock Iosif 1934, 200, Szentermai Gheorghe 1934, 200; Alimentarea cu apă a orașului 1934, 500; Schlessinger Geza 1934, 200; Iacob Solomon 1934, 200; Hirsch Ștefan 1934, 200; Haas Francisc 1934, 200; Ferch Carol 1934, 200.

CERERI DE INSCRIERE

—:-:—

In Corpul Contabililor Autorizați și Experți Contabili:

Secția Brăila: Gh. A. Buiucă, Mihail N. Picioruș, Anastase S. Grigorescu, stagiari.

Secția Iași: A. D. Wechsler, Iancu Mendel și Iți Moise.

Secția Ilfov: Tircă C. Constantin Ascher S. Isidor, Alex. F. Diaconescu, Petre I. Gheorghe, Zborover Z. Marcel, Dumitrescu T. Aurel, Mihail Robacov, Hary Mayer, Ericch C. Rhein, Aurelian Alexandru, Knitel Solomon, Barasch L. Marcel, Ioan Sfetescu, Al. Georgescu, Safir Alexandru, George Băncescu, Ionas Rosensweig, Gohn Ioan, Dr. Ioan N. Stan.

Secția Vâlcea: Iorgulescu C. Gheorghe, stagiar.

POȘTA REDACȚIEI

M. L. Observația D. v. este foarte justă cu privire la calcularea rezervei de 5 % asupra totalului plasamentului în creanțe din problema, a cărei soluție s'a publicat în No. 6 al Revistei.

Din punct de vedere fiscal, soluția Dv este cea indicată; din punct de vedere contabil însă nu constitue o greșeală procedeul întrebuințat în soluția ce am publicat-o.

Rugăm Secțiunile din țară să binevoiască a ne trimite scurte știri colegiale.

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN:

RADIATOARE, CAZANE
DE INCALZIRE CENTRALA,
BAI DE FONTA EMAILATA
etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET“ BUCUREŞTI Calea Victoriei, 51

E. WOLFF

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

BUCUREŞTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcţiuni de fier. — Destilatoare şi Agitatoare. - Transmisiuni Moderne. - Injectoare de ars Păcură. Instalaţiuni de încălzire Centrală.

Mare dopozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru No. 3
Motoare „DEUTZ“, Maşini-Unelte, Scule, Pompe etc.

Rugăm pe d-nii abonaţi a plăti abonamentele la prima cerere.

OFICIUL DE VÂNZARE
DE HÂRTIE PRODUSA IN ȚARA

BUCUREȘTI

str. Matei Millo, 9

la acest oficiu se găsește de vânzare, livrabil imediat sau după condițiunile de comandă, : : : : orice cantități de hârtie : : : :

primește comenzi de orice fel de hârtie. Modele și catalogul se expediază franco după cerere.

A SE ADRESA COMENZILE: ✳ DEPOZIT GENERAL:

STRADA MATEI MILLO No. 9 BUCUREȘTI

Cumpărând produsele Industriei Naționale...

Corespondența, Dosarele, Fișele Dvs., sunt expuse în orice moment pericolelor de indiscreție, foc, furt. Păstrați-le în mobile metalice incombustibile

FICHET

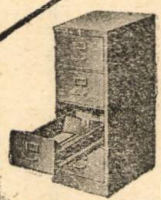

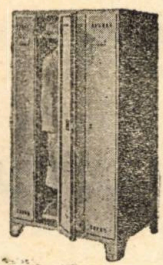

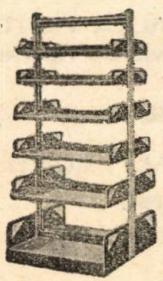

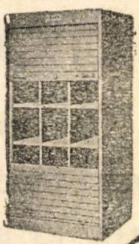

Instalații în întregime de oțel pentru Arhive, Biblioteci, Garderobe

FICHET

BUCUREȘTI. I

8, PIAȚA ROSETTI – TELEFON 359/34

Dați pâinea zilnică lucrătorilor Români.

SACRIFICAȚI

O ORĂ

NUMAI PENTRU VIZITAREA EXPOZIȚIEI:

TOTELECTRIC

CALEA VICTORIEI, 50

VIS A VIS DE TEATRUL NAȚIONAL

ȘI VEȚI VEDEA

CUM PUTEȚI SĂ VĂ FAȚEȚI CĂMINUL MAI PLĂCUT,
MAI CONFORTABIL
ȘI ACEASTA CU

MAI PUȚINE CHELTUIELI

Scrieți
cu
cerneală
«Leonhardi»

A.W.
FABER
"CASTELL"

Veți produce mai mult

lucrând cu creionul „CASTELL". Calitatea perfectă și vasta întrebuințare au cucerit încrederea lumii întregi pentru creioanele „CASTELL"

Adresa :

ATENŢIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA „ASOCIAŢIUNEA" SIBIU

ANUL XXIII — No. 10 OCTOMBRIE 1934

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

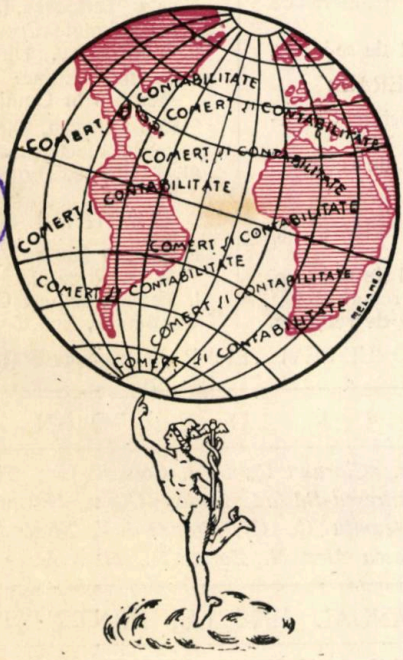

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI — STRADA TEILOR 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat;
† **Eftimiu M. G.,** Bancher;
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert;
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară;
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă;
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.;
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ;
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura";
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab. Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor. Membru în Comitetul de redacţie.
V. M. Ioachim Secretar Camera de Comerţ. Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Şeful Serviciului Contabilităţii Creditul Industrial. Membru în Com tetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom. Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant. Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil. Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş Director B.N.R. Galaţi. Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor. Casier al Corpului.
Iosef Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Preşedintele Corp. Contabililor.
C. I. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine. Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

DIRECTORUL REVISTEI: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., I. Dumitrescu-Bârlad, Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BANCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 40 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

† ALEXANDRU I
REGELE JUGOSLAVIEI

† LOUIS BARTHOU
MINISTRUL DE EXTERNE AL FRANŢEI

Pe malul Mediteranei, în portul cosmopolit Marsilia, moartea în nesăbuita ei activitate a secerat cu coasa-i nemiloasă două suflete. Aceste suflete însă de mult nu mai aparţinea trupurilor lor, ele aparţineau, fiecare în parte, unui neam întreg: neamului pentru care fiecare lupta să-l vadă cât mai sus pe treapta binelui şi a păcii. Carul greu al morţii a trecut fulgerător peste lanţul păcii ce începuse a se strânge din ce în ce mai mult împrejurul acelora ce strigă mereu „Revizionism şi războiu", rupându-i două mari verigi: pe Alexandru I, regele sârbilor, croaţilor şi slovenilor şi Louis Barthou, ministrul de externe al Franţei. România, a cărei legătură cu cele două ţări amice este indestructibilă, pierde în Alexandru I şi Louis Barthou doi mari prieteni, doi mari apărători în faţa forurilor internaţionale a drepturilor sale câştigate cu mari sacrificii. Dumnezeu care vede totdeauna toate, va mângâia durerea celor două ţări amice, Franţa şi Jugoslavia, dându-le în locul celor doi mari dispăruţi noui suflete creatoare, noui capacităţi intelectuale, cari vor duce mai departe opera începută. Nimic nu se creiază, nimic nu se săvârşeşte fără jertfe, fără sacrificii.

Fie ca jertfele căzute în acest an pe altarul binelui şi al păcii să atragă atenţiunea, cu un ceas mai de vreme, conducătorilor de state, să activeze din toate puterile lor pentru menţinerea păcii, căci numai prin pace şi bună înţelegere omul dovedeşte superioritatea sa faţă de animale.

Războiul îl degradează, îl pune în rândul fiarelor din junglă, cari şi ele câte odată trăesc mai în armonie decât oamenii.

Inchinarea noastră pe cele două morminte proaspete şi doliul poporului român pentru Regele Alexandru I şi Louis Barthou, fiind expresiunea sinceră a durerii noastre, dorim ca ele să contribue la mângâierea celor două naţiuni adânc întristate de pierderea suferită.

Facă Domnul ca dragostea de bine şi de pace pentru omenire a celor doi mari dispăruţi să trăiască prin spiritele lor de dincolo de viaţă, insuflând celor rămaşi dorinţa continuării operii lor.

Redacţia

Comemorarea Regelui Alexandru I al Jugoslaviei şi a lui Louis Barthou, ministrul de externe al Franţei

Corpul Contabililor experţi şi autorizaţi, secţia Ilfov a ţinut Joi 11 Octombrie a. c. seara, şedinţă plenară.

D-l Preşedinte Aureliu Marinescu a omagiat memoria marilor dispăruţi Regele Alexandru I al Jugoslaviei şi Louis Barthou ministru de externe al Franţei.

Consiliul în unanimitate făcându-se interpretul durerei unanime a hotărât expedierea următoarelor telegrame:

Excelenţei Sale Domnului Ministru al Jugoslaviei

La Bucureşti

Corpul Contabililor experţi şi autorizaţi din România vă roagă să binevoiţi a primi expresiunea viei sale dureri pentru pierderea prematură a marelui şi eroicului vostru rege Alexandru I.

Preşedinte,
Aureliu Marinescu

Secretar,
N. Caraianu

* * *

Excelenţei Sale Domnului Ministru al Republicei Franceze

La Bucureşti

Corpul Contabililor experţi şi autorizaţi din România, adânc mişcat de moartea marelui Barthou, se pleacă în faţa durerei ce încearcă naţiunea franceză.

Inimile noastre plâng pe ilustrul om de stat şi prieten al păcei pe care omenirea îl pierde.

Preşedinte,
Aureliu Marinescu

Secretar,
N. Caraianu

ANUL XXIII No. 10 OCTOMBRIE 1934

REVISTA GENERALĂ
DE
COMERŢ ŞI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenţilor Şc. Super. de Comerţ — APARE LUNAR — Organ oficial de publ. a Corpului Contab. autoriz. şi experţi

CUPRINSUL:

Redacţia: † Alexandru I. regele Jugoslaviei; Louis Barthou, ministrul de externe al Franţei.
C. Teodorescu: Imprumutul intern 513
Dr. V. M. Ioachim: Evaluarea la bilanţ în noua lege bancară . . 516
*** Bilanţul tip 520
I. Adămoiu: Technica contabilă şi restricţ. în comerţul de devize . 525
Vasile A. Marinescu: Statistica în viaţa unui Stat 538
Ilie Manolescu: Contabilitatea şi rolul ei educativ 547
Ios. D. Heim: Reglementarea contractului de consignaţie . . . 550
*** Prospect de emisiune 553
*** Jurisprudenţe fiscale 560
Recenzii 562
Cereri de înscriere. — Revista revistelor . . . . . 565—575

Imprumutul intern

Deficitele bugetare ale anilor trecuţi, au dovedit că astăzi nu se mai pot creia venituri după necesităţile dictate de cheltueli. Acest principiu, care a guvernat atât de îndelungat, rămâne în doctrina financiară o dovadă a modului — şi just şi logic — cum se poate alcătui un buget în vremi de prosperitate.

Puterea de contribuţie a cetăţenilor pentru satisfacerea nevoilor materiale ale Statului a scăzut atât de mult, încât o revizuire serioasă şi o comprimare însemnată a veniturilor şi cheltuelilor a fost absolut necesară pentru realizarea unui buget echilibrat.

Deşi în acest an s'ar putea să avem un echilibru bugetar, totuşi aceasta nu însemnează că s'a adus o soluţionare complectă a chestiunilor materiale, cari preocupă viaţa Statului.

Sunt patru chestiuni importante şi anume: 1) înzestrarea economică a ţării. 2) întărirea băncii de emisiune. 3) lichidarea datoriilor din trecut, cari cer mijloace materiale pe cari bugetul nu le poate da. 4) Inzestrarea armatei.

Agricultura, principala îndeletnicire a 80% din populația românească, nu dispune de credite eftine pentru valorificarea produselor. Căile de comunicație nu sunt suficiente iar cele existente reclamă noui investiții.

Statul trebue să-și achite cât mai urgent datoriile către particulari pentru a aduce înviorarea comerțului și industriei. Deficitele anilor trecuți au acumulat un pasiv, pe care Statul nu-l poate lichida din veniturile sale obișnuite. Acest pasiv însă nu mai poate dăinui fără ca piața să nu sufere. Stabilirea unui nou impozit, sub orice formă ar fi, n'ar constitui decât crearea unor noui speranțe, imposibil de realizat.

Statul trebue să lichideze datoriile flotante față de Banca Națională pentru a mai putea face apel la credite temporare necesare tezaurului.

Fondul de 2 miliarde care s'a prevăzut — în acest scop, chiar prin planul de stabilizare, este azi epuizat și trebue neapărat reconstituit.

Este îndeajuns de apăsător actualul regim fiscal spre a mai putea adăuga impozite noui. Proectele bizuite pe venițuri fictive, în mod fatal, ar aduce la o nouă dezorientare și la agravarea situației. In fața unor asemenea împrejurări, un împrumut intern este cea mai preferabilă cale pentru rezolvirea acestor nevoi, cari nu se mai pot amâna.

Afară de faptul că prin canalizarea unei părți însemnate din economia națională se dă posibilitatea Statului pentru înfăptuiri puternice, împrumutul intern mai are și un efect social, deoarece implică o educare a maselor eătre economie, ceeace vedem mai mult la țările înaintate.

Imprumutul, după cum a arătat d-l ministru V. Slăvescu, se va face în două tranșe: Prima tranșă A, va fi o operație de credit public în numerar, care va fi folosită pentru înzestrarea oștirei și refacerea economică, iar prin tranșa B, se va consolida datoria flotantă, care constă în ordonanțe de plată în suferință, bonuri de tezaur, bonuri de impozite, etc.

Ceeace face să se privească cu mult optimism realizarea împrumutului intern, este și acordarea unei serii de avantajii, din care până în prezent cunoaștem numai câteva și anume:

Imprumutul se va emite în lei aur, conform legii de stabilizare din 7 Februarie 1929 și va fi scutit de orice impozit elementar sau supra cotă, de succesiune, în prezent sau viitor.

Subscriitorii împrumutului vor primi o primă peste valoarea nominală prin trageri semestriale și afară de aceasta vor mai putea participa la o serie de trageri trimestriale de premii mari.

Prin fiecare mie subscrisă, pentru care se plătește numai 880 de lei, se va căpăta 1200 la amortizare. Un alt avantaj, e că o parte din subscripție se va putea face cu rentă veche, primită la un curs ridicat.

E inutil să mai spunem că pentru cei ce au agonisit cu multă trudă economiile lor, se deschide o nouă posibilitate de plasare, cu avantajii frumoase și la adăpostul riscurilor, cari au semănat numai egoism și neîncredere.

C. TEODORESCU
Doctorand în științe economice

Subscrieți la Imprumutul intern.
Vă faceți o datorie patriotică și vă asigurați un bun plasament.
Aveți încredere în forțele vii ale națiunii.
Nici un cetățean să nu lipsească dela împlinirea acestei datorii.

AVIZ

In dorința de a crea legături mai apropiate cu elevii Școalelor Superioare de Comerț și cu scopul de a-i îndemna ca încă depe băncile școalei să se intereseze cât mai mult de activitatea desfășurată de Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din România, spre a se putea asocia și tineretul la această activitate pentru pregătirea viitorelor elemente de conducere, Consiliul Corpului în ședința sa din 17 Aprilie 1934 a decis a se acorda prin concurs trei burse a câte 4000 lei anual la elevii din anul al III-lea al Școalelor Superioare de Comerț de Băeți din București.

De condițiunile examenului, care se va ține în ziua de 7 Noembrie a. c., se va putea lua cunoștință la sediul Corpului Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din Strada Teilor No. 12, în zilele de lucru dela orele 9—12 și 5—7.

Evaluarea la bilanț în noua lege bancară

Intre sistemul liberal și sistemul normativ, în ce privește estimațiunea la inventar, legiuitorul, în noua lege bancară, s'a declarat pentru sistemul normativ, ținând seamă de tendințele din codurile de comerț renovate sau în proect, cum este proectul codului elvețian, proectul italian, proectul român, etc.

De altfel, sistemul normativ nu este o inovație postbelică, el a fost introdus încă din 1897, în codul de comerț german pentru societățile anonime pe acțiuni.

Este însă o deosebire. Codul de comerț german, prin art. 261, care în linii generale a fost menținut și prin noua lege asupra Societăților pe acțiuni din Septembrie 1931, prevede norme care sunt obligatorii numai pentru a se evita distribuirea de dividente încă nerealizate.

In stabilirea acestor norme, legiuitorul german a fost preocupat numai de ideia prudenței în materie de evaluări.

De aceea toate dispozițiile din codul german și din noua lege asupra Soc. pe acțiuni nu au cuvântul „müssen" (trebuie), ei „dürfen" (este voie).

Se dă, cu alte cuvinte, limite maximale, peste care nu se poate trece, însă fiecare are permisiunea să meargă sub această limită, să facă, deci, sub-evaluări și să-și creieze „rezerve ascunse", care de altfel, în literatura contabilă germană, formează un subiect pe larg tratat și comentat.

Acest principiu a fost adoptat, după cum am arătat, chiar de legiuitorul din 1931, care, deci, nu s'a lăsat influențat de cerințele technice ale noului sistem fiscal de impunere pe venit, care ar dori să se decreteze norme fixe de evaluare

Legiuitorul român în legea bancară s'a lăsat influențat de această dorință a fiscului și era firesc să fie așa, având în vedere că proectul a fost întocmit la Ministerul de Finanțe.

Din art. 32, din legea bancară, se vede cât de mari au fost preocupările de ordin fiscal, pentru autorul legii, căutând să stabilească anumite reguli nu atât de ordin contabil administrativ, cât de ordin fiscal, după cum arăt în altă parte [1]).

Condus de această preocupare, legiuitorul român pleacă dela două idei:

* * *

1) Revista Administrația financiară pe Iulie 1934.

1. Bilanțul și contul de Profit & Pierdere *trebuie* să arate situația reală a averei și a rezultatelor la data încheierii bilanțului (*teoria statică a bilanțului*), fără a se preocupa de separația între rezultatele de exploatare și rezultatele de estimație *(teoria dinamică a bilanțului).*

2. Normele de evaluare trebuie să fie fixe și obligatorii pentru toate cazurile, fără a se lăsa libertatea de estimație în minus, deci fără a se mai putea întreține *rezerve ascunse.*

Iată, într'adevăr, ce spune art. 32, din legea bancară:

„Pentru evaluările diferitelor posturi din bilanț se vor „observa următoarele reguli:

„*a)* Monedele de aur precum și devizele streine, trebuesc „evaluate în bilanț, după media schimbului din luna anterioară „datei în care s'a întocmit bilanțul.

„*b)* Titlurile cotate la bursă vor fi trecute în bilanț la „cursul rezultat din media celor 30 zile anterioare datei de „întocmire a bilanțului.

„Diferența de curs ce s'ar realiza în plus. după scăderea „pierderilor la totalitatea portofoliului de titluri, nu va fi „distribuită și prin derogare la dispozițiunile legii contribu- „țiunilor directe, nu va fi impusă.

„Diferența în minus între cele două cursuri va fi trecută „la pierderi.

„Titlurile necotate în bursă nu vor putea fi trecute la un „preț mai mare decât cel de cumpărare sau cel din ultimul „bilanț. In caz că valoarea actuală a acestor titluri ar fi infe- „rioară prețului de cumpărare sau celei înregistrată în bilanțul „precedent, ele vor fi trecute la valoarea lor actuală, iar „diferența în minus va fi trecută la pierdere.

„*c)* Toate creanțele vor fi menționate în activ la valoarea „lor reală.

„Prin derogare dela dispozițiunile legii contribuțiunilor „directe, creanțele asupra unor debitori recunoscuți insolvabili, „sau pentru parte din aceste creanțe, nu vor fi trecute în „bilanț, ci vor fi înregistrate la pierderi, dacă nu au fost amor- „tizate printr'un fond de rezervă special.

„Creanțele sau parte din creanțe pentru care s'a făcut „dovada insolvabilității debitorului, prin acte judecătorești cu „dată certă în ce privește încetarea de plăți a debitorului și „dela serviciile de constatare ale Ministerului de Finanțe în

„ce privește averea debitorului, vor putea fi înregistrate la „pierderi.

„Pentru dobânzile ne încasate, calculate la creanțele du- „bioase, se va creia un post rectificativ neimpozabil, prin dero- „gare dela dispozițiunile legii contribuțiunilor directe, ele vor „fi impuse numai în momentul realizării lor.

„*d)* Imobilele băncii vor fi trecute la prețul lor de cons- „trucție sau de cumpărare. Ele vor putea fi amortizate treptat, „în proporție cu uzura lor, printr'un post special de amortizare.

„Prin derogare dela dispozițiunile legii contribuțiunilor „directe, la primul bilanț ce se va alcătui după punerea în „aplicare a acestei legi, plus valoarea ce va rezulta pentru „imobile din evaluarea lor la prețul de construcție, față de „prețul din registre va fi trecută într'un cont special de amor- „tizare, neimpozabil".

* * *

Prin urmare, legiuitorul român nu admite în bilanț, decât valoarea reală, fie din ziua închiderii bilanțului, fie media valori reale (media cursului) din ultima lună (principiu cuprins în proectul codului de comerț elvețian pentru efecte.)

Această valoare poate fi superioară sau inferioară costului.

După codul de comerț german, dacă valoarea reală este superioară costului, nu se poate pune în bilanț decât *valoarea de cost*, deci beneficii din estimațiune nu pot să existe în bilanț.

Legea noastră bancară obligă scoaterea în evidență și a acestor rezultate, însă cu mențiunea că nu se pot distribui și nu sunt impozabile.

Dar, indirect, se ajunge totuși la o tratare a acestor rezultate ca beneficii efective, întrucât cu ele se acoperă pierderile la „totalitatea portofoliului de titluri", — pierderi, cari de altfel, după legea germană și chiar după instrucțiile din legea română a contribuțiunilor directe sunt considerate ca pierderi definitive, reținându-se deci o sumă corespunzătoare din beneficiile efective realizate, cu care se diminuează câștigul de distribuit.

In acest punct, textul legii bancare nu este deloc clar, vorbind de scăderea din diferențele de curs favorabil a pierderilor la totalitatea portofoliului de titluri.

Se pune întrebarea: care pierderi? Numai acele ce rezultă

din evaluare reprezentând diferența între prețul de cost și cel de estimațiune, sau și pierderile rezultate în cursul anului din vânzarea efectelor?

In cazul acesta, apare și mai nedreaptă dispoziția din legea bancară, care obligă băncile să acopere pierderi efective cu beneficii din estimațiune, care sunt problematice, anticipând asupra rezultatelor din anul viitor.

Intr'un singur caz, legiuitorul român admite principiului estimației pe cursul cel mai scăzut, ș. a. *pentru titluri necotate la bursă.*

La acestea, chiar dacă valoarea actuală este mai mare, se va face estimație pe cursul de cumpărare, deci aci pot să existe rezerve ascunse.

A fost probabil teama de abuzuri din cauza greutăților de a controla realitatea cursurilor unor asemenea titluri.

In ce privește creanțele, legea bancară aplică același principiu al valorii reale, unde, preocupat tot de ideia fiscală, legiuitorul prevede anumite *condiții* pentru a se recunoaște și de fisc valorile trecute în bilanț pentru creanțele dubioase și pentru cele neîncasabile.

Pentru acesta, s'au trecut în legea bancară două paragrafe din care unul este absolut superflu.

Se pare, după cum arată d-nii Preuțescu, Al. A. Tomoroveanu, etc. comentatorii legii bancare, că s'a strecurat o eroare, cu ocazia modificărei la Senat e aliniatului 2 din punctul c, care trebuia să capete noua formă cuprinsă în aliniatul 3.

Din eroare însă a rămas și vechiul aliniat 2, care, sub o formă mai sumară, prevede acelaș lucru ca și aliniatul 3.

In fine, art. 32, din legea bancară, consfințește o practică contabilă foarte justă de înregistrare a dobânzilor la creanțele dubioase.

Legea bancară admite ca aceste dobânzi să fie înregistrate numai, pentru evidență, într'un post la pasiv, fără a fi trecute printre beneficiile impozabile, ceeace fiscul nu admitea dintr'un neînțeles exces fiscal.

Dr. V. M. IOACHIM

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate" apreciată mult și în străinătate.

Bilanțul tip*)

Bilanțul anual al întreprinderilor bancare se va întocmi după următorul model tip:

Activ

1. *Acționari.*
2. *Casa:*
   a) Numerar efectiv;
   b) Disponibil la B. N. R. și C. E. C.;
   c) Cupoane scăzute și titluri eșite la sorți.
3. *Disponibil la Bănci:*
   a) în țară;
   b) In străinătate.
4. *Portofoliu de titluri.*

I. Titluri românești:
   a) Efecte publice (val. nominală . . .);
   b) Titluri cotate la Bursă (val. nominală . . .);
   c) Titluri necotate la Bursă (val. nominală . . .).

II. Titluri streine (val. nom.):

Din titlurile de mai sus angajate titluri în valoare nom. lei . . . și val. reală lei . . . .

5. *Portofoliu de scont.*

I. Plătibil în țară:
   a) Cambii fără garanții;
   b) Cambii garantate cu mărfuri, titluri, etc;
   c) Cambii garantate cu ipoteci;
   d) Warante și conosamente.

II. Plătibil în străinătate.

III. Cambii de circulațiune și garanție reescontate.

6. *Debitori.*

I. Din țară:
   a) Debitori fără garanții;
   b) Debitori garanți cu efecte comerc.;
   c) „ „ „ titluri;
   d) „ „ „ mărfuri;
   e) „ „ „ hipoteci;
   f) „ „ „ garanții diverse.

*) Publicat în Monitorul Oficial Nr. 222 din 26/934.

II. Din străinătate.

7. *Debitori* beneficiind de legea lichidărei datoriilor din 7. IV. 1934. . . . . .
(cota rămasă).

8. *Pierderi* rezultând din aplicarea legei lichidării datoriilor.
9. *Participațiuni.*

I. In țară:

a) La întreprinderi industriale;
b) La alte întreprinderi.

II. In străinătate.

10. *Imprumuturi pe termen lung.*
11. *Imobile:*

a) Imobile necesare exercitărei comerțului de bancă și pentru locuințele funcționarilor . . . . .
b) Alte imobile.

12. *Mobilier.*
13. *Conturi diverse.*
14. *Conturi tranzitorii.*
15. *Pierderi.*

Total . . . . .

Conturi de ordine

1. *Cauțiuni statutare.*
2. Debitori pentru avaluri și scrîsori de garanție date de Bancă . . . . :

a) In țară;
b) In străinătate.

3. *Efecte comerciale în gaj.*
4. *Cambii de circulațiune.*
5. *Efecte spre încasare.*
6. *Ipoteci,* cesiuni, mărfuri și garanții diverse.
7. *Depozite de titluri.*
8. *Debitori de titluri împrumutate.*
9. *Acreditive și diverse.*

Total . . . . .

Pasiv

1. *Capital social.*
2. *Fonduri de rezervă :*
   a) Rezerva legală ;
   b) „ statutară ;
   c) „ specială.
3. *Fonduri de amortisment :*
   a) Pentru creanțe dubioase ;
   b) Pentru imobile.
4. *Fonduri de pensii și ajutoare ale funcționarilor.*
5. *Dobânzi nerealizate la creanțe dubioase.*
6. *Diferențe de curs nerealizate la portof. de titluri.*
7. *Obligațiuni proprii in circulație.*
8. *Depuneri spre fructificare.*

I. Din țară :
   a) La vedere ;
   b) Pe termen ;
   c) Pe livrete de economii ;
   d) Pe bonuri de casă.

II. Din străinătate :

9. *Creditori.*

I. In țară :
   a) La vedere ;
   b) La termen.

II. In străinătate :

10. Angajamente de reescont.

I. In țară :
   a) La B. N. R.
   b) La alte instituțiuni.

II. In străinătate :

11. *Cecuri de ordine de plată emise :*
   a) Cu plata în țară ;
   b) Cu plata în străinătate ;
   (din care cecuri circulare sau de călătorie . . .).

12. *Efecte de plată :*
   a) In țară ;
   b) In străinătate.

13. *Dividende neridicate.*
14. *Conturi diverse.*
15. *Conturi transitorii.*
16. *Beneficiul net* :
    a) Reportat din anul trecut ;
    b) Al anului curent.

Total . . . . . .

Conturi de ordine

1. *Deponenți de cauțiuni statutare.*
2. *Creditori pt. avaluri și scrisori de garanție date de Bancă :*
    a) In țară ;
    b) In străinătate.
3. *Deponenți de efecte comerciale în gaj.*
4. „ „ *cambii de circulațiune.*
5. *Remitenți de efecte spre încasare.*
6. *Deponenți de ipoteci, cesiuni, mărfuri și garanții diverse.*
7. *Deponenți de titluri.*
8. *Diverse titluri împrumutate.*
9. *Acreditive și diverse.*

Total . . . . .

Contul de profit și pierdere al întreprinderilor bancare se va întocmi după modelul tip de mai jos. Conturile figurând în acest model tip sunt obligatorii. Totuși detailarea acestor conturi se va putea efectua arătându-se lămurit natura fiecărui cont.

Debit

1. *Cheltueli de administrație* :
    a) Salarii și indemnizații ;
    b) Diverse.
2. *Impozite și taxe.*
3. *Dobânzi plătite.*
    a) La depuneri ;
    b) La reescont.
    c) La alți creditori.
4. *Comisioane plătite.*
5. *Amortizări.*
    a) La creanțe dubioase ;
    b) La imobile și mobilier.

6. *Diferențe de curs :*
   a) La portofoliu titluri ;
   b) La diverse.
7. *Beneficiul net :*
a) Reportat din anul precedent;
b) Al anului curent.

Credit

1. *Report din beneficiite anului precedent.*
2. *Dobânzi încasate :*
   a) Dela portofoliul de scont;
   b) Dela debitori.
3. *Comisioane încasate :*
4. *Venitul portof. de titluri.*
5. *Venitul participațiunilor.*
6. *Venitul imobilelor.*
7. *Beneficii diverse.*
8. *Pierdere netă.*

CĂTRE ABONAȚI. Toți d-nii abonați, cari sunt în măsură a achita infima sumă de lei 200.— costul abonamentului, sunt rugați a plăti la prima cerere, pentruca să putem continua trimiterea acestei raze de lumină fără plată, deocamdată și acelora cari șomează în adevăr și nu pot să plătească.

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. - Transmisiuni Moderne. - Injectoare de ars Păcură.
Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare dopozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru No. 3
Motoare „DEUTZ“, Mașini-Unelte, Scule, Pompe etc.

Technica contabilă și restricțiunile în comerțul de devize

Orice restricțiune e determinată de o serie întreagă de fenomene de ordin economic, politic, religios, psihologic și social.

O libertate deplină, de 100%, nu a existat în nici-un domeniu decând societatea omenească a început să se organizeze.

Incercarea socolului al XIX-lea de a întrona în viața economică principiul lui „laisser faire", nu a isbutit. In schimb, s'a născut naționalismul care, în fața concurenții între națiuni, nu se poate menține decât prin restricțiuni. Teza economică a naționalismului este autarchia. Economia națională capabilă de „self-sufficiency" tinde spre prohibirea importului, dacă nu integral, măcar parțial. Interdependența economiei internaționale este contrară autarchiilor naționale. Antagonismul dintre principiul interdependenței internaționale și al autarchiei naționale s'a manifestat imediat după războiu, și a continuat să se întețească până a ajuns în punctul culminant, ce se poate fixa în crahul din 1929, care coincide și cu începutul așa numitei crize mondiale.

In realitate, dela 1929 încoace, am putea spune că, în economia mondială, nu mai este antagonism, ci un adevărat război economic mondial.

Toate țările în acest războiu, își apără economia lor națională.

Deoarece, printr'un convenționalism internațional puterea de cumpărare a unei națiuni este concretizată în *monedă*, natural că lupta se dă în jurul acestui element de bază, care în raporturile economice internaționale se numește „deviză".

In general, valoarea internațională de convertibilitate a monedei e în funcție de *balanța economică* a țării, care balanță în timp de pace economică e lăsată, mai mult sau mai puțin, a oscila liber în mișcarea de import și export.

In timp de războiu economic, valoarea monedei e menținută, în cele mai dese cazuri, în mod artificial, la un curs de convertibilitate fără bază reală. In ultimii 4 ani, în domeniul monetar, la peste 50 țări, este un adevărat haos. Unele țări, începând cu anul 1931, au suspendat „gold-standardul", altele au introdus controlul devizelor și numai *5 țări* europene mai mențin un regim liber de monede atașate etalonului-aur.

România, în fața regimurilor de restricțiuni monetare introduse de țările vecine, în anul 1931 nu a luat nici-o dispoziție și a continuat să mențină libertatea comerțului de monede-devize. Dar, în mai puțin de 1 an, s'a constatat că au eșit din România, capitaluri de aproape *10 miliarde lei*, cari constau din capitaluri românești exportate și capitaluri străine repatriate.

Din acest motiv, România s'a văzut silită să introducă, în afară de o contingentare a importului, și un regim de restricțiuni în comerțul de devize, spre a menține stabilitatea leului și a asigura mijloacele de plată în străinătate.

Astfel, prima lege publicată în Monitorul Oficial din 29 Februarie 1932, reglementa plățile de devize numai pentru țările cari au introdus restricțiunile la devize, și preciza că aceste plăți se vor face prin Oficiul de Compensații, înființat special.

După 3 luni, *la 18 Mai 1932*, printr'un Jurnal al Consiliului de Miniștri, dat în conformitate cu legea devizelor din 1923, se introduce un regim de control al comerțului de devize, interzicându-se orice operație de devize fără autorizația Băncii Naționale. Dispozițiile Jurnalului nefiind îndestulătoare pentru a se putea sancționa de către justiție contravențiunile, după 4 luni se votează o lege nouă pentru „comerțul de devize". Această lege se publică la *1 Octombrie 1932*, iar regulameutul de aplicare al legii se publică la 25 Octomerie 1932.

Conform legii de mai sus, cumpărarea și vânzarea de devize se face numai de Banca Națională și la Băncile autorizate de Banca Națională a României. Odată cu instituirea acestui regim de monopol, legea prevede și normele de control, precum și sancțiunile de aplicat celor cari nu ar respecta legea.

Articolul 3. spune: „Banca Națională a României este autorizată a face orice fel de control în scriptele oricărei bănci, instituțiuni financiare, precum și oricărei firme comerciale și industriale sau oricărei persoane particulare, spre a se încredința de existența disponibilităților în mijloace de plată străine și de natura operațiunilor efecte. Această cercetare se va face de un funcționar al Băncii Naționale, delegat în acest scop, iar pentru cercetări la particulari se va face cu autorizația autorităților judecătorești. Banca Națională va putea pretinde *ținerea de registre speciale pentru operațiunile cu mijloace de plată străine*, precum și comunicarea de situații sau orice alte informațiuni....

Deoarece scriptele firmelor înscrise sunt conduse de contabil,

respectarea dispozițiunilor legii cade, în primul rând, în sarcina contabilului, care este pasibil de pedeapsă la fel ca și conducătorii întreprinderilor.

Sancțiunile sunt prevăzute în articolele 5, 6 și 8 din lege, în cari se precizează că acei cari vor contraveni dispozițiunilor legei, vor fi pedepsiți cu amendă dela 5.000 la 1.000.000 lei și cu închisoare dela 15 zile la 1 an.

Restricțiunile de orice natură, în toate timpurile și locurile, au dat naștere la contrabandă. Și în comerțul de devize operațiunile clandestine au creiat o piață numită „bursa neagră".

Devizele ce se negociază la bursa neagră, pot să aibă proveniență dela:

1. Călători cari le-au adus din străinătate.
2. Din import clandestin de devize, procurate prin lei exportați prin contrabandă.
3. Dela exportatorii cari nu declară voloarea reală a mărfurilor exportate.
4. Din disponibilul de devize din străinătate, creat: după introducerea legei, sau existent înainte de lege, ori alte căi, cum ar fi falșificarea facturilor de import.
5. Din vânzarea în străinătate a cupoanelor de rente române externe.

In ce privește cumpărătorii cari se adresează bursei negre, aceștia pot fi:

1. Persoane cari doresc să-și creeze disponibil în devize.
2. Persoane cari doresc să călătorească în străinătate.
3. Importatorii de mărfuri și servicii.

Legea actuală nu interzice tezaurizarea devizelor, astfel că prima categorie de cumpărători clandestini e mai puțin atinsă de sancțiunile legei.

Pentru persoanele cari vor să călătorească în străinătate, Banca Națională a publicat instrucțiuni prin care se atrage atențiunea asupra tuturor riscurilor confiscărilor și amenzilor pe cari le-ar suferi în caz de contravenție. Instrucțiunile publicate precizează următoarele:

1. Călătorii cari intră în țară sunt obligați să declare valutele, devizele sau leii, ce au asupra lor, pe cari agenții vamali îi vor trece în pașaport.
2. Schimbul valutelor se face numai la birourile Băncei Naționale a României, cari se găsesc în toate orașele

capitale de Județ, și la oficiile Băncei Naționale de pe lângă casieriile gărilor dela frontieră. Pentru schimbul efectuat se va da o notă probatorie.

3. Călătorii nu pot eși din țară cu valute efective, devize sau lei sub nici-o formă (cekuri, bonuri, scrisori, acțiuni, etc.,) decât cu autorizațiunea Bănci Naționale a României, care se va prezenta pentru control, personalului vamal la frontieră. Această autorizațiune nu e necesară:

a) Când călătorul nu are asupra sa decât maximum 3.000 lei [1]) în valute străine, afară de schillingi austriaci, pengö și coroane cehoslovace, din care nu poate avea decât maximum contravaloarea a 1.000 lei.

In suma de mai sus, poate fi și monetă românească de maximum 1.000 lei.

b) Când călătorul e în tranzit prin România.

Mai rămâne categoria a treia, importatorii, cari constituesc majoritatea celor ce cumpără devize dela bursa neagră. Importatorii contravenienți motivează actul lor ilegal, prin aceea că, plătind mărfurile la cumpărare, obțin un rabat la prețuri, sau că furnizorul străin le calculează dobândă după scadența facturii și că nu voește să le acorde nici creditul de 3 luni, care este prevăzut de legea devizelor.

Dar, legea devizelor nu consideră contravenient numai pe vânzătorul și cumpărătorul de devize dela bursa neaară, ci și pe acei cari nu respectă dispozițiile legii complectate prin regulament, cari trebue să fie interpretate în sensul că importatorii *nu pot debita conturile străine, cu nici-o operație*, fără a fi avut autorizația prealabilă a Băncei Naționale, iar exportatorii *nu pot credita aceste conturi* înainte de a fi cedat Băncei Naționale devizele obținute.

Intreprinderile cari au conturi străine sunt împărțite în două grupe: 1. cele cari au datorii față de străinătate, adică un sold creditor, și 2. Cele cari au creanțe față de străinătate, adică sold debitor.

In contabilitatea unei întreprinderi, în general, pot să apară următoarele conturi de relațiuni cu străinătatea:

---

1) Pentru călătorii cari au viza spre a merge în Bulgaria, maximum de devize cu care pot eși din România este 300 lei.

1. Cont mărfuri.
2. „ mărfuri în consignație.
3. „ publicațiuni și înserate.
4. „ abonamente ziare și reviste.
5. „ frahte, transporturi, navluri.
6. „ planuri și expertize.
7. „ licențe de filme.
8. „ salarii și jetoane.
9. „ pensii.
10. „ comisioane și bonificații.
11. „ investiții.
12. „ împrumuturi și dobânzi.
13. „ cheltuieli în străinătate.
14. „ prime de asigurare.

Din aceste 14, grupe de conturi, de fapt, constă și *balanța plăților* unei țări.

Odată cu introducerea în România a restricțiunilor în comerțul de devize, la 18 Mai 1932, s'a încercat a se face o *situație a conturilor străine*, cu soldurile lor debitoare și creditoare. Această *situație statistică* nu s'a putut înfăptui, deoarece pe lângă soldul datoriei publice externe, urma să se adauge și soldul de creanțe și datorii al comercianților și particularilor. Ori, comercianții au neglijat să-și facă statistica datoriilor, iar particularii cari și-au plasat economiile în străinătate, din anumite cauze, nu declară creanța lor asupra străinătății.

O astfel de situație a soldurilor s'ar putea compune numai cu date aproximative, pentru 1 Ianuarie 1934, și ar avea aspectul următor:

Datorii:

1. Contul datoriei publice externe [1]	Lei 114.000.000.000
2. „ „ comercianților pentru mărfuri [2]	„ 60.000.000.000
3. Contul datoriei pentru servicii	„ 16.000.000.000
4. „ „ străine	„ 110.000.000.000
Total	„ 300.000.000.000

1) Cifra datoriei publice externe se găsește la pag. 186 din „Memorandum-ul" referitor la capacitatea de plată a României, prezentat de d. V. Slăvescu.

2) Cifra datoriilor comerciale și financiare, la un recensământ incomplect făcut la 10 Ianuarie 1934, pentru 24 de țări, se ridică la cca. 12 miliarde lei

Creanțe:

1. Contul împrumuturilor românești în străinătate	Lei	
2. Contul mărfurilor exportate	„	50.000.000.000
3. „ datoriei pentru servicii dela emigranți	„	1.000.000.000
4. Contul investiții și dep. românești [1]).	„	1.000.000.000
Total	„	52.000.000.000

Așa dar, raportul creanțelor față de datorii ar fi de 1 la 6 presupunând soldul creditor de 300 miliarde și soldul debitor de 52 miliarde.

Din momentul introducerii regimului restricțiunilor la devize datoriile străine mai vechi de 18 Mai 1932, în mare parte au fost lăsate în suspensie și s'a dat atenție cererilor pentru obligațiile contractate după introducerea regimului. In anul trecut, devizele cerute s'au ridicat la 12 miliarde lei, din cari s'au aprobat devize de circa 10 miliarde lei.

Mecanismul aprobării devizelor este precizat în Regulamentul de aplicare al legei.

Import de devize [2]). In România se poate importa devize rezultate din export de mărfuri și servicii, sau credite. Evidența exporturilor se ține de Serviciul Controlul Exportului din Banca Națională a României, care în baza datelor din declarațiile vamale de export, ține evidența fiecărui exportator. Toți exportatorii, în conformitate cu art. 12, 13 și 16 din regulamentul legii, sunt obligați să cedeze imediat, devizele realizate sub orice formă, Băncii Naționale a României, sau celor peste 100 Bănci autorizate. Realizatorii de devize din străinătate, conform art. 16 r. l., sunt obligați să conducă conturi speciale în registrele legale, debitând conturile respective cu suma creditului sau exportului efectuat și creditând acest cont numai în baza dovezii că a cedat devizele, care cedare trebue să se facă în termenul prescris de lege, și în concordanță cu eventualele convenții de clearing, pe cari le avem cu țările unde se fac exporturile.

---

1) In acest cont ar putea fi încadrat și tezaurul românesc dela Moscova, care este evaluat, de M. Romașcanu, la cca. 330 miliarde lei hârtie.

2) In vara anului 1934, *Uniunea foștilor voluntari* a organizat un *Campament* la Carmen-Sylva, unde au fost găzduiți aproape 5000 de foști voluntari *Cehi*, *Polonezi* și *Jugoslavi*. Acești streini au adus și au lăsat în România cca. 70 milioane lei.

Export de devize. Din România se pot exporta devize pentru plata importurilor și pentru trebuințe personale. Articolul 3 din reg. legii spune că *„se acordă devize numai pentru trebuințe reale, probate cu acte justificative,* și în baza cererii înaintate Băncei Naționale, (dela 16 Mai 1934, numai prin Băncile autorizate), pe formulare tip A. B. C. Importurile contra ramburs, cu data de 1 Ianuarie 1933, s'au sistat, iar actele justificative pentru importurile făcute nu sunt acceptate decât după o trecere de 3 luni dela data decând mărfurile au fost vămuite, ceeace corespunde unui credit obligatoriu din partea furnizorului străin pe timp de 3 luni. Actele justificative constau din: factură originală, certificat de origine, declarație vamală, autorizație de import pentrn mărfurile contingentate, fraht, navlu și chitanță de plata impozitelor.

Contra plății în lei efectivi, nu se poate face nici export de mărfuri și nici import de mărfuri, din și în România, decât în conformitate cu prevederile art. 7 și 13 din regulamentul legii.

Diverse operațiuni în conturi. Legiuitorul nu a înșirat în lege varietatea operațiunilor cari pot să intervină în viața economică. Regulamentul legii însă, prin art. 19, 23, 24 și 32, arată că fără autorizația Băncii Naționale, este interzis: a se exporta lei efectiv sau prin conturi; a se importa sau a se exporta cupoane, efecte, acțiuni și orice fel de valori mobiliare românești sau străine; a se da garanții; a se acorda credite peste 3 luni și a se lua obligațiuni de orice fel față de firmele din străinătate; *a se transfera efecte, acțiuni și valori mobiliare din conturile interne în conturile străinilor și vice-versa.* Deasemenee se interzice scontarea în țară a efectelor emise în monetă străină, arbitrajele pentru contul particularilor, și înregistrările în contul de lei externi ale societăților de asigurare, fără autorizația Băncii Naționale.

Pe lângă articolul 3 al legii, ce dă dreptul Băncii Naționale de control în scriptele oricărei firme, care cere devize, regulamentul complecteaza prin art. 29, obligațiile firmelor, astfel: „Toate operațiunile de devize ale băncilor, societăților, firmelor comerciale și industriale vor fi înregistrate în conturi speciale, în registre *ținute conform codului de comerț.*

Cei de mai sus vor înainta Băncii Naționale, la cerere, situațiuni săptămânale sau lunare, indicând mișcările intervenite în conturile de devize".

Prin urmare, orice persoană care face *acte de comerț*, în legătură cu devizele, este obligată să conducă registre comerciale legale, așa după cum prevede art. 25—27 din codul de comerț, deschizând creditorilor străini conturi, fie individuale, fie colective, cari vor trebui să fie ținute, însă, strict aparte de conturile angajamentelor contractate în țară, atât în lei, cât și în valută străină. In practică, sunt însă o mulțime de comercianți cari, pe motivul că fiscul îi impune la o patentă fixă, se consideră desobligați de a ține registre, și executând operațiuni de devize pe cari nu le înregistrează, devin pasibili de penalitățile legii de devize.

In afară de acei cu „patentă fixă", mai există o altă categorie de comercianți, și anume reprezentanții comerciali, cari tot pe motivul că „fiscul nu-i obligă la înregistrarea integrală a operațiunilor ce le săvârșesc", omit înregistrarea operațiunilor de devize, prin ceeace contravin legii și, în consecință, sunt deasemenea pasibili de pedepsele art. 5 din lege.

Majoritatea reprezentanților comerciali importă „mărfuri în consignație" și nu înregistrează aceste mărfuri în registrele legale, ci obișnuesc să ție ,evidența lor numai pe fișe sau în registre nevizate, în deosebi, pentru ca să nu aibă o impunere prea mare după cifra de afaceri.

Acești importatori de „mărfuri în consignație", considerându-se numai reprezentanți ai furnizorilor străini, în registrele lor legale înregistrează numai comisionul ce se calculează la mărfurile vândute din depozit, iar evidența datoriilor și a soldurilor de mărfuri vândute din depozit, o ține în unele cazuri prin corespondență sau în alte cazuri, deschide un cont personal pentru furnizorul străin pe care îl creditează cu sumele de „lei interni" încasați pentru mărfurile vândute în România, și îl debitează cu remiterile, cheltuielile survenite și comisionul de vânzare. In ambele cazuri, motivul de necontabilizare a valorii facturii mărfurilor vămuite este acela că mărfurile nu sunt proprietatea reprezentantului și el nu are alt venit impozabil decât comisionul ce-l primește dela furnizorul străin, și ca atare nu arată în registru decât acest venit.

Prin această procedare se contravine sensului dispozițiilor legii devizelor, deoarece o factură străină neînregistrată poate să fie achitată prin o remitere dela Bursa neagră, fără ca

această operație neregulată să poată fi descoperită de control, decât numai în cazul când se confruntă registrele comerciantului respectiv cu fișa vămii și cu cartoteca devizelor.

Dar sistemul de contabilizare de mai sus aduce în discuție și problema evaziunei fiscale, ce ar urma să se pună sau în sarcina importatorului de mărfuri în consignație, ori în a consignatarului străin, care deși nu are firmă înscrisă în România, totuși face acte de comerț în această țară, fără ca să plătească impozite.

Technica contabilizării operațiunilor cu străinătatea.

In timpuri normale, importatorul putea să achite marfa per cassa, plătind factura cu ramburs sau reprezentantului. Astăzi, importul nu poate fi decât pe credit. Contabilul va înregistra operatia:

Mărfuri

la Creditori sau Furnizori externi, fără a avea trebuință de aprobarea Băncii Naționale.

Dar, în unele cazuri furnizorul străin nu are încredere în importatorul român, așa încât nu-i trimite marfa pe credit, și îi cere să-i depue în lei, contravaloarea facturii, fie la un reprezentant, fie la o Bancă, sau să-i elibereze un efect plătibil în străinătate.

In oricare din aceste 3 cazuri, importatorul rămâne tot debitorul furnizorului străin, și, în conformitate cu legea devizelor, contul strain nu poate fi debitat decât cu autorizația Băncii Naționale.

In cazurile când contabilul ignorează legea devizelor, contul străin se obișnuește a se debita cu:

1. Plăți făcute cu autorizația B. N. R. (remiteri, clearing, compensații);
2. Plăți din disponibil propriu din străinătate;
3. Plăți prin Bursa neagră (export devize, lei, sau dispoziții de plată);
4. Bonificații, retour de mărfuri și comision;
5. Viramente în străinătate din credite, dela corespondenți sau sucursale;
6. Plăți cu lei în țară, la reprezentanți, bănci sau trimiși ai furnizorului;

7. Plăți cu lei în țară pentru taxe vamale și fraht, în cazul când factura este f-co domiciliu cumpărătorului;
8. Efecte plătibile în străinătate;
9. Diferențe de curs.

Inregistrările de natura punctelor 2—8, fiind făcute fără autorizația B. N. R., sunt considerate ca și contravențiuni la legea devizelor. Explicațiile sunt următoarele:

La punctul 2 — disponibilul propriu trebuia cedat Băncii Naționale, ori utilizarea lui se poate face numai cu cerere adresată Băncii Naționale, la care să se anexeze acte justificative, spre a se anula facturi de sumă corespunzătoare.

La punctul 3 — plata prin Bursa neagră este contravenția voită și fără circumstanțe atenuante.

La punctul 4 — prin bonificații, înapoiere de mărfuri și comision se reduce creanța după factura creditorului străin și în consecință, Banca Națională trebue să anuleze din factură suma corespunzătoare spre a nu da posibilitatea de a se creia disponibil.

La punctul 5 viramentele, cari adeseori se ridică la zeci de milioane, constituesc plăți din credite obținute și nu se pot face fără autorizația Băncii Naționale, deoarece legea prevede ca toate creditele obținute să fie mai întâiu cedate Băncii Naționale, deoarece legea prevede ca toate creditele obținute să fie mai întâiu cedate Băncii Naționale, care are latitudinea de a judeca necesitatea plății.

La punctul 6 — plățile cu lei în țară, constituesc contravenția, — în special contabilă — cea mai frecventă la legea devizelor. Căci, plătind factura străină cu lei în țară și debitând contul străin, acesta se soldează și importatorul consideră lichidată obligația sa. In acelaș timp încasatorul de lei poată să întrebuințeze căile clandestine de plată, prin export de devize și lei cu aeroplanul, automobilul. etc..., sau prin Bursa neagră.

Pentru cazurile când furnizorul cere, ca garanție, depunerea în lei a valorii facturii, desigur nimeni nu oprește pe importator să depună reprezentantului sau unei bănci, din România, orice sumă dorește. Dar, în contabilitatea sa nu va debita contul străin, ci va deschide un cont nou, de „debitori tranzitorii", înregistrând:

Debitori tranzitorii.

Cont garanții: Banca X, sau Reprezentantul Y
la **Cassa**

depus garanție pentru factura furnizorului extern.... din...

In realitate, acesta rămâne un cont provizoriu pentru bilanț, și în momentul când se obține autorizația de remitere din partea Băncii Naționale a României, se stornează.

La punctul 7 cu taxele vamale și fraht se debitează furnizorul numai în cazul când acesta suportă cheltuelile respective. In acest caz, factura furnizorului este f-co domiciliu și cererea de devize va avea suma din factură. Ori, achitându-se în lei spezele de mai sus, importatorul trebuie să înainteze Băncii Naționaie factura cu actele justificative, spre a i se anula o sumă egală cu leii plătiți pentru speze, și numai după aceea poate debita contul străin. Se pretinde acest procedeu spre a se evita crearea de disponibil în străinătate.

La punctul 8, emiterea unui efect înseamnă luarea unui angajament care trebue autorizat de Banca Națională a României.

Articolul 6 din regulament, precizează:

„In scopul ținerii unei evidențe a cererilor de devize importatorii de mărfuri, cari contractează angajamente de plată în monetă străină, prin efecte plătibile în străinătate, sunt obligați să anunțe Banca Națională".

Inainte de a se emite efectul și a se face înregistrarea:

Creditori sau *Furnizori străini* la *Efecte de plată.*

Se face cerere pe formulare speciale la Banca Națională a României, și cererea aprobată servește ca act justificativ al înregistrării, cu ocazia controlului ce-l face Banca Națională a României, în conformitate cu art. 3 din lege.

Cât privește pe exportatori cari au conturi de debitori străini, creditarea conturilor respective trebue să fie autorizată de Banca Națională a României, la fel ca și creditările conturilor posesorilor străini de titluri, cu „lei externi", rezultați din cupoanele scadente.

In rezumat, legea devizelor, pe lângă greutățile ce a adus în calea comerțului, a ridicat și o serie nouă de probleme, atât pentru contabil cât și pentru jurist, economist și statistician.

In plus, a creat și o categorie de delicvenți, cari riscă penalitățile și își încearcă norocul îmbogățirii sub regimul restricțiunilor în comerțul de devize.

Actuala lege, care se intenționează a se modifica în curând spre a i se înlătura lacunele, nu cuprinde una din dispozițiile ce găsim în legile restrictive ale altor țări. In legea aurului, din Statele-Unite, de exemplu, se interzice deținerea unei cantități de aur în valoare mai mare, în afară de cazurile admise de lege, pentru necesitățile unei profesiuni în care se utilizează aurul.

Ori, actuala lege a devizelor, spre a fi în armonie cu art. 17 din Constituție, nu interzice deținerea, respectiv tezaurizarea devizelor, fapt ce menține în activitate bursa neagră, care alimentează pe cumpărători cu *„disponibil propriu"*.

Cât privește balanța plăților cu străinătatea, respective statistica mișcării devizelor în țara noastră, până la introducerea regimului de restricțiuni, era o imposibilitate a afla cifra exactă a devizelor exportate, importate sau situația soldurilor conturilor cu străinătatea. Acest regim a determinat instituirea unei statistici centralizatoare, care cu ajutorul mașinilor „Pawes", să dea un tablou cât mai precis al mișcării devizelor în România.

O primă situație a statisticei raționale, pentru devizele exportate, ne arată următoarele:

Dela 16 Martie 1934 până la 30 Iunie 1934 s'au cerut devize pentru 52 țări, în sumă de lei 4.068.841.000, din care sumă s'au aprobat plăți numai de lei 2.720.926 000 iar pentru restul de lei 1.347.915.000 cererile de devize au fost amânate și respinse.

Din suma aprobată, pentru 2.551.816.000 lei s'au remis devize în străinătate, iar cu 169.110.000 lei s'au făcut plăți cu lei în țară, drept compensare a creanțelor față de străinătate.

După natura plătilor, devizele aprobate se împart:

1. Pentru mărfururi importate și licențe de filme lei 1.521.013.000
2. Pentru autorități, servicii publice și misiuni „ 571.042.000
3. Restituiri de împrumuturi, investiții și remunerații față de străini, cari constau din: salarii, jetoane, pensii, planuri, comisioane etc., etc. ... ... „ 477.239.000
4. Pentru particulari, în care intră: excursiuni, studii, căutarea sănătății, moșteniri, chirii, ajutoare, întrețineri, cotizații și alte „diverse" „ 151.632.000

Din suma respinsă, circa 40 % repreziută cereri ale persoanelor particulare, cari, neavând devize, nu au mai plecat să-și facă vilegiatura în străinătate și să îmbogățească staţiuunile balneo-climatice străine, ci au rămas ca să-și cheltuiască economiile în ţară.

O astfel de statistică detailată asupra mișcării devizelor, pe viitor, va fi de o mare utilitate cercetătorului posturilor din balanţa economică a ţării, și va putea fi isvor de sugestii pentru oamenii vieţii practice pentru doctrinarii politicei economice și pentru contabilii economiei naţionale.

(Va urma).

I. ADÂMOIU
din Serviciul de Studii
al Băncii Naţionale

Rugăm pe d-nii abonaţi a plăti abonamentele la prima cerere.

UZINELE METALURGICE UNITE
„TITAN, NADRAG, CALAN“
SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN :
RADIATOARE, CAZANE
DE INCALZIRE CENTRALA,
BAI DE FONTA EMAILATA
etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET“ BUCUREŞTI Calea Victoriei, 51

Statistica în viața unui Stat

Aplicare în România

(Urmare)

Am amintit în articolul din numărul de pe luna Septembrie al *Revistei de Comerț și Contabilitate*, că străinătatea este cu mult înaintea noastră atât din punctul de vedere al modului de întocmire al unei statistici, cât și din acela al sincerității și mai ales promptitudinei și repeziciunei cu care este dată spre utilizare, spre consultare. Sunt epoci și domenii în care la noi datele apar în buletinele statistice după trei luni dela publicarea lor în organele de publicitate ale instituțiunilor internaționale statistice.

Publicațiile streine de specialitate mai ales cele germane, italiene, franceze, engleze, nemai vrobind de cele americane, etc. sunt de departe cele mai bune, căci pe lângă cifrele brute mai dau și amănunte, comentarii, cât se poate de complecte urmate apoi de concluziuni deduse din cifrele expuse, concluziuni și mod de expunere suficiente chiar pentru un profan ca să priceapă lucrarea

Statisticile noastre din acest punct de vedere au un inconvenient, căci ele ne prezintă numai cifre, tablouri, cu cari numai un bun cunoscător și versat cercetător al tabelelor statistice poate lucra în voie.

Iată o publicație italienească *„Bolletino mensile statistica amministrativa del comune Firenze"* care ne înfățișează nu o statistică din domeniu, agricol, financiar sau industrial cari sunt absolut necesare, ci o statistică privind mișcarea turismului din orașul Florența. Cu alte cuvinte o statistică privitoare la ceva care abia se înfiripă, mișcarea turistică, mișcare de care m'am ocupat pe larg în broșura mea *„Rolul industriei turistice în Economia națională a României"* apărută anul trecut și *„Cinci probleme interesând turismul"* care se află sub tipar. Statistica amintită pe lângă cifrele expuse mai conține și o serie întreagă de exemple, de concluzii cari îți lămuresc complect de ce această mișcare a crescut sau a scăzut la anumite epoci, de ce încasările de pe urma ei a urmat aceiași linie, de ce măsuri a fost luate pentru viitor și așa mai departe.

Iată o altă publicație tot italienească *„Anuaire international du statistique agricole"* privind agricultura sub toate formele cari pe lângă cifre dă din abundență informațiuni.

Alături de numeroasele publicații streine poate figura cu succes, deși redus: *Statistica Comerțului exterior al României*, lucrare executată de Serviciul de Statistică din Ministerul de Finanțe. Răsfoind-o ai dovada unei munci destul de mari, dar cari dacă ar avea pe ici pe colo câte o explicație ar fi mult mai utilă.

Ne vom opri puțin asupra acestei statistici.

Intregul teritoriu al României este împărțit în patru regiuni vamale: Reg. I vamală București.

„ II „ Timișoara.

„ III „ Cluj;

„ IV „ Iași,

regiuni în cari sunt concentrate operațiunile vamale primite dela cele 83 de vămi cât are țara noastră. Aceste vămi înaintează serviciului Statisticei din Ministerul de Finanțe în fiecare decadă, dosare de operațiunile efectuate în cursul celor 10 zile. Trimiterea acestor acte azi se face cu o întârziere de maximum 15 zile.

Dosarele odată intrate în Serviciul Statisticei, sunt coutrolate sumar la biuroul de arhivă, apoi se numerotează fiecare operațiune din fiecare filă cu un număr de ordine care la fiecare vamă începe odată cu luna, plus numărul vămei respective.

Iată un model de declarație reprezentând o filă din dosar cu 1 exemplu de operațiune, cu numerotarea explicată în aliniatul anterior.

Ministerul de Finanțe
Secretariatul General
Serv. Statisticei Financiare
No. de înregistrare al declarației 633

IMPORT
Buletin de Control

Vama .....
Viza de lichidare .....
No. chitanței 854
Șeful vămii,

Denumirea mărfurilor și arătarea în litere a cantităților (Kg., capete, bucați, măsuri)	Luna	Vama	Declarația	No. articolului din tarif	No. repertoriului statistic	Țara de cumpărare a mărfei	Felul transportului	Tariful	Cantitatea taxată	Greutatea Kgr.	Val. cif. a mărfei		Drepturi vamale percepute
											Pe unități	Total	
											Lei	Lei	Lei
Carton ambalaj Kg. unu 40 gr.	21 VIII 1934	Arad poștă 3	633/854	791	15,44/M.	12 Franța	pe uscat I	M. II. 8			VAMA No. 0300240		
											I_{40}	fără val.	12

Formularele de declarație atât cele de import cât și cele de export sunt identice, cu singura deosebire că au în en tête felul operațiunei Import sau Export. Toate operațiunile trecute în formulare sunt însoțite de facturi pentru ca verificarea să poată fi făcută cât mai eficace. De aci înainte, adică după numerotare începe abia operația pur statistică. Pentru ușurință toate cele 1803 articole vamale au fost împărțite, conform tarifului vamal, în patru regnuri:

I Regnul animal
II „ vegetal
III „ mineral
IV Diverse produse combinate,

apoi accastea în 35 categorii și fiecărui fel de marfă i s'a dat un număr care se chiamă Repertoriu Statistic.

Extras din Repertoriul Statistic al mărfurilor

Partea II

Regnul Vegetal

No. artic. din tarif	No. repert. statistic	Denumirea mărfii	Unitatea de taxare	Taxele vamale de import								Taxa de ½ %		Modul de taxare	Taxa de consumație
				Tarif general		Tarif minimal		Tarif convenț.							
			kg.												
		Regnul Vegetal Capitolul I Cereale, semințe, plante, fructe, legume, flori și derivatele lor. 1. Cereale, leguminoase și derivatele lor.													
281	485	Grâu	100	160	—	—	—	—	—	3	20	Brutto			
	486	Alac sau ceplegea, precum și gozuri de grâu și alac . . .		160	—	—	—	—	—	3	20				
282	487	Porumb	„	36	—	—	—	—	—	2	70				
283	488	Orz și orzoaică etc.	„	40	—	—	—	—	—	2	50				

După numerotarea făcută în modul arătat urmează perforarea sau facerea cartelelor, cartelă, care să prezintă în modul următor și în care fiecare operație de import sau export se face pe cartele deosebite.

Model de Cartelă

	Luna	Vama	Declarația	Articolul	Tara	Felul transport.	Tariful	Cantitatea	Greutatea	Valoarea	Taxa vamală
0	00	00	00 000	0000	00	0	0	0000	00 000 000	00 xx0 000	0 000 000
1	11	11	11 x11	1111	1x	x	1	1111	11 111 111	11 111 111	1 111 111
2	22	x2	22 222	2222	x2	2	2	2222	22 222 2x2	2x 222 x22	2 222 xxx
3	3x	33	33 3x3	3333	33	3	3	3333	33 3x3 x33	33 33x 333	3 333 333
4	44	4x	44 444	4444	44	4	x	4444	44 44x 444	44 444 444	4 444 444
5	55	55	55 55x	5xx5	55	5	5	5555	55 555 555	55 555 5xx	5 555 555
6	66	66	66 666	666x	66	6	6	6666	66 666 66x	66 666 666	6 666 666
7	77	77	77 777	7777	77	7	7	7777	77 777 777	77 777 777	7 777 777

Fiecare cruciuliță reprezintă o perforare a fisei.

Fiecare cruciuliță din cartelă reprezintă o perforare. Tradusă fișa de mai sus și aci trebue urmărit cu multă atenție însemnează că: In luna 3 (Martie) prin vama 24 (Cernăuți-Poșta cu declarația No. 135 a eșit sau intrat după natura operațiunii articolul No. 556 (sfoară de bumbac albită, vopsită) din sau în țara 21 (Norvegia) cu transportul 1 (terestru) aplicânduise tariful 4 (redus). Cantitatea nu este arătată, iar greutatea de 34.326 kg. este în valoare de 2.003.255 la care s'a perceput taxa vamală de 222 lei. Fișele de pe fiecare decenie astfel întocmite, fiecare reprezentând o operațiune efectuată, sunt trimise la întabulat sau tabulat. Atât operațiunea perforărei cât și cea intabulărei se face automat, cu ajutorul mașinelor electrice.

Fișele sunt introduse în mașina de intabulat, aranjate în ordinea numerotărei după filele de declarație. Introducerea este făcută într'un fel de paner, de unde printr'un sistem mecanic este răpită fișe cu fișe, iar un aparat cu dinți mobili face mecanic ca în fiecare perforare să intre câte un dinte, dinte care la rându-i acționează o pârghie identică cu cea a unei mașini de scris având la cap cifra coresponzând perforărei respective, cifră care se imprimă pe un sul de hârtie la rând.

Totalizările după trebuință se fac și ele automat prin introducerea între fișe a diverselor feluri de cartoane numite sandvich.

Această primă operațiune de intabulat se numește *Jurnal.* Fiecare funcționar ia apoi acest jurnal care este întocmit pe vămi ale cărui fișe tot el le-a perforat, și le citește căutând a vedea dacă mașina a bătut exact tot ce era în fișe. După această operație încep verificările care se fac sub diferite forme, înlocuirea fișelor defecte cu altele bune, etc., până când se întocmește lucrarea după care apoi se prelucrează materialul. Aceet moment se numește facerea Jurnalului pe Repertorii, după care apoi se întocmește Jurnalul Burroughs. Acestea sunt lucrările de bază după care se execută mai apoi:

1. *Contul vamal,* adică operațiunea care constată dacă rezultatele trimise lunar de vămi pe situații centralizatoare, conținând operațiunile din dosarele expediate în cursul celor trei decade, corespund cu totalul dat prin facerea operațiunilor de intabularea din serviciu.

2. *Separarea articolelor contigentate de cele necontigentate.*

3. *Facerea Balanței,* lucrare lunară care se publică în Monitorul Oficial.

Balanța se întocmește numai după ce o comisie ce funcționează permanent pe lângă serviciul statisticei face așa numita stabilire a valorilor, pentru valorile superioare sumei de 500.000 lei.

După trei luni se face publicarea așa ziselor Tabele Rezumative ca rezultat executării unor noui serii de verificări și operațiuni și după ce în prealabil s'a tipărit comerțul de import și export pe repertorii, categorii, regnuri etc.

Tipăritura aceasta poartă numele de *Comerțul Exterior al Românlei partea I,* iar Tabelele Rezumative adică lucrarea centralizatoare a unui trimestru, se numește *Comerțul Exterior al României partea II-a.* Toate cifrele publicate astfel în cursul unui an formează cifrele preliminare, cifrele definitive urmând a se publica ulterior. Am descris cât se poate de rezumativ cum se face o lucrare statistică. Schematic expunerea prezentată ar avea următoarea înfățișare:

Schema executării statisticii Comerţului Exterior al României

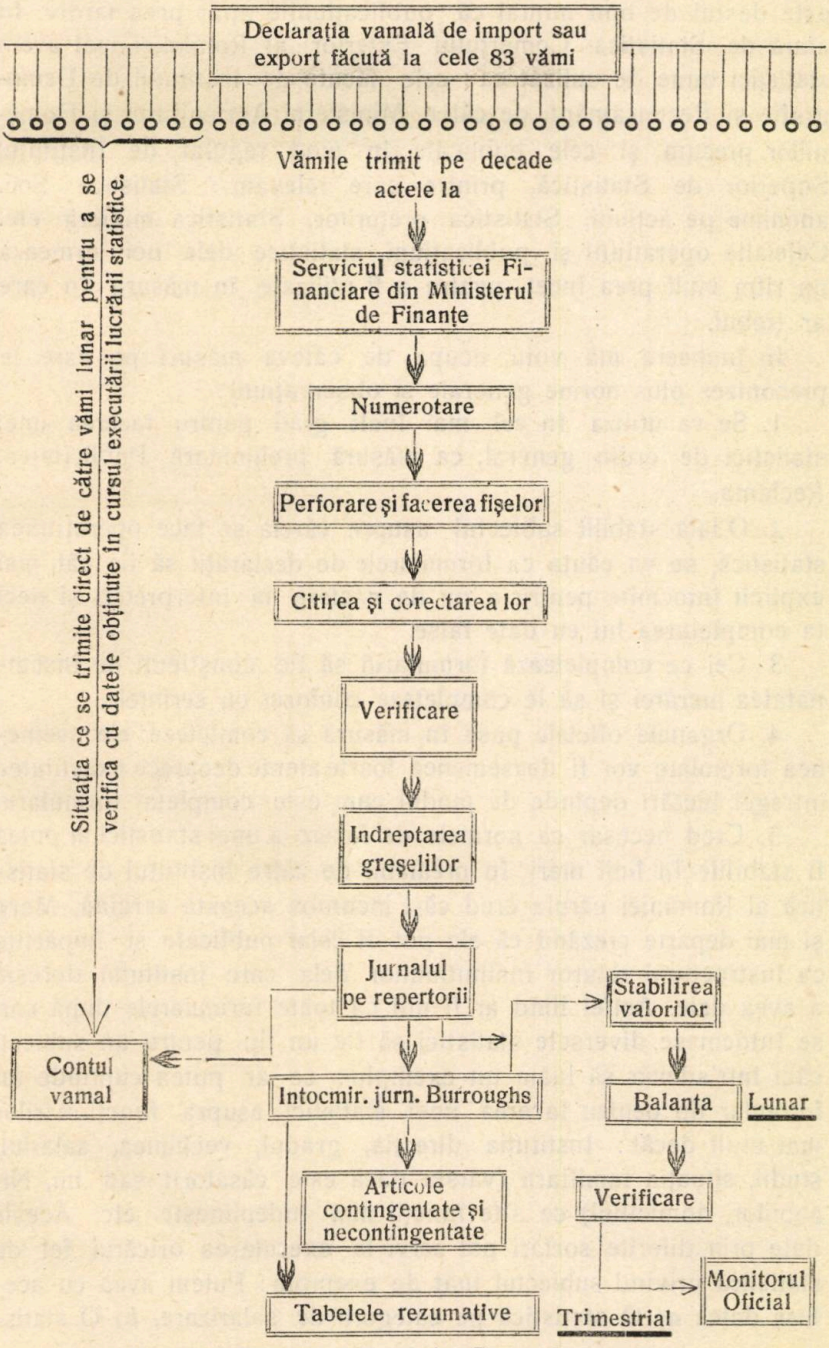

Comerţul Exterior al României, Partea I-a şi a II-a.

Sistemul întrebuințat actualmente la facerea acestei statistici este destul de bun numai că publicațiunile apar prea tardiv. In afară de Statistica Comerțului Exterior al României, mai avem statistici bune de utilizat ca : cele făcute de Institutul de Demografie și Recensământ, de către Ministerul Agriculturei și Domeniilor precum și cele publicate în mod regulat de Institutul Superior de Statistică, printre care relevăm : Statistica Soc. anonime pe acțiuni, Statistica prețurilor, Statistica minieră etc. Celelalte operațiuni și publicațiuni statistice dela noi urmează un ritm mult prea încet pentru a fi utilizate în măsura în care ar trebui.

In încheere mă voiu ocupa de câteva măsuri pe care le preconizez plus norme generale și observațiuni:

1. Se va utiliza în cel mai înalt grad pentru facerea unei statistici de ordin general, ca măsură preliminară Publicitatea, Reclama.

2. Odată stabilit subiectul asupra căreia se face operațiunea statistică, se va căuta ca formularele de declarații să fie cât mai explicit întocmite pentru a nu da naștere la interpretări și deci la completarea lui cu date falșe.

3 Cei ce completează formularul să fie conștienți de însemnătatea lucrărei și să le completeze conform cu cerințele.

4. Organele oficiale puse în măsură să comleteze ele asemenea formulare vor fi deasemenea foarte atente deoarece exactitatea întregei lucrări depinde de modul cum este completat formularul

5. Cred necesar ca normele de facere a unei statistici ar putea fi stabilite în linii mari, în prealabil de către Institutul de statistică al României căruia cred că-i incumbă această sarcină. Merg și mai departe crezând că ele pot fi chiar publicate și împărțite ca instrucțiuni tuturor instituțiunilor dela care institutul dorește a avea date. Astfel fiind ar fi util ca toate formularele după cari se întocmesc diversele statistici să fie un tip pentru un subiect, căci într'adevăr să luăm un exemplu; ce ar putea cuprinde un formular tip pentru facerea unei statistici asupra funcționarilor mai mult decât: Instituția direcția, gradul, vechimea, salariul, studii, situația familiară (vârsta dacă este căsătorit sau nu, Nr. copiilor, domiciliul) ce alte funcții mai îndeplinește etc. Aceste date prin diferite sortări pot servi la executarea oricărui fel de statistică privind subiectul luat de exemplu: Putem avea cu aceleaș date: *a)* O statistică pe categorii de salarizare, *b)* O statis-

tică pe categorii de funcțiuni, *c)* pe categorii după natura studiilor etc. In acest scop al executărei unei astfel de lucrări statistice ar fi util ca aceste formulare să existe în permanență la instituțiile dela care se vor strânge datele pentru ca funcționarul chiar dela intrarea în funcțiune să copleteze fișa, fișe care se va înainta apoi direct și imediat la locul de centralizare pentru ca acesta să fie în măsură ca în orice moment să dea relații asupra acestui subiect. Admițând că astăzi s'a făcut o atare statistică însemnează că deja avem o bază. De aci înainte schimbările ce pot surveni în timp se vor face imediat ce ele au avut loc, înlocuindu-le la locul de concentrare al materialului cu altă fișă nouă în cazul când funcționarul a murit sau demisionat, sau dacă se transferă se va lua fișa de acolo de unde era și trece la altă categorie, iar dacă a eșit la pensie deasemenea se va trece la categoria respectivă.

6. Se va căuta pe cât posibil o simplificare din ce în ce mai mare în serviciile de statistică excluzându-se definitiv pierderea inutilă de timp prin facerea aceleiaș operațiuni de câte două trei ori, relativ la acelaș subiect.

7. Publicațiile atât oficiale cât și particulare vor căuta a da cât mai multe lămuriri și explicații pe lângă cifrele brute.

8. Atât funcționarul ca organ de execuție al unei lucrări statistici, cât și opinia publică vor trebui lămuriți de importanța acestei științe, Statistica, utilă tuturor.

Cu o bună organizare statistică care evident ne va pune în contact mereu cu situații reale privite din toate punctele de vedere cari ne vor arăta în orice moment întocmai ca un barometru anumite stări, să sperăm că multe lucruri se vor îndrepta la noi.

Recent a avut loc una din marile și întradevăr realele manifestări utile: „Săptămâna fructelor", grație inițiativei D-lui Ministru Manolescu Strunga. Nu știu dacă această operație a fost ca rezultat al abundenței din acest an al fructelor sau grație unei atente cercetări din punct de vedere statistic a balanței comerciale de unde se poate constata starea adevărată a exportului nostru de fructe care este minim și a importului care este maxim. Dacă a fost grație primei cauze, acum trebue neapărat să se dea atenției celei de a doua, pentru ca imediat să se ia măsuri de stăvilire a fructelor străine la import, căci, care ar fi atunci rațiunea ca beneficiul realizat din export cu atâta trudă să-i corespundă și în acest an veșnicul dificit. Identic și cu

Expoziția Târg a Industriei românești, o manifestare a voinței și a puterei de muncă românești care trebuia deasemenea să fie însoțită peste tot de tabele grafice și tablouri statistice la cari trebuia să se adauge un cât mai mare număr de publicație, lucru care există fiind însă insuficient. Să sperăm însă că viitorul va da într'adevăr statisticei ceeace este al statisticei.

VASILE A. MARINESCU
Doctorand în Științe Economice

In ședința Adunărei generale ordinare din 13 Mai 1934 s'a hotărât ca în luna Decembrie a. c., cu ocazia împlinirei a 25 ani de existență a Revistei Generale de Comerț și Contabilitate să se sărbătorească acest important eveniment prin scoaterea unui număr festiv.

Rugăm pe toți colegii, cari doresc a colabora la acest număr, să ne trimită articole, scrise la mașină și numai pe o pagină, cel mai târziu până la 25 Octombrie 1934.

Cumpărând produsele Industriei Naționale...

Corespondența, Dosarele, Fișele Dvs., sunt expuse în orice moment pericolelor de indiscreție, foc, furt. Păstrați-le în mobile metalice incombustibile

FICHET

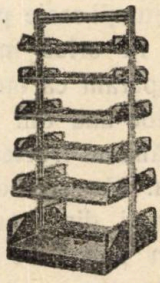

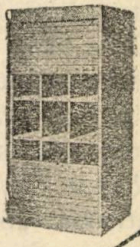

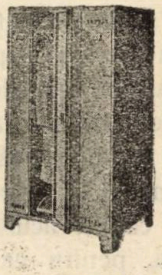

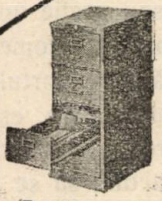

Instalații în întreaga de oțel pentru Arhive, Biblioteci, Garderobe

FICHET
BUCUREȘTI. I
6, PIAȚA ROSETTI – TELEFON 859/84

...dați pâinea zilnică lucrătorilor Români.

Contabilitatea și rolul ei educativ

Contabilitatea ca ori ce disciplină de gândire pe lângă foloasele practice imediate ce le aduce săcietății și indivizilor ce o compun dând regule și procedee pentru măsurarea averii și a stabilirii raporturilor acesteia cu dreptul de proprietate, are și un rol educativ, contribuind alături cu alte științe la formarea tinerelor generații de indivizi pentru viața socială în care urmează să intre.

Să vedem acum partea de contribuție pe care o aduce această disciplină în formarea inteligenței indivizilor și anume cari din elementele instructiv sau educativ este cel predominant prin carea acționează asupra inteligențelor viitoare. Desigur că pentru a-și apropia această disciplină de gândire, contabilitatea, este necesar ca cineva să-și însușească anumite noțiuni, dar ceeace predomină în această știință nu este cantitatea noțiunilor ce trebuesc reținute, acumulate, ci o anumită tehnică de gândire.

In contabilitate trebue să existe o mare parte de inteligență, de spirit de prevedere, în ceace privește întocmirea bugetului, stabilirea conturilor, adică a elementelor patrimoniale asupra cărora urmează să se îndrepte observațiunile noastre, repartizarea sumelor destinate fiecărei categorii de cheltueli, examinarea rezultatelor, comparațiunea, controlul adică vegherea asupra îndeplinirii întocmai a bugetului stabilit, etc.

Contabilitatea ca și matematicile și în special aritmetica, cu care adesea se confundă încă dela prima ei elaborare teoretică și expunere complectă de Fra. Luca Paciolo în a sa Suma et Aritmetica, și până în zilele noastre, — nu se adresează în special memoriei și unei alte facultăți mintale, judecății, rațiunei.

Datorită acestei trăsături comune a contabilității cu aritmetica și faptului că pentru prima oară a apărut ca o aplicație a acesteia într'un tratat de aritmetică și că a luat naștere ca o urmare a desvoltării și perfecționării calculului comercial pe care Prof. W. Sombart îl consideră printre factorii determinați în desvoltarea spiritului capitalist și implicit a societății capitaliste existente, cuprinzând în acest „calcul" și contabilitatea, mulți autori au considerat-o ca ramură a aritmeticei (Vezi La science des comptes par Eug. Leautey et Adolphe Guibault) și nu este chiar așa mult deatunci când, cel ce scrie aceste rânduri a avut

ocazia să ia contact cu această știință în cursul inferior al liceului la cursul de aritmetică rațională.

Iată așa dar că din punct de vedere educativ, adică al formării unei severe discipline de gândire, contabilitatea se situează și a fost situată încă dela început alături de matematici sau făcând parte din acestea ca o ramură distinctă.

Contabilitatea născută precum am văzut mai sus, ca o consecință a desvoltării și perfecționării metodelor de calcul, din aritmetică se emancipează conturându-se, devenind de sine stătătoare și dând naștere unei alte discipline.

D. Werner Sombart în „Der Bourgeois", schițează în modul următor acest proces de transformare:

„Calculul comportă o anume tendință, o anumită obișnuință, dar și o oarecare aptitudine de a exprima toate manifestațiunile activității omenești în numere și a forma cu aceste numere un sistem complicat și ingenios de venituri și cheltueli. Numerile desigur reprezintă totdeauna valori și acest sistem de valori este destinat a stabili între a avea și a datora, un raport permițând a judeca dacă o întreprindere dată este avantajoasă sau nu din punct de vedere pecuniar".

Contabilitatea întocmai ca filosofia se servește de cunoștințele căpătate prin intermediul celorlalte științe pentru a le coordona după anumite reguli și a da astfel un sistem precis de cercetare al activităților omenești, stabilind foloasele rezultate dintr'o serie de eforturi individuale sau colective, dând posibilitatea astfel a se cunoaște dacă efortul trebuește continuat în direcțiunea în care a fost îndreptat, dacă nu este necesar a i se modifica această direcțiune, a se intensifica sau a înceta ori ce efort ca nefolositor pentru cel ce-l întreprinde.

Intr'adevăr pentru atingerea acestui scop, contabilitatea utilizează operațiunile aritmetice, pentru măsurătoarea valorilor economice, principiile juridice pentru stabilirea drepturilor de proprietate asupra acestor valori și cunoștințe technice corespunzătoare domeniului în care urmează să-și întindă investigațiile, pentru urmărirea transformărilor survenite în patrimoniul respectiv. Contabilitatea este o știință de observație întocmai ca economia politică, cu care are comun obiectul de studiu — bunurile economice, — cu singura deosebire că fiecare studiază aceste bunuri sub o altă față.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Economia politică studiază bunurile pentru a stabili legile, cari stau la baza producerii, repartițiunii și consumațiunii lor după starea de spirit a oamenilor trăind în societate (Vezi Colson Tratat de Economie Politică). Contabilitatea studiază aceleași bunuri economice din punct de vedere al măsurătorii lor, a valorii și a întregei game a manifestărilor acesteia (Vezi Jean Bournissien-Essai de Philosophie Comptable).

In a sa „Administrație Industrială și Generală" Henri Făyol demonstrând necesatea și posibilitatea unui învățământ administrativ caută să definească Administrația și rolul ce-l are în toate domeniile de activitate începând cu familia și terminând cu statul, cea mai mare întreprindere ce se poate imagina în prezent și ajunge la concluzia că acest obiect de studiu, trebue să fie general începând din cursul primar cu noțiuni rudimentare și atingând maximum de desvoltare în învățământul superior.

Tot cu această ocaziune arată cari sunt principalele funcțiuni săvârșite într'o întreprindere de ori ce natură.

Funcțiunea contabilă, despre care spune că este organul vizual al întreprinderii, este enumerată și ea printre ele și mai mult i se stabilește afară de rolul ce are în viața unei întreprinderi, și rolul în formarea agenților, personalul întreprinderii începând cu lucrătorul și terminând cu directorul general, ministrul și șeful statului.

Așa dar recunoaște paralel cu celelalte capacități — ca cea administrativă, technică, comercială, financială și de pază — indicând prin procente importanța fiecăreia pentru fiecare agent în parte, — și necesitatea unei pregătiri contabile generale.

Dacă se recunoaște așadar de alții decât de noi, — cei ce slujim acestei științe, — rolul ei educativ și importanța ei în toate domniile de activitate, se impune să cercetăm cu altă ocaziune, locul ce-l ocupă în încățământul de toate gradele și felul care se predă pentru a-și îndeplini rolul ce-i încumbă și a-și merita importanța ce i s'a recunoscut pe bună dreptate de toate spiritele luminate.

ILIE MANOLESCU
B. N. R. Constanța

Rugăm pe toți colaboratorii noștri, cum și pe toți colegii, cărora li s'au adresat sau nu invitații de a colabora la numărul festiv al revistei noastre, ca să ne trimită cât mai curând articole.

Reglementarea contractului de consignație

De câțiva ani asistăm la o răspândire tot mai largă a așa ziselor vânzări în consignație. In plină criză economică, în noianul de falimente și concordate, consignația se înfățișa ca o barcă salvatoare. Valoarea mărfii consignate îmbrăca forma unei creanțe privilegiate și putea fi salvată dela masa falimentară sau concordatară.

In contra situației privilegiate a creditorilor cu creanțe izvorâte din depozite de consignație, s'au ridicat chiar de multe ori voci susținând neechitatea deosebirii de tratament. Partizanii acestei teorii pierdeau însă din vedere riscurile de natură economică ale unui consignant:

1. el trebue să facă investiții de capital, uneori foarte însemnate.

2. până la vânzarea mărfii, are riscul demodării sau devalorizării ei.

Pe de altă parte, punctele de mai sus reprezintă tocmai avantajele pentru care marfa în consignație este căutată și care pentru mulți constitue salvare a existenței, atunci când nu dispun de o finanțare necesară suficientă.

Caracterul atractiv al consignației a făcut ca acest gen de afaceri să se extindă tot mai mult, aplicându-se nu numai la articole noi, ce altfel nu pot fi introduse, ci și acolo unde vânzarea fermă, contra cassa, nu era posibilă.

S'a dovedit însă curând, că regimul juridic, căruia se supunea depozitul de consignație era incomplect. Era suficient să se acorde o păsuire parțială sau totală a datoriei pentru marfa vândută — ceeace se întâmpla foarte frecvent — pentruca să se opereze o novațiune: consignația devenea iluzorie și privilegiile decăzute.

Lipsa unui regim special juridic al consignației era de mult simțită la noi și pentru comerțul cinstit care își caută metode sănătoase de existență, lipsia haina legală adevărată. Iată ce ne-a dat Legea pentru reglementarea contractului de consignație din Iulie 1934. Inovațiile acestei legi bune fie-ne permis a le pomeni succint aci:

Art. 16 înlătură lacuna de care ne-am ocupat mai sus anunțând că *păsuirile* și toleranțele acordate pentru predarea sumelor sau valorilor, restituirea mărfurilor, remiterea cambiilor sau altor

garanții, *nu înlătură* aplicațiunea *sancțiunilor* penale. Legea prevede amănunțit obligațiunile și răspunderile consignatarului, care trebue să ia pe a sa cheltuială, toate măsurile unui bun comerciant, pentru conservarea, asigurarea și desfacerea mărfii încredințate lui spre vânzare. Contractul de consignație și orice modificare a lui se poate dovedi numai cu proba scrisă. Mărfurile se pot proba deodată sau succesiv prin note sau facturi. Acestea sunt scutite de timbru, dacă sunt emise pe baza unui contract timbrat cu o taxă proporțională de 0.50—1 % as / valorii maxime a mărfii consignate. Consignatorul nu poate dispune de sumele rezultate din vânzări. El poate face și vânzări pe credit, cu consimțimântul consignantului, pe maximum 90 zile și pe bază de cambii acceptate sau bilete la ordin. In acest caz creanța pentru prețul datorat aparține consignantului.

Consignatarul este obligat a contabiliza toate operațiunile referitoare la bunurile încredințate lui, în așa mod încât controlul și verificarea lor să se poată face cu ușurință.

In această privință trebue să constatăm, că până acum se făceau deseori erori la înregistrarea mărfurilor în consignație, fie că ele nu se operau de loc — sub motiv că legea nu te obligă la aceasta — fie că înregistrarea făcută nu reda exact raportul juridic de depozit.

Spre deosebire de actul de vânzare-cumpărare propriu zis — care transferă proprietatea bunurilor — consignația conferă numai dreptul de posesiune. Fiind vorba de a se nota numai posesiunea, ne vom folosi de articole de evidență pentru toată mișcarea mărfii în consignație. Marfa odată vândută va fi și aceasta înregistrată astfel, încât să reiasă caracterul creanței.

Contabilitatea consignatarului. Pe baza acestor considerațiuni, vom nota:

Marfă în consignație = Div. consignanți Primit mărfuri ..... conf. nota sau factura ..... Lei	La primirea mărfii
Cassa sau Efecte de primit = Creditori din consign. Vândut marfa ..... conf. ..... Lei	La vânzarea mărfii
Div. consignanți = Marfă în consignație Conf. decont ..... vândut marfa ..... Lei	La decontare
Creditori din consignație = Casa sau Ef. de primit Remis ct-val. decontului ..... Lei	La remiterea valorii

Este bine înțeles, că beneficiul se va înregistra după înțelegerea dintre părți și fie în momentul vânzării, fie în momentrl decontării.

Contabilitatea consignantului. Deși legea nu impune acestuia înregistrarea totuși contabilizarea bunurilor predate în consignație este absolut necesară, atât pentru regularitatea registrelor, ținerea evidențelor, cât și pentru a avea o dovadă în plus a operațiunilor.

Pe lângă observațiunile relevate mai sus, trebue să ținem aci seamă și de un alt fapt important. Predarea mărfii în consignație nu poate fi considerată în niciun caz ca o vânzare, decât în momentul decontării din partea consignatarului. Din acest punct de vedere, juridic și fiscal, greșit se recomandă de unii autori, la consemnarea mărfii, creditarea contului Marfă, în locul unui cont de evidență. Vom înregistra așadar:

Div. consignatari = Marfă predată în consignație Expediat marfa cf. fact. ..... Lei.....	La predarea mărfii
Debitori în consignație = Marfă Decontat marfa vândută din cons. conf. ..... Lei.....	La primirea decontului
Marfă predată în consignație = Div. consignatori Decontat marfa vândută conf. ..... Lei.....	Notarea p. evidență a decont.
Cassa sau Efecte de Primit = Deb. din cons. Primit valoarea decontului ..... Lei.....	La primirea valorii

IOS. D. HEIM
Licențiat Acad. Comerc.

Direcțiunea Revistei face un călduros apel la membrii Corpului didactic comercial și în general la toți colegii, cari se ocupă cu chestiuni de contabilitate, să trimeată studii și observații cu caracter contabil.

Articolele publicate se plătesc.

Incurajați și răspândiți Revista Generală de Comerț și Contabilitate. Dați măcar odată pe an, o reclamă de 500 lei Revistei, căci vă stă în putință.

REGATUL ROMÂNIEI

MINISTERUL FINANȚELOR

PROSPECT DE EMISIUNE

IMPRUMUTUL DE INZESTRARE A ȚARII 4 1/2 % DIN 1934

Scopul împrumutului. In baza legii publicată în Monitorul Oficial No. 156 din 10 Iulie 1934 și a Jurnalului Consiliului de Miniștri No. 2084 din 6 Octombrie 1934, se autorizâ Ministerul Finanțelor de a emite prin subscipție publică un împrumut care va fi numit *„Imprumutul de înzestrare a țării" 4 1/2 % din 1934".*

Acest împrumut este destinat să acopere cheltuelile pentru investiții absolut necesare apărării naționale, culturii naționale, agriculturii, construcției și refacerii de drumuri, precum și alte lucrări publice.

Imprumutul se va emite în condițiunile următoare:

1. **Obligațiuni. Titluri.** Ministerul Finanțelor emite obligațiuni la purtător numite *„Obligațiuni 4 1/2 % 1934"* constituind *„Imprumutul de înzestrare a țării"* a cărui valoare nominală va fi totalul sumelor cuprinse în obligațiunile efectiv achitate până la sfârșitul subscripțiunilor.

Obligațiunile creiate vor fi în *valoare nominală de 1.000 lei* și vor fi reprezentate prin titluri de: 1 obligație, 2 obligații, 5 obligații, 10 obligații și 20 obligații, adică se vor emite titluri având următoarele valori nominale: 1.000 lei, 2.000 lei, 5.000 lei, 10.000 lei și 20.000 lei.

Fiecare obligație va purta un număr de ordine, deci pe tilurile de două obligațiuni vor figura două numere de ordine consecutive, pe titlul de 5 obligațiuni vor figura cinci numere de ordine consecutive, etc.

2. **Dobânzi. Cupoane.** Obligațiunile vor fi purtătoare de o dobândă de 4 1/2 % pe an, începând dela 1 Decembrie 1934 și până la amortizarea lor. Dobânda anuală va fi plătită jumătate la 1 Iunie și jumătate la 1 Decembrie, *prima plată de dobândă făcându-se la 1 Iunie 1935.*

Obligațiunile vor fi prevăzute cu un număr de 40 de cupoane, pentru plățile de dobânzi necesare în primele 40 de semestre, și un talon în schimbul căruia se va da o nouă foaie de cupoane după achitarea primelor 40 de cupoane.

Cupoanele scăzute se primesc drept numerar pe valoarea lor nominală de către toate casele publice.

3. **Amortizarea.** *Obligațiunile vor fi amortizate în cel mult 40 de ani* prin trageri la sorți trimestriale, începând din anul 1935. Tragerile la sorți se vor face în zilele de 1 Februarie și 1 Mai ale fiecărui an pentru obligațiunile cari vor fi rambursate la 1 Iunie următor și în zilele de 1 August și 1 Noembrie ale fiecărui an pentru obligațiunile care vor fi rambursate la 1 Decembrie următor.

4. **Rambursarea obligațiunilor. Premii mari. Prime.** Obligațiunile eșite la sorți la tragerile trimestriale vor fi rambursate la scadență *cu premii mari* sau cu *prime de rambursare.*

a) *Amortizarea cu premii mari.* Pentru fiecare total de *un miliard* de lei subscriși în împrumut se vor amortiza cu premii mari, plătindu-se în anul întâiu:

1	**oblig. cu**		**3.000.000**	**lei**	**total**	**3.000.000 lei**
2	„	„	**câte 1.000.000**	„	„	**2.000.000** „
4	„	„	„ **500.000**	„	„	**2.000.000** „
4	„	„	„ **250.000**	„	„	**1.000.000** „
46	„	„	„ **100.000**	„	„	**4.600.000** „
57	**obligații rambursate în total**					**12.600.000 lei**

In anii următori, numărul obligațiunilor cari, pentru fiecare total de un miliard lei subscris, se rambursează cu premiile mari arătate în tabelul de mai sus, rămâne același ca în anul întâiu cu excepția că numărul obligațiunilor care se rambursează cu câte 100.000 lei se micșorează cu câte o obligațiune din an în an.

Pentru fracțiunea de miliard ce va fi cuprinsă în valoarea nominală totală subscrisă se va adăoga pentru premiile mari anuale o sumă proporțională cu acea fracțiune.

Distribuția premiilor mari anuale se va face la cele 4 trageri din anul respectiv în părți pe cât se poate egale.

Imediat după închiderea subscripției, cunoscându-se valoarea nominală a împrumutului, se va arăta cu preciziune distribuția premiilor mari acordate la fiecare tragere trimestrială.

b) **Amortizarea cu prime.** Celelalte obligațiuni eșite la sorți și cari nu au eșit la tragerea cu premii se vor achita cu o primă de 200 lei peste valoarea nominală de 1.000 lei. Prin urmare, *titlurile de 1.000 lei vor fi rambursate cu 1.200 lei, cele de 2.000 lei cu 2.400 lei, cele de 5.000 lei cu 6.000 lei, cele de 10.000 lei cu 12.000 lei, cele de 20.000 lei vor fi rambursate cu 24.000 lei.*

Obligațiunile eșite la sorți se primesc din ziua scadenții lor de plată, drept numerar pe valoarea lor de rambursare, de către toate casele publice.

5. **Tabel de amortisment.** Numărul obligațiunilor ce se vor amortiza în fiecare semestru va fi arătat într'un tabel de amortisment tipărit pe fiecare titlu. Acest tabel va fi alcătuit pe baza unei semestrialități constante, care ar amortiza întreg

împrumutul prin trageri la sorți în 80 de semestre, cu o dobândă de $2^1/_4\%$ pe semestru, plata obligațiunilor făcându-se pe valoarea lor nominală. (Această semestrialitate constantă va fi mărită cu suplimentul necesar acoperirii primei de 20% și a premiilor mari).

6. **Efectuarea tragerilor la sorți.** Tragerile trimestiale se vor face fără deosebire asupra titlurilor de câte o obligațiune grupate în serii de 20, asupra titlurilor de 2 obligațiuni grupate în serii de 10, asupra titlurilor de 5 obligațiuni grupate în serii de câte 4, asupra titlurilor de câte 10 obligațiuni grupate în serii de câte 2 și asupra titlurilor de câte 20 de obligațiuni considerate câte una.

Numărul obligațiunilor trase la sorți în fiecare trimestru va fi jumătate din numărul obligațiunilor arătate în tabelul de amortisment că trebue rambursate în semestrul respectiv, ținându-se seamă că obligațiunile sunt trase la sorți în grupe de câte 20. In tragerile pentru amortizarea cu premii mari, fiecare posesor de titluri participă cu atâtea numere câte obligațiuni are; prin urmare, posesorul unui titlu de o obligație participă cu un număr, posesorul unui titlu de 20 obligații participă cu 20 de numere.

7. **Incetarea dobânzilor.** Obligațiunile eșite la sorți nu vor mai produce dobânzi dela data când suma cu cari sunt rambursate devine exigibilă. Obligațiunile prezentate la rambursare trebue să cuprindă toate cupoanele cu scadențele următoare datei când amortismentul devine exigibil.

Valoarea nominală a cupoanelor lipsă va fi scăzută din suma de rambursare.

8. **Scutirea de impozite și taxe.** Plata dobânzilor și a sumelor cu cari se amortizează obligațiunile va fi făcută purtătorului cupoanelor sau obligațiunilor fără nici un fel de reducere, adică aceste plăți sunt scutite de orice fel de impozit (elementar și supra cotă) și de orice fel de taxe sau drepturi de orice natură prezente sau viitoare percepute sau impuse de Stat.

Deasemenea, obligațiunile vor fi scutite de impozitul pe succesiuni și de impozitele pe actele dotale și cele de donațiuni.

9. **Stabilitatea leului.** Plata dobânzilor și amortizărilor se va face în lei, așa cum sunt definiți prin legea monetară din 7 Februarie 1929, adică 1 leu corespunzând cu valoarea legală de azi a unei cantități de 10 miligrame aur cu titlu 0,900.

10. **Lombardare. Garanții. Cauțiuni.** Titlurile acestui împrumut vor fi primite spre lombardare de către Banca Națională a României, Casa de Depuneri și Casa Națională de Economii și Cecuri poștale.

Ele vor fi primite pe valoarea lor nominală în toate cazurile când legea sau regulamentul obligă la depunerea de garanții sau cauțiuni.

11. **Prescripțiuni de plată.** In cazul când plata vreunui cupon

nu va fi cerută în timp de 5 ani dela scadența sa, sau amortizarea vreunei obligațiuni nu va fi reclamată într'un interval de 10 ani dela data scadenței sale, posesorul cuponului sau obligațiunii, pierde dreptul la sumele ce i s'ar fi cuvenit, acestea rămânând în folosul Statului.

12. **Subscripțiuni. Prețul de emisiune.** *Subscripțiunile la acest împrumut se vor face între 5 și 30 Noembrie 1934,* Ministerul Finanțelor rezervându-și dreptul să le închidă și mai înainte.

Prețul de emisiune al unei obligațiuni de **1.000 lei este de 880 lei** și se plătește odată cu subscrierea.

13. **Plăți cu titluri de rentă.** Se admite ca o parte din suma de plată, care să nu depășască 20% din valoarea nominală subscrisă, să se facă cu titluri din rentele de mai jos, socotite pe cursul arătat în dreptul fiecăruia.

RENTA	CURSUL	RENTA	CURSUL
1 4% 1889 Internă	75%	11 4% 1908	60%
2 4% 1889 Externă	75%	12 4% 1910 Internă	55%
3 4% 1891	75%	13 4% 1910 Externă	55%
4 4% 1894 Externă	65%	14 4½% 1913	55%
5 5% 1894 Internă	70%	15 5% 1916 Imprum. nat.	55%
6 4% 1896	60%	16 5% 1919 „ unirii	55%
7 4% 1898	45%	17 5% 1920 „ refac.	55%
8 5% 1903	60%	18 5% 1920 Deblocată	50%
9 4% 1905 A. B.	55%	19 5% 1922 Renta de expr. amortiz.	50%
10 4% 1905 Convertită	55%	20 5% 1922 „ „ perp.	50%

Obligațiunea de 1.000 lei se poate plăti deci cu 680 lei în numerar și 200 lei în titluri de rentă.

Dacă valoarea titlurilor prezentate în plată depășește 20% din valoarea nominală totală subscrisă, plusul rămâne în folosul Statului; dacă este mai mică de 20%, diferența se complectează cu numerar.

Titlurile primite în plată trebue să aibă toate cupoanele cu scadențele ulterioare datei de 1 Decembrie 1934.

14. **Ghișeuri de subscripție.** Subscripțiile și vărsămintele se vor face la Banca Națională a României și Sucursalele ei, la Casa Națională de Economie și Cecuri poștale, la Birourile oficiilor poștale, la toate Cassele publice și la Băncile ce vor fi arătate la timp.

Ghișeurile de subscripție vor pune la dispoziția subscriitorilor formularele necesare. Pentru sumele vărsate se va elibera o chitanță de primire, care, la nevoe, poate fi trecută de titularul ei pe numele altei persoane, prin simpla mențiune în scris, pe acea chitanță, a transmisiunii posesiunii.

15. **Liberarea titlurilor.** Titlurile definitive cuvenite subscriitorilor vor fi liberate în schimbul chitanțelor de vărsăminte prin ghișeurile unde s'au făcut subscripțiile.

București, 20 Octombrie 1934

Ministrul Finanțelor, **Victor Slăvescu**

Dela Consiliul Superior

Primim spre publicare următorul Tablou de expertizele fiscale acordate în anul 1933 în București

Numele și Pronumele	No. expertizelor	Onorariu	Numele și Pronumele	No. expertizelor	Onorariu
Albinescu G.	3	6.000	Einhorn Nicol	6	17.000
Albuleț Stelian	1	2.000	Ene Grigore	1	2.000
Anastasescu I.	1	2.000	Foglu Manole	1	2.500
Antonescu St.	4	8.000	Fugaciu Gh.	1	1.000
Arghir N.	1	4.000	Floriță Mihail	1	1.500
Alexandrescu Simion	2	14.000	Georgescu A. Al.	7	115.500
Bedițeanu Cornel	7	95.000	Gherber A.	3	6.500
Brânduș Mircea	5	16.000	Găgiulescu I. V.	2	6.000
Berlescu A. M.	4	10.500	Georgescu N. Gh.	4	8.000
Bădescu Aurel	6	11.500	Grigoresu Gh.	8	24.000
Botez Alexandru	8	27.000	Georgescu Sotir	10	25.500
Balaciu Ștefan	1	1.500	Georgescu Paul	7	17.000
Bagiu Gheorghe	1	2.000	Georgescu Ștefan	2	8.000
Bălănescu C.	1	1.500	Georgescu Stoian	3	10.000
Berlescu H.	2	6.500	Georgescu Toma	1	3.000
Blumenfeld M. S.	2	4.500	Georgescu Gh.	2	5.000
Bleicher Iulius	2	7.000	Ghindă Gh.	2	3.000
Bicleanu Ioan	1	2.000	Haritiade N.	5	10.500
Bercaru C.	3	6.000	Huber Gh.	9	108.0 0
Brociner A. S.	1	2.000	Ipcar Remus	3	8.000
Bărbulescu Al.	2	2.000	Iacobescu Sp.	6	78.000
Cosachievici V.	7	22.000	Iliescu Gh. I.	4	8.500
Constantinescu K. N.	7	32.000	Ioachim V. M.	2	6.000
Cârlan Petre	3	3.000	Ionescu S.	3	10.000
Constanțiu Ioan	8	20.500	Ionescu N. P.	2	4.000
Cotroci I.	2	4.000	Iliescu A.	1	3.000
Crăciunescu M. R.	5	10.000	Iliescu B.	1	4.000
Chiriac C. C.	5	11.000	Ionescu D. I.	1	1.000
Constantinescu M.	1	2.000	Ionescu I. Gh.	5	10.000
Constantinescu St. Barzon	2	7.000	Ionescu T.	1	2.000
Caratino Ioan	3	5.000	Ionescu P. I.	4	10.000
Constantin N. Gh.	1	1.500	Ionescu A. Isac	1	2.000
Dumitrescu Emil	8	22.500	Jormescu I.	5	16.000
Dorwagen August	11	29.500	Lobel Rubin	6	11.000
Dima C.	6	14.500	Lăzărescu Octav	3	9.000
Dr. Dumitrescu Bumbești	1	2.000	Leușteanu C.	4	11.000
Dubovan Gh.	2	2.000	Lupșan Aurel	3	60.000
Demetrescu Pascal	5	16.500	Leonescu Mircea	4	10.000
Duțulescu Gr.	2	5.000	Leontescu C.	2	5.000
Dumitriu I. Petre	3	10.000	Mardan Ioan	10	34.000
Dumitru Mihail	3	6.000	Marinescu Aurel	3	6.500
Dumitriu I.	1	5.000	Miron Cezar	5	34.000
Epureanu N. M.	2	4.000	Mazăre Ioan	6	82.500
Eremia Eugen	6	23.000	Machedon Al.	4	44.000

Numele și Pronumele	No. expertizelor	Onorariu	Numele și Pronumele	No. expertizelor	Onorariu
Mungescu Anton	2	3.500	Susnea Ștefan	2	4.500
Miron Ioan	4	9.500	Sorescu Al.	4	10.500
Mărculescu Ioan	1	2.000	Spânescu Gheorghe	8	29.000
Mucica N.	1	2.000	Stanovici N.	7	45.000
Mărășescu N.	5	17.000	Serafim H.	9	29.500
Negru Vasile	1	2.000	Staicovici V.	5	40.000
Nițulescu D.	3	7.000	Susnea Ilh.	2	4.500
Neciu C.	1	2.000	Steit Saul	1	2 000
Nicolescu F. Ștefan	1	2.000	Schauer Albert	10	16.500
Nedeianu Ionel	2	35.000	Schrer Gh.	1	2.000
Plopeanu Gheorghe	5	62.000	Stupcanu V.	3	9 000
Pelinescu D.	5	7.500	Sitescu N. Pantelimon	1	2.000
Popovici N.	4	13.000	Stoian T.	1	2.000
Penescu N.	3	34.000	Ștefănescu Aurel	8	23.500
Popescu Dumitru	7	57.000	Șoreanu I.	6	17.000
Popovici N.	3	7.000	Săceanu P. I.	3	5.500
Petanca Badea	6	21.000	Sghibartz C.	5	112.000
Pădure Ra u	1	4.000	Stoia N.	1	2 000
Popovici Lazăr	3	12.000	Scăenaru I.	1	1.000
Pavlov D.	2	2.000	Teodoru Mihai	8	21.000
Popovici C.	1	1.000	Tomescu A. Al.	5	19.000
Pața N.	2	6.000	Tomescu Al.	4	14.000
Pavel Aurel	3	7.000	Teodorescu S. C.	4	17.000
Predescu Alex.	4	11.000	Teodoru A. T.	6	23.000
Rădulescu A. V.	2	2.500	Tănăsescu Al.	3	6.000
Roman N.	1	2.000	Urlich Rudolf	6	18.500
Ștefănescu Petre	12	33 500	Ulubeanu Mihail	1	2.000
Săvulescu Al.	4	9.000	Vretos Sp.	5	9.500
Siclovan Vasile	5	11.000	Vasilescu D.	1	3.000
Samoilă Gh.	13	34 500	Vasilescu C. Al.	3	7.000
			Vulpescu Grigore	3	3.000

Biroul Corpului a prezentat d-lui ministru Victor Slăvescu următoarea întâmpinare în legăturile cu expertizele fiscale:

Domnule Ministru,

Fiind sesizați că se fac stăruitoare demersuri pentru ca să fie trecuți pe lista experților contabili fiscali și contabilii autorizați, avem onoare a vă trimite alăturat legea Corpului contabililor experți și autorizați, pentru a se vedea că expertizele în conformitate cu art. 6 din lege, nu pot ti efectuate de cât de experți contabili.

De altfel, legea contribuțiunilor directe art. 83 este categoric, precizând că este vorba de experți contabili în lucrările de cercetarea registrelor.

Ori, gradul de expert este legiferat și nu poate fi folosit de cât de acei cari posedând vreunul din titlurile de școală prevăzute la art. 3 din lege, au făcut proba capacității prin lucrările efectuate și prin examenul depus, însă-și d-l ministru de finanțe fiind președintele comisiei de examinare.

Știm că s'a mai făcut demersuri ca să se încredințeze expertize contabililor autorizați, întocmindu-se chiar un referat favorabil pentru acele centre, unde numărul experților n'ar fi suficient.

Pe baza acestui referat, fostul ministru de finanțe d-l V. Madgearu, dăduse o dispoziție în sensul referatului.

Am protestat contra acestei dispoziții ilegale și din punct de vedere ai legii contribuțiunilor directe și din punct de vedere al legii Corpului contabililor.

Am arătat atunci că nici argumentul insuficienței numărului experților nu este de loc întemeiat.

Din contră, avem un număr prea mare de experți, după cum a constatat în atâtea rânduri însă-și d-l ministru de finanțe.

In București dintr'un total de circa 650 experți am recomandat Onor. ministerului de finanțe, în urma cererii ce ne-au făcut 250 experți, iar din aceștia n'au fost trecuți pe tabloul ministerului decât circa 150, măsura asupra căreia ni s'a promis de d l ministru personal că se va reveni.

Când deci, Onor. ministerul de finanțe a exclus atâți experți dela dreptul lor consfințit prin lege de a face expertize, mai este oare posibil să se susțină că numărul experților nu e suficient și că trebue să se facă apel la contabilii autorizați, nesocotindu-se astfel o lege pentru care s'a luptat atât.

Ce interes va mai prezenta această selecțiune pe baza de titluri, practică și examen, dacă este suficient a se face o cerere la Onor. ministerul de finanțe pentru a fi pus pe picior de egalitate cu un expert contabil.

In afară de aceste considerațiuni, vă rugăm a avea în vedere domnule ministru, că expertizele cari se vor face de contabilii autorizați vor fi anulate, deci noi cheltueli și tărăgăneli pentru contribuabili, în afară de măsurile disciplinare ce le vom lua contra acelora cari vor face expertize fără a avea acest drept..

Sperăm, domnule ministru, că spiritul de legalitate ce v'a călăuzit totdeauna, va face ca până în cele din urmă legea să fie respectată.

Rugăm Secțiunile din țară să binevoiască a ne trimite scurte știri colegiale.

Jurisprudențe Fiscale [1]

Impozit comercial. — Pierderi la debitori. — Obligațiunea dovedirii lor. — Art. 31 al. 10 L. C. D. și § din Instrucțiuni.

Deși printre enumărările prevăzute de art. 31 l. c. d. nu figurează și pierderile la debitori, totuși ele pot fi scăzute din beneficiul brut, aceasta rezultând din definițiunea venitului net impozabil prevăzută la § 90 (fost 77) din Instrucțiuni.

In materie de impunere, proba rezultată din registrele comerciale trebue totdeauna complectată prin coraborarea prin acte justificative, cu atât mai mult în materie de pierderi, a căror scădere nu este admisibilă decât în cazul când se face dovada că sunt efective.

Asupra primului motiv de casare astfel formulat: „Exces de putere, violarea art. 31 și 39 din legea contribuțiunilor directe și a § 90 fost 77 din Instrucțiunile legei și a art. 24 cod. com. prin aceia că cerând scăderea sumei de 3.337.605 lei ce reprezintă pierderi la debitorii insolvabili i se refuză cererea pe motiv că ea nu este justificată în acte, ori din moment ce registrele comerciale n'au fost ținute în seamă la stabilirea impunerii, pierderea era pe deplin justificată de vreme ce figurează în registre.

Având în vedere, că din deciziunea atacată cu recursul de față se constată că în adevăr, deși recurenta a cerut scăderea sumei de mai sus ea reprezentând pierderi, încercate la debitorii insolvabili, comisiunea de apel însă îi respinge cererea pe baza constatărilor primei comisiuni de impuneri, care arată în procesul său verbal motivul pentru care nu admite la scădere perderea și anume că recurenta nu a justificat cu acte insolvabilitatea debitorilor;

Având în vedere că o asemenea pierdere, deși nu figurează printre enumărările din art. 31 din legea contribuțiunilor directe, însă din definițiunea pe care acest text o dă „venitului net impozabil", rezultă că acest venit este format din produsele rezultate din operațiunile anului precedent, mai puțin cheltuelile proprii întreprinderii pe același an și eventualele perderi efective, cum mai clar se exprimă § 77 din Instrucțiuni;

Considerând că în materie de impunere proba rezultă din operațiunile înscrise în registrele comerciale trebuește totdeauna complectată prin colaborare cu acte justificative, instrucțiunile de aplicarea legei, când vorbesc de eventualele perderi, întrebuințând expresiunea ca ele să fie efective;

Că prin urmare recurenta nejustificând cu acte insolvabilitatea debitorilor, comisinnea era în dreptul său de a refuza

1) Din revista „Administrația financiară" No. 82—83.

scăderea sumei respective și astfel fără să comită vreun exces de putere, a făcut dimpotrivă o justă aplicațiune a textelor citate, așa în cât acest motiv de casare este nefondat;

Având în vedere că prin cel de al doilea motiv de casare recurenta pretinde că comisiunea de apel a comis o omisiune esențială și un exces de putere, prin aceia că nu se pronunță asupra cererii de expertiză contabilă, cerută prin motivele scrise ale apelului, și fără a ține seamă de această cerere de scădere îi respinge ca nejustificată cererea de scădere;

Având în vedere că deși prin motivele scrise de apel, recurenta a solicitat o expertiză contabilă, însă în oral în instanță a cerut pur și simplu scăderea sumei fără a-și mai susține cererea de expertiză. Că în atare situațiune nu poate fi vorba nici de o omisiune esențială și cu atât mai puțin de un exces de putere din partea comisiunei de apel, astfel în cât și acest motiv de casare este nefondat, urmând ca și recursul să fie respins ca atare.

(Decizia fiscală Nr. 94/934 Curtea de Apel Buc. S. I).

Notă. — Conform § 90 (fost 77) din Instrucțiunile oficiale, se admit la scădere din venitul impozabil orice pierderi suferite de întreprindere, cu condițiunea să fie efective și dovedite.

Pierderile la debitori deveniți insolvabili, se scad din beneficiul brut. In această privință, toată lumea este de acord. Controversa s'a născut numai asupra chestiunei de a se ști când se naște dreptul la scădere.

Inalta Curte de Casație, Secția III, decisese (Cas. III, Dec. 358/925), că pierderile la creanțe asupra debitorilor căzuți în stare de faliment nu se scad decât în momentul când se produce dovada că activul falimentului a fost lichidat și câud se cunoaște dacă s'a atribuit sau nu vreo cotă pentru creditori. Curtea de apel București, Secția I-a, în 1928, a menținut în aceiași soluție (C. A. B., I Dec. 157/928, R. A. F. 19/928).

In urmă, jurisprudența a revenit și astăzi aproape toate instanțele de casare au adoptat soluțiunea contrarie, singura juridică după noi, admițând scăderea pierderilor la creanțe, din momentul ce sunt operate prin contul de profit și pierdere (C. A. B. I Dec. 165/929; R. A. F. 21/929; C. A. B. IV, Dec. 193/929; R. A. F. 46 18/930; C. A. B. III, Dec. 163/931; R. A. F. 46 din 1931 și C. A. Cernăuți II, Dec. 216; R. A. F. 64/933, cu nota noastră).

S'a mers chiar mai departe și s'a decis că siugurul criteriu pentru stabilirea pierderii la creanțe, este aprecierea creditului însuși (C. A. B. II, Dec. 17/933; R. A. F. 67/933, cu nota noastră.

In speță s'a decis în acelaș fel, menținându se astfel jurisprudența.

Ne însușim în totul acestei judicioasă notă a revistei „Administrația financiară", de unde am extras această jurisprudență. (N. R.).

Recenzii

Dr. D. D. Pascu: **Sistemele Băncilor de emisiune din țările balcanice,** 1934, pag. 306 Tip. Albania Constanța. — Prin introducerea doctoratului la Academia de Inalte Studii Comerciale s'a dat prilejul elementelor studioase ca să dea la lumină lucrări interesante, cari îmbogățesc literatura noastră de specialitate.

Un subiect, care a preocupat pe tinerii noștri licențiați a fost: *sistemul monetar,* care a fost tratat sub toate aspectele sale.

Cum astăzi biletul de bancă joacă un rol atât de important în sistemul monetar, era firesc să rețină atențiunea celor ce se dedică studiilor economice.

In această direcție, după d-l prof. S. Cioranu, care ne-a dat o documentată lucrare despre sistemul monetar din Cehoslovacia; după d-l dr. P. Drăgănescu-Brateș care a tipărit un tratat despre băncile engleze, D-l D. D. Pascu aduce o prețioasă contribuție prin lucrarea sa de doctorat, tratând despre băncile de emisiune din țările balcanice.

Pe baza unui bogat material, cercetat cu răbdare, cu metodă și cu obiectivitate, autorul ne înfățișează întreaga problemă monetară din țările balcanice în legătură cu creiarea și circulația biletului de bancă.

Din acest studiu se pot trage interesante învățăminte mai ales acum când se pune din nou cu stăruință chestiunea reorganizării băncilor de emisiune.

Autorul, fără a lua o anumită atitudine, pentrucă lucrarea are mai mult caracterul unei expuneri științifice de fapte și situații, a găsit totuși prilejul să arate că o monetă sănătoasă trebue să se bazeze pe anumite bunuri, pe care le reprezintă moneta.

Moneta — mai ales sub forma de azi a biletului de bancă — are mai mult ca oricând nevoie de încrederea publicului în puterea ei de achiziție.

Țările balcanice, ca și celelalte țări, din cauza războaielor și uneori și a politicei greșite duse, a trecut prin toate neajunsurile alterării monetei, din cauza împrumuturilor Statului la banca de emisiune și în general din cauza emisiunei de bilete fără bunuri corespunzătoare.

D-l Pascu ne înfățișează și o altă latură a băncilor de emisiune ș. a. locul ce trebue să-l ocupe aceste bănci în viața economică a unei țări; acest loc trebue bine precizat și bine ales. Un amestec prea adânc în viața economică prin participarea băncii de emisiune la tot felul de întreprinderi și la tot felul de operațiuni financiare cum a fost cazul în sistemul

dinainte de războiu al băncilor de emisiune din Bulgaria, Grecia poate fi tot așa de dăunător ca și o izolare completă de organismul economic al țării, cum este cazul acum cu Banca Națională a Albaniei, — poate singura bancă de emisiune din lume, care n'are un capital național, n'are conducere națională și are sediul și stocul metalic în altă țară (Italia).

Sunt în studiul d-lui Pascu — cercetate la lumina cifrelor — toate greșelile făcute în materie monetară în țările balcanice, cari au desigur o singură scuză, că greșeli și mai mari s'au făcut în timpul de după războiul mondial în țări cu o tradiție mult mai veche și cu resurse mai bogate.

Dacă lucrarea d-lui Pascu nu ar fi fost decât o monografie a băncilor de emisiune și a sistemului monetar și de credit din țările balcanice și încă ar merita toate elogiile pentru grija și stăruința cu cari au fost adunate toate elementele privind această problemă; dar autorul face și o analiză științifică a acestor sisteme, menținându-se în principiile ortodoxe, cari au fost actualizate și întărite după război prin hotărârile ce s'au luat la diferitele conferințe internaționale.

Pentru partizanii inflației și dirijării monetei, lucrarea d-lui Pascu poate să le dea puțin de gândit.

Dr. V. M. Ioachim

La Réforme de la Comptabilité Publique par *M. Soquet*, d. H. E. C., expert-comptable, Paris 1934, IV, 159 pag. br, fr. fr. 22. Ed. Dunod, 92 rue Bonaparte, Paris 6-e. — Colegul nostru atacă chestiunea reformei comptabilității publice în Franța, de care noi de mult ne-am ocupat și pe care am răușit chiar s'o înfăptuim în mare parte la noi.

D-sa face o paralelă între gestiunea comercială și gestiunea administrațiilor publice, arătând laturile comune și deosebirile. Dă exemple de aplicarea contabilității în partidă dublă la camerile de comerț și alte instituțiuni publice, propunând ca baze ale reorganizării: clasarea conturilor, îmbunătățirea lucrului în birouri, aplicarea metodei centralizatoare, noțiunea inventarului, a bilanțului, a amortizărilor.

Lucrarea d-lui Soquet vine la timp, căci guvernul francez face mari sforțări, să reducă cheltuelile administrațiunii publice.

Cartea este redactată într'un stil clar și cu multă îngrijire și este prezintată în cuvinte elogioase de d-l Albert Buisson în prefață.

P. Dr. Brateș

Les frais généraux examinés du point de vue fiscal, par *E. Richard*, expert-contabil pe lângă trib. de comerț din Tours, 64 pag. 1934, br. fr. fr. 7,50. Ed. Dunod, 92 rue Bonaparte, Paris 6. — Chestiunea examinării cheltuelilor generale din punct de vedere fiscal a făcut și la noi obiectul a numeroase discuțiuni și dispute între contribuabili. Contribuabilul are tot

interesul să înglobeze cât mai multe sume debursate între cheltuelile generale, pentru a diminua beneficiul, iar fiscul are interes să scoată cât mai multe sume dintre cheltuelile generale pentruca astfel beneficiul imposabil să fie mai mare.

Cu timpul s'a ajuns la noi a se lămuri situaţiunea în majoritatea cazurilor şi s'au dat instrucţiuni speciale de către comisiunea centrală dela Ministerul finanţelor.

Totuşi o comparaţie cu cazurile speciale analizate de colegul nostru francez în lucrarea sa prezintă mare interes pentru cercetători şi oameni de specialitate. D-sa examinează cheltuelile generale în industrie, în comerţ, cheltuelile de cumpărare, de vânzare, cheltuelile generale de administraţie şi de finanţare. Toate sunt clasate alfabetic, aşa încât se pot uşor consulta.

Precisiunea cu care sunt tratate diferitele cazuri dă lucrărei o valoare deosebită.

P. Dr. Brateş

Colegiale

✉ D-l **Dr. I. Evian,** Profesor la Academia Comercială din Cluj şi expert contabil, a fost numit Secretar General al Ministerului de Industrie şi Comerţ.

Transmitem pe această cale felicitările noastre distinsului coleg.

✉ D-l **Gh. Plopeanu** a fost numit în Consiliul de Administraţie al Teatrului Naţional din Bucureşti.

✉ D-l **E. Balamace** a fost numit cenzor la Banca Centrală Cooperativă în locul D-lui A. Lupşan.

✉ D-l **I. Sbenghe** a fost numit în Comitetul de Direcţie al Regiei Exploatărilor Agricole.

✉ D-l **V. M. Ioachim** a fost numit cenzor la Fabrica de mobile Szekely & Retty din Tg. Mureş.

✉ D-l **N. Butculescu** Decanul Corpului, s'a reîntors în ţară.

✉ D-l **Dr. Lazăr Iliescu** a fost însărcinat cu conducerea paginei economice a ziarului A. B. C., care apare în cursul lunei Noembrie.

D-l **S. Strulovici,** Contabil autorizat, fost cu domiciliul în Str. Anastasie Pan No. 25, este rugat a trece de urgenţă pe la sediul Corpului Contabililor.

Colegi, faceţi din Revistă, tribuna voastră de manifestare.

Cereri de înscriere

Secția Brașov: Lupan Ioan, Goldschmidt Kurt, Grimm Iosef, Kessler Rupprecht, Kessler Otto, Sebastyén Jiliu, stagiari.

Secția Brăila: Crăciunescu C. Mircea, Iacob A. Ghingold, stagiari.

Secția Huși: Neculai Stoenescu, stagiar.

Secția Iași: Haim David, N. Brül, Lupu Goldman, Ber H. M. Heli, Herșcovici H. M. și Marcu Sloim.

Secția Ilfov: Bercu Segal, Nicolae Barnaș, (conform tabloul alăturat).

Secția Piatra Neamț: Iliescu V. Vasile, stagiar.

Secția Rădăuți: Olliuger Carol, autorizat. Grigorovici Silvia, Rotter Ghissela, Peretz Leo, stagiari.

Secția Sighișoara: Virgil Duca, Olimpia Warga, stagiari

Transferări:

Secția Ilfov: A. Garabedian, stagiar, Ioan V. Bujoiu, expert.

Secția Sibiu: Eugen Fabian, autorizat.

Secția Sfântul Gheorghe: Nicolae Ghighinuță, autorizat. Alexandru Fodor, avansat la gradul de autorizat.

Secția Satu-Mare: Sicherman A. Samuilă, Reiseman Nicolae, stagiari. Șerbănoiu G. Ioan, Löwi Ernest, Barna Ștefan, Bodo Remus, David Enric, Voișian Aurel, Vaida Andrei, Apostol Alexandru, autorizați; Fetie Vasile, autorizat, cere transferarea la Secția Cluj. Janberger Francisc, stagiar, cere transferarea la Secția Ilfov.

Secția Tg. Mureș: Izidor Czitron, Izidor Adorjan, Arnold Rechner, Tg. Mureș; Eugen Luca, Reghin; Herman Méth, Toplița; Ernest Torsay Miercurea Ciuc; stagiari. Keszler Margareta, Tg. Mureș, autorizat.

Secția Timișoara: Zoltan Millini, Ludwig Francisc.

Cereri noui de înscriere în secțiunea Ilfov

Bercu Segall, Nicolae Barnaș, Arghirescu G. Petre, Ștefan Radu, Bercu M. Solomon, N. St. Achim, Enache St. Ioan, Dobre Stănescu, Pascu Onel, Macovei D. Constantin, Cristescu S. Nicolae, Ioan C. Ionescu, Șerbănescu Anghel, Alex. Milanovici, M. I. Mușetescu, Nic. I. Stănescu, G. H. Iacob, Ioan Carpescu, Ioan Grigorescu, Haralamb Ionescu, Luben I. Luță, Ion Mateescu, Alter I. Nusăm, Friederich Grabowschi, Stelian Moisescu, Gh. F. Bumbac, Vasile T. Anastasiu, Ioan

V. Căşmoiu, Segărceanu M. Stancu, Săvulescu V. Nicolae, Ioan T. Constantin, Ioan C. Diaconescu, Ştefan C. Chiriacescu, Constantin S. Gheorghe, Nicolae Gh. Iorgulescu, Puşcăşoiu C. Ioan, Constantin P. Popescu, Boldojar Ioan, V. V. Constantinescu, Ioan Ghileţchi, Stoica Trandafir, Ioan I. Dăneţin, Gheorghe V. Vlăduţu, N. Suceveanu, Siegler P. Herman, Cornel Todea, Ormont Mihail, Nicu I. Coduţă, Constantin E. Predescu, Teodor Iatan, Rottner Jean, Dimitrie P. Pascu, Silviu Nachman, Gh. I. Buzatu, Horia D. Mihailescu.

Revista Revistelor

Primim şi recomandăm următoarele publicaţii:

ÎN LIMBA ROMÂNĂ:

Revista Administraţia Financiară pe Octombrie 1934.
Tribuna Financiară No. 21, Septembrie, 1934, Bucureşti.
Democraţia No. 6—7, Iunie-Iulie, Bucureşti.
România Industrială No. 851, Septembrie, 1934, Bucureşti.
Fierul No. 15—16, Sept., 1934, Cluj.
Curierul Judiciar No. 28-29-30, Septembrie 1934, Bucureşti.
Jurisprudenţa financiară Dir. G. Dragomirescu No. 8—9.

BULETINE:

Buletinul Demografic al României No. 8 şi 9, Aug.-Sept, 1934, Bucureşti.
Buletinul Uniunii Camerilor de Comerţ şi Industrie No. 8, August, 1934, Bucureşti.
Buletinul Curţilor de Apel No. 14, Septembrie, 1934, Bucureşti.
Buletinul Ministerului de Industrie şi Comerţ (Corespondenţa Economică) No. 5—8, Mai-August, 1934, Bucureşti,

ÎN LIMBA FRANCEZĂ:

E. S. C. No. 544, Septembrie. 1934, Paris.
Le Comptable No. 8—9, Aug.-Sept., 1934, Bruxelles.
Bulletin de l'association des anciens élèves de l'ecole. superiéure de commerce de Genève No. 182, Iulie-Aug. 1934, Geneve.
Experta No. 120, Sept., 1934, Paris.
Pour Gagner plus! No. 11, Sept., 1934, Bruxelles.

ÎN LIMBA GERMANĂ:

Wirtschaftsdienst No. 35—39, Hamburg.

ÎN LIMBA ITALIANĂ:

Rivista de finanza moderna No. 6, Iunie, 1934, Milano.
Il Bollettino del Contribuente No. 13, Sept., 1934, Milano.

ÎN LIMBA ENGLEZĂ:

The Incorporated Accountants' Journal No. 12—1, Sept.-Oct. 1934, Londra.
The Accountants' Journal No. 617, Sept., 1934. Londra.

ÎN LIMBA SPANIOLĂ:

Revista de Cotabilidade e Comercio No. 6—7, Porto.
Espana Pericial Mercantil No. 33, Sept., 1934, Madrid.

Rugăm pe D-nii ABONAŢI să bine-voiască a ne semnala, printr'o carte poştală erorile strecurate în scrierea adreselor, cum şi orice MODIFICARE DE ADRESA necesară.

Scrieți
cu
cerneală
«Leonhardi»

A.W.
FABER
"CASTELL"

Veți produce mai mult

lucrând cu creionul „CASTELL". Calitatea perfectă și vasta întrebuințare au cucerit încrederea lumii întregi pentru creioanele „CASTELL"

Adresa :

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ţiei Revistei :

BUCUREŞTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA CENTRALĂ
„ASOCIAȚIUNII"
SIBIIU

1934 complet

ANUL XXIII — No. 11-12 NOEMBRIE-DECEMBRIE 1934

REVISTA GENERALA DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

PROPRIETATEA CORPULUI ABSOLVENȚILOR ȘCOLILOR SUPERIOARE DE COMERȚ.
PUSĂ LA DISPOZIȚIA CORPULUI CONTABILILOR AUTORIZAȚI ȘI EXPERȚI CONTABILI.

CTUR 107

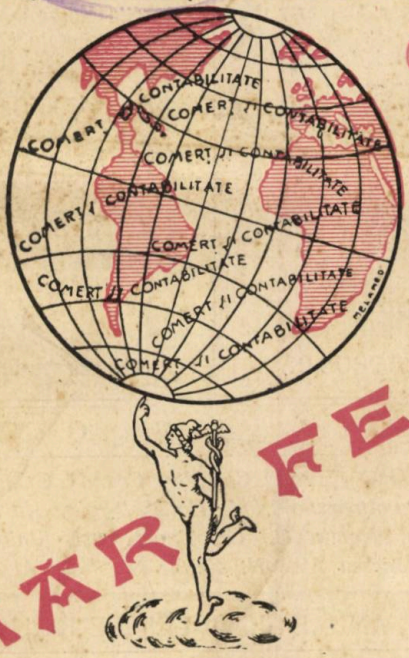

NUMĂR FESTIV

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI — STRADA TEILOR 12
TELEFON 3-79-83

FUNDATORII REVISTEI IN 1908

N. Butculescu, Decanul Corp. Cont.
Boltuş Lucian, Dr. în ştiinţe de stat;
† **Eftimiu M. G.,** Bancher;
† **Gheorghiu I.,** Contabil expert;
† **Herbst Otto,** Dir. Oficiului de vânzare al fabric. de hârtie din ţară;
Hodoş Ulpiu, fost comisarul guvern. la Banca Naţională a României.
Negrescu C. I., Sub-dir. Soc. Loc. Eft.
Plopeanu G., Secret. g-l al Teatr. Naţ.
Spirescu G. Al., fost dir. de bancă;
Sersea Th., Şef serv. Min. Comun.;
† **Rasidescu St. I.,** fost preşed. al Corp. Absol. Şc. super. de comerţ;
† **Rosen Isac,** fost cont. expert, fost profesor la şcoala com. „Cultura";
† **Stănculescu I. V.,** fost contabil şef la Banca Agricolă.

COMITETUL CORPULUI

PREŞEDINTE:

N. Butculescu, Decanul Corp. Contab. Membru în Comitetul de redacţie.

VICE-PREŞEDINŢI:

N. Arghir, Director Casa Construcţiilor. Membru în Comitetul de redacţie.
V. M. Ioachim Secretar Camera de Comerţ. Membru în Comitetul de redacţie.

SECRETAR GENERAL:

Theodor Niţu, Şeful Serviciului Contabilităţii Creditul Industrial. Membru în Com tetul de redacţie.

CONSILIERI:

D. Bobină, Director Oficiul Naţ. al Coop. Rom. Membru în Comitetul de redacţie.
S. M. Blumenfeld, Comerciant. Membru în Comitetul de redacţie.
N. K. Constantinescu Expert contabil. Membru în Comitetul de redacţie.
P. Drăgănescu-Brateş Director B.N.R. Galaţi. Membru în Comitetul de redacţie.
Andrei Gheorghiu, Profesor. Casier al Corpului.
Iosef Lazăr, Comerciant.
Aureliu Marinescu, Director C. A. M. Preşedintele Corp. Contabililor.
C. I. Negrescu, Director Soc. Com. Locuinţe Eftine. Membru în Comitetul de redacţie.
Ştefan Popescu, Director Societ. de gaz şi electricitate.
Al. Vasilescu, Profesor.

COMITETUL DE CENSORI:

Marinescu Florian Ad-torul Casei M. S. Regelui.
I. Mazăre, Expert Contabil.
Th. Sersea, Şef Cont. atelier. C.F.R.

DIRECTORUL REVISTEI: **P. Drăgănescu-Brateş.**

MEMBRII DE ONOARE

Profesor Alesseanu Gh., Cioranu Corneliu, Coandă Gr., Clinceanu I. Dem., Cristescu Dem., I. Dumitrescu-Bârlad, Hodoş Ulpiu, Hurmuzache C., Iacobescu Spiridon, Neamţu C., Gr. Trancu-Iaşi, Staicovici Chr. D., Ştefănescu Alex. N., Zanne N., Zissu Al. N.

ABONAMENTUL ANUAL **1000** LEI PENTRU INSTITUŢIUNI

500 LEI ABONAMENTUL ANUAL PENTRU BĂNCI

ABONAMENTUL ANUAL PENTRU MEMBRII CORPULUI CONTABILILOR & BANCI POPULARE LEI **200**

EXEMPLARUL 100 LEI

IMPRIMERIILE INDEPENDENŢA

ANUL XXIII No. 11—12 NOEMBRIE-DECEMBRIE 1934

REVISTA GENERALĂ

DE

COMERŢ ŞI CONTABILITATE

Proprietatea Corpului Absolvenţilor Şc. Super. de Comerţ

APARE LUNAR

Organ oficial de publ. a Corpului Contab. autoriz. şi experţi

CUPRINSUL:

Grigore L. Trancu-Iaşi: 1934 Anul aniversărilor noastre . . . 567
D. R. Ioaniţescu: Experţii contabili şi conştiinţa profesională . . 569
V. Butculescu: Priviri retrospective 571
C. I. Băicoianu: Rolul contabilului în viaţa economică . . . 580
I. G. Munteanu: Pentru educaţia comercială 582
I. C. Negrescu: O viaţă 591
Sp. Iacobescu: D n istoricul Revistei de Comerţ şi Contabilitate. 593
G. Lucian-Boltuş: Un jubileu 595
Dr. Drăgănescu-Brateş: 25 de ani de lumină contabilă 597
Dr. V. M. Ioachim: Din trecutul învăţământ. comercial în România. 599
Toma Voiculescu: Jubileul unei tribune 603
I. A. Constantinescu: De azi înainte 604
Aureliu Marinescu: Strângeţi rândurile . . . 609
Theodor Nitzu: Entuziasm, solidaritate, muncă şi răbdare . . . 611
C. G. Demetrescu: O sărbătorire 617
N. K. Constantinescu: Dela Vasile Conta la Niculae Iorga . . 620
Olimpiu I. Barna: 25 ani în slujba breslei 623
S. M. Blumenfeld: Expertiza contabilă fiscală 625
I. Tăcutu: Contabilitatea materialelor în marile ateliere mecanice de confecţii şi reparaţii 633
Andrei I. Gheorghiu: Inregistrarea în contabilitate a investiţiunilor scoase din inventar 641
I. Adămoiu: Technica contabilă şi clearingurile 644
M. Şipoş: Contul tranzitoriu 655
M. Kendler: Punctul critic al întreprinderii şi politica de preţuri ca mijloc de redresare 659
Ştefan V. Ţenov: Cultura contabilului 663
Iosif D. Lazăr: Restricţiile comerţului şi efectele lor . . . 665
V. N. Mateescu: Ideia de credit 667
*** Jurisprudenţe fiscale 668
Recenzii 671
*** Congresul A. L. A. C. I. 676
*** Aprecieri asupra Revistei 691

Revista Generală de Comerț și Contabilitate împlinește cu acest număr 27 ani dela apariție — primul număr fiind apărut la 17 Ianuarie 1908 — și 23 ani de apariție efectivă, fiind întreruptă apariția în 1917—1920.

La 1 Ianuarie 1933 urma să sărbătorim 25 ani dela apariția primului număr al revistei.

Am amânat sărbătorirea acestui eveniment pentru Decembrie 1934, spre a coincide cu sărbătorirea a 70 ani dela înființarea învățământului comercial, distinct de celelalte ramuri de învățământ.

1934
Anul aniversărilor noastre

Ținem socotelile tuturor. Inscriem în condici debitul și creditul. Legea aceasta eternă. Alte legi sunt schimbătoare.

Rar vine vremea să ne facem și conturile noastre. Nu cele materiale. Preparativele bilanțului vieței.

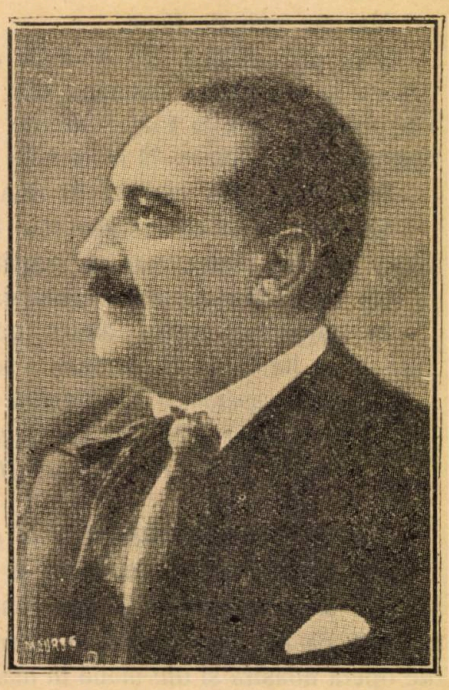

Cred că este o contabilitate divină. Omul se naște cu pasiv: Datoriile lui către înaintași, către civilizația omenească. Acest pasiv sporește: Datorii către părinți, către profesori, către prieteni, dacă ai norocul să-i găsești.

P a s i v u l trebue acoperit în viața noastră. Cu munca noastră, cu entuziasmul nostru, cu energia noastră, cu bunătatea noastră.

Fericiți cei care se pot prezenta la examenul divin cu excedente. Cantitatea de bine care au putut s'o răspândească în jurul lor.

E paradoxal dar e așa: *atâta rămâne după om cât a putut să dea.* In contabilitatea morală vorbesc.

S'au împlinit în acest an 70 ani de când s'a întemeiat oficial învățământul comercial în țară. Inainte de anul 1864 erau începuturi.

Se sărbătoresc 25 de ani dela apariția acestei Reviste.

Când aștepți clipele îți par veacuri. Când îți amintești veacurile îți par clipe.

Un sfert de veac! Câtă muncă, energie, sacrificii!

Dar câte realizări. Revista aceasta și cei din jurul ei, întemeietori și colaboratori, au fost înaintași în luptă pentru cucerirea drepturilor noastre.

Din revista aceasta am tras izvorul de energie cu care — ajuns în vârful piramidei — am dat colegilor mei mâna de ajutor părintească.

„*Revista de Comerț și Contabilitate*“ a stat de veghe, a păstrat unitatea, solidaritatea noastră.

Pioase omagii celora dintre noi ce nu mai sunt.

Laudă celor ce au colaborat și s'au îngrijit de ea.

Datoria lor încă nu-i sfârșită.

Mai au mult de făcut.

Sunt un optimist. Un optimist creator. Un optimist care nu privesc la un năcaz clătinând din cap și spunând: o să fie bine! Un optimist care la toate durerile și individuale și sociale aduc ajutorul meu, alinare în marginele posibilității.

Iată de ce pun nădejdi în ziua de mâine.

Scepticii spun că mergem rău. Eu am credință și în ziua de azi. Și în ziua de mâine mai cu seamă.

Nu ridic slavă numai trecutului. Nădăjduesc în viitor.

In conflictul acesta dintre generații îmi amintesc de „La Justice“ a lui Sully Prudhomme scrisă încă în 1873:

„*Nous prospérons! QU'importe aux anciens malheureux*
„*Aux hommes nés trop tôt à qui le sort fut traître.*
„*Qui n'ont fait qu'aspirer, souffrir et disparaître!*

Și apoi:

„*Et les premiers auteurs de la glèbe fèconde*
„*N'auront pas vu courir sur la face du monde*
„*Le sourire paisible et rassurant des blès*“.

Iată că noi ne folosim de opera trecutului. Alții se vor folosi de opera noastră și din mână în mână vom trece făclia mai departe.

Nădăjduesc în strălucirea ei.

Pentru întreținerea luminei am dat tot sufletul, toată munca, tot entuziasmul nostru.

GRIGORE L. TRANCU-IAȘI

București 17 Noembrie 1934. Fost Ministru al Muncii și Ocrotirilor Sociale, Prof. la Academia Comercială.

Citiți și răspândiți „Revista de Comerț și Contabilitate“ apreciată mult și în străinătate.

Experții contabili și conștiința profesională

In activitatea mea parlamentară am contribuit la crearea multor corpuri profesionale.

Dintre toate, însă cel care s'a dovedit mai plin de conștiința profesională, și care merită cu prisosință legea de organizare ce i s'a dat, este Corpul Contabililor experți și autorizați.

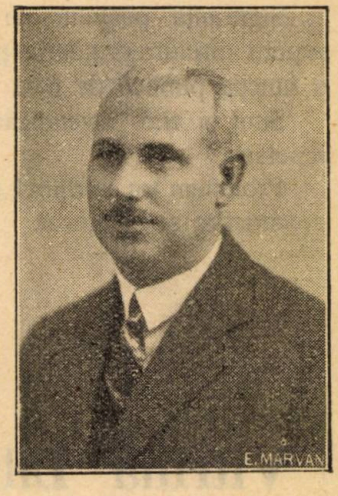

Pretutindeni, ochiul cercetătorului deprins cu manifestările *sociale*, găsește pe teren în plină activitate corpul experților contabili.

In viața judecătorească, nu se mai concepe lichidare de conturi, falimente, concordate, fără prezența unui expert contabil.

In viața socială, ori unde este nevoe de formularea unei revendicări precise, se ia drept model și creațiunile și atitudinea fermă a Corpului Contabililor experți și autorizați.

In viața parlamentară este destul să se prezinte o lege organică în care să fie interesat creditul public, pentru ca parlamentul să primească cu însuflețire amendamentul prin care se prevede participarea obligatorie a unui contabil expert.

In ceeace privește *creditul privat*, el nu se poate concepe fără munca și luminele unui expert contabil.

S'a dovedit necesitatea existenței acestui corp, fără de care nu se mai poate concepe funcționarea normală a *creditului public și a creditului privat*,.

Toată această situație privilegiată se datorește *nivelului* ridicat de *cultura profesională*, dar mai ales, prestigiului *conducătorilor* care n'au pregetat *14 ani* să lupte pentru *ridicarea morală și profesională a membrilor corpului*.

Munca lor până azi, este încoronată de succes.

Colegii lor să fie mândri de o *conducere atât de luminată și atât de rodnică*.

Sforțările lor se îndreaptă spre desăvârșirea operei începute acum 14 ani.

Legea de organizare trebue modificată în unele puncte, care s'a dovedit a stânjeni activitatea corpului.

Pensia de bătrânețe încă nu și-a găsit satisfacerea deplină, nici în regimul asigurărilor, nici la casele speciale depe lângă marile intreprinderi.

Siguranța postului nu este garantată, nu numai la contabilii experți din întreprinderile particulare, dar și pentru cei care ocupă o funcție publică de Stat.

Sunt și alte revendicări destul de cunoscute că să nu le mai repetăm.

Promitem tot sprijinul nostru pe viitor, așa cum l'am dat fără precupețire și în trecut.

D. R. IOANIȚESCU
Fost Ministru al Muncii și Ocrotirilor Sociale, Prof. la Academia Comercială.

Vitrina Librăriei

A apărut :

Expertizele contabile, de d-l *Ilie Mecu,* Inspector general B. N. R.

Calculatorul conversiunei de *Dr. V. M. Ioachim* și *Tănase Nicolau.*

Statistica în viața unui Stat: Aplicare la România, de *Vasile A. Marinescu,* D-rand în Științele Economice.

Băncile centrale agricole din țările balcanice, de *Dr. Dimitrie Pascu.*

Noua terminologie pentru contabilitatea agricolă, de *Const. Popescu-Bălteni.*

Priviri retrospective

Au trecut de mult 40 de ani, când Absolvenţii Şcoalelor superioare de Comerţ din Ţară şi străinătate s'au strâns în Bucureşti într'un mănunchiu puternic din care elemente superioare din B. N. R., alţi colegi devotaţi din învăţământ, Comerţ, Bănci, Industrie, etc. în frunte cu mult regretatul I. St. Rasidescu, ca şi subsemnatul, nu lipseam niciodată. Acel mănunchiu, fie că se numea „Asociaţia" Absolv. Şcoalelor Sup. de Comerţ, fie că se numea „Uniune", au lucrat activ şi desinteresat pentru interesele şi spiritul de solidaritate al breslei noastre, reuşind a imprima încetul cu încetul această manifestare de unire şi colegilor din provincie. Lupta lor permanentă, continuată şi astăzi, de a se organiza şi de a apăra drepturile absolvenţilor, cum şi de a-i îndruma către împlinirea obligaţiilor lor profesionale, nu a rămas fără rezultat.

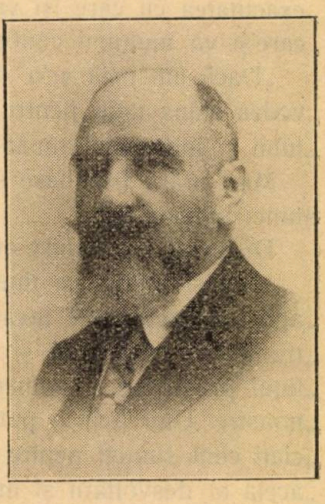

In 1906, neobosita activitate patriotică a marelui Român Dr. C. Istrate a culminat prin organizarea neuitatei expoziţii naţionale din Parcul Carol I, deschisă cu prilejul împlinirei a 40 ani de Domnie a intelectului domn al ţări, Carol I, urmată de diferite şi importante congrese pe specialităţi, a celor mai însemnate ramuri de activitate naţională, intelectuală, technică şi profesională.

Cei care îşi amintesc de acele vremuri, nu vor fi uitat de sigur de însemnătatea şi modul demn în care s'a ţinut atunci primul şi impozantul congres al Asoc. Absolv. Şc. Sup. de Comerţ, prezidat de distinşii oameni de Stat, ca: Spiru Haret, P. S. Aurelian, Dr. C. Istrate, Ion Kalinderu şi alţii. Programul şi dezbaterile organizate de preşedintele nostru de pe atunci, de subsemnatul şi de numeroşi colegi, au obţinut cel mai mare succes.

Ion Kalinderu spunea în congres între altele:

„Sunteţi colaboratorii preţioşi ai comerţului şi industriei, sunteţi „busola afacerilor, căci prin scripte arătaţi situaţia şi mersul lor.

„In timpul din urmă atribuțiunile Dv. s'au lărgit mulți dintre Dv. „sunt conducători împuterniciți a numeroase întreprinderi; iar unii „însăși patroni.

„Această transformare va crește în viitor și mai mult. Trăi- „nicia acestei schimbări depinde și de activitatea ce va desvolta „fiecare absolvent în împlinirea atribuțiunilor sale, de credința și „exactitatea cu care își va face datoria și ai males de urgența cu „care'și va mulțumi cunoștințele sale.

„Dacă am încă vr'o dorință pentru Dv. ar fi aceea de a vă „vedea stâns uniți pentru binele Dv., ca și pentru binele comer- „țului și industriei românești.

Mari urări, frumoase și profetice, realizate în bună parte de atunci până astăzi.

Distinsul economist al Țării, P. S. Aurelian, spunea:

„Era și timpul ca tineretul comercial, tot Dv. care ați pus în „aplicare prețioasele învățături ce ați primit în școală, să vă în- „truniți, să vă sfătuiți și să vă luminați asupra importantei ches- „tiuni privitoare la comerciul român precum și asupra intereselor „noastre. Unirea face puterea. Deci: fiți uniți și veți fi tari. Aso- „ciați cum sunteți pentru atingerea unui scop atât de folositor ca „acela al desvoltării și înălțărei comerțului național, fiți siguri de „isbânda voastră, *atâta timp cât veți urma programul ce ați adoptat.* „Nu aflu cuvinte pentru a exprima mulțumirea sufletească ce sim- „țim, noi aceștia bătrâni, cari am apucat alte vremuri, când vedem „în fața noastră un tineret cult, urmărind un ideal, care răspunde „unui interes de întâia ordine. Vă spunea onorabilul meu prieten, „Sp. Haret, că în urmă cu 10-15 ani era o mare îndrăsneală ca „să propui ca limbile clasice latina și greaca să fie lăsate pe seama „acelora, cari se aplicau la studiile clasice. Se credea că fiecare „român trebuie să treacă prin gimnasii și liceu clasic. Și dacă „acum 10 ani domnia această credință, vă întreb ce era acum 40-50 „de ani? Pe acele vremuri, învățământul profesional de abia mijea „și era o greutate mare pentru a putea recruta elevi pentru cele „câteva școale profesionale. Se întâmpina, ori de câte ori se vor- „bea de învățământul profesional, că românii n'au aplicare către „comerciu și meserii. Și așa se explică pentru ce meseriile și co- „merciul erau mai mult în mâna streinilor. Greșală și mare gre- „șală. Se uitase ca în trecutul nostru am avut o industrie destul „de înflorită; târgurile noastre erau în mâinile românilor.

„Nu am să fac apologia comerciului înaintea Dv, cari ați îm-„brățișat această profesiune. Aceasta, însă, nu mă oprește de a vă „atrage atențiunea că aveți să luptați încă mult timp până ce veți „izbuti. Hotărâți cum sunteți, mergeți înainte și succesul va fi al „vostru. In mâinile voastre este viitorul comerțului național. In „săvârșirea acestei mari opere, aveți un rol însemnat. Pășiți, înainte „strâns uniți și fiți siguri că întreaga Țară va fi alături de voi.

Iar imensul Dr. C. Istrate. cu prilejul închiderii congresului, spunea:

„Să fiți mândri că v'ați putut întruni pentru întâia dată în „acesta an măreț al 40-lea de fericită Domnie a M. S. Regelui „Carol I. care în tot decursul acestei Domnii a avut întotdeauna „o aleasă solicitudine pentru chestiunile economice ale Țărei în „genere și ale comerțului în particular. Fără congresul Dv. ar fi „fost un gol simțitor în această manifestare a activității noastre, „gol ce grație activității Dv. care ați organizat congresul, nu mai „are loc, fapt că vă mulțumim în modul cel mai călduros.

„Comerțul își are în sufletul său și prin modul cum este făcut „și prin cine este făcut, el poate să servească tot atât de bine „interesele mari ale țărei, cât poate să dăuneze acestor interese. „Eu sunt fericit a vedea, ca român și patriot, că sunteti conștienți „de misiunea ce aveți de îndeplinit. Aduceți din străinătate numai „obiecte bine făcute, *care să reprezinte în realitate valoarea cu „care sunt plătite.* Sfătuiți pe capitaliștii noștri și puneți-vă în „fruntea mișcărei, pentru ca *industria noastră să producă tot ce „s'ar putea obține la noi,* fără deosebire dacă materia primă se „găsește sau nu în Țară.

„Am convingerea că orice om cu bună judecată, va fi alături „de Dv. în ce privește introducerea contabiliiății duble la Stat, „atât de rațională, de care se servește toate instituțiunile noastre „economice mari.

„Uniți-vă cât mai curând, constituiți asociația Dv., astfel încât „*toți absolvenții* să lucreze la un loc pentru realizarea programului „Dv. Nu așteptați ajutor dela nimeni, decât de la propria Dv. „acțiune".

Temeinice și înălțătoare sentimente a marei generații trecute rees din aceste foarte scurte citațiuni, asupra chemărei Abs. Șc. Comerciale, pe care ne-am străduit în decursul vremurilor de a o aduce la îndeplinire ca o moștenire scumpă.

Nu voi repeta aci toate deziderateleș și hotărârile acelui mare congres al nostru.

In 1906, Asociația face un călduros apel la Dl. Ministru al Industriei și Com., pentru înființarea Corpului de contabili, trimițând și un proiect de lege dar fără efect.

După neterminabile și uriașe sforțări și grație bunei voințe extreme a fostului Ministru al Muncii Trancu-Iași, colegul nostru distins și nedespărțit, ale cărui sfaturi înțelepte și de interes desăvârșit, nu ne lipsesc niciodată, cum și a fostului pe atunci Vice-Președinte al Camerii D-l D. R. Ioanițescu mai târziu Ministru, Corpul Contabililor și experților Contabili din România și-a luat ființă în anul 1921,

De atunci el este condus cu toată vigoarea și dreptatea. Din acest punct de vedere, urările acelor iluștri bătrâni de a ne vedea uniți, toți cei cari profesează această meserie, s'a realizat. Corpul numără peste 15.000 profesioniști în întreaga Țară înscriși în 70 secțiuni.

In al doilea rând s'a obținut, grație sforțărilor tuturor în frunte cu demnul nostru tovarăș de luptă, profesor G. Alesseanu, astăzi prim președinte la Inalta Curte de Conturi, introducerea principiilor de contabilitate dublă la Stat și la cele mai multe autorități publice.

Am insistat și stăruit mult pentru înființarea unei Academii de înalte studii comerciale și industriale, deziderat vechiu al nostru pentru ca colegii cei tineri să-și poată desăvârși instrucțiunea. Sunt peste 20 ani de când s'a obținut realizarea acestei Inalte Instituții, ale cărei produse fac în țară fala generațiilor din urmă, în materie contabilă și economică.

Dar mai înainte de toate acestea a fost mare și urgentă nevoie de aducerea la îndeplinire a unui alt mare deziderat al Congresului din 1906, fără de care toate celelalte înfăptuiri ar fi fost pe încă mult timp amânate. Aceasta era creiarea unui *organ de publicitate* periodică, aparținând asociației Abs. Sc. Com. Sup. în care să se dea lună cu lună lupta pentru realizarea tuturor năzuințelor noastre, cum și pentru instruirea colegilor dornici de cunoștințe noi și practice, asemenea și pentru instruirea comercianților, a funcționarilor de bancă și a personalului din afaceri.

In anul 1908, luna Ianuarie, a apărut primul număr al *Revistei Generale de Comerț și Contabilitate*, având în frunte un comitet

de 13 persoane, din care și astăzi mai trăiesc și lucrează inițiatorul Revistei, fostul ei prim redactor timp de peste 15 ani, subsemnatul cum și primul secretar al Revistei, neobositul coleg I. C. Negrescu.

Cu apropierea anului 1935, Revista împlinește 27 ani de la apariția primului număr, însă în cei 4 ani în timpul marelui război pentru dezrobirea neamului, ea nu a putut apare decât sporadic, așa că judecând bine, se poate socoti că ea numără 25 ani de existență efectivă și continuă. In armată anii de război se socotesc dublu; la revistă ei se scad, deși focul sacru al colegilor, în tot timpul războiului, nu a scăzut nici un moment.

Ideea de a se sărbători acest frumos și rar eveniment: 25 ani de apariție a revistei, exprimată de comitetul Corpului Abs. Sc. Sup. de Comerț din România, căreia ea aparține, am aprobat-o cu multă căldură. Nu sunt multe periodice în Țară, în această situațiune de continuitate, de apreciere favorabilă (probă de bună seamă și numărul cel mare de abonați) și de reușită în cadrul ei instructiv. S'a lucrat aci fără preget, nici interes. Ținta principală urmărită prin revistă a fost susținerea cauzelor generale ale comerțului, ale Băncilor, ale Industriei, cum și interesul pentru o strânsă solidaritate între membrii Corpului nostru, în vederea realizărei dezideratelor și doleanțelor lor de peste 40 ani, exprimate în Țara, sub toate formele: întruniri, intervenții, apeluri la Autorități și la Instituțiile financiare mari, la case comerciale, etc.

Drumul parcurs de revistă și prin ea și al Corpului Abs. Sc. Sup. de Comerț a fost lung și încet. Reușita însă o putem considera ca deplină și asigurată, acum când, după 25 ani de existență, constatăm că o bună parte din năzuințele noastre au fost realizate, mai rămânând generației actuale grija de a le complecta și mai ales de a păstra ceeace cu atâtea greutăți s'a putut obține.

In primul cuvânt scris în No. 1 al revistei în 1908, redactat de subsemnatul și de colegul Lucian Boltuș, nu ne-am arătat nici decum teama unei nereușite, ci, din contră, spuneam atunci că vom căuta ca prin alegerea și seriozitatea scrierilor să ajungem a face din Revista noastră o mândrie de neam. Prin tratarea unor vaste probleme, ca: cestiunile privitoare la învățământul comercial, la rolul abs. Sc. Sup. de Comerț, la operațiunile de comerț, de bancă și de schimb, la contabilitate, technologie finanțe, economie

politică, etc., toate constituiau un material suficient de bogat corespunzător unei reviste, a cărei apariție era de mult simțită. Eram de aceia, siguri de reușită.

Pe de altă parte, excluderea complectă a preocupărilor politice și a cestiunilor cu caracter personal, ce încă de la început ne-am propus a evita, ne-au asigurat o independență, ce rar se întâlnește la alte publicațiuni similare.

Negreșit că una din țintele de căpetenie a acestei publicațiuni a fost, după cum de la început am spus-o, ridicarea Corpului Absolv. Sc. Com. Sup„ la un nivel similar cu acela al altor corpuri constituite de specialiști din Țară. Spuneam în programul nostru că, chiar dacă numai pe această cale, vom dobândi un succes, noi va trebui să ne mândrim când acest punct, cel mai important din program va fi realizat. După 25 ani de apariție, lăsăm pe alții și mai ales pe colegii cari nu activează regulat în Comitetul Corpului, și al Revistei cum și pe cei tineri să se pronunțe dacă am lucrat sau nu, dacă am reușit pe deplin sau nu.

Impreună cu actualul comitet al Corpului, și cu acela al Revistei, reînoite de mai multe ori sub umila dar devotata mea președințe și împreună cu Directorul Revistei, P. Drăgănescu Brateș cu Primul ei Redactor, V. M. Ioachim și cu I. C. Negrescu, noi vom continua opera fără încetare, și fără teamă că într'o zi vom fi trași la vreo răspundere sau la vreo critică de a nu ne fi îndeplinit totdeauna datoria și numai datoria dezinteresată, către colegi și Țară.

Dacă răsfoiește cineva toată colecția Revistei noastre va descoperi cu mirare, interes și poate și cu puțină admirație că toate articolele publicate emană, cu rare excepții, numai de la autori colegi de ai noștri esceptând, bine înțeles, pe publiciști de mâna întâi, versați în materie, ca :
G. Alesseanu, Gr. Trancu-Iași, prof. I. G. Munteanu, Chr. D. Stai-covici, prof. Iacobescu, Dr. P. Drăgănescu Brateș, Dr. V. M. Ioachim, St. V. Tenov, etc. asupra cărora nu mai trebue să insistăm. Colegii, fie Absolv. ai Sc. Sup. de Comerț, fie ai Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din țară și străinătate au scris mereu la Revistă, făcându-se astfel cunoscuți și servind atât de mult instrucțiunei cititorilor ei. Revista a servit și va servi todeauna ca o tribună liberă deschisă tuturor colegilor dor-

nici de a scrie ceeace le face o mare cinste și mulțumire sufletească.

Materiile tratate au fost foarte variabile și complexe: Pe lângă articolele de specialitate, ca: Comerț, economie politică. contabilitate și susținerea intereselor comune, găsim în Revistă amplu desvoltate chestiuni despre: Uzanțe comerciale, Monografii și propagandă comercială, Probleme și Studii de specialitate cu cestiuni de rezolvat, Revista financiară din țară și străinătate. Cestiuni cu caracter vamal și mai ales fiscal, dându-se o largă publicitate și comentariu hotărârilor diferitelor comisiuni. Dezbaterile și comentările congreselor noastre proprii, ale Camerilor de Comerț și ale Cooperativelor; apoi despre: Organizarea bilanțurilor și norme în această privință, organizările consulare, cestiunile privind toate Reformele învățământului Comercial, Contabilitatea la Stat și în toate autoritățile publice despre lucrările congreselor străine internaționale de specialitate și dări de seamă asupra rezoluțiilor lor și modul de aplicare în genere a acestora, etc.

In privința acestor din urmă congrese urmărite mai de aproape de Directorul Revistei, eminentul coleg P. Drăgănescu-Brateș și de mine, colegul Drăgănescu și-a făcut o specialitate în a le studia, compara, discuta și în a distinge ce anume ar fi potrivit a se aplica și în Țară la noi și ce trebuie evitat. Țin să se știe că participarea la importantele congrese internaționale de contabilitate, de la Amsterdam, New-York, Bruxelles și Londra s'au făcut pe socoteala proprie a delegaților, căci Revista trăind fără subvenții sau ajutoare, nici ea nu a putut la rândul ei să acorde delegaților sprijinul necesar unor asemenea delegații.

Revista numai în anii din urmă a putut remunera unele articole publicate mai ales pe ale acelora din colegi, cari trimiteau aproape regulat material de publicat, material interesant și obiectiv, apreciat de întregul Comitet, care lucrează gratuit și cu cea mai desăvârșită sârguință pentru reușita deplină.

Mai țin să adaug că, după trecere de aproape 10—15 ani dela înființarea revistei, timp în care eu, ajutat de vrednicul coleg și secretar I. C. Negrescu, am avut aproape singuri conducerea, apariția și răspândirea revistei, am fost complectați de colegi inimoși, desinteresați și capabili ca: P. Drăgănescu-Brateș, V. M. Ioachim și Nitzu, cari au azi conducerea efectivă a revistei. In redacție și în comitet au activat mereu: S. Blumenfeld, I. Enăchescu, Marin Munteanu, Ilie Mecu, T. Theodoru, Dem. Cons-

tantinescu, Dima, C. Vasilescu, Toma Voiculescu, N. Arghir. Aurel Marinescu, Gh. Ianculescu, N. K. Constantinescu (o mare parte din ei foști și eminenți elevi ai mei). Toți au contribuit puternic cu experiența și râvna lor, nu numai la publicarea de articole proprii în revistă, dar și la controlarea celorlalte articole, primite spre publicare, având grije ca revista să apară în formă implacabilă, interesantă și demnă de un corp ales, a cărui cauză o apără alături și în cadrul intereselor generale ale Țării.

Ei m'au descărcat de mult timp și pe mine de grijile lunare ale redacțiunei, lucru pentru care le sunt adânc recunoscător. Negreșit că amestecul celor bătrâni, deși nu permanent, totuși se mai exercită, și eu țin la aceasta, din când în când, de n'ar fi aceasta decât ca un îndemn și îndrumare, pentru tineret.

Dacă ar fi să fac nu o observațiune, dar o adevărată îndrumare colegilor de la revistă de azi, ar fi rugămintea ce le adresez de a reciti articolul meu despre *„Rostul Absolvenților Școlilor Superioare de Comerț"*, publicat în No. 1 al revistei din 1908, din care vom vedea cu durere că constatările mele de atunci, asupra puținei penetrațiuni a elementelor noastre băștinașe în Comerț și Industrie și asupra atragerei lor, mereu la ordinea zilei, către cariera ușoară a funcționarismului de Stat, încă dăinuiește; ba încă azi se accentuiază, fie din cauza somajului mai ales în bănci și a împuținărei excepțional de pronunțată a afacerilor comerciale, fie din cauza tendinței românului către o viață tihnită, care-i asigură, fără nici un efort și ziua de azi și pe cea de mâine.

Indemn pe colegi a căuta să reacționeze energic în privința acestei tendințe, de mult criticată căci, dacă afacerile comerciale, bancare și industriale nu merg, nici bugetul Statului nu poate merge. De aci, concedierea în masă din funcțiile publice devine fatală. In comerț și celelalte afaceri se mai scad lefurile se mai lucrează în 2-3 întreprinderi, colegi se mai pot aștepta a fi menținuți mai mult în Comerț și mai ales în Industrie, decât la Stat.

Trebuie ca conducătorii Revistei să înceapă o campanie dârză de pregătire a elementelor tinere către afaceri, *fiind absolut imposibil* ca ele să nu reînceapă iarăși și într'un termen cât mai scurt.

Omenirea a mai trecut prin crize politice și economice poate mai mari ca cele de azi, deși în spații mai mici, însă niciodată apele nu au putut fi oprite din mersul lor natural.

Tot astfel și cu fenomenele economice: este absolut imposibil ca Statele să continue a se războiu economiceşte între ele cum fac astăzi. Relațiunile comerciale internaționale au existat chiar în epocile de barbarie, chiar și în țările necivilizate.

Este absolut de neadmis ca relațiunile comerciale să nu reînceapă și odată cu ele să nu reîvie creditul și consumațiunea. Vor trece poate încă un an doi; vor trece încă 5-6 ani, dar lucrurile vor reintra iarăși în făgașul lor normal: Cel ce produce grâne va trebui să le dea contra mașinelor sau alte ustensile fabricate de alți nu prin troc, ci pe prețuri măsurate cu o măsură ce de mult s'a admis de omenire, moneda. Recunosc, generația de azi a șomerilor contabili sau a șefilor de servicii, ori funcționari din Bănci și comerț urmează legea inflexibilă a deprimărei sau căderei economice a instituțiilor din care fac sau făceau parte. Ca și proprietarii întreprinderilor respective, cei de azi sunt generația de sacrificați, așa cum au fost și cei 800.000 români morți în Moldova pentru cauza întregirei neamului.

Dar, generațiile care vin, mai ales elementele autochtone, trebuie să fie din vreme instruite și îndrumate așa încât în ziua relurărei afacerilor, ei să fie gata instruiți și capabili de a participa la lupta vieței, care de sigur la început va fi aprigă așa că numai cei pregătiți vor profita.

Iată dar sarcina și rugămintea ce adresez conducătorilor colegi ai Revistei: *Pregătirea din vreme a tineretului, spre noua luptă economică și aflarea celor mai bune mijloace de reușită în această direcțiune.*

N. BUICULESCU
Decanul Corpului Contabililor.

Se aduce la cunoștința d-lor Abonați ai revistei noastre că bonificația de 20% a expirat la 1 Noembrie a. c. Dela această dată abonamentele revistei vor fi încasate numai prin intermediul încasatorilor noștri cu suma de Lei 200.

Rolul contabilului în viața economică

Când cercul strâmt al economiei patriarhale a fost sfărmat și viața economică a ieșit din vechiul său făgaș luând o altă înfățișare datorită diviziunii muncii, întreprinderile individuale specializate au avut tot mai multă nevoe de ordine în administrația și conducerea lor. Atunci și-a făcut pentru prima oară apariția știința contabilității — empirică la început, — sortită să arate în orice moment situația limpede a activului și pasivului intreprinderii. Cel însărcinat să îndeplinească această funcțiune s'a numit contabil și el era în acelaș timp proprietarul întreprinderii.

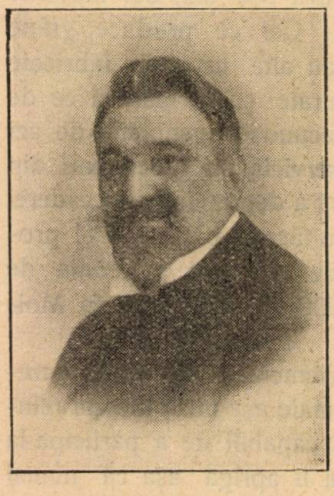

Cu vremea lucrurile s'au schimbat. Operațiunile întreprinderilor au devenit din ce în ce mai numeroase și mai variate. Câmpul lor de activitate a fost considerabil mărit. Capitaluri individuale au luat înfățișarea întreprinderilor sociale și astăzi suntem încă în plin proces de transformare.

Evoluția aceasta a tras o linie netă de demarcație între contabilul proprietar și contabilul propriu zis. Proprietarii anonimi ai marilor întreprinderi nu puteau fi în acelaș timp și contabilii propriilor lor întreprinderi. Noua stare de lucruri a mărit simțitor prestigiul și importanța contabilului, reclamând în acelaș timp ca el să fie bine pregătit pentru a-și putea îndeplini cu folos funcțiunea ce i se încredința. In acest scop au luat ființă aproape în toate țările lumii școli comerciale pentru specializarea și instituțiuni superioare de cultură contabilă, comercială și industrială, etc., în care sau format și se formează necontenit elementele în grija cărora capitaliștii încredințează averile lor pentru a fi administrate și fructificate. Deasemeni exercitarea profesiunii de contabil a fost legiferată.

Sporirea însemnătății funcțiunii contabilului și înmulțirea nu-

mărului lor, a determinat înființarea asociațiunilor profesionale. Astfel se explică înființarea și în țara noastră a Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili.

Rolul pe care îl au contabilii în viața economică mai ales astăzi, este considerabil. Datorită lor contabilitatea este organul vizual al întrepriederii, iar capitalistul cunoaște în orce clipă starea reală a întreprinderii și poate ușor întrevedea țelul în spre care se îndreaptă. Un iscusit contabil este cel mai mare sprijin și un puternic ajutor al direcțiunii.

Dar nu numai în marile întreprinderi contabilul este chemat cu tot mai multă stăruință. Raționalizarea tuturor ramurilor de activitate urmărind realizarea maximului de beneficiu cu minim de efort, reclamă în mod imperios ținerea exactă a tuturor socotelilor, pentru ca astfel să se poată stabili în orce clipă prețul exact de cost și rentabilitatea.

In viitorul apropiat contabilului îi este rezervat la noi în țară un câmp vast de activitate, introducerea și aplicarea contabilității casnice în exploatațiunile țărănești. Atunci când acest pas mare pe calea progresului se va face, vom putea fi siguri că plugărimea românească va deveni conștientă de valoarea munci sale, pe care va putea s'o canalizeze în direcțiunile în care rentabilitatea va fi o realitate, nu o ficțiune. Ajungerea la un rezultat depinde numai de contabilii pe care-i avem, cari nu vor trebui să precupețească efortul nici unei clipe, pentru ca printr'o propagandă intensă să facă să pătrundă lumina contabilității acolo unde întunericul mai stărueşte încă.

Pentru ca să-și poată îndeplini însă misiunea, contabilul trebue să fie înzestrat cu o cultură specială și generală temeinică și să aibă calități sufletești deosebite. Astfel nu va mai putea fi de un real folos instituției pe care o servește și societății în mijlocul căreia viețuește.

Membrii corpului nostru contabil dintre cari s'au recrutat atât de numeroase elemente de valoare, sperăm că vor fi și în viitor la înălțimea chemării și a misiunii economice pe care o au de îndeplinit.

C. I. BĂICOIANU
Administrator Banca Națională.

Pentru educația comercială

Dintre reprezentanții marelui negoț din Galați, de acum patruzeci de ani, nu mai trăiește nici unul. Bancherii Dall'Orso (tatăl și fiul), marele exportator de cereale Sigismondo Mendl, agenți de navigație Watson și Youell, și alții ca ei, dorm somnul de veci. Ei erau continuatorii distinși ai pleiadei de negustori străini din marele port dunărean, cari, alături de negustorii greci și români brașoveni și săceleni, duseseră în apus faima Galaților și a României. Cunoștințele lor comerciale, cinstea, buna rânduială și stăruința la muncă, erau proverbiale. In acelaș timp, ei nu se dădeau îndărăt dela ajutorarea lumii sărace.

Intrețineam cu dânșii legături prietenești. Ne întâlneam adeseori la bursă și prin birourile lor. Eram încântat când îi vedeam aplicând larg principiile comerțului modern, pe cari le învățasem la Institutul Superior dela Anvers. Și adeseori îi aduceam ca pildă la cursurile dela școala comercială, superioară.

Am lucrat cu ei la „Uniunea comercială și industrială din Galați" pentru progresul comerțului României și pentru ridicarea Galaților din criza dela sfârșitul secolului trecut. Toți se întreceau la muncă, cu râvnă, punând la dispoziția Uniunei, lunga lor experiență.

Legături mai deaproape întrețineam cu Dall'Orso fiul (Alfons) și cu William Watson, morți de curând. Cu aceștia mă potriveam și la vârstă. Alfons Dall'Orso era doctor în drept de Universitatea din Berlin. Cu el am lucrat la Camera de comerț, unde era president, iar eu eram delegat ministerial. Watson era tipul perfectului negustor englez, modern și cult. Totdeodată mare iubitor al poporului român în mijlocul căruia trăia din timp îndelungat. Se

însurase cu o româncă. Era totdeauna dispus să dea păreri luminoase și sfaturi înțelepte cu privire la negoțul nostru și la intrarea românilor în afaceri.

Cu ocazia unei convorbiri referitoare la educația Englezilor în comparație cu a Românilor, Watson susținea că Englezii ne sunt superiori în toate ramurile de activitate.

— Nu în toate, răspunseiu eu. Avem și noi multe părți bune. Ba încă, în unele direcții întrecem pe Englezi.

— In cari direcții? — mă întrerupse Watson.

I-am răspuns că d. e. bacalaureații noștri, ca pregătire științifică, sunt superiori bacalaureaților englezi.

— Da, îmi răspunse englezul. Dar voi, Românii, învățați prea multe lucruri nefolositoare, pe când noi, englezii, învățăm numai ce trebue. Deaceia în direcția economică nu sunteți specializați. In ce primește chestiile comerciale, voi vă amestecați unde nu vă pricepeți, ceeace nu se petrece la englezi.

Răspunsul prietenului Watson m'a impresionat. Nu pentrucă mi-ar fi descoperit lucruri necunoscute, ci pentrucă un mare și priceput negustor englez, care cunoștea deaproape împrejurările dela noi, mă întăria în convingerile mele în această materie, convingeri pe cari cei mai mulți români nu le aprobau. Și mă întrebam, oare când vom eși din starea primitivă, în care atribuțiile se confundă? Când vom ajunge să punem, în cele economice, pe omul potrivit la locul cuvenit „the right man in the right place“? Când vom putea prețui negoțul la adevărata lui valoare, așa încât să profităm în măsura cuvenită de această îmbelșugată ramură de activitate?

* * *

Vechile noastre școale comerciale cu patru și cu cinci clase, în cari se primeau elevii cu cursul primar, pregătiau modeste elemente pentru negoțul de atunci, care nu întâmpina concurență grea. O însemnată parte dintre absolvenții acelor școale se făceau funcționari publici. Cei cari se duceau să-și continue studiile pe la academiile comerciale străine, fiind slab pregătiți, nu puteau face mare ispravă pe acolo.

Cu totul altfel, era întocmită Școala comercială din Brașov, care primea elevi cu patra clase reale, dispunea de un corp didactic, distins, și dedea rezultate excelente.

* * *

Acum patruzeci și cinci de ani, când, subsemnatul am luat direcția școalei comerciale din Galați, atmosfera studilor în școală nu erau de loc negustorească. Absolvenții nu erau primiți ca contabili și corespondenți în birourile marilor negustori și fabricanților. Nu erau bine pregătiți. Oarecari excepții se faceau cu evreii din cauza spiritului lor comercial înăscut.

Pregătirea elevilor trebuind întărită, am început imediat controlul lecțiilor prin clase. Și am constatat următoarele:

La limba germană profesorul întreba pe elevi, când se întrebuințează dativul și când acuzativul și cum se separă prepozițiile la cutare verbe. După aceea urmau traduceri de bucăți literare. Răspunsurile erau satisfăcătoare. Dar când i-am întrebat, cum se zice nemțește „mi-e foame, dă-mi o bucată de pâine" și „la ce oră pleacă trenul" ?, elevii nu știau să răspundă. Nu știau să facă nici scrisori nemțești.

Ca urmare dela aceasta, am stăruit pe lângă profesor să se ocupe serios de partea practică necesară în afaceri, și de terminologia și corespondența comercială.

La limba română se făcea cursul după o broșură, care trata despre Cicerone — teza profesorului respectictiv pentru licența în litere. Apoi, analiză gramaticală. Scrisori și acte comerciale elevii nu știau. Nici profesorul nu știa. Pe lângă acestea, dânsul manifesta un vădit dispreț față de negustori și nu stimula printre elevi gustul pentru negoț. Au trebuit intervenții energice până s'a schimbat sistemul.

La matematici se făcea aritmetică teoretică și ceva algebră. Din calculele prețurilor, măsurilor, monetelor, schimburilor aproape nimic.

La contabitate totul se mărginea la mici documente și înregistrări în jurnal și maestru (carea mare). Toate fără legătură cu corespondența, cu uzurile, cu tarifele, cu bursa, cu problemele reale de producție și de circulație.

După o îndelungată stăruință pentru îndreptare și după ce în corpul didactic au intrat elemente mai bine pregătite, situația s'a îmbunătățit!

Un progres simțitor pentru toate școalele comerciale din țară s'a realizat după reforma lui P. Carp, din 1893, care a împărțit învățământul comercial în două grade, unul inferior, de trei ani, pentru negoțul mic, și altul mai superior, tot de trei ani, pentru negoțul mare, ambele cu programe analitice mai potrivite ne-

cesităților. Elevii dela gradul întâiu puteau trece în gradul al doilea.

In 1903 școalele de gradul întâiu au fost transformate în școale comerciale elementare, cu trei ani, iar cele de gradul al doilea în școale comerciale superioare, cu patru ani — forma actuală. Legătura dintre cursul inferior și cel superior a fost ruptă (după intervenția unor literați dela ministerul instrucției).

Programul școalelor elementare a fost redus. Limbile străine au fost înlăturate.

In cursul superior astăzi se primesc direct numai absolvenții a patru clase de liceu, de unde vin elemente slabe, întrucât obiceiul pământului cere ca elementele bune să-și continue studiile în cursul superior de liceu. Dela școalele elementare, ar veni serii mai bune dar, la intrarea în cursul superior, comercial, candidații respectivi întâmpină greutăți cu examene la materii pe cari nu le-au învățat.

Programul școalelor superioare au fost complectat și modernizat și i s'a adăugat biroul comercial, cu douăsprezece ore pe săptămână. în care cunoștințele dobândite în școală să îmbrace o formă practică și sigură. Absolvenții cursului superior, pentru dobândirea diplomei, sunt obligați să facă un stagiu de practică, de șase luni.

Paralel cu acestea s'au înființat cursuri comerciale de seară și de duminecă pentru ucenicii din negoț, și cursuri suprapuse pentru absolvenții școalelor elementare. Toate, cu programe restrânse, nu tocmai potrivite.

După aplicarea reformei din 1903, diplomații cursului comercial, superior, fiind bine pregătiți, au început a fi căutați în negoț, în industrie și mai ales în bănci. La o anumită epocă școala dela Galați nu putea satisface toate cererile. Mulți dintre aceștia diplomați și-au făcut în afaceri cariere frumoase, independente. Iar absolvenții cari se duc pe la academiile comerciale, superioare, străine, își continuă studiile cu succes.

După înființarea Academiilor de înalte studii comerciale din București și Cluj, absolvenții români să îndreptează către aceste academii.

* * *

In ultimii treizeci de ani nu s'a introdus nici o modificare școalelor noastre comerciale. După războiu, în epoca ofensivei

culturale, aceste școale s'au înmulțit prea repede. Și s'au înființat și școale comerciale de fete în aceleași condiții ca cele de băeți. Dar s'a avut în vedere mai mult cantitatea, nu calitatea; s'a lucrat la întinderea suprafeței, nu în profunzime. Corpul profesoral a fost adeseori recrutat după considerațiuni politice, dintre nepregătiți. Aceasta a contribuit la scăderea nivelului acestui învățământ. Așa încât acum ne întoarcem la situația veche, pe care am pomenit-o la începutul acestui articol și pe care o critica Watson.

De altfel, în anii din urmă, nivelul învățământului a scăzut și la celelalte școale din țară. S'a favorizat o intelectualizare slăbănoagă, de elemente dubioase, neproductive, o adevărată inflație care ne va da multă bătae de cap în viitor. Să sperăm că lucrurile se vor mai îndrepta prin introducerea examenelor anuale la licee și prin severitatea dela bacalaureat.

Acum școalele noastre comerciale trebuesc reorganizate potrivit cu necesitățile vremei. Legătura dintre cursul elementar și cel superior să fie restabilită. În locul celor două feluri de școale actuale, ar fi mai nimerit să se înființeze licee comerciale, cu șapte sau opt clase. Materiile cari s'au dovedit inutile, să fie înlăturate. Fără a neglija cultura generală, trebuesc întărite ramurile de specialitate, cari se aplică direct în afaceri: contabilitatea și corespondența, aritmetică comercială, noțiunile de drept comercial, și economie politică și limbile străine (din acestea, obligatorii numai două, de pildă franceza și germana, dar cu ore numeroase și cu multă practică de conversație, iar profesorii respectivi, pe lângă pregătirea literară, să aibă întinse și precise cunoștințe în domeniul comercial). Să se aibă în vedere și specialitatea regiunei; în porturi să se adauge noțiuni de științele maritime, la Ploești noțiuni de comerțul petrolului și așa mai departe. Programele școalelor de fete să fie diferite de ale băeților. Să se adauge cursuri de religie (sau de morală economică, sistem japonez), stenografia, dactilografia, muzica și gimnastica. Directorii și inspectorii să fie numiți numai dintre specialiști comerciali. Profesorii de asemenea, să fie recrutați cu preferință dintre titrați comerciali, pentru toate catedrele. Să se reîntroducă examenele anuale și de diplomă. Să se ușureze tipăritul cărților bune de specialitate.

La întocmirea programelor și în decursul studiilor să fie consultați negustorii și contabilii, cari au o serioasă pregătire teoretică și experiență practică. Să se se ajute plasarea absolvenților în afaceri.

Dar mai presus de toate să se dea o deosebită atențiune culturei sufletești. Pe lângă munca sârguincioasă, elevii să fie deprinși cu ordinea, cu exacitatea, cu conștiinciositatea întru îndeplinirea datoriei. Când vechii absolvenți ai școalei comerciale superioare din Galați, se adună în întruniri colegiale, după zece sau douăzeci de ani dela terminarea studiilor, toți afirmă că în viață l-a servit enorm spiritul de bună rânduială, învățat în școală, Acelaș lucru l'a experimentat subsemnatul în calitate de expert pe lângă tribunalul și curtea de apel din Galați și ca director la Banca Românească, sucursala din acest oraș.

* * *

Naționalizarea comerțului și industriei, întrucât atârnă de școalele comerciale, se poate realiza fără mare greutate. Se cere numai oarecare devotament. Or de altă parte factorii materiali necesari, căile de comunicație, instituțiile de credit, poșta, telegraful și telefonul, intrepositele, camerele de comerț, etc. există. Dar ceeace împedecă progresul în direcția aceasta, este rezistența mediculuí social, este mentalitatea lumii noastre, considerată în totalitatea ei. Ne lipsește educația economică — rezultat al evoluției prin care a trebuit să trecem cu ocazia grăbitei organizări a statului.

Românii, în genere, nu au spirit negustoresc (afară de Mocani și de unii Olteni.) In clasele noastre mai instruite și între cei ajunși la bunăstare materială nu am întâlnit niciodată o atenție deosebită pentru învățământul comercial, cum există pentru învățământul clasic. De multe ori am constatat desconsiderare. In schimb, răposatul Regele Carol I. de câte ori venia la Galați, se interesa foarte de aproapă de mersul școalei comerciale și mă întreba, dacă absolvenții îmbrățișează cariera comercială.

Față de negoț și de meserii cea mai mare parte din lumea noastră continuă și astăzi vechile prejudiții. Negustorii sunt considerații mai pre jos decât magistrații, inginerii, ofițerii, avocații, medicii. Deaceea tinerii cei mai distinși sunt îndreptați către licee și apoi către universități și alte școale superioare, deși posibilitățile de câștig și de plasare în direcția aceasta sunt tot mai îngustate. Negustorii înșiși se consideră inferiori. Deaceea aproape toți în loc de a-și trimete băeții la școala comercială pentru ca mai târziu să continue afacerile cu succes, îi trimet la liceu și apoi la facultatea de drept ca să-i facă funcționari sau avocați politiciani.

Și astfel, elemente naționale, alese, cu vază, se desrădăcinează din calea firească, productivă, și îngroașe proletariatul intelectual, devin niște inutili sociali, adeseori periculoși pentru ordinea existentă. Și apoi ne plângem că străinii ne iau locurile din întreprinderile economice. In privința aceasta sunt caracteristice discuțiile ce au avut loc acum de curând, cu ocasia votării legi pentru utilizarea personalului românesc în întreprinderi.

Nu susținem că străinii din aceste întreprinderi ar fi fără prihană *) Dar vina principală este a noastră, pentrucă ne mărginim la superficial, la vorbe goale, la reglementări pe hârtie.

* * *

Astfel stând lucrurile, nu este de mirare că in manifestările politico-sociale negustorii noștri se presintă slabi. Nu este de mirare că activitatea Camerilor de comerț și a Sfaturilor negustorești se mărginește în genere numai la discuția intereselor mărunte, locale, și la proteste in contra măsurilor greșite ori vexatorii, luate de către administrațiile publice. Nu este de mirare că negustorii nu-și pot impune punctul lor de vedere în conversiuni, în contingentări, în carteluri și în alte chestii referitoare la însănătoșirea situației economice. Nu este de mirare că în consiliile de administrație ale întreprinderilor comerciale, majoritatea membrilor o formează avocații, inginerii, medicii, politicianii sinecurișți, simpli fiuranți. Iar în corpurile legiuitoare figurează prea puțini negustori și nici un meseriaș, deși opera de guvernare îmbrățișează esențialmente probleme de ordin economic, social. Și așa mai departe.

* * *

Mentalitatea greșită de azi, față de negoț și de negustori, trebue corectată. Problema este complexă. Rezolvarea ei va întâmpina greutăți, în prima linie din cauza anarhiei morale și materiale în care ne sbatem.

Indreptarea nu poate veni decât tot dela negustori. Celelalte grupe sociale au alte interese, alte griji.

---

*) A se vedea conferința noastră despre naționalizarea comerțului și industriei, publicată în broșură și in anuarul școalei comerciale superioare din Galați, pe 1910.

Un însemnat ajutor ar putea da presa, propagând încrederea în energia și valoarea individuală spre a desbăra tineretul de a aștepta totul dela societate. Prin gazete poate pătrunde în popor convingerea că un tânăr cu bune studii comerciale, energic și isteț, este tot atât de distins și are un câmp de activitate mai vast decât un absolvent de liceu și de universitate — și că în lumea modernă, un negustor sau un industriaș de elită are aceiaș valoare socială și este considerat la egalitate cu oricare profesionist liber sau funcționar public superior.

Un rol important revine Corpului absolvenților școaleler superioare de comerț și în special Corpului experților contabili, cari în timpul din urmă se manifestă așa de frumos.

Contabilii să caute necontenit a-și complecta instrucția potrivit timpului și evenimentelor. Cu deosebire să se țină în curent cu nouile probleme și legiuiri economice, financiare. In afaceri să nu se mulțumească cu simpla înregistrare a operațiilor încheiate și conduse de alții, ci să caute a intra în miezul întreprinderilor până la ultima fibră, așa încât să ajungă să cunoască adânc întregul mecanism și procedeurile, să știe stabili rentabilitatea, probiema celui mai mare randament cu cea mai mică cheltuială, să promoveze propășirea, să devină ei însăși patroni capabili, și astfel să înmulțească grupa negustorilor mai culți, cari apoi să poată apăra cu succes interesele comerțului și prestigiul comercianților.

Rolul experților contabili devine tot mai important. Ca oameni ai realităților, ai socotelilor exacte, ai controlului priceput, ei sunt indispensabili nu numai în materie comercială și industrială, ci și în agricultură și în societățile anonime, cari în timpul din urmă au luat o așa de mare desvoltare, de asemenea, ca auxiliari ai justiției, în procesele comerciale, civile și penale. Apoi, în domeniul economiei publice: regii autonome, bănci populare, case de asigurare. lar în activitatea fiscală, ei sunt necesari pentru stabilirea cheltuelilor generale și a bilanțurilor la aplicarea impositelor pe venit. In fine, în administrațiile publice, experții contabili sunt chemați să descopere și să limpezească neregulile, falsurile și fraudele, să înlesnească curățirea și moralizarea atmosferei viciate de abuzuri, de ignoranță, de reaua credință, de chinezării, de tembelism.

Experții contabili trebue să se afirme cu mai multă îndrăsneală, conform cu însemnătatea pe care o au și cu serviciile pe cari le

aduc economiei generale a țării. Să nu se mai lase copleșiți de nespecialiștii și de chiulangii cari încurcă trebile.

Strâns uniți și solidari, să se ajute reciproc și să lupte pentru a realiza ceeace singuratici și izolați nu pot dobândi. Să se ridice la rangul titraților din celelalte specialități.

* * *

Ridicând clasa negustorilor naționali și disciplinând viața economică, vom asigura bună starea generală a țării. In acelaș timp vom întări pătura mijlocie, care este atât de necesară pentru echilibrul claselor sociale în timpurile de adânci frământări.

Galați, August 1934.

I. G. MUNTEANU
Fost Director la Școala Superioară de Comerț, Galați.

INTREPRINDERILE GRIGORE ALEXANDRESCU S. A.
BUCUREȘTI. — SPLAIUL UNIREI No. 96
◇ ◇ ◇
TALPA, BOXURI-CRUPOANE
Produse de primă calitate
:-: Fabrică de pielărie :-:

DEPOZITE:
CLUJ, Ede Simon, Strada O. Iosif No. 1.
ARAD, Armin Schwarcz & Co., Bulevardul Regina Maria, 17.
CERNAUȚI, Iacob Rössler & Fii, Strada General Zadic, 6.
CHIȘINAU, Pielărie N. Folb, Piața Nouă 226
BAZARGIC, V. Stanef, Strada Principele Ferdinand, 122.

O viață

O viață de om putem zice a trăit Revista noastră și cât va mai trăi încă!

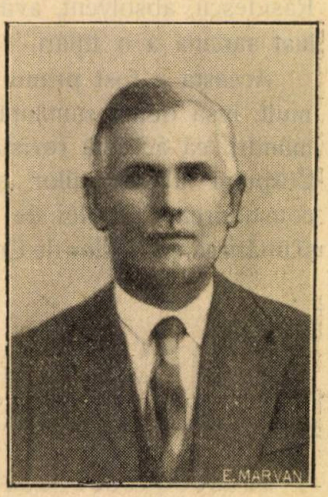

S'a pus acum 26 ani o temelie și stâlpi de beton armați atât de solizi, încât și viața ei viitoare va merge peste generații.

Aveam atunci 25 ani, un sfert de veac, când fui chemat de iubitul nostru Decan N. Butculescu să iau parte la consfătuirea pentru fundarea Revistei, de care încă de mult, noi absolvenții simțeam mare nevoie și ne sfătuiam cum am putea, față de mijloacele restrânse, s'o scoatem la lumină.

Tipărisem 3 lucrări: „Export și debușeuri", „Exportul făinei în Orient" și „L'Enseignement Commercial en Roumanie", prezentată la Congresul din Lyon.

Mi-aduc aminte că mă chemase răposatul fost Ministru Nenițescu ca să mă felicite pentru una din lucrări și să'mi ceară colaborarea la Revista sa, când primesc o scrisoare a d-lui Butculescu în care îmi spunea că nici o breaslă nu e mai răsleață ca a noastră și că o strângere a rândurilor tinerilor diplomați-absolvenți de școala comercială superioară e absolut necesară, și că aceasta nu s'ar putea face decât printr'un ziar sau revistă, atrăgând pe toți colegii din țară.

I-am răspuns entusiasmat mai ales că de mult, încă din școală, chiar la Iași în anul 1903 când eram în ultimul an, împreună cu Gheorghe Boncescu actual atașat la Washington, ne-am întrunit toți colegii și zicându-ne la revedere, ne-am promis ca să luptăm în viață pentru facerea unui cămin, ideal care ni l-am îndeplinit însă aici la București, prin clădirea „Activa" a contabililor din țară, al cărei unul din Adm. Delegați sunt și azi.

Ne-am întrunit ulterior la Dl. Butculescu acasă în strada Câmpineanu unde D-sa și Dl.Zissu au pus multă insistență pentru

scoaterea primului număr. Erau chestiuni de profesiune, chestiuni băneşti, nu puteam ca odată o operă începută să fie în curând compromisă.

In altă şedinţă toţi fundatorii, cari şi azi suntem în capul Revistei, ne-am obligat apoi ai da drumul şi a o susţine, mai ales că un om de inimă şi cu o situaţie înfloritoare, defunctul Carol Rasidescu, absolvent, având renumita tipografie Carol Göbl, şi-a luat sarcina a o tipări.

Aceasta a fost primul început. S'a depus muncă multă şi timp mult, însă odată sămânţa răsărită a dat roade şi astăzi ne putem mândri, că această revistă pe care am cedat-o noi fundatorii, Corpului absolvenţilor şcoalei superioare de comerţ, a atras constituirea Corpului de Contabili şi Experţi, clădirea Căminului şi întărirea situaţiilor de Contabili a colegilor şi absolvenţilor, ulterior.

I. C. NEGRESCU
Director Societatea Comunală
Locuinţele Eftine.

„SEMANATOAREA"

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ A AGRICULTORILOR PENTRU PROCURARE DE MAŞINI AGRICOLE

Bucureşti III, Calea Dorobanţilor, 59. Telefon No. 2-05.65

CRAIOVA, Calea Bucovăţ No. 26. Telefon No. 266.
CHIŞINĂU, Str. Mihail Eminescu, No. 13.
ROŞIORI DE VEDE, Str. Lt. Dogeanu No. 20.
BRĂILA, B-dul Cuza No. 79.

Oferă agricultorilor din depozitele sale:

Pluguri, Grape, Tăvălugi, Semănători în rânduri **„Unikum Drill"** şi **„Patria Drill"** cu linguriţe şi alveole, **Semănători** pentru îngrăşăminte, **Tocătoare** pentru nutreţ şi sfeclă, **Batoze** pentru porumb, **Uruitoare, Vânturătoare, Trioare** şi **Selectoare** pentru grâu, **Prese** pentru fân şi pae, manuale şi mecanice, **Prese** pentru făcut faguri de miere, **Centrifuge** pentru miere, **Teascuri** şi **Zdrobitori** pentru struguri, **Cântare Bascule, Terezii** şi **Grautăţi.**

Atelier pentru reparaţiuni de maşini agricole în Bucureşti, Fabrică şi Turnătorie de fontă şi metal şi Atelier de reparaţiuni în Craiova.

Din istoricul Revistei de Comerţ şi Contabilitate

Comitetul *Revistei de Comerţ şi Contabilitate* a hotărât să serbeze jubileul mic, jubileul de 25 ani, dela naşterea acestei Reviste.

Acum 25 de ani, după multe plănuiri s'a hotărât înfiinţarea acestei Reviste, dela care se aşteptau rezultate mult mai modeste decât acelea pe care a reuşit să le înfăptuiască Revista aceasta a noastră.

Nu ştiu unde s'a ţinut prima convocare pentru fondarea Revistei, dar la a doua convocare am participat şi eu, şi a-şi putea spune că am contribuit la formarea numelui de botez al Revistei.

Eram în casa iubitului nostru Decan, Nicolae Butculescn, venise acolo între alţii, mai rari printre noi, şi colegul mai mare Alexandru Zissu.

Se căuta un nume. Eu pare-mi-se, ţineam să-i zică *„Revista de Contabilitate“*, alţii ţineau la un titlu mai coprinzător, *„Revista de Studii Comerciale“*, alţii cereau ca să se accentuieze mai bine în titlul Revistei, caracterul de *„Revista de Studii Economice“*.

După cuvenitele analize ale titlurilor enunţate, d-l Decan Nicolae Butculescu, a combinat denumirea de astăzi, pentruca să avem în titlu cele 2 expresiuni, mai ataşate de specialitatea noastră: *Comerţ* şi *Contabilitate*.

Astfel s'a ajuns la titlul de *„Revista de Comerţ şi Contabilitate“*.

Cu acest titlu a funcţionat continuu, dela întemeere această Revistă; — dar nu a fost totdeauna aşa cum este azi, adică proprietatea unei Asociaţiuni, fiindcă pe vremea când am înfiinţat noi Revista aceasta, *Asociaţiunile* civile nu aveau personalitate juridică, — astfel că nu se putea spune că Revista aceasta să fie a *Asociaţiei Absolvenţilor* sau a *Uniunii Absolvenţilor*.

După cum vedeţi erau mai multe grupări de specialitatea noastră, şi toate se întreceau ca să lucreze mai cu spor pentru profesiunea aceasta.

La un moment dat, convinse cele două grupări de ideea clasică: *unirea face puterea*, s'au contopit sub numele de: *„Corpul Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț"*. Lucrul acesta s'a hotărât în casa colegului răposat astăzi, — *Emil Zanne*, — împreună cu mult regretatul coleg *Șt. Razidescu*.

Mai târziu, când s'au format mai bine ideile de întărire a colectivității profesionale, — și când s'a văzut că Colectivitatea profesiunei noastre trebuia sprijinită printr'o lege, — s'a lucrat pentru *legiferarea profesiunei de Contabil și de Expert Contabil*, obținându-se legea sub numele colegilor noștri: Gr. L. Trancu-Iași și D. R. Ioanițescu.

Astfel fiind succedate lucrurile, am putea să ne întrebăm dacă *„Revista de Comerț și Contabilitate"* și-a ajuns scopul pentru care fusese creiată.

Am spus mai sus că acțiunea desfășurată în paginele acestei Reviste, a întrecut cu mult așteptările multora.

Intr'adevăr, prin stăruința permanentă a colegilor V. M. Ioachim, Drăgăneccu-Brateș, Al. Sorescu și alții, am avut ocazie să vedem depănându-se în Revista aceasta, — atât problemele de învățământ școlastic, — cât și acele de interes profesional, în cadrul activității noastre sociale.

Cu chipul acecta s'au afirmat calitățile acestei profesiuni, — dându-se publicității Dările de Seamă ale Congreselor ținute în țară, — și în streinătate, unde reprezentanții noștri au ocupat totdeauna locuri de frunte.

Știm că astăzi *„Revista de Comerț și Contabilitate"* are încă multe sarcini de îndeplinit, dar înfăptuirea acestora trece în seama colegilor mai tineri, care s'au înmulțit și s'au dotat cu învățătură înaltă. Aceștia cunosc pericolul eliminării grupărilor care slăbesc, prin neactivitatea lor, și în definitiv ei sunt cei mai interesați ca să lucreze pentru mai binele acestei Reviste. Am motive serioase ca să fiu asigurat de întreaga contribuțiune ce se așteaptă dela elementele noastre tinere pentru înălțarea continuă a Revistei lor.

București 14 August 1934

SP. IACOBESCU
Profesor Academia Comercială.

Incurajați și răspândiți Revista Generală de Comerț și Contabilitate, organul oficial de publicitate al Corpului Contabililor.

Un jubileu

In primul Congres al contabililor din România — Octombrie 1906 — s'a exprimat dezideratul și s'a admis înființarea unei reviste de specialitate destinată comercialiștilor în genere și absolvenților școalelor comerciale în particular.

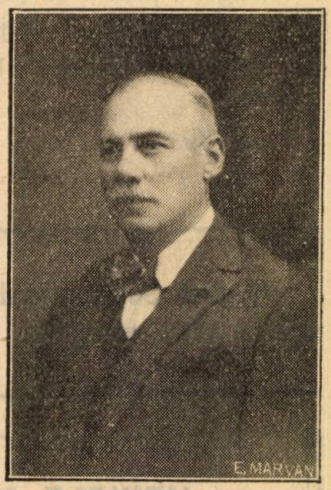

Acel deziderat s'a tradus în fapt, când o mână de prieteni — toți contabili — am luat curajoasa inițiativă de a înființa revista de mult așteptată.

Și, în adevăr, la 31 Ianuarie 1908 a apărut primul număr sub titlul: *„Revista Generală de Comerț și Contabilitate"*, organ al Corpului absolvenților școalelor comerciale.

In cuvântul de introducere, prin care anunțam apariținea, ne întrebam cu îngrijorare de viitor, dacă această publicațiune va fi pentru noi — fondatorii — o mulțumire sufletească trecătoare, sau va fi o mândrie de neam, datorită calității scrierilor ce va conține.

Spre deplina noastră satisfacțiune sărbătorim astăzi 25 de ani de existență ai Revistei generale de Comerț și Contabilitate, fapt ce justifică pe deplin că speranțele noastre de atunci s'au realizat întocmai în felul de a se socoti ca o mândrie de neam.

Nenumăratele articole și studii, prin care se rezolvă judicios și științific probleme privitoare la comerț, industrie, finanțe, bănci și contabilitate sunt dovezi netăgăduite de însemnătatea și competința chestiunilor tratate.

In decursul vremii s'a mai realizat încă una dintre cele mai înalte aspirații ale revistei înființarea *„Academiei de înalte studii comerciale și industriale"* (1913) care este astăzi o reală podoabă a țării; apoi recent *„Legea Corpului contabililor și experți-contabili din 1921"* constitue încă o victorie a revistei noastre mulțumită sprijinului ce ne-a fost acordat de către d-l *Grigore L. Trancu-Iași* cel dintâi ministru al muncii și ocrotirilor sociale, el însuși

absolvent de școală comercială, astăzi laureat și profesor al Academiei.

Din mâna de prieteni cari acum 25 de ani, am pus la cale apariția revistei, mulți ne-au părăsit, au trecut în veșnicie.

Memoriei lor le închin cu acest prilej cea mai pioasă și durabilă amintire, iar celor rămași le urez din toată inima o viață îndelungată pentru ca prin munca ce vor desfășura și de aci înainte, înconjurați de vajnicii lor colaboratori să contribue într'o cât mai mare măsură la propășirea revistei spre binele și interesul obștesc.

Iulie 1934.

G. LUCIAN-BOLTUȘ
Fost Director Ministerul de Finanțe.

Rugăm Secțiunile din țară să binevoiască a ne trimite scurte știri colegiale.

UZINELE METALURGICE UNITE

„TITAN, NADRAG, CALAN"

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PRODUSELE UZINEI CALAN :

RADIATOARE, CAZANE DE INCALZIRE CENTRALA, BAI DE FONTA EMAILATA

etc., etc.

BIROUL DE VÂNZARE „SOCOMET" BUCUREȘTI Calea Victoriei, 51

25 de ani de lumină contabilă

In 1908, când a luat ființă revista noastră, prea puțini știau ce este contabilitatea, dar și mai puțini știau care este rolul contabilității în economia particulară și în cea publică.

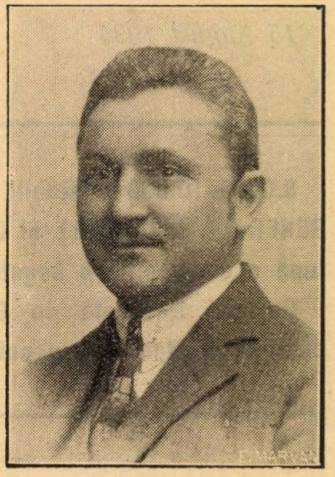

Absolvenți școalelor superioare de comerț din țară și cei veniți cu studii din străinătate s'au grupat în jurul Revistei Generale de Comerț și Contabilitate și au dus o muncă de luminare în continu, timp de 25 de ani, cu o mică întrerupere în timpul războiului.

Printre primele deziderate susținute în coloanele acestei reviste au fost: obținerea personalității juridice pentru Corpul absolvenților școalelor superioare de comerț, ceia ce era foarte greu pe vremea aceia, de oarece se cerea o lege specială votată de Parlamentul Țărei, dar a fost obținut prin Decretul Regal Nr. 435/916 și dezideratul de a se legifera profesiunea de contabil, ceiace a fost obținut, după multe străduințe, prin legea publicată în Monitorul Oficial Nr. 81 din Iulie 1921.

Alte două deziderate:

1. Admiterea absolvenților școalelor superioare de comerț să să se înscrie la facultatea de drept și

2. Plasarea absolvenților școalelor de comerț ori unde este vorba de adminstrare de fonduri și ținerea socotelilor acestor administrațiuni să fie făcută numai prin contabili calificați, nu au fost încă aduse la îndeplinire. Aceste două postulate rămân deschise activității noastre viitoare și trebue să nădăjduim că vom găsi oameni înțelegători ai adevăratelor interese ale țărei care ne vor ajuta la înfăptuirea lor.

Este necontestat faptul că lumina răspândită de Revista Generală de Comerț și Contabilitate a contribuit mult la resolvarea a importante probleme contabile și la cunoașterea rolului contabilului

și contabilității în intreprinderile economice private și în administrațiunea Statului, nu numai în țară, dar și în străinătate.

Dorind viață îndelungată revistei noastre, așteptăm colaborarea tuturor acelora care se cred în măsură să contribue la luminarea problemelor contabile și comerciale care intră în cadrul revistei și solicităm sprijinul binevoitor al celor ce ne înțeleg rostul și activitatea noastră.

15 August 1934

Dr. DRĂGĂNESCU-BRATEȘ
Director Banca Națională
Galați.

8.000—10.000 Contabili și Șefi de întreprinderi citesc REVISTA GENERALĂ de COMERȚ și CONTABILITATE care le aduce în fiecare lună o documentare bogată și precisă, necesară afacerilor lor.

Revista Generală de Comerț și Contabilitate este deci un auxiliar prețios pentru publicitatea Reclamelor Dv. comerciale.

OFICIUL DE VÂNZARE
DE HÂRTIE PRODUSA IN TARA

BUCUREȘTI
str. Matei Millo, 9

la acest oficiu se găsește de vânzare, livrabil imediat sau după condițiunile de comandă, : : : : orice cantități de hârtie : : : :

primește comenzi de orice fel de hârtie. Modele și catalogul se expediază franco după cerere.

A SE ADRESA COMENZILE: ✳ DEPOZIT GENERAL:

STRADA MATEI MILLO No. 9 BUCUREȘTI

Din trecutul învățământului comercial în România

Se sărbătoresc acum 70 ani dela înființarea primelor școli comerciale în România pe baza legei generale a industriei publice din 5 Decembrie 1864.

Noțiunile de comerț s'au predat însă și înainte de această dată, fie în școlile primare organizate pe baza Regulamentului Organic din 1831, cum a fost școala primară din Iași (1838), apoi Brăila și București 1844, fie în școlile reale înființate în Moldova după 1850, pe baza „Așezământului pentru reorganizarea învățământului public" și în Muntenia cam în aceeași epocă. In „Istoricul Invățământului comercial" de prof. N. Idieru se vorbește de școala primară din Ploești, căreia în 1859 i se adăugase o clasă comercială.

Că în școlile primare s'a predat chiar într'o măsură destul de largă cunoștințele comerciale, ne-o arată unele manuale scrise în acea vreme. Astfel la 1844, Dimitrie Iarcu, profesor cl. III la școala primară dela Colțea, publică o traducere *„Doppia Skriptura sau ținerea catastivelor, în partidă simplă și în partidă dublă"*, alcătuită în 21 lecții, după J. Juclot.

Această carte a apărut în mai multe ediții ; în 1863 era la ediția IV tipărită de Imprimeria Statului pentru uzul clasei a patra primară.

Vom reveni cu alt prilej asupra acestui manual, despre care autorii de contabilitate arareori amintesc, după cum asemenea nu amintesc de o serie de fascicole publicate de Iuliu B. Wechsler prin 1864, prima fascicolă tratând despe dubla Contabilitate.

Că în special ținerea socotelilor a preocupat pe oamenii școlii încă înainte de înființarea școalelor speciale de Comerț, ne-o dovedește și, faptul că acest studiu forma materia obligatorie și la școlile primare de fete precum și la școlile de meserii, unde se preda : „ținerea socotelilor de primiri și cheltuieli".

In școlile reale, — precursoarele școlilor de comerț — elevii trebuia să aleagă în ultimii 2 ani una din cele 5 grupe de materii prevăzute în programa acestor școli.

Ultima grupă era „*Științele comerciale între cari și condica de comerț și de cambii, dopia scriptură: istoria comerțului și a invențiilor, geografia comerțului*".

Dar negustorimea nu era mulțumită numai cu aceste cursuri ce se făceau în școlile reale, ci voiau să aibă școli speciale, spre a pregăti elemente românești pentru comerțul și industria ce începea să se înfiripeze.

Când marele român, C. A. Rosetti, a fost ales ca Prim Staroste al Corporației negustorilor, primul său gând a fost să se întemeieze un învățământ comercial, după cum arată în memoriul adresat Consiliului de Miniștri în 1861. „Corpul Comercianților mai exprimă dorința a se înființa în toate capitalele districtuale sau cel puțin în centrele de comerț: București Brăila, Craiova Ploești și Pitești, cursuri de științe mercantile pentru juni, cari se destină la cariera comercială și pe lângă ele câte un curs duminical repetitor", spune memoriul.

C. A. Rosetti revine cu un memoriu în 1862, în care cere asemenea o înființare de școli comerciale în toate centrele.

Acest demers al negustorilor bucureșteni n'a rămas fără rezultat, căci doi ani mai târziu, în 1864, N. Crețulescu, Ministru al Școalelor de atunci, face prima lege a învățământului comercial, pe baza căreia se înființează primele două școli: București și Galați.

Inceputurile acestui învățământ au fost destul de modeste. Școala din București abia a putut da în primii ani 10—15 absolvenți, iar cea din Galați a început numai cu 17 elevi.

Numărul elevilor a crescut treptat, treptat, ajungând ca, după 5 ani de funcționare, numărul elevilor în cele 4 clase, cât au avut la început aceste școli să fie 100—150. Ulterior s'au înființat asemenea școli și în alte centre: Brăila (1870), Ploești (1871), Craiova (1877), Iași (1880), T. Severin (1898).

In acest timp, numărul anilor de studii s'a ridicat dela 4 la 5 ani (legea Gheorghe Chițu din 1879), adăogându-se următoarele materii: Istoria, Statistica, noțiuni de Științe Comerciale noțiuni de Higienă.

In 1880, din inițiativa Ministerului Instrucției de atunci, Vasile Conta și el absolvent de școală comercială, s'a înființat la Iași o Școală publică de Comerț și Finanțe.

Legea lui Petre Carp din 1894, împarte școlile comerciale în: școale de gradul II (3 ani), cari urmau să funcționeze numai în

București și Iași și școale de gradul I pentru celelalte orașe (3 ani).

Abia în 1896 Galații, în urma intervenției energice a Corpului Negustoresc, reușesc să aibă școală comercială de gradul II, după care a urmat a patra școală, aceea din Craiova, singurele 4 școli cu acest caracter, cari au funcționat în Vechiul Regat până la război.

Prin legea Haret din Martie 1899. se măresc anii de studii pentru cursul superior la 4 ani, iar în 1903 se pune în aplicare reforma Haret prin care se rupe legătura între cursul inferior și cel superior, urmărinduse prîn aceasta ca absolvenții școalelor inferioare (elementare) de Comerț să rămână în comerțul mic și mijlociu.

Această lege, care cu oarecare modificări este și azi în vigoare, a fost sugerată de constatarea ce s'a făcut până la această reformă că Absolvenții Școalelor Superioare de Comerț nu intră în Comerț.

Intr'adevăr, absolvenții acestor școli au preferat cariera bancară ori administrativă, prea puțini dedicându-se comerțului.

In acea epocă, care coincide cu înființarea Băncii Naționale și cu organizarea unui sistem bancar în România era firesc ca puținii absolvenți ce-i dădeau Școalele de Comerț să fie chemați să acționeze în instituțiile de credit, unde era absolută nevoe de elemente cu pregătire specială.

Pentru a da și comerțului elemente cu o pregătire cel puțin sumară, s'a căutat să se stabilească o legătură mai strânsă între școală și viața practică.

In acest scop, încă din 1867, s'a făcut o primă încercare de personalități de frunte ale culturei românești: V. A. Ureche, C. A. Rosetti, C. Exarcu, etc., ca să se Inființeze un învățământ comercial pentru cei ce sunt deja în comerț (ucenici, funcționari, patroni).

O primă școală s'a deschis la București în Martie 1867.

Chestiune aceasta a preocupat și pe reprezentanții comerțului și industriei din București, cari după propunerea lui I. V. Socec, au întocmit în 1868 un interesant proect de lege, prin care se cerea obligativitatea învățământului pentru ucenicii și funcționarii din Comerț, *legând exercitarea profesiunei de comis (funcționar comercial), de posedarea diplomei unei școli comerciale.*

Acest proiect cuprinde dispoziții cari și azi pot face obiectul unei legiuiri.

Abia mai târziu, după 1913, s'a putut pune, tot prin Camerele de Comerț, bazele serioase ale acestui învățământ, la care statul nu are nevoie să dea nici o contribuție.

Revenind la învățământul comercial public, constatăm în ultimele decenii un real progres orizontal și vertical.

La cele două tipuri de școli — elementare și superioare — s'au adăugat cursurile de seară și Duminică, cari cu toate criticele ce uneori li s'a adus, au dat — am putea spune — mai mulți negustori pe cont propriu decât școalele superioare.

In fine în 1913, se înființează învățământul comercial academic care a luat o extensiune nebănuită în momentul când s'a legiferat și pentru ca ciclul să fie încheiat, după războiu s'a introdus și doctoratul, către care tinde azi aproape fiecare licențiat.

Cu 64 școli elementare de Comerț pentru băeți, 17 școli elementare pentru fete, 68 școli superioare de comerț pentru băeți, 23 școli superioare pentru fete și 2 Academii, plus școlile practice ale Camerelor de Comerț și ale Ministerului Muncii, putem spune că avem un învățământ comercial bine reprezentat, mai bine ca în multe alte țări, chiar din Apus.

Făcând o paralelă cu trecutul, constatăm că într'un timp relativ scurt s'a făcut un progres înbucurător în ce privește numărul școlilor și al elevilor.

Nu știm dacă am putea spune acelaș lucru și din punctul de vedere al pătrunderii absolvenților acestor școli în Comerț și Industrie.

Ar fi fost bine dacă Direcțiunile școlilor ar fi încercat să facă cu ocazia jubileului de 70 ani o statistică cât mai completă asupra activității absolvenților.

Dacă printre negustorii și industriașii de azi nu putem număra prea mulți absolvenți de școli comerciale, în schimb mai toate instituțiile de credit și în general societățile pe acțiuni au administrația lor formată aproape exclusiv din comercialiști, care prin muncă și prin scoaterea în evidență a pregătirei și însușirilor lor, au dreptul să reclame posturile de conducere în aceste instituții, înlocuind elementele cu altă pregătire ori formate numai la școala practicei.

Pentru aceasta, va trebui însă să se revizuiască întreaga organizație a învățământului nostru comercial dela cel inferior până la cel academic, punându-se într'o legătură mai strânsă cu viața practică a afacerilor, de care în ultimul timp s'a cam izolat.

DR. V. M. IOACHIM
Secretar Camera de Comerț și Industrie

Jubileul unei tribune

Sunt acum vre-o 35 ani, de când absolvenţii Şcoalelor comerciale de grad superior din Bucureşti, Iaşi, Galaţi şi Craiova — împrăştiaţi în toată ţara veche — au început să se frământe pentru afirmarea dreptului de a fi utilizaţi în instituţiile economice de stat şi particulare.

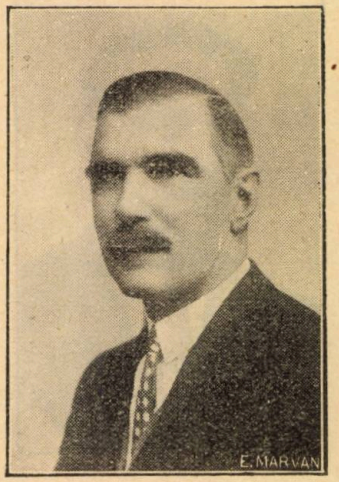

Lupta a fost grea şi a purces, firește, din Capitală, în frunte cu distinsul nostru decan, d-l N. Butculescu şi-a găsit teren favorabil al Ploeşti şi în alte câteva centre mai însemnate.

In scurtă vreme, ideea a primat şi astfel s'a înfiinţat „Asociaţia“ şi apoi „Corpul absolvenţilor şcoalelor superioare de comerţ“ din România.

Pe lângă tribuni, trebuia şi o tribună — numai una — şi absolvenţii şcoalelor comerciale superioare au găsit-o, în Revista Generală de Comerţ şi Contabilitate, al cărui jubileu de 25 ani îl serbăm anul acesta.

Doresc ca în jurul acestei tribune, să rămână grupaţi toţi comercialiştii, aşa după cum a iniţiat şi legiferat ilustrul nostru coleg, fostul Ministru al muncii, d-l prof. Gr. L. Trancu-Iaşi.

TOMA VOICULESCU
Prof. Şcoala Comerc. Sup. Ploeşti.

Se aduce la cunoştinţa D-lor abonaţi cari sunt în restanţă cu plata abonamentului pe anul 1932 şi cari până la 15 Decembrie a. c. nu ne vor achita acest abonament, cu reducerea de 75% acordată de Consiliul nostru, că dela 1 Ianuarie 1935 le vom înceta trimiterea revistei.

De azi înainte

La aniversarea a 25 de ani dela apariția primului număr al revistei Generale de Comerț și Contabilitate, gândul mă duce fără să vreau, la epoca, evident, cea mai interesantă a evoluției noastre naționale și economice.

Că colaboratorii acestei reviste, au depănat, în decursul celor 25 de ani, nenumărate probleme de specialitate și de ordin general, o cunoaștem; că străduința ce au depus, în realizarea aspirațiunilor legitime, ale unei categorii bine definite, de colaboratori ai desvoltării și prestigiului comerțului național, — a fost deplin răsplătită, — o vedem. Ceeace ne interesează astăzi, în legătură cu tot acest trecut de muncă și izbândă, este o nouă latură a acestei direcții, adânc simțită astăzi, și de sigur, sezizată de conducerea revistei: o mare solicitudine de arătat, din partea cercurilor competinte, problemelor cu caracter pur comercial, și nevoilor masei mari a comercianților.

Sunt cel d'intâi să recunosc că în ordinea actuală a lucrurilor, atențiunea scriitorilor și legiuitorilor, a trebuit să se îndrepte, de la început, asupra categoriei celei mai mari a locuitorilor țării, cari țin în mână pământul și bogăția Statului, asupra agricultorilor; și dela 1846, când semnalul fericit îl dă neuitatul Nicolae Bălcescu, până la 1921, când exproprierea desăvârșește opera așteptată de atâtea generații, toată literatura politică și beletristică, strălucește prin interesul cel mai puternic, arătat clasei agricultorilor.

Și aceasta nu numai la noi, ci pretutindenea, din Prusia lui Frederic Wilhelm până în Rusia lui Alexandru II, unde problema țărănească a constituit, exclusiv, preocuparea scriitorilor și oamenilor de Stat. Rând pe rând, sub diverse faze și după multe încercări, ea își găsește cu timpul temelia viitoarei sale ființări.

Pare că lumea s'a achitat de cea mai mare îndatorire a sa.

Suntem însă la jumătatea drumului, și iată pentru ce:

I. Din toate timpurile, și până astăzi, ciclul vieței economice, a fost acesta: agricultorii produc, iar comercianții transformă în bani, aceste produse, *valorificându-le.*

Indiscutabil că problema viitorului va fi aceea a desfacerii, și că prin producțiune va trebui să înțelegem, de azi înainte, numai pe aceea, ce se va putea transforma, convenabil, în bani:

II. Cercetarea mai serioasă a tuturor crizelor ce au zguduit popoarele, și în special a aceleia ce ne roade de atâția ani, situiază cauza unică a acestor depresiuni, nu în conglomeratul economic, propriu zis, al cercurilor producătorilor, cari apar ca elemente pasive, chemate numai să facă față situațiunilor ce li se creiază, ci în convulsiunile politicei de Stat, din mai toate țările, cu veleități de tot felul, cu ambițiuni de ordin militar, imperialist, etnic, etc.

Cel isbit, și pus înaintea frontului, este comerciantul și industriașul, și ei, la rândul lor, remorcând barca mare a agricultorilor.

Nu datorită supraproducțiunei, suprainvestițiunii sau subinvestițiunii, dovedesc izvoarele solide ale cercetătorilor adânci de astăzi, — ne zbatem în criza cumplită, ce parcurgem, — nu aurului și a împuținării acestuia, nu argumentelor monetare, arătate de Gustav Cassel, avem să atribuim cauza greutăților actuale, ci politicei comerciale de imperialism, trecător, protecționismului vîolent înaugurat de atâtea State, măsurilor vexatorii, în politica vamală sau internă, concepțiunilor politice, democratice sau conservatoare, ale guvernelor, cu un cuvânt unor factori cu totul destinați, de conglomeratul economic, propriu zis.

Ceeace încriminăm sunt consecințele unor cauze cu desăvârșire streine procesului economic, adevărat.

De aci eroarea de a lua aspectele drept cauze.

In rezumat, elementul activ, diriguitor și răspunzător, nu este comerciantul, al cărui rol, cel mult, se mărginește în echilibristica neîncetată, de a face față tuturor situațiunilor; cu atât mai mic, rolul agricultorului.

De aceea, atențiunea tuturor, astăzi, trebue îndreptată asupra greutăților cu cari are de luptat, comerciantul, de orice categorie, cerealist, angrosist, detailist, marchidan, bogasier, etc., spre ai înlesni rolul ce are de jucat în economia națională, de valorificator al producțiunii, ferindu-l pe cât posibil, de toate surprizele și măsurile vexatorii.

El este prima vizită a fanteziei altora.

Iată, ce documentat, ne vorbește, în această privință William Scott:

In interval de 163 ani, (1557—1720) cele 29 crize mari, cunoscute în Anglia și din cari multe au durat ani de zile, sunt datorate:

3 foametelor;
4 ciumei;
5 dificultăților financiare ale guvernelor;
2 confiscărilor de mărfuri;
1 conspirațiunilor;
2 monopolurilor;
1 războiului civil;
1 conversiunilor de rente;
2 panicilor;
6 războaielor;
3 insurecțiunilor civile;

29

Tabloul este continuat de Bouniation, (1745—1794), cu explicarea celor 5 crize, datorite aceloraşi factori ca în studiul lui William Scott.

Şi aşa, până în zilele noastre.

Faptele ne evidențiază, până la saturație, fenomenul studiat de noi, acela al cauzelor streine economiei propriu zis, şi totuşi răspunzător de toate zdruncinările acesteia.

La noi în țară, comoțiunile deia 1864, 1881, 1899, 1907, sunt datorate exclusiv organizațiunii politico-sociale defectuoase de atunci, a căror remediere s'a produs numai prin intervențiunea aparatului de Stat, unicul chemat să dea soluțiunea aşteptată.

Nicăeri o cauză comercială.

Pretutindenea însă o repercursiune comercială.

Şi dacă am fi măcar organizați comercialiceşte, în aşa fel, încât să putem trece, cu uşurință, peste epocele de depresiune economică, fără să ne resimțim prea mult!

Aci este toată gravitatea.

Dacă în agricultură, perioadele de criză, trec, de bine, de rău, fără să lase în urma lor altceva, decât amintirea unor ani răi, şi la rigoare, elaborarea de legi şi dispoziții cu caracter de uşurare, pentru campaniile viitoare, apoi în comerț, atari perioade

aduc cu ele dispariţiuni întregi de case comerciale, reputate, şi ruina atâtor suflete legate de existenţa lor.

Complexitatea vieţei comerciale, cu relaţiunile ei întinse, concurenţa aprigă de fiecare minut, dela vecin, subordonarea permanentă la autorităţile Statului, gustul şi capriciile publicului consumator, nesiguranţa înspăimântătoare a zilei de mâine, iată cari sunt stigmatele acestei activităţi.

Anii din urmă au complicat această situaţiune şi au dat întregei activităţi comerciale, aspectul existenţei „de azi pe mâine".

Iată dece perspectiva ce se desluşeşte, ne întăreşte cu prisosinţă, în convingerea, că suntem la jumătatea drumului, în rezolvarea problemei sociale şi economice şi că dacă, de bine, de rău am soluţionat, prima parte, a chestiunei, cea agrară, apoi e timpul să ne întoarcem, cu toată atenţiunea, la cea de a doua: cea comercială.

Că e cea mai importantă astăzi, că de buna ei îndrumare depinde valorificarea sau irosirea întregei producţiuni naţionale, cine se poate îndoi?

Ce înţelegem, însă, prin problema comercială la noi?

I. Legături bune cu vecinii şi cu statele ce ar putea cumpăra dela noi;

II. Formarea unei clase inteligente şi culte, a comercianţilor noştri, fără ponosul incorectitudinii, superficialităţii în profesiune;

III. Asigurarea creditului comercial şi industrial.

Să ne întoarcem la vremea şi reputaţia hangiilor noştri, la timpurile când a fi fost comerciant — neguţător sau cupeţ — era cea mai mare cinste.

Să încurajem comerţul mare sau mic?

In Franţa subzistă amândouă, cu tot atâta succes.

Sarcina noastră ar fi să luăm puternic în apărare problemele comerţului mare şi mic şi în special să formăm pe viitorii comercianţi.

Să avem cea mai mare grije de această supapă de siguranţă a economiei naţionale, şi să nu uităm, că de buna funcţionare a ei, depinde viaţa oraşelor, şi splendoarea acestora.

De câte ori, sub înfăţişarea strălucită a atâtor întreprinderi, nu se ascunde mizeria ce abia îşi mai ajustează haina care o acoperă?

Alături de „naţionalizarea oraşelor" se pune problema însănătoşirei comerciale, a acestora.

Nu doresc acestei probleme, atâta timp de plămădeală, cât a trebuit problemei agrare, dar timp îi va trebui.

Să începem dar.

In această direcție, doresc revistei Generale de Comerț și Contabilitate aceeaș isbândă, în acțiunea ce va începe, pe care a avut-o în cei 25 de ani, de până acuma, în lupta dusă pentru recunoașterea și consolidarea drepturilor colegilor noștri, și ai prestigiului profesional în afară de luminile aduse în rezolvarea atâtor chestiuni de ordin fiscal, financiar și comercial, interesând întreaga populație.

I. A. CONSTANTINESCU
Directorul Școalei Superioare
de Comerț No. 4

Susțineți revista prin plata promptă a abonamentuiul.

D-nii abonați cari nu primesc revista regulat sunt rugați a ne aviza de îndată ce nu primesc un număr. Reclamațiunile târzii sunt greu de rezolvat și de multe ori imposibil de soluționat favorabil.

Administrația Revistei
Str. Teilor, 12 București

Strângeți rândurile

S'au perindat pe dinaintea ochilor mei atâtea evenimente înălțătoare din mișcarea comercialiștilor, am luat parte sufletește la atâtea curate manifestațiuni de mari succese pentru profesiunea noastră, am avut bucurii și mulțumiri atât de simțite, pentru progresul și ridicarea tot mai sus a colegilor noștri, în cât inima-mi nu va înceta să pulseze cu acelaș entuziasm tineresc de altă dată, iar glasul nu'mi va înceta să se audă răspicat ori de câte ori se va desfășura steagul sub care am luptat timp de peste 34 ani.

Sărbătorirea a 70 ani de la înființarea Școalei de Comerț în București, a școalei pe băncile căreia s'au perindat 70 de serii de absolvenți, pentru acei ce au urmat cursurile la București, este un mare prilej de bucurie; de aceea, sărbătorirea evenimentului trebue să facă să vibreze în fiecare din noi simțul recunoștinței, atât pentru antemergătorii mișcării noastre, cât și pentru dascălii, cari, făcându-și datoria, au lăsat în urmă-le acea pleiadă de oameni de muncă, de oameni capabili ce au format fala profesiunii noaste.

Sărbătorirea celor 25 ani de apariție a Revistei de „Comerț și Contabilitate", — aniversare rară în țara noastră, — în coloanele căreia s'a picurat lună cu lună, an cu an, sânge din sângele nostru, nervi din nervii noștri, suflet din sufletul nostru, este o urmare firească a educației și a îndrumării dată de cei ce ne-au fost călăuze în viață.

Iar, ca apoteoză, sărbătorirea iubitului nostru Decan și fost profesor, singurul ce ne-a mai rămas din falanga marilor profesori ai Școalei de Comerț din București, este supremul omagiu cu care încheiem aceste zile de mare înălțare sufletească.

Pentru ca absolut toți cei de azi să fim însă la înălțimea eve-

nimentelor, pentru ca acțiunea noastră să nu fie dezisă, pentru ca prestigiul și reputațiunea profesiunei noastre să fie imprimată cu hotărâre în opinia publică, pentruca steagul să fâlfâe cu demnitate și mândrie de-asupra edificiului clădit de înaintași, ni se cere să avem curățenia sufletească ce-o are creștinul înaintea altarului când ia sfânta împărtășanie.

Curățenia sufletească ne-o dă însă: *a)* desbărarea de păcatele ce dela o vreme s'a deslănțuit în rândurile noaste; *b)* încetarea zavistiilor, ce rătăciții și răuvoitori încearcă să le strecoare; *c)* stavilirea curentelor distrugătoare, provocate de ambițioși și *d)* refacerea caracterelor răslețe cari din nenorocire amenință să slăbească încrederea între noi.

Cu gândul spre frumoasele succese de până acum, cu privirea ațintită spre imaginele sfinte ale conducătorilor de altădată, cu încredere în conducătorii de azi, noi, cari am fost martori oculari ai unor mișcări curate, conștienți de răspunderea ce purtăm, avem datoria de a nu lăsa să se stingă făclia ce ni s'a încredințat, avem datoria de a păstra nepătat drapelul sub cutele căruia am luptat, avem datoria de a nu lăsa să slăbească coheziunea ce-a legat, decenii, rândurile acelora cari au avut și au încă greaua sarcină de a pregăti pentru urmași, soarta zilei de mâine.

In entuziasmul de care a fost cuprins în toate împrejurările, datorit temperamentului de luptător și animator, punând mâna pe goarna salvatoare, în preajma primejdiilor ce se întrevăd, cel ce semnează aceste rânduri încearcă ca, din adâncul, adâncului sufletului său să sune astfel alarma:

Colegi,

Dacă într'adevăr vă respectați profesiunea ce-ați îmbrățișat, dacă întradevăr aveți trează conștiința răspunderii ce purtați, dacă țineț să salvați **un prestigiu câștigat cu trudă, strângeți-vă rândurile**

„Strângeți rândurile", aceasta este parola, alăturativă celor c au încă răspunderea păstrării unei tradiții, dați mână cu mână ertați pe cei ce au păcătuit, și, următor acestui apel la unire și înfrățire, să pornim din nou la luptă.

AURELIU MARINESCU
Director C. A. M.
Președintele Corpului Cont. Experți
și aut. secția Ilfov

Entuziasm, solidaritate, muncă și răbdare

In 1906, cu ocazia expoziției naționale, pentru sărbătorirea a 40 ani de domnie glorioasă a primului rege al țărei românești, Carol I, s'a ținut primul congres al Asociației Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț, pentru manifestarea și afirmarea breslei contabile ca corp constituit de specialitate.

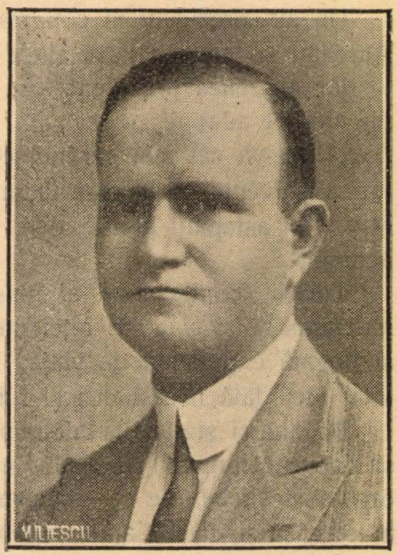

De atunci, numai, se poate spune că profesiunea de contabil se face cunoscută, căutându-și drumul pentru desfășurarea activității de mai târziu și cerând locul ce i se cuvenea în activitatea economico-financiară a țărei.

Era din partea marilor noștri înaintași un mare curaj față de întocmirea socială și mentalitatea acestei vremi, de a desfășora, în mod public, un drapel la adăpostul căruia trebuia să se realizeze revendicările breslei contabile.

Era nu numai curaj dar și entusiasm și deplină încredere în reușita mișcărei.

Entusiasmul, acest produs al inconștientului nostru, este motorul cel mai puternic și factorul determinant în realizarea acțiunilor umane; el este creatorul celor mai mari și strălucite fapte din istoria omenirei și lui i se datorește în cea mai mare parte succesul oamenilor, cari au ilustrat, în tot felul și pe toate terenurile de activitate, opera gândirei umane, ajungând la înfăptuiri asemănătoare unor miracole și împingând tot mai înainte carul progresului și al civilizației.

Nimic mare, frumos și folositor nu se poate îndeplini fără entuziasm.

Iată primul factor determinant în acțiunea contabililor din 1906.

Dar n'a fost deajuns numai pornirea și începutul acțiunei, ci și continuarea și desăvârșirea ei.

Ion Kalinderu, unul din prezidenții dezbaterilor acelui prim congrs, încântat de entuziasmul și seriozitatea cu cari acei tineri contabili și-au expus programul și și-au susținut revendicările, le-a exprimat între altele și următorul deziderat. „Dacă am încă vre-o dorință pentru Dv., ar fi aceea de a vă vedea strâns uniți pentru binele Dv., ca și pentru binele comerțului și industriei românești".

Un alt prezident al congresului — distinsul economist P. S. Aurelian — spunea între altele „Fiți uniți și veți fi tari".

Iar al treilea prezident, dr. C. I. Istrate, în cuvântarea rostită nu uita să adaoge:

„Uniți-vă cât mai curând, constituiți asociația D-v., astfel încât toți absolvenții să lucreze la un loc pentru realizarea programului D-v. Nu așteptați ajutor dela nimeni, de cât dela propria D-v. acțiune".

Tinerii conducători ai mișcărei contabile au luat aminte, îndemnurile și sfaturile înțelepte ale unor oameni de mare cultură și bogată experiență de viață, la „unire" la „solidaritate" și n'au uitat niciodată necesitatea și foloasele ei.

De atunci și până la înfăptuirea Corpului Contabililor Autorizați și Experți Contabili la 1921, cu scurte întreruperi, inerente unui organism social, ce se sbuciumă mereu pentru croirea făgașului în care să-și fixeze apoi cursul existenței și activității lui, Asociația Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț a rămas una și ne despărțită.

E inutil să fac apologia „solidarității" fiindcă cu toții o cunoaștem, deși puțini știm s'o apreciem; găsesc însă necesar s'o relev și s'o enumar printre mijloacele sprijinitoare și poate hotărâtoare în reușita realizărei programului congresului contabil din 1906.

Nu mă pot reține si profit și de această ocazie spre a spune tuturor colegilor comercialiști — fie ei doctori și licențiați ai Academiei Comerciale — absolvenți ai șc. sup. de comerț, seraliști practicieni etc. și mai în vârstă, dar mai ales celor tineri că, trebue să luăm pildă dela distinșii noștri înaintași, cari timp de 28 ani, au urmat povețele înțelepte date și au lucrat strâns uniți, realizând astfel aproape în întregime programul propus: creierea unei organ de publicitate — o tribună liberă de propagandă și răspândire a cunoștințelor necesare celor ce îmbrățișează cariera contabilă — a *„Revistei Comerț și Contabilitate"* în 1908, *înființarea*

unei Academii Comerciale în 1913, *întemeierea Corpului de Contabili* în 1921.

La 29/11 Aprilie 1919, când Asociația noastră era în mare frământare pentru a obține legiferarea înființării Corpului de Contabili, scriam dela Craiova :

„In calitate de absolvent al Școalei Superioare de Comerț și „membru în Comitetul „Societății Absolvenților Școalelor Sup. „de Comerț din Craiova" societate ce funcționează ca filială a „Corpului Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț din Bucu„rești" îmi permit a remarca însă că acest memoriu (era vorba de „memoriul înaintat gurvernului pentru legiferarea profesiunei de „contabil), ar fi avut mai mare tărie, că strigătul nostru ar fi avut „mai mult răsunet, că, în fine cererile noastre mai mare șansă de „a fi satisfăcute, dacă ar fi fost semnat și deci susținut nu de trei „organizații cu nuanțe diferite, ale aceleași bresle, ci de una singură, „compactă însă, și puternică".

„Am credința, deci, și îmi pare justificată, având în vedere așa „de cunoscutul dicton : „unirea face puterea" ; că lupta ce absolvenții „școalei comerciale o duc pentru a li se recunoaște în mod legal „rolul important ce au în organizația economico — socială a țărei, „prin calitatea cunoștințelor ce posedă — va fi încununată de „izbândă numai atunci, când vom apare în fața tuturor ca o singură „forță organizată și cu dorința nestrămutată de a dobândi ceeace „ni se cuvine. Găsesc că nu face impresie favorabilă intereselor „noastre faptul că absolvenții școalelor comerciale, — care de abia „de câtva timp s'au organizat și au căutat să se afirme ca un factor „de ordine, de muncă, de progres s'au divizat în numai puțin de 3 „societăți, — deosebite între ele, numai ca nuanță de titlu, într'un „timp relativ foarte scurt ; această diviziune dă dovadă de totală „lipsă de solidaritate, de vădită slăbiciune".

„Nici o altă breaslă din această țară, deși cu organizație „veche — cum de exemplu avocații, și cu elemente purtătoare de „diferite titluri în branșa avocaturei — nu a găsit cu cale că e „o necesitate de a subdiviza Corpul Avocaților în Barouri purtând „titlul membrilor ce-l compun".

„Dece numai noi o breslă relativ nu tocmai veche și cu membrii „relativ mai puțin, să simțim nevoia unei asemenea diviziuni, nuanță „de titluri cutărei sau cutărei școale" ?

„Este de dorit ca cei ce au cunoștințele comerciale să nu „aibă de cât o societate, să nu formeze de cât un singur corp,

„cum au și doctorii, avocații, inginerii, etc„ încredințați fiind că „importanța, ce o are fiecare membru, potrivit titlului ce posedă, „trebue afirmată în sfera sa de activitate și nu în sânul unei „societăți de titluri".

Asemenea îndemnuri venite și din alte părți au avut darul să refacă frontul mișcării comercialiștilor și lupta a fost câștigată, obținându-se astfel legiferarea Corpului Contabililor, bine înțeles, cu înaltul și prețiosul sprijin al distinsului nostru coleg d-l Gr. Trancu-Iași, fost pe atunci Ministru al Muncii.

Aici e locul să deapăn câteva clipe firul amintirelor mele, în privința Soc. Absolvenților Școalelor Superioare de Comerț, filiala Craiova, ca să aducem, cu acest prilej, omagiu, nostru de recunoștință celor, ce, în ciuda tuturor greutăților și obstacolelor întâmpinate, au condus cu pricepere, cu mult drag și tot cu atâta dezinteresare această asociație, care și a păstrat existența fără întrerupere dela înființare — în 1906 — și până la 1921, când a luat ființă Corpul Contabililor, Secția Dolj, căruia i-a lăsat moștenire averea ei compusă dintr'un frumos mobilier și o bogată bibliotecă.

Vorbind de această bibliotecă este pentru mine o datorie de a reaminti numele bunului și iubitului meu prieten, decedatul Nicolae Mălăescu, mort la Iași în 1917, care și-a sacrificat tot timpul liber intereselor Asociației, ocupându-se zi de zi cu formarea și înzestrarea acestei biblioteci, fiind un mare iubitor al cărților și un cititor neobosit, și de a-i aduce pioasa noastră recunoștință memoriei lui neuitate.

Incheind această mică paranteză țin să relev frumoasa amintire lăsată la Asociația noastră olteană de către d-l Ilie Mecu, pentru activitatea sa rodnică depusă în timpul cât a fost la conducerea ei.

In 1908 apare primul număr din Revista Generală de „Comerț și Contabilitate"; era una din dorințele de căpetenie ale Asociației noastre exprimate în congresul dela 1906.

D'atunci începe o muncă intensă și perseverentă pentru cei, care grupați în jurul ei, aveau greaua sarcină a apariției, într'o vreme când gustul scrisului, mai ales la o revistă de specialitate nu prea era răspândit și când mijloacele materiale constituiau o grea problemă de rezolvat.

Rezultatele frumoase la care s'au ajuns — păstrând existența acestei reviste timp de un sfert de secol — luptând cu toate greutățile și învingând toate obstacolele, constitue un titlu ne-dis-

cutat de mare merit pentru membrii din Comitetul de redacție, în frunte cu distinsul și iubitul nostru decan, d-l N. Butculescu, care și acuma e nelipsit din mijlocul nostru, ori de câte ori e nevoie, interesându-se de mersul ei cu acelaș drag și însuflețire ca și în primii ani de apariție și apărând-o ca pe un patrimoniu sfânt.

Recunoașterea unanimă a acestui merit ce li se aduce de către toți, cu ocazia acestui jubileu de 25 ani — existență puțin cunoscută la revistele din țara noastră — constituie cea mai frumoasă răsplată pentru munca săvârșită.

Munca intensă, continuă, perseverentă cum și dragul pentru lucrul făcut desăvârșesc opera și înalță pe autorul ei.

Biografia oamenilor celebri, care și-au legat pentru vecie numele lor de progresul civilizației ne arată că, cu rare excepțiuni, toți și-au datorat succesul și renumele numai unei munci încordate, concentrate și continue.

Pasteur, marele iubitor și binefăcător al omenirii, prin descoperirile sale științifice, părintele bacteriologiei, deși nu un elev eminent în școală, devine un mare savant, grație numai muncii sale fără odihnă.

Celor ce-l înconjurau el le spunea adesea. „In ziua când n'am „lucrat nimic mi se pare că am făptuit un furt. Iubiți-vă și munciți. Odată deprinși cu munca nu mai putem trăi fără ea".

Pentru ca munca noastră, însă, să dea roade trebue să fie continuă și susținută cu tenacitate și răbdare. Nu va fi de nici un folos nici pentru noi, nici pentru alții o risipă de energie, chiar intensă, dacă se va desfășura în mod desordonat, începând azi un lucru pentru ca mâine, plictisiți, să-l abandonăm și să reîncepem un altul, fiind mereu într'o vecinică schimbare fără nici un rezultat pozitiv.

Mai ales în profesiunea noastră contabilă continuitatea joacă un mare rol și ne aduce reale foloase.

Pentru desăvârșirea unei acțiuni ne trebuie răbdare și tenacitate.

Educația noastră pentru dobândirea acestor însușiri, trebue făcută cât mai de timpuriu și cei ce doresc să reușească în viață nu trebue s'o neglijeze.

Pilda celor ce cu ocazia acestei sărbătoriri, ne înfățișează un așa de mare număr de realizări, constitue dovada cea mai puternică de minunatele însușiri cu care au fost înzestrați și cari au făcut posibil succesul lor.

Să ne străduim deci de a-i imita și a ne pregăti cât mai bine, spre a le susține și continua opera, ce ne vor lăsa moștenire.

Dorința fiecăruia dintre noi trebuie să fie ca nu numai s'o continuăm dar și să și desăvârșim această operă, întărind Corpul Contabililor și înălțând tot mai mult prestigiul profesiunei noastre de contabil, căci „Cine nu urcă, coboară".

THEODOR NITZU
Procurist Creditul Industrial.

Rugăm pe D-nii colegi, cari au primit și reținut CALCULATORUL DE DOBÂNZI, întocmit de colegul nostru D-nul R. C. Gonta, să ne trimită costul. Cum această lucrare se vinde și în folosul Corpului nostru pentru creiarea unui fond ce va servi la ajutorarea membrilor șomeri sau cu situații materiale precare, nu ne îndoim că toți colegii vor da concursul lor în limita posibilității.

Domnii abonați rămași în restanță cu plata abonamentnlui sunt rugați cu insistență a achita abonamentul, la prezentarea încasatorului nostru.

O sărbătorire

Revista Generală de Comerț și Contabilitate împlinește 25 de ani de existență.

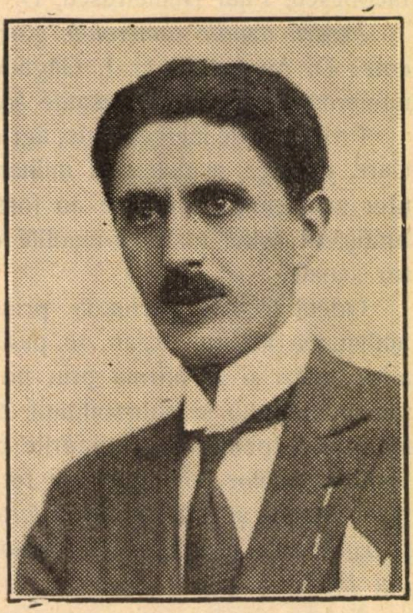

La prima vedere s'ar părea că acest fapt ar trebui considerat ca o aniversare obișnuită.

Cei ce au urmărit în deaproape activitatea acestei reviste nu pot trece însă cu ușurință peste acest eveniment, căruia trebue să-i dăm adevărata valoare.

Răscolind în biblioteca mea am găsit colecția aproape completă a acestei reviste dela 1908 și până astăzi.

Mărturisesc că am avut un moment de pietate și de adâncă recunoștință față de acei înaintași ai noștri, care în timpul liber au muncit cu atâta râvnă pentru propășirea științei comerțului și contabilității, într'un timp când literatura de specialitate românească era complet lipsită de lucrări în această direcțiune și când mai ales profesiunea de comerciant și de contabil suferea vexațiuni de ordin în special moral de pe urma unei mentalități speciale.

Din răsfoirea revistei dela primele sale începuturi se poate vedea perseverența colaboratorilor ei în rezolvarea unor chestiuni de mare însemnătate culturală, profesională și practică.

Astfel în 1908, 1909 și 1910, primii trei ani de existență, revista tratează probleme privind: *Invățământul comercial* la care au colaborat: I. G. Munteanu, V. Diamandi, V. M. Ioachim, Lazăr Teodor, St. Tenov, D. Z. Furnică, Florea Marinescu, I. St. Rasidescu, G. Plopeanu, C. Teodorescu, Traian Țăranu și alții; probleme variate de Contabilitate, la care au colaborat în afară de cei menționați și: N. Butculescu, Dr. P. Drăgănescu Brateș, I. Rusu, G. Lucian Boltuș, I. C. Negrescu, George Boncescu, Toma Voiculescu,

Gr. Trancu-Iași, D. Constantinescu, St. G. Morărescu Adria, C. A. Rădulescu, Th. G. Ionescu, ș. a.

Problemele comerciale au fost desbătute, în afară de cei menționați mai sus și de: I. G. Ioan, M. Suciu, D. Mociorniță, G. Lerescu, Temistocle Ionescu, N. Iorga, Hagi Tudorache, Spiridon Iacobescu, Paul Demetrescu, D. Gheorghiu, I. C. Enăchescu ș. a.

Pentru uzante comerciale găsim între alții că au mai scris articole: D. Anghelide, C. I. Găgiulescu, Otto Herbst și în special numeroasele studii interesante ale lui I. C. Enăchescu.

Probleme de merceologie, agricole, industriale, economice, financiare, juridice, statistice și militare, privind revendicările absolvenților școalelor comerciale au fost tratate în această revistă, îmbrățișând astfel toate domeniile de activitate a absolvenților acestor școale.

Odată trecută perioada primelor începuturi grele a Revistei, activitatea acestui organ de publicitate, merge pe drumul ce începe a se netezi și se afirmă prin noi colaborări pe tărâmul specialității comerțului și contabilității, ducând în acelaș timp o campanie stăruitoare pentru revendicările pe care avea să le obțină absolventii școalelor comerciale în tot acest timp între care citez două mari victorii și anume: *Inființarea Academiei comerciale din 1913 și legiferarea Corpului de contabili autorizați și experți contabili din 1921.*

Aceste două mari evenimente au avut ca repercusiune pe deoparte adâncirea cunoștințelor economiei comerciale și contabile, care au început a fi răspândite în mase tot mai largi, iar pe de alta punerea în adevărata lor valoare a absolvenților școalelor comerciale și licențiaților Academiei comerciale.

Progresul științelor comerciale și contabile și însăși situația pe care o dețin azi în administrația publică și economică din România, absolvenții școalelor comerciale și liceu, frații academiilor comerciale, își au obârșia în lupta pe care înaintașii noștri au dus-o prin singurul organ de publicitate prin „Revista noastră" așa cum ne place a o numi, fiindcă așa a fost, așa este și așa trebue să fie *„Revista Generală de Comerț și Contabilitate"*.

Aprecierile pentru contribuțiile aduse de revista noastră, nu ie exprim numai cu această ocazie.

Sunt consequent celor ce am scris în prefața vol. I al cursului meu de contabilitate (1925) când spuneam:

„Tot astfel merită a fi remarcate cu această ocaziune, marile „servicii aduse specialității comerțului și contabilității vechea și „mult răspândita „Revista Generală de Comerț și Contabilitate care „timp de 17 ani a desbătut cele mai importante chestiuni comer- „ciale și contabile", iar în vol. al II-lea de contabilitate, vorbind despre istoricul contabilității în România relevam că:

„O largă contribuție la progresul științei contabilității în Ro- „mânia se datorează și Revistei Generale de Comerț și contabi- „litate, organ al absolvenților școalelor superioare de comerț și „în urmă și al Corpului contabililor, care dela 1908 și până astăzi „a desbătut cele mai importante chestiuni teoretice și practice de „contabilitate".

Muncă încordată timp de 25 de ani, încoronată de rezultate rodnice pe ogorul economiei noastre naționale și profesiunei noastre de Contabili, experți eontabili, profesori de contabilitate, comercianți, industriași, etc., merită cu prisosință a fi sărbătorită.

Suntem însă obligați a continua cei de azi să luptăm cu aceeași demnitate, stăruință și competență pentru desăvârșirea operii începută și trasată de înaintașii lor în fața cărora trebue să ne închinăm cu o sinceră recunoștință.

Omagii lor.

C. G. DEMETRESCU
Prof. Școala Superioară de Comerț.

COLEGI,
Citiți și răspândiți
„Revista Generală de
Comerț și Contabilitate"

Dela Vasile Conta la Niculae Iorga

Priviri asupra învățământului comercial

In scurta sa carieră publică, Vasile Conta, in calitate de Ministru al Instrucțiunei Publce și al Cultelor, întocmește la 1881 un proect de reorganizare a învățământului ce conține principii care așteaptă încă și azi un realizator.

Expunerea de motive a acestui proect cuprinde observațiuni care, în cea mai mare parte sunt actuale și după trecere de peste jumătate de veac dela formularea lor după cum se vede din pasagii'e ce reproducem mai jos.

„Legea instrucțiunii din 1864, pe lângă multe contradicțiuni de text cari dau loc la interpretațiuni arbitrare, are următoarele inconveniente generale:

„Instrucțiunea copiilor și organizațiunea școalelor nu mai corespunde cu necesitățile timpului nostru cu starea noastră economică și socială și nici chiar cu necesitățile culturii înalte. Pe lângă aceasta, multe școale trebuitoare pentru bărbați nici nu sunt măcar prevăzute; cât pentru femei, ele sunt lipsite aproape cu totul de școalele în cari ar puteà să-și desvolte aptitudinea și să se pregătească pentru profesiunile cu cari ar aduce cele mai mari foloase societății și lor înșile.

„Noul proect de lege remediază la aceste inconveniente generale și la alte multe inconveniente de detalii a legii din 1864.

„Spiritul în care este conceput noul proiect și scopul pe care el tinde a-l ajunge se pot rezuma precum urmează:

. . . . . .

„In privința organizării instrucțiunii publice și a școalelor, noul proect asigurează fiecărui român pedeoparte câștigarea instrucțiunii generale indispensabilă unui bun cetățean și unui om civilizat al timpului nostru, iar pe de altă parte câștigarea unei profesiuni cu care să poată lupta pe terenul economic pentru cel mai mare folos al său propriu și al țării.“

Invățământul comercial conceput ca un mijloc de pregătire profesională este prevăzut de proect în capitolul referitor la *școalele reale* în textul următor.:

„*Art. 182.* — Școalele reale au de scop pregătirea tinerilor pentru cariere determinate în viața practică pentru cari instrucțiunea gimnazială este trebuitoare și totodată suficientă ca instrucțiune generală pregătitoare.

„*Art. 183.* — Principalele școale reale care se vor înființa treptat în numărul de care va fi trebuință sunt următoarele:

„1. *Școalele de comerț și administrațiune.* Acestea vor avea două secțiuni cu învățături comune și învățături speciale. *Secțiunea de comerț* va pregăti pe tineri special pentru oficiurile caselor de comerț, a caselor de bancă, a institutelor de credit, a societăților financiare, etc. *Secțiunea de administrațiune* va pregăti pe tineri special pentru funcțiunile guvernative, districtuale sau comunale, pentru cari sunt necesare cunoștințele de contabilitate, de girare a afacerilor, de manipulare a banilor, de experțizare a mărfurilor, etc. Aceeași elevi vor putea urma învățăturile ambelor secțiuni.

„Se va înființa cel puțin o școală de comerț pentru fete, însă cu secțiunea comercială.“

Precum vedem, acest proect de lege este inspirat de realitățile vieței noastre de acum 50 ani, care cereau elemente destoinice și pregătite atât pentru administrația publică, în plină perioadă de organizare, cât și pentru cea privată, aflată într'o accelerată prefacere.

România, devenită Stat independent, intra în concertul statelor europene pe făgașul capitalist, ce se adâncea într'un ritm foarte vioiu. Prinsă în vârtejul acesta, țara se noastră grăbea să recupereze timpul pierdut sub stăpânirea ce o apăsase până atunci. Interesele mărunte și goana după „comod“ împăienjeneau vederile celor sortiți să privească peste momentul asupra căruia dispuneu.

Vasile Conta preconiza învățământul comercial în raport cu nevoile reale de dobândire a cunoștințelor speciale necesare ocupațiunei practice, pe care aveau să o exercite absolvenții școalelor respective. De aceea, el prevedea în acest proect că „*școalele reale vor fi organizate pe deplin prin regulamente speciale*“, înțelegând să lase libertatea autorității școlare de a adapta această organizare la nevoile impuse de împrejurările și condițiunile în care ele aveau să funcționeze.

In rezumat, proectul lui Vasile Conta, pornind dela ideea pro-

fesionalismului, izorâtă din realitățile unei societăți în curs de închegare, căuta să dea posibilitatea de specializare tinerilor ce se pregăteau pentru viața reală.

* * *

După trecere de 53 ani, la deschiderea cursurilor Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București, în toamna anului 1934, Profesorul Niculae Iorga, amărât de tendința învățământului nostru comercial de a se depărta de realitățile vieței pe care o trăim, proclamă cu îngrijorare că *„teoria este o zădărnicie fără cunoașterea practicei și îndreptarea către dânsa"*.

In cuvântarea plină de atâtea învățături, pe care această constatare o prefațeaza cu atâta pătrundere, marele nostru cărturar scoate în evidență lipsurile de azi ale acestui învățământ care n'a reușit să insufle spiritul economic, fiindcă neglijează tradiția, ignorează grandioasa epopee a realizatorilor și nu caută să elibereze tineretul de tirania în care îl ține bariera ce oprește prezența pe teren, a celor ce nu cunosc fericirea de a munci.

„Invățământul economic trebue să se sprijine pe înălțimea filozofică a intelectualității și pe cunoașterea solidității economice pe care se întemeiază viața societății actuale.

Pentru a realiza aceste imperative ale momentului de față nu există două căi: „consultarea experienței se face numai prin colaborarea cunoștințelor".

Iată în câteva cuvinte o slabă jalonare a tumultosului torent de idei și sugestii făcute la deschiderea unui an universitar.

* * *

Apropiind aceste două nume — Vasile Conta, — Niculae Iorga — la depărtare de o jumătate de veac, dar pe acelaș teren, vedem aceeași grije, aceeași preocupare: nevoia de a pregăti pe tineret pentru munca productivă în domeniul vieței reale pe care se întemeiază existența de azi a societății românești.

Amintind aceste lucruri, la ocazia solemnă, a sărbătorirei de 25 ani a unei publicațiuni de specialitate, ne înplinim și datoria de a opri o clipă atenția acelora ce mai citesc în această Țară, spre a cugeta asupra „fericirei de a munci"!

N. K. CONSTANTINESCU
Vice-Președintele Asoc. Experților Contabili.

25 ani în slujba breslei

Farul profesional astra și ghidul plutașului în marea imensă a finanțelor în decursul celor 25 ani de existență, în mod netăgăduit a fost susținut și condus de revista „Comerț și Contabilitate" dirijată fiind de oamenii cu mult suflet și inimă, cari au căutat promovarea științei noastre contabile. A dat dealungul anilor hrana profesională tuturor acelora, cari și-au înțeles chemarea de organizatori și administratori ai marilor capitaluri din întreprinderi.

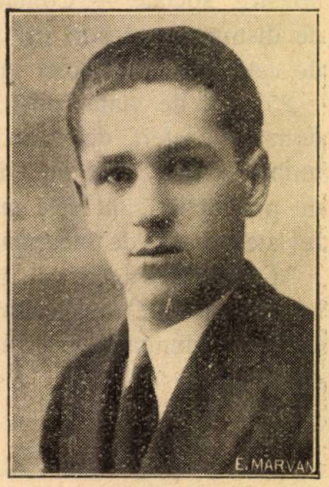

Ea a alimentat și augumentat în mod activ și sistematic pionerii industriei și comerțului nostru românesc, cu cunoștiințele acelei științe, fără de care nimic nu se poate concepe, organiza și administra bine, un capital, o întreprindere și despre care marele Goethe zice: „Contabilitatea este una dintre cele mai frumoase invențiuni ale spiritului omenesc. . . . ".

Această știință a fost frământată în coloanele acestei revistei, încă din anul 1908 când cei treisprezece bărbați luminați au scos revista, a cărei existență azi noi o sărbătorim. Printre acești fondatori găsim pe harnicul și neobositul decan al Corpului, d-l N. Butculescu, care cu o muncă neprecupețită a condus și veghiat necontenit, an de an, ca această revistă profesională să poată sta alăturea de marile reviste străine de pretutindenea.

Conducătorii acestei reviste au știut să țină la nivel ridicat chemarea ei, înserând în răvasele ei, probleme interesante, actuale totdeauna, pentru membrii Corpului contabililor.

Cu mari sacrificii bănești și-a depănat această revistă viața, alăturea de marile jertfe depuse de harnicii și inimoșii membrii ai comitetului de conducere, în decursul unui sfert de veac.

Elucidarea atâtor probleme totdeauna actuale, de interes ge-

neral și profesional au fost desbătute și viu comentate în coloanele revistei, care era ogorul nesecat al progresului.

Neobosiții ei conducători cu demnitate și jertfe materiale, au susținut trează conștiința membrilor — breslașilor — ei, au contribuit în mare măsură la soluționarea atâtor chestiuni de ordin profesional; au contribuit în mod însemnat la evoluția științei noastre sociale — Contabilității, — printre care este enumărată de distinșii profesori dr. Sp. Iacobescu și dr. Al. Sorescu, alături de celelalte științe, cari urmăresc binele social.

25 ani de viață, puși în slujba marilor opere de interes național, un sfert de veac de apărarea intereselor profesionale a tuturor acelor, care sunt în serviciul marilor întreprinderi și centre de producție, sunt cele mai eclatante dovezi de indispensabilitatea revistei, indici de încurajare pentru viitor.

Cuvine-se astăzi să încrestăm pe răbojul vremii, activitatea bogată în fapte desfășurată de revistă prin conducătorii ei, urându-i viață îndelungată, pentru a ajunge apogeul culturii și luminii desăvârșite.

OLIMPIU I. BARNA
Profesor

Arătați înaintașilor voștri că ați știut să trageți profit din sfaturile și lucrările lor și încredințați publicitatea reclamelor, precum și a bilanțului intreprinderei unde lucrați, la

REVISTA GENERALĂ DE COMERȚ ȘI CONTABILITATE

care este condusă de colegi ce reprezintă și apără interesele noastre.

Expertiza contabilă fiscală

Istoric și considerațiuni generale

Expertiza contabilă nu servește numai la verificarea întreprinderilor din punct de vedere technic, cu privire la modul de funcționare și rentabilitatea lor, ci joacă un rol important, mai ales în ultimul timp, la constatarea venitului net impozabil cât și la stabilirea diferitelor feluri de sarcini fiscale.

Inainte de legiferarea impozitului pe venit la noi (1923), erau unele intreprinderi, care se impuneau în raport cu beneficiul net realizat; dar constatarea acestui venit nu era atât de complicată, din cauza dispozițiilor legale mai puțin severe; impunerea se efectua pe baza declarațiunilor însoțite de copia bilanțului și contului de profit și perdere, care se luau în considerațiune, în general fără nici o modificare la stabilirea impozitului. In asemenea împrejurări nu se putea vorbi de necesitatea unei expertize contabile mai serioase, cu atât mai mult cu cât cotele de impozit destul de reduse nu tentau la evaziune fiscală.

Cu ocaziunea, însă, a trecerii dela patenta fixă la impozitul pe venitul net al intreprinderilor comerciale și industriale, mai ales față de felul complicat al stabilirii impozitului conf. art. 31 din L. C. D. și a luării în considerațiune în primul rând a registrelor comerciale, regulat ținute (art. 39), în forma prescrisă de codul de comerț (art. 136 fost 126), expertiza contabilă a devenit indispensabilă în cursul procedurii de impunere și apel și de aceia dela început art. 83 din legea contr. directe, prevedea, că „Comi-„siunile pot fi ajutate de experți contabili sau de altă specialitate, „în modul în care se va stabili prin instrucțiuni“; iar instrucțiile „ministeriale cu putere de regulament (art. 132 din lege) stabilesc „modul de recrutare și formalitatea de jurământ a experților, care

„vor fi chemați a da concursul lor comisiunilor în chestiuni de „verificarea bilanțurilor și a registrelor".

„Ei vor fi desemnați de administrația financiară din corpul „contabililor, ținând seama de indicațiile speciale ale Ministerului „de Finanțe și vor fi chemați a lucra în diferite comisiuni, după „necesitate, din lista ce se va întocmi la administrația financiară" (paragr. 218 din instrucțiuni).

In afară de aceste dispoziții nici o altă preciziune cu privire la efectuarea expertizelor contabile sau la întocmirea listei prevăzute de instrucțiuni. In lipsa unui regulament precis de funcționare al instituției experților contabili, activitatea lor, deși utilă fiscului, mai ales la începutul aplicării legii contribuțiilor directe, a ridicat multe și variate proteste, căci abuzurile de tot felul n'au putut fi evitate.

Nepregătirea personalului fiscal pentru aplicarea nouei legi, din cauza lipsei cunoștințelor technice contabile, a făcut indispensabilă colaborarea experților contabili în comisiunile de impuneri și apel, așa că de facultatea de „a putea fi consultați" s'a uzat fără excepție, prin atașarea lor permanentă la aceste comisiuni.

Iar rolul lor de „auxiliari" s'a schimbat repede, din cauza importanței cercetărilor contabile la stabilirea venitului impozabil, așa că ei au devenit elementul principal și central al comisunii, mai ales la impunerile intreprinderilor mari, unde nu putea fi vorba ușor de o respingere nejustificată a registrelor. Această activitate neîngrădită de un regulament sau de dispoziții legale precise cu privire la ținerea contabilității, a dat deseori loc la interpretări arbitrare și abuzive în favoarea fiscului, din cauza independenții relative a experților, căci lista lor se întocmea anual de „Administrația financiară"; iar lipsa totală de răspundere a acestor „diurniști" angajați la întâmplare și plătiți cu ridicola sumă de lei 140 pe zi lucrătoare, deși făceau impuneri de milioane, nu reprezenta deloc chezășia necesară, că drepturile fiscului vor fi totdeauna suficient apărate prin constatările lor.

Recrutarea experților, mai ales în Capitală, — unde operațiunile de impunere erau mai importante — nu se făcea totdeauna în înțelegere su corpul contabililor, al cărui Consiliu era desigur mai indicat să facă cuvenitele recomandări, căci în orice caz se presupune, că ar fi cunoscut mai bine elementele cinstite și capabile.

Dar nici legea și nici instrucțiunile ministeriale nu prescriau acest aviz și se înțelege dela sine, că uneori în lista acestor ex-

perți contabili, se strecurau prin intervențiuni; asupra cărora este inutil a se stărui și nume, care ar fi putut lipsi!

Pe de altă parte numirea continuă a unora și aceloraşi persoane, sub cuvânt că s'au specializat în materie, fără însă a se fixa un raport definitiv între ei și fisc, sub anumite condițiuni, cari să sporească răspunderea activității lor, a creat o castă de privilegiați, beneficiari ai unei situații, de care alții nu se puteau apropia și care a provocat, cu drept cuvânt, protestul celorlalți experți contabili.

In aceste împrejurări intervine modificarea legii din 25 Decembrie 1929 a d-lui Virgil Madgearu, care cu cele mai bune intențiuni a voit să facă ordine în ce privește efectuarea expertizelor fiscale.

In primul rând se introduce un ultim aliniat nou la art. 39 din L. C. D. care prevede, că:

„Inlăturarea de către comisiunile de Apel a registrelor comer-„ciale se va face luându-se în considerare și raportul expertului „contabil numit de Minister și va fi motivată".

Se consacra astfel jurisprudența aproape constantă a instanțelor de casare în această privință; iar în al doilea rând prin modificarea art. 83 se prevedea, că „numirea experților contabili se va face de Ministerul Finanțelor".

Bineînțeles că această dispoziție are o valoare mai mult formală pentru provincie, pe când pentru Capitală, unde, după cum am arătat, se fac cele mai importante impuneri, această măsură a fost de fapt aplicată.

In expunerea de motive la modificarea art. 39 se precizează:

„Cum rolul acestor experți contabili este însemnat, ne propu-„nem să înființăm un corp bine selecționat și de încredere, pe „care să-i numească chiar Ministerul de Finanțe, punându-i la „adăpost de tentații". Acest corp a fost înființat în Februarie 1930 și desființat în Octombrie 1930, în urma neexplicabilei intervenții a colegului nostru C. Teianu, fost pe atunci secretar general al Ministerului de Finanțe, și care profitând de trecerea d-lui V. Madgearu la Ministerul de Agricultură și Domenii, a determinat această măsură, motivată cu pretexte puerile și a pus astfel capăt unei experiențe, care ar fi rezolvat, desigur, fericit această spinoasă chestiune a expertizelor contabile fiscale.

Pe cale de circulară ministerială s'a dispus ca și instanțele de

impuneri să nu înlăture registrele, fără avizul expertului contabil respectiv.

In ce privește însă expertizele acordate izolat de Comisiunile de Apel, acestea au refuzat dela început să aplice noua dispoziție a art. 83, și au continuat, ca și în trecut, să desemneze pe experții contabili, dela caz la caz conform art. 211 și urm. proc. civ., din lista Corpului Contabililor, fără a se preocupa, dacă au fost sau nu numiți de Minister.

Așa dar din întreaga modificare a art. 83 n'a rămas nimic. Corpul de experți permanenți pentru prima instanță de impunere a fost desființat; iar în ce privește a doua instanță, din motive de drept, Comisiunile de Apel nu s'au conformat nouei dispoziții și deci este lesne de înțeles, că efectuarea expertizelor a continuat în același fel ca și în trecut.

Față de această situațiune, d-l Virgil Madgearu a încercat o nouă reformă în 1933, de astă-dată, crezând că prin măsuri drastice va putea obține mai mult. Pornind dela ideia că o rotație a experților la efectuarea expertizelor, este absolut necesară și că o mare parte a răului rezidă în rolul precumpănitor al concluziilor rapoartelor de expertiză în apel, d-l Madgearu a modificat fostul art. 83, devenit în noua numerotație 82 prin introducerea a cinci aliniate (2—6) noi, care prevăd: funcționarea experților atașați comisiunilor de apel numai timp de o lună; interzicerea de a se acorda unui expert mai mult de o expertiză pe lună; nulitatea ezpertizelor efectuate de experții, care nu figurează pe lista Min. de Fin. cât și a expertizelor, care conțin considerațiuni asupra impozabilității sau neimpozabilității vreunei sume și în sfârșit pedepsirea penală pentru mărturie mincinoasă a experților, care au depus un raport vădit parțial.

Această ultimă dispoziție însă, n'a fost aplicată deloc până azi; iar celelalte se aplică, fără însă a fi schimaat mult fața expertizelor contabile efectuate.

Activitatea Experților Contabili

Efectuarea expertizelor fiscale cu experți numiți de Administrația Financiară și de Comisiile de Apel și chiar de Ministerul de Finanțe, a continuat în același fel ca și în trecut, cu mici excepțiuni și anume în cazurile în care delegații fiscului, având cunoștințe suficiente de contabilitate — unii făcând chiar parte din Corpul Contabililor, —

și-au putut câștiga cuvenita independență în efectuarea impunerilor; însă unii din ei, neofiți în materie de impuneri, au lucrat cu o patimă, care a înfrânt de multe ori bunul simț și echitatea fiscală.

Desigur că germenele răului trebue căutat în felul imperfect de organizare al operațiunilor de impunere, la care elementul decisiv — expertul contabil — neavând nici o răspundere, iar elementul răspunzător — delegatul fiscului — neavând priceperea necesară, lucrările nu prezentau garanții serioase de echitate și imparțialitate, cu atât mai mult cu cât controlul lucrărilor de impunere se face absolut sumar.

De fapt și efectuarea technică a impunerilor constitua numai un simulacru din punct de vedere contabil, căci nu se poate cere nici unui expert contabil, cât ar fi el de priceput, de a face un raport de expertiză și cercetări serioase, atunci când pe lista unei zile de impuneri figurează zece casuri, din care cel puțin jumătate trebuesc terminate.

Lipsa de timp suficient pentru desăvârșirea unei adevărate expertize, a împiedicat efectuarea impunerilor în condițiunile necesare de imparțialitate și competență, totul reducându-se la o verificare sumară de cifre prezentate în fugă, de multe ori fără a fi însoțite de actele justificative, a căror analiză devenea iluzorie din motivele arătate.

Dacă adăugăm la aceste chestiuni de fapt împrejurările mai sus menționate asupra felului de recrutare, numire și salarizare a experților, se înțeleg ușor cauzele funcționării detestabile a acestui aparat de experți contabili.

In fața comisiunilor de apel, tabloul nu se prezintă mult schimbat; în timpul de 1-2 ore urmează a se rezolva 20-30 cazuri, abia în ultimul timp s'a mai redus numărul lor de ședință. Cunosc circulări ale Ministerului, care dispuneau a se pune câte 30-40 de cazuri de ședință, sub sancțiunea de a nu ce recunoaște altfel dreptul la diurnă al membrilor comisiunii.

Când organele Ministerului de Finanțe dau asemenea ordine, ele nu mai au dreptul să se plângă, că instituția expertizelor contabile nu funcționează satisfăcător, iar dispozițiile ultimei modificări a art. 82 (fost 83), la care organele Ministerului își au partea lor de contribuție, constitue un adevărat nonsens în ce privește nulitatea expertizelor, pentru aprecieri asupra impozabilității, în asemenea împrejurări.

In ziarul „l'Oeuvre" din Paris a apărut la finele anului trecut

o serie de articole sub titlul sugestiv „*Dreptatea în Franța este împărțită de un singur judecător: Expertul*“ și nu este vorba de instanțele fiscale, ci de instanțele judiciare de drept comun. Pentru a preveni însă aceste rele nu se propun mijloace negative sau represive, care îngrădesc libertatea de exprimare a expertului contabil, ci mijloace de control și supraveghere, care la noi lipsesc cu totul și care singure ar fi de folos în asemenea cazuri.

Expertul contabil este în adevăr un auxiliar al justiției fiscale dar pentru ca el să rămână în această situație de auxiliar, nu este admisibil ca justiția fiscală să-i abandoneze întreaga sa autoritate apoi și din acest abandon să i se facă o imputare. Expertul contabil, este chemat, fără îndoială, să lumineze și să lămurească instanța de judecată, iar nu să i se substitue ei, și atunci se înțelege dela sine că instanța de judecată trebue să-i ceară aceste lămuriri prin un chestionar; iar nu să se mărginească a-i preda dosarul, pentru a face o lucrare de expertiză, care în asemenea împrejurări nu poate avea decât un rol capital și decisiv. Aș vrea să cunosc din cea mai sumară statistică a Comisiunilor de apel, în câte cazuri s'au formulat asemene chestionare la darea expertizelor. De altfel pentru a ne referi la un exemplu practic, am dori să știm cum ar avea un expert să efectueze lucrarea, în cazul că prima instanță a înlăturat registrele pe motive ridicole și acum în apel urmează a se stabili venitul net impozabil, ținându-se seama de registre.

Care ar fi limbajul păsăresc de utilizat pentru a se evita indicarea sumelor impozabile și neimpozabile?

Cum ar fi posibil a se fixa în fapt chestionarul amănunțit ca bază de expertiză, atunci când Comisiunea de apel funcționează în modul mai sus descris, judecând cu o rapiditate vertiginoasă! Așa dar, nu experții sunt de vină, ci organizarea defectuoasă a instanțelor de judecată.

Dacă adăugăm la aceasta și *lipsa oricărui control serios al expertizelor,* ne putem da ușor seama de măsurile pozitive de îndreptare, ce ar fi de luat, pentru remedierea acestei stări de lucru, deplorabilă din toate punctele de vedere.

Remedierea neajunsurilor actuale

Am văzut că măsurile negative și represive n'au dat rezultatele așteptate, ba chiar unele n'au fost aplicate. De aceia sunt necesare măsuri conștiente și pozitive, spre a pune capăt situației de azi.

In orice caz, va contribui la această îndreptare a lucrurilor și reforma fundamentală a legii contribuțiunilor, când *prin dispoziții precise și lipsite de echivocuri,* se va înlătura definitiv putința unei interpretări, de multe ori lipsită de unitate, chiar din partea Comisiunei centrale fiscale. Este absolut necesar a se stabili un *Decont fiscal tip,* care să nu mai dea loc la impuneri nedrepte și interpretări abuzive.

In afară de această reformă de ordin general, urmează a se modifica modul de recrutare și numire a experților, cât și procedura în ce privește analiza expertizelor înaintea instanțelor de judecată.

Recrutarea experților fiscali la întâmplare în fiecare an, este desavantajoasă din toate punctele de vedere, căci ia expertului independența față de fisc și pe de altă parte nu-i impune nici o răspundere.

Dacă este vorba de experți contabili fără clientelă sau șomeri, salarizarea lor modestă în lunile de impunere, este insuficientă pentru a le asigura minimul de existență necesar, ceiace face ca onestitatea lor să fie, cu drept cuvânt, susceptibilă de bănueli; iar dacă este vorba de experți contabili în funcțiune la instituții publice sau particulare, legăturile lor cu acestea, pot periclita pe deoparte interesele fiscului, sau pe de altă parte cele ale contribuabililor, în concurență cu intreprinderile, ce deservesc. De aceia se impune neapărat crearea *unui corp special de experți contabili fiscali,* suficient remunerat în serviciul permanent al Administrațiunei finanțelor și care să nu facă nici un fel de clientelă.

Acestor experți urmează a li se asigura stabilitatea în funcțiune, pentru ca activitatea lor nepărtinitoare față de fisc și față de contribuabili, să nu le creieze neajunsuri în ce privește cariera, ce și-au ales.

Ei vor colabora la impunerile de prima instanță și vor efectua atunci când sunt ceruți de contribuabilii, care nu voesc a plăti onorarii de expertiza, și expertizele în apel, fiind însă supuși răspunderilor și îndatoririlor funcționarilor publici.

Cât privește expertizele în apel se poate menține deocamdată actualul sistem, însă cu o colaborare mai strânsă între fisc și Corpul Contabililor, care va întocmi liste de experți-contabili, cunoscători ai chestiunilor fiscale și care vor fi în urmă numiți de Ministerul Finanțelor; iar desemnarea lor se va face în mod automat, pe baza unei adevărate rotații, care să evite pe viitor

presumția, că ar fi unii din experți beneficiari ai unei situațiuni excepționale. Această impresiune s'ar degaja din ultima listă publicată și în care figurează experți cu onorarii variând între 1000—125.000 lei, ceeace arată că există totuși unele preferințe! Plata onorariilor trebueşte acceptată de parte și aceste onorarii să fie proporționale cu munca și întinderea expertizei.

Deasemenea se va institui și *un serviciu de control și supraveghere al expertizelor fiscale,* pentru evitarea erorilor și eventualelor abuzuri.

Corpul experților oficiali fiind al administrațiunei finanțelor și ceilalți experți neoficiali, fiind numiți de Ministerul Finanțelor se poate presupune că apără interesele fiscului și deci este absolut necesar a se da toate garanțiile de imparțialitate a expertizelor, față de contribuabili, nu numai prin dispoziția legală, că în ele să se țină seama și de imprejurările favorabile contribuabilului, ca în Germania, ci mai ales prin înființarea instituțiunii *expertizelor contadictorii* pentru apărarea intereselor legitime ale intreprinderilor, care nu sunt de acord cu constatările experților contabili, desemnați de către Comisiunile de Apel.

In acest scop, este nevoie de o procedură și dispoziții speciale, cu privire la comunicarea în termen a raportului de expertiză și a stabilirei dreptului contribuabililor de a face observațiunile lor de ordin technic-contabil, referitoare la constatările din acest raport.

In cazul că acestea nu vor fi luate în seamă de expertul fiscal, contribuabilii vor putea obține o expertiză contradictorie, prin un expert contabil particular, bineînțeles pe cheltuiala lor, pentru ca în colaborare cu expertul fiscal să se stabilească un punct de vedere unitar în fața instanței de judecată.

Prin această reformă pozitivă a procedurii de expertiză, iar nu prin amenințări cu măsuri represive, căzute în desuetudine, se vor putea înlătura neajunsurile de astăzi, când nimeni nu poate pretinde, că impunerile se efectuează la noi în spiritul unei adevărate echități și dreptăți fiscale.

S. M. BLUMENFELD

Rugăm pe D-nii ABONAȚI să bine-voiască a ne semnala, printr'o carte poștală erorile strecurate în scrierea adreselor, cum și orice MODIFICARE DE ADRESA necesară.

Contabilitatea materialelor în marile ateliere mecanice de confecţii şi reparaţii

Despre materiale

In marile ateliere mecanice de confecţii şi reparaţii, capitolul cel mai important e acel al materialelor, care poate avea peste zece mii de articole. Un atelier, care, între altele, se ocupă şi cu reparaţii complecte de automobile, trebue să aibă numai pentru acest scop câteva mii de articole, căci trebue să se ştie că numai nituri şi şuruburi sunt circa 1000 de feluri şi dimensiuni. Dar sunt atâtea piese şi materiale care reclamă o pregătire specială ca să poată fi aprovizionate şi inmagazinate aşa fel, încât să se poată ori-când avea evidenţa lor fără perdere de vreme.

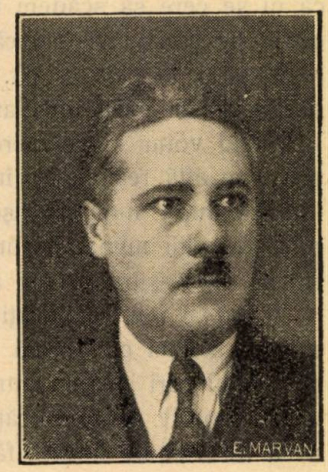

Contabilitatea materialelor e un lucru nu tocmai lipsit de interes şi începe dela magazie. Desigur că atâtea mii de materiale nu s'ar putea ţine într'o magazie, oricât de vastă ar fi ea. Trebuesc 4-5 magazii marii, cari pot fi împărţite astfel:

Magazia A care ar cuprinde numai materiale pentru automobile, câteva mii de articole, după cum am spus.

Magazia B cu tot felul de articole de ferărie, oţelărie, tinichigerie, potcovărie, etc.

Magazia C cu tot felul de materiale electrice.

Magazia D cu articole de pielărie, curelărie, tapiţerie, etc.

Magazia E cu articole imflamabile de lemnărie, rotărie, benzină, uleiuri, vopsele, etc. (de obicei materialele inflamabile se ţin în beciuri zidite).

Fiecare magazie e prevăzută cu rafturi şi cu despărţituri pentru fiecare articol. Fiecare despărţitură e numerotată cu vopsea, în ordinea curentă. Numărul care e pe despărţitura articolului e şi pe fişa pe care o ţine magazionerul şi acelaş număr în registrul ţinut la contabilitate.

Cred că cel mai practic sistem de a ţine contabilitatea materialelor e pe registru care să fie ţinute tot în ordinea numerică a fişelor.

Să admitem că începem cu piesele pentru auto care ar cuprinde 2800 articole.

Luăm trei registre a 1000 pariizi pe a căror coperte scriem: „Magazia A 1 articole Auto 1-1000, idem 2, 1001-2000, idem 3, 2001-3000.

Având 10.000 de articole, avem 10 registre. Cu sistemul acesta nu mai avem nevoe de repertoire, pentrucă la orice înregistrare, se indică neapărat numărul fișei, care e în acelaș timp și numărul casetei din magazin, unde se găsește materialul. Să presupunem că ni se cere să scădem un tub flexibil pentru carburator. Ne uităm pe bon și vedem că are fișa Nr. 2305. Deschidem imediat registrul 3, la partida Nr. 2305 și astfel fără să mai căutăm repertoirul, am găsit imediat articolul căutat.

Când voim să ne încredințăm dacă cantitatea indicată de registru se află realmente în magazie, în felul acesta se găsește imediat după numărul fișei. — Unii obișnuesc să țină socotelile pe kgr., alții numai pe unități, cum ar fi pentru nituri, șaibe, șuruburi, holz-șuruburi și atâtea piese mici.

Când ai mii de bucăți dintr'un singur fel, ar fi foarte greu să numeri bucată cu bucată. Pentru ușurință însă, se numără 100 de bucăți cari se pun într'o parte a unei balanțe și se pune în cealaltă parte atâtea bucăți până când se cumpănesc. Așa că vei avea tot 100 de bucăți, fără să le mai numeri.

Primirea comenzilor și evidența lor

Pentru comenzi mai importante, se face în prealabil un deviz pe care, dacă clientul îl găsește convenabil, îl aprobă, pentru a nu da loc la discuții, inerente în cazurile unde s'ar proceda altfel. Odată comanda aprobată, biuroul atelierelor o înregistrează în registrul de evidențe al comenzilor al cărui model îl dăm mai jos:

Comanda Nr. . . .	DATA intrării			Clientul sau autoritatea de unde vine comanda	Nr. adresei	Felul lucrării sau reparației	Atelierul unde intră în lucru	Data eșirei	FACTURAT					Inreg. la
	Anul	Luna	Ziua						Factura Nr.	Manopera	Materiale	Regia	Total val. lucrărei	
1925	934	Ianuarie	2	X	120	Reparația radicală a automobilului Nr. . . cf. devizului aprobat cu Nr. . .	Auto Tapițerie Montaj Curelărie Lemnărie Strung. Electrică Vopsitorie	9/V 934 20/VI „ 15/V „ „ 20/V „ „ 15/VI „ „ 10/VI „ „ 20/VI „ „ 25/VI „ „	1015	14.000	21.000	16.100	51.100	30/VI 1934

Fiecare atelier care colaborează la această lucrare, deschide un buletin de comandă care trebue să poarte numărul comenzii în care se trece zilnic toate materialele întrebuințate și orele de lucru întrebuințate.

Dăm modelul buletinului de comandă :

Buletin de Comandă No...... *Atelierul*.....

Serviciul de ateliere și garaje pentru .....

	Luna	ORELE LUCRATE IN ZILELE 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	TOTAL ore	Prețul pe oră	TOTAL Lei	Recapitulație Lei
Manopera	Ianuar.					Manop.
	Febr.					Mater.
	Martie					Total
		Totaluri . . .				Regia
						Tot. g-l.
Materialele consumate	Valoarea					
	Bon No.	Total				

Atelierele dau bonuri de materiale la magazie în care se specifică numărul comenzii, iar magazionerul specifică în dreptul fiecărui material și numărul fișei.

Dăm modelul bonului :

București ..... *19*.....

Comanda No.....

Bon de materiale No......

Serviciul de ateliere și garaje.

No. fișei magaziei	Stoc rămas în magazie	No. folio partida	Specificarea și dimensiunea materialelor	Felul unității	Cantitatea		Prețul	
					Cerută	Primită	Unitar	Total

Semnătura emitentului, Magaziner, Semnătura primitorului,

Dăm și modelul fișei.

Fișa No...... ..... *Art. No.*.....

Serviciul de ateliere și garaje

Depozitul de materiale

Felul materialului.....

Dimensiuni .....

DATA			Furnizorul sau alte detalii	Factura sau No. bon.	Preț	Intrări	Eșiri	Sold	Întrebuințat la comanda Nr...
Anul	Luna	Ziua							

Înregistrarea

Bonurile merg la contabilitate pentru înregistrare. Aci facem o mică paranteză. Am găsit la un mare atelier operațiuni de contabilitate foarte neregulate. Scădea materialele din maiestrul auxiliar de materiale zilnic, pe baza bonurilor ce i le aducea magazionerul, dar contabilitatea sintetică nu era de loc în concordanță cu cea analitică, pentrucă partida materialelor din Maiestru nu se credita decât atunci când se facturau lucrările. Unele lucrări durau mai multe luni de zile și chiar peste un an, așa că sute de comenzi începute într'un exercițiu, pentru care s'au întrebuințat materiale, manoperă și cota de regie respectivă, se facturau în alt exercițiu și deci bilanțul era absolut fictiv, întrucât contul „Materiale" din Maiestru era încărcat cu valoarea materialelor intrate în acele comenzi cari se facturau, cum am spus, abia în alt exercițiu.

De aceea noi nu vom proceda așa. Vom deschide un cont: *„Confecțiuni în ateliere"* care se va debita zilnic cu valoarea materialelor întrebuințate pe baza bonurilor emise de ateliere, prin creditul contului *Materiale*. Desigur că vom avea în acest scop un registru auxiliar, după modelul de mai jos:

C-tul Confecțiuni în ateliere

Comanda No......

Debit pentru..... Credit

Data			Atelierul	Manopera		Materiale Valoarea	Regia	Total	Data			Detalii	Manopera	Materiale	Regia	Total
Anul	Luna	Ziua		Ore	Suma				Anul	Luna	Ziua					

Tot zilnic acest cont poate fi debitat cu manopera după rapoartele șefilor de ateliere, de numărul orelor întrebuințate pentru fiecare comandă.

Intr'un atelier mare, unde lucrează sute de lucrători, ar fi greu și muncă inutilă să se înscrie nominal toți lucrătorii cari au lucrat la o comandă în fiecare zi. Pentru aceasta eu am preconizat un sistem care ne dă exact prețul mediu al orei de fiecare atelier, astfel: Deschidem atâtea partizi câte ateliere avem și înregistrăm săptămânal sau chenzinal după cum se fac plățile lucrătorilor, sumele plătite și orele lucrate. Impărțind suma totală brută a Statului plătit prin numărul orelor lucrate, obținem prețul mediu pe oră.

Am avea atunci un raport zilnic dela fiecare atelier în felul acesta:

Atelierul de tapițerie *Raport No. . . . .*

La comanda No. . . . . a D-lui . . . . . s'au întrebuințat astăzi . . . . . ore . . . . . de lucru.

Semnătura

Viza contabilității ore . . . . x . . . . . lei = Lei . . . . . înregistrat la . . . . .

Rapoartele se vor da dintr'un carnet, numerotate, din care la cotor va rămâne o copie.

Totalizând rapoartele unui atelier, săptămânal sau chenzinal, trebue să ne dea exact numărul orelor sau zilelor lucrate, prevăzute în statul respectiv.

Când s'a terminat comanda la ateliere, se scrie pe ultimul raport acest lucru, pentru a se factura.

Biuroul atelierelor trimite atunci la contabilitate și buletinul de comandă, complectat cu materialele consumate și manopera între-

buinţată, care se confruntă la contabilitate cu înregistrările făcute zilnic şi se procedează la facturarea lucrării, după ce s'a complectat la contabilitate buletinul de comandă aşa cum ne arată formularul . . . . .

Presupunem că e vorba de comanda No. 1925 pentru reparaţia radicală a unui automobil, pentru care, în limitele sumelor aprobate prin deviz, s'a cheltuit:

Materiale în valoare de		lei 21.000,—
Manopera a costat lei		„ 14.000,—
In total această comandă e debitată cu		Lei 35.000,—
Conform regulilor stabilite, la facturare trebue să mai adăugăm regia, în care se înţelege		
10 % spor la materiale	2100,—	
100 % la manoperă	14.000,—	„ 16.100,—
Total		Lei 51.100,—

Contul *Confecţiunii în ateliere* a fost debitat în total cu valoarea materialelor pe baza bonurilor şi cu manopera pe baza rapoartelor şefiior de ateliere. Mai avem să-l debităm cu regia. Deci urmează *înregistrarea.*

data															
Confecţii în ateliere					1	6	1	0	0						
Comanda No. 1925															
Cheltueli Regie												1	6	1	0	0
Se debitează primul cont cu cota parte de cheltueli regie	10% la materiale 2100														
	100% la manopere 14.000														

Bănuesc că veţi întreba pe ce criterii ne bazăm când stabilim această cotă de cheltueli de regie.

Trebue să mărturisesc că acest lucru nu e tocmai uşor de stabilit, pentru că trebue să ţinem seama de o mulţime de împrejurări, cari pentru cineva pot fi favorabile, iar pentru altul nu.

In cheltuelile de regie se ştie că intră: cheltuelile generale de administraţie, salariile directorului, secretarului, personalului administrativ, al contabilităţii, asigurare, apă, lumină, lemne, dobânzi şi comisioane, deplasări, amortizmentul clădirilor şi al maşinelor, etc.

Presupunem că avem investiţiuni:

Imobile	lei 20.000.000,—
Maşini şi instalaţiuni	„ 80.000.000,—
Total . . .	„ 100.000.000,—

Anul trecut totalul cheltuelilor de regie enumerate mai sus, s'a urcat la suma de . . . Lei 10.000.000,—
(fără amortizmente, întrucât toate investițiunile noastre sunt amortizate), care după prevederile bugetare a rămas aceiaș și pe anul acesta.

Valoarea totală a Confecțiunilor în ateliere a fost de . . . . . „ 30.000.000,—
Din care: materiale . . . . . 15.000.000,—
Manopera . . . . . 15.000.000,—

Deci, dacă volumul afacerilor noastre nu va scădea, vom realiza ca cheltueli de regie:

10 % la materiale	Lei	1.500.000,—
100 % la manoperă	„	15.000.000,—
Total . . .	Lei	16.500.000,—

Această sumă arareori este egală cu cheltuelile efective. Cheltuelile pot fi mai mari sau mai mici, — ceace va influența rezultatul net al exploatării.

Nouă nu ne e teamă că volumul afacerilor noastre ar putea scădea, deși cifra de 100 % la salarii și 10 % la materiale ce se adaugă la lucrare ar părea să impresioneze, fiindcă noi lucrăm mai eftin ca alții cari au aceleași instalațiuni, dar neamortizate.

Desigur că o administrație prevăzătoare nu va împărți tot beneficiu, ci va folosi o parte ca rezervă pentru deprecierea materialelor, și ca să nu plătească impozit, fiindcă legea nu prevede o astfel de rezervă, la inventar ar scădea direct valoarea materialelor și pieselor cari nu mai sunt în uz (cazuri frecvente la piesele pentru automobile).

După ce am facturat lucrarea, facem înregistrarea:

data

Clienți	5 1 1 0 0	
X Loco		
la **Confecțiuni în ateliere**		5 1 1 0 0
Comanda No. 1925		
Valoarea facturei noastre de azi No. 1015 pentru executarea comenzei No. 1925.		
Manopera 14.000		
Materiale 21.000		
Regia 16.100		

Contul *Confecțiuni în ateliere,* se va prezentat totdeauna debitor, deoarece reprezintă valoarea materialelor și a mânei de lucru întrebuințată pentru comenzi în curs de executat.

La încheerea bilanțului se va mai debita acest cont și cu cota parte de cheltueli de regie, penfru ca bilanțul să reprezinte într'adevăr o situație reală a întreprinderii.

La terminarea lucrării, comenzile respective vor fi debitate numai cu diferența de cheltueli de regie.

Contul confecțiunei în ateliere, poate avea trei rubrici interne atât în debit cât și în credit, astfel: manopera, materiale, și cheltueli de regie, aceasta pentru a ne da seama în tot momentul care e raportul între aceste trei elemente față de contul principal, precum și pentru alte lămuriri dc care am avea oricând nevoe. Aceste rubrici mai sunt strict necesare și în cazul când această contabilitate se aplică la atelierele puse sub controlul Statului, județului sau comunei, unde se lucrează în baza unui buget în prealabil aprobat, și unde nu se pot angaja cheltueli peste prevederile bugetare, fără aprobare.

Dar această contabilitate poate fi foarte ușor introdusă și în orice întreprindere industrială unde se confecționează din nou sau se repară în regie anumite piese sau mașini.

IOAN TĂCUTU
Dir. Contabilit. Ziarului Universul.

Rugăm pe domnii abonați care se mută, să ne comunice imediat pe o carte poștală noua adresă. In comunicare se va arăta numele complect, precum și vechea adresă.

Inregistrarea în Contabilitate a investițiunilor scoase din inventar

Am recomandat altă dată creearea unui cont de amortizare în pasiv, cont care să ne arate uzura anuală a investițiunilor și care să se mărească an cu an, cu nouile uzuri, trecute în debitul contului de Profit și Pierdere. Am arătat avantajele obținute cu acest fel de procedare [1]).

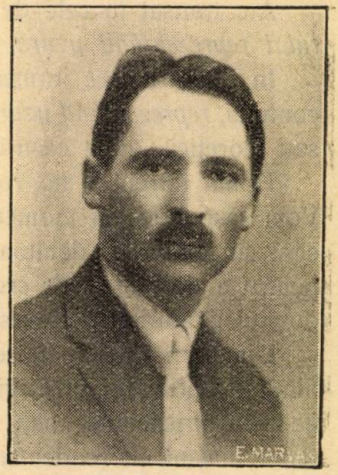

Această cale se urmează până ce soldul creditor al acestui cont este egal cu soldurile debitoare ale conturilor de investițiuni din activ. In mod logic trebue să ținem seamă în ultmii ani să nu se calculeze amortizări decât numai la investițiunile noui, aflate în perioada de amortizare. Am arătat grija ce trebue să o aibă serviciul de contabilitate în această perioadă, în articolul „Chestiuni de actualitate", publicat în această revistă [2]).

Să presupunem că suntem la finele celui de al 9-lea an de funcționare.

Bazați pe argumnentarea din acel articol, am ajunge că nu vom putea înregistra uzura pentru investițiunile care în mod obișnuit au o cotă anuală de 15% (mașini, instalații etc), decât în modul următor:

10% asupra investițiunilor procurate în anul al 2-lea de funcționare (anul ultim de amortizare; amortizate cu 15% în anii de funcționare 3, 4, 5, 6, 7 și 8, ceea ce face în total 90%, la care se adaugă 10% din anul curent);

15% asupra investițiunilor procurate în al 3, 4, 5-lea an, etc. (cele din anul al 3-lea fiind în al 6-lea an de amortizare, cele din anul al 4-lea în al 5-lea an de amortizare, cele provenite din anul al 5-lea în al 4-lea an de amortizare, etc).

1) „Contabilitatea Intreprinderilor de Gaz Metan" pag. 48, de acelaș autor
2) No. 12 Decembrie 1933, pag. 565-567.

In fine, cele din anul precedent, adică al 8-lea de funcționare ar avea prima cotă de uzură de 15%, iar investițiile din anul al 9-lea, fără amortizare, pentru a satisface legea fiscală.

Cu alte cuvinte nu vom înregistra în legătură cu soldul debitor al investițiunilor, care să presupunem că este de lei 5.000.000 —, o uzură totală anuală de 15% sau lei 750.000,—, ci atât cât va rezulta din exemplu arătat în articolul sus citat, după cum investițiunile sunt situate în perioada de amortizare.

Am tranșat în cele de mai sus cum se formează *creditul contului reprezentând uzura.*

In rândurile ce urmează ne vom ocupa de cealaltă parte a contului, *reprezentând uzura investițiunilor întreprinderii* (uzură reală, sau teoretică, după cazuri și posibilități), *adică debitul lui.*

Prima întrebare ne vom pune: când vom debita acest cont? Vom răspunde: în momentul când soldul creditor al contului va fi egal cu soldurile debitoare ale conturilor de investițiuni, aceasta pentru a desființa atât creditul contului reprezentând uzura, cât și debitul conturilor de investițiuni, mai puțin 1 leu. Dar până atunci?

Din timp în timp întrepinderea se găsește în situația de a desființa o parte din investiții fie prin întrebuințarea înainte de vreme, fie prin stricăciune, sau chiar demodare, sau investițiuni noui (apar mașini cu rendement mai mare, încât păstrare în inventar a mașinelor vechi, chiar în bună stare, ar fi o adevărată crimă pentru prețul de cost al obiectului produs). Tot în același timp una din investițiuni poate fi vândută sau cedată altora. In aceste cazuri, va trebui să creditâm contul de investiție respectiv, cu valoarea ei de cost, cu atât cât deci se găsește în debitul acelui cont. *Prin debitul cărui cont?*

Dacă va fi desființarea prin întrebuințare, stricăciune sau chiar demodare, va trebui să vedem în ce an a fost procurată acea investiție și de câte cote de amortizare s'a bucurat în exercițiile anterioare.

Vom stabili valoarea totală a acestor cote de amortizare înregistrate anterior și cu ele vom debita contul reprezentând uzura.

Dacă aceste cote vor fi egale cu prețul de cost vom avea articolul:

Amortizări — Mașini de instalații.

Dar dacă ele nu vor fi egale cu acest preț de cost, ce reprezintă.diferența? *O uzură neînregistrată,* până acum, deci o pagubă care trebue să apară în debitul contului de Profit și Pierdere în anul în care se face declasarea.

In acest caz articolul va fi:

Următori — Mașini de Instalații.
Amortizări.
Profit și Pierdere.

Cum însă cu contul de Profit și Pierdere nu se lucrează în cursul anului, vom ține evidența acestor diferențe la un cont de „Diverși" intitulat „Pierderi din declasări", care la finele anului va fi soldat prin debitul contului profit si pierdere.

Dacă prin declasare se mai obține și materiale întrebuințabile, ele se vor da la magazie, ca fier vechi, etc. în acest caz înregistrareava fi:

Următori — Mașini și instalații.

Amortizări uzura înregistrată in creditul contului în anii . . . .
Materiale obținut din declasare conform raportului de magazie No. . . .
Diverși Pierderi din declasări, diferența până la prețul de cost.

Dacă investițiunile vor fi vândute, în acest caz vom avea ca pierdere numai diferența dintre prețul de cost al lor raportată la uzura înregistrată anterior și suma obținută din vânzare. Inregistrarea va fi următoare:

Următori — Mașini și instalații.

Amortizări uzura înregistrată în creditul contului în anii . . . .
Clienții
V. Ionescu suma realizată din vânzare conform facturei.
Diverși
„Pierderi din vânzări" diferența până la prețul de cost.

Cu subdiviziunea „Pierderi din vânzări" se va proceda la fel cu cele provenite din „declasări".

Recomandăm aceste înregistrări, cari ni se par a fi cele mai potrivite.

Am tratat cele de mai sus, pentru a răspunde celor cari voesc ca toată diferența rezultată din declasări sau vânzări, să fie trecută în debitul contului de Amortizări, soluție care apare cu totul greșită, dacă știm că nu putem lua din creditul contului reprezentând uzura, decât ceeace am pus acolo pentru fiecare investiție în parte.

Singura grijă va fi ca declasările sau vânzările să se facă cu acte justificative, care să permită controlul operațiunii, chiar și delegaților fiscului, cari ar voi să adauge la beneficiul impozabil ca „plus de amortizări" diferențele din declasări sau vânzări trecute în debitul contului de Profit și Pierdere, cum am arătat mai sus.

ANDREI I. GHEORGHIU
Procurist la Soc. Gaz Metan.
Profesor.

Technica contabilă și clearingurile

Trăim în epoca clearingurilor.

Prin nouile sisteme de acorduri, cari se înmulțesc în continuu în Europa, schimburile comerciale cu străinătatea se pare că tind spre formele din timpurile vechi, de peste 2000 de ani, când banul era rar și exista așa numitul *„Troc"*.

Prin clearing operația dintre țări constă în schimb de *„Mărfuri contra mărfuri"* și nu *„Mărfuri contra bani"*.

Nouile sisteme de schimburi internaționale au de bază convenții *bi-laterale,* iar nu tri-unghiulare sau poli unghiulare, după cum s'a obișnuit până acuma, prin clauza națiunei celei mai favorizate sau alte clauze. Tendința nouilor sisteme silește pe organizatorii economiei naționale de a gândi, pe viitor, nu în termeni de *„săptămâni"*, ci de a reajusta întreaga economie națională după un plan național pe o perioadă de *cel puțin 10 sau 20 de ani.* Industriile cari se concurează pe piața internațională nu pot să aibă toate același succes. Contra expansiunilor industriilor s'au ridicat zidurile vamale. Clearingurile, cari se încheie mereu în Europa, sunt dovadă că epoca expansiunilor comerciale a încetat.

Comerțul exterior nu se va mai putea baza decât pe o *reciprocitate* între țări, de un fel sau de altul, care reciprocitate poate să deschidă drumul de a *utiliza la infinit energia economică a fiecărei țări.*

România are încheiate astăzi 9 convenții de clearing, cu 9 țări. Primele 7 convenții, încheiate înainte de 1 August 1934, de fapt, nu cuprind decât o serie de norme pentru regularea transferurilor de devize și unele fixează raportul procentual dintre cifra importurilor și exporturilor ce pot să se efectueze între țările respective Aceste convenții lăsau libertate arbitrariului. Nouile acorduri, însă reglementează cu preciziune normele pentru acordarea de devize și prevăd că remiterile se vor face în ordinea cronologică a scadențelor, cari scadențe se socotesc 3 luni dela vămuirea mărfurilor și în limita disponibilului care se va utiliza pe cote, așa după cum sunt fixate prin acordurile semnate de țările respective.

Vedem deci, că operațiile dintre individ și individ (comercianți de ai unei țări în raport cu comercianții unei alte

țări) nu mai sunt regulate în întregime direct, ci *Statul* încheie acorduri în numele cetățenilor săi. Adică, în relațiunile dintre națiuni, *colectivitatea*, constituită în *Stat*, *ia locul individului.*

Asistăm, așa dar, la lichidarea parțială a conflictului dintre individ și colectivitate, care conflict face să sângereze întreaga societate omenească atât de zbuciumată în zilele noastre. Atât individualismul capitalist cât și colectivismul, prin evenimentele întâmplate în ultimul timp, (intrarea U. S. S. R. în Societatea Națiunilor și clearingurile din Europa), arată că merg spre drumul compromisurilor și renunță la realizarea doctrinelor neactuale sau a celor utopice.

In cele ce urmează, dăm un rezumat al principiilor ce stau la baza acordurilor încheiate până acum de România.

A. Clearinguri încheiate înainte de 1 August 1934

1. *Clearing cu Austria*

Acest clearing este azi sub regimul convenției din 13 Februarie 1934, ce s'a încheiat între Banca Națională a României și Banca Națională a Austriei. Procedura clearingului este următoarea:

Toate plățile din angajamentele comerciale curente, cât și cele de altă natură, se efectuiază, în principiu, pe calea operațiunilor de compensații reciproce, sub controlul numitelor bănci, cari acordă devize la cei ce le solicită pe formulare speciale. Plățile pentru datorii mai vechi de 18 Mai 1932, numite plăți „contingentate", se fac în limita unui contigent lunar.

2. *Clearing cu Elveția*

La 25 August 1930 a fost semnat un acord comercial. La 12 Ianuarie 1933, s'a încheiat acordul de clearing, iar la 17 Mai 1934 clearingul s'a complectat printr'o convenție. Conform articolului 1 din noua convenție, disponibilul se repartizează astfel:

a) 60 % se vor întrebuința pentru plata mărfurilor importate în România după 1 Octombrie 1932.

b) 10 % se vor întrebuința pentru plata arieratelor comerciale, importuri înainte de 1 Octombrie 1932.

c) 10 % se vor întrebuința pentru plata mărfurilor fără certificat de origine.

d) 5 % se vor întrebuința pentru plata creanțelor financiare.

e) 15 % rămân la dispoziția Băncii Naționale.

1) O parte din aceste clearinguri au fost denunțate pe data de 1 Dec. 1934.

3. *Clearing cu Ungaria*

La 22 Mai 1934 s'a încheiat ultima convenție cu Ungaria în baza căreia disponibilul se utilizează:

a) o cotă de 85 %, în cazul compensațiilor particulare, și

b) o cotă de 15 %. pentru plata creanțelor financiare ungare. Convenția precizează și ce mărfuri pot să fie admise în operațiile de compensații.

4. *Clearing cu Cehoslovacia*

Operațiile cu Cehoslovacia se află sub regimul convenției pentru schimb de mărfuri, semnată la 2 Ianuarie 1934, și modificată la 18 Iulie 1934.

Această convenție prevede că autoritățile ambelor țări semnatare vor permite importul produselor naturale sau fabricate, pe perioada 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decembrie 1934, conform relației fixate, care permite operații până la concurența sumei de:

283.905.000 K. c., pentru exporturile românești în Cehoslovacia, și

291.124.000 K. c., pentru exporturile cehoslovace în România.

Regularea transferurilor se face prin Băncile Naționale ale ambelor țări, la cari bănci se depune, în monetă națională, valoarea mărfurilor importate, în conformitate cu dispozițiile numitelor bănci.

5. *Clearing cu Germania*

La 1 Martie 1933, a intrat în vigoare acordul de clearing cu Germania. Până la această dată plățile, în Germania, s'au făcut prin devize acordate de B. N. R. și prin exporturi în compensație. In urma încheerii acordului s'a dat un comunicat aducându-se la cunoștință publică, cum că:

Intre Banca Națională a României și Reichsbank, Berlin, s'a încheiat un acord de plăți care a intrat în vigoare pe ziua de 1/III/1933. Potrivit acestui acord toți cei ce au de făcut plăți în Germania pentru mărfuri importate cât și pentru plăți de natură particulară vor cere depunerea sumelor la B. N. R. pentru contul Reichsbank.

Sumele primite de B. N. R. vor fi avizate Reichsbankului Berlin, care va satisface pe exportatorii germani din sumele ce se vor depune de către importatorii germani de mărfuri românești, la Reichsbank, pentru contul B. N. R. și în favoarea creditorilor români.

Cu începerea de 10 August 1934, Ministerul Economiei Naționale, din Germania, pretinde tuturor importatorilor un „Certificat de devize", care se eliberează ținându-se cont de disponibilul țării de unde se intenționează a se face importul, și fără care Certificat nu i se acordă devize solicitatorului.

6. *Clearing cu Uniunea Belgo-Luxenburgheză*

La 6 Septembrie 1933 s'a încheiat un acord pe o perioadă de 3 luni, cu dreptul de prelungire prin reconducție. Acest acord prevede dreptul debitorilor din teritoriul ambelor părți contractante, ca să plătească, prin compensații, creanțele scadente după 1 Iulie 1932.

7. *Clearing cu Grecia*

La 1 Martie 1934 a expirat prima perioadă a acordului de compensații, intrat în vigoare la 1 Septembrie 1933. Potrivit acestui acord, exportul românesc în Grecia urma a fi plătit: 60 % în divize, și 40 % în „bonuri de compensații" emise de B. N. a Greciei. Pentru exportul de grâu românesc cota a fost stabilită la 80 % devize și 20 % bonuri de compensații.

Intreg importul român din Grecia nu se plătea cu devize decât cu bonuri de compensații, pe cari bonuri importatorii le puteau procura dela deținătorii lor, exportatorii sau alți beneficiari deveniți proprietari prin andosare.

In luna Iulie 1934, în vederea unui nou acord, s'a făcut un recensământ al creanțelor și obligațiilor față de Grecia. Noul acord cuprinde o clauză de compensație tripartită, și anume, mărfurile românești se vor plăti: 30 % în divize; 50 % în bonuri de circulație interioară și 20 % se va compensa în țările cu cari Grecia are balanță activă.

B. **Ciearinguri încheiate după 1 August 1934**

1. *Clearing cu Franța* [1])

Prima convenție de Clearing cu Franța a intrat în vigoare la *20 August 1934*, având durata până la 20 Noembrie 1934, când va putea fi reînoită, din trei în trei luni, prin tacită reconducție [2]).

1) A apărut în Mon. oficial din 14 Sept. 1934.

2) La 20 August 1934, datoriile comerciale către 2600 creditori din Franța se ridică la cca 2 miliarde lei. Procentul pe categorii de mărfuri este, în general, cel corespunzător din datele statistice ale importului.

In ce privește plățile, ambele țări au dat delegație unei bănci, (în România Băncii Naționale, iar în Franța așa numita „Bancă corespondență)", ca să primească plăți pentru mărfurile importate, în moneda țării respective, la un cont *global*.

La fiecare 15 zile băncile delegate cu încasările creanțelor creditorilor din țara cealaltă, vor schimba o listă de vărsămintele făcute, și vor vira în conturi speciale cotele fixate prin acord.

Disponibilul creat la „banca corespondentă" din Franța, conform art. 7 și 13 din acord, va fi repartizat astfel:

a) 60% pentru plata mărfurilor importate fie de particulari fie de instituții de stat.

b) 40% rămâne la dispoziția Băncii Naționale.

Partea primă, de 60%, se numește contul special „A" și se utilizează după cum prevede art. 13, care spune că:

17% sunt destinate plății datoriilor arierate, prin ceeace se înțelege datoriile pentru mărfurile importate până la 20 August 1934 și:

83% sunt destinate plății datoriilor curente, prin ceeace se înțelege creanțele rezultate din mărfurile importate după 20 Aug. 1934.

Dar, aliniatul 3 al articolul 13 introduce o clauză prin care se prevede că, în mod provizoriu, în primele 3 luni, adecă dela 20 August până la 20 Noembrie 1934, fondul de 60%, numit contul „A", se va utiliza:

17. 5% pentru creanțele expirate înainte de 1 Ianuarie 1934, și:

82. 5% pentru creanțele cu scadență după 1 Ianuarie 1934.

Scadențele se calculează, în principiu, 3 luni dela intrarea mărfurilor în țară, și transferurile se fac în ordinea cronologică a vărsămintelor primei rate, făcute la Banca Națională pentru creanțele scăzute, și prima rată va fi de 20% din valoarea facturii pentru care se solicită plata.

In ce privește importul, în conformitate cu art. 14 și 15 din acord, s'a înființat așa numita *viză de transfer*. Mecanismul vizei de transfer este următorul: importatorul român va cere o factură pro-forma, în 4 exemplare, dela furnizorul său din Franța. Această factură pro-forma va înainta-o Direcției Reglementării importului, care va acorda viza în ordinea cronologică a înregistrării cererilor și în măsura disponibilului anunțat de Banca Națională. Această viză se acordă numai până la suma de 49% din valoarea declarațiilor de import pentru mărfurile românești în Franța, care valoare se va anunța regulat Băncii Naționale de către oficiul franco-român dela Paris. Facturile cu viza de transfer se trimit de către Banca Națională la Banca corespon-

dentă, care la rândul său le va trimite furnizorilor francezi spre a le anexa la mărfurile ce le trimit în România.

2. *Clearing cu Italia*

După mai multe modificări făcute convențiilor dintre România și Italia, la 5 Ianuarie 1934, s'a fost semnat o convenție de clearing prin care s'a stabilit că se acordă 68 % pentru datorii numite „actuale", scadente după 1 Octombrie 1933, iar 32 % celor scadente până la 1 Octombrie 1933.

In luna August s'a încheiat un nou acord, care a intrat în vigoare la *1 Septembrie 1934*. Operațiunile de transferuri dintre România și Italia se fac astăzi sub regimul noului acord, care are o durată de 6 luni, până la 25 Februarie 1935, având și clauza prelungirei prin tacită reconducție.

Articol 7 al acordului prevede că, cele două țări, prin Băncile Naționale, delegate ca mandatare, vor acorda transferurile de devize pentru plăți de orice natură, (comerciale, financiare, dobânzi, studii, călătorii, etc. etc.), în *ordinea cronologică a scadențelor* și în măsura disponibilului. Pentru România, disponibilul se alimentează cu sumele ce se varsă la Banca Italiei de către italienii importatori de mărfuri românești. Acest disponibil se repartizează astfel:

a) 50 % pentru datorii comerciale contractate după 1 Iulie 1932 și scadente după 1 Septembrie 1934.

b) 10% pentru arierate comerciale, scadente până la 1 Oct. 1933.

c) 10 % pentru arierate comerciale scadente între 1 Octombrie 1933 și 1 Septembrie 1934.

d) 22.5 % pentru datoriile publice și căile ferate.

e) 7.5 % pentru studii, călătorii, dobânzi, datorii financiare și diverse.

Articolul 12 al acordului prevede că, pe viitor, toate mărfurile, importate dintr'o țară în alta, *vor fi însoțite* pe lângă Certificatul de origine *și de un Certificat* eliberat de autoritățile specificate, *prin care să se confirme că prețul facturat de exportator corespunde cu prețul real.* Aceasta pentru a se evita falșificarea prețurilor și, în consecință, creiarea de disponibil negociabil la bursa neagră.

In acelaș timp, pentru evitarea constituirii de noui arierate în creanțele furnizorilor italieni, articolul 13 prevede că exportatorii italieni vor fi obligați, când guvernul italian va găsi necesar, ca să obție mai întâi o autorizație, dela Instituto

Nazionale per i Cambi con l'Estero, spre a expedia marfa în România. Institutul va da autorizația în concordanță cu stocul disponibil de devize.

Comparând clearingul față de Italia cu clearingul față de Franța, observăm că debitorii față de Franța trebuie să verse la Banca Națională, în lei, toate datoriile comerciale pe cari le au în Franța, și aceasta imediat ce cererea i-a fost aprobată. Vărsământul trebuie să-l facă imediat pentru faptul că transferurile în favoarea creditorilor francezi se efectuiază în limita disponibilului și în ordinea cronologică a vărsămintelor în lei, cari trebuie neapărat făcute numai la Banca Națională, așa după cum prevede alineatul f. din articolul 7. Ori, la clearingul cu Italia, art. 3 prevede că vărsămintele la Banca Națională se vor face, pentru arierate, numai în măsura creerei de disponibilități românești în Italia, și urmând ordinea cronologică a scadențelor, cari scadențe vor fi verificate printr'un recensământ al creanțelor italiene în România.

In rezumat, clearingul cu Italia, se pare că a atins forma teoretică cea mai perfecționată, cunoscută până azi, în operațiunile de *„troc"* din secolul nostru, în Europa.

In cele 48 de State din Uniunea americană, în perioada Ianuarie—Aprilie 1932, când republicanii se pregăteau de ducă iar actualul Președinte F. Roosevelt, își ținea discursurile program, din lipsă de monedă în circulație, zeci de mii de operații de schimburi comerciale se făceau, în fiecare zi, prin sistemul clearing-troc. Niciodată istoria economică nu a înregistrat un număr atât de mare și variat de operații de clearing ca și în timpul perioadei amintite din S. U., unde clearingul comunal făceà chiar și compensarea muncii pantofarului prin rasul la bărbier, cinematograf sau alte mărfuri ori servicii. După acest regim tranzitoriu a urmat devalorizarea dolarului.

Actualmente, politica comercială, a tuturor țărilor, are program național, așa încât revenirea la libertatea comerțului cât și la prosperitatea internațională întâmpină greutăți.

Deși se țin mereu congrese semi-continentale, și adunări internaționale sub auspiciile Societății Națiunilor, totuși nu se poate ajunge la o revizuire a politicilor naționale, în ceace privește tarifele vamale, contingentarea și regimul de restricțiuni în comerțul de devize.

* * *

In urma schimbării conducătorilor departamentului de Industrie și Comerț, nouii titulari au făcut, cu începerea de 1 Noembrie 1934, o modificare în regimul de contingentare a importului în România, conform Jurnalului Consiliului de Miniștri din 23 Oct. 1934, și din 1 Noembrie 1934.

Ideea care a determinat revizuirea regimului pleacă din faptul că dispozițiile Jurn. Cons. de Miniștri din 22/XI, 1932 și din 30/IV, 1934, în baza cărora s'a reglementat până acum importul, *nu puneau importul în funcție de export*, ci lăsau libertatea ca să se autorizeze importul după alte criterii decât cele ce le-ar dicta volumul exportului. De aci s'a ajuns la un desechilibru al balanței de plăți și la înregistrarea unor arierate comerciale fantastice, precum și la strigătul de îngrijorare al furnizorilor streini și în plus s'a creat unele oficii de intermediari monopolizatori de operații de compensații.

Noul regim intenționează să introducă un sistem „robinet" prin care să se deschidă curgerea unui import procentual, fixat la 60% din volumul exportului. Este ceva asemănător cu clauza din acordul de clearing cu Franța, care prevede că vizele de transfer, respective autorizațiile de import în România, se pot acorda până la 49% din totalul importului de mărfuri românești în Franța. Acest gen de *„robinet procentual"* probabil că se va generaliza și pentru alte țări, sub formă de acorduri de clearing și de plăți, fie bilaterale ca cele de până acuma, fie tripartite în sensul recomandărilor făcute de recenta conferință a guvernatorilor băncilor de emisiune din țările Micii Înțelegeri.

Noul mecanism al comerțului exterior schimbă sistemul de aprobare a cotelor de import, în sensul, că nu se va putea face import decât numai într'o proporție de 60% din exportul efectuat în prealabil și numai în concordanță cu coeficientul fixat de B. N. R.

Prin aceasta se urmărește o balanță economică activă și crearea unui disponibil de 40% din valoarea exporturilor, care disponibil să se întrebuințeze pentru plata cuponului statului; pentru particulari și pentru lichidarea arieratelor comerciale, cari se ridică la câteva miliarde lei.

Mai departe, noul regim transformă Direcția Reglementării Importului într'o Direcție a Reglementării comerțului de import și export; și înființează *„Certificate de import"*, precum și *„Comisiuni" cari să certifice și să confirme că prețurile facturate sunt reale.*

Sistemul Certificatelor de import (sau altfel zis de „devize") îl găsim astăzi în vigoare, în Germania; iar confirmarea pre-

țurilor facturate *ca reale* este ceeace găsim în clauza articolului 12, din acordul de clearing cu Italia.

O altă caracteristică, a noului regim de comerț exterior, ar fi probabila contingentare la import a mărfurilor din cele 1803 articole vamale, cu excepția mașinilor, cuprinse între articolele 1222 până la 1279. In cele două perioade ale vechiului regim de contingentare, o parte dintre articolele vamale au fost contingentate și descontingentate după considerente speciale. Noul regim urmează a da tuturor articolelor vamale un tratament egal și în concordantă cu necesitățile comerțului și industriei noastre românești.

Două sunt adausurile mai de seamă ale noului regim. Intâi, clasifică exporturile în două categorii și fixează scopul utilizării celor 40 % din devizele repartizate din export; iar al doilea, înființează Certificatele de import, pe formulare A. B. C. D. E. F., pentru restul de 60 %, cari formulare rămân la dispoziția Ministerului de Industrie și Com., spre a le distribui importatorului, în proporția cotei la care are dreptul, și după dispozițiile titularului pentru formularele C. D. E. F.

In legătură cu fixarea scopului utilizării devizelor, nouile dispoziții prevăd că:

1. Din devizele libere rezultate din exportul mărfurilor cari constituesc prima categorie, (petrol, cereale și lemn), 40 % se va utiliza de Banca Națională pentru plățile cari nu se referă la mărfuri importate, cum ar fi: cuponul statului, misiuni oficiale, pensii, salarii, excursiuni, studii și alte diverse.

2. Din devizele rezultate din alte mărfuri decât cele din categoria primă, 40 % se vor întrebuința pentru lichidarea arieratelor comerciale, și pentru plata dividendelor și a dobânzilor, al căror recensământ ar urma să se facă pe ziua intrării în vigoare a decretului lege. — In ce privește „Certificatul de import", problema practică va fi mai grea.

Jurnalul Consiliului de Miniștri spune că: cota de 60 % devize blocate se va acorda deținătorilor de certificate de import.

Ori în senzul instrucțiunilor Ministerului de Industrie și Comerț, și dacă va fi așa după cum au scris ziarele, în cazul când exportatorul nu face el însuși import ar urma să i se lase latitudinea ca să vândă Certificatul, respectiv e să-l „cesioneze". Din acest moment ar începe speculația pe piața internă pentru Certificate și e dată posibilitatea ca acestea să fie vândute cu o marje de 20 până la 40 % față de prețul lor real. Ar fi, deci, o

primă de export, egală cu aceia ce se încasad până acum de către intemediarii în operațiile de compensații.

Se vor ridica însă două greutăți:

1. Intreprinderile cari au beneficiat de credite lungi din străinătate, fie pentru mărfuri în consignație, fie pentru alte considerente de ordin creditorial, în noul regim nu vor fi în stare să plătească imediat, cu lei, exportatorului sau Bănci autorizate, prima și valoarea Certificatului de import și devize, pe care l'a achiziționat dela exportatorul titular.

2. Nu toate intreprinderile vor putea suporta prima Certificatelor de import, la care se va ajunge, prin cerere și ofertă în târgul liber, peste cursul oficial al devizelor corespunzătoare din Certificat, deoarece această primă o vor putea plăti numai mărfurile cu prețuri de lux și de monopol. In acelaș timp, drept repercusiune, va fi și o urcare a prețurilor generale. In schimb e dată posibilitatea ca să se stimuleze exportul și să se câștige debușee noui pe piețele internaționale.

Dacă Certificatele nu ar putea fi negociate liber, atunci Certificatul de import e numai o complectare a vechilor autorizații de import, cu deosebirea că acum vor fi eliberate de D. R. comerțul exterior, iar nu de D. R. importului.

In concluzie, restricțiunile în comerțul de devize rămân și pe mai departe, așa cum sunt prevăzute în Legea din 1 Octombrie 1934, prin care se acordă Institutului de emisiune monopolul comerțului de devize, și, prin aceiași lege i se acordă și dreptul de a autoriza alte Bănci pentru a face acest comerț, așa după cum s'a și procedat la 16 Mai 1934.

In ce privește contabilizarea operațiunilor cu străinătatea, la orice fel de intreprindere, se va face cu respectarea acelorași norme ca și până acuma, și pentru toate înregistrările contabilii rămân răspunzători și pasibili de penalitățile prevăzute în legea amintită, pentru reglementarea comerțului de devize.

* * *

Considerând tendințele sistemelor de economii contemporane, dăm mai jos o sugestie, sub formă de schiță, cu titlul:

PLANUL

UNUI

INSTITUT ROMÂNESC pentru SCHIMBURILE cu STRĂINĂTATEA,

care să corespundă intereselor superioare ale economiei țării românești, în economia mondială contemporană:

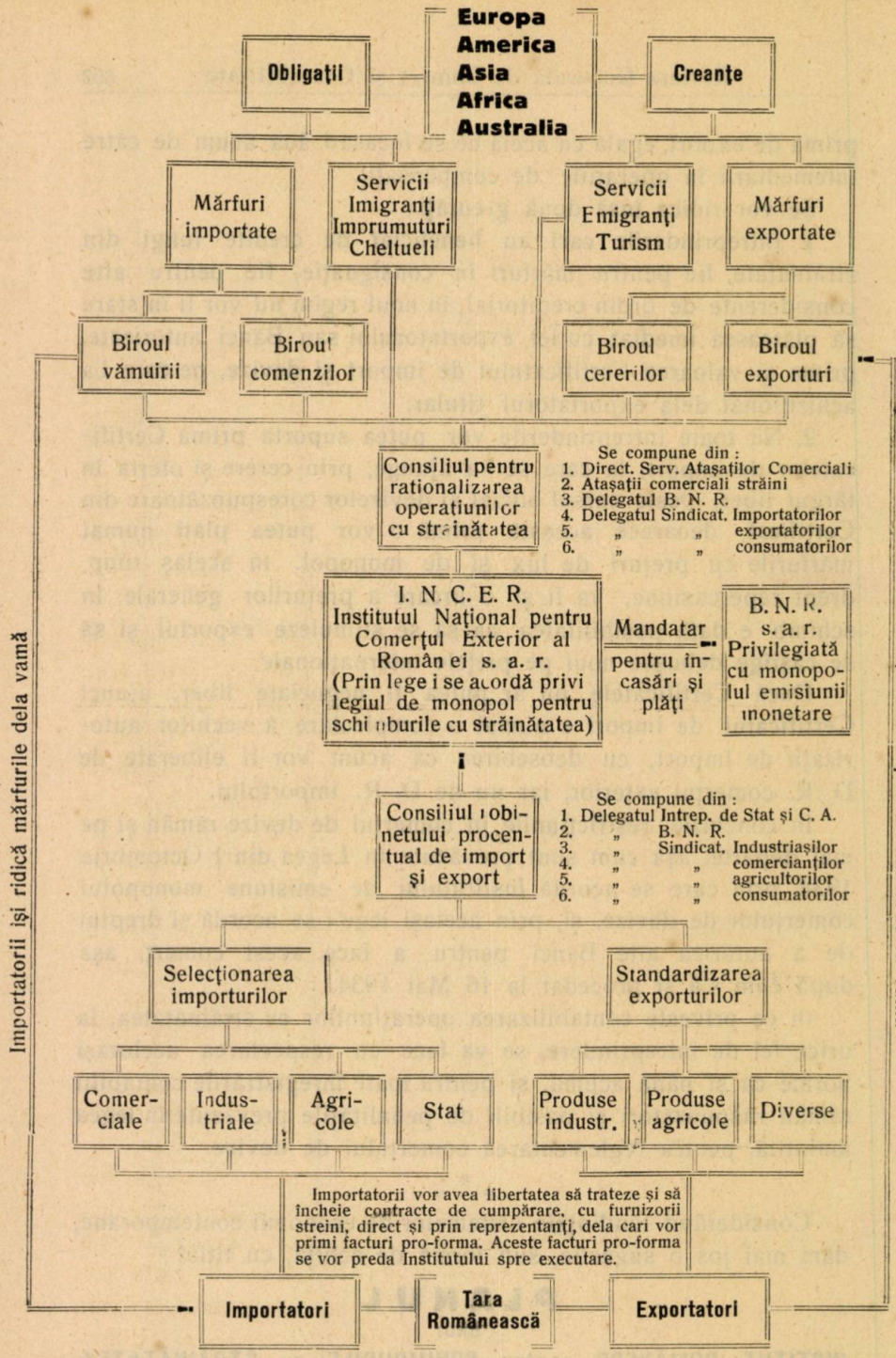

Institutul ar putea să fie o Societate anonimă în genul Băncii Naţionale sau Creditului Ipotecar Agricol, ale cărei acţiuni să fie deţinute în mod proporţional de toate firmele comerciale din România, ori, ar putea să fie după modelul „Instituto Nazionale per i Cambi con l'Estero", din Italia de azi.

I. ADĂMOIU, B. N. R.

Contul tranzitoriu

Bilanțul precum se știe, trebue să arate între altele, cât de mare este capitalul propriu al unei întreprinderi în ziua încheerii, prin oglindirea situatiei activă și pasivă a unei întreprinderi. Cine vrea să citească din bilanț situația unei întreprinderi, trebue să aibă încredere în alcătuitorul bilanțului. Insă încrederea ca atare de multe ori nu e de ajuns, dacă cititorul nu pricepe rostul cifrelor într'un bilanț. Cum însă scopul bilanțului este de a fi oglinda situației, adică trebue să dea posibilitatea oricui — nu numai unui specialist — de a se orienta asupra situației întreprinderii, bilanțul trebue să fie cât se poate de clar. Când însă bilanțul nu este întocmit atunci cu destulă preciziune, chiar unui specialist îi va veni greu citirea sau mai bine zis înțelegerea lui.

Intocmirea bilanțului nu se face în chip unitar, și nici nu este legată această întocmire de anumite reguli legislative, exceptând bilanțurilor unor anumite categorii de întreprinderi, cum de ex. băncile. Nomenclatura conturilor este foarte variată, apoi nu există norme în codul de comerț, după care trebue evaluate toate posturile la inventar, care este baza bilanțului. Astfel find, contabilitatea — în anumite împrejurări, adică față de cazuri de puțină integritate — ușor dă posibilitatea la diferite mistificări și manipulări incorecte, de cifre, mai ales dacă lipsește un control suficient.

In cele următoare ne vom ocupa de „*Contul tranzitoriu*“ și de însemnătatea și întrebuințarea acestui cont precum și de abuzurile, la cari pot da loc, toate acestea în legătură cu bilanțul, având în vedere totodată și un caz din practică, în care tocmai aceste chestiuni formau motivele cercetării speciale.

Contul tranzitoriu

Pentruca bilanțul să ne arate un rezultat corect, trebue să fie considerate și acele venituri (beneficii) sau cheltueli (pierderi), care într'adevăr au fost înregistrate chiar în exercițiul curent, dar ale căror rezultate (beneficii sau pierderi) în realitate — în parte sau în întregime, — aparțin exercițiului viitor de ex. dobânzi, salarii, chirii, impozite etc. Spre exemplu plătim la I/XI Lei 18.000. Chirie pe I/XI—L/II. a. v.; înregistrăm la I/XI. Chirii la Cassa Lei 18.000. Prin înregistrarea acestui post, anul curent apare încărcat în plus

cu 6.000 Lei, căci acești 6.000 Lei sunt o cheltuială cuvenită anului viitor.

Astfel de posturi poartă denumirea „anticipațiuni" și pot să fie de două feluri, active sau pasive. Și anume: *a)* Cheltueli făcute anticipativ (de ex. chirii) și venituri încasate decursiv (de ex. arendă) se consideră la data încheerii bilanțului ca poziții active, *b)* venituri încasate anticipativ (de ex. chirii) și cheltueli plătite ulterior (de ex. impozite rest) se consideră la data încheerii bilanțului ca poziții pasive.

Astfel de posturi în general pot fi considerate ca niște creanțe sau datorii ale exercițiului curent față de exercițiul viitor. Ele se colectează cu ocazia facerii bilanțului și se înregistrează printr'un cont special care se numește „Cont tranzitoriu". Contul acesta are o durată scurtă. Fiind folosit numai la încheerea registrelor, el colectează și face vărsarea, apoi încetează.

Precum am amintit, aceste posturi (anticipațiuni) pot fi sau active sau pasive. Ca poziții tranzitorii active putem nota:

a) Chirii, impozite, salarii, spese de tot felul, dobânzi pe ipoteci, toate acestea plătite anticipativ;

b) Cupoane scadențe în exercițiul viitor, o parte din acest venit cuvenindu-se gestiunii prezente; arendă, considerată ca un fel de creanță care se încasează decursiv, o parte din ea cuvenindu-se gestiunii curente;

c) Beneficii provenite din operațiuni pe termen, încheiate fiind în gestiunea curentă (specula à la hausse) care se realizează la un termen ulterior (de ex. ult. Ian, a. v.;

d) Pierderi care se țin secret, adică acele ce nu se arată de loc, sau se arată numai în parte, ci se reportează pentru ca să fie amortizate ulterior, când situația economică devine mai favorabilă, și altele.

Ca poziții tranzitorii pasive notăm:

a) Chirii încasate anticipativ, dobânzi pe ipoteci încasate anticipativ, prime de asigurarc, etc. încasate anticipativ;

b) Beneficii provenite din operațiuni pe termen, care au fost încheiate în gestiunea curentă, dar prețul valorilor cumpărate se achită în gestiunea viitoare;

c) Beneficii extraordinare, care se pun în socoteală în gestiunea viitoare, și altele.

Mai sunt de amintit aici efectele de primit și efecte de plată, care fiind scadente în exercițiul viitor, se evaluiază (scontează) pe

ziua încheerii pe a căror dobândă se înregistrează prin „Contul tranzitoriu".

In general pozițiile tranzitorii se pot considera ori ca niște pretențiuni în tavoarea întreprinderii, ori în favoarea creditorilor întreprinderii.

Contul tranzitoriu colectează pozițiile active și pasive și se închee prin contul bilanț.

De drept, în bilanț contul tranzitoriu trebue să fie astfel întocmit ca să arate toate pozițiile active și pasive. In unele bilanțuri figurează numai soldul contului tranzitoriu. Nu se recomandă acest procedeu, deoarece bilanțul trebue să evidențieze din care anume părți se compune contul tranzitoriu.

Nu ținem să vorbim cum se lucrează cu contul tranzitoriu, presupunând că e destul de cunoscut.

Bineînțeles la unele din posturi tranzitorii anterior amintite, ținerea unui cont tranzitoriu nu este indispensabilă, cum obișnuesc întreprinderile mici. Se întâmplă și ca băncile să caute să evite întrebuințarea contului tranzitoriu la operațiuni încă neterminate (de ex. operațiuni pe termen, etc.), cuprinzând astfel de operațiuni — la realizarea lor, de ex. ultima lan. — în bilanțul anual.

Aplicarea contului tranzitoriu are avantajul, că regulele privitoare a funcțiunea conturilor rămân neatinse sau cât se poate de puțin alterate, neîncheindu-se conturile de rezultate direct cu conturi de valori (bilanț), ci prin mijlocirea contului tranzitoriu.

In cazurile mai sus citate, aplicarea contului tranzitoriu are scopul de a arăta în bilanț un rezultat adevărat. Dar întrebuințarea contului tranzitor poate să aibă scopul de a înlesni înfățișarea ireală a rezultatului. Câte odată un beneficiu realizat pentru anul curent sau nu se arată în bilanț de loc, sau se arată numai în parte. Acest beneficiu apare în bilanț la pasiv sub contul tranzitoriu și prin aceasta este eliminat. Astfel este dată posibilitatea de a-și crea un fond pentru anii cu o situație mai puțin favorabilă.

Conturile tranzitorii mai dau posibilitatea de a nu arăta beneficii sau pierderi anumite, care în principiu ar putea fi înregistrate ș. a. în modul următor: Conturile de rezultate (de ex. dobânzi) nu se închee prin contul „Bilant" respectiv „Profit și Pierdere", ci prin contul „Tranzitoriu", și contul „Tranzitoriu" se închide prin contul „Bilanț„.

Se poate întâmpla că soldul contului „Tranzitoriu" se transferă la conturile „Debitori" sau „Creditori", deci se ascunde. Abuz se

poate face și când contul tranzitoriu se întrebuințează din capul locului numai pentru a ascunde efecte, acțiuni sau alte valori nesolide, sau creanțe dubioase. In acest caz respectivele conturi nu se închee prin contul Bilanț, ci prin contul Tranzitoriu, și abia contul Tranzitoriu se închide prin contul Bilanț, procedeu prin care se evită specializarea activelor respective.

Citãm un caz concret din practică. In bilanțul prezentat Tribunalului, figura la pasiv între altele contul Tranzitoriu cu o sumă mare fără nici o altă explicație. Cercetând cazul, am aflat că contul acesta cuprindea *rezerve ascunse*, destinate pentru acoperirea pierderilor la creanțe dubioase. Cercetând chestiunea mai de aproape, am constatat că la finele fiecărei luni s'au debitat conturile „Dobânzi" și „Comisioane" cu sume considerabile, creditând tot odată contul „Tranzitoriu" cu aceste sume. In acest mod s'a creat o așa zisă „rezervă *tăinuită*" *sub cuvânt de a fi menită* pentru amortizarea creanțelor dubioase. Relevăm, că acest cont „Tranzitoriu" *nu se ținea* în Cartea mare. Și în bilanțuri anuale nu figura acest cont, exceptând ultimul bilanț alcătuit după ce prăbușise întreprinderea. Crearea unei astfel de rezerve a cărei întrebuințare este necontrolabilă, a fost o mare imprudență, căci în seama unui cont neexistent (neținut în Cartea mare), se pot face prea ușor manipulațiuni fantastice. S'a constatat de altfel, că sus amintita „Rezervă tăinuită" n'a existat în realitate decât pe hârtie, bilanțul astfel fusese neadevărat, tapt asupra cărui vom mai reveni cu ocazia tratării despre fondurile de rezervă.

S'a constatat mai departe în cazul de față, că au fost înființate și alte conturi în mod similar, sub denumiri eufemistice ; pe seama acestor conturi care au fost ținute *numai* în registru „Cto pro diverși" (lipsind în C. M.), au fost făcute cheltueli nejustificate.

Censorii probabil au scăpat din vedere aceste fapte, lucru care nu se întâmplă tocmai rar, în tot cazul o reviziune serioasă n'ar fi trecut cu vederea astfel de manopere.

Prin urmare la cercetarea bilanțului, expertul trebue să pretindă că posturile din bilanț să fie specificate exact și în caz că lipsește specificarea să insiste să i se dea explicări minuțioase. Căci un bilanț este cu atât mai clar, mai deslușit, cu cât mai respicat sunt prezentate posturile. Atenție deosebită se va da posturilor tranzitorii, care de multe ori în bilanț sunt călcâiul lui Achile.

M. ȘIPOȘ
Profesor Cernăuți

Punctul critic al întreprinderii și politica de prețuri ca mijloc de redresare

Intr'un articol precedent, [1]) publicat în această revistă am căutat să arăt ce se înțelege prin punctul critic al unei întreprinderi și metodele contabile și grafice de determinare. Am arătat scopul practic a acestor afirmații teoretice, căci astăzi nu se cere a urmări un lucru din punct de vedere teoretic de cât atunci când el își găsește o aplicare în domeniul practic.

Scopul practic al determinării punctului critic este politica de prețuri a întreprinderii. Această politică a prețurilor fiind expresiunea luptei de concurență între întreprinderi.

Se înțelege plin politică de prețuri totalitatea măsurilor pe care o întreprinde le ia în vederea obținerii unui preț cât mai mic de cost, prin mărirea producțiunii, și în acelaș timp o mărire a randamentului total al întreprinderii.

Aceste măsuri se împart în două categorii: De ordin tehnic și de ordin administrativ.

Raționalizarea prin normalizarea, standardizarea și fabricațiunea în serie, iată o parte din măsurile tehnice ce trebuesc luate pentru a obține un cât mai mic preț de cost.

Raționalizarea fabricațiunii prin preschimbarea utilajului tehnic pune și ea la rândui-i o serie de chestiuni economice destul de importante, care dacă vom avea ocazie le vom discuta în coloanele acestei reviste, și cari au repercursiuni foarte importante asupra desvoltării normale a unei întreprinderi.

Măsurile de ordin administrativ nu mai puțin de neglijat de cât cele tehnice, vin să completeze și să întregească organizarea industrială în vederea scopului urmărit. [2])

Indicat scopul urmărit în politica de prețuri, urmărim practic cari sunt metodele de determinare. Problemele le vom pune atât din punct de vedere științific cât și practic. Din punct de vedere științific nu vom căuta a urmări chestiunile matematic, ci vom căuta

---

1) Comerț și Contab. 7—8 din Iulie-August 1934.

2) Completa raționalizare administrativă o găsim expusă în lucrarea d-lui Prof. Dr. V. M. Ioachim: Curs de Contabilitate Industrială, predat la Școala Politehnică. Buc. 1934.

a rezolva un exemplu practic contabil, arătând avantajul acestei metode grafice.

Metoda grafică pentru determinarea politicii de prețuri pleacă dela reprezentarea grafică a rentabilității. Graficul pe care îl urmărim se construiește în următorul mod : Pe ordonata (o y) se însemnează cheltuelile totale de producție. Pe abcisa (a X) se notează atât valoarea producțiunii cât și cantitatea produsă. Aci intervine o a doua ordonată (o y) pe care se însemnează prețul de cost pe unitate produsă.

Din punct de vedere analitic reprezentarea costului pe unitate de producție, în raport cu variațiunile cantităților produse este reprezentată printr'o hiperbolă, iar prețul de cost total al producțiunii printr'o linie dreaptă.

Practic exemplul prezintă următorul aspect :

Industria „X" fabrică 380.000 kgr. dintr'un produs Y dăm mai jos contul de fabricație [1]) împreună cu contul de cheltueli și profit i pierdere.

Debit	Ct. Fabricație		Credit
Materie primă întreb.	4.518.200.—	Ct. Mărfuri . . .	8.227.000.—
Salarii . . .	1.603.600.—		
Combustibil . .	566.200.—		
Piese de schimb . .	1.539.000.—		
	8.227.000.—		8.227.000.—

Debit	Ct. Mărfuri		Credit
Ct. Fabricație . .	8.227.000.—	Mărfuri vândute	
Benef. din vânzare .	3.173.000.—	380.000 × 30 lei .	11.400.000.—
	11.400.000.—		11.400.000.—

Debit	Ct. Cheltueli		Credit
Cheltueli g-le de vânzare, rabaturi, diverse.	908.200.—	Profit și Pierdere . .	1.565.600.—
Impozite, dobânzi . .	657.400.—		
	1.565.600.—		1.565.600.—

1) Datele furnizate de d-l Prof. dr. C. Bungetianu dela Academia Comercială din București.

Debit	Profit şi Pierdere	Credit
Cheltueli generale . 1.565.600.—	Benef. din vânzare . 3.173.000.—	
Amortisment . . . 537.600.—		
Beneficiu net . . . . 1.009.800.—		
3.173.000.—		3.173.000.—

Din punct de vedere grafic, fabricaţia ia aspectul cifric următor:

Materia primă		Lei 4.518.200,—
Salarii		„ 1.603.600,—
Cheltueli variabile		„ 2.105.200,—
1) Combustibil	566.200,—	
2) Piese pe schimb . .	1.539.000,—	
	2.163.200,—	
Cheltueli fixe		Lei 2.163.200.—
1) Cheltueli generale .	908.200,—	
2) Amortismente . .	597.600,—	
3) Imp. şi dobânzi . .	657.100,—	
	2.163.200,—	
		Lei 10.390 200,—
beneficiu net		„ 1.009.800.—
valoarea producţiunii		„ 11.400.000,—

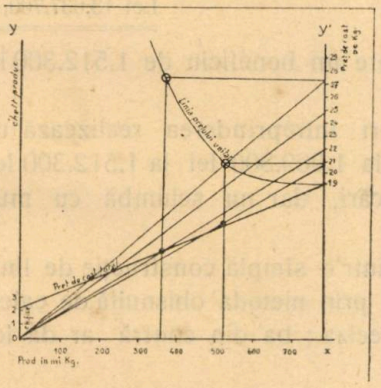

Pe ordonata OY cheltueliie fixe se ridică la 2.163.200.— lei.

Abcisa OX, cantitatea 380.000 kgr. valoarea 11.400.000,—

Ordonata OY, diferite preţuri de cost pe unitate de producţie (kgr. în cazul nostru).

Din exemplul luat, industria cercetată are cheltueli totale de fabricaţie de Lei 10.390.200 pentru producerea a 380.000 kgr. de unde revine pe kgr. ca preţ de cost: 27,30 lei.

Ţinând seama că în general cheltuelile fixe rămân aceleaşi oricari ar fi producţia considerăm o creştere în următoarea proporţie a fabricaţiei:

5%	399 000 kgr. anual	Preţ de cost: kgr. 27,05 lei
7%	406.600 „	„ 26,95 „
10%	418.000 „	„ 26.75 „

Demonstrația făcută până acum nu este concludentă, dar justifică metoda întrebuințată de industria germană care acordă prime de consum; care prime nu reprezintă decât diferențele între aceste prețuri unitare.

Să presupunem o problemă mai interesantă și totdeodată actuală.

Se face *o licitație pentru o furnitură de 150.000 kgr. din acest produs, dar nu se poate obține mai mult ca 21 lei pe kgr.:* se poate efectua de industria noastră sau nu?

Răspunsnl ar fi negativ dacă privim cifrele așa cum le-am calculat pe unitate, dar să aprofundăm puțin chestiunea.

In cazul executării acestei comenzi, prețul total obținut ar fi:

380.000 × 30 lei	Lei 11.400.000,—
150.000 × 21 „	„ 3.150.000,—
530.000 kgr.	Lei 14.550.000,—

să vedem care este prețul de cost total:

Materia primă, salarii, combustibil, proporționale cu producția	Lei 10.874.500,—
Cheltuelile fixe .	„ 2.163.200.—
	Lei 13.037.700,—

de unde revine pentru întreprindere un beneficiu de 1.512.300 lei (14.550.000 — 13 037.700).

Prin executarea acestei furnituri întreprinderea realizează un beneficiu net în plus de 50% ; dela 1.009.800 lei la 1.512.300 lei, (oare-care cifre ar căpăta modificări, dar nu schimbă cu mult aspectul).

Reprezentarea grafică indică printr'o simplă construcție de linii, posibilitatea de livrare în timp ce prin metoda obișnuită de calcul superficial ne-ar fi imposibil a preciza; ba din contră ar da loc la foarte multe greșeli.

Prin însă-și titlu dat am indicat că politica de prețuri a unei întreprinderi reprezintă însă-și posibilitatea de redresare a ei.

O analiză superficială a graficului, demonstrează acelaș lucru. Punctul critic poate fi urmărit foarte ușor, în evoluția lui.

Dr. MARCEL KENDLER
Expert-Contabil

Colegi, faceți din Revistă, tribuna voastră de manifestare.

Cultura contabilului

Nici o profesiune nu are mai multe porți larg deschise și mai lesne de străbătut, ca profesiunea de contabil. Trebuie să o recunoaștem, n'au pătruns în această profesiune, decât acei care nu au vrut. Din această cauză, prestigiul ei social se resimte.

Mulți cu câteva clase de școală, cu studii neisprăvite, cu câțiva ani de practică birocratică comercială, în care timp au prins oare-

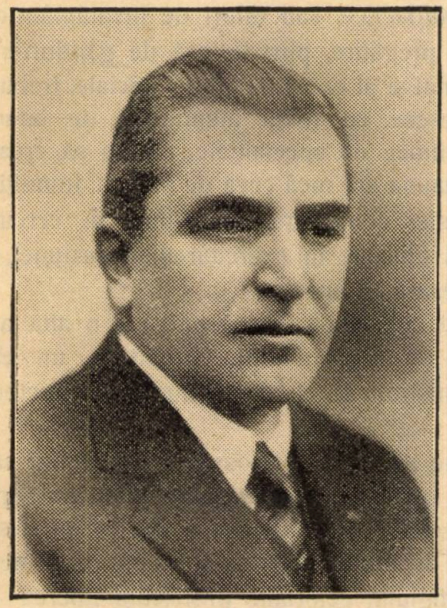

cări îndrumări empirice de înregistrări contabile, au fost intitulați contabili, fie autorizați, fie experți.

Mai mult chiar, sunt unii dintre aceia cari au studii comerciale isprăvite, cari însă pretind a îmbrățișa întreaga competință contabilă și nu mai au nimic de adăugat la cele ce au învățat în școală.

Profundă eroare. Contabilitatea spre cinstea ei, n'a rămas pe loc; la rând cu celelalte științe a progresat simțitor. O interesantă și bogată literatură contabilă, stă mărturie spre dovedirea nouilor aspecte și directive dobândite în decursul vremei.

Contabilitatea ca și toate celelalte discipline, nu poate fi înțeleasă nu poate fi mânuită cu pricepere, nu poate fi aplicată decât de elemente care au azi stăpânirea ei științifică. Experiența în orice domeniu fără temelia culturală necesară, oricât de îndelungată ar fi, rămâne neîntrerupt în zăgazul strâmt al unui empirism confuz neînțeles și desordonat.

Fără îndoială, experiența e necesară pentru promovarea culturei, precum și la rândul ei cultura înviorată prin nouile constatări ce le face din aplicațiune, lărgește câmpul experimental. Amândouă ajutându-se reciproc, fac operă de progres și civilizație.

Deci contabilii de orice categorie ar fi ei, cu sau fără studii prealabile autodidactice, sau titluri de învățământ care să statornicească această pregătire, purtați însă de gândurile înălțării prestigiului profesional și al considerațiunei sociale, trebuie să îngrijească și să se intereseze cu toată atențiunea de latura culturală, de progresele științifice de specialitate. Să nu să creadă a tot științori. Fiecare în totdeauna are încâ ceva de învățat. Inmulțirea cunoștinților prin cărți, reviste, conferințe, discuțiuni în cercuri de studii, ce pot fi cu folos utilizate în exercitarea profesiunei, e o complectare totdeauna necesară și utilă.

Un contabil cult și cu experiență, are o altă autoritate fața de patron. El nu va fi un simplu subaltern, un element docil de execuție administrativă, ci un sfătuitor de incredere ascultat și respectat.

O selecțiune severă și serioasă ce ar trebui să fie intreprinsă de organizația oficială a *corpului contabililor,* prin aplicarea de sancțiuni în contra celor dovediți neapți, va putea desăvârși opera de primenire atât de mult necesară și va ridica profesiunea contabilă la nivelul prestigiului celorlalte profesiuni libere: avocați, medici, ingineri, arhitecți. etc.

Cu asemenea înfăptuiri cuvântul „contabil" se va bucura de mai mult respect și considerație.

Către o asemenea așezare îmi îndrept gândul și doresc o cât mai apropiată realizare.

ȘTEFAN V. ȚENOV
Președinte al Asociației Profesorilor de Contabilitate și al Asociației Experților contabili

Restricțiile comerțului și efectele lor

Preocuparea de căpetenie a guvernanților a fost totdeauna, starea economică a țării. Deosebirea este că astăzi Statul dirijează economia țării, pe când înainte de războiu o sprijinea. Imixtiunea statului care a debutat după încheierea păcei cu permisele de import și cu prohibirea exportului și cu faimosul Minister al aprovizionărei prin bonuri de tezaur, polițe, chiar, a dus la prăbușirea leului. A urmat o pauză, comerțul a revenit mai mult sau mai puțin, s'a efectuat stabilizarea monetei. Orice s'ar spune, stabilizarea a fost egală cu o victorie. Din nenorocire efectele valutare ale stabilizărei nu s'au manifestat cum cu drept cuvânt toată suflarea economică se aștepta. De ce? Din cauza distrugerei încrederei. Decretându-se ca legal nerespectarea angajamentelor, a contractului, baza creditului însăș a dispărut. Urmare crahul băncilor sau retragere de deposite, abțineri de la afaceri. Vine altă nenorocire: oameni foști și viitori miniștri propăvăduiau inflația, restabilizarea, etc. și înfățișau în culori negre situația leului. Logic că se transformau lei în valute forte ori în deposite străine. Situația critică economică datorită celor de mai sus, n'a îndemnat pe dictatorii economiei să înlăture cauzele, din contră urmăreau efectele. Se institue Monopolul Devizelor și contingentarea importului. Aceste restricțiuni au rezolvat comerțul țării?

Pun pe drumuri pe cei interesați, susträgând pe factorii economici dela ocupația lor productivă, cauzând astfel pagube incalculabile economiei naționale. Pentru a ilustra că regimurile acestea sunt nejustificate, voiu da date statistice:

In 1927 import 37 miliarde lei.
„ 1931 „ 11 „ „

Scăderea aceasta enormă s'a produs fără monopol de devize și contingentare.

1931 încheie însă cu cea mai mare balanță activă dela 1913 încoace, cu 6 1/2 miliarde excedent.

In 1932 se introduce la 17 Mai Monopolul Devizelor și la finele anului contingentarea importului. Efectelele acestor măsuri contrare situației reale, iată-le:

1932 scade excedentul la $4^1/_4$ Miliarde importul cam acelaș ;
1933 „ „ „ $2^1/_4$ „
1934 „ „ „ 34 milioane

(situația pe șase luni). Importul tot neschimbat dar exportul redus.

Din cele de mai sus nu se trage nici un învățământ, din contră se adâncește răul prin instituirea unui regim haotic inaplicabil.

Nesiguranța, lipsa de stabilitate și continuitate sunt caracteristicele politice economice postbelice. De aceia avem criză că prelungim anormalul la infinit. In loc să ne ocupăm numai de export, *nu cumpărăm, deci nu putem vinde.*

România antebelică cu 6 Milioane de locuitori importa de 22 Miliarde lei hârtie cea de azi cu 18 Milioane locuitori numai 11 Miliarde lei. Cu îngrijorare te întrebi ce ne facem în caz de război cu țara golită de mărfuri cu făbrici cu utilaj dar fără materii prime. Quo Vadis??

Salvarea stă în libertatea comerțului.

IOSIF D. LAZĂR
Fost Consilier al Camerei de Comerț
Vice-Președinte al Uniunei
Sfaturilor Negustorești.

COLEGI, Conform art. 26 din Reg. Legei Corpului Contabililor, toți membrii sunt obligați să-și achite la zi cotizația și abonamentul. Vă rugăm să achitați la prima cerere abonamentul la Revista „Comerț și Contabilitate", organ oficial de publicații al Corpului Contabililor.

Cei întârziați cu plata nu vor mai fi trecuți pe tabloul anual al contabililor profesioniști și nu-și vor mai putea exercita profesiunea lor înaintea instanțelor judecătorești.

Ideia de Credit

Indreptarea situației generale economice a țării noastre, nu se poate face decât tot cu ajutorul capitalului constructiv și prin desvoltarea și organizarea sistemului nostru bancar.

Progresul, stimularea activităților productive și modernizarea statului nostru, nu se poate înfăptui decât printr'un credit bine organizat și furnizat de institutele de credit.

In ultimile decenii se organizase o rețea bine închegată de bănci românești, cu capital pur național cari au ajutat mult la desvoltarea și progresul statului nostru, încurajând multe inițiative și contribuind la consolidarea ideii naționale.

Rețeaua de bănci provinciale trebue păstrată și întărită fiindcă ele satisfac nevoile mărunte de credit, fiind la îndemâna tuturor. Prin desființarea lor ar reînvia iar camăta, practicată cu atâta ferocitate altădată.

Dacă păncile locale puține cari vor rămâne și cari au dat dovadă de prudență, buna conducere și ajutorarea producțiunii la origină, se vor bucura și mai departe de sprijinul Băncii Naționale ideia de credit se va desvolta din nou, afacerile economice își vor relua avântul de altădată, brațe noi vor găsi iarăși de lucru, statul își va mări veniturile și țara va progresa.

Pentru a se desvolta această ideie de credit, atât de distrusă în ultimii 4 ani, trebue introduse sisteme noi de legiferare pentru respectul obligațiunilor.

Votată și aplicată conversiúnea, de acum trebue abrogate și desființate toate legiuirile vexatorii: concordat preventiv, execuții silite, camăta, etc., etc. Numai astfel vom începe o eră nouă de siguranță, viața economică își va relua avântul de altădată, economia țării se va resimți, ramurile de activitate vor progresa și țara toată va trăi din nou o viață economică prosperă.

V. N. MATEESCU
Călărași

Rugăm pe d-nii colaboratori să binevoiască a ne trimite articolele scrise la mașină numai pe o singură pagină de foaie și revăzute, pentru a nu avea erori sau lipsuri de punctuație.

Jurisprudențe Fiscale [1])

Comerciant. — Clasificare. — Competența comisiunii de Apel — Venit minimal. — Nu se aplică impozitul complimentar.

Deși în principiu Comisiunea de clasificare are competența de a stabili cine este comerciant mare și cine este mic comerciant, totuși Comisiunea de apel ca instanță de fond are același drept ca să hotărască asupra acestor chestiuni, atunci când ele sunt ridicate de părți pe calea apelului.

Impozitul minimal stabilit de art. 39 l. c. d., nu poate înlocui noțiunile de beneficiu și rentabilitate prevăzute de art. 42 l. c. d. pentru aplicarea impozitului complimentar. Astfel fiiind contribuabilii impuși la minimal nu pot fi supuși impozitului complimentar.

Asupra recursului făcut de contribuabilul Herman Bianovici contra deciziunii Nr. 5867 din 18 Dec. 1933 a Comisiunii de Apel din jud. Cernăuți pentru așezarea contribuțiunilor directe anul 1933.

Având în vedere motivele de casare desvoltate după cum urmează:

„Violarea disp. art 30 alin. 5 din l. c. d. mod. din 1933 76 „și 78 l. c. d. consistând în faptul că deși din expertiza întocmită „în prima instanță rezultă că am avut o pierdere de circa 300 „mii lei, că comerțul a decăzut și a fost redus sub jumătate față „de întinderea avutătă în precedent, totuși comisiunea de apel nu „a admis clasificarea mea în baza disp. art. 39 l. c. d., întrucât „venitul anual precedent a fost peste 150.000 lei, așadar că după „părerea comisiunei de apel ea nu mă poate clasifica.

„Ori prin modificarea adusă art. 30 în anul 1933 media ulti- „milor ani nu importă, decisiv pentru clasificarea sau calificarea „ca comerciant mare, impozabil anual conform articolului 39 este „situația de fapt, Comisiunea de clasificare judecând în baza „situației de fapt, iar apelul fiind devolutiv, comisiunea de apel „are aceeaș competență ca și prima instanță în ceeace privește „rezolvarea fondului.

„Apelul fiind deci devolutiv și textul art 30 l. c. d. din 1932 „potrivit căruia comercianții cu o medie de peste 150.000 lei „n'au putut fi clasificați, fiind abrogat și înlocuit cu noul text, „potrivit căruia clasificarea este în funcție de situația de fapt „potrivit căreia urma să fie clasificat.

„Comisiunea de apel aplicând textul vechiu abrogat a violat „deci legea și ca atare deciziunea este casabilă.

„Nemotivare, consistând în faptul că comisiunea de apel nu

1) Din Revista „Administrația financiară" No. 84.

„arată considerentele în baza cărora a ajuns la concluzia, că nu „pot fi considerat comerciant mic.

„Omisiunea esențială, consistând în faptul că comisiunea de „apel nu se ocupă deloc cu motivele din apel referitor la compa- „rația cu alți contribuabili de aceiași categorie și importanță.

„Violarea disp. art. 42 și 39 din l. c. d., consistând în faptul „că deși la impozitul complimentar sunt supuse societățile având „un „beneficiu net" anual ce trece de 75.000 lei, că în speță „inexistența unui beneficiu net anual este recunoscută și rezultă „din însăși deciziunea atacată, subsemnatul impozitat fiind la un „impozit minimal de lei 18.000, nu însă la un venit minimal „totuși comisiunea de apel în disprețul art. 42 și 39 aplică impo- „zitul complimentar, în lipsa unui venit-real asupra unui venit „fictiv admis legalmente numai pentru calculul adiționalelor și „globalului vezi disp. art. 71 din l. c. d.

„Violarea disp. art. 42 alin. b pt. III, consistând în faptul că „deși la societățile individuale beneficiul ales se reduce cu 10 % „pentru a indica baza supusă impozitului complimentar, totuși „în speță comisiunea de apel n'a scăzut scăzământul de 10 % „expres prevăzut de articolul suscitat".

In ce privește primul motiv de casare: Violarea dispozițiunilor art. 30 al. 5 legea contribuțiunilor directe modificat în 1933, 76 și 78 l. c. d.

Văzând că Comisiunea de Apel respingând apelul contribuabilului s'a mărginit a declara că contribuabilul nu poate fi considerat comerciant mic, cererea contribuabilul fiind în contrazicere cu dispozițiunile art. 39 l. c. d. iar impozitul complimentar, îl stabilește după cifra de afaceri redusă la $^1/_2$ din 826.000 lei la care găsește că venitul stabilit de 180.000 dă o rentabilitate de 21 %.

Considerând că potrivit art. 30 legea contribuțiunilor directe din 1932 sunt comercianți mari comercianții, acei cari impuși în ultimii trei ani precedenți legii, media venitului impozabil acestor trei ani este peste 150.000 lei. Acest criteriu, care rezidă în media ultimilor trei ani, legiuitorul din 1933 l'a înlocuit cu cel arătat în art. 76 l. c. d. adică situația de fapt încadrată în textele respective în speța art. 30, 31 și 39 l. c. d.

Din cuprinderea acestor texte de lege și din întreaga economie a legii precum și din jurisprudența stabilită cu ocazia micilor industriași, rezultă că deci în principiu comisiunea de clasificare are competința generală de a stabili cine este comerciant mare și cine e comerciant mic dispozițiunile art. 39 aplicându-se numai comercianților mari clasificați ca atare nu este mai puțin adevărat cum că Comisiunea de Apel ca instanță de fond are și ea dreptul ca conformându-se dispozițiunilor legii să stabilească cine este a se considera comerciant mare și care e comerciant mic.

In speță, Comisiunea de Apel era obligată sau de a trimite cazul Comisiunii de clasificare pentru a decide dacă contribuabilul

apelant este comerciant mare sau mic judecând fondul să hotărască singură asupra acestui punct.

Neprocedând astfel față de modul de redactare a deciziei care respinge apelul contribuabilului arătând că e comerciant mare, fără a arăta și motive cum a ajuns la această concluzie decizia apare nemotivată și deci motivul invocat fondat.

In ce privește motivul 2 de recurs referitor la stabilirea impozitului complimentar.

Văzând că potrivit art. 42 l. c. d. impozitul complimentar se aplică comercianților și industriașilor individuali când beneficiul net anual este de peste 75.000 lei.

Din cuprinderea acestui text rezultă că noțiunea de beneficiu diferă de cea de venit net impozabil, astfel că venitul minimal nu poate înlocui noțiunea de beneficiu, cerută de legiuitor pentru a se putea aplica impozitul complimentar.

In speță din actele dela dosar și din însăși decizia atacată rezultă că întreprinderea a soldat în 1932 cu o pierdere, că registrele comerciale au fost recunoscute ca regulat ținute și sincere și din bilanțul fiscal rezultă de asemenea o pierdere iar recurentul n'a fost impus la un venit minimal de 180.000 lei ci a fost impozitat cu impozitul minimal de 18.000 cota parte cuvenită Statului, calculându-se adiționalele potrivit art. 71 la un venit de 180.000 lei rezultând din înmulțirea cotei cuvenită Statului cu 10.

Față cu aceste stabiliri nu se poate vorbi nici de un venit minimal, iar art. 71 l. c. d. prevăzând numai pentru adiționale și global venitul prezumat de calculat în baza cotei cuvenită Statului și vorbind numai de calculul adiționalelor și a globalului și nu de complimentar, rezultă că *în baza impozitului minimal nu se poate stăvili un venit minimal, în vederea calculului complimentarului, legea fiind de strictă interpretare.*

Că dar și acest motiv de recurs este fondat

Că așa fiind a mai discuta celelalte puncte din memoriu urmează a se admite recursul pe ambele motive și a se casă deciziunea atacată cu retrimitere pentru o nouă judecare la aceeași Comisiune de Apel conform art. 85 legeaa contribuțiunilor directe.

Pentru aceste motive redactate de d-l Consilier C. Brumă, *admite recursul* (Curtea de Apel Cernăuți S. II Decizia No, 136 din 5 Mai 1934.

Contabil autorizat, absolvent al Școalei Comerciale Superioare, practică contabilă 12 ani, cunoscând limbile franceză, germană și italiană, caută post. Adresa: Nicolae S. Marinescu, Bacău, strada Bucovinei No. 18.

Recenzii

Expertizele contabile de *Ilie Mecu*, Inspector General B. N. R.— După răsboi literatura contabilă în România a fost îmbogățită cu o serie de manuale de contabilitate cu caracter scolastic.

Problemele speciale de contabilitate nu s'au bucurat de aceiași atențiune.

De aceea ne bucură când din când în când vedem că se analizează câte un domeniu special din technica Contabilității, mai ales când această analiză se face de profesioniști de mare competință, pe cari teoria și îndelungata practică îi pun în măsură să dea lucrării un pronunțat caracter de originalitate și de personalitate.

Iată de ce studiul d-lui Ilie Mecu, Inspector General B. N. R., cu o variată activitate pe tărâmul economic și financiar, a fost așa de bine primit.

Lucrarea d-lui Ilie Mecu era de mult așteptată, căci deși se întocmesc mii de expertize, deși avem 13 ani de când este legiferat titlul de expert, totuși nu avem un manual de expertize contabile.

D-l Mecu pornește metodic în studiul său, punând la fiecare capitol atât cât este necesar pentruca noțiunea dc expertiză contabilă, technica și interpretarea unei expertize să fie înțeleasă nu numai de profesioniști, dar și de alte categorii chemate prin funcțiunea lor să folosească expertizele contabile.

Ca metodă, autorul împarte conturile în patru mari grupe: *conturi de activ, de pasiv de rezultate* și *conturi tranzitorii*, analizându-le mai întâi din punctul de vedere al funcționării lor, expunând apoi fraudele și falsurile ce se comit la aceste conturi și mijloacele de descoperire.

Odată cu conturile tranzitorii tratează și despre *conturile de ordine*, fără a se trage din această alăturare concluzia că autorul ar fi înțeles să pună pe aceiași linie conturile tranzitorii cu cele de ordine.

In legătură cu conturile de ordine, D-sa relevă eroarea ce se face uneori cu cambiile de cont curent, cari în loc să figureze printre conturile de ordine, se trec în activ, mai ales când se reescontează, ținându-se prin aceasta de două ori debitor aceiași persoană.

Pentru a evita aceasta, legea bancară prevede o dispoziție curioasă și anume că pentru efectele de circulație reescontate cari se trec și în activ, se va scădea valoarea lor din „Conturi Curente".

Am fi dorit să cunoaștem părerea d-lui Mecu asupra acestui procedeu, care merită a fi cercetat mai de aproape.

D-sa mai pune o chestiune nouă și anume: *avalurile nu trebue*

înregistrate la Conturi de ordine, ci printre Conturile de Activ și Pasiv.

Este o părere, care asemenea merită a fi reținută și care sub o formă — oarecum confuză — a fost deja pusă în practică prin legea bancară, care cere să apară la pasiv într'un post special reescontul la B. N. R.

Cu privire la „reescontarea efectelor proprii și de circulație" credem că ar fost interesant ca d-l Mecu, să fi insistat chiar mai mult, făcând o paralelă între aceste două categorii de efecte, prezentându-ne punctul său de vedere asupra situației patrimoniale a efectelor, cari nu mai sunt în portofoliul băncii s. a. dacă un efect reescontat mai poate sau nu să fie menținut în activul băncii.

O chestiune, care asemenea comportă o discuție mai amplă și din punct de vedere juridic este aceea a conturilor curente, despre care ne-am ocupat și noi în această revistă.

D-l Mecu, vorbind de conturi curente ne arată că practica contabilă trece la aceste conturi în general orice conturi de persoană: bănci, clienți, furnizori, diverși. etc.

Ne-am ridicat contra acestei practici și am fi dorit să vedem și în lucrarea d-lui Mecu o punere la punct a acestei titulaturi de „conturi curente", de care se face atâta abuz.

De altfel, d-sa atinge la pagina 51—52, această chestiune păstrând totuși mai târziu terminologia greșit întrebuințată în practică: „conturi curente creditoare" „diverse conturi curente", etc.

In ce privește conturile de rezultate, avem de făcut unele mici observații ș. a.

D-sa arată că în industrie, este bine ca amortismentul să se treacă la contul cheltueli de administrație sau cheltueli generale, spre a stabili prețul de cost al produsului fabricat.

Or, technica contabilității industriale, acolo unde este bine organizată, ține să separe prețul de cost al fabricației de prețul de cost comercial, de aceea amortismentul instalațiunilor, cari, după cum spune și autorul constitue „salariul mașinei" se adăuga la fabricație, așa încât, când obiectul ese din fabricație, el cuprinde în preț și amortismentul care nu se înglobează la cheltueli de administrație, ce se adaugă apoi procentual la costul de fabricație, spre a obține costul comercial.

Asemenea considerăm că este o practică greșită a se îngloba cheltuelile personale în cheltueli de administrație, mai ales că nici fiscul nu recunoaște acestora caracterul de cheltueli, ci de avans din beneficiul, așa cum noi credem că trebue considerate aceste ridicări.

De altfel lucrarea d-lui Mecu se ocupă mai mult de expertize contabile în materii de falimente, acordare de credite, repartiții de beneficii, atingând numai în treacăt chstiunile fiscale; credem că la o nouă ediție, ce nu ne îndoim că va fi în curând scoasă, autorul va rezerva expertizelor fiscale un capitol special.

D-l. Mecu termină interesantul său studiu cu considerațiuni interesante și de actualitate asupra bilanțului și normelor de evaluare — chstiune pe care d-sa a tratat-o cu multă competință și la congresul experților contabili din Constanța. —

Multe din propunerile d-sale sunt trecute azi în proectul codului comercial român.

D-l Mecu, publicând lucrare sa aduce un mare serviciu disciplinei contabile, care trebue pusă în adevărata sa lumină de ramură a științelor sociale, având acelaș obiectiv de a contribui la buna stare a individului și a societății printr'o continuă veghe asupra ordinei și bunei utilizări a tuturor elementelor ce concură la producție, la circulația și distribuția bunurilor.

Dr. V. M. Ioachim

Romulus C. Gonta: **Calculator de dobânzi,** Ediția II-a ; — D-l R. C. Gonta, un coleg al nostru a tipărit în acest an a 2-a ediție a lucrării sale de mai sus.

Lucrarea care din punct de vedere technic se prezintă în condițiuni ireproșabile, este întocmită pe metoda divizionului fix.

Dobânzile sunt calculate dela 1—100.000 numere, iar procentul dela 1—15% cu fracțiuni din 1/4—1/4 de unitate, dând ast-fel posibilitate să se calculeze direct ori-ce procent la ori-ce capital cât de mare.

Mai sunt două tabele cu procent de 1/3% și 1 1/8%.

Explicațiile și exemplele clare și precise sunt date în șapte limbi.

Fiind o lucrare interesantă și foarte necesară instituțiunilor economice în special, și tuturor ce au de calculat sau recalculat dobânzile în general, credem că se va bucura de aceiaș bună primire printre cei interesați ca și prima ediție, care s'a epuizat într'un timp destul de scurt.

Th. Nitzu

E. WOLFF
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
BUCUREȘTI. — STR. DR. ISTRATE No. 7

Cazane cu aburi. — Rezervoare de fier de orice mărime. — Construcțiuni de fier. — Destilatoare și Agitatoare. - Transmisiuni Moderne. - Injectoare de ars Păcură. Instalațiuni de încălzire Centrală.

Mare dopozit de articole technice în Str. Sf. Dumitru No. 3 Motoare „DEUTZ", Mașini-Unelte, Scule, Pompe etc.

Dela Consiliul Superior al Corpului Contabililor Experți și Autorizați

Miercuri 7 Noembrie s'a ținut ședința plenară a Consiliului Superior sub prezidența d-lui Gr. L. Trancu-Iași asistat de d-l V. M. Ioachim.

S'a luat în discuție chestiunea admiterii în Corp a contabililor cooperativi, cari în conformitate cu art. 10 din legea Corpului Contabililor Cooperativi pot să se înscrie în Corp pe baza unui examen.

In urma expunerii d-lui Decan *N. Butculescu* și a observațiunilor d-lui A. Marinescu, Președintele Secției de Ilfov, Jean Constantinescu și N. Arghir, se aprobă în unanimitate propunerea d-lui Gr. L. Trancu-Iași ca să se înscrie în Corp cei reușiți la examenul ținut iar pentru viitor o Comisiune restrânsă va întocmi un nou regulament pentru stabilirea condițiunilor de admitere la examen.

Consiliul Superior decide ca până la întocmirea acestui regulament, să se suspende ținerea de examene pe baza art. 10 din legea Corpului Contabililor Cooperativi.

D-l N. Butculescu aduce în discuție chestiunea bilanțului tip bancar arătând că în acest bilanț tip sunt unele dispoziții, cari nu concordă cu principiile de contabilitate.

D-l Gr. L. Trancu Iași arată că întreaga lege comportă o discuție mai amplă, însă-și principiile de bază al legii bancare nefiind adaptate nevoilor noastre economice.

D-l Dem. Constantinescu și B. Rubin cari au lucrat în Comisie pentru întocmirea bilanțului tip arată că, formularul de bilanț nu se poate depărta de lege, așa că dacă cuprinde unele lipsuri, acestea se datoresc legii, care are nevoe de unele modificări.

Mai iau cuvântul d-nii: D. Christescu, cenzor la B. N. R., G. Demetrescu și St. Țenov profesori, I. Mecu, V. M. Ioachi m N. K. Constantinescu, Th. Nițu, etc.

Se decide ca în ședința de Vineri să se facă o discuție mai amplă asupra legii însă-și, întrucât o modificare a bilanțului tip, nu e posibilă fără modificarea legii.

Se decide apoi cu toți membrii Consiliului să subscrie la Imprumutul Intern, făcându-se în acelaș timp un apel către toate secțiunile Corpului ca să subscrie.

Dela Corpul Absolvenților Școalelor Sup. de Comerț din România

Marți 13 Noembrie s'a ținut ședința Corpului sub prezidența d-lui N. Butculescu, asistat de d-l Th. Nițu.

D-l I. Lazăr, evocă amintirea colegului C. Schibartz decedat.

Comitetul decide înființarea unui Fond inalienabil Dr. P. Drăgănescu-Brateș de lei 20.000 al cărui venit să se întrebuințeze pentru ajutoare la elevi de Școli comerciale.

Se ia în discuțiune moțiunea votată la Alaci.

Comitetul, considerând că legea Corpului este una din cele mai importante realizări a acțiunei de decenii a comercialiștilor, care armonizează interesele tuturor categoriilor de membrii înscriși în Corp, constată că legea corpului a adus și aduce un real serviciu profesiunei contabile și economiei naționale, așa încât nu poate fi vorba de a se renunța la o înfăptuire, luată ca exemplu și în străinătate.

D-l N. K. Constantinescu, spune că această chestiune va fi adusă și în discuția adunării generale a asociației experților contabili, care cere din contră o aplicare mai strictă a legii mai ales în ce privește selecțiunea, rotația și specialitatea.

In acest sens s'a trimis tuturor membrilor un chestionar, pe baza căreia asociația va formula punctul său de vedere.

S'a aprobat ca o parte din Revista pe Decembrie să fie consacrată jubileului de 70 de ani al învățământului comercial.

Comitetul de Redacție aduce la cunoștința cititorilor și abonaților săi următoarele:

Pentru orice informațiuni privind publicarea articolelor și reviste a se adresa în toate zilele la sediul Corpului, București Str. Teilor No. 12.

Orice articol se primește spre publicare sub rezerva aprobării, lui de către Comitetul de Redacție.

Congresul A. L. A. C. I.

La 10 și 11 Noembrie s'a ținut congresul licențiaților Academiei Comerciale (A. L. A. C. I.) S'au discutat următoarele chestiuni:

Corpul tehnic economic

La secția II, a prezidat d-l prof. Huber, secretar fiind d-l Rădulescu-Brăila.

S'au discutat anteproectele redactate de comitetut central Alaci și al d-lui C. Rădulescu-Brăila, referitor la „corpul tehnic economic".

D-l Cristescu-Ploești a spus că trebue să fie cât mai puține grade în corp.

D-l Șerban, a propus să li se confere licențiaților Academiei comerciale titlul de ingineri comerciali.

Protecția muncii

La secția III a prezidat d-l *Nădejde*-Constanța, expert-contabil, secretar fiind d-l Cilibia-Satu Mare.

D-l Simion Alexandrescu, a făcut o expunere a legislației asupra protecției muncii naționale în diferite țări și a insistat asupra sistemelor de legislație în România, arătând că țara noastră este cea mai tolerantă, că legea din 1934 este în vădit progres față de legile anterioare, dar că și aceasta din urmă este insuficientă pentru protejarea muncii românești.

D-l Nădejde-Constanța, a vorbit despre protejarea muncii țărănești. Pauperizarea țărănimii este cauza crizei economice întrucât aceasta nu mai are puterea de consumație și că pentru redresarea economică este nevoe ca munca țărănească să fie rentabilă.

Au făcut propuneri d-nii Sfințescu și Stelian Popescu, inspector în ministerul finanțelor.

Admiterea licențiaților Academiilor comerciale la Fac. de Drept

La secția VI d-l Hudici, având secretar pe d-l Petre Manolache.

D-l Nicolae Georgescu, a citit raportul asupra problemei „Admiterea licențiaților academiilor comerciale la facultatea de drept".

Au vorbit d-nii Ghiorghiș-Teleorman și Tripcovici-București.

Legea cumulului

La secția VIII a prezidat d-l prof. Văleanu-Constanța, secretar fiind d-l D. Popescu.

D-l D. Manolache, a citit raportul asupra legii cumulului.

Au luat parte la discuții: d-nii prof. *Cioica*-Craiova, *Tripcovici, Hudici, Ghiorghiș, Petre Ionescu,* ș. a.

La secția XII, prezidată de d-l drd. V. Tipuriță, s'a discutat chestiunea înființării unui local propriu al Asociației în Capitală.

Sâmbătă după amiazi s'a lucrat în următoarele secții:

La secția I a prezidat d-l Drajta-Cernăuți.

D-l dr. Pompiliu Pasăre, inspector financiar, a citit raportul despre *legea contabilității publice.*

La secția IV a prezidat *d-l Romulus Alexandru,* consilier în comitetul *A. L. A. C. I.*

S'a pus în discuție raportul despre *administrația publică, privată și licențiații academiilor comerciale.*

D-l Nădejde-Constanța, a desvoltat subiectul *„rolul licențiaților academiilor comerciale în bursele de mărfuri".*

D-l Filip-Constanța, a vorbit despre *„contabilitatea dublă în administrațiile locale".*

D-l dr. Pasăre, a propus introducerea controlorilor la angajările de cheltueli la toate instituțiile publice.

D-l Emil Ionescu, inspector la *C. A. P. S.,* a propus ca organizațiile serviciilor de contabilitate din toate instituțiile publice să depindă direct de Ministerul de finanțe.

D-l Filoti, a vorbit despre „licențiații academiilor comerciale și asigurările sociale".

La secția V a prezidat d-l dr. I. Stan, inspector financiar. D-sa a susținut raportul: *statutul funcționarilor publici și statute speciale.*

La secția VIII a prezidat d-l prof. *Moroianu,* rectorul academiei comerciale din Cluj. S'a discutat *reforma învățământului profesional.*

Au referit d-nii: *Știrbu*-Cernăuți, prof. *Jinga*-Cluj, prof. *Papagheorghe*-Galați, *Al. Costache* ș. a.

La secția IX a prezidat *d-l prof. Cristescu,* directorul casei de asigurări Ploești.

D-l Victor Ionescu, președintele *A. L. A. C. I.,* a raportat despre *titlul de licențiat ai academiei comerciale și funcția de expert contabil.*

La secția XI a prezidat *d-l Ion Vasiliu,* administratorul financiar de Ilfov.

D-sa a citit referatul despre *filialele A. L. A. C. I.*

Ședința festivă

Duminică 11 Noembrie a fost ședința festivă a congresului. Adunarea s'a ținut în aula Academiei comerciale.

D-l I. Răducanu. deschizând cel de al doilea congres „Alaci" a salutat prezența d-lui I. Valaori, secretar g-ral la instrucție.

Congresul este binevenit. Nu mă îndoesc — a spus d-l Răducanu — că în hotărârile ce veți lua, veți căuta să împăcați interesele generale cu îndatoririle dv. profesionale. Veți găsi acea formulă care să vă deosebească de alții, adică nu numai de a cere privilegii.

Propune ca președinte al congresului pe d-l prof. Moroianu rectorul Academiei comerciale din Cluj.

D-l Moroianu a subliniat importanța problemei muncii naționale, problemă pentru care trebue să se găsească soluții hotărîtoare spre a asigura românilor locuri în comerțul și industria țării, mai ales în Ardeal. E nevoe să se institue la București și Cluj câte un comitet pentru plasarea licențiaților academiilor comerciale.

Doresc — a încheiat d. Moroianu — succes gândurilor frumoase de cari sunteți animați.

D-l Valaori, în numele d-lui ministru al instrucțiunii, a spus că este imperioasă nevoe de o întărire a spiritului comercial în vederea românizării comerțului și industrii. Școalele de comerț nu trebue să ne dea numai contabili, ci și negustori.

Ministerul instrucțiunii speră că prin modificarea învățământului profesional se va schimba fața economică a țării.

Trebue să se urmărească naționalizarea industriei și comerțului și deșteptarea gustului pentru comerț, pentru industrie și agricultură.

D-l Moroianu, a citit textul telegramei adresată M. S. Regelui, din partea congresului.

D-l ministru *Slăvescu,* a spus că e bucuros că a putut evada dela obligațiile sale oficiale, spre a veni în mijlocul licențiaților academiei comerciale.

Am văzut, a spus d-sa, obiectivele congresului dv. și cum dați atenție deosebită atâtor probleme economice și profesionale, desigur veți găsi cele mai bune soluții care să armonizeze cererile dv. cu legile țării. Eu voi căuta să vă ajut.

De când conduc finanțele publice am colaborat cu licențiații

academiei comerciale și m'am felicitat de această valoroasă colaborare. Să fiți însă moderați în cereri, pentru că azi facem ce putem, nu ce vrem.

Contați pe prietenia mea.

D-l Trancu-Iași, ca reprezentant al experților contabili, a salutat pe congresiști. Problemele cari se pun astăzi — a spus d-sa sunt de o covârșitoare importanță și în directă legătură cu situația economică a României.

Fiecare din dv. trebue să devină un luptător pentru cauza economiei naționale. Somajul nu trebue să facă din dv. niște desarmați și deaceea trebue să fiți optimiști.

Valorificarea bunurilor țări trebue făcută cu munca dv., căci rolul dv. în economia națională este extrem de important.

D-l D. R. Ioanițescu a evidențiat necesitatea unei legi pentru crearea unui corp economic, căci licențiații academiilor comerciale nu pot fi puși în stare de inferioritate față de alte corpuri. Dv. aveți o pregătire superioară sau cel puțin egală cu cei cari fac parte din diferitele corpuri constituite.

In chestiunea protecției muncii naționale e necesar ca să tratăm această problemă cu toată seriozitatea. Eu aștept și dela dv. o soluție. Astăzi situația din industriile și întreprinderile particulare este dezastroasă pentru elementul românesc.

Deviza trebue să fie: naționalizarea tuturor factorilor economici.

D-l prof. Bungețeanu a adus cuvinte de laudă pentru organizatorii congresului. A evidențiat apoi necesitatea unei strânse colaborări între licențiații academiilor comerciale și foștilor profesori.

D-sa a donat apoi zece mii lei pentru fondul de ajutor al A. L. A. C. I.

D-l N. Penescu a anunțat că „Uniunea sfaturilor negustorești" donează 30.000 lei pentru fondul de construcție al casei A. L. A. C. I.

S'au citit apoi următoarele rapoarte:

D-l Huber: „Corpul technic economic" *Simion Alexandrescu;* „protecția muncii indigene"; *N. Georgescu:* „admiterea licențiaților academiilor comerciale la facultatea de drept"; *Manolache:* „legea cumulului", *Pristăvescu:* „revista A. L. A. C. I."; *Valeriu Tipurită:* „clădirea unui local propriu în București și a unei case de odihnă la Săliște"; dr. *Pompiliu Pasăre:* „legea contabilității publice";

Romulus Alexandru: „administrația publică, privată și licențiații academiilor comerciale; dr. *I. N. Stan:* „statutul funcționarilor publici și statutele speciale“ : prof. *Știrbu:* „reforma învățământului profesional“ ; *Sfințescu:* „titlul de licențiat al academiilor comerciale și funcțiunea de expert contabil: *I. Hudici:* „filialele A. L. A. C. I.

S'a citit moțiunea, după care congresul a fost închis.

* * *

In No. viitor, când vom reda moțiunea, ne vom ocupa mai de aproape de dezideratele exprimate în acest Congres, mai ales că în chestiunea Corpurlui Contabililor experți s'a arătat prea puțină înțelegere a acestei probleme de cei ce au discutat-o.

Ne place să credem că dezideratul exprimat de d-l raportor privind abrogarea Corpului însușit formal de Congres, nu este în asentimentul majorității licențiaților Academiei de Comerț, cari fac parte din Corp.

D-nii autori de lucrări contabile, economice, financiare sunt rugați a trimite câte 2 exemplare la Revistă pentru a li se face recenzii.

Exemplarele vor rămâne apoi Bibliotecei Corpului Absolvenților Școalelor Comerciale și Bibliotecei Corpului Contabililor.

CĂTRE ABONAȚI. Toți d-nii abonați, cari sunt în măsură a achita infima sumă de lei 200.— costul abonamentului, sunt rugați a plăti la prima cerere, pentruca să putem continua trimiterea acestei raze de lumină fără plată, deocamdată și acelora cari șomează în adevăr și nu pot să plătească.

Aprecieri asupra Revistei noastre (1908)

D-l Paul Martin expert-contabil, profesor și director la *„Revue des Sciences Commerciales"* din Marsilia ne scrie:

J'ai reçu le premier No. de votre nouvelle publication et je vous félicite tout particulièrement de votre curageuse initiative. Je forme les meilleurs voeux pour que votre réussite soit complète.

Si vous le voulez bien, vous pouvez m' inscrire parmi vos collaborateurs et je serais heureux de vous adresser un article de temps à autre.

Veuillez agréer l'assurance de mes meilleurs sentiments.

Paul Martin

* * *

„Bursa" din 17 Februarie scrie:

„Revista generală de Comerț și Contabilitate" este titlul unei publicațiuni noui lunare, care și-a propus să apere interesele absolvenților școlilor comerciale și afară de aceasta, să discute chestiuni financiare și economice generale. Revista se prezintă foarte bine, atât ca parte redacțională cât și ca execuție tipografică. Numărul pe care l-am primit, cel dintâiu, are o sumă de articole interesante, iscălite de d-nii I. G. Munteanu, Lazăr Teodor, G. Lucian-Boltuș, etc.

Urăm viață lungă noului confrate.

* * *

„Viitorul" din 16 Februarie:

Primim la redacția noastră, „Revista generală de Comerț și Contabilitate" a Uniunii absolvenților școalelor comerciale sediu București.

Ne bucură faptul că după atâta vreme s'au hotărât în sfârșit și absolvenții, să dea la lumină o revistă bine scrisă într'un stil îngrijit.

In direcția în care va lucra, revista aceasta de specialitate este prima și nu ne îndoim că greutățile începutului vor fi învinse și încercarea va izbuti.

Ii dorim viață lungă, spre a-și împlini menirea și a fi baedeker-ul nostru, în lumea afacerilor comerciale.

* * *

Ce zic ziarele despre noi:

Revista Economică din Sibiu din 3 Mai redactată de Const Pop, un iubit coleg al nostru, care are la activul său mai multe și însemnate lucrări economice scrie următoarele:

„Revista generală de comerț și contabilitate este titlul unei noui publicațiuni, ce a început să apară în București ca revistă lunară și organ al Uniunii absolvenților școalelor comerciale din țară și străinătate având sediul în București. Revista aceasta menită a umple un gol în literatura de specialitate a fraților din Regat și-a înscris în programul său de activitate caracterizarea științei moderne cu privire la învățământul comercial, la operațiunile de bancă și schimb, contabilitate, finanțe și economie politică a pregăti prin publicațiile sale terenul pentru o viitoare *Academie de comerț* ce până în prezent îi lipsește încă României, și în fine a lua sub ocrotirea sa pe absolvenții școalelor comerciale, apărându-le interesele și luptând pentru ridicarea acestui corp la un grad similar cu al celorlalte corpuri de specialiști din țară. Ținte frumoase și lăudabile pentru ajungerea cărora cei interesați merită să dee nouei reviste întreg sprijinul lor, moral, material și intelectual.

Până acum au apărut din această revistă No. 1—3, pe Ianuarie, Februarie și Martie, având fiecare un sumar interesant și instructiv. Relevăm ca ceva aparte capitolul:

„Probleme și studii“ sub care se pun în discuție și se dau spre rezolvare diferite chestiuni de contabilitate etc., luate din viața practică; deslegarea cea mai bună se publică apoi în revistă, acordându-se autorului un abonament anual gratuit, ca premiu.

Nu ne îndoim că „Revista generală de Comerț și Contabilitate“ va face prețioase servicii cercurilor pentru care este menită și îi urăm viață lungă spre a-și putea împlini frumoasa misiune, ce are în lumea comercială a României.

Recomandăm revista și în atențiunea și sprijinul cercurilor specialiste dela noi, cari însă o vor citi cu folos; abonamentul este de 10 lei pe an; pentru absolvenții și elevii școalelor comerciale (chiar cei din Ardeal), cum și pentru Băncile Populare 5 lei anual.

Redacția și administrația se află în București, strada Doamnei 16.

Colegi, susțineți revista prin plata promptă a abonamentelor.

† Constantin Schibartz

Vineri 9 Noembrie a fost condus la locașul de veci un bun și ales coleg, Constantin Schibartz, care a părăsit viața pământească la o vârstă când omul poate da maximum de muncă și de realizări fecunde.

C. Schibartz a fost mulți ani procurist la Societatea Comunală de Locuințe Eftine, pe care a părăsit-o atras de dorința de a se dedica Comerțului pe cont propriu.

A dat dovadă în acest timp de multă energie.

Pe tărâmul profesional a fost un slujitor credincios al profesiunei de expert-contabil, în care a activat mai ales în ultimii ani.

Iubitor de ordine și dreptate, a fost alături de fruntașii comerțului și ai profesiunei de expert-contabil pentru apărarea revendicărilor acestor categorii de profesioniști.

Ca o ultimă dovadă a dragostei celor ce l'au cunoscut, trista ceremonie a înmormântărei s'a făcut în prezența a numeroși colegi și prieteni-comercianți, industriași, bancheri, magistrați, experți contabili, avocați, funcționari etc., cari au împărțit împreună cu familia, — ce-i era atât de dragă, — marea durere a despărțirei.

In numele Corpului Contabililor și al Corpului Absolvenților Școalelor Comerciale Superioare, d-l Cornel Bediteanu a rostit următoarele cuvinte:

Indurerată familie,
Intristată adunare,

Stăm înmărmuriți în fața corpului neînsuflețit al aceluia care a fost bunul nostru coleg, Constantin Schibartz și nu ne vine să credem că harnicul, blândul și omul perfect echilibrat ca trup și suflet, în curând, va fi redat pământului care așteaptă orice viață omenească, însă după ce și-a îndeplinit menirea ei.

Constantin Schibartz, care a cunoscut bucuriile și necazurile naturilor întreprinzătoare, pleacă dintre noi fără a putea culege roadele spiritului său liber, idealist și curajos, însușiri ce se întâlnesc atât de rar astăzi.

Pentru noi cei ce am urmat la școala unde se cere inițiativă, muncă fără preget, hotărâre în acțiuni, colegul nostru, pe care-l însoțim astăzi la ultimul locaș, era un exemplu viu de energie

răscolitoare, de viață în a aplica prin propriile mijloace și în a face roditoare învățăturile din școală.

Față de atâția cari se mulțumesc a duce o existență tihnită, fără multe griji și riscuri, Constantin Schibartz era un luptător pe care nu-l speria necunoscutul.

Dar în acțiunea sa nu a contat pe acest necunoscut sfârșitul neașteptat, pe care îl deplângem azi cu toții.

Corpul Experților Contabili, pentru cari C. Schibartz a fost o mândrie ca profesionist și ca om, pierde un prețios coleg, ale cărui lumini și a cărui activitate profesională, au fost pentru noi o înălțare.

Deplângând moartea sa timpurie, rugăm pe Dumnezeu să dea familiei tăria să suporte marea durere ce ne copleșește pe toți și să aibă o mică mângâiere în dragostea ce noi toți i-o purtăm pentru viața lui luminată și plină de eforturi.

Colegiale

✉ D-l **Jean Constantinescu**, Directorul Școalei Superioare de Comerț „Regele Carol al II-lea" a fost numit membru în Consiliul Permanent de pe lângă Ministerul Instrucțiunii.

✉ La examenul de Experți Contabili ce s'a ținut la 26 Octombrie au reușit d-nii: Apostolică Cristea, Dima Petre, Georgescu Florian, Horeangă Paraschiv, N. N. Ionescu, Gh. F. Popescu. Petrache Marin.

✉ D-l **I. Țaicu,** Președinte al Corpului Contabililor Secția Vaslui conduce cu multă pricepere în calitate de Primar, orașul Vaslui.

✉ D-l **N. Arghir** a fost înaintat director cl. I în locul vacant la Casa Construcțiunilor.

✉ D-nii **V. M. Ioachim** și **T. A. Teodoru** au fost numiți în Comitetul Eforiei Școalei practice comunale No. 3.

✉ In numărul din Septembrie al revistei s'a publicat ca reușit la exameuul de expert-contabil ținut la Craiova Virgil Manolescu în loc de Alexandru Manolescu.

✉ **Ion I. Ghelase** inspector central la Secretariatul General din Ministerul de Industrie și Comerț a fost transferat pe ziua de 1 Noemvrie 1934 în funcțiunea de Inspector general financiar la Ministerul de Agricultură și Domenii.

Istoricul mașinilor de scris

Inventatorul primii mașini practice de scris a fost americanul Latham Sholes. Brevetul i-a fost cumpărat în anul 1873 de către fabrica de muniţiuni şi armament Remington, care în scurt timp, datorită rentabilităţii oferite de noul articol, abandonează fabricaţia armamentului, ocupându-se exclusiv cu fabricarea maşinilor de scris.

In America, ţara noutăţilor, maşinile de scris s'au introdus la început la autorităţi, cari imediat au fost urmate de întreprinderile particulare. Abia după 15 ani sunt introduse în vechea Europă, începând cu Anglia unde Remington înfiinţează prima reprezentanţă. Cerinţele tot mai mari, fac ca după o altă trecere de 15 ani, imediat după devenirea liberă a brevetului, să se înfiinţeze atât în America cât şi în Europa, în Germania, fabrici noui de maşini de scris.

Cu toată străduinţa depusă de fabricele concurente în perfecţionarea maşinei de scris, uzinele Remington au fost întotdeauna în cap. Sgomotul, singurul duşman al maşinilor de scris, a fost înlăturat tot de Remington, prin construirea maşinei de scris fără sgomot „Noiseless“ al căror brevet îl deţine singură.

De noua invenţie „Noiseless“ care este o adevărată binefacere, se bucură astăzi toată lumea biroucratică. Femeile însă în special, îşi datorează în bună parte emanciparea, inventatorului maşinei de scris, Latham Sholes, care întrezărind viitorul a declarat :

„Sunt sigur că prin invenţia mea am ajutat femeei la „intrarea în birouri, asigurându-i o viaţă mai bună şi înles„nindu-i realizarea emancipării mult dorite“.

Femeile americane, cu ocazia jubileului de 60 ani a maşinei de scris, serbat anul acesta au ţinut să-şi arate recunoştiinţa, acoperind cu flori mormântul inventatorului.

Astăzi, concernul Remington este unul din cele mai mari din lume, fabricând pe lângă maşinile de scris „Remington“ maşinile de calculat şi adunat „Dalton“, maşinile de statistică şi contabilitate „Powers“ şi cartotecile vizibile „Kardex“ având un capital de 100.000.000 dolari adică 12 miliarde lei.

NICOLAE IVANOVICI
Consilier al Camerei de Comerț București

Abonamente

In cursul lunilor dela 1 Septembrie — 15 Noembrie 1934, am primit următoarele sume: *)

Incasate din țară prin încasatorii noștri sau cu mandate poștale:

Azuga: D. Marinescu 1932, 33, 34, 480; I. Tatulea 1934, 200.
Alba Iulia: C. F. Enescu 1934, 160.
Arad: Ștefan Pojar rest. 1932—34, lei 230 Oliviu Sarbu rest. 230, 240; Ioan Nicolescu 1934, 160; D-tru Crișan rest. 200; Vasile Mornăilă 1933, 160; George Irimia 1933, 160; Ion Tatu 1933—34, 320; Banca Aradană 1934, 400; Horovitz Jean 1934, 160; Paul Weiss 1933, 100; Cornel Lazăr rest. 300; Gyöze Iuliu rest. 160; Ioan Gantner 1934, 160; Moldovan Romus 1934, 160; Diamant Iosif 1934, 160; Behm Carol 1934, 160; Babă Ioan 1934, 160.
Bacău: N. Coadă rest. 250; Ion Oraţie 1933—34, 160; Segall Marcu rest. 160; Alfred Weiss rest. 300. Nachman Zissu 1932, 200; Herman Stenberg 1932—33, 400; Anton Fodor 1934, 200; R. A. Krampol 1933, 200; B. Recler 1934, 200; Wecsler Saul 1934, 200; Isidor Berenstein 1932—33, 400; Ioan Oraţie 1932, 200; Nic. Marinescu 1932, 150; Hass Strul 1934, 200; Leon Herscovici 1934, 200; Max Belitz 1933, 200; C. Anastasescu 1934, 200; O. Routil 1934, 200.
Bârlad: C-tin Petrov 1934, 200; Octav Istrate 1934, 100; Iosef Edelstein rest. 300; Mihail Avram rest. 150; Zalman 1933, 160; V. Meiu 1934, 160; I. Artemie abon. pe 1935 lei 160; I. Dumitrescu 1934, 160; P. Frumuzache 1934, 160; N. Rotaru 1934, 160.
Botoșani: Dumitru Zaharia 1934, 160.
Bănilă: Haber F. Drucman 1932, 33, 34, 480.
Brăila: I. Marcovici rest. 150.
Brașov: G. Catrava 1932, 160; Școala Comerc. Sup. de fete ab. 1931, 33, 34, 460; Gh. Leonte 1932, 33 320; Rotenberg Bernard 1934, 160.
Boldești: St. Bănică 1933—34, 320.
Buzău: Ștefan Stanoevici 1933, 160; V. C. Stoica rest. 250; Gh. D. Anton 1934, 160; M. Rosenstein rest. 300; Zamfirache Burducea 1933—34, 320; David Schächter rest. 250.
Cernăuți: Lăzăreanu Nicanor 1934, 80; Wilhelm Otto 1934, 160; Dronine Vasile 1934, 160; Nowak Iosef 1934, 160.

*) Mulțumind d-lor abonați rugăm a ni se comunica orice schimbare de adresă, sau reclamațiuni pe cuponul m. p.

Chișinău: Pincu Țam 1934, 80; Eug. Caftanat 1934, 80; Banca Basarabiei 1933—34, 800; Cecan Gavril 1934, 160; Petre C. Nicolau 1932—33, 240; Albunei Dumitru rest. 160; V. Simaschevici rest. 160; Begliz Iacob rest. 160; Țevanov Carapit rest. 160; Banca Orașului rest. 600; Corp. Contabililor rest. 500, 1392, 33, 34, 480; Aron Rabinovici 1934, 160.

Craiova: M. G. Floriță 1933, 160; Ef. Pănoiu 1932, 160; Marcel Stern 1932—33, 310; Pandele Chirata 1930—32, 480; Anastase Georgescu 1932, 160; Nițescu Iancu 1933, 160; Ioan D. Mănescu rest. 240, 1934, 160; Nic. F. Iovanescu 1933—34, 320; Alex. Manolescu 1934, 160; Leon Georson rest. 150; Hortopan Vasile 1932—33, 320; Leon Schwartz 1933, 160; Al. Rubin 1933, 160; C-tin Pistirică 1934, 80.

Cluj: Nic. Cioca 1934, 200; Roșu N. Constantin 1934, 125; I. Pătru 1933—34, 320; Iancu Ioan 1932—33, 320; Valeriu Ghrircoiaș rest. 200; Aug. Mureșan 1932, 160; Iuliu Zalai 1932—33, 320; Iosif Kaczir 1932 100.

Deva: C-tin G. Ionescu rest. 300.

Focșani: I. N. Neguț rest. 125; O. R. Neguț rest. 125; I. D. Stanciu rest. 125; C. S. Rainu rest. 200, 1934, 160; C. Pamfil 1932, 160; Anton Teodosiu 1932, 160; N. Pr. I. Popa rest. 200; C. V. Carare 1932—33, 320; Albert Focșanu rest. 200; Șc. Com. Elem. și Sup. 1932—33, 320.

Iași: H. Felx 1934, 200; Segal Leib 1934, 100; Marcu Mendelovici 1933, 200; Aron Froim 1934, 200; I. Nuhaimovici 1934, 200; Avram Goldenberg 1934, 160; Wolf Lippa 1934, 160; Iane Miluță 1934, 200; Akerman Fr. L. 1933, 200; Ghoingol M. 1934, 200; Davidovici A. H. 1933, 200; David Haim 1934, 100; Lezărescu G. C-tin 1933, 200: I. Agagean 1934, 200; Marcu B. Șloim 1934, 100;

Lugoj: Romulus Șoimu rest. 250; Emil Ciortan 1933—34, 320.

Oravița: Nic. Bănulescu 1933, 200.

Odorhei: P. Rădulescu 1933, 200.

Moreni: C-tin St. Georgescu rest. 150.

Mercurea Ciuc: Căp. Popescu-Cezar 1932, 33, 34, 480.

Pitești: Avram Lazarovici 1933, 200; Corp. Cont. Autorizați și Experți 1934, 160; Simion Bunescu 1933—34, 320; Ioan Pavlovici 1932, 33, 34, 480; Ioan A. Peligrad 1934, 160; Ion Trășcă 1933—34, 320; M. Steriade 1934, 160; M. Schapira 1933—34, 320; Davidela Nachtigal 1933—34, 320; Ion Coruia 1932—35, 640; Al. I. Comșa 1931—32, 320, 1934, 160; M. Trandafir 1933—34, 320.

Pașcani: Vasile Frunză rest. 250.

Oradia: C-tin Cristescu 1932 și 34, 160; Mihail Suciu 1934, 160; Carol Grama 1934, 160; Stoicănescu Coriolan 1934, 160; Camera de Agricultură 1934, 400; Banca de Credit Ungara 1934, 400; Alex. Kardoș 1934, 160; Szasz Emiric 1934, 160; Ladislau Czitrom 1934, 160; Banca și Casa de Economie Fuzionată 1934, 400; N. T. Tica 1930, 160; Pantea Solomon 1933—34, 320.

Ploești: Mișu Ionescu rest. 250; Iona G. Lăzărescu rest. 250;

D-tru Cuma rest. 125; Jean Irimescu rest. 250; Iosif I. Popescu rest. 250; Biblioteca Șc. Sup. de Com. 1932, 160, 1933—34, 320; Gabriel M. Popp rest. 300; Gh. G. Chițu 1932, 160; Herma Osias 1933, 160.

Pueşti: Dumitru Răşcanu 1935, 100.

Roman: Gh. Mircea rest. 300.

Slănic: Tr. I. Mihăescu 1932, 33, 34, 480.

Sighet: Martin Iaroş rest 125.

Slatina: Ninulescu Nic. 1934, 160; Andrei Diaconescu rest. 200; Nichita Pretorian 1934, 200; Șc. Element. de Comerț 1930—32, 300; Al. Dumitrescu 1933, 160; Hristodor Grozeanu 1933—34, 320; N. N. Löbel 1933, 160; Gh. I. Diaconescu rest. 150; Corpul Cont. Autorizați și Experți 1931—32, 150; C. Botez 1934, 160.

Tg.-Mureș: Gh. Sas 1934, 160.

Tg.-Ocna: Adrian Hulubei 1934, 160.

Piatra-Neamț: Gh. Heisu 1934, 200; Stanu Martin 1934, 200; Davidovici Friderich 1933, 200.

Timişoara: Macici C-tin 1934, 80; Ilie Popițiu 1934, 160; Balcan Impex 1932—33, 1000; Sever Buzariu 1933, 160; Baruch Iacob 1934, 160.

Satu Mare: Cassa Noastră 1934, 500; Franco I. 1934, 160; Orboc C. 1934, 160; Popp O. 1934, 160; Apostol Alexadru 1934, 160; Darabant Athanasiu 1933—34, 320; Cinca Gheorghe 1933—34, 360; Emil Tişca 1933—34, 360; Şcoala Comercială Superioară 1933, 200; Stefici Petru 1933, 200; Boros Paul 1934, 200; Gherman Mihail 1933, 200; Wix Beniamin 1933, 200; Waida Andrei 1934, 200; Corpul Contabililor 1934, 200.

Tecuci: P. Corăbieru 1932, 33, 34, 480; Corpul Contabililor 1934, 160; Th. Ionescu 1933, 160; A. Goldstein 1932, 160.

Prin intermediul secțiunilor Corpului de Contabili Autorizați și Experți-Cortabili:

Secția Arad: Pe anul 1932, câte lei 200: Gyözö Iuliu, Herold Iuliu, Szerenyi Geza. Pe anul 1933: Casa de Păstr. G-lă, 500 lei; câte 200 lei: Gyözö Iuliu, Neusatz Iosif, Arnstein Andrei, Zimmer Irina, Szerenyi Geza, Muntean Cornel, Romanescu Grigore. Pe anul 1934, câte 200: Kronberger Ludovic, Karacsonyi Iosif, Sugar Carol, Grausz Samuil, Neusatz Iosif, Stein Iosif, Tauszt Eugen, Fodor Iuliu, Klein Marcel, Dozsa Emeric, Reiner Adolf lei 100, Crucean Gh., lei 100, Ispravnic Ioan, Schmarda Ferd., Lichtmann Fr., Toldy, Ludovic, Mittermayer Edmund, Weisz Bodog, Ehrenfeld Samuil Vogel Ladislau la firma Frații Neuman S. A. Arad, Weiss Cecilia, Szerenyi Geza, Lambert Nicolae, Wagner Ferdinand, Popa Ioan, Molnar Eerdinand, Deutch Alex. la firma Al Markovits pielărie Arad, Bacsakai Iosif, Kemenyi Francisc a 200 lei. (Va urma)

Rugăm pe D-nii abonați a plăti abonamentele la prima cerere.

SACRIFICAŢI

O ORĂ

NUMAI PENTRU VIZITAREA EXPOZIŢIEI:

TOTELECTRIC

CALEA VICTORIEI, 50

VIS A VIS DE TEATRUL NAŢIONAL

ŞI VEŢI VEDEA

CUM PUTEŢI SĂ VĂ FACEŢI CĂMINUL MAI PLĂCUT,
MAI CONFORTABIL
ŞI ACEASTA CU

MAI PUŢINE CHELTUIELI

„PHENIX“

FABRICĂ DE ULEIURI VEGETALE ŞI ULEIURI SOLIDIFICATE

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

Cu untul de Cocos „CERES“ se pot prepara toate mâncările şi prăjiturile. E mult mai sănătos decât orice altă grăsime.

Cumpărând produsele Industriei Naţionale...

Corespondența, Dosarele, Fișele Dvs., sunt expuse în orice moment pericolelor de indiscreție, foc, furt. Păstrați-le în mobile metalice incombustibile

FICHET

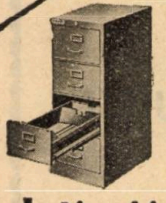

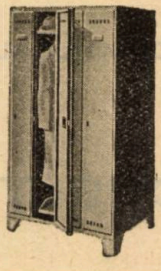

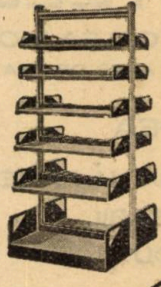

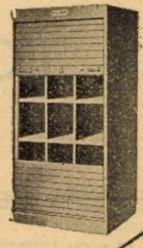

Instalații în întregime de oțel pentru Arhive, Biblioteci, Garderobe

FICHET

BUCUREȘTI. I

8, PIAȚA ROSETTI – TELEFON 359/84

...dați pâinea zilnică lucrătorilor Români.

Scrieți cu cerneală «Leonhardi»

A.W. FABER "CASTELL"

Veți produce mai mult

lucrând cu creionul „CASTELL". Calitatea perfectă și vasta întrebuințare au cucerit încrederea lumii întregi pentru creioanele „CASTELL"

Adresa :

ATENȚIUNE

Orice înapoiere trebue să se facă numai pe adresa A-ției Revistei :

BUCUREȘTI, I. — STR. TEILOR No. 12

BIBLIOTECA „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU